

අනුදීපනීපාඨ

ධම්මචිචය

පටුන

1. චිත්තසංඛ්‍යාගතඅනුදීපනා.....	1
2. චේතසිකසංඛ්‍යාගතඅනුදීපනා.....	60
3. පක්ඛණ්ණකසංඛ්‍යාගතඅනුදීපනා	82
4. විථිසංඛ්‍යාගතඅනුදීපනා	91
5. විථිමුත්තසංඛ්‍යාගතඅනුදීපනා.....	108
6. රූපසංඛ්‍යාගතඅනුදීපනා	142
7. සම්මුච්චයසංඛ්‍යාගතඅනුදීපනා	171
8. පච්චයසංඛ්‍යාගතඅනුදීපනා	183
9. කම්මට්ඨානසංඛ්‍යාගතඅනුදීපනා	204

“ධම්මා සුතා ධාතා වච්ඡා පරිච්ඡා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුඡපට්ඨිතා.”

(මහා සුඤ්ඤාන සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤාන වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී

(ජට්ඨ සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

අනුදීපනීපාඨ

1. චිත්තසංඛ්‍යා අනුදීපනා

අනන්තඤ්ඤාණං නත්වාන, ලොකාලොකකරං ජීනං;
කරිස්සාමි පරමත්ථ-දීපනියා නුදීපනිං.

[තත්ථ, ලොකාලොකකරන්ති දසසහස්සිලොකධාතුයං
චතුස්සව්වධම්මදෙසනාලොකකාරකං. පරමත්ථදීපනීති එත්ථ අත්ථො දුට්ඨො
පධානත්ථොච පරියායත්ථොච. තත්ථ පධානත්ථො පරමත්ථොනාම,
පධානත්ථොතිච පදවාක්‍යානං මුඛ්‍යත්ථො උජුකත්ථො. පරියායත්ථොපි කොචි,
යුත්තරුපො අත්ථො පරමත්ථො යෙව.
පරමත්ථංදීපෙතිපකාසෙතිතිපරමත්ථදීපනී]. තංපර
මත්ථදීපනිංකරොන්තොආචරියො පටමංතාව බුද්ධස්සභගවතො
පණාමංකරොති “උදයායස්සා”තිආදිනා.

තත්ථ “උදයා”ති උදයතොඋග්ගමනතො. “යස්සා”ති යස්ස
සබ්බඤ්ඤබුද්ධමහාසුරස්ස. “එකස්සා”ති අදුතීයස්ස, අසදි සස්සවා.
“සද්ධම්මරංසිජාලිනො”ති එත්ථසද්ධම්මොතිසත්ථුසා සනධම්මොච්චිති.
තත්ථච චතුරාර්ථිතිසහස්සධම්මක්ඛන්ධසංඛ්‍යාතො
දෙසනාසද්ධම්මොඉධාධිප්පෙතො. සද්ධම්මසංඛ්‍යාතංරංසිජාලංඅස්ස අත්ථිති
සද්ධම්මරංසිජාලී. තස්සසද්ධම්මරංසිජාලිනො. “පචුජ්ඣිංසු”ති විකසිංසු,
චතුස්සව්වඤ්ඤාණවිකාසංතඤ්ඤාණසම්පුල්ලං පාපුණිංසු. “ජනම්බුජා”ති
ජනසංඛ්‍යාතාඅම්බුජා. තත්ථජනානාම ඉධබොධනෙයාසත්තා අධිප්පෙතා,
යෙසබ්බඤ්ඤදෙසනං සුත්වා චතුස්සව්ව ධම්මං බුජ්ඣස්සන්ති. අම්බුජාතිපද්‍රවං.
“ජාතික්ඛෙන්තෙමහාසරෙති” ජාතික්ඛෙන්ත සංඛ්‍යාතෙ ජනම්බුජමහාසරෙ.
තත්ථ ජාතික්ඛෙන්තං නාමදසසහස්ස චක්කවාලං, යං එකං බුද්ධක්ඛෙන්තන්ති
ච්චිති. යත්ථ ච මහාබොධිසත්තානං බුද්ධභාවත්ථාය
පටමමහාභිනීභාරකාලාදීසු එකජ්ජභාරෙතපට්ඨිකම්පනාදීනිපවත්තන්ති.
යත්ථචවසන්තාදෙවබුහ්මානො බුද්ධපරිසාහොන්ති.
ජාතික්ඛෙන්තෙමහාසරෙයස්ස එකස්ස සද්ධම්මරංසිජාලිනො මහාසුරස්ස උදයා
තස්මි ජාතික්ඛෙන්තෙ මහාසරෙ ජනම්බුජාපචුජ්ඣිංසුතියොජනා. “තං
මහාසුර”න්ති සබ්බඤ්ඤබුද්ධමහාසුරියමණ්ඩලං. ජනම්බුජ
සත්තානෙසුපවත්තං මහන්තං මොහතමංනුදති අපනෙති, සද්ධම්මරංසිජාලං
විස්සජ්ජන්තො අන්තරධාපෙතිති මහාමොහතමොනුදො. තං
“මහාමොහතමොනුදං”.

අනුදීපනීපාඨ

එවං බුද්ධස්සපණාමං කත්වා අත්තනා ඉච්ඡිතං පණාමස්පයොජනං පරිණාමෙන්නො “සඤ්ජාත”න්තිආදිමාහ. “සොමහාසුරොමය්හං හදයෙ සඤ්ජාතං තමොබන්ධං පනුදත”න්තියොජනා. තත්ථ “සඤ්ජාත”න්ති සුට්ඨජාතං, අනමතග්ගෙසංසාරෙ දළ්භං පවත්තන්ති අත්ථො. “තමොබන්ධ”න්ති මහාමොහතමොබන්ධං. සබ්බකිලෙසතමොබන්ධං වා. අත්තරායකරානි උපවිලකොපසාතකකම්මානිපි තමොබන්ධෙ සඬගහිතානි එව. තථා රොගාදයො අත්තරාය ධම්මාපි තමොජාතිකාඵවතමොතමපරායනොතිආදීසු. “පනුදත”න්ති පනුදතු, අපනෙතු, අත්තරධාපෙතු.

එවං සස්පයොජනං පණාමං කත්වා ඉදානි සනිදානං ගන්ථස්පට්ඨඤ්ඤං කරොන්නො “පොරාණකෙහි”තිආදිමාහ. තත්ථ නිදානං නාම ගන්ථස්පට්ඨඤ්ඤාය ආසන්නකාරණං. කතධංපනතන්ති, සාරත්ථාහිමානිනං යාවනඤ්චසඬගහස්සවිපුලත්ථතා ව.

තත්ථ ද්විති ගාථාහි සකාරණං යාවනං දස්සෙති. පුන ද්විති ගාථාහි සඋපමංවිපුලත්ථතංදස්සෙති. “තස්මා”තිආදිනා ගන්ථස්පකාර ගන්ථගුණෙහි සහගන්ථස්පට්ඨඤ්ඤං දස්සෙති. තත්ථ ආදිගාථායං “අහිධම්මත්ථසඬගහෙ පොරාණකෙහි විඤ්ඤාහි චණ්ණිකා බහුවණ්ණනා ඉධලොකම්හිදිස්සන්ති”තියොජනා. “චණ්ණනා”ති පොරාණට්ඨකායො වුව්චන්ති. ඵවඤ්චසති කස්මා අහිනවං චණ්ණනං යාවන්තිති. “යෙ සාරත්ථාහිමානිනො, තෙ තාහිබහුහි පොරාණචණ්ණනාහිතුට්ඨිං නවින්දන්ති. තස්මා තං යාවන්ති”තියොජනා. එතෙන අස්පසාරත්ථා ඵව තාපොරාණචණ්ණනායොතිපි දීපෙතියෙව. තත්ථ “තුට්ඨි”න්ති සන්තුට්ඨිං. නවින්දන්තිනපට්ඨෙහන්ති. “යෙ”තියෙජනා.

සාරත්ථමෙව අහිමානෙන්නි, විසෙසෙන නන්දන්තිසිලෙනානි සාරත්ථාහිමානිනො. තෙනවින්දන්තිපුරිමෙනසම්බන්ධො. පුන “තෙ”ති තාහි තුට්ඨිං අවින්දන්තා තෙජනා. “ම”න්ති අත්තානං නිද්දිසති. “සඬගම්මා”ති සමාගන්ත්වා. යස්මා පරමත්ථස්සදීපනං යාවන්ති, තස්මා ඉමස්සාට්ඨකාය “පරමත්ථදීපනී”ති නාමංපි සිද්ධංභොති. “මහණ්ණවෙ”ති මහාසමුද්දෙ. “රතනානි”ති සුවණ්ණරජතාදීනි රතනානි. “උද්ධරිත්වා”ති උද්ධං ආහරිත්වා. “යට්ඨිඡකංචි”තියට්ඨිඡිතංපි. යත්තකං ඉච්ඡන්ති, තත්තකංචිති අධිස්පායො. “දස්සෙය්සං”ති දදෙය්සං. කාමං දදන්තුති අත්ථො. එය්සාදිවනානං අනුමති අත්ථෙපවත්තනො. “නවත්තබ්බාවඋනනා”ති මහණ්ණවෙරතනානං උනනාහානිතා නවත්තබ්බාව. කස්මා, අපරිමාණ රතනාධිට්ඨානත්තා මහාසමුද්දස්ස. යතො සො සාගරොති වුව්චති, සානංධනරතනානං ගෙහගබ්බසදිස්සත්තාසාගරොති හිස්ස අත්ථො.

“තට්ඨෙත්ථා”ති එතස්මිං අභිධම්මත්ථ සඬගහෙනට්ඨ. “විපුලත්ථා”ති මහන්තා අත්ථා. “රතනුපමා”ති මහණ්ණුවෙ රතනසදිසා. “සතක්ඛත්තුංපි”ති අනෙකසතචාරංපි. “චණ්ණෙය්‍යුං”ති කාමංචණ්ණෙන්තු. “පරියාදින්නා”ති පරිතො අනවසෙසතො ආදින්නා ගහිතා. පරික්ඛිණාති චුත්තං හොති. “නහෙස්සරෙ”ති නහෙස්සන්ති නහවිස්සන්ති. “තස්මා”ති යස්මාව යාවන්ති, යස්මාව පරියාදින්නානහෙස්සන්ති, තස්මා. “තාසුචණ්ණනාසු”ති තාසු පොරාණට්ඨකාසු. “චණ්ණන”න්ති අභිනවචණ්ණනං, අභිනවට්ඨකංකරිස්සන්ති සම්බන්ධො. කිදිසංචණ්ණනං කරිස්සන්ති ආහ “නානාසාරත්ථ සම්පුණ්ණ”න්තිආදි. තත්ථ “උත්තානපදබ්‍යඤ්ජන”න්ති උත්තානපදඤ්ච උත්තානවාක්‍යඤ්ච. “නාතිසඬබ්‍යෙපවිත්ථාර”න්ති නාතිසඬබ්‍යෙපංනාතිවිත්ථාරඤ්ච. මන්දා බුද්ධි යෙසං තෙ මන්දබුද්ධිනො. “මන්දා”ති මුද්‍යකා. “බුද්ධි”ති ඤාණං. මන්දබුද්ධිනො සොතුජනෙ පබ්බොධෙති විකාසෙති, ඤාණ විකාසංපාපෙති මන්දබුද්ධිප්පබ්බොධනා. “කරිස්ස”න්ති කරිස්සාමි. “ත”න්ති තංචණ්ණනං. “පරමත්ථෙසුපාටවත්ථිනොසුණන්තු”ති යොජනා. පටුනොභාවොපාටවං. පටුනොති බ්‍යත්තස්සපණ්ඩිතස්ස. පාටවෙන අත්ථො යෙසං තෙ පාටවත්ථිනො. ඉතිසද්දො පරිසමාපනජොතකො. සො හි ගන්ථාරබ්‍හවිධානස්ස ඉධපරිසමාපනං පරිනිට්ඨානං ඤාපෙතුං ගන්ථාරබ්‍හවාක්‍යස්සපරියන්තෙ යොජිතො. අවයව වාක්‍යානං පියොජියතියෙව. එසනෙයොසබ්බත්ථ.

ගන්ථාරබ්‍හගාථාවණ්ණනාතිට්ඨිතා.

1. එවං ගන්ථාරබ්‍හවිධානං කත්ථා ඉදානි ආදිගාථාය සම්බන්ධං දස්සෙන්නො “අභිධම්මත්ථසඬගහ”න්තිආදිමාහ. සම්බන්ධන්ති කාරණජ්ඵලසංයොගං. තත්ථ ගාථාපවත්තනං කාරණං නාම. පඤ්චපිණ්ඩත්ථ දස්සනං ඵලං නාම. කාරණජ්ඵලසංයොගො සම්බන්ධොනාම. “සප්පයොජනෙ”ති ඵලජ්පයොජනසහිතෙ. ගන්ථෙන අභිධානබ්‍යො කට්ඨකබ්‍යොති ගන්ථාහිධෙය්‍යො. නිපතස්ස කම්මං නිපච්චං. නිපච්ච කිරියා, නිපච්චාකාරො, නිපච්චකාරස්සකරණන්ති සමාසො. “සා”ති රතනත්තයවන්දනා. දස්සිතාතිසම්බන්ධො. “අභිහිතා”ති කථිතා. පකාසිතාති චුත්තං හොති. “පධානත්ථභූතා”ති අධිජ්ජෙතත්ථභූතාති අධිජ්ජායො. දුට්ඨොහි අත්ථොචචනත්ථො ච අභිධානත්ථොච. තත්ථ ගච්ජන්ති ගතො, පුරිසොති චුත්තෙගච්ජති පදෙන චුත්තො යොකොචි ගච්ජන්නො චචනත්ථොනාම. පුරිසොති පදෙනදස්සිතො පධානත්ථො අධිජ්ජෙතත්ථො

අභිධෙය්‍යත්ථො නාමාති. “අභිධම්මත්ථා”ති.

තත්ථ චුත්තාභිධම්මත්ථා, චතුර්ධා පරමත්ථො;

අනුදීපනීපාඨ

චිත්තං චෙතසිකං රූපං, නිබ්බානමිති සබ්බථා. ති

එවං චුත්තා අභිධම්මත්ථා. එවං චුත්තත්තායෙව ච තෙචත්තාරො අභිධම්මත්ථා එව ඉධපධානත්ථභූතාති ව, - පධානත්ථාඑව ඉධගත්ථාභිධෙය්‍ය භාවෙන අධිජ්ජෙතාති චචිඤ්ඤායතීති අධිජ්ජායො.

කෙච්ඡනවදෙය්‍යං, තෙඅභිධම්මත්ථා සඬගහජ්ජකරණං පත්තා විසුං සඬගහත්ථානාමහවෙය්‍යං, නඅභිධම්මත්ථා නාම. ඉධ ව සඬගහත්ථා එව අභිධෙය්‍යභාවෙන අධිජ්ජෙතාති චුත්තං අභිධෙය්‍යො අභිධම්මත්ථ සඬගහජ්ජදෙනාති. චුච්චතෙ. තෙඅභිධම්මත්ථා සඬගහජ්ජකරණං පත්තාපි අභිධම්මත්ථා එවනාම භොන්ති, න විසුං සඬගහත්ථානාම. තත්ථ චුත්තාභිධම්මත්ථාතිහි චුත්තං, නතුචුත්තං තත්ථ චුත්තාසඬගහත්ථාති. එවඤ්චසති සඬගහිතභාවමත්තං විසිට්ඨං භොති. තදෙව ඉධ අභිධෙය්‍යො නාම සියාති චුත්තං “සඬගහිතභාවොපි අභිධෙය්‍යො යෙවා”තිආදි. තත්ථ “සඬගහිතභාවො”තිචිත්තසඬගහො, චෙතසිකසඬගහොතිආදිනා සඬගහණකිරියා. සා සඬගහිතෙහි ධම්මෙහි අඤ්ඤා නභොති. තෙස්ථෙවධම්මෙසුසඬගය්‍යතීති චුත්තං “සඬගහිතභාවොපි අභිධෙය්‍යො යෙවා”ති. කිඤ්චාපිතෙහි අඤ්ඤානභොති, තෙ ස්ථෙව සඬගය්‍යතී. සාපන ගන්ථස්සපධානත්ථො නභොති. ඉධ ව පධානත්ථොව අධිජ්ජෙතොති චුත්තං “තං නසුන්දර”න්ති. කස්මා නසුන්දරන්ති ආහ “නභිසො”තිආදි. එත්ථචභිසද්දො ඉමස්ස වාක්‍යස්සහෙතුවාක්‍යභාවං ජොතෙති. එසන යොපරත්ථපි. “ඉතොපට්ඨාය වා”තිආදි ගන්ථ ගරුදොසවිචජ්ජනං. තත්ථ “ඉමස්සසඬගහස්සා”ති ඉමස්සඅභිධම්මත්ථසඬගහස්ස. “දුතියා”තිදුතියාටිකා. “ද්වෙපි”ති ද්වෙපිටිකායො. “විසුද්ධිමග්ගෙමභාටිකා”ති ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන කතාපරමත්ථමඤ්ඡුසානාමටිකා. සා බ්‍රම්මරට්ඨෙ තිරියපබ්බතවාසිනා ථෙරෙනකතං චුළටිකං උපාදාය මභාටිකාති පාකටා. තංසන්ධායෙන චුත්තං.

ගන්ථජ්ජකාරොව පකාරවත්තෙහි ධම්මෙහි සහෙවසිජ්ඣති, විනා නසිජ්ඣතීති අධිජ්ජායෙන “සොඅභිධම්මත්ථපදෙනා”ති චුත්තං. කාමඤ්ච සො තෙහි සහෙවසිජ්ඣති, විනානසිජ්ඣති. අභිධම්මත්ථපදං පන සඬගහණකිරියාපකාරං න වදතීති චුත්තං “තං නසුන්දර”න්ති. දුට්ඨං නාම අත්ථත්ථනාමං රුළිනාමන්ති. තත්ථ, අත්ථානුගතං නාම අත්ථත්ථනාමං, යථා සුඛිතස්සජනස්ස සුඛොතිනාමං. අත්ථරහිතං ආරොපිතං නාම රුළිනාමං, යථා දුක්ඛිතස්සජනස්ස සුඛොති නාමං. ඉධ පන අත්ථත්ථනා මන්තිදස්සෙන “අත්ථානුගතා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ “අත්ථානුගතා”ති සකත්ථානුගතා. සද්දජ්ජවත්තිනිමිත්තානුගතාති චුත්තං භොති. “ගන්ථසමඤ්ඤා”ති ගන්ථසමමුති. ගන්ථස්සනාමන්ති චුත්තං භොති. සඬගහගන්ථොනාම

පාළියංතත්ථ තත්ථ විජ්ජකිණ්ණෙධම්මෙ එකත්ථ සභාගරාසිකරණවසෙන පවත්තො ගන්ථො. තං උග්ගණ්හන්තො අප්පකෙන ගන්ථෙතබ්බකෙධම්මෙසුබ්බෙනානාති. “තදුග්ගහපරිපුච්ඡාදිවසෙනා”ති තස්සඋග්ගහොව පරිපුච්ඡාචාති ද්වන්දො. ආදිසද්දෙන ධාරණාදීති සඬගණ්හාති. තත්ථ පාඨස්සවාචුග්ගතකරණං උග්ගහොනාම. උග්ගහී තස්සපාඨස්ස අත්ථග්ගහණං පරිපුච්ඡානාම. “අනායාසතො”ති නිද්දුක්බෙන. “ලද්ධබ්බංඵලානුඵල”න්ති සම්බන්ධො. සරූපතො අවබුජ්ඣානං සරූපාවබ්බොධො. ආදිසද්දෙන ලක්ඛණාවබ්බොධො රසාව බ්බොධාතිආදිං සඬගණ්හාති. අනුපාදාපරිනිබ්බානං අන්තො පරියොසානං යස්සාති අනුපාදාපරිනිබ්බානන්තං. තත්ථ “අනුපාදාපරිනිබ්බාන”න්ති තණ්හාදිට්ඨිහි බන්ධෙසු අනුපාදායපරිනිබ්බානං. අනුපාදිසෙස පරිනිබ්බානන්ති චුත්තං හොති. “ඵලානුඵල”න්ති ඵලඤ්චෙව අනුඵලඤ්ච. තත්ථ “ඵල”න්ති මූලජ්ඵලං. “අනුඵල”න්ති පරම්පරජ්ඵලං. පයොජෙතීති “පයොජනං”. පයොජෙතීති නියොජෙති. කිං නියොජෙති. ඵලත්ථිකංජනං. කත්ථ නියොජෙති. ඵලනිබ්බත්තකෙකම්මෙ. කිමත්ථාය නියොජෙති. තස්සකම්මස්ස කරණත්ථායාති. ඵලානුභවනත්ථාය තත්ථතත්ථ ඵලානුභවනකිච්චෙසු පයුජ්ජියතීති පයොජනන්ති පිවදන්ති. “සාමත්ථියතො”ති වචනසාමත්ථියතො. කිං වචනසාමත්ථියන්ති. කාරණවචනං ඵලංපිදීපෙති. ඵලවචනං කාරණංපිදීපෙති. යථාතං අසුකස්මිං රට්ඨෙ සම්මාදෙවො වුට්ඨොති චුත්තෙ තං රට්ඨංසු භික්ඛන්ති විඤ්ඤායති. අසුකරට්ඨං සුභික්ඛන්තිචුත්තෙ තස්මිං රට්ඨෙ සම්මාදෙවො වුට්ඨොති විඤ්ඤායතීති. පයොජනං පන අභිධම්මත්ථ සද්දෙන දස්සෙතබ්බං නත්ථි, සඬගහවචනසාමත්ථියෙනෙව සිද්ධං හොතීති අධිජ්ජායෙන “සඬගහසද්දෙනා”ති චුත්තං. සාමත්ථියදස්සනෙ පන සුට්ඨ පරිපුණ්ණවචනං ඉච්ඡිතබ්බං හොති. ඉතරථා අනිට්ඨත්ථජ්ජසඬගොපි සියාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “තං න සුන්දර”න්ති වත්වා “නභී”තිආදිනා හෙතුවාක්‍යෙන තදත්ථං සාධෙති.

2. ඵවං සප්පයොජනෙ පඤ්චපිණ්ඩත්ථෙති ඵත්ථ පඤ්චපිණ්ඩත්ථෙ දස්සෙත්වා ඉදානි තෙසංපඤ්චන්තං පිණ්ඩත්ථානං විසුංවිසුං පඤ්චජ්ජයොජනාති දස්සෙත්තො “තත්ථා”තිආදිමාහ. “තත්ථා”ති තෙසුපඤ්චසු පිණ්ඩත්ථෙසු. නසඬබ්බාතබ්බන්ති අසඬබ්බොයායං. සඬබ්බාතුංඅසක්කුණෙය්‍යන්ති අත්ථො. නපමෙතබ්බන්ති අප්පමෙය්‍යං. පමෙතුං අසක්කුණෙය්‍යන්ති අත්ථො. ඵවං කිච්චපච්චයානං කත්ථවි සක්කත්ථ දීපනං හොති. සකවචනං පාළිවචනෙන සාධෙතුං “යථාහා”ති පුච්ඡිත්වා පාළිගාථං ආහරි. තත්ථ “යථාහා”ති කථං ආහ ඉච්චෙවත්ථො. අනන්තරෙ චුත්තස්ස අත්ථස්ස සාධකං වචනං කථං පාළියං ආහ, කථං අට්ඨකථායං ආහ, කථං ටීකායං ආහාති ඵවං යථාරහං අත්ථො වෙදිතබ්බො. “තෙතාදිසෙනිබ්බුතෙ අකුතොහයෙ පූජයතො”ති යොජනා. තත්ථ “තෙ”ති බුද්ධ බුද්ධ සාවකෙ.

අනුදීපනීපාඨ

“තාදිසෙ”ති තථා රූපෙසී ලක්ඛන්ධාදිගුණ සම්පන්නෙ. “නිබ්බුතෙ”ති කිලෙස නිබ්බානෙන නිබ්බුතෙ. නත්ථි කුතොචි හෙතුතො හයං යෙසං තෙ අකුතො හයා. අනාගාමී ඛිණ්ණසවා. “හය”න්ති චිත්තුත්තාසහයං. “පුජ්ජතො”ති පුජෙන්නස්ස. “තං පයොජන”න්ති තස්සාරතනත්තය චන්දනාය පයොජනං. “සඬගහකාරා”ති බුද්ධසොසත්ථෙරාදයො පච්ඡිම අට්ඨකථාකාරා වුව්චන්ති. තෙහි පොරාණට්ඨකථාසු තත්ථ තත්ථ විජ්ජකිණ්ණෙපකිණ්ණකචිතිවිජයෙයුත්තට්ඨානෙසු සඬගහෙත්වා අභිනව අට්ඨකථායො කරොන්ති. තස්මා සබ්බාඅභිනවඅට්ඨකථායො සඬගහා නාම හොන්ති. තෙ ව ආචරියා සඬගහකාරා නාම. තෙන වුත්තං “සඬගහකාරාති බුද්ධසොස. පෙ.... වුව්චන්ති”ති. තෙ අන්තරාය නීචාරණමෙව ඉච්ඡන්තිති කථං විඤ්ඤායතීති වෙ. තෙසං වචනෙන විඤ්ඤායතීති දස්සෙතුං සඬගහකාර ගාථං ආහරි. “රතනත්තයෙකතස්ස එතස්සනිපච්චකාරස්ස ආනුභාවෙන අන්තරායෙ අසෙසතොසොසෙත්වාති යොජනා. “හී”ති ඤාපකහෙතු ජොතකො. “වුත්ත”න්ති අට්ඨසාලිතියං වුත්තං.

3. “කථඤ්චහොතී”ති සම්බන්ධො. ඉති අයං පුච්ඡා. “වුව්චනෙ”ති විසජ්ජනා කථියතෙ. “හී”ති විත්ථාරජොතකො. “චන්දනා කිරියාහිනිජ්ඣාදකො පුඤ්ඤජ්ජවාහො”ති සම්බන්ධො. “අනෙක...පෙ.... වාරෙ”ති අච්චන්ත සංයොගත්ථෙ උපයොග වචනං. “පුඤ්ඤාහිසන්දො”ති පුඤ්ඤාහිසොතො, පුඤ්ඤජ්ජවාහොති තස්සෙව වෙච්චනං. “සො ව පුඤ්ඤාතිස්සයො හොතී”ති සම්බන්ධො. කස්මා සො පුඤ්ඤා තිස්සයො හොතීති. ඛෙත්ත සම්පත්තියා ව අජ්ඣාසය සම්පත්තියා ව හොතීති දස්සෙතුං “අනුත්තරෙසු”ති ආදිමාහ. සංවඩ්ඪීත්ථාති සංවඩ්ඪීතො. පුඤ්ඤාහිසන්දො. සංවඩ්ඪීතස්සභාවො සංවඩ්ඪීතත්තං. සුගන්ධෙහිවිය සුපරිසුද්ධංචන්ථං පරිභාවීයිත්ථාති පරිභාවිතො. පුඤ්ඤාහිසන්දොයෙව. පරිභාවිතස්ස භාවො පරිභාවිතත්තං. උභයත්ථාපි හෙතු අත්ථෙ නිස්සක්කවචනං. “මහාජුතිකො”ති මහාතෙජො. “මහජ්ඣලො”ති මූලජ්ඣලෙන මහජ්ඣලො. “මහානිසංසො”ති ආනිසංසජ්ඣලෙන මහානිසංසො. ආනිසංසජ්ඣලන්ති ව පරම්පරා ඵලං වුව්චති. අඤ්ඤං පුඤ්ඤං අතික්කමන්තො සයති පචත්තතීති අතිස්සයො. පුඤ්ඤඤ්ච තං අතිස්සයොවාති පුඤ්ඤාතිස්සයො. අතිස්සයපුඤ්ඤං, අධික පුඤ්ඤන්ති අත්ථො. “සො අනුබලං දෙනි, ඔකාසලාහං කරොතී”ති සම්බන්ධො. කථඤ්ච අනුබලං දෙනි, කථඤ්ච ඔකාසලාහං කරොතීති ආහ “සයං පයොග සම්පත්තිභාවෙය්ත්වා”ති ආදිං. තත්ථ පයොගසම්පත්තිනාම අතීත පුඤ්ඤකම්මානං බලවතරං උපත්ථම්භකකම්මං හොති. “බහිද්ධා”ති බහිද්ධසන්තානතො. “විපත්තිපච්චයෙ සම්පත්තිපච්චයෙ”ති යොජෙතබ්බං. තත්ථ, විපත්තිපච්චයානාම-රාජතොවා වොරතොවා-ති ආදිනා ආගතා දුක්ඛුජ්ජත්තිපච්චයා. සම්පත්තිපච්චයානාම කායචිත්තානං සජ්ජාය පච්චයා. චත්තාරො පච්චයා ව උපට්ඨාකකුලාති ව ආරක්ඛ දෙවතාදයො ව සුබුජ්ජත්ති

පව්වයා. තෙහි පව්වයෙහි පාමොජ්ජ බහු ලස්ස පෙරස්ස සන්තානෙ රත්තිදිවං පිතිපස්සද්ධිසුබසමාධිනං පවත්තියා අජ්ඣන්තභූතා උතුචිත්තාභාරා ව අති පණිතා භොන්ති. තෙහි සමුට්ඨිතා සරීරට්ඨකධාතුයො ව අතිපණිතා එව හුත්වා උපබ්බහන්ති. තත්ථ සරීරට්ඨකධාතුයො නාම පථවි ආදයො වාතපිත්තසෙම්භාදයොව. “අනුබලංදෙතී”තිඅභිනවංථාමබලං පවත්තෙති. “පුඤ්ඤන්තරස්සා”ති පවත්තිවිපාකජනකස්ස බහුවිධස්ස පුඤ්ඤ කම්මස්ස. “අථා”ති තස්මිං කාලෙති අත්ථො. “බලවබලවත්තියො හුත්වා”ති පකති බලතො අතිබලවත්තියො හුත්වා. “තස්මිං පෙරසන්තානෙ”ති සම්බන්ධො. “ඉට්ඨජ්ඵලසනපූරිතෙ”ති ඉට්ඨජ්ඵලභූතානං රූපසන්තතීනං සතෙන පූරිතෙ. “ඔකාසො නාම නත්ථී”ති පට්ඨානොකාසො නාම නත්ථී. “ඉතී”ති තස්මා. “දුරතො අපතීතානෙව භොන්ති”ති සම්බන්ධො. ඉට්ඨජ්ඵලසන්තානං විබාධන්ති නිවාරෙන්ති ඉට්ඨජ්ඵලසන්තානවිබාධකානි උපපිළකූපසාතකකම්මානි. අනිට්ඨජ්ඵල සන්තාන ජනකානි, අකුසල ජනක කම්මානි, අපුඤ්ඤ කම්මානීති තානිතිවිධානි අකුසලකම්මානි දුරතො අපතීතානෙව භොන්ති, තෙසං විපාකස්ස අනොකාසකරණොනාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “නහී”තිආදිං. “තතො”ති තස්මා අපුඤ්ඤ කම්මානං දුරතො අපතීතත්තා. අභිවාදෙනබ්බානං මාතෘපිතු සමණබ්‍රාහ්මණාදීනං අභිවාදනකම්මෙගරුංකරණං අභිවාදන සීලං නාම. තං අස්ස අත්ථීති අභිවාදනසීලී. ගුණවුද්ධවයවුද්ධෙ අපචෙති අත්තානං නිවචුත්ති කරණෙන පුපෙතිසීලෙනාති වුද්ධාපවායී. උභයත්ථාපිසම්පදාන වචනං. එවත්තිආදිති ගමන වචනං. නිගමන්ති ව නිට්ඨංගමනං. තස්මාතිආදි ලද්ධගුණ වචනං. ලද්ධගුණොති ව තංතංපසංග විසොධනං පරිපුණ්ණං කත්වා ලද්ධොවිසුද්ධො අත්ථො වුවචති. තථා වචන සාමන්ථියෙන ලද්ධො අත්ථන්තරොපි අයම්ධ අධිජ්ජෙතො. “නකෙවලඤ්ච පෙරස්සෙව අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථං භොති”ති යොජනා. “සොතුනඤ්චගහණ කිච්ච සම්පජ්ජනත්ථ”න්තිසම්බන්ධො. සුණන්තිති සොතාරො. තෙසං. “ගණ්හන්තාන”න්ති උග්ගණ්හන්තානං. “චන්දනාසිද්ධියා”තිර තනත්තයෙචන්දනා පුඤ්ඤස්සසිද්ධිතො. ජවනවිනිච්ඡයෙ යස්මා අන්තරාය නිවාරණංනාම දිට්ඨධම්මෙ ඉච්ඡිතබ්බං ඵලං භොති. දිට්ඨ ධම්මො ව පථම ජවනස්ස විපාකක්කෙන්තං. තස්මා උපත්ථම්භන කිච්චං පත්වාපි පථම ජවන චෙතනා එව ඉධපරියත්තාති අධිජ්ජායෙන “දිට්ඨධම්මචෙදනීයභූතා”ති වුත්තං. සා පන පථම ජවන චෙතනා උපත්ථම්භන කිච්චං පත්වාපි සබ්බදුබ්බලා එවසියා. කස්මා, අලද්ධාසෙවනත්තා. සෙස චෙතනායො එව බලවතියො සියුං. කස්මා, ලද්ධා සෙවනත්තාති දිට්ඨබ්බං. “සත්තජවනපක්කෙ අධිජ්ජෙතත්තා උපලද්ධබ්බත්තා තං නසුන්දර”න්ති සම්බන්ධො. “ඉතී”ති වාක්‍යපරිසමාපනං. “යථා අජ්ජමත්තකං භොති. එවමෙවං අජ්ජමත්තකං භොති”ති යොජෙතබ්බං. “තථාහී”ති තතො එවාති අත්ථො. පට්ඨානෙපි=කබලීකාරොආභාරො ඉමස්සකායස්ස ආහාර පව්වයෙනපව්වයො=තිවිභත්තො. ඉතරථා

අනුදීපනීපාඨ

‘කළුකාරො ආහාරො ආහාරසමුට්ඨානානං රූපානං ආහාරපච්චයෙන පච්චයො’ති විභත්තො සියාති. “අධුනාවා”ති ඉමස්මිං භවෙ ඵව. ඵවං චන්දනායපයොජනං දීපෙන්වා ඉදානි සෙසානං පිණ්ඩත්ථානං පයොජනං දීපෙතං. “යස්මාපනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ, “ආදිතොවිදිතෙසති”තිආදිමිහි-භාසිස්සං අභිධම්මත්ථ සඬගහ-න්ති පදං සුත්ථා විඤ්ඤාතෙසති, “උස්සාහොජායති”. ඉමං උග්ගහෙන්වා සුදුල්ලහෙ අභිධම්මත්ථෙ ච අනායාසෙන ජානිස්සාම, තම්මුලකස්ස ච අනුපාදා පරිනිබ්බානන්තස්ස පයොජනස්සභාගිතො භවිස්සාමාති චිත්තුප්පාද සම්භවතොති අධිප්පායො.

පිණ්ඩත්ථානුදීපනා නිට්ඨිතා.

4. පදත්ථෙ. “බුජ්ඣ්ඣ”ති අඤ්ඤාසි. “ඵත්ථා”ති ඵතස්මිං පදෙ. ච සද්දො වාක්‍යාරම්භ ජොතකො. වාක්‍යා රම්භොති ච මූලවාක්‍යෙ යං යං චත්තබ්බං අචුත්තං, තස්ස තස්ස කථනත්ථාය අනුවාක්‍යස්ස ආරම්භො. බුජ්ඣනකිරියාවුච්චතිඤ්ඤාණං. කථංපනඅවිපරිතත්ථෙ පචත්තො සම්මාසද්දො අසෙස ඛ්‍යාපනං දීපෙතීති පුච්ඡාය පුරිමත්ථමෙ වඛ්‍යතිරෙකතො ච අන්වයතො ච සුන විත්ථාරෙන්තො “තථාහී”තිආදිමාහ. තත්ථ, “තථාහී”ති තස්ස වචනස්ස අයං විත්ථාරොති ජොතෙති. “අවිපරිත”න්ති කිරියාවිසෙසන පදමෙතං. “අත්තතො විසයෙ ඵවා”ති අත්තතො ඤාණවිසයෙ ඵව තෙසං විසයොවාති සම්බන්ධො. යස්මා ඵකොපි ධම්මො කාලදෙසසන්තානාදිහෙදෙන අනන්ත හෙදො හොති. තස්මා පදෙසඤ්ඤාණිකා පච්චෙකබුද්ධාදයො ඵකධම්මංපි සබ්බාකාරතො ජානිතුං න සක්කොන්ති. තෙනාහ “තෙහී”තිආදිං. තත්ථ “සබ්බාකාරතො”ති සභාවතො, හෙතුතො, පච්චයතො, ඵලතො, නිස්සන්දතො, කාලතො, දෙසතොතිආදිනා ආකාරෙන. “යත්ථා”ති යස්මිං අවිසයෙධම්මෙ. “තෙ විපරිතං බුජ්ඣෙය්‍යං, සො අවිසයො නාමධම්මොනත්ථී”තියොජනා. තං විත්ථාරෙන්තො “තෙහී”තිආදිමාහ. තත්ථ, “නියද්ධගතෙ”ති තීසුකාලෙසු ගතෙ පචත්තෙ. “අද්ධාමුත්තකෙ”ති කාලත්තයවිමුත්තකෙ. “හත්ථමණිකෙවියා”ති හත්ථ තලෙ යපිතමණිරතනානිවිය. “සබ්බෙ ධම්මා”තිආදි පාළිසාධකං. තත්ථ, “ආපාත”න්ති අභිමුඛං පතනං. ආබාධන්තිපි පායො, ඔත්ථරිත්වා උපට්ඨානන්ති අත්ථො. “සබ්බඤ්ඤාමහාභවඬග”න්ති සබ්බෙසංසබ්බඤ්ඤබුද්ධානං පච්ඡිමභවෙ පටිසන්ධිතො පට්ඨාය පචත්තං අට්ඨසු මහාවිපාකෙසු පථමමහාවිපාකං භවඬග විත්තං. “තත්ථා”ති තස්මිං මහාභවඬගෙ. “නිච්චකාලං උපට්ඨහන්ති”ති සබ්බකාලං උපට්ඨානාකාර පත්තා හුත්වා තිට්ඨන්ති. කස්මා, කස්සපි ආවරණස්ස අභාවතො. ඉදංපිහි ඵකං උපට්ඨානං නාමාති. “ආවජ්ජනායා”ති මනොද්වාරාවජ්ජන විත්තෙන. ධම්මා මහන්තා. භවඬගං පරිත්තකං. තස්මා පරිත්තකං භවඬගං ඵකක්ඛණෙ මහන්තානං ධම්මානං නපහොතීති වොදකස්ස අධිප්පායො.

“නවොදෙනබ්බමෙන”න්ති එතං යානං නවොදෙනබ්බං.
 “පරමුක්කංසපත්තන”න්ති එත්ථ “උක්කංසො”ති අච්චුග්ගමො
 අච්චුත්තරො. පරමො උක්කංසො පරමුක්කංසොතිවිග්ගහො.

එවං සම්මාසද්දස්ස අත්ථං විචාරෙත්වා ඉදානි සංසද්දස්ස අත්ථං
 විචාරෙත්තො “සංසද්දොපනා”තිආදිමාහ. තත්ථ, “උපසග්ගො”ති
 උපසග්ගපදං. “පටිවෙධධම්මෙසු”ති පටිච්චසමුප්පාදාදීනං
 පටිච්චිකුක්කාදිසංඝාතො. නත්ථි ආචරියො එතස්සාති අනාචරියො. සමාසන්තෙ
 කකාරෙන සහ අනාචරියකො. අනාචරියකස්ස භාවො අනාචරියකතා. තං
 අනාචරියකතං. තතියා රුප්පසමාපත්ති නාම ආකිඤ්චඤ්ඤායතනජ්ඣානං. තං
 භගවා ආලාරස්ස සන්තිකෙ උග්ගණ්හාති. චතුත්ථාරුප්පසමාපත්ති නාම
 නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤායතනජ්ඣානං. තං උදකස්සසන්තිකෙ උග්ගණ්හාතිති
 චුත්තං. “ආලාරුදකමුලිකා”ති. “අනලඬකරිත්වා”ති
 ආචජ්ජනසමාපජ්ජනාදිවසෙන අනලඬකරිත්වා. අනාසෙවිත්වාති චුත්තං හොති.
 “ජඩ්ඞිතත්තා”ති එතාසමාපත්තියොනාලං බොධාය, අථ බො යාවදෙව තතිය
 චතුත්ථාරුප්පභවජ්ජලාභාය සංවත්තන්තිති එවං ආදීනවං දිස්වා ජඩ්ඞිතත්තා.
 “බුජ්ඣනකිරියායා”ති පටිවෙධඤ්ඤාණස්ස. “කුතො පටිවෙධධම්මා”ති තා
 කුතො පටිවෙධධම්මා හොන්ති. පටිවෙධධම්මා එව ච
 බුද්ධභාවායපදට්ඨානාහොන්තිති අධිප්පායො.

පාළියං. “පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසුධම්මෙසු”ති ඉමස්මිං භවෙ ඉතො පුබ්බෙ
 කස්සවිසන්තිකෙ අනනුස්සුතෙ සුචතුස්සව්ව ධම්මෙසු. “අභිසම්බුජ්ඣති”තිපදෙ
 අභිසම්බොධිසම්බාතං අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණං චුත්තං. තදෙව ඤාණං
 සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස පදට්ඨානං හොති. තජ්ජව්වයා තදනන්තරා
 එවසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පාතුබ්භවතිති චුත්තං. “තත්ථ ච සබ්බඤ්ඤානං
 පාපුණාති”ති. “තදනන්තරා”ති ච අරහත්ත මග්ගවීරියාව චතුත්තං
 පච්චෙක්ඛන වාරානඤ්ච අනන්තරෙ කාලෙති අත්ථො. “නිමිත්තත්ථෙ”ති
 නිමිත්ත හෙත්ථත්ථෙ. “භූමිම”න්ති අට්ඨකථාසුආගතං
 සත්තමිච්ඡන්තියානාමං. තාසු හි පච්චත්තවචනං, උපයොගවචනං, කරණ
 වචනං, සම්පදාන වචනං, නිස්සක්කවචනං, සාම්චවනං, සුම්මවචනන්ති එවං
 අනුක්කමෙන සත්තන්තං විභත්තිනං නාමානි ආගතානීති.

“දසබ්බඤ්ඤාණෙසු”ති යානායාන කොසල්ලඤ්ඤාණාදීසු දස
 ඤාණබලෙසු. “වසිභාව”න්ති එත්ථ අත්තනො වසං වත්තෙතුං සමත්ථතා
 සම්බානොසත්ති විසෙසො වසොනාම. වසො එතස්ස අත්ථිති වසි-
 වසිගණෙනිආදීසුචිය. වසිනො භාවො වසිභාවො. තං වසිභාවන්ති අත්ථො.
 තෙනාහ “වසිභාව”න්ති ඉස්සරභාවන්ති. කත්ථවි පන “වසි”ති

සම්මාසම්බුද්ධපද.

5. අතුලපදෙ. අනෙකෙහිගුණපදෙහි පවත්තිතාවන්දනා “අනෙකගුණපදවිසයානාම”. “ඉතිකිංදුතියෙනා”ති ඉති තස්මා දුතියෙන අතුලපදෙන කිං පයොජනං අත්ථිති අත්ථො. “නන සමත්ථා”ති නසමත්ථා න හොතීති යොජනා. සමත්ථා ඵවාති අධිජ්ජායො. “මත්තකාරිනො”ති පමාණකාරිනො. “ථෙරො ච තෙසං අඤ්ඤතරො”, තස්මා මත්තං න කරොති, දුතියං අතුල පදං ආහරීති අධිජ්ජායො. “අපිවා”ති කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථිති අත්ථො. “නකෙවලං වන්දනාය අන්තරායනීවාරණමෙව ඉච්ඡී තබ්බං හොතී”ති යොජනා. “වන්දනායා”ති වන්දනාහෙතු. සොපි පඤ්ඤාපාටවාදි අත්ථො. “ගන්ථපාරිසුද්ධියා”ති ගන්ථදොසානාම පදදොස වාක්‍යදොස අන්ථදොසාදයො අත්ථි. තෙහි දොසෙහි ඉමස්ස ගන්ථස්ස පාරිසුද්ධියා. කථං පන වන්දනාය පඤ්ඤාපාටවාදි අත්ථොසම්භවතීති චුත්තං “අනුස්සතිට්ඨානෙසු”තිආදි. අනුස්සතිට්ඨානානි නාම බුද්ධ ධම්ම සඬ්ඝස්සිලාදීනි. චිත්තසමාධානං ආවහතීති චිත්තසමාධානාවහො. “තික්ඛාසුරාහුත්ථාවහතී”ති ගම්භීරෙසු අත්ථ ඛාඤ්ජන පදෙසු අමන්ථා විස්සට්ඨා හුත්ථා වහති. “තදත්ථායපි”ති පඤ්ඤාපාටවාදි අත්ථායපි. ගුණනාමපදානං ගුණත්ථොනාමවිග්ගහ වාක්‍යෙසු පාකටො, සිද්ධපදෙසු අපාකටො. තස්මා තානි විග්ගහත්ථං අජානන්තානං සන්තිකෙ නාම මත්තානි සම්පජ්ජන්තීති චුත්තං “යථාචුත්ත වචනත්ථයොගෙපි...පෙ.... පවත්තත්තා”ති. “සභාවනිරුත්තිං ජානන්තාන”න්ති මාගධ භාසං ජානන්තානං. මාගධභාසාහි මූලභාසානි ච අරියභාසානි ච මාගධභාසානි ච පාළිභාසානි ච ධම්මනිරුත්තිනි ච සභාවනිරුත්තිනි ච චුච්චති. “භාවත්ථසුඤ්ඤ”න්ති ඵත්ථ ගුණනාමානං ගුණත්ථො භාවත්ථො නාම. සො ඵවසකත්ථොති ච වචනත්ථොති ච විග්ගහත්ථොති ච චුච්චති. කිරියනාමාදීසුපි ඵසෙවනයො. “සත්ථු”ති සත්ථුනො. “සමඤ්ඤාමත්ත”න්ති නාමසඤ්ඤාමත්තං හවිතුං නාරහති. තථාහි අනාථපිණ්ඩිකොසෙට්ඨී රාජගහං අනුපත්තො බුද්ධො ලොකෙ උජ්ජන්තොති සුත්ථා උදානං උදානෙසි=සොසොපි බො ඵසොදුල්ලහො ලොකස්මිං යදිදං බුද්ධො=ති. තස්මා බුද්ධොති නාමංපි ලොකෙ මහන්තං සුදුල්ලහංගුණපදං හොති. සම්මාසම්බුද්ධ නාමෙවත්තබ්බමෙවනත්ථිති. “සභාවනිරුත්තිං අජානන්තානං පන පදසහස්සං චුච්චමානංපි”ති තිට්ඨතු ඵකං අතුලපදං, පදසහස්සංපි චුච්චමානං සත්ථුසමඤ්ඤාමත්තමෙව සම්පජ්ජති. තාදිසාහි ජනා ඉදං ලොකෙ මහන්තං ගුණපදන්තිපි නජානන්ති. භාවත්ථං කිංජානිස්සන්ති.

“අතුලො”ති අඤ්ඤාන සො අසදිසොති වා, අඤ්ඤා වාතෙන සදිසොතස්සනත්ථිතිවා, - ද්විධාපිඅත්ථොලබ්භති. සාධකගාථායං “පටිපුග්ගලො”ති යුගග්ගාහිපුග්ගලො. කිඤ්චාපි මක්ඛලි පුරණාදයො විසුංවිසුං - අහං සබ්බඤ්ඤා සබ්බදස්සාවි - තිව, අහං සම්මාසම්බුද්ධො-තිව පටිජානන්තා යුගග්ගාහිතො භුත්වා විවරන්ති. ධම්මතො පන සිනෙරු පබ්බත රාජස්ස සන්තිකෙ සක්ඛර කථලානිවිසසම්පජ්ජන්ති. “අනච්ඡරිය”න්ති නතාව අච්ඡරිතබ්බං හොතිති අත්ථො. “බුද්ධභූතස්සා”ති බුද්ධභාවං භූතස්සපත්තස්ස. “යං බුද්ධ භූතස්ස අතුලත්තං, එතං අනච්ඡරිය”න්ති යොජනා. යදි චෙතං අනච්ඡරියං හොති, කතමං පන තාව අච්ඡරියං භවතීති ආහ “සම්පතිජාතස්සා”තිආදිං. තත්ථ “සම්පතිජාතස්සා”ති අජ්ජෙවජාතස්සපි අස්ස භගවතො. කථං අතුලතා පඤ්ඤායතීති ආහ “තදාහි”තිආදිං. “එකඛිගණානි”ති එකතලානි. තදාහි බොධිසත්තස්සපුඤ්ඤානුභාවෙන අනිමගන්තො ඕභාසො පාතුබ්භවති. = උළාරො ඕභාසො පාතුරහොසි අතික්කම්මදෙවානං දෙවානුභාව=න්තිහි වුත්තං. තෙන ඕභාසෙන ඵරිතා සබ්බෙ පථවි පබ්බතාදයො ජාතිඵලිකක්ඛන්ධාවිය සුජ්ජසන්නා හොන්ති. දසසහස්ස චක්කවාලානි එකතලං භුත්වා පඤ්ඤායන්ති. තෙන වුත්තං “අනෙකානි චක්කවාලසහස්සානි එකඛිගණානි අහෙසු”න්ති. “පරමාය පුජායාති ථුතිමඛිගලවචනපුජාය. “ලොකස්සා”ති සබ්බ සත්තලොකතො. එවං අච්ඡම්භි වාවං නිච්ඡාරෙසි ධම්මතාය සඤ්චොදිතත්තාති අධිජ්ජායො. තත්ථ “අච්ඡම්භිවාව”න්ති විසාරදවාවං. ආසහිං වාවන්තිපි පායො. උත්තමවාවන්ති අත්ථො. “නිච්ඡාරෙසි”ති උදාහරති. ඉදම්පි අනච්ඡරියං, අඤ්ඤං පිතතො අච්ඡරියතරං අත්ථිති දස්සෙතුං “යදාපනා”තිආදි ආරද්ධං. පාරමිතා ගුණෙහි තෙන සදිසො කොචිනත්ථෙව ථපෙත්වා අඤ්ඤෙව මහාබොධි සත්තෙති අධිජ්ජායො. “අස්සා”ති තෙන සදිසස්ස. “නත්ථිහාවො දීපෙනබ්බො”ති සම්බන්ධො. “දීපෙනබ්බො”ති බුද්ධවංසපාළිතො ආහරිත්වා දීපෙනබ්බො. “කුතොසාවකබොධිසත්තානං සතසහස්සං සක්ඛිස්සති”ති යොජනා. පාරමියො පකාරෙනවිචිනන්ති එතෙනාති පාරමිපට්ඨයො. ඤාණං. තංපනඤාණං මහාබොධිසත්තානං එව උජ්ජන්තං නහොති. පට්ඨෙකබොධිසත්ත සාවකබොධිසත්තානංපි උජ්ජන්තමෙව. තදෙව ච සබ්බෙසංපි බොධිසත්තානං නියතබ්බාකරණජ්ජට්ඨාහෙ පධානකාරණන්ති දස්සෙතුං “සාවකබොධිසත්තාපි”තිආදි වුත්තං. තත්ථ බොධිවුවචතිවිමොක්ඛඤ්ඤාණං. අරියමග්ගස්සෙතං නාමං. බොධිමිහිසජන්ති ලග්ගන්තිති බොධිසත්තා. “ලග්ගන්ති”ති තජ්ජට්ඨාහත්ථාය නියත චිත්තා හොන්තිති අත්ථො. බොධි අත්ථාය පටිපන්නා සත්තා බොධිසත්තාතිපි යුජ්ජති. බුද්ධ සුඤ්ඤෙපිලොකෙ කම්මස්සකතාඤාණෙ යත්වා වට්ටදුක්ඛතො මොක්ඛධම්මපරියෙසිතො සත්තාති වුත්තං හොති. “සම්භාර ධම්මෙ”ති දසවිධෙ පාරමි ධම්මෙ. වට්ටං අනුසරන්ති අනුගච්ඡන්තිති වට්ටානුසාරිතො. පථවියං පංසුචුක්ඛානි විය පකතියා වපුච්ඡුතාජනාති පුච්ඡ්ජනා.

අනුදීපනීපාඨ

මහන්තාපුටුප්පනාති මහාපුටුප්පනා. වට්ටානුසාරිනො ව තෙ මහාපුටුප්පනාචාති සමාසො. තෙසං භාවොති විග්ගහො. අයං භාවොයෙව තෙසං භූමීති ව වුව්වති. අත්ථතො පන මොක්ඛධම්මනිරපෙක්ඛනා එව. අවිජන්දිකතාතිපි වුව්වති. “ඔක්කන්තා”ති පවිට්ඨා. තයොනියතා, බොධිසත්තනියතො ව චූළසොතාපන්නනියතො ව අරිය සොතාපන්නනියතො ව. තත්ථ බොධිසත්තනියතො බොධිසම්භාරඛලෙන සිද්ධො. චූළසොතාපන්න නියතො පව්වයාකාරානුබොධඤ්ඤාණඛලෙන. අරියසොතාපන්න නියතො සොතාපත්ති මග්ගඤ්ඤාණ ඛලෙන. තෙසු බොධිසත්තනියතො ඉධ අධිප්පෙතොති චුත්තං “එකෙන පරියායෙනා”තිආදි. වත්තඛිබ්බෙවනත්ථිතෙසං ද්විත්තං බොධිසත්තානං පාරම් පව්වයඤ්ඤාණ සම්පත්තියා විනා නියතඛ්‍යාකරණ ලාභා සඬකාය එව අභාවතොති අධිප්පායො.

පදසිද්ධිවිචාරයං චුත්තං විභාවනියං=තුලායසම්මතොතුලො. තුලො එව තුලොයකාර ලොපවසෙන=ති. තංසන්ධාය “ය කාරස්සවාචසෙනා”ති චුත්තං. යඤ්චචුත්තං තත්ථෙව=අථවාසම්මතත්ථෙ අකාරපව්වයවසෙන තුලායසම්මතොතුලො=ති. තං සන්ධාය “අකාරස්සවාචසෙනා”ති චුත්තං. තත්ථ “තුලායා”ති ලොකෙ ධාරණතුලාසදිසාය පඤ්ඤායාති අත්ථො. “සම්මතො”ති සමං කතො. නහි තුලසද්දො භවිතුං නයුත්තො. යුත්තො එවාති අධිප්පායො. කථං විඤ්ඤායතීති ආහ “තුලයිතු”න්තිආදි. තත්ථහි “තුලයිතුං අසක්කුණෙයො”තිවචනෙන තස්සකම්මසාධනත්තංදස්සෙති. “කම්මසාධනෙනෙවා”ති පුබ්බෙ-තුලයිතඛිබ්බො අඤ්ඤෙන සහ පමිතඛිබ්බොති තුලොති එවං ඉධචුත්තෙන කම්ම සාධන වචනත්ථෙවෙනෙව. “තදත්ථසිද්ධිතො”ති තස්ස විභාවනියං චුත්තස්ස දූවිධස්ස අත්ථස්ස සිද්ධිතො. “තතො”ති තුලසද්දතො. චිත්තාය කිං පයොජනං අත්ථි. නත්ථියෙවාති අධිප්පායො. වදති සීලෙනාති වත්තා. වාදී පුග්ගලො. වත්තුතො ඉච්ඡාවත්තිච්ඡා. වත්තුං ඉච්ඡාවත්තිච්ඡාතිපිවදන්ති. වත්තිච්ඡං අනුගතො සම්මුති සඬකෙතවොහාර සිද්ධත්තාති සමාසො. “එත”න්ති එතං ද්විධාසිද්ධවචනං. “වෙ”ති වෙවදෙය්‍ය. “නා”ති නයුත්තං. “යථාසුත”න්ති තුල ඉති සුතං. “යුත්ත”න්ති යථාසුත නියාමෙනෙව යුත්තං වජ්ජෙත්වා. “අස්සුතස්සා”ති ධාරණතුලාපරියායස්ස ඉත්ථිලිඬිගතුලාසද්දස්ස. තතොයෙවයකාර යුත්තස්සතුලාසද්දස්ස ව අස්සුතස්ස. ඉත්ථිලිඬිගෙසති, තතොපි එකො අකාරොති කත්වා සම්මතත්ථෙ දුතියො තද්ධිත අකාරොපි අස්සුතොයෙවනාමහොති. “පරිකප්පනායා”ති පරිකප්පෙත්වා කථනාය. පයොජනාභාවතො න යුත්තත්තිසම්බන්ධො. අතුලපදං.

6. එවං ද්විත්තං පදානං පදත්ථ සංවණ්ණනං කත්වා ඉදානි තෙසංයෙව අත්ථුද්ධාරසංවණ්ණනං කරොත්තො “ඉමෙහි පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ “සම්පදා”ති සම්පත්තියො. “බොධිසම්භාරසම්භරණං නාම” සමතිං.

සපාරමීනං පරිපුරණං. “මහාවජිරඤ්ඤාණ”න්ති හගවතො
 ආසවක්ඛයඤ්ඤාණම්පි වුවවති. තස්ස පුබ්බභාගෙ බුද්ධභාවත්ථාය
 අනුපද්ධම්මවිපස්සනාවසෙන ඡත්තිංස කොටි සතසහස්ස සඬබ්බානං දෙවසිකං
 වළඤ්ජනකප්ඵලසමාපත්තිනං පුබ්බභාග විපස්සනාඤ්ඤාණම්පි
 මහාවජිරඤ්ඤාණන්ති වුවවති. සබ්බම්පෙතං මහාටිකායං වුත්තං.
 “මහාබොධියා”ති සබ්බඤ්ඤා බුද්ධානං අභිසම්බොධි සඬබ්බාතස්ස
 අග්ගමග්ගඤ්ඤාණස්ස. පභියාන්ති පහාතබ්බා ධම්මා එතෙනාති පහානං.
 පජහන්ති පහාතබ්බෙධම්මෙඑතෙනාතිවා පහානන්ති කත්වා තං
 අග්ගමග්ගඤ්ඤාණම්පිතං විපස්සනාඤ්ඤාණම්පි පහානන්ති වුවවතීති ඉමිනා
 අධිප්පායෙන “පහානසම්පදායං වා සා සඬගහිතා”ති වුත්තං. පඤ්චසීලාති.
 පාණාතිපාතස්ස පහානංසීලං, වෙරමණිසීලං, චෙතසිකංසීලං, සංවරොසීලං,
 අවිතික්කමොසීලන්තිආදීසුචිය එත්ථහි පහානසීලං නාම යථා වුත්තෙන
 අත්ථෙත වෙරමණිසීලමෙවාති යුජ්ජති. පහානං නාම කොට්ඨම්මො නහොතීති
 අධිප්පායෙ පන සතිපහාන සීසෙන පහානසාධකං තදෙවඤ්ඤාණද්වයං
 උපචාරෙනපහානන්ති ගහෙතබ්බං. ඉතරථා පහානසම්පදා නාම අසාරා අඵලාති
 ආපජ්ජෙය්‍යාති. පච්චෙකබුද්ධ බුද්ධසාවකා කිලෙසෙ පජහන්තාපි වාසනාය
 සහ අප්පජහනතො චිත්ත සන්තානෙ මොහවාසනාය විජ්ජමානත්තා සබ්බඤ්ඤා
 භාවං නගච්ඡන්ති. තස්මා යථාතෙසං කිලෙසප්පහානං පහානසම්පදා නාම
 නහොති. නතථාසබ්බඤ්ඤාබුද්ධානන්ති ආහ “සහවාසනායා”තිආදිං.
 විභාවනියංඤ්ඤාණසම්පදා පථමං වුත්තා. තතො පහාන සම්පදා. ටිකායං පන
 පහානසම්පදා පථමං වුත්තා. තතො අධිගම සම්පදානාම වුත්තා. තතො
 ඤ්ඤාණසම්පදා. පහානසම්පදායඤ්ඤාණ අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං දස්සිතං. අධිගම
 සම්පදාති ව සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණප්පටිලාභො වුත්තො. ඤ්ඤාණසම්පදායම්පන
 තෙහි ද්විති ඤ්ඤාණෙහි

අවසෙසානිදසබ්බඤ්ඤාණාදීනිසබ්බඤ්ඤාණානිදස්සිතානි. ඉධපි ටිකානායමෙව
 සම්භාවෙන්තො “පහානසම්පදායෙවපනා”තිආදිමාහ.
 “සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණප්පදට්ඨාන”න්ති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්සපදට්ඨානං,
 ආසන්න කාරණං. “න හි මග්ගඤ්ඤාණතො අඤ්ඤා පහානසම්පදානාම
 අත්ථි”. පරමත්ථතො නත්ථිති අධිප්පායො. ඉදඤ්ච විසුද්ධිමග්ගෙ=පහානන්ති
 කොටි ධම්මොනාම නත්ථි අඤ්ඤාත්‍ර වුත්තප්පකාරානං පාණාතිපාතාදීනං
 අනුප්පාදමත්තතො=ති ආගතත්තා වුත්තං. පහායකධම්මසමාදානෙන පන
 පහාතබ්බ ධම්මානං අනුප්පාදො නාම එකොපණික ධම්මොහොති. එකං සන්ති
 පදං හොති. තථාහි වුත්තං පටිසම්භිදා මග්ගෙ=උප්පාදො භයං, අනුප්පාදො
 බෙමන්ති සන්තිපදෙ ඤ්ඤාණං. පවත්ති භයං, අප්පවත්ති බෙමන්ති
 සන්තිපදෙඤ්ඤාණං=න්ති. තදඬගප්පහානං පනතදඬගඅනුප්පාදො නාම.
 වික්ඛම්භනප්පහානං වික්ඛම්භන අනුප්පාදො නාම. සමුච්ඡෙදප්පහානං
 සමුච්ඡෙද අනුප්පාදො නාමාති වත්තබ්බං. ඉධ පන අනුප්පාද සම්පාපකං
 විපස්සනා ඤ්ඤාණඤ්ච මග්ගඤ්ඤාණඤ්ච උපචාරෙන පහානන්ති අධිප්පෙතං.

අනුදීපනීපාඨ

කස්මා, උපරිඤාණ සම්පදාදීනං පච්චයත්තාති දට්ඨබ්බං. “සම්පදාසඤ්ඤා”ති සම්පදාසම්බන්ධො, සම්පදාසම්මිස්සො. “ඤායාගත”න්ති යුත්තිතො ආගතං. “සීලාදිගුණෙහි”ති සීල සමාධි පඤ්ඤා විමුක්ති විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සන ගුණෙහි. “ඉද්ධිධම්මෙහි”ති ඉද්ධිවිධානිඤ්ඤාදීහි ඉද්ධිගුණෙහි. “ලක්ඛණානුබ්බාසද්වයාපට්ඨමණ්ඩිතස්සා”ති ද්විත්විංස මහාපුරිසලක්ඛණෙහි ව අසීති බුද්දකලක්ඛණෙහි ව පට්ඨමණ්ඩිතස්ස. “ආසයො”ති චිත්ත සන්තානො අධිසයිතො ඉච්ඡාවිසෙසො. “අජ්ඣාසයස්සා”ති අලොභජ්ඣාසයාදිකස්ස අජ්ඣාසයස්ස. “උළාරතා”ති පණීතතා. “හිතජ්ඣාසයතා”තිහිතකාමතා. අපරිපාක ගතින්ද්‍රියානං සන්තානං ඉන්ද්‍රියපරිපාකකාලාගමනඤ්ච එත්ථ වත්තබ්බං. “අහිඤ්ඤාතාන”න්ති අනිපාකටානං. “ද්වෙපහානසම්පදා”ති ද්වෙපහාන සම්පදා ඤාණසම්පදා. සම්මාසම්බුද්ධපදෙ. “සාමං සච්චාති අහිසම්බුජ්ඣ”ති එත්ථ අහිසම්බොධිසඤ්ඤාතං අග්ගමග්ගඤ්ඤාණං ගහිතං. තඤ්ච පහානකිච්චජ්ජධානං හොති. “තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤාතං පත්තො”ති එත්ථ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං. “බලෙසු ව වසිභාව”න්ති එත්ථ දසබලඤ්ඤාණාති ගහිතාති. තෙන චුත්තං “ද්වෙ...පෙ.... සම්මාසම්බුද්ධපදෙනවිභාවිතා”ති.

සම්පදාතිට්ඨිතා.

7. සසද්ධම්මගණුත්තමපදෙ. යථා=සසඤ්ඤාලොකනායකං නමස්සිස්සං=ති එත්ථසහසද්දස්ස සමවායත්ථත්තා අභංලොකනායකඤ්ච සඤ්ඤාදි නමස්සිස්සන්ති එවං සමවායත්ථො විඤ්ඤායති. තථා ඉධපි සම්මාසම්බුද්ධඤ්චසද්ධම්මඤ්ච ගණුත්තමඤ්ච අභිවාදියාමීති එවං කිරියාසමවායත්ථො සහසද්දෙන දීපිතොති දස්සෙතුං. “දුරතොහං...පෙ.... එවමිදං දට්ඨබ්බ”න්ති චුත්තං. “ඉද්”න්ති සසද්ධම්මගණුත්තමපදං. එත්ථ ව“සමවායො”ති ද්විත්වං තිණ්ණං බහුතං වා අත්ථානං එකස්මිං දබ්බෙවා ගුණවාකිරියායවාසමං අවෙච්ච අයනංපවත්තනං සමවායො. පච්චානුතාප පච්චානුමොදනාදියානෙසු=අභං පුබ්බෙදානං නදදිස්සං, සීලං නරක්ඛිස්සං. - අනෙකජාති සංසාරං සන්ධාවිස්සං=න්තිආදිනා අතීතෙපිකාලෙ අනාගතච්චනං පසුජ්ජතිති ආහ “නමස්සිස්ස”න්ති නමස්සිංති. “ගුණිභූතාන”න්ති සමාසපදෙ විසෙසනභූතානං, අජ්ජධානභූතානන්ති අත්ථො. අබ්භූත තබ්බාවෙචායං ඊකාරො. යථා, කාකො සෙති භවති, බකො කණ්ඨිභවති. එත්ථ ව “සෙති භවති”ති අසෙතපුබ්බො සෙතොභවති. “කණ්ඨිභවති”ති අකණ්ඨපුබ්බො කණ්ඨොභවතිති අත්ථො. තථා ඉධපි. බුද්ධං ධම්මඤ්ච සඤ්ඤාදිවන්දිත්වා-තිආදිසු විසුංවිසුං පධානත්තා අගුණභූතාපි ධම්මසඤ්ඤා ඉධසමාසපදෙ අඤ්ඤාපදත්ථස්සගුණභූතාහොන්ති. අයං අබ්භූතතබ්බාවත්ථො නාම. “අභිවාදිතභාවො”ති චුත්තෙ තපච්චයස්ස බහුලං අතීතකාලවිසයත්තා පුබ්බෙගන්ථාරම්භකාලෙ ධම්ම සඤ්ඤානංපි ථෙරස්ස වන්දනාසිද්ධි දස්සිතා

හොති. “අභිවාදෙනබ්බ භාවො”ති වුත්තෙපන තබ්බපච්චයස්සකාලසාමඤ්ඤවිසයත්තාන තථා දස්සිතා හොති. දානං දාතබ්බං, සීලං රක්ඛිතබ්බන්තිආදීසු විය ධම්මසඤ්ඤානාමසබ්බකාලංපි අභිවාදෙනබ්බාති. එවං ධම්මසඤ්ඤානං සබ්බකාලංපි අභිවාදනාරහගුණො එව දස්සිතොති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ, “අභිවාදන”න්ති ඉදං කිරියාසමවායදස්සනතො වුත්තං. කාලවිසෙසං පන නදීපෙතියෙව. “අත්තනො නිදස්සනො”ති සපුත්තදාරො ආගතොති අත්තනා නීහරිත්වා දස්සිතෙන පයොගෙන. සොහි පයොගො කිරියා සමවායස්සෙව. නගුණසමවායස්සාති. එත්ථ ච ථෙරස්ස වන්දනාවචනෙ ථෙරො ඉමෙහි යෙවපදෙහි රතනත්තයංතීහිද්වාරෙ හිවන්දතීති ගහෙත්වා “අභිවාදියා”ති එත්ථ අභිවාදියාධිති ච අත්ථං නීහරන්ති. අප්පධාන කිරියාපදෙ පන තදත්ථ නීහරණං අසම්භාවෙන්තො “අපිවා”තිආදිමාහ. තත්ථ “අපිවා”ති කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථිති අත්ථජොතනෙ අයං නිපාතසමුදයො. “ගන්ථජ්ජට්ඨිඤ්ඤායා”ති ගන්ථජ්ජට්ඨිඤ්ඤාවචනෙන. “සහසට්ඨන්වා”ති එකතො සම්බන්ධිත්වා.

චචනත්ථෙ. සධනො පුරිසො, ධනවාපුරිසො-ති ආදයො සමාසතද්ධිතසද්දා යෙභුයොන අතිස්සයත්ථ දීපකා හොන්ති. නහි අප්පකෙන ධනෙන තථා වොහරන්ති. තස්මා ඉධාපි තථා රූපං අතිස්සයත්ථං දස්සෙතුං “අත්තනානිමිතෙන...පෙ.... සරණභූතෙනා”ති වුත්තං. තත්ථ, “අත්තනානිමිතෙනා”ති අත්තනා උප්පාදිතෙන. “නහි”තිආදිනා තදත්ථමෙව ඛ්‍යතිරෙකතො විවරති. තත්ථ, “පරනිමිතෙනා”ති බුද්ධනිමිතෙනාති අධිප්පායො. “තථා ථොමන”න්ති සසද්ධම්ම ගණුත්තමන්ති ථොමනං. “ඉදංපි”ති දුතියත්ථ සම්පිණ්ඩනෙ අයංපිකාරො. නකෙවලං පුරිමපදද්වයමෙව සත්ථු අසාධාරණගුණපදං හොති. අථ ඛො ඉදංපි පදං සත්ථු පච්චෙකබුද්ධාදීහි අසාධාරණ පදමෙවහොතීති යොජනා.

ධම්මචචනත්ථෙ. “ධාරෙති”ති වහති. ගාථායං “රක්ඛති”ති අපායාදිදුක්ඛතොරක්ඛති. “යෙස”න්ති කිලෙසානං. “ඉමස්මිං අත්ථෙ”ති කිලෙසසමුච්ඡින්නදනසඤ්ඤාතො ධාරණත්ථෙ. “නිබ්බානඤ්චනිජ්ජරියායතො ධම්මො නාමා”ති කස්මා වුත්තං, නනු නිස්සරණජ්ජහානමෙව නිබ්බානස්ස කිච්චං, ඉදඤ්ච සමුච්ඡෙදජ්ජහානන්ති වොදනං පරිහරන්තො “අරියමග්ගාහි”තිආදිමාහ. “නිබ්බානෙන සහෙව හුත්වා”ති ආරම්මණාධිපතිභූතං ආරම්මණු පනිස්සයභූතඤ්ච නිබ්බානං අත්තනො පතිට්ඨං කත්වාති අධිප්පායො. අපිච, සමුච්ඡෙදොති ච නිස්සරණන්ති ච අත්ථතො සමානගතිකං හොති. තස්මා නිස්සරණංපි මුඛ්‍යධාරණ මෙවාති දට්ඨබ්බං. නිස්සරණමෙවවා පධානධාරණන්ති පියුජ්ජතියෙව. “ධාරණුපායොයෙවහොති”. නමුඛ්‍යධාරණං. කස්මා, සමුච්ඡෙද කිච්චාභාවතො. “එතෙපඤ්ච පරියායධම්මායෙව”. කස්මා,

අනුදීපනිපාඨ

නිබ්බානස්සවියමග්ගානං සමුච්ඡෙද කිච්චෙ අසභායත්තාති. එත්ථ ච “සාමඤ්ඤප්ඵලානී”ති සමණස්ස භාවො සාමඤ්ඤං. අරියමග්ගස්සෙතං නාමං. සාමඤ්ඤස්සඵලං සාමඤ්ඤප්ඵලං. දුතියවිකප්පෙ අකිච්ච පච්චයභූතාපි කෙච්ඡිතකපච්චයා කම්මත්ථෙගතා කිච්චපච්චයානංපි අත්ථං දීපෙති. යථා, දිට්ඨං, සුතං, මුතං, විඤ්ඤාතන්ති චුත්තං “ධාරණාරහො”ති. “යථා චුත්ත ධම්මා යෙවා”ති පඤ්චමුඛ්‍යධම්මා, පඤ්චපරියායධම්මායෙව. “කෙච්ඡි”ති චත්තාරො මග්ගා. පුන “කෙච්ඡි”ති නිබ්බානමෙව. බහුවචන සොතපනිතත්තා එත්ථ බහුවචනං රුළං. පුන “කෙච්ඡි”ති චත්තාරො සාමඤ්ඤප්ඵල ධම්මා. “කෙච්ඡි”ති පරියත්ති ධම්මො. එත්ථාපි බහුවචනං සොතපනිතමෙව. “ධාරණත්ත”න්ති ධාරණත්තං පුග්ගලං. තතීය විකප්පෙ “අපතමානං වහන්ති”ති අපතමානං කත්වා වහන්ති. චතුත්ථ විකප්පෙ “එත්ථා”ති එතස්මිං ධම්මෙ. ධම්මොවදීපං එතෙසන්ති ධම්මදීපා. ධම්මොව පටිසරණං එතෙසන්ති ධම්මප්පටිසරණා. ධම්මදීපා භික්ඛවෙ භවථ ධම්මප්පටිසරණා, අනඤ්ඤප්පටිසරණා තිහි චුත්තං. ලද්ධා පතිට්ඨා එතෙසන්ති ලද්ධප්පතිට්ඨා. යුජ්ජති යෙව. ධම්මදීපපාඨානුලොමත්තාති අධිප්පායො. ධම්මවිචාරණායං, වොදකොපටිපත්ති ධම්මං දසවිධ ධම්මතො අඤ්ඤංමඤ්ඤමානො “කස්මා”තිආදිනා වොදෙති. සො පන පටිපත්ති ධම්මො තතො අඤ්ඤොන හොති, තත්ථෙව අන්තොගධොති දස්සෙන්නො “සොපනා”තිආදිමාහ. “මග්ගස්ස පුබ්බභාගප්පටිපදා හොති”ති යථා අම්බරුක්ඛො අම්බපුප්ඵඅම්බප්ඵලස්ස පතිට්ඨා භාවෙන පුබ්බභාග නිස්සයො හොති. කස්මා, ඉතොයෙවතස්ස පුප්ඵප්ඵලස්ස ජාතත්තා එත්ථෙවසං වඩ්ඪිතත්තා ච. තථා පටිපත්ති ධම්මොපි අරියමග්ගප්ඵලස්සපතිට්ඨාභාවෙන පුබ්බභාගූපනිස්සයප්පටිපදාහොති. කස්මා, ඉතොයෙව තස්සජාතත්තා එත්ථෙවසං වඩ්ඪිතත්තා ච. චුත්තඤ්ඤෙන මහාවග්ග සංයුත්තෙ. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ යෙකෙච්ඡි මෙඛිජගාමභූතගාමාචුඩ්ඪිං විරුළිං වෙපුල්ලං ආපජ්ජන්ති. සබ්බෙනෙ පථවිං නිස්සාය පථවිං පතිට්ඨාය. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛුසීලං නිස්සාය සීලෙපතිට්ඨාය අරියං අට්ඨඪගීකං මග්ගං භාවෙන්නො චුඩ්ඪිං විරුළුහිං වෙපුල්ලං පාපුණාති ධම්මෙසුති. “පුබ්බචෙතනාවියදානෙ”ති යථා තිවිධං පුඤ්ඤං, දානමයං පුඤ්ඤං සීලමයං පුඤ්ඤං භාවනාමයං පුඤ්ඤන්ති චුත්තෙ දානවත්ථු පරියෙසනතො පට්ඨාය දානං ආරබ්භපවත්තා සබ්බා පුබ්බභාග චෙතනා දානවචනෙ සඬගහිතා දානන්ත්වෙව සඬ්ඛ්‍යංගතා. එවං සො පටිපත්ති ධම්මො අරිය මග්ගවචනෙ එවසඬගහිතො, අරියමග්ගො ත්වෙව සඬ්ඛ්‍යං ගතොති චුත්තං හොති.

ඉමස්මිං ධම්මසංසන්දනෙ අපරම්පි චත්තබ්බං වදන්තො “අපිචා”තිආදිමාහ. තත්ථ “යදග්ගෙනා”ති යෙනකාරණකොට්ඨාසෙන ධාරණුපායොතිආදිනා කාරණභාගෙනාති අත්ථො. වන්දනං අරහ තීති වන්දනෙය්‍යා. තස්මිං වන්දනෙය්‍යා. “පුටුජ්ජනකල්‍යාණකො”ති එත්ථ

තිවිධො කල්‍යාණකො විනයකල්‍යාණකො සුත්තන්තකල්‍යාණකො අභිධම්මකල්‍යාණකොති. තත්ථ විනයෙ පඤ්ඤත්තාය කල්‍යාණජපටිපත්තියා සමන්තාගතො භික්ඛු විනයකල්‍යාණකො නාම. සො ඉධ භික්ඛු පාතිමොක්ඛ සංවරසංවුතො විහරති ආචාර ගොචර සම්පන්නො, අණුමත්තෙසු වජ්ජෙසු භයදස්සාවී සමාදාය සික්ඛති සික්ඛාපදෙසුති එත්ථ වෙදිතඛ්ඛො. තත්ථ විනයෙ පඤ්ඤත්තාකල්‍යාණජපටිපත්තිදූවිධා, ආදි බ්‍රහ්මවරියකසීලං අභිසමචාරිකසීලන්ති. තත්ථ, උභතොවිහඪිගපරියාපන්නං සීලං ආදිබ්‍රහ්මවරියකං නාම. ඛන්ධකපරියාපන්නං සීලං අභිසමචාරිකං නාම.

සුත්තන්තෙසු වුත්තාය කල්‍යාණජපටිපත්තියා සමන්තාගතො ගහට්ඨො වා පඛ්ඛජිතො වා සුත්තන්ත කල්‍යාණකො නාම. සො චතුහි භික්ඛවෙ ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සඛ්ඛං දුග්ගතිභයං සමතික්කන්තො හොති. කතමෙහි චතුහි. ඉධ භික්ඛවෙ අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො හොති ඉති පිසො භගවා...පෙ.... සත්ථාදෙවමනුස්සානං, බුද්ධො, භගවාති. ධම්මෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො හොති ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මො...පෙ.... පච්චත්තං වෙදිතඛ්ඛො විඤ්ඤාහීති. සඬ්ඝෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො හොති සුජපටිපන්නො භගවතො සාවකසඬ්ඝො...පෙ.... අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලොකස්සාති. අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොතීති එත්ථ වෙදිතඛ්ඛො. තත්ථ බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදො නාම අරහං, සම්මාසම්බුද්ධො, තිආදිකානං ගුණපදානං අත්ථ ජානනඤ්ඤාණෙන යුත්තො පසාදො. අරියෙහිකාමීයන්ති ඉච්ඡීයන්තීති අරියකන්තාති. සුපරිසුද්ධස්ස ආජීවට්ඨමකසීලස්සෙතං නාමං. චත්තාරිමාති භික්ඛවෙ සොතාපත්තියඬිගාති. කතමාති චත්තාරි. සජ්ජුරසසංසෙවො, සද්ධම්මස්සවනං, යොනිසො මනසිකාරො, ධම්මානු ධම්මජපටිපත්තීතිආදීති බහුති සුත්තන්තාති ඉධ චත්තඛ්ඛාති.

අභිධම්මෙ වා සුත්තන්තෙසු වා වුත්තාය කල්‍යාණජපටිපත්තියා සමන්තාගතොගහට්ඨො වා පඛ්ඛජිතො වා අභිධම්මකල්‍යාණකො නාම. සො ඉධ සුතවා අරියසාවකො අරියානං දස්සාවී අරිය ධම්මස්සකොච්චො අරියධම්මෙසු විතීතො. සො රූපං අත්තතො න සමනුපස්සතීති එත්ථ වෙදිතඛ්ඛො. තත්ථ, “සුතවා”ති එත්ථ ඛන්ධා, යතන, ධාතු, පටිච්චසමුප්පාද, සතිපට්ඨානා, දීප්පු උග්ගහ පරිපුච්ඡා විනිච්ඡයඤ්ඤාණ සමන්තාගතො ගහට්ඨො වා පඛ්ඛජිතො වා සුත වා නාමාති අට්ඨකථාසු වුත්තො. සො එව පුපුජ්ජන කල්‍යාණකොති ව වුව්චති.

දූවෙ පුපුජ්ජනා වුත්තා, බුද්ධොනාදිච්චඛන්ධුනා;
අන්ධො පුපුජ්ජනො එකො, කල්‍යාණකො පුපුජ්ජනො. ති

අනුදීපනීපාඨ

ච වුත්තං. අභිගුත්තරෙ පන චතුක්කනිපාතෙ කතමො පුග්ගලො අප්පස්සුතො සුතෙන උපපන්නො හොති. ඉධෙකච්චො ධම්මං සුඤ්ඤානි ඵකායපි වාතුප්පදිකාය ගාථාය අත්ථ මඤ්ඤාය ධම්ම මඤ්ඤාය ධම්මා නු ධම්මප්පට්ඨපන්නො හොති. අයං අප්පස්සුතොසුතෙන උපපන්නොති වුත්තං. සුතවාති ච සුතෙන උපපන්නොති ච අත්ථතො ඵකන්ති. පුපුජ්ජන කල්‍යාණකො සඬ්ඤ්ඤා සෙක්ඛෙසුසඬ්ගහිතො. වුත්තංහෙනං පරිවාරෙ කෙ සික්ඛන්තිති. පුපුජ්ජන කල්‍යාණකෙන සද්ධිං සත්ත අරියපුග්ගලා සික්ඛන්ති. අරහා ඛිණ්ණසචො සික්ඛිතසික්ඛොති. දක්ඛිණ විහඬ්ගසුත්ත අට්ඨකථායං පන. ති සරණ සරණං ගතො උපාසකොපි සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පට්ඨපන්නො සඬ්ගහිතොති වුත්තං. තත්ථ, සොනාපත්තිඵලසච්ඡිකිරියාය පට්ඨපන්නොනාම සොනාපත්ති මග්ගට්ඨො අරියපුග්ගලො. “සොහිසඬ්ගහිතො”ති සම්බන්ධො. “ඵත්තාවතා පටික්ඛිත්තං හොති”ති සම්බන්ධො. “සඬ්ඤ්ඤා අසඬ්ගහිතො”ති සඬ්ඤ්ඤාසරණං ගච්ඡාමිති ච, සුප්පට්ඨපන්නො භගවතො සාවකසඬ්ඤ්ඤාති ච, ඵවරුපෙසු යානෙසු ආගතෙ සඬ්ඤ්ඤා වචනෙ අසඬ්ගහිතො. “න හිතං සරණං ගච්ඡන්තස්සසරණගමනං සම්පජ්ජති”ති ඉදං සඬ්ඤ්ඤාසරණං ගච්ඡාමිති ඵත්ථ සඬ්ඤ්ඤා වචනෙතස්සපුග්ගලස්ස අසඬ්ගහිත භාවසාධනත්ථං වුත්තං. තෙනාහ “තං පටික්ඛිත්තං හොති”ති. සචෙ පන සබ්බං භගවතො සාවකසඬ්ඤ්ඤා අනුද්ධස්සතමෙව පුග්ගලං සඬ්ඤ්ඤාසරණං ගච්ඡෙය්‍ය ආයස්මන්තං සරණං ගච්ඡාමිති. සරණ ගමනං න සම්පජ්ජතියෙව. අථ සබ්බං භගවතො සාවකසඬ්ඤ්ඤා උද්දිස්ස තස්ස සන්තිකෙ සරණං ගච්ඡෙය්‍ය සඬ්ඤ්ඤාසරණං ගච්ඡාමිති. සම්පජ්ජතියෙව. ඉදංද්ව දහරකාලෙ සබ්බප්පථමං සරණගමනං සන්ධාය වුත්තං. ඉදංද්ව සරණ ගමනං නාම සකිං ගහෙත්වා රතනත්තයෙ සද්ධං අජහන්තස්ස යාවජීවංපි න භිජ්ජති. පුනස්පුනං ගහණ කිච්චං නත්ථි. පුනස්පුනං ගණ්හන්තෙපි දොසොනත්ථි. පුනස්පුනං පුඤ්ඤං වඩ්ඪති. සබ්බප්පථමං ගහණකාලෙ ච අඤ්ඤා දින්නත්තා ලද්ධං නහොති. අත්තනොවචි හෙදෙන ලද්ධං හොති. තස්මා අඤ්ඤාස්ස සන්තිකෙ අග්ගහෙත්වා සයමෙව වච්චෙදං ගණ්හන්තස්ස ගහට්ඨස්ස සරණ ගමනං සම්පජ්ජතියෙව. තථා සබ්බාති ගහට්ඨසිලාතිති. සාමණෙර සරණ ගමනම්පන භික්ඛුනාදින්නමෙව ලබ්භති. තඤ්ච ඛො උභින්නංපියානකරණ සම්පත්තියා සති ඵවාති දට්ඨබ්බං. “චො”ති කුම්භාකං. යොධම්මො ච දෙසිතො යොවිනයොවපඤ්ඤත්තො. “මමච්චයෙනා”ති මමාතික්කමෙන. මයි පරිනිබ්බුතෙති වුත්තං හොති. සත්ථා භවිස්සතිති පාඨසෙසො. “සංවණ්ණිතො”ති සුට්ඨුතරංවණ්ණිතො ථොමිතො. “කල්‍යාණප්පට්ඨපත්තියං ධිතොපි”ති තිසුකල්‍යාණප්පට්ඨපත්තිසු අඤ්ඤාතරප්පට්ඨපත්තියං ධිතොපි. “අට්ඨිතොපි”ති සබ්බප්පට්ඨපත්තිබාහිරො දුස්සිලොපාපධම්මොති අධිප්පායො. විසෙසතො පන විනයප්පට්ඨපත්ති ඵව ඉධ පරියත්තාති දට්ඨබ්බා. “සො”ති සොදුස්සිලො පාපධම්මො. අත්තනොපි සරණං නහොති. අවස්සං අපායගාමියෙව සො හොතිති අධිප්පායො. “කුතො සරණං භවිස්සති”ති යොජනා. “අනෙකෙසු සුත්තසහස්සෙසු”ති විනයෙපි

බහුනි ගරහසුත්තපදානි දිස්සන්ති සුත්තන්තෙසුපි. විසෙසතො පන අග්ගික්ඛන්ධොපමසුත්තාදියු.

සද්ධම්මවචනත්ථෙ. කිලෙසෙසමෙත්ති වූපසමෙත්තීති සන්තොති වචනත්ථං සන්ධාය “සමිතකිලෙසාන”න්ති වුත්තං. සන්ත සද්දො පන පසත්ථෙව, පුජිතෙව, සප්පුරිසෙව, පණ්ඩිතෙව, දිස්සන්ති ඉමං අභිධානත්ථං සන්ධාය “පසත්ථාන”න්තිආදිවුත්තං. “සච්චොවා ධම්මො සද්ධම්මො”ති යොජනා. එතෙන සභාවතො අත්ථිසංවිජ්ජන්ති සන්තොති දස්සෙති. “සො”ති අඤ්ඤතිත්ථිය ධම්මො. “ධාරෙන්තස්සා”ති සච්ඡුග්ගහධාරණප්පට්පජ්ජනාදිවසෙන ධාරෙන්තස්ස. අභිතොයෙව සම්පජ්ජති, යෙහුයොන දුග්ගති විපාකත්තාති අධිප්පායො. “අයං පනා”ති සත්ථු සද්ධම්මො පන. “තථා ධාරෙන්තස්සා”ති අයං මෙ භිතොති ධාරෙන්තස්ස භිතොයෙවසම්පජ්ජති, සුගති නිබ්බාන සම්පාපකත්තාති අධිප්පායො.

“සමානදිට්ඨිසීලාන”න්ති සමානදිට්ඨිකානං සමානසීලානඤ්ච. එතෙන සමානදිට්ඨිසීලා ජනා ගණියන්ති එත්ථාති ගණො. සංහතියන්ති එකතොකරියන්ති එත්ථාති සඬ්ඝොති ඉමමත්ථං දිපෙති. සහ එකතො ධම්මං වරන්තීති සහධම්මිකා. එකස්ස සත්ථුනො ධම්ම විනයෙ පබ්බජිතා. තෙසං සහධම්මිකානං. භගවතො සාවකසඬ්ඝො උත්තමගණො නාම. යෙ කෙටි ලොකෙ සඬ්ඝාවා ගණාවා. තථාගතස්ස සාවකසඬ්ඝො තෙසං අග්ගමක්ඛායතීති භි වුත්තං. සොයෙව ඉධ ගණුත්තමොති වුව්චති විසෙසන පර නිපාත වසෙනාති අධිප්පායො. උත්තමසද්දස්ස ගුණනාමත්තා “ගුණමිහියෙව පවත්තතී”ති වුත්තං. “තෙනා”ති උත්තම සද්දෙන. “ගණොති සඬ්ඝොයෙව වුව්චති” සඬ්ඝසද්දස්සපි සමුහට්ඨෙ නිරුළුහත්තා, “සො විනයකම්මෙසු පසිද්ධො”ති පඤ්චසඬ්ඝා චතුර්වග්ගසඬ්ඝො, පඤ්චවග්ගසඬ්ඝො, දසවග්ගසඬ්ඝො, විසතිවග්ගසඬ්ඝො, අතිරෙකවිසතිවග්ගසඬ්ඝො, චතුර්වග්ගකරණියං කම්මං, පඤ්චවග්ගකරණියං කම්මන්තිආදිනා පසිද්ධො පාකටො. දක්ඛිණා වුව්චති කම්මඤ්ච කම්මඵලඤ්ච සද්දහිත්වා ආයතිං විපාකප්ඵලප්පටි ලාභත්ථාය දින්තං දානකම්මං දක්ඛන්ති වඩ්ඪන්ති සත්තා එතායාති කත්වා. තංදක්ඛිණං පටිග්ගණ්හිතුං අරහතීති දක්ඛිණෙය්සා. “අරහතී”ති ච අනුත්තර පුඤ්ඤක්ඛෙත්ත විසෙසත්තාදායකෙන ඉච්ඡිත පත්ථිතස්ස ආයතිං ඵලස්ස සුට්ඨසම්පාදනවසෙන දායකස්ස ච අවිරාධනතො අසඬ්ඛොයාප්පමෙය්සවඩ්ඪි ආවහනතො ච පටිග්ගණ්හිතුං අරහති. එවරුපංහිදානං නාම උළාරදානං භොති. තං යෙසුද්ධස්සිලෙසුදියාති. තෙසං ඛෙත්ත දුට්ඨත්තා දායකෙන ඉච්ඡිතපත්ථිතං ඵලං න සම්පාදෙති. නිජ්ඵලං වා භොති. අප්පජ්ඵලං වා. එවංසති, තෙ දායකඤ්ච විරාධෙත්ති නාම. පුඤ්ඤප්ඵලාති ච විනාසෙත්ති නාම. සයඤ්ච තංදානං පටිග්ගහණතො වා පරිභොගතො වා සද්ධාදෙය්සං විනිපාතනතො වා දුග්ගති

අනුදීපනීපාඨ

භාගිනො භොන්ති. තස්මානෙ ඵවරූපං දානං පටිග්ගණ්හිතුං නාරහන්තිති. “උපසම්පදාකම්මං සම්මුති නාමා”ති එකෙන පරියායෙන සම්මුති කම්මං නාම. තඤ්ඤි කාමංතෙර සසුසම්මුති කම්මෙසුනාගතං. ඤත්ති චතුත්ථ කම්මවාචා සඬබ්බාතාය පන සඬසසම්මුතිසා සිද්ධත්තා තෙන පරියායෙන සම්මුති කම්මන්ති වුවවතීති. “උපසම්පන්නභූමිං පත්වා”ති උපසම්පන්නභූමි සඬබ්බාතං උපරියානන්තරං පත්වා. තථා හි වුත්තං විනයෙ හික්ඛු විහඬිගෙ. ඤත්ති චතුත්ථෙන කම්මෙන අකුප්පෙන යානාරහෙනාති. තත්ථ, “යානාරහෙනා”ති උපසම්පන්න භූමිසඬබ්බාතං යානන්තරං පාපෙතුං අරහෙනාති අත්ථො. “උපසම්පන්නභූමි”ති ච උපසම්පන්න සීලං වුවවති. “විනයකම්මෙසු පසිද්ධො”ති. සුඤ්ඤාතමෙහන්තෙ සඬසො තිආදීසු පාකටො. අපිච “සම්මුති සඬසො”ති, දෙවසඬසාසමාගතාතිආදීසු විය බහුනං සමුහනට්ඨෙන ලොකසම්මුතිසා සිද්ධොසඬසො සම්මුති සඬසොතිපි යුජ්ජති. “අරියපුග්ගලසමුහො”ති පුට්ඨජනකල්‍යාණකො හික්ඛු පුබ්බෙ වුත්තනයෙන සොතාපත්ති මග්ගට්ඨෙ සඬගහිතොති, තෙන සහ අට්ඨවිධො අරිය පුග්ගලසමුහො. “සම්මුති සඬසෙ අන්තොගධොයෙවා”ති එතෙන දක්ඛිණෙය්‍යසඬසො නාම විසුං නවත්තබ්බො. තස්මිඤ්ච නවත්තබ්බෙ සති, සම්මුති සඬසොතිපි වත්තබ්බ කිච්චං නත්ථී. භගවතො සාවකසඬසො ත්වෙච වත්තබ්බං භොතිති දස්සෙති. සච්චමෙතං. ඉධ පන සඬසච්චනෙන ආගතට්ඨානස්ස දුට්ඨත්තා සඬසස්ස දුට්ඨතා වුත්තා. තත්ථ සම්මුති සඬසස්ස ආගතට්ඨානං විනයකම්මෙසුති වුත්තමෙච. ඉදානි අරියසඬසස්ස ආගතට්ඨානං දස්සෙන්නො “තථාපි”තිආදිමාහ. තත්ථ සරණ ගමන...පෙ.... අනුස්සතිට්ඨානෙසු උපසම්පන්නභූතො හික්ඛුසඬසොච ගහෙතබ්බො. දක්ඛිණාවිසුද්ධිට්ඨානෙ පන පුග්ගලිකදානෙසු චතුහි සොතාපත්තියඬගෙහි සමන්තාගතො උපාසකොපි සාමණෙරොපි යුජ්ජති. සඬසික දානෙසු පන හික්ඛුසඬසොච. “තථා තථා සංවණ්ණෙත්වා”ති ආහුනෙය්‍යො, පාහුනෙය්‍යො, දක්ඛිණෙය්‍යො, අඤ්ජලිකරණීය්‍යො, අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලොකස්සා, තිආදිනාසුට්ඨු ථොමෙත්වා. සො දක්ඛිණෙය්‍ය සඬසො. “පුට්ඨජන සඬසො”ති ඉදං අරිය සඬසෙන විනාකෙචලං පුට්ඨජනසඬසං සන්ධාය වුත්තං. එත්ථ ච සඬස චචනෙන සඬස පරියාපන්නො එකොපි හික්ඛු ගහෙතබ්බො. සො සචෙ පුට්ඨජනො භොති, අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං නභොති. යදි අරිය පුග්ගලො භොති, අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං භොති.

දක්ඛිණවිහඬගසුත්තෙ සඬසිකදානෙ භවිස්සන්ති ඛො පනානන්ද ගොත්‍රභූතො කාසාවකණ්ඨා දුස්සීලා පාපධම්මා. තෙසංපි සඬසං උද්දිස්ස දානං දස්සන්ති. තදාපානන්ද සඬසගතං දක්ඛිණං අසඬබ්බොය්‍යං අප්පමෙය්‍යන්ති වදාමීති වුත්තත්තා සඬසිකට්ඨානං පත්වා කොචි හික්ඛු දක්ඛිණෙය්‍ය සඬසෙ අසඬගහිතොති නත්ථීති දට්ඨබ්බො.

බෙන්තං දුසෙන්තීති බෙන්තදුට්ඨානි. තිණානි. බෙන්තදුට්ඨා කිලෙසා.
චුත්තඤ්ඤිමම්මපදෙ.

තිණදොසානි බෙන්තානි, රාගදොසා අයංපජා;
තස්මාහි චිතරාගෙසු, දින්නං හොති මහජ්ඵලං.

තිණදොසානි බෙන්තානි, දොසදොසා අයංපජා;
තස්මාහි චිතදොසෙසු, දින්නං හොති මහජ්ඵලං.
තිණදොසානි බෙන්තානි, මොහදොසා අයංපජා;
තස්මාහි චිතමොහෙසු, දින්නං හොති මහජ්ඵලන්ති.

ඉධ පන සාතිස්සයතො බෙන්තදුට්ඨෙ කිලෙසෙ දස්සෙතං
“සක්කායදිට්ඨිවිකිච්ඡානුසයාන”න්ති චුත්තං. “සබ්භාවා”ති සන්තස්ස
විජ්ජමානස්සභාවො සබ්භාවොතිවිග්ගහො. “අස්සා”ති පුට්ඨජ්ජන සඬ්ඝස්ස.
“සද්ධම්මපදෙ චුත්තනයෙනා”ති අපිට්ඨයදග්ගෙනාති චුත්තනයෙන.

සසද්ධම්මගණුත්තමපදත්ථානුදීපනී නිට්ඨිතා.

8. “අභිවාදියා”ති සුඛිහොතිසජ්ජුරිසාති ඵලං අභිවදාපෙත්වා. අභිවාදනඤ්ච
නාම චන්දනාමෙවාති චුත්තං “චන්දිත්වා”ති. චන්දන්තොහි චන්දනෙයො
චුද්ධෙ තථා වදාපෙති නාම. තථා වදනඤ්ච චන්දනෙයානංචුද්ධානං චත්තං.
“පච්චුපට්ඨාපෙත්වා”ති පටිමුඛං උපට්ඨාපෙත්වා. “තිවිධා”ති ද්වාර හෙදෙන
තිවිධා. “චන්දනෙයාන”න්ති චුද්ධාදීනං. “නිපජ්ජන්තො”ති නිපතන්තො.
“අචන්දියෙසු”ති භික්ඛුහි අචන්දිතබ්බෙ සුනවකතරාදීසු. “ගුණපදානී”ති
ගුණදීපකානි අරහං සම්මාසම්චුද්ධොතිආදිපදානි. එත්ථවකායෙනචන්දනීතිආදි
උපචාර වචනං හොති. යථා චක්ඛුනා රූපං පස්සතීති. තථාහි චුත්තං අට්ඨකථාසු
චක්ඛුනා රූපං දිස්වාති කරුණවසෙන චක්ඛුති ලද්ධවොහාරෙන රූපදස්සන
සමත්ථෙන චක්ඛු විඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වා. පොරාණා පනාහු චක්ඛු රූපං න
පස්සති, අචිත්තත්තා. චිත්තං න පස්සති, අචක්ඛුත්තා. ද්වාරාරම්මණ
සඬ්ඝට්ටනෙ පන සති චක්ඛු පසාදවත්ථු කෙනචිත්තෙන පස්සති. ඊදිසි පනෙසා
කථා ධනුනා විජ්ඣානීතිආදීසු විය සසම්භාර කථානාම හොති. තස්මා චක්ඛුනා
රූපං දිස්වාති චක්ඛු විඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වාති අයමෙවෙත්ථ අත්ථොති.
එත්ථහි “කායෙනා”ති කාය විඤ්ඤත්තිසඬ්ඛානං ද්වාර රූපං කරුණං හොති.
තස්මා චක්ඛුනාති වචනෙ උපචාර වචනෙ සති කායෙනාති වචනංපි උපචාර
වචනන්ති විඤ්ඤායති. තථා චක්ඛුනාති පදෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණෙනාති අත්ථො
සති කායෙනාති පදෙපි කායකම්මෙනාති අත්ථො විඤ්ඤායති. වාචාය චන්දනී,
මනසාවන්දනී,ති පදෙසුපි එසනෙයො. එවඤ්ච සති, කාය කම්මෙනවන්දාමි,
චජිකම්මෙන වන්දාමි, මනොකම්මෙන වන්දාමි, තීහි කම්මෙහි වන්දාමිති
ඉදමෙව මුඛ්‍යවචනන්ති සිද්ධං හොති. සබ්බමිදං ඉන්ද්‍රිය සංවරසීලට්ඨානෙ

අනුදීපනීපාඨ

අට්ඨකථාසූ ආගතත්තා වුත්තං. චක්ඛුනාති ඉදං පන මුඛ්‍ය කරණ වචනමෙව සම්භවති. කස්මා, චක්ඛුස්ස දස්සනසංඛ්‍යාතස්ස චක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස වත්ථු පුරෙජාතින්ද්‍රියපච්චයවිසෙසත්තා. සොතෙන සද්දංසුත්වාතිආදීසුපි එසනංයො.

කායෙනවන්දති, වාචායවන්දති, එත්ථ තංකායවච්චිඤ්ඤත්ති රූප ද්වයං කිඤ්ඤාපි සහජාත චෙතනා කම්මෙන ජාතං හොති. න තං චෙතනාකම්මං විඤ්ඤත්ති ද්වයෙනජාතං. එවං සන්තෙපි තං රූප ද්වයං තස්සාවෙතනාය කායවන්දනාකම්ම, වච්චන්දනාකම්ම සිද්ධියා උපනිස්සය පච්චයවිසෙසො හොති. යථාතං මාතිතො ජාතො පුත්තො වුද්ධි පත්තො තං තං කම්මෙසු මාතුයා බල වූපනිස්සයො හොති. එවඤ්ච කත්වා තං රූපද්වයං අභිධම්මෙ ද්වාරරූපන්ති වුත්තං. තස්මා ‘කායෙන, වාචායා,ති ඉදංපි මුඛ්‍ය කරණ වචනමෙවාති දට්ඨබ්බං. කායෙනාති පන කායකම්මෙනාති අත්ථෙ සති, තස්සකම්මස්ස වන්දනාකිරියාය සහ අහෙදො ආපජ්ජතිති චෙ. නාපජ්ජති. කස්මා චෙතනාහං භික්ඛුවෙ කම්මං වදාමි, චෙතයිත්වා කම්මං කරොති ‘කායෙන, වාචාය, මනසාති ඉමස්මිං සුත්තෙ යථාහි “චෙතයිත්වා”ති පුරිමචෙතනාහි චෙත යිත්වා. “කම්මං කරොති”ති පච්ඡිමං සන්නිට්ඨාපන චෙතනා කම්මං කරොතිති අත්ථො. තථා ඉධපි පුරිමපච්ඡිමචෙතනා සම්භවතොති. එත්ථ හි “කායකම්මෙනා”ති පුරිමචෙතනා කම්මං ගස්හති. “වන්දති”ති පච්ඡිම සන්නිට්ඨාපනචෙතනාකම්මන්ති.

9. “රචයන්තො”ති විදහන්තො. “රචයිස්සති”ති අපච්චක්ඛෙ අතීතෙ අනාගතවචනං. “පොත්ථකාරුළ්භ”න්ති පොත්ථක පත්තෙසුලිඛනවසෙන ආරුළ්භං.

10. අභිධම්මත්ථපදෙ. “අභිධම්මෙ”ති අභිධම්මජ්ජකරණෙ. “එත්ථ, එතෙනා”ති වචනෙහි සංඛගහසද්දස්ස එකසෙසවිධානංපි විඤ්ඤායති. “අඤ්ඤංපාළිද්වයං වූච්චති”. කස්මාතං පාළිද්වයං අභිධම්මො නාමාති වුත්තං. “තඤ්ඤා”තිආදි. “යථාපවත්තෙ”ති අත්තනො පච්චයානුරූපං පවත්තෙ. “පරමත්ථධම්මෙ එවා”ති ද්වෙ මෙ භික්ඛුවෙ පුග්ගලා, තයොමෙභික්ඛුවෙ පුග්ගලාතිආදිනා පඤ්ඤත්තිවොහාරෙත පවත්තාපි දෙසනා පරමත්ථ ධම්මෙහි විනා නපවත්තති. පරමත්ථ ධම්මානං නානත්තවසෙනෙව පුග්ගලානං නානත්තසම්භවතො. තස්මා පරමත්ථධම්මෙ එව දීපෙති. න ආණාච්ඨානං දීපෙති. “ද්විසුධම්මෙසු”ති නිද්ධාරණෙ භූමිමවචනං. “යොඉතරතො”ති නිද්ධාරණීයං. “යො”ති යො ධම්මො. “ඉතරතො”ති ඉතර ධම්මතො සුත්තන්ත ධම්මතො. “එවඤ්ච කත්වා”ති ඉමිනාකාරණෙනාති අත්ථො. අට්ඨකථාසූ වුත්තන්ති සම්බන්ධො. දෙසෙතබ්බජ්ජකාරානං අනවසෙසවිහත්තිවසෙන අතිරෙකතා, සුද්ධ ධම්මාධිට්ඨාන දෙසනා පවත්තිවසෙන විසෙසනා යොජෙතබ්බො. “යතො”ති යස්මා

අනවසෙසවිහත්තීතො, අනිවිත්ථාරදෙසනාභාවතොති චුත්තං හොති. කස්මා දෙවෙසු එව දෙසෙන්නීති ආහ “න හි මනුස්සා”තිආදිං. තත්ථ “න හි මනුස්සා පටිග්ගහෙනුං සක්කොන්නී”ති සම්බන්ධො. “පවත්තන යොග්‍යා”න්ති පවත්තනත්ථාය පහොන්නං. “කථාමග්ග”න්ති දෙසනාකථාපබන්ධං. “එකමාතිකානු බන්ධා”ති කුසලා ධම්මා අකුසලා ධම්මාතිආදිකං. එකං අභිධම්ම මාතිකං අනුගතා. “තස්සා”ති අභිධම්මස්ස. අතිරෙක විසෙසතන්ති සම්බන්ධො. “තත්ථා”ති තිස්සං අට්ඨසාලිනියං. ආදිමිහියෙවතත්ථ කෙනටියෙන අභිධම්මො, ධම්මාතිරෙක ධම්මවිසෙසටියෙ නා-ති වත්ථා තදත්ථං විත්ථාරෙන්නො සුත්තඤ්ඤි පත්ථා පඤ්චක්ඛන්ධා එකදෙසෙනෙව විහත්තා, නනිජ්ජදෙසෙන. අභිධම්මං පත්ථා පන නිජ්ජදෙසතොව විහත්තා-ති චුත්තං. තෙනාහ “ධම්මනාමිකාන”න්තිආදිං. “ධම්මො පනා”ති පාළිද්වයමාහ. “එවං සන්තෙජී”ති අට්ඨසාලිනියං එවං විචාරිතෙජිසති. “සබ්බපෙට්ඨකො”ති තිණ්ණං පිටකානං මජ්ඣිමනිකායෙට්ඨකො. කස්මා සබ්බපෙට්ඨකො සියාති ආහ “විනයං විචණ්ණෙන්තස්සහී”තිආදිං. තත්ථ “විචණ්ණෙන්තස්සා”ති ගරහන්තස්ස. වරති පවත්තතීති චක්කං. ලොකස්මිං කෙනචි සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මුතා වා පටිනිවත්තීතුං අසක්කුණෙයාං ආණාච්චානං ආණාචක්කං නාම. තථා අසක්කුණෙයාං දෙසනා විධානං ධම්මචක්කං නාම. තත්ථ, යො පන භික්ඛු මෙටුනං ධම්මං පටිසෙවති, පාරාජිකො හොති අසංවාසො-තිආදිනා නයෙන පවත්තං ආණාච්චානං ආණාචක්කං නාම. චත්තාරිමානි භික්ඛවෙ අරියසච්චානී-තිආදිකං දෙසනා විධානං ධම්මචක්කං නාම. තදුභයංපි කොචි භින්දිතුං පාරාජිකං වා භික්ඛුං අපාරාජිකං කාතුං චතුස්සච්චං වා ධම්මං අසච්චං කාතුං නසක්කොති. අථ ඛො කරොන්නොයෙව දෙවදත්තොවිය ආපායිකො හොති. පාරාජිකොච භික්ඛු අත්තානං සුද්ධං අකරොන්නො අපායගාමීයෙව හොති. එවං සබ්බෙසු විනය සික්ඛාපදෙසු. එවං කෙනචි පටිනිවත්තීතුං අසක්කුණෙයාත්තා තදුභයංපි අප්පට්චත්තියං චක්කං නාම හොති. “විනයො නාම සාසනස්ස මූල”න්ති විනයෙ යිතෙ භික්ඛුසඤ්ඤා පඤ්ඤායති. භික්ඛු සඤ්ඤා පඤ්ඤායන්තෙ තිව්ධොපිසද්ධම්මොපඤ්ඤායති, තිව්ධංපි සත්ථුසාසනං තිට්ඨති. එවං විනයො තිව්ධස්සසාසනස්ස මූලං හොතීති. කථංඤ්චපරියත්තීසද්ධම්මෙ පඤ්ඤායන්තෙ තිව්ධංපි සාසනං තිට්ඨතීති. චුච්චතෙ. තත්ථ සාසනං තිට්ඨතීති කිත්තකංකාලං තිට්ඨතීති. පඤ්චවස්සසහස්සානි තිට්ඨතීති පොරාණට්ඨකථාසුකථංසු. මිච්ඡාචාදිනොපනවදන්ති විනයෙ චූළවග්ගෙභික්ඛුනික්ඛන්ධකෙ සවෙ ආනන්ද මමසාසනෙමාතුගාමො පබ්බජ්ජං නලහෙයා. වස්සසහස්සං සද්ධම්මො තිට්ඨෙයා. ඉදානි මාතුගාමස්ස පබ්බජ්ජා අනුඤ්ඤාතා ගොතමියා පුනස්පුනං ආයාචනං උපාදාය. පඤ්චෙවදානි ආනන්ද වස්සසතානි සද්ධම්මොදස්සතීති චුත්තං. තස්මා බුද්ධසාසනං පඤ්චවස්සසතානි එව තිට්ඨති. තතොපරං එකදිවසංපි න තිට්ඨති. ඉදානි සාසනස්පටි රූපකමත්තං හොතීති. තං තෙසං

අනුදීපනීපාඨ

මිච්ඡා වචනමත්තං. “පඤ්චෙවචස්සසතානී”ති ඉදං පන සන්නිට්ඨාන වචනං නහොති. මාතුගාමානං ආදීනව දීපනමත්තවචනං. සො ච ආදීනවො අට්ඨගරුධම්මෙ සණ්ඨපෙත්වා සත්ථාරා එව පටිබාහිතො. පුන “වස්සසහස්ස”න්ති ඉදමෙවසන්නිට්ඨාන වචනං ඡාතන්ති. එත්ථපිකෙවිචදන්ති වස්සසහස්සමෙව සාසනං තිට්ඨති, තතොපරං එකදිවස මත්තංපි න තිට්ඨති, අන්තරධායති. තදා සීමායොපි අසීමා හොන්ති. පච්ඡාතාසු උපසම්පාදිතාපි අනුපසම්පන්නා හොන්ති. ඉදානි සාසනස්පටි රූපකමත්තං හොතිති. ඉදංපි තෙසං අත්ථඤ්චකාරණඤ්ච අදිස්වා අජානිත්වා චුත්තත්තා මිච්ඡා වචනමත්තං හොති. අයං පනෙත්ථ අත්ථො. “වස්සසහස්සං සද්ධම්මො තිට්ඨෙය්‍යා”ති වස්සසහස්සමෙව සද්ධම්මො අපරිභායමානො තිට්ඨෙය්‍ය. තතොපරං පන න තිට්ඨෙය්‍ය, අනුක්කමෙන පරිභායමානො ගච්ඡෙය්‍යාති. කථං පන අපරිභායමානො තිට්ඨති, කථඤ්ච පරිභායමානො ගච්ඡති. චූච්චතෙ. පඤ්චසඩ්ඨා වෙදිතඛිබ්බා. යෙසු සඩ්ඨෙසු සුසද්ධම්මො තිට්ඨති. කතමෙ පඤ්ච. බීණාසවසඩ්ඨෙසො, අනාගාමිසඩ්ඨෙසො, සකදාගාමිසඩ්ඨෙසො, සොතාපන්නසඩ්ඨෙසො, පුථුජ්ජනකල්‍යාණකසඩ්ඨෙසො,ති. තත්ථ, වස්සසහස්සඛිහන්තරෙ සබ්බෙපඤ්චසඩ්ඨා පඤ්ඤායන්ති. එවං වස්සසහස්සං සද්ධම්මො අපරිභායමානො තිට්ඨති. තතොපරං බීණාසවසඩ්ඨෙසො න පඤ්ඤායති. සෙසානි චත්තාරිවස්සසහස්සානි අනුක්කමෙන සෙසානං චතුත්තං සඩ්ඨානං ඛෙත්තානි ඡාතානි. එවං තතොපරං පරිභායමානො ගච්ඡති අයමෙත්ථ අත්ථො. කාරණං චූච්චතෙ. “සද්ධම්මො තිට්ඨෙය්‍යා”ති එත්ථ තිව්ධො සද්ධම්මො ‘පරියත්තිසද්ධම්මො, පටිපත්තිසද්ධම්මො, පටිවෙධසද්ධම්මො,ති. සො එව තිව්ධං සාසනන්ති ච චූච්චති. තත්ථ, පරියත්ති සද්ධම්මො නාම සාට්ඨකථානිකීණිපිටකානි. සොච එතරහි පරිපුණ්ණො තිට්ඨති. කථං පරියත්ති සාසනං පටිරූපකමත්තං භවෙය්‍ය. භික්ඛු ච පරියත්තිකම්මිකා අනෙක සතසහස්සමත්තා පඤ්ඤායන්ති. කථඤ්චිදං සාසනං තතොපරං එකදිවසංපි න තිට්ඨෙය්‍ය. තෙ ච භික්ඛු සීලප්පටිපත්තියං යීතා අනෙක සතසහස්සමත්තා එතරහි සන්ධිස්සන්ති. කථඤ්ච පටිපත්ති සාසනං තතොපරං න තිට්ඨෙය්‍ය. පරියත්තියාව පටිපත්තියාව තිට්ඨමානායපටිවෙධසද්ධම්මොපි න තිට්ඨතිති න චත්තඛිබ්බො. යථාහි-එකො ධනසෙට්ඨී නාම අත්ථී. සො පුත්තධීතු පරම්පරානං අත්ථාය මහන්තාරතනනිධයො භූමියං බහුසුට්ඨානෙසු නිදහිත්වා යපිතා හොන්ති. පොත්ථකෙසු ච තෙසං පවත්තිං පරිපුණ්ණං ලිඛිත්වා යපෙති. තත්ථ නිමිසු ච පොත්ථකෙසු ච අක්ඛරෙසු ච ධරන්තෙසු තෙනිධයො නස්සන්ති අන්තරධායන්තිති න චත්තඛිබ්බායෙව. එවමිදං සාසනං දට්ඨඛිබ්බං. තත්ථහි නිධිනංනිධානභූමිසදිසං තෙපිටකං බුද්ධවචනං, ධනරතනසදිසානි ධම්මරතනානි. යථා ච සෙට්ඨීවංසෙජාතො බලසම්පන්නො පුරිසො පොත්ථකං පස්සිත්වා සුට්ඨු බණන්තො තානිරතනානි ලභිස්සතියෙව. එවමිධපි බලසම්පන්නො භික්ඛු දෙසනාධම්මං සුත්වා සුට්ඨු පටිපජ්ජන්තො තානිධම්මරතනානි ලභිස්සතියෙව. ලභමානෙ ච සති, කථං තානිධම්මරතනානි

අන්තර්ගතය. සීමානාස්ථ පවත්නා වනිවත්ති වා ආණ්ඩක්කස්සෙව විසයො හොති. න ධම්මවක්කස්ස. යඤ්ච චූත්තං-පඤ්චෙවවස්සසතානිසද්ධම්මො යස්සතීති ව, - වස්සසහස්සං සද්ධම්මො තිට්ඨෙය්‍යාති ව. ඉදඤ්ච වචනං ධම්මවක්කමෙව හොති, න ආණ්ඩක්කං. බද්ධසීමායො ව නිවත්තමානා ද්විති කාරණෙහි නිවත්තන්ති අන්තරධායන්ති. ආණ්ඩක්කභූතාය කම්මවාචාය සමුහනනෙන වා, සාසනස්ස වා අන්තරධානෙන. තත්ථ වස්සසහස්සපරියන්තෙ කම්මවාචාය සමුහනනඤ්ච නත්ථි. සාසනන්තරධානඤ්ච නාම අනාගතෙ ධාතුපරිනිබ්බානෙන පරිවර්තනං හොති. ධාතුපරිනිබ්බානෙහි ජාතෙ සබ්බං ආණ්ඩක්කං විගතං හොති, අන්තරධායති. ධම්මවක්කං පන දෙවලොකෙසු යාචානාගතබුද්ධකාලාපි පවත්තිස්සතියෙව ආලවකපුච්ඡාගාථායො විය. අපිචයො වො ආනන්ද මයා ධම්මො ව විනයො ව දෙසිතො පඤ්ඤත්තො. සො වො මමච්චයෙන සත්ථා-ති චූත්තං. සොචති පිටකභූතො ධම්මවිනයො සත්ථා එතරහි තිවිධංපි සාසනං ලොකස්ස දීපෙන්නො පකාසෙන්නො තිට්ඨති. යතොබුද්ධභාසිකානං දෙවමනුස්සානං නානා බාහිරකෙහි ජනෙහි අසාධාරණො මහන්නො ඤාණාලොකො එතරහි විජ්ජොතමානො පවත්ති. තෙහි සබ්බඤ්ඤාඤාණො දෙසිතාති එතරහිධරමානාති චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධ සහස්සාති සුත්වා අනමතග්ගෙසංසාරෙ අනන්තාසු ලොකධාතුසු සබ්බංලොකත්තයජ්ජවත්තිඤ්ච, සබ්බංධම්මජ්ජවත්තිඤ්ච, සබ්බඤ්ඤාඤාණානුගතිකෙන සුතමයඤ්ඤාණෙන ජානන්ති. ආයතිඤ්ච සග්ගත්ථාය ව මග්ගඵලනිබ්බානත්ථාය ව නානාපුඤ්ඤකිරියවත්ථුනි ආරහන්ති, පබ්බජන්ති. පරියත්තිං පරියාපුණන්ති. පටිපත්තිං පූරෙන්නි. භාවනංභාවෙන්නි. ඉදං සබ්බං සාසනජ්ජට්ඨපකමත්තංන හොති. එකන්ත සාසනං හොති. කස්මා, යථා ධම්මං යථා විනයං පටිපජ්ජනතො. ඉමාය ව පටිපත්තියා ආයතිං සග්ගමග්ගඵල නිබ්බානජ්ජට්ඨාභාය සංවත්තනිකත්තාති. එත්තාවතා සබ්බං මිච්ඡාචාදීනං මිච්ඡාවචනං විධමිතංවිද්ධංසිතං හොතිති.

පණාමගාථාවණ්ණනා.

11. දුතියගාථාවණ්ණනායං. “ආදිගාථායා”ති පථමගාථාවාකොන. “තං තං පයොජනසහිතෙ”ති තෙනතෙනපයොජනෙන සහිතෙ. “පඤ්ච අත්ථෙ”ති පඤ්චපිණ්ඩත්ථෙ. “තෙඅහිධම්මත්ථෙ”ති අහිධම්මත්ථපදෙ දීපිතෙ තෙඅහිධම්මත්ථෙ. “තත්ථා”ති තිස්සං දුතියගාථායං. “නතු චූත්ත”න්ති නපනපකරණංපි පුබ්බෙචූත්තං හොති. අහිධම්මත්ථා කුතොපුබ්බෙචූත්තා හොත්තිති යොජනා. එවංතීසු අත්ථවිකජ්ජෙසු පථමස්ස කාලවිරොධං දස්සෙත්වා ඉදානි දුතිය තතියානං සද්දතොවිරොධං වත්තුං. “නවා”තිආදිමාහ. තත්ථ “ආදිමිති යෙවා”ති එතෙන යදාකදාවි පව්වාමසනං අජ්ජධානන්ති දස්සෙති. “අජ්ජධානපදානී”ති අහිධම්මත්ථසඬගහන්ති ඉමස්මි. එකස්මි. සමාසපදෙ පුරිමානි විසෙසන පදානි. තත්ථ සබ්බථාපි චූත්තාති යොජිතෙ සති,

අනුදීපනීපාඨ

තස්මිං අභිධම්මත්ථසඤ්චගහප්පකරණෙ තස්මිං අභිධම්මත්ථ පදෙවා සබ්බවා මයා චුත්තාති අත්ථො හොති. සො න යුජ්ජති. තස්මිං අභිධම්මෙ බුද්ධෙන භගවතා සබ්බවා චුත්තාති අත්ථො යුජ්ජති. අප්පධානපදං පච්චාමසතීති දොසොපන ආපජ්ජතෙව. තෙනාහ “එවඤ්ඤිසතී”ති ආදිං. තත්ථ, “එවඤ්ඤිසතී”ති අට්ඨසාලිනියං විය ඉධ අභිධම්මත්ථසඤ්චගහපදං පච්චාමසන්තෙ සති. භිසද්දො ඵල වාක්‍යභොතකො. ලද්ධගුණභොතකොතිපි යුජ්ජති. “පටික්ඛිත්තා හොති” තස්මිං අභිධම්මත්ථසඤ්චගහපදෙ මයා සබ්බවා චුත්තාති අත්ථස්ස සම්භවතො. න කෙවලං සො එව දොසො ආපජ්ජති. අපරොපිදොසො අත්ථීති දස්සෙතුං “සාහි”ති ආදිමාහ. ධාතුකථායං චුත්තෙන සඤ්චගහාසඤ්චගහාදිප්පකාරෙනාතියොජනා.

12. පරමත්ථපදවණ්ණනායං. විසෙසනපදං නාම කත්ථවි භූතකථනත්ථායවා පයුජ්ජති කණ්භොකාකො, සෙතොබකො,ති. කත්ථවි අඤ්ඤාතිවත්තනත්ථාය වා පයුජ්ජති නිලොපටො, නිලංපුජ්ඵ, ත්ති. ඉධ පන අඤ්ඤා නිවත්තනත්ථායාති දස්සෙතුං “දුට්ඨානිහිසච්චානී”ති ආදිමාහ. පඤ්ඤාපියතීතිපඤ්ඤත්ති. පඤ්ඤාපනඤ්ච නාම සමග්ගානං ජනානං වොහාරෙන ව සම්පට්ඨිතෙන වාති ද්විතී අභිගෙහි සිජ්ඣතීති ආහ “තෙවමහාජනා”ති ආදිං. “තස්මාතෙ සම්මුති සච්චන්ති චුච්චන්ති”ති සම්බන්ධො. “සම්මතත්තා”ති වොහරිතත්තාවෙව සම්පට්ඨිතත්තා ව. “වච්චිසච්චවිරතිසච්චාන”න්ති ඵත්ථ වච්චිසච්චං නාම මුසාවාදරහිතං සච්චවචනං. විරතිසච්චං නාම සම්මාවාවාචරති. සාහි මුසාවාදාදීහි වච්චිසච්චවිරතෙහි විරමණමත්තෙන වච්චිසච්චන්ති චුච්චති. “වත්ථුභූතත්තා”ති අධිට්ඨානභූතත්තා. සම්මුතිසච්චන්ති චුච්චන්ති, සම්මතත්තා සම්මුති ව, සා සච්චානං වත්ථුභූතත්තා සච්චඤ්චාති කත්ථා. සම්මුතියා සිද්ධං සච්චං සම්මුතිසච්චන්තිපි යුජ්ජති. “සම්මාපටිපජ්ජන්තා”ති පාණො නහන්තබ්බො, සබ්බෙසත්තා අවෙරා හොන්තුති ආදිනා සම්මාපටිපජ්ජන්තා. “සබ්බලොකියසම්පත්තියො”ති දානසීලාදීනං පුඤ්ඤකිරියවත්ථුනං ඵලවිපාකභූතා සබ්බලොකියසම්පත්තියො. සබ්බෙ “බොධිසම්භාරධම්මෙ”ති දානපාරමිසීලපාරමිආදිකෙපාරමිධම්මෙ. “ආරාධෙන්නී”ති සම්පාදෙන්නි. “මිච්ඡාපටිපජ්ජන්තා”ති දුට්ඨවරිත දුරාජීවමිච්ඡාජීවාදීනං වසෙන මිච්ඡාපටිපජ්ජන්තා. “එවං මහන්තං සම්මුති සච්ච”න්ති ඵතෙන අහං පරමත්ථ සච්චමෙවගණ්භාමීති සම්මුති සච්චං නහින්දිතබ්බං. භින්දන්තොහි සබ්බසම්පත්තීහි පරිබාහිරො අස්සාති දස්සෙති. කථඤ්ච තං භින්දතීති. සත්තො නාම නත්ථී. සත්තස්ස භවතොසඤ්ඤාති නාම නත්ථී. භවතිබ්බත්තකං කුසලාකුසලකම්මං නාම නත්ථීති ගණ්භන්තො උච්ඡෙදදිට්ඨියං තිට්ඨති. සබ්බසම්පත්තීහි පරිබාහිරො හොති. අපාය පුරකො භවතීති. “විජ්ජමානන්තාවෙව ගණ්භාපෙති”ති සඤ්ඤා විත්තදිට්ඨි විපල්ලාසානං වත්ථුභාවෙන ගණ්භාපෙති. තෙනාහ “සක්කායදිට්ඨි”ති ආදිං. “එවං විපරිතඤ්ඤි සම්මුතිසච්ච”න්ති ඵතෙන සම්මුති සච්චමෙවදල්භං ගහෙත්වා

පරමත්ථ සච්චං නහින්දිතබ්බං. හින්දන්තොහි තාහි දිට්ඨිහි නමුච්චති. කථංඤ්ච තං හින්දති. බන්ධෙ වා බන්ධමුත්තකෙවා අත්තජීවෙ ගහෙත්වා තෙව අත්තජීවා පරම්මරණා උච්ඡිජ්ජන්තීති ගණ්හන්තො උච්ඡෙදදිට්ඨියං තිට්ඨති. තෙ ව අත්තජීවා භවාහවෙසුසස්සතා හුත්වා භවතොභවං සංසරන්ති සන්ධාවන්තීති ගණ්හන්තොසස්සතදිට්ඨියං තිට්ඨති. “නච්ඡංවාදෙන්ති”ති විපරිතං නාපාදෙන්ති. “තං පනා”ති සභාවසච්චං පන. අනුභවනහෙදමත්තං උපාදායෙව වෙදනා සුඛාති චුත්තා. සබ්බාකාරතො සුඛභුත්තා වෙදනා සුඛාති චුත්තා නහොති. “සබ්බාපිවෙදනා දුක්ඛා ඵවා”ති පධානත්ථො. තත්ථ අනුභවනහෙදො තිච්ඤො. සාතතො වා අනුභවනං, අස්සාතතො වා, මජ්ඣන්තතො වා. “දුක්ඛා ඵවා”ති භයට්ඨෙන දුක්ඛා ඵව. භයට්ඨෙනාති ව සංසාර භයදස්සිහිභායිතබ්බට්ඨෙන. සුඛො විපාකො යෙසං තෙ සුඛවිපාකා. තෙභූමකකුසලා. “කුසලසම්මතා”ති එතෙන සභාවසච්චෙපි එතෙවොභාරා ලොකසම්මුති නිස්සිතාති දීපෙති. “සාසවතා”ති ආසවෙහි සහිතභාවො. “සංකිලෙසි කතා”ති සංකිලෙස ධම්මෙහි සංයුත්තභාවො. ඔසෙහි ව යොගෙහි ව උපාදානෙහි ව පත්තබ්බභාවො “ඔසනීයයොගනීය උපාදානීයතා”. අධිකා අත්තා අජ්ඣන්තා. බහිද්ධාරුක්ඛෙරුපධම්මාරුක්ඛස්ස අත්තානාම සාරට්ඨෙන. සාධායං රුපධම්මා සාධාය අත්තානාම සාරට්ඨෙන. සත්තසත්තානපරියාපන්තා පන රුපාරුපධම්මා තණ්හාපරිග්ගහ දළ්භට්ඨෙන තතො බහිද්ධා අත්තතො අධිකා අත්තාති අත්ථෙන අජ්ඣන්තාති ලොකසම්මුති හොති. තෙනාහ “අජ්ඣන්තතිකඤ්චා”තිආදිං. දුක්ඛනිරොධ මග්ගභාවො ව, ඉති ඉදං චතුක්කං අරියසච්චං නාමාති යොජනා. “ඉදමෙවා”ති ඉදං චතුක්කමෙව. “අවලමාන”න්ති එතෙන අරියසද්දස්ස අත්ථං දීපෙති. තෙභූමක ධම්මානං සුඛතා නාම චලා හොති. කස්මා, අනිච්ච ධම්මත්තා. තෙ ධම්මෙසුඛාති ගහෙත්වා අත්තතො අජ්ඣන්තධිගං කරොන්තා අවිරොනෙව දුක්ඛං පාපුණන්ති. තෙ ධම්මෙ දුක්ඛාති ඤත්වා තෙහිවිමුත්තා පුන දුක්ඛං පාපුණන්තීති නත්ථී. එසනයො සෙසඅරියසච්චෙසු. “තෙසු”තිආදිමිහි දුට්ඨානිහි සච්චානීති චුත්තෙසු ද්විසු සච්චෙසු. “තෙන චුත්ත”න්තිආදි ලද්ධගුණච්චනං. “යො විනා අඤ්ඤාපදෙසෙනා”ති එත්ථ අඤ්ඤාපදෙසෙනාම අට්ඨධම්ම සමොධානං නිස්සාය සට්ඨණ්ඨානං පඤ්ඤායති, පට්ඨණ්ඨානං පඤ්ඤායති, තං සණ්ඨානං අත්තතො සභාවෙන විනා අඤ්ඤාපදෙසෙන සිද්ධං හොති. යාපනවිත්තන කිරියා නාම අත්ථී. යං විත්තන්ති චුච්චති. සා අඤ්ඤාපදෙසෙන සිද්ධා න හොති. අත්තතො සභාවෙනෙවසිද්ධා. එසනයො චුසනකිරියා, වෙදයිතකිරියා, දීපුති. ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “යොවිනා අඤ්ඤාපදෙසෙනා”තිආදිමාහ. “විත්තෙනපරිකප්පෙත්වා”ති මනොවිඤ්ඤාණ විත්තෙන අවිජ්ජමානං සණ්ඨානං විජ්ජමානං කත්වා. “සවිග්ගහං කත්වා”ති සරීරං කත්වා. වත්ථු දබ්බසහිතං කත්වාති චුත්තං හොති. “විත්තමයොවිත්තනිමිතො”ති සුපිනන්තෙ දිට්ඨරූපානි විය විත්තෙනපකතො විත්තෙන නිමිතො. කස්මා සභාවසිද්ධො පරමත්ථො

අනුදීපනීපාඨ

නාමානි ආහ “සොහි”තිආදිං. “සන්ති”ති එතෙන අසධාතු වසෙන අත්ථොති සිද්ධං වුත්තං. සද්දාබුද්ධිහි අරණියතො උපගන්තබ්බතො අත්ථොතිපිවදන්ති. “ඉතරතො”ති පරිකප්පසිද්ධතො. “පරමො”ති අධිකො. තෙනාහ “උක්කංසගතො”ති. එතෙන පරමසද්දස්ස අධිකත්ථං වදති. ඉදානි තස්ස උත්තමත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදිවුත්තං. තත්ථ, ඉමස්මිං බුද්ධසාසනෙ පඤ්චසාසන කිව්වානි මහන්තානි අභිඤ්ඤෙය්‍යානං ධම්මානං අභිජානනං. පරිඤ්ඤෙය්‍යානං පරිජානනං. පහාතබ්බානං පහානං. සච්ඡි කාතබ්බානං සච්ඡිකරණං. භාවෙනබ්බානං භාවනානි. තත්ථ සබ්බෙපි පරමත්ථ ධම්මා අභිඤ්ඤෙය්‍යා නාම. දුක්ඛ සච්චධම්මා පරිඤ්ඤෙය්‍යා නාම. සමුදය සච්චධම්මා පහාතබ්බා නාම. සාමඤ්ඤප්ඵලානි ච නිබ්බානඤ්ච සච්ඡිකාතබ්බා නාම. මග්ගසච්චධම්මා භාවෙනබ්බා නාම. තෙසු ධම්මෙසු තෙසං කිව්වානං සිද්ධියා ඉමස්මිං සාසනෙ සාසනකිව්වං සිද්ධං හොති. නිට්ඨානං ගච්ඡති. තෙ ච ධම්මා එව රූපානං සාසන කිව්වානං අවිරාධකත්තා අවිසංවාදකත්තා උත්තමට්ඨෙයන පරමත්ථා නාම හොන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදිමාහ. තත්ථ “යෙ”තියෙජනා. “අය”න්ති අයං ධම්මො. “තස්සා”ති තස්ස අභිඤ්ඤෙය්‍යස්ස, තස්ස පරිඤ්ඤෙය්‍යස්ස, තස්ස පහාතබ්බස්ස, තස්ස සච්ඡිකා තබ්බස්ස තස්ස භාවෙනබ්බස්සාති සම්බන්ධො. පරමත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

“තං නසුන්දර”න්ති බ්‍යඤ්ජනතො නසුන්දරං. නකෙවලං බ්‍යඤ්ජනතොයෙව නසුන්දරං, අත්ථතොපි නසුන්දරමෙව. චතුසච්ච ධම්මාහි පච්චෙකබුද්ධඤ්ඤාණස්සපි ගොචරා හොන්ති. පඤ්චකෙය්‍යා ධම්මා පන සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්සෙව. තත්ථ චතුසච්ච ධම්මා නාම පරමත්ථ ධම්මා එව. පඤ්චකෙය්‍යාධම්මා පන සබ්බ පඤ්ඤත්තියා සහ සබ්බපරමත්ථ ධම්මා. සබ්බඤ්ඤබුද්ධානං චතුසච්චාහි සම්බොධො ධම්ම පඤ්ඤත්තියා සහ සිජ්ඣාති. පච්චෙකබුද්ධානං චතුසච්ච සම්බොධො ධම්මපඤ්ඤත්තියා සහ නසිජ්ඣාති. තස්මා තෙ සයං පටිවිද්ධං චතුසච්ච ධම්මං නාම පඤ්ඤත්තිං නිහරිත්වා පරෙසං දෙසෙතුං න සක්කොන්ති. තෙසං චතුසච්චසම්බොධො මුගස්ස සුපිනදස්සනං විය හොතිති අට්ඨකථාසු වුත්තං. තස්මා පඤ්ඤත්තියා සහ පඤ්ච කෙය්‍යා ධම්මා එව සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස ගොචරාති සක්කාවත්තුන්ති.

පරමත්ථපදවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

13. චිත්තවචනත්ථෙ. නහි සා ආරම්මණෙනවිනා උබ්භති. චිත්තෙතීති වුත්තෙ කිං චිත්තෙති, ආරම්මණං චිත්තෙතීති එවං ආරම්මණභූතෙන කම්මපදෙන විනා අසම්භවතො. තස්මා ඉධ චිත්තනාති දට්ඨබ්බා, තස්මා අස්ස නාමං සිද්ධන්ති දට්ඨබ්බන්ති සම්බන්ධො. සුතමයඤ්ඤාණං, චිත්තාමයඤ්ඤාණං, න්ති එත්ථ ආරම්මණස්ස භූතසභාව චිත්තාපි අත්ථි,

සාපඤ්ඤාඵලාති තං නිවත්තෙතං “ආරම්මණ...පෙ.... ණුපලද්ධියෙවා”ති
 චුත්තං. චිත්තං, මනෝ, මානසං, විඤ්ඤාණං, න්ති සබ්බං චිත්තස්ස නාමං.
 ආරම්මණං පච්චයජ්ජට්ඨිද්ධං භොති. න අඤ්ඤපච්චයජ්ජට්ඨිද්ධං. න ච
 අඤ්ඤපච්චයෙන ලද්ධං නාමං. ඵවරූපස්ස ආරම්මණං විජානන සංඛ්ඛාතස්ස
 අත්ථන්තරස්සබ්බොධකං නභොතීති දස්සෙතං “සන්තෙසු වා”තිආදිචුත්තං.
 “ඵතෙනා”ති ඉදං කත්තුතො කිරියාසාධනෙ අතිස්සයුපකාරකං කරණ සාධනං
 වදතීති දස්සෙතං “තඤ්ඤී”තිආදිචුත්තං. “චිත්තනමත්ත”න්ති ඵත්ථ
 මත්තසද්දො විසෙසනිවත්ති අත්ථොති, තෙන නිවත්තිතං අත්ථං දස්සෙති
 “සබ්බෙපිඨී”තිආදිනා. “විග්ගහො වා”ති සරීරං වා. පච්චයෙන ආයත්තා
 පච්චයායත්තා. “ආයත්තා”ති සම්බන්ධා. වත්තනං චුත්ති. උප්පජ්ජනං වා යීති
 වා. පච්චයායත්තා චුත්ති ඵතෙසන්ති “පච්චයායත්ත චුත්තිනො”.
 “ථාමෙනා”තිආදි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනාති. “ඵකං භාවසාධනමෙව
 පධානතො ලබ්භතී”ති ඉදං ධම්මානං තං තං කිරියා මත්තභාවං සන්ධාය
 චුත්තං. කිරියාමත්තභූතාපි පන තෙ ධම්මාසයං නානාපච්චයා වත්ථායං යීතා වා
 භොන්ති නානාපච්චයුජ්ජන්තාවත්ථායං යීතා වා. තස්මා පරමත්ථ පදෙසුපි
 යථාරහං තදඤ්ඤසාධනානං පටිලාභො අවාරිතො භොති. ඉතරථා හෙතු
 පච්චයො, ආරම්මණං පච්චයො, සහජාතපච්චයො, නිස්සයපච්චයොතිආදීසු
 කථං භාවසාධනං යුත්තං සියාති. “පධානතො”ති මුඛ්‍යතො. “අභෙදස්ස
 චිත්තනස්සභෙදකරණ”න්ති ඉදං චිත්තෙතීති චිත්තන්තිකතං කත්තුසාධනං
 සන්ධාය චුත්තං. “සිලාපුත්තකස්සා”ති භෙසජ්ජමුලානං
 පිසනසිලාපොතකස්ස. තස්ස සරීරං නාම විසුං අභිගං නත්ථි. අභින්නංපි භින්නං
 කත්වා චුච්චති “සිලාපුත්තකසරීර”න්ති. ඉදං අභෙදස්සභෙදකරණං නාම
 අභූතරූපං භොති. පයොජනෙ සති වත්තබ්බං, අසති න වත්තබ්බන්ති ආහ
 “තථාකරණඤ්ඤා”තිආදි. තත්ථ “පරපරිකප්පිතස්සා”ති පරෙහි අඤ්ඤතිත්ථා
 වරියෙහි පරිචිත්තිතස්ස. “සතිහි...පෙ.... කප්පනායා”ති සවෙ අත්තා අත්ථි,
 අත්තා චිත්තෙති, තස්මා අත්තා චිත්තොනාමාතිආදි වත්තබ්බං. න වත්තබ්බං
 චිත්තෙතීති චිත්තන්ති, චිත්තස්ස කිරියාමත්තත්තා. න පන අත්තාදිකො කත්තා
 නාම අත්ථි. තස්මා කිරියා මත්තමෙව කත්තාරං කත්වා “චිත්තෙතීති
 චිත්ත”න්ති චුත්තං. තෙන විඤ්ඤායතිලොකෙ අත්තාදිකොකත්තා නාම
 නත්ථිති. ඉදං අභෙදස්සභෙද පරිකප්පනාය පයොජනන්ති චුත්තං භොති.
 “අත්තජ්ජපධානො”ති කිරියාසාධනෙ බහුනංකාරකානං මජ්ඣෙක සයංපධානො
 සයංපෙට්ඨකො හුත්වා. “තංකත්තුභාව”න්ති ලොකෙසිද්ධං කත්තුභාවං. “පුන
 කරණභාව”න්ති පුන ලොකෙ සිද්ධං කරණභාවං. ඵවං චිත්තස්ස වචනත්ථං
 දස්සෙත්වා ඉදානි තස්ස අභිධානත්ථං දස්සෙත්තො “අපිචෙත්ථා”තිආදිමාහ.
 යථාදිදං යෙ ඉමෙ තිරච්ඡානගතා පාණා චිත්තාවිචිත්තා. ඵවං චිත්තං විචිත්තං යං
 අඤ්ඤං අත්ථි, තං අඤ්ඤං ඵකනිකායංපි නසමනුපස්සාමී-ති යොජනා.
 “නිකාය”න්ති සත්තජාතිසමු භං. “නිස්සක්කෙ කරණවචන”න්ති
 විභත්තාපාදානත්ථෙ කරණවචනං. ඵතෙන තතො වරණතො චිත්තතොති

අනුදීපනීපාඨ

අත්ථං වදති. ගාථායං. “තං තං සභාවො”ති විජානනචුසනාදිකො සභාවො, අග්ගිස්සඋණ්ණොවිය. “කිච්චසම්පත්තියොරසො”ති තෙන තෙන ධම්මෙන කරණකිච්චඤ්ච, තං කිච්චං කත්වා ලද්ධො සම්පත්තිගුණො ව. අග්ගිස්ස වත්ථුමිහි පරිපාවනකිච්චං විය, ඔහාසනගුණොවිය ව. “ගය්භාකාරො”ති ඤාණෙන ගහෙතබ්බො තස්ස තස්ස ධම්මස්ස ධජ්ඣතො ආකාරො. සම්පත්ති රසොයෙව වුව්වති. “ඵලංවාපි”ති කාරියජ්ඵලං වාපි, අග්ගිස්ස ධුමොවිය. “ආසන්නකාරණ”න්ති අත්තනො අනත්තරෙ ඵලනිබ්බත්තකං කාරණං, අග්ගිස්ස අග්ගිකාරක පුරිසො විය. “අල”න්ති සමත්ථා. “විබුද්ධිනො”ති විසෙසබුද්ධි සම්පන්නස්ස පණ්ඩිතස්ස. “පුබ්බභිගමරස”න්ති ආරම්මණග්ගහණෙ පධානරස කිච්චං. “සන්ධාන පච්චුපට්ඨාන”න්ති නිරන්තරජ්ජවත්තාකාරපච්චුපට්ඨානං. “නාම රූපපදට්ඨාන”න්ති එස්සාදිනාමඤ්ච වත්ථු රූපඤ්චවිත්තස්සපදට්ඨානං.

විත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

14. “වෙනසි භව”න්ති විත්තස්මිං පාතුභූතං. “එතෙන සිද්ධා භොන්ති”ති සම්බන්ධො. “සා ඵව එස්සාදීනං ජාති. යාවිත්තස්සජරා, සා ඵව එස්සාදීනංජරා”තිආදිනා යොජෙතබ්බං. “එකවණ්ඨුපනි බන්ධානී”ති එකෙන වණ්ඨුපනිකෙන උපනිබන්ධානී. “එකජාතියාදි උපනිබන්ධා”ති එකජාතිකථා දිවසෙන උපනිබන්ධා. “වෙ”ති වෙවදෙය්‍ය. “නා”ති න වත්තබ්බං. ගාථායං. “ධම්මා”ති නාමක්ඛන්ධ ධම්මා. “මනසා ඵවා”ති කත්තුභූතෙන මනෙන ඵව. “පකතා”ති පවත්තිතා. “නිම්මිතා”ති නිජ්ජාදිතා. “විත්තකිරියා භූතා ඵවා”ති ආරම්මණං විජානන්තං විත්තං චුසනාකාරං ජනෙත්ථාව විජානාති. සො චුසනාකාරො එස්සොති වුව්වති. අවසෙසා පන සබ්බෙපි වෙනසිකධම්මා එස්සං පටිච්ච උජ්ජජන්ති. එස්සො හෙතු එස්සො පච්චයො වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උපාදාය. සඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස. සඬ්ඛාරක්ඛන්ධස්ස උපාදායාති හි වුත්තං. ඵවං සන්තෙපි විත්තමූලකත්තා විත්තනිස්සිතත්තා ව තෙපිධම්මා විත්තකිරි යාභූතා ඵව භොන්තිති. “එතෙනා”ති එතෙනගාථාපදෙන. විභාවනියං පන එකාලම්බණතා මත්තෙන විභාවෙති. පරිපුණ්ණානි වෙ තසිකඬ්ඛානි උපරි ථෙරෙන සයමෙව වක්ඛමානත්තාති අධිජ්ජායො. ඉධ පන පදත්ථවිභාවනට්ඨානත්තා පරිපුණ්ණෙහි අඬ්ගෙහි විභාවෙතූං වට්ටතීති ආහ “තං නසුන්දර”න්ති. “වත්ථුමිහි”ති පටකොට්ඨකාදිමිහි. “නානාවිත්තකම්මානී”ති හත්ථි අස්සරූපාදීනි. විජානනමත්තං විත්තං, කුසලන්ති වා අකුසලන්ති වා වත්තබ්බං නත්ථි. නානාවෙනසිකෙ හි යුත්තත්තා ඵව තථා වත්තබ්බං භොති. වුත්තංහෙතං භගවතා. පහස්සරමිදං හික්ඛවෙ විත්තං. තඤ්ච බො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨන්ති. තෙනාහ “උදකං වියවිත්ත”න්තිආදිං.

වෙනසිකවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

15. රුප්පතීති පදං කත්තරිවාහෙනුකම්මනිවාසිද්ධං. රුප්පනඤ්චවිකාරාපත්ති ඵවාති දස්සෙතුං “සිතුණ්හාදීහී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ “විසමජ්ජවත්තිවසෙනා”ති ධාතුනං විසමජ්ජවත්තිවසෙන. ධාතුක්ඛො භවසෙනාති චුත්තං හොති, “කෙනරුප්පතී”ති ඵත්ථ “කෙනා”ති හෙනු අත්ථෙවා හෙනු කත්තරිවා කරණුවනං දට්ඨබ්බං. තථා සීතෙනාතිආදීසුපි. ඩංසමකසා නාම සුවිමුඛා බුද්දකමක්ඛිකාවෙව මහන්ත මක්ඛිකා ව. වාතා නාම පුරත්ථිථිවාතාදයො. ආතපො නාම සුරියාතපො. සරිංසපානාම අහි විච්ඡික සතපදිකාදයො. තෙසං සමඵස්සෙහිපි රුප්පතී. මරණං වා ගච්ඡති, මරණ මත්තං වා දුක්ඛං. “යෙ ධම්මා”ති ද්වාදසවිධා සජ්ජට්ඨසරුපධම්මා. “අඤ්ඤෙස”න්ති සොළසන්තං අජ්ජට්ඨසරුපානඤ්ච අරුපධම්මානඤ්ච. “තෙසු”ති නිද්ධාරණෙහුම්මං. ඉදානි පාළියා සද්ධිං මුඛ්‍යරුප්පනං සංසන්දෙන්තො “සමාගමො වා”තිආදිමාහ. සමාගමො ව නාම අඤ්ඤමඤ්ඤාහිසට්ඨනං චුච්චතීති සම්බන්ධො. ආපාතාගමනඤ්ච ආරම්මණකරණඤ්ච යපෙත්වාති යොජනා. “මහාභූතානමෙව වා”ති ආපොධාතු වජ්ජිතානං තිණ්ණං මහාභූතානමෙව වා. “විකාරං ආපජ්ජතී”ති වත්වා තමෙවත්ථං විවරන්තො “යස්මිං බණ්ණෙ”තිආදිමාහ. “සයංපි විකාරපත්තා හොන්තී”ති තෙමහාභූතාසයංපි පකතිං විජහිත්වා ඔමත්තාධිමත්තභාවං පාපුණන්තීති අත්ථො. “ඔමත්තාධිමත්තරුපසන්තතීනඤ්චා”ති පරම්පරතො උප්පජ්ජමානා රුපසන්තතියො සන්ධාය චුත්තං. ඵං පාළිනයෙන විපත්තිවසෙන රුප්පනං වත්වා ඉදානි විපත්ති වා හොතු, සම්පත්ති වා. පුරිමපච්ඡි මසන්තතීනං විසදිසජ්ජවත්තිභූතො විකාරොපි ඵකෙන පරියායෙන රුප්පනංනාමාති කත්වා පුන තං රුප්පනං දස්සෙන්තො “අපිචෙත්ථා”තිආදිමාහ. “සට්ඨනවසෙන රුප්පන ධම්මාන මෙවා”ති ආපාතාගමනාදිවසෙන රුප්පනධම්මෙහිවිනා අහිසට්ඨනවසෙනරුප්පන සභාවානං රුපධම්මානමෙව සිද්ධන්ති පුච්ඡා. “සවිග්ගහා හොන්තී”ති දබ්බ සණ්ඨානාකාරසහිතා හොන්ති. කස්මා, ඔලාරිකසභාවත්තා. බහුනඤ්චරුපකලාපානං ඵකක්ඛණෙ ඵකාබද්ධභාවෙනපවත්තත්තා. අරුපධම්මාහි සණ්ඨසුබ්බමසභාවා ව හොන්ති. සථෙ අනෙකසතසහස්සානිපි ඵකතො පවත්තෙය්‍යුං. දබ්බසණ්ඨානභාවං නගම්ස්සන්තියෙව. ඵකස්මිඤ්ච සත්තසන්තානෙ ඵකක්ඛණෙ ඵක කලාපොව පවත්තති. කස්මා, අනන්තර පච්චයුපනිබන්ධෙන පවත්තත්තා. තස්මාතෙ සවිග්ගහාන හොන්ති. රුපධම්මා පන ඔලාරික සභාවා ව හොන්ති. බහුනං සන්තිවයෙසති දබ්බසණ්ඨානත්ථාය සංවත්තන්ති. ඵකක්ඛණෙ ව බහුකලාපාපි ඵකාබද්ධාහුත්වා පවත්තන්ති. තස්මා තෙසවිග්ගහාහොන්තීති.

“සිතාදිග්ගහණසාමත්ථියෙනා”ති සීතෙනපි රුප්පතී, උණ්හෙනපි රුප්පතීතිආදිනා ලොකස්ස පච්චක්ඛන්තො පාකටස්ස

අනුදීපනීපාඨ

සීතාදිවචනස්සසාමත්ථියෙන. තඤ්ඤි වචනං ලොකස්ස අපාකටං අරූපධම්මානං රූප්පනං ඉධනාධිප්පෙනත්ති දිපෙනිති අධිප්පායො. “වොහාරො නාමා”ති නාමසඤ්ඤා නාමාති වුත්තං හොති. “ලොකොපචාරොනා”ති බහුජනස්ස උපචාරෙන වොහාරෙන කථනෙන. “පාකට නිමිත්තවසෙනොවා”ති පාකටස්ස සද්දප්පවත්තිතිමිත්තස්ස වසෙනොව. “සීතාදිග්ගහණෙන විනාපී”ති පිසද්දෙන සීතාදිග්ගහණසාමත්ථියෙනපිති දිපෙනි. එවං සත්තෙපි පාළිසාධකං නාම න සක්කාසබ්බත්ථ ලද්ධං. පාකටනිමිත්ත වචනමෙව සබ්බත්ථ සාධාරණත්ති දට්ඨබ්බං. “තප්පසඤ්ඤානිවත්ති”ති තස්ස අරූපධම්මානං රූපතාපසඤ්ඤානිවත්ති. “ඉද්ධිවිකුබ්බනාවසප්පවත්තා”ති එත්ථ

ඉද්ධිවිකුබ්බනානාමඉද්ධියානානප්පකාරමාපනං. “රූපතා සිද්ධි”ති රූපත්ති නාම සඤ්ඤාසිද්ධි. “ඉදං පනා”ති ඉදං රූපං පන. “අනුග්ගහනං සීතාදීනං වසෙනා”ති කිඤ්චාපිපාළියං සීතාදිවචනං උපසාතකානං සීතාදීනං වසෙන වුත්තං. තෙව බ්‍රහ්මලොකෙ නත්ථි. අනුග්ගහකා එව අත්ථි. තෙසංවසෙනාති අධිප්පායො. “පාළියං නිද්දිට්ඨානී”ති සඤ්ජානාතීති බො භික්ඛොව තස්මා සඤ්ඤාති වුව්වති. කිඤ්ච සඤ්ජානාති. නීලංපි සඤ්ජානාති, පීතමිපි සඤ්ජානාති-තිආදීනා ව, විජානාතීති බො භික්ඛොව තස්මා විඤ්ඤාණත්ති වුව්වති. කිඤ්ච විජානාති. මධුරංපි විජානාති, අම්බිලංපි විජානාති-තිආදීනා ව-පාළියං නිද්දිට්ඨානී.

රූපපදවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

16. නිබ්බානපදෙ. “බන්ධාවා”ති භවත්තරෙ අපායාදීසු භවිස්සමානා බන්ධාවා. න භි අතීත ධම්මා, නිබ්බායන්ති නාම, සත්තෙ පිළෙත්වා නිරුද්ධත්තාති අධිප්පායො. පච්චුප්පන්තා ව ධම්මා එතරහි පිළෙත්ති, අවස්සං උප්පජ්ජමානා අනාගතධම්මා ව අනාගතෙ පිළෙස්සන්ති, කථං තෙ නිබ්බායන්ති නාමාති ආහ “පච්චුප්පන්තොසු...පෙ.... වත්තබ්බමෙව නත්ථි”ති. “විසයෙභුමිම”න්ති විසයාධාරෙභුමිමං. විසයාධාරො නාමමනුස්සාභුමියං ගච්ඡන්තිතිආදීසු විස මුඛ්‍යාධාරො නහොති. තෙන පන විනා අඤ්ඤත්ථ තං කිරියං කාතුං නසක්කොති. තස්මා ආධාරභාවෙන පරිකප්පිතො ආධාරොති දස්සෙතුං “යථාආකාසෙ”තිආදිවුත්තං. යථා සකුණානං පක්ඛන කිරියා නාම ආකාසෙන විනා අඤ්ඤත්ථ නසිජ්ඣති. තථා වට්ඨක්ඛධම්මානං නිබ්බුති කිරියාපි නිබ්බානෙන විනා අඤ්ඤත්ථ නසිජ්ඣතිති දස්සෙතුං “යෙහිතෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ “යෙ”ති යෙතිවිධවට්ඨක්ඛසන්තාපධම්මා. හිසද්දොනිපාතො. තෙසද්දො වචනාලඬිකාරො. “තබ්බිනිමුත්ත”න්ති නිබ්බානවිනිමුත්තං. නිබ්බුතියානං නාම නත්ථි. තස්මා නිබ්බානං තෙසං නිබ්බුති කිරියාය විසයා ධාරොහොතීති අධිප්පායො. යථා අයං පදිපො නිබ්බායති. තථාධීරා නිබ්බන්තිති යොජනා. “තං තං කිලෙසානං වා”ති තෙ සංතෙසංකිලෙසානං වා. “බන්ධානං වා”ති

අනාගතභවෙසු බන්ධනං වා. “පුන අප්පට්ඨසන්ධිකභාව”න්ති සන්තානස්ස පුන පට්ඨසන්ධානාභාවං පාපුණන්ති අරියා ජනා. යථා මග්ගෙ කරණවචනං දිස්සති අද්ධා ඉමායපට්ඨත්තියා ජරාමරණමහා පරිමුච්චිස්සාමීතිආදීසු. න තථා නිබ්බානෙති ආහ “මග්ගෙවියා”තිආදිං. නිබ්බානෙපනභූමිමවචනමෙව දිස්සති යත්ථනාමඤ්චරූපඤ්ච. අසෙසං උපරුජ්ඣතීතිආදීසු. තස්මා නිබ්බානෙ කරණ වචනං න දිස්සති, කරණ ලක්ඛණස්සෙව අභාවතොති දස්සෙතුං. “න ච නිබ්බාන”න්තිආදි චුත්තං. කරණ ලක්ඛණං නාමකත්තූතො සහකාරී පච්චයභාවො. නනු අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානාධාතුයා නිබ්බායන්තීති දිස්සතීති. සච්චං, තත්ථ පන විසෙසනෙ කරණ වචනං. න කරණකාරකෙ. තඤ්ඤි සඋපාදිසෙසනිබ්බානාධාතුයානිවත්තනත්ථං චුත්තන්ති.

නිබ්බානපදවණ්ණනා.

දුතියගාථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

18. කාමාවචරපදෙ. “කාමීයති”ති ඉච්ඡීයති. නිමිත්තස්සාදවත්ථු මජ්ඣිමට්ඨකථායං ආගතං. “තෙකාමීයන්ති”ති තෙ අවිච්චිරියාදයො ඉච්ඡීයන්ති. “තත්ථ උජ්ජන්තානම්පි”ති අවිච්චිරියාදීසු උජ්ජන්තානංපි සත්තානං. “භවනිකන්ති නාම භොති”ති භවසංඛාරං අත්තනො බන්ධං එතං මම, එසොභමස්මි, එසොමෙ අත්තාති ගණ්හන්ති තණ්හා භවනිකන්ති නාම. සා තෙරයිකසත්තානංපි අත්ථියෙව. “කාමෙ අවචරති”ති කාමෙපරියාපන්තං භොති. කාමෙ අත්තොගධං භොති. රූපාරූපභූමීසු උජ්ජන්තංපි රූපාරූපසංඛාරං නගච්ඡති. කාමසංඛාරමෙව ගච්ඡති. කාමගණනමෙවගච්ඡතීති අත්ථො. “තිසුභවෙසු උජ්ජන්තානම්පි”ති කාමරූපාරූපසත්තසත්තානෙසු උජ්ජන්තානම්පි න තත්ත්වපරියා පන්තානෙව භොන්ති. තත්ත්ව අපරියාපන්තානෙව භොන්තීති අධිජ්ජායො. “කාමාවචරතාපත්තිදොසො”ති කාමාවචර ධම්මාති වත්තබ්බතා පත්තිදොසො. “රූපාවචරතාදිමුත්තිදොසො”ති ඉමෙ රූපාවචර ධම්මා න භොන්ති, අරූපාවචර ධම්මා න භොන්ති, ලොකුත්තර ධම්මා න භොන්තීති එවං වත්තබ්බතාපත්ති දොසොති චුත්තං භොති. එසනායො “රූපාරූපාවචරතාපත්ති දොසො කාමාවචරතාමුත්ති දොසො” තිපදෙසු. අවචරසද්දස්ස උජ්ජන්තත්ථෙ ගහිතෙපි එතෙදොසා නාපජ්ජන්ති. කස්මා, ලොකෙ යෙභුය්‍යනායතබ්බහුලනායානංපි සබ්භාවාති ඉමමත්ථං වදන්තො “නනුයෙභුය්‍ය චුත්තිවසෙනම්පි”තිආදිමාහ. තත්ථ “කෙසඤ්චී”ති කෙසඤ්චී පුග්ගලානං වා ධම්මානං වා. යථාමිගලුද්දකො ගාමෙ වරන්තොපි වනෙ වරණබ්බහුලත්තා වනවරකොති නාමං ලභති. රාජහත්ථි අඤ්ඤත්ථ වරන්තොපි සංඛිගාමෙ වරණබ්බහුලත්තා සංඛිගාමාවචරොති නාමං ලභති. අයං යෙභුය්‍යනායො නාම. යස්මිං වනෙ අම්බරුක්ඛාපි අත්ථි, අඤ්ඤරුක්ඛාපි අත්ථි. අම්බරුක්ඛබ්බහුලත්තා පන තං වනං අම්බවනන්ති නාමං ලභති. එවං

අනුදීපනීපාඨ

සිම්බලිවනාදීසු. අයං තබ්බහුලනයො. ඉධ පන භූමියො තබ්බහුලනයෙන කාමරූපාරූප නාමං ලහන්ති, ධම්මා යෙභ්‍යානනයෙන කාමාවචරාදි නාමං ලහන්ති. එවං ගහිතෙ සති, තෙ දොසානා පජ්ජන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං. “තස්මා ඉධපි...පෙ.... දොසොති”ති ආහ. “නා”ති න කොච්චොසො නත්ථි. අත්ථි එවාති අධිප්පායො. “තස්මාස්සා”ති එත්ථ “අස්සා”ති අවචරසද්දස්ස. “තථා අත්ථං අග්ගහෙත්වා”ති උප්පජ්ජනත්ථං අග්ගහෙත්වා. “පරිග්ගාහිනියා කාමතණ්හාය කතො”ති තථා පරිග්ගාහිනියා කාමතණ්හාය ගොචරවිසයත්තානායතණ්හාය කතොනාම හොති. එතෙන කාමෙතීති කාමො, කාමතණ්හා. අවචරති එත්ථාති අවචරං. කාමස්ස අවචරන්ති කාමාවචරං. කාම තණ්හාය ගොචරවිසයත්තා කාමාවචරන්ති අයමත්ථොපි සිජ්ඣති.

රූපෙ අවචරතීති රූපාවචරං. “රූපෙ”ති සොළසවිධාරූපභූමියා. “අවචරතී”ති තත්ථ පරියාපන්නභාවෙන පවත්තති. අරූපෙ අවචරතීති අරූපාවචරං. “අරූපෙ”ති චතුර්ඛිධාරූපභූමියා. “අවචරතී”ති තත්ථ පරියාපන්නභාවෙන පවත්තතීති ඉමමත්ථං වදති “රූපාරූපාවචරෙසුපි අයංනයො නෙතබ්බො”ති. රූපෙ භවො රූපං. රූපතණ්හා. අරූපෙ භවො අරූපං, අරූපතණ්හා. රූපස්ස අවචරං රූපාවචරං. අරූපස්ස අවචරං අරූපාවචරන්ති ඉමමත්ථං දීපෙති “තෙසු පනා”ති ආදිනා. “අත්‍රා”ති ඉමස්මිං යානෙ. යදිපි ලොහො, රාගො, කාමො, තණ්හා, තිසබ්බම්පෙතං ලොහස්සවෙච්චනං හොති. රූපරාගො අරූපරාගොති පන විසුං විහත්තත්තා ඉධ කාමසද්දෙන තං දඤ්ඤොලොහො ගස්හති. “සබ්බොපි ලොහො”ති එතෙන සස්සතුච්ඡෙද දිට්ඨිසහගතොපි සච්චිතොති දට්ඨබ්බං.

19. “රූපාරූපසද්දා තාසු භූමිසු නිරුල්භා”ති අනිමිත්තා භ්‍රත්වා නිරුල්භාති අධිප්පායො. ඉදානි සනිමිත්තං නයං වදති “අපිවා”ති ආදිනා. “නිස්සයොපවාරො”ති යානුපවාරො, යථා සබ්බොගාමො ආගතොති. “නිස්සිතො පවාරො”ති යානුපවාරො. යථා ධජා ආගච්ඡන්ති. “යං එතස්මිං අන්තරෙ”ති යෙ එතස්මිං අන්තරෙ ඛන්ධධාතු ආයතනා. යං රූපං, යා වෙදනා, යාසඤ්ඤා, යෙ සච්චාරා, යං විඤ්ඤාණන්ති යොජනා. “සුච්ඡද”න්ති යෙභ්‍යාදි නයෙහි අනාකුලත්තාසු විසුද්ධං. “කිං වික්ඛෙපෙනා”ති විත්තවික්ඛෙපෙන කිං පයොජනන්ති අත්ථො.

20. “ලුප්පනප්පලුප්පනට්ඨෙනා”ති හිප්පනප්පහිප්පනට්ඨෙන. “යත්ථා”ති යස්මිං තෙභූමකෙ ධම්මසමුහෙ. “නිවිසති”ති නිව්චං විසති, උපගච්ඡති. “තස්සා”ති මිච්ඡාග්ගාහස්ස. “තෙස”න්ති ලොකුත්තර ධම්මානං. “යෙස”න්ති ලොකිය ධම්මානං. “ලුප්පන”න්ති ඛණිකහඬිගෙන හිප්පනං. “පලුප්පන”න්ති සණ්ඨානහෙදෙන සන්තතිච්ඡෙදෙන නානප්පකාරතො

හිප්පනං. නිබ්බානං පන ඉධ න ලබ්භති චිත්තසංඛගභාධිකාරත්තාති අධිප්පායො. සො ච අපරියාපන්නභාවො, විසුං එකාවතුත්ථි අවත්ථා භූමිනාමාති යොජනා.

වතුබ්භූමිවිභාගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

21. “හීන”ත්ති සද්ධාසතිආදීහි සොහණධම්මෙහි අයුත්තත්තාහීනං. “සබ්බහීන”ත්ති ලොභාදීහි පාපධම්මෙහි යුත්තත්තා සබ්බ චිත්තෙහි හීනතරං. “තදත්ථො”ති උපරිමානං චිත්තානං සොහණසඤ්ඤාකරණසුඛත්ථො. “ආදිතො”තිආදිමිති. “විථිචිත්තවසෙනාති එතං මම, එසොහමස්මි, එසොමෙ අත්තාති එවං පවත්තස්ස භවතිකන්ති ජවනවිථිචිත්තස්ස වසෙන. එවඤ්චසති, කිං කාරණං ලොභමූලචිත්තස්සපථමං වචනෙති ආහ “අකුසලෙසු පනා”තිආදිං. “ද්විහිවට්ඨලෙහි”ති ලොභමොහසංඛාතෙහි ද්විහි වට්ඨලෙහි.

22. “සිනිද්ධචිත්ත”ත්ති සාතවෙදනායුත්තත්තාලුඛචිත්තං න භොතීති අධිප්පායො. සුමනස්සභාවොති චුත්තෙ කායිකසුඛවෙදනායපි පසංඛගො සියාති චුත්තං “මානසික...පෙ.... නාම”ත්ති. “සුමනාහිධානස්සා”ති සුමනනාමස්ස. “පවත්තිනිමිත්ත”ත්ති පවත්තියා ආසන්න කාරණං. කථං පන භාවො පවත්තිනිමිත්තං නාමභොතීති ආහ “භවන්ති...පෙ.... කත්වා”ති. නිමිත්තෙ භූමිමං. තථාහි භාවො නාම සද්දස්පවත්තිනිමිත්තන්ති චුත්තං. ඉදාති නිමිත්ත ලක්ඛණං දස්සෙත්තො “යථාහී”තිආදිමාහ. “තත්ථා”ති තස්මිං පයොගෙ. “දන්ත නිමිත්ත”ත්ති දන්තකාරණා. “තං වෙදනා නිමිත්ත”ත්ති තං වෙදනාකාරණා. එත්ථ සියා, “එතස්මින්ති නිමිත්තෙ භූමම”ත්ති චුත්තං, නිමිත්තඤ්චනාම අකාරකං අසාධනං, තං කථං සාධනවිග්ගහෙ යුජ්ජතීති. අධිකරණ සාධනානුරූපත්තා සද්දස්පවත්තිනිමිත්තස්සාති දට්ඨබ්බං. එතෙනාති ච එතස්මාති ච හෙතු අත්ථො උභයවචනන්ති වදන්ති. ආසන්නහෙතු නාමසාධනරූපො භවතීති තෙසං අධිප්පායො. සුට්ඨු කරොති, පකතිපච්චයෙන අනිප්ඵන්නං කම්මං අත්තනො බලෙන නිප්ඵාදෙතීති සංඛාරො. “පුබ්බාහිසංඛාරො”ති පුබ්බභාගෙ අභිසංඛාරො. පයොජෙති නියොජෙතීති පයොගො. උපෙති ඵලසංඛාරො අත්ථො එතෙනාති උපායො. “ආණත්තියාවා”ති පෙසනායවා. “අජ්ඣෙසනො වා”ති ආයාවනො වා. “තජ්ජෙත්වා වා”ති භයං දස්සෙත්වා වා. “තං තං උපායං පරෙ ආචික්ඛ”ත්ති. කථං ආචික්ඛන්තීති ආහ “අකරණෙ”තිආදිං. “තස්මිං තස්මිං කම්මෙ පයොජෙතීතිකත්වා ඉධ සංඛාරො නාමා”ති යොජනා. “පච්චය ගණො”ති පකතිපච්චයගණො. “තෙනා”ති සංඛාරෙන. “සාධාරණො”ති කුසලාකුසලාඛ්‍යාකතානං සාධාරණො. “දුට්ඨොන සංඛාරොනා”ති පයොගෙන වා උපායෙන වා. “යො පන තෙනසහිතො”තිආදිනා පුබ්බෙචුත්තමෙවත්ථං පකාරන්තරෙනපාකටං කාතුං “සොපන යදා”තිආදි චුත්තං. “ඉතී”තිආදි

අනුදීපනීපාඨ

ලද්ධගුණ වචනං. “පච්චයගණස්සෙවනාම”න්ති පච්චයගණස්සෙව විසෙස නාමන්ති චුත්තං හොති. උප්පන්නත්ථෙ ඉකපච්චයොති කථං විඤ්ඤායතීති ආහ “යස්මිං සමයෙ”තිආදිං. “පාළිය”න්ති ධම්මසඬ්ඨගණිපාළියං. “අසල්ලක්ඛෙන්වා”ති අවින්තෙන්වා ඉච්චෙවත්ථො. සබ්බමෙතං නයුජ්ජතියෙව. කස්මා, පාළිඅට්ඨකථාහි අසංසන්දනත්තා, අත්ථයුත්තිත්වාඤ්ජනයුත්තිනාඤ්ච අවිසදත්තාති අධිප්පායො. “ත”න්ති චිත්තං. “එතෙනා”ති පුබ්බජ්ජයොගෙන. “යථාචුත්තනායෙනා”ති තික්ඛභාවසඬ්ඨාතමණ්ඩනවිසෙසෙන. “සො පනා”ති පුබ්බජ්ජයොගො පන. “ඉතී”ති තස්මා. “තං නිබ්බත්තිතො”ති තෙන පුබ්බජ්ජයොගෙන නිබ්බත්තිතො. “විරජ්ඣත්වා”ති අයුත්තපක්ඛෙපතිත්වා. එතෙනපටික්ඛිත්තා හොතීති සම්බන්ධො. ගාථායං. “චිත්තසම්භවී”ති චිත්තස්මිං සම්භූතො. විසෙසො සඬ්ඨාරො නාමාති යොජනා. සලොමකො, සපක්ඛකොත්තාදීසුචියාති චුත්තං. සාසවා ධම්මා, සාරම්මණා ධම්මාත්තාදීසුචියාති පන චුත්තෙ යුත්තතරං. “පාළිඅට්ඨකථා සිද්ධ”න්ති පාළිඅට්ඨකථාතො සිද්ධං. අපිචයත්ථවිසුද්ධිමග්ගාදීසු අසඬ්ඨාරං චිත්තං, සසඬ්ඨාරං චිත්තන්ති ආගතං. තත්ථ අයං පච්ඡිමනායො යුත්තො. උපායසමුට්ඨිතස්ස අනෙකසතසම්භවතො “ඉදඤ්ච නයදස්සනමොවා”ති චුත්තං. “උදාසීනභාවෙනා”ති මජ්ඣිමනිකාභාවෙන. “යතො”ති යස්මා. විකාරපත්තො හොති. තතො අධිමත්තපස්සනං විඤ්ඤායතීති යොජනා.

23. ඉදානි සහගතවචන සම්පයුත්තවචනානි විචාරෙන්තො “එත්ථවා”තිආදිමාරහි. “න පන තෙ හෙදවත්තා හොන්තී”ති කස්මා චුත්තං. න නු තෙපිචක්ඛු සම්ඵස්සො, සොතසම්ඵස්සො, තිආදිනා ව, කාමචිතක්කො, ඛ්‍යාපාදචිතක්කො, තිආදිනා ව, දුක්ඛෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤාණං, න්තිආදිනාව හෙදවත්තා හොන්තීති. සච්චං. තෙ පන හෙදා ඉමං චිත්තං භින්නං න කරොන්තී. තස්මා තෙ හෙදවත්තාන හොන්තීති චුත්තා. න ව තෙසං අයං විකප්පො අත්ථිති සම්බන්ධො. “ඉමස්මිං චිත්තෙ”ති ලොභමූලචිත්තෙ. “කත්ථවී”ති කිස්මිඤ්චි චිත්තෙ. යෙවාපනාති චුත්තෙ සුධම්මෙසු ආගතානියෙවාපනකානි. “අඤ්ඤෙහී”ති දොසමූලමොහමූලෙහි. නනුතානිපි ඉධ ගහෙතඛිබානීති සම්බන්ධො. “නා”ති න ගහෙතඛිබානි. කස්මාති ආහ “තෙසුහී”තිආදිං. තෙපි ඉධ නගහෙතඛිබා සියුං. න පන න ගහෙතඛිබා. කස්මා, වෙදනාය ව සයං හෙදවත්තත්තා, දිට්ඨිසඬ්ඨාරානාඤ්ච විකප්පසබ්භාවාති අධිප්පායො.

24. “සොමනස්සස්සකාරණ”න්ති සොමනස්සුජ්ජපත්තියා කාරණං. සොමනස්සුජ්ජපත්තියා කාරණෙ චුත්තෙ තං සහගත චිත්තුජ්ජපත්තියාපිකාරණං සිද්ධං හොතීති කත්වා තමෙව චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “සොමනස්සජ්ජපටිසන්ධිකොහී”තිආදිං. භීනෙන වා...පෙ.... ආරම්මණෙන

සමායොගො, තෙන සමායුත්තස්සාපි චිත්තං උප්පජ්ජමානන්තිආදිනා වත්තබ්බං. තථා බ්‍යසනමුත්තිංසි. උපෙක්ඛාකාරණෙ “බ්‍යසනමුත්ති”ති ඉදං දොමනස්සජ්ජසඬගපරිහාරවචනං. අජ්ඣාසයොවුච්චති අජ්ඣාචුත්තං ගෙහං. දිට්ඨිසඬබාතො අජ්ඣාසයොයස්සාති දිට්ඨජ්ඣාසයො. තස්ස භාවො දිට්ඨජ්ඣාසයනා. “අයොනිසො උම්මුජ්ජන”න්ති අනුපායනො ආභුජනං, මනසිකරණං. “චිත්තා පසුතවසෙනා”ති ගම්භීරෙසු ධම්මෙසු චිත්තාපසවනවසෙන, වීමංසා වඩ්ඪනවසෙන. “දිට්ඨකාරණමෙවා”ති දිට්ඨං කාරණජ්ජරූපකමෙව. තෙනාහ “සාරතොසච්චතො උම්මුජ්ජන”න්ති. “තබ්බිපරිතෙනා”ති තතො විපරිතෙන. අදිට්ඨජ්ඣාසයනා, දිට්ඨිවිපන්තපුග්ගලපරිවජ්ජනතා, සද්ධම්මසවනතා, සම්මාවිතක්කබ්භුලතා, යොනිසො උම්මුජ්ජනඤ්ච දිට්ඨිවිජ්ජයොගකාරණන්ති වත්තබ්බං.

“ඉමෙසං පන චිත්තානං උප්පත්තිවිධානං විසුද්ධිමග්ගෙගහෙනබ්බ”න්ති විසුද්ධි මග්ගෙබන්ධ නිද්දෙසතො ගහෙනබ්බං. චුත්තඤ්ඤිතත්ථ. යදා හිනත්ථිකාමෙසු ආදීනවොතිආදිනානයෙන මිච්ඡාදිට්ඨිං පුරෙක්ඛිත්වා හට්ඨතුට්ඨො කාමෙවා පරිභුඤ්ජති, දිට්ඨමඬ්ඨගලාදීනි වා සාරතොපච්චෙති සභාව තික්ඛෙන අනුස්සාහිතෙනචිත්තෙන. තදා පථමං අකුසල චිත්තං උප්පජ්ජති. යදා මන්දෙන සමුස්සාහිතෙන චිත්තෙන, තදාදුතීයං. යදා මිච්ඡා දිට්ඨිං අපුරෙක්ඛිත්වා කෙවලං හට්ඨතුට්ඨො මෙථුනං වා සෙවති, පර සම්පත්තිං වා අභිජ්ඣායති, පරහණ්ඩං වා හරති සභාවතික්ඛෙනෙව අනුස්සාහිතෙන චිත්තෙන. තදා තතීයං. යදා මන්දෙන සමුස්සාහිතෙනචිත්තෙන, තදා චතුත්ථං. යදා පන කාමානං වා අසම්පත්තිං ආගම්ම අඤ්ඤෙසං වා සොමනස්සහෙතුනං අභාවෙන චතුසුපි විකජ්ජෙසු සොමනස්සරහිතාහොන්ති, තදාසෙසාති චත්තාරි උපෙක්ඛාසහගතාති උප්පජ්ජන්තිති.

ලොහමූලචිත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

25. දොසමූලචිත්තෙ. “විරූප”න්ති දුට්ඨං, ලුද්දං. දුම්මනස්ස භාවොති චුත්තෙ කායිකදුක්ඛවෙදනායපි පසඬගො සියාති චුත්තං “මානසික...පෙ.... නාම”න්ති. පටිහඤ්ඤති බාධති. “සන්තත්තෙ”ති සන්තාපිතෙ.

26. “හෙදකරො”ති අඤ්ඤමඤ්ඤවිසෙසකරො. “හෙදකරාන හොන්ති”ති ඉමස්ස චිත්තස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤවිසෙසකරාන හොන්ති. දොමනස්සග්ගහණං පසඬගනිවත්තනත්ථං ගහිතන්ති යොජනා. පසඬගොති චනානජ්ජකාරතො සජ්ජනං ලග්ගනං. කථං පසඬගොති ආහ “යදාහි”තිආදිං. “තුට්ඨිං පවෙදෙන්නී”ති තුට්ඨාමයං ඉමෙසං මරණෙනාතිආදි වික්ඛන්ති. එවං සහගතජ්ජසඬගං නිවත්තෙත්වා සම්පයුත්තජ්ජසඬගං නිවත්තෙතුං “පටිසග්ගහණංසි”තිආදි චුත්තං. තිරච්ඡානගතපාණුවධෙ අපුඤ්ඤං නාම

අනුදීපනීපාඨ

නත්ථි. ආදිකප්පතො පට්ඨාය මනුස්සානං යථාකාම පරිභොගත්ථාය ලොකිස්සරියෙනථාවරට්ඨායිනා නිමිත්තත්තාති අධිප්පායො. “විස්සට්ඨා”ති අනාසඬිකා. “අඤ්ඤවා”ති අඤ්ඤ වා ජනෙ. විමති ඵව වෙමතිකං. වෙමතිකං ජාතං යෙසං තෙ වෙමතිකජාතා. පුරිමචිත්තස්සලොභසහගතභාවො ඉමානිඅට්ඨපි ලොභසහගතචිත්තානිනාමාති ඉමිනා වුළුනිගමනෙ නෙව සිද්ධොවියාති යොජනා. වුළුනිගමනෙන පටිසසම්පයුත්ත භාවෙසිද්ධෙ දොමනස්සසහගතභාවොපි තෙනසිද්ධො යෙවාති කත්වා “තෙසං ගහණං”ති වුත්තං. “තෙස”න්ති දොනස්සපටිඝානං. ඉමස්මිං චිත්තෙ ඉස්සාමච්ඡරියකුක්කුච්චානිවටීනමිද්ධානි ච අනියතයොගීනි ච භොන්ති යෙවාපනකානි ච. තෙනාහ “පුරිමචිත්තෙ”තිආදිං. දොමනස්සං ඉමස්මිං චිත්තෙ අත්ථි, අඤ්ඤචිත්තෙසු නත්ථි, තස්මා අසාධාරණ ධම්මො නාම. අනඤ්ඤසාධාරණ ධම්මොතිපි වුච්චති. “යථාතං”ති තං නිදස්සනං තදුදාහරණං යථා කතමන්ති අත්ථො. “උපලක්ඛෙති”ති සඤ්ඤාපෙති. ආතපංතායතිරක්ඛෙති ආතපත්තං. සෙතච්ඡත්තං. ලද්ධං ආතපත්තං යෙනාති ලද්ධාතපත්තො. රාජකුමාරො. සො ආතපත්තං ලද්ධොති වුත්තෙ සබ්බං රාජසම්පත්තිං ලද්ධොති විඤ්ඤායති. තස්මා ඉදං උපලක්ඛණ වචනං ජාතන්ති දට්ඨබ්බං. “උභින්න”න්ති ද්වින්නං දොමනස්ස පටිඝානං. පුබ්බෙ දොමනස්සසහගතන්ති වත්වා නිගමනෙ පටිසසම්පයුත්තචිත්තානිති වුත්තත්තා “ඉමස්ස...පෙ.... සිද්ධිතො”ති වුත්තං.

27. “අනිට්ඨලොකධම්මෙහි”ති අලාභො ච, අයසොච, නින්දාව, දුක්ඛඤ්ඤාවාති චතුහි අනිට්ඨලොකධම්මෙහි. “තං කුතෙත්ථ ලබ්භා”ති අහං අලාභාදිහි මාසමාගච්ඡිති පත්ථෙත්තස්සපි කුතොමෙථත්ථලොකෙතං පත්ථනා පුරණං සබ්බකාලං ලබ්භාති අත්ථො. “ලබ්භා”ති ච කම්මත්ථදීපකං පාටිපදිකපදං. ඉමෙසං උප්පත්තිවිධානං විසුද්ධිමග්ගෙ සඬ්ඛෙපතොව වුත්තං තස්ස පාණාති පාතාදීසු තික්ඛමන්දප්පවත්තිකාලෙ පවත්තිවෙදිතබ්බාති.

දොසමුලචිත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

28. මොහමුලචිත්තෙ. “මුලන්තරවිරහෙනා”ති අඤ්ඤමුලචිරහෙන. සංසප්පතීති සංසප්පමානා. ඵවං නු ඛො, අඤ්ඤථානු ඛොති ඵවං ද්විධා ඵරයති කම්පතීති අත්ථො. වික්ඛිපතීති වික්ඛිපමානං. “නියමනත්ථ”න්ති ඉදං විචිකිච්ඡාසම්පයුත්තං නාමාති නියමනත්ථං. ඉදඤ්ඤි පටිසසම්පයුත්තං විය නිගමනෙන සිද්ධං න භොති. “ඉධ ලද්ධොකාසං හුත්වා”ති මුලන්තර විරහත්තා ඵව ඉධලද්ධොකාසං හුත්වා. පකති සභාවහුතං, ඉති තස්මා නත්ථිති යොජනා. “අනොසක්කමාන”න්ති පච්ඡතො අනිවත්තමානං. “අසංසිද්ධාන”න්ති හෙට්ඨතො අපතමානං. උභයෙන අබ්බොච්ඡින්නන්ති වුත්තං භොති. “අනිසම්මුළ්භතායා”ති මුලන්තර විරහෙන මොහෙන

අතිසම්මුල්භතාය.

“අතිවඤ්චලතායා”ති

සංසප්පමානවික්ඛිපමානෙහිවිච්ඡිවිජුද්ධව්වෙහි

අතිවඤ්චලතාය.

“සබ්බන්තපි”ති සබ්බෙසුපි ආරම්මණෙසු. අට්ඨකථායං සඬ්ඛාර හෙදෙන අවිජ්ජාය දුට්ඨභාවොව වුත්තො. කථං වුත්තො. අවිජ්ජා අප්පට්ඨත්ති ඕච්ඡා පට්ඨත්තිතො දුට්ඨා තථා සසඬ්ඛා රාසඬ්ඛාරතොති වුත්තො. “නිව්ඨභාවොවා”ති ඉමස්මිං චිත්තෙසඬ්ඛාරවිමුත්තාය අවිජ්ජාය සද්ධිං නිව්ඨභාවොව. ඉමෙසං ද්විත්තං චිත්තානං උප්පත්තිවිධානං විසුද්ධිමග්ගෙසඬ්ඛෙපතොවවුත්තං තස්සඅසන්තිට්ඨානවික්ඛෙපකාලෙපවත්ති වෙදිතබ්බාති.

29. “සබ්බථාපි”ති නිපාතසමුදායො වා හොතු අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනො වා, විසුං නිපාතොවාති එවං සබ්බප්පකාරතොපි. අකුසලපදෙ අකාරො විරුද්ධත්ථො. යථා අමිත්තො, අසුරො, නිදස්සෙතුං “අකුසලානී”තිආදිමාහ. “පට්ඨිවිරුද්ධභාවො”ති මොහාදිහි අකුසලෙහි විරුද්ධභාවො. භාවනංනාරහන්තීති “අභාවනාරහා”. කථං පන භාවනංනාරහන්තීති ආහ “පුනප්පුන”න්තිආදිං. “නියාමං ඔක්කමන්තාපි”ති පඤ්චානන්තරිය කම්මභාවෙන නියතම්චිජාදිට්ඨිභාවෙන ච නියාමං ඔක්කමන්තාපි. අපායං හපන්තීති අපායභාගිතො. කම්මකාරකා. තෙසං භාවො. තාය. “චට්ටසොතනියතෙ”ති සංසාරචට්ට සොතස්මිං නියතෙ. “ථීරතරපත්තා”ති සමාධිවසෙන ථීරතරභාවං පත්තා. ඉදානි තමෙවත්ථං පකාරන්තරෙන විභාවෙතුං “අපිවා”තිආදිමාහ. “සියු”න්ති පදං ධාතුපච්චයෙහි සිද්ධං නිජ්චන්තපදං නාම නහොති. කස්මා, ඉධපරිකප්පත්ථස්ස අසම්භවතො. නිපාතපදං හොති. කස්මා, අනෙකත්ථතා සම්භවතො. ඉධ පන භවත්ති සද්දෙන සමානත්ථො. තෙනාහ “නිපාතපදං ඉධ දට්ඨබ්බ”න්ති.

අකුසලවණ්ණනා.

30. අහෙතුකචිත්තෙ. “සබ්බනිහීන”න්ති සබ්බචිත්තෙහි හීනං. පුන “සබ්බනිහීන”න්ති සබ්බාහෙතුකෙහි හීනං. “ත”න්ති අකුසල විපාකං.

31. සුත්තපාළියං, “කට්ඨ”න්ති සුක්ඛදාරුං. “සකලික”න්ති ඡිත්තිතපාලිතං කට්ඨක්ඛණ්ඩකං. “ථුස”න්ති විහිසුඬ්ඛකං. “සඬ්ඛාර”න්ති කච්චරං. වක්ඛුඤ්චරුපෙ ච පට්ඨිච්ච යංවිඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති. තං වක්ඛුච්චිඤ්ඤාණන්ත්වෙව වුච්චතීතිආදිනා යොජෙතබ්බං. තත්ථ “රුපෙ”ති රුපාරම්මණාන. “සද්දෙ”තිආදිසුපි එසනගො. එත්ථ ච විඤ්ඤාණානි එකචත්ථු නිස්සිතානි හොන්ති. තස්මා වත්ථු ද්වාරෙසු එකච්චනං වුත්තං. ආරම්මණානි පන එකවිඤ්ඤාණෙනාපි බහුනි ගහිතානි. තස්මා ආරම්මණෙසු බහුවචනං. “දුක්ඛයතී”ති දුක්ඛං කරොති. නාමධාතු පදඤ්ඤෙතං. යථා අත්තානං සුබ්බෙහි විණෙහිති සද්දවිදු. ධාතුපාඨෙසු පන සුබ්බදුක්ඛතක්කිරියායංති

අනුදීපනීපාඨ

වුත්තං. තක්කිරියාති ච සුඛකිරියා දුක්ඛ කිරියාති අත්ථො. සාතකිරියා අස්සාතකිරියාති වුත්තං හොති. ච සද්දො ඔකාසත්ථොති කත්වා “දුක්කරං ඔකාසදාන”න්ති වුත්තං.

32. “චක්ඛුස්ස අසම්භින්නතා”ති චක්ඛුපසාදරූපස්ස අභින්නතා. තස්මිඤ්භි භින්නෙසති අන්ධස්ස චක්ඛුස්ස රූපානිනුපට්ඨහන්තිති. “සොතස්ස අසම්භින්නතා”ති ආදීසුපි එසන යො. “ආලොකසන්නිස්සයජ්ජට්ඨාහො”ති චක්ඛු ච ආලොකෙසති කිච්චකාරී හොති. අසති නහොති. තථා රූපඤ්ච. තස්මා ආලොකො තෙසං විසයවිසයිභාවුපගමනෙ සන්නිස්සයො හොති. තස්ස ආලොකසන්නිස්සයස්ස ජට්ඨාහො. එසන යො ආකාසසන්නිස්සයාදීසු. ඉමෙසං අභිගානං යුත්ති දීපනා උපරිරූපසඤ්චගහෙ ආගමිස්සති. “අට්ඨකථාය”න්ති අට්ඨසාලිනියං. තත්ථ “තස්මි. පන ආපාතං ආගච්ඡන්තෙපි ආලොකසන්නිස්සයෙ අසති චක්ඛුවිඤ්ඤාණං නුජ්ජජ්ජති”ති වචනං අසම්භාවෙන්තො “තං විනා ආලොකෙනා”ති ආදිමාහ. “අභාවදස්සන පර”න්ති අභාවදස්සනජ්ජධානං.

33. විපාකවචනත්ථෙ. විපච්චතීති විපාකං. විපච්චතීති ච විපක්කභාවං ආපජ්ජති. පුබ්බෙ කතකම්මං ඉදානි නිබ්බත්තිං පාපුණාතීති වුත්තං හොති. ඉදානි තදත්ථං පාකට්ඨං කරොන්තො “අයඤ්ච අත්ථො”ති ආදිමාහ. අට්ඨකථායං ආයුහන සමඤ්චිතාපි ආගතා. ඉධ පනසා චෙතනා සමඤ්චිතාය සඤ්චිතාති කත්වා “චතස්සො සමඤ්චිතා”ති වුත්තං. සමඤ්චිතාති ච සම්පන්නතා. “තං තං කම්මායුහන කාලෙ”ති පාණාති පාතාදිකස්ස තබ්බිරමණාදිකස්ස ච තස්ස තස්ස දුච්චරිතසුචරිතකම්මස්ස ආයුහනකාලෙ. සමුච්චිතනකාලෙති අත්ථො. “සබ්බසො අභාවං පත්වාන නිරුජ්ඣති”ති යථා අඛ්‍යාතත ධම්මානිරුජ්ඣමානා සබ්බසො අභාවං පත්වා නිරුජ්ඣන්ති. තථා නනිරුජ්ඣන්තිති අධිජ්ජායො. “සබ්බාකාර පරිපූර”න්ති පාණාතිපාතං කරොන්තස්ස කම්මානු රූපාබ්‍රහ්මකාය වචීමනො විකාරා සන්දිස්සන්ති. එසන යො අදින්නාදානාදීසු. එවරූපෙහි සබ්බෙහි ආකාර විකාරෙහි පරිපූරං. “නිදහිත්වා වා”ති සංශ්ඨපෙත්වා එව. “යංසන්ධායා”ති යංකිරියාවිසෙසනිධානං සන්ධාය.

ගාථායං. “සජ්ජ”ති ඉමස්මි. දිවසෙ. “බීරං වමුච්චතී”ති යථා බීරං නාම ඉමස්මි. දිවසෙ මුච්චති. පකතිං ජහති. විපරිණාමං ගච්ඡති. න තථා පාපං කතං කම්මන්ති යොජනා. කථං පන හොතීති ආහ “දහන්තං බාලමන්ථෙතී”ති. “භස්මාජන්තොවපාවකො”ති ඡාරිකා ඡන්තොවිය අග්ගි. “සො පනා”ති කිරියා විසෙසො පන. “විසුං එකො පරමත්ථ ධම්මොතිපි සඤ්ඤාං න ගච්ඡතී”ති විසුං සම්පයුත්ත ධම්ම භාවෙන සඤ්ඤාං න ගච්ඡතීති අධිජ්ජායො. සො හි කම්මපච්චයධම්මන්තා පරමත්ථ ධම්මො න හොතීති න වත්තබ්බො.

තෙනාහ “අනුසයධාතුයො වියා”ති. “සො”ති කිරියාවිසෙසො. “ත”න්ති කම්මං වා, කම්මනිමිත්තං වා, ගතිනිමිත්තං වා. “තදා ඔකාසං ලහති”ති විපව්වනත්ථාය ඔකාසං ලහති. ඔකාසං ලහිත්වා පච්චුපට්ඨාතීති අධිජ්ජායො. “තත්ථා”ති තාසු ච තුසුසමඤ්චිතාසු. “ඉතී”ති ලද්ධගුණවචනං. “එවඤ්ච කත්වා”තිආදි පුන ලද්ධගුණවචනං. “පාළිය”න්ති ධම්මසඤ්චිතං පාළියං. “කම්මසන්තානතො”ති අරූපසන්තානං එව වුච්චති. “යෙ පනා”ති ගන්ථකාරා පන. “තෙස”න්ති ගන්ථකාරානං. ආපජ්ජතීති සම්බන්ධො. තෙසං වාදෙති වා යොජෙතබ්බං. යඤ්චුපමං දස්සෙන්නීති යොජනා. “තත්ථා”ති තස්මිං වචනෙ. න ච න ලහන්තීති යොජනා. “තදා”ති තස්මිං පරිණතකාලෙ. “නාළ”න්ති පුජ්ජ්ජලානං දණ්ඩකං.

34. “සම්භවො”ති පසඤ්චාරණං. අභිවිසෙසෙන වරණං පවත්තනං අභිවාරො. විසෙස චුත්ති. න අභිවාරො ඛානිවාරො. සාමඤ්ඤ චුත්ති. පක්ඛන්තරෙන සාධාරණතාති චුත්තං හොති. පක්ඛන්තරෙන සාධාරණතා නාමපක්ඛන්තරස්ස නානප්පකාරතො සජ්ජනමෙව ලග්ගනමෙවාති චුත්තං ඛානිවාරස්සාති පසඤ්චාරණං ඉච්චෙවත්ථොති. එත්ථවාතිආදිනා සම්භවඛානිවාරානං අභාවමෙව වදති. අකුසලහෙතුහි ච සහෙතුකතා සම්භවො නත්ථිති සම්බන්ධො. “තෙස”න්ති අකුසලවිපාකානං. “අඛානිවාරොයෙවා”ති ඛානිවාරරහිතොයෙව.

35. “පඤ්චද්වාරො උජ්ජන්ත”න්ති පඤ්චද්වාරවිකාරං පටිච්ච උජ්ජන්තත්තා චුත්තං. තෙනාහ “තඤ්භී”තිආදිං. එසනායො මනොද්වාරාවජ්ජනෙපි.

යදි හි අයමත්ථොසියා, එවඤ්චසති, අයමත්ථො ආපජ්ජතීති සම්බන්ධො. “තෙස”න්ති විථිවිත්තානං. උජ්ජාදසද්දොනියතපුල්ලිඤ්ඤොති කත්වා “ටිකාසු පන...පෙ.... නිද්දිට්ඨං” සියාති චුත්තං. “චුත්තනායෙනා”ති සම්පයුත්තහෙතුචරිතතොති චුත්තනායෙන. විපව්වන කිච්චං නාම විපාකානං කිච්චං. විපාකුජ්ජාදනකිච්චං නාම කුසලාකුසලානං කිච්චං. “තං තං කිරියාමත්තභූතානී”ති ආවජ්ජන කිරියා හසනකිරියාමත්තභූතානී. පටිසන්ධිහවඤ්චුතිවිත්තානි නාම කෙවලං කම්මවෙගුක්ඛිත්තභාවෙනසන්තානෙපතිතමත්තත්තා දුබ්බල කිච්චානි හොන්ති. පඤ්ච විඤ්ඤාණානි ච අසාරානං අබලානං පසාදවත්ථුනං නිස්සාය උජ්ජන්තත්තා දුබ්බලවත්ථුකානි හොන්ති. සම්පට්ච්ඡනාදීනි ච පඤ්චවිඤ්ඤාණානුබන්ධ මත්තත්තා දුබ්බල කිච්චට්ඨානානි හොන්ති. තස්මා තානි සබ්බානි අත්තනො උජ්ජාහෙනවිනා කෙවලං විපව්වනමත්තෙන පවත්තන්ති. “විපාකසන්තානතො”ති පඤ්චද්වාරාවජ්ජනඤ්ච මනොද්වාරාවජ්ජනඤ්ච හවඤ්චිවිපාකසන්තානතො ලද්ධපච්චයං හොති.

අනුදීපනීපාඨ

වොට්ටියබ්බනං පඤ්චවිඤ්ඤාණාදි විපාකසන්තානතො ලද්ධපච්චයං. “ඉතරානි පනා”ති හසිතුප්පාදවිත්ත මහාකිරියවිත්තාදීනි. “නිරනුසයසන්තානෙ”ති අනුසයරහිතෙ බිණාසවසන්තානෙ. “උස්සාහරහිතානි එවා”ති යථා රුක්ඛානං වාතපුප්ඵානි නාම අත්ථි. තානි ඵලුප්පාදකසිතෙනහරහිතත්තා ඵලානි න උප්පාදෙන්ති. තථා තානි ච විපාකුප්පාදකතණ්හාසිතෙනහරහිතත්තා උස්සාහබ්බාපාර රහිතානි එව.

36. වෙදනාවිචාරණායං. “පිචුපිණ්ඩකානං වියා”ති ද්විත්තං කප්පාසපිචුපිණ්ඩකානං අඤ්ඤමඤ්ඤසඨසට්ඨනං විය උපාදාරුපානඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤසඨසට්ඨනං දුබ්බලමෙවාති යොජනා. “තෙසං ආරම්මණභූතාන”න්ති තිණ්ණං මහාභූතානං. “කායනිස්සයභූතෙසු”ති කායනිස්සයමහාභූතෙසු. “තෙහි”ති පඤ්චවිඤ්ඤාණෙහි. “පුරිමවිත්තෙනා”ති සම්පට්ච්ඡනවිත්තතො. “ත”න්ති අකුසලවිපාකසන්තීරණං. පටිසෙන විතා නප්පවත්තති. කස්මා නප්පවත්තතිති ආහ “එකන්තාකුසලභූතෙනා”තිආදිං. “අබ්බාකතෙසු අසම්භවතො”ති අබ්බාකත විත්තෙසු යුජ්ජිතුං අසම්භවතො. කම්මානුභාවතො ච මුඤ්චිත්වා යථාපුරිමං විපාකසන්තානං කම්මානුභාවෙන පවත්තං හොති. තථා අප්පවත්තීත්වාති අධිප්පායො. “කෙනවි”ති කෙනවි විත්තෙන. “විසදිසවිත්තසන්තාන පරාවට්ඨනවසෙනා”ති පුරිමෙනවිපාක විත්ත සන්තානෙන විසදිසං කුසලාදි ජවන විත්තසන්තානං පරතො ආවට්ඨා පන වසෙන. තථාහිදං විත්තද්වයං පාළියං ආවට්ඨනා, අන්වාචට්ඨනා, ආහොගො, සමන්තාහාරොති නිද්දිට්ඨං. “සබ්බත්ථාපි”ති ඉට්ඨාරම්මණෙපි අනිට්ඨාරම්මණෙපි. “අත්තතො පච්ඡා පවත්තස්ස විත්තස්ස වසෙනා”ති අත්තතො පච්ඡා පවත්තං විත්තං පටිච්ච න වත්තබ්බොති අධිප්පායො. “අත්තතො පච්චයෙහි එව සො සක්කා වත්තු”න්ති අත්තතො පච්චයෙසු බලවත්තෙසු සති, බලවා හොති. දුබ්බලෙසු සති, දුබ්බලො හොතීති සක්කාවත්තුන්ති අධිප්පායො. “විසදිස විත්තසන්තාන”න්ති වොට්ටියබ්බනකිරියවිත්තසන්තානං.

37. සසම්බාර විචාරණායං. “විපාකුද්ධාරෙ”ති අට්ඨසාලිනියං විපාකුද්ධාර කථායං. “උභයකම්මෙනපි”ති සසම්බාරික කම්මෙනපි, අසසම්බාරික කම්මෙනපි. “ථෙරෙනා”ති මහාදත්තත්ථෙරෙන. “තදුභයභාවාහාවො”ති සසම්බාරික අසසම්බාරිකභාවානං අභාවො. “තානිපි හි අපරිබ්බත්තකිච්චානියෙවා”ති එත්ථ ආවජ්ජන ද්වයං ජවනානං පුරෙවාරික කිච්චත්තා අපරිබ්බත්තකිච්චං හොතු. හසිතුප්පාදවිත්තං පන ජවනකිච්චත්තා කථං අපරිබ්බත්තකිච්චං හවෙය්‍යාති. තම්පි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණාදීනං අනුචාරිකමත්තත්තා අපරිබ්බත්තකිච්චං නාම හොතීති. “අට්ඨමහාවිපාකෙසු විය වත්තබ්බො”ති මහාවිපාකානං සසම්බාරිකා සසම්බාරිකභාවො පුරිමහවෙ

මරණාසන්නකාලෙ ආරම්භණානං පයොගෙන සහ වා විනා වා උපට්ඨානං පටිච්ච වුත්තො, තථා චත්තබ්බොති අධිජ්ජායො.

38. “දුබ්බල කම්මනිබ්බත්තෙසු”ති පටිසන්ධි භවඤ්ඤා වුත්තකිච්චානි සන්ධාය වුත්තං. “දුබ්බලවත්ථු කිච්චට්ඨානෙසු”ති චක්ඛාදිවත්ථුකෙසු ආවජ්ජනාදි දුබ්බලකිච්ච දුබ්බලට්ඨානිකෙසු. “තත්ථා”තිආදිනා තදත්ථං විවරති. තත්ථ “වික්ඛෙපයුත්ත”න්ති වික්ඛෙපකිච්චෙන උද්ධච්චෙනයුත්තං හුත්වා. “කජ්ජට්ඨිතිකං” නාම සඨසහෙදකම්මං. ඡසුවත්ථු රූපෙසු භදයවත්ථුමෙව සුවණ්ණරජනං විය සාරවත්ථු හොති. ඉතරානි ඵලිකානිවිය පසාදමත්තත්තා අසාරානි හොත්තීති වුත්තං. “චක්ඛාදිසු දුබ්බලවත්ථුසු”ති. දස්සනාදීනි ච කිච්චානි ජවන කිච්චස්ස පුරෙවරත්තා බුද්දකිච්චානි හොත්ති. තෙනාහ “දස්සනාදිසු”තිආදිං.

39. ඉධ දීපනියං ඉච්චෙවන්ති පදං අට්ඨාරසානිපදස්සවිසෙසනන්ති කත්වා “සබ්බථාපිති පදස්ස...පෙ.... වෙදිතබ්බො”ති වුත්තං. විභාවනියං පන තං සබ්බථාපිති පදස්ස විසෙසනන්ති කත්වා “සබ්බථා පිතිකුසලාකුසලවිපාකකිරියාහෙදෙනා”ති වුත්තං.

අහෙතුකච්චත්තචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

40. සොහණවත්තෙසු. අවුත්තාපි සිද්ධා හොති. යථා අට්ඨවිත්තානි ලොකුත්තරානීති ච වුත්තෙ අවුත්තෙපිසිජ්ඣන්ති සෙසවිත්තානි ලොකියානීති ච සඋත්තරානීති වාති අධිජ්ජායො. “අත්තසමඬගීනො”ති අත්තනා පාපකම්මෙන සමන්තාගතෙ. “අනිච්ඡන්තෙ යෙවා”ති සවෙපි අවිචිතිමිත්තස්සාදවත්ථු විය කෙවි ඉච්ඡන්තු. අජානන්තානං පන ඉච්ඡා අජ්ජමාණන්ති අධිජ්ජායො. “සොහග්ග පත්තියා”ති එත්ථ සුභගස්ස භාවො සොහග්ගන්ති විග්ගහො. සුභගස්සාති ච සුසිරිකස්ස.

41. “යාථාවතො”ති යථා සභාවතො. එත්ථ සියා ජානාතීති ඤාණන්ති වුත්තං, කිං සබ්බං ඤාණං යාථාවතො ජානාතීති. කිඤ්චෙත්ථ. යදි සබ්බං ඤාණං යාථාවතො ජානාති. එවං සති, ඤාණෙන චිත්තෙන්තානං අජානනං නාම නත්ථි, විරජ්ඣනං නාම නත්ථිති ආපජ්ජති. අථ සබ්බං ඤාණං යාථාවතො න ජානාති, කත්ථවි ජානාති, කත්ථවි න ජානාති. එවඤ්චසති, යත්ථ ජානාති, තත්ථෙව තං ඤාණං හොති. යත්ථ න ජානාති, තත්ථ තං ඤාණමෙව න හොතීති ආපජ්ජතීති. වුච්චතෙ. ඤාණෙන චිත්තස්සාමීති චිත්තෙන්තානංපි යත්ථ යත්ථ යාථාවතො ජානනං න හොති, තත්ථ තත්ථ ඤාණ විජ්ජයුත්ත විත්තං හොති. ඤාණජ්ජටි රූපකා ච ධම්මා අත්ථි චිත්තඤ්ච විතක්කො ච, විචාරො ච, දිට්ඨි ච. එතෙහි චිත්තෙන්තාපි අහං ඤාණෙන චිත්තෙමීති මඤ්ඤන්ති. “දෙය්‍ය

අනුදිපනිපාඨ

ධම්මපටිග්ගාහක සම්පත්ති”ති දෙයාධම්ම වත්ථු සම්පත්ති, පටිග්ගාහක පුග්ගල සම්පත්ති. “අබ්‍යාපජ්ජලොකුපපත්තිනා”ති එත්ථ අබ්‍යාපජ්ජලොකො නාම කායිකදුක්ඛ වෙතසික දුක්ඛ රහිතො උපරිදෙවලොකො වා බ්‍රහ්මලොකො වා. උපපජ්ජනං උපපත්ති. පටිසන්ධිවසෙන උපගමනන්ති අත්ථො. අබ්‍යාපජ්ජලොකං උපපත්ති යස්ස සො අබ්‍යාපජ්ජ ලොකුපපත්ති. තස්ස භාවොති විග්ගහො. “කිලෙස දුරතා”ති සමාපත්ති බලෙන වා, අඤ්ඤතරජපටිපත්තියා වා, වික්ඛම්භිත කිලෙසතා වා, අරියමග්ගෙන සමුච්ඡින්න කිලෙසතා වා.

තෙසං උප්පත්ති විධානං විසුද්ධි මග්ගෙ ඛන්ධනිද්දෙසෙ එවං වුත්තං. යදාහි දෙයාධම්ම පටිග්ගාහකාදි සම්පත්තිං අඤ්ඤං වා සොමනස්සහෙතුං ආගම්ම හට්ඨතුට්ඨො අත්ථිදින්නන්තිආදින යජ්ජවත්තං සම්මාදිට්ඨිං පුරෙක්ඛිත්වා අසංසිදන්තො අනුස්සාහිතොපරෙහි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොති, තදාස්ස සොමනස්සසහගතං ඤාණ සම්පයුත්තං චිත්තං අසඬ්ඛාරං හොති. යදා පන වුත්තනයෙන හට්ඨතුට්ඨො සම්මාදිට්ඨිං පුරෙක්ඛිත්වා අමුත්ත වා ගතාදිවසෙන සංසිද්ධානො වා පරෙහි වා උස්සාහිතො කරොති, තදාස්ස තදෙව චිත්තං සසඬ්ඛාරං හොති. ඉමස්මිඤ්ඤි අත්ථෙ සඬ්ඛාරොති එතං අත්තනො වා පරෙසං වා වසෙන පවත්තස්ස පුබ්බජ්ජයොගස්සාධිවචනං. යදා පන ඤාති ජනස්ස පටිපත්ති දස්සනෙන ජාතපරිවයාබාලදාරකා හික්ඛු දිස්වා සොමනස්ස ජාතාසහසා කිඤ්චි දෙව හත්ථගතං දදන්ති වා වන්දන්ති වා, තදා තතීයං චිත්තං උප්පජ්ජති. යදා පන දෙථවන්ද්ථාති ඤාතීහි උස්සාහිතා එවං පටිපජ්ජන්ති, තදා චතුත්ථං චිත්තං උප්පජ්ජති. යදා පන දෙයාධම්ම පටිග්ගාහකාදිනං අසම්පත්තිං අඤ්ඤෙසං වා සොමනස්සහෙතුං අභාවං ආගම්ම චතුසුපි විකජ්ජෙසු සොමනස්සරහිතා හොන්ති. තදා සෙසානි චත්තාරි උපෙක්ඛාසහගතානි උප්පජ්ජන්තිති.

42. අට්ඨපිති එත්ථ පිසද්දෙන ඉමානි චිත්තානි න කෙවලං අට්ඨෙව හොන්ති. අථ බො තතො බහුනිපි බහුතරානිපි හොන්තිති ඉමං සම්පිණ්ඩනත්ථං දීපෙතීති දස්සෙතුං “තෙනා”තිආදිවුත්තං. දසසු පුඤ්ඤකිරියාවත්ථුසු දිට්ඨුජු කම්මං නාම ඤාණ කිච්චං. තං කථං ඤාණ විජ්ජයුත්ත විත්තෙහි කරොන්තිති. වුව්චතෙ. ඤාණ සම්පයුත්ත විත්තෙහි දිට්ඨිං උජුංකරොන්තා තෙසං අන්තරන්තරා ඤාණසොතෙ පතිතවසෙන ඤාණවිජ්ජයුත්ත විත්තෙහිපි කරොන්තියෙව. සබ්බෙසත්තා කම්මස්සකාතිආදිනා, බුද්ධො සොභගවා, ස්වාක්ඛානො සො ධම්මො, සුජ්ජපටිපන්නො සො සඬ්ඝො, තිආදිනා වාති දට්ඨබ්බං. තෙනාහ “ඉමානි අට්ඨ චිත්තානි”තිආදිං. තත්ථ දසපුඤ්ඤකිරියාවත්ථුනි නාම ‘දානං, සීලං, භාවනා, අපවායනං, වෙය්‍යාවච්චං, පත්තිදානං, පත්තානුමොදනං, ධම්මස්සවනා, ධම්මදෙසනා, දිට්ඨුජු කම්මං, තෙහි ගුණිතානි වඩ්ඪිතානි. තානි ච අට්ඨජ්ජ ආරම්මණෙසු උප්පජ්ජන්ති. තිණ්

ව කම්මානි කරොන්තා තෙ හෙව අට්ඨන්ති කරොන්ති. තානියෙව ව සබ්බානි අත්ථි භිනානි, අත්ථි මජ්ඣිමානි, අත්ථි පඤ්ඤානි. තස්මා පුන අනුක්කමෙන ආරම්මණාදීහි වඩ්ඪනං කරොති. තත්ථ “තානි යපෙනබ්බානී”ති සම්බන්ධො. “සුද්ධිකානී”ති අධිපතීහි අමිස්සිතානි. “ඉති කත්වා”ති ඉති මනසි කරිත්වා. තථා ඤාණවිජ්ජයන්තානි ද්වෙසහස්සානි සතං සට්ඨි ව හොන්තිති යොජනා. “විමංසාවජ්ජිතෙහි”ති විමංසාධිපති වජ්ජිතෙහි. “තථාගුණිකානී”ති සබ්බානි පුඤ්ඤකිරියාදීහි සමං ගුණිතානි. “කොසල්ලෙනා”ති කොසල්ලසඬ්ඛානෙන. “නානාවජ්ජනවිටීය”න්ති ඤාණවිජ්ජයන්ත විටීහි විසුං භූතාය ආවජ්ජනාය යුත්ත විටීයං. “තෙනෙවා”ති විමංසාධිපතිභූතෙන තෙනෙව උපනිස්සයඤ්ඤාණෙන. එවං සන්තෙපි න සක්කාහවිතුන්ති සම්බන්ධො.

43. වචනත්ථෙ “රුජ්ජනට්ඨෙයනා”ති තුදනට්ඨෙයන. “අභිතට්ඨෙයනා”ති භිතවිරුද්ධට්ඨෙයන. “අනිපුණට්ඨෙයනා”ති අසණ්භා සුබ්බමට්ඨෙයන. “අනිට්ඨවිපාකට්ඨෙයනා”ති අනිට්ඨං විපාකං එතෙසන්ති අනිට්ඨ විපාකානි. තෙසං භාවො අනිට්ඨ විපාකට්ඨො. තෙන අනිට්ඨ විපාකට්ඨෙයන. “තජ්ජට්ඨ පක්ඛන්තා”ති රාගාදීහි පටිපක්ඛන්තා. එවං පරියායත්ථ සඬ්ඛානං අභිධානත්ථං දස්සෙත්වා ඉදානි අට්ඨකථාසු ආගතං වචනත්ථං දස්සෙති කුච්ඡිතෙතිආදිනා. තත්ථ “කුච්ඡිතෙ”ති ජෙගුච්ඡිතබ්බෙ, නින්දි තබ්බෙ වා. වාලෙන්ති තද්ධගජ්ජහානවසෙන, කම්පෙන්ති වික්ඛම්භනජ්ජහානවසෙන, විද්ධංසෙන්ති සමුච්ඡෙදජ්ජහානවසෙන. “තනුකරණට්ඨෙයනා”ති සල්ලිඛනට්ඨෙයන. “අන්තකරණට්ඨෙයනා”ති පරියොසානකරණට්ඨෙයන. “අපි වා”තිආදි දීපනීතයදස්සනං. “කොසල්ල සම්භූතට්ඨෙයනා”ති මහාඅට්ඨකථානායො. තත්ථ, කුසලස්ස පණ්ඩිතස්ස භාවො එකාසල්ලං. ඤාණං. තෙන සම්භූතං සඤ්ජානං කොසල්ල සම්භූතං තිවිග්ගහො.

44. “බලවකම්මෙනා”ති තිහෙතු කුක්කට්ඨ කම්මෙන. “දුබ්බල කම්මෙනා”ති තිහෙතුකොමකෙන වා ද්විහෙතුක කුසල කම්මෙන වා. “කෙහිවි ආවරියෙහි”ති මොරවාපි වාසී මහාදත්තත්ථෙරං සන්ධාය චුත්තං. “සඬ්ඛගකාරෙනා”ති හද්දන්ත බුද්ධසොසත්ථෙරෙන. “සන්තිහිත පච්චයවසෙනා”ති ආසන්තෙ සණ්ඨිතපච්චය වසෙන. පච්චුජ්ජන්ත පච්චයවසෙනෙවාති චුත්තං හොති. උපට්ඨිතානි කම්මාදීනි ආරම්මණානි. පවත්තානි මහාවිපාකානි. “අවිපාක සභාවතො”ති අවිපච්චනසභාවතො. අවිපාකුජ්ජාදනසභාවතොති චුත්තං හොති. “අට්ඨකථාය”න්ති ධම්මසඬ්ඛගණ්ඨකථායං. “ඉධා”ති මහාවිපාකචිත්තෙ. “තථා අජ්ජවත්තියා වා”ති දානාදිවසෙන අජ්ජවත්තීතො ව.

45. මහාකිරියචිත්තෙ. “උපරි”ති වීථිසඬ්ඛගෙ තදා රම්මණ නියමෙ. “සයමෙවා”ති අනුරුද්ධත්ථෙරෙනෙව. “වක්ඛති”ති වුච්චිස්සති.

අනුදීපනිපාඨ

“යථාරහ”න්ති බිණාසවසන්තානෙ උප්පන්නානං මහාකිරියානං අරහානුරූපං. භූතකථන විසෙසනං තෙන නිවත්තෙතබ්බස්ස අත්ථස්ස අභාවාති අධිප්පායො. “තං”ති සහෙතුකග්ගහණං. “බාවච්ඡෙදකවිසෙසන”න්ති අහෙතුක විපාකකිරිය විත්තානඤ්ච සබ්භාවාතප්පසඬගස්ස අවච්ඡෙදකං විසෙසනං. “යථා සක්ඛර කථලිකංපි මච්ඡගුම්ඛංපි තිට්ඨන්තංපි වරන්තංපි පස්සතී”ති වචනෙ සක්ඛර කථලිකං තිට්ඨන්තං, මච්ඡගුම්ඛං තිට්ඨන්තංපි වරන්තංපි පස්සතීති එවං යථා ලාභ යොජනා හොති. තථා ඉධ පීති.

46. “යදිද”න්ති යා අයං දීපන සමත්ථතා, “ඉදං සාමත්ථිය”න්ති යොජනා. අයං සමත්ථ භාවොති අත්ථො. හෙදවචනෙ වොදනායාති සම්බන්ධො. රචනාගාථායං. “එතානී”ති සොහණ කාමාවචර විත්තානි. “පුඤ්ඤ පාප ක්‍රියාහෙදා”ති පුඤ්ඤ පාප ක්‍රියාහෙදෙන.

47. කතමෙ ධම්මා කාමාවචරා. හෙට්ඨතො අවිචිතියං පරියන්තං කරිත්වා උපරිතො පරනිම්මිත වසවත්තිදෙවෙ අන්තො කරිත්වාති එවං පාළියං නිද්දිට්ඨත්තා ඉධකාමසද්දෙන සහොකාසාකාමභූමි වුවචතීති ආහ “කාමෙ කාමභූමිය”න්ති. පරියාපන්නාති පාඨසෙසො. “ක්‍රියා වා”ති එත්ථ ව සද්දො පන සද්දත්ථො. ඉති සද්දො ඉච්චෙවං සද්දත්ථො. එතෙන පටිසිද්ධාති සම්බන්ධො. “ඉධා”ති ඉමස්මිං විත්තසඬගහෙ. “තස්සා”ති සබ්බථාසද්දස්ස. හවො නාම ඉන්ද්‍රිය බද්ධසන්තානගතො ධම්ම සමුහො වුවචති. ඉධ පන කාමාවචරා ධම්මාති පදෙ කාමසද්දො. සො ව පථවි පබ්බතාදීහි සද්ධිං සබ්බං කාමභූමිං වදතීති චූත්තං “භූමිපරියායො වා”තිආදි. “ඉන්ද්‍රියානින්ද්‍රියබද්ධ ධම්ම සමුහො”ති ඉන්ද්‍රියබද්ධ ධම්ම සමුහො සත්තසන්තානාගතො, අනින්ද්‍රියබද්ධ ධම්ම සමුහො පථවි පබ්බතාදි ගතො. තත්ථ ජීවිතින්ද්‍රියෙන අනාබද්ධො අනායත්තො අනින්ද්‍රියබද්ධොති.

ඉතිකාමවිත්තසඬගහදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

48. රූපාවචරවිත්තෙ. “සමුදිතෙනා”ති පඤ්චඩ්ග සමුදිතෙන. පඤ්චන්තං අඩ්ගානං එකතො සාමග්ගිභූතෙනාති අත්ථො. පඤ්චන්තඤ්චි එකතො සාමග්ගියං සතියෙව අප්පනා හොති, නො අසති. සාමග්ගියන්ති ව සුට්ඨු බලවතාය සමග්ගහාවෙති අත්ථො. “පටිපජ්ජිතබ්බත්තා”ති පත්තබ්බත්තා. ක්‍රියානං දූවිධං ආරම්මණුපනිජ්ඣානඤ්ච ලක්ඛණු පනිජ්ඣානඤ්චාති ආහ “කසිණාදිකස්සා”තිආදි. ඉධ පන ආරම්මණුපනිජ්ඣානං අධිප්පෙතං. උපනිජ්ඣානන්ති ව කසිණ නිමිත්තාදිකං ආරම්මණං වෙතසා උපගන්ත්වානිජ්ඣානං ඔලොකනං. ක්‍රියාසද්දස්සක්‍රියාපනත්ථොපි සම්භවතීති චූත්තං “පච්චනික ධම්මානඤ්ච ක්‍රියාපනතො”ති. අග්ගිනා විය කට්ඨානං කිලෙසානං දස්හනතොති අත්ථො. එකග්ගතා එව සාතිස්සය යුත්තා

අප්පනාපත්තකාලෙති අධිප්පායො. පුබ්බභාගෙ පන පට්මජ්ඣානෙ විතක්කස්ස බලවහාවො ඉච්ඡිතබ්බො. “සාහි”තිආදිනා තදත්ථං විවරති. සාහි එකග්ගතාති ච වුච්චතීති සම්බන්ධො. එකො අත්තාසභාවො අස්සාති එකත්තං. එකත්තං ආරම්මණමස්සාති එකත්තා රම්මණා. එකග්ගතා. තස්ස භාවොති විග්ගහො.

අග්ගසද්දො කොටි අත්ථො. කොට්ඨාසට්ඨොවා. “තථා පවත්තනෙ”ති විත්තස්ස එකග්ගභාවෙන පවත්තියං. “ආධිප්පව්වගුණයොගෙනා”ති අධිපතිභාවගුණයොගෙන. ඉන්ද්‍රියපව්වයතාගුණයොගෙනාති වුත්තං හොති. සායෙව එකග්ගතා එකග්ගතා, සමාධි,ති ච වුච්චතීති සම්බන්ධො. “සමාධි”ති පදස්ස-සං-ආධි-ති-වා, සමආධිති-වා, ද්විධා පදවිජෙදො. තත්ථ සංඋපසග්ගො සම්මාසද්දත්ථො. සමසද්දො පන ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙතීතිආදීසු විය නාමිකසද්දොති ද්විධා විකස්පං දස්සෙන්නො “සායෙව විත්ත”න්තිආදිමාහ. සායෙව විත්තං-සම්මා ච ආධියතීති සමාධි, සායෙව විත්තං-සමඤ්ච ආධියතීති සමාධිති ද්විධා විකස්පො. තත්ථ සම්මා වාති සුන්දරෙන. ආධියතීති ආදහති. ආදහනඤ්ච යපනමෙවාති වුත්තං “යපෙති”ති. සමඤ්චාති අවිසමඤ්ච. “තත්ථෙවා”ති තස්මිං ආරම්මණෙ ඵව. “ලීනුද්ධච්චාභාවා පාදනෙනා”ති ලීනස්ස ච උද්ධච්චස්ස ච අභාවො ලීනුද්ධච්චාභාවො. තස්ස ආපාදනං ආපජ්ජාපනන්ති විග්ගහො. විවිධෙන විත්තස්ස සංහරණං විසාහාරො. න විසාහාරො අවිසාහාරො. සායෙව ච නිද්දිට්ඨා. ඉති ඵවං ඉමෙසු ද්විසු අත්ථෙසු එකග්ගතා ඵව සාතිස්සයයුත්තාති යොජෙතබ්බං. ඵවං පන සති, එකග්ගතා ඵව ඤානන්ති වත්තබ්බා, න විතක්කාදයොති වොදනං පරිහරන්නො “විතක්කාදයොපනා”තිආදිමාහ. අපිසද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො. පනසද්දො පක්ඛන්තරත්ථො. තස්සා එකග්ගතාය. “සා තිස්සය”න්ති අතිස්සයෙන සහ. “ඔසක්කිතු”න්ති සංසිදිතුං. “නං”ති විත්තං. “සංසප්පිතු”න්ති ඵවං නු බො අඤ්ඤාථානු බොති ද්විධා වඤ්චලිතුං. “උක්කණ්ඨිතු”න්ති අඤ්ඤාහිමුඛි හවිතුං. ආරම්භන්ති වුත්තං හොති. ලද්ධං සාතං යෙනාති ලද්ධස්සාතං. “සාතං”ති සාරත්තං. “උපමුහිතං”ති භුසංවඨ්ඨිතං. “සන්ත සභාවත්තා”ති උපසන්ත සභාවත්තා. “තථා අනුග්ගහිතා”ති ආරම්මණාහිමුඛකරණාදිවසෙන අනුග්ග හිතා. සමාධිස්ස කාමච්ඡන්දනීවරණප්පට්පක්ඛත්තා “සයං...පෙ.... නීවාරෙත්වා”ති වුත්තං. “නිව්වලංගත්වා”ති අප්පනාකිව්වමාහ.

ඵවං උපනිජ්ඣානත්ථං දස්සෙත්වා ඤාපනත්ථං දස්සෙන්නො “තෙසු වා”තිආදිමාහ. “තප්පව්වනීකා”ති තෙසං ඤානභිග ධම්මානං පව්වනීකා පට්පක්ඛා. “මනස්මිං පි”ති මනොද්වාරෙපි. පගෙව කායවච්ඡ්වාරෙසුති ඵවං සම්භාවනත්ථො චෙත්ථ පිසද්දො. අපිසද්දොපි යුජ්ජති. “ඤාපිතා නාම හොන්ති”ති ඤානභිග ධම්මග්ගිහි ද්විභානාම හොන්ති. “ඵවං සන්තෙපි තෙසං සමුදායෙ ඵව ඤාන වොහාරො සිද්ධො”ති යොජනා. “ධම්ම

අනුදීපනීපාඨ

සාමග්ගිපධාන”න්ති ක්කානට්ඨානෙ ක්කානඤ්ඤානං ධම්මානං මග්ගට්ඨානෙ මග්ගඤ්ඤානං ඛොධට්ඨානෙ ඛොජ්ඣානං ධම්මානං සමග්ගභාවස්පධානං.

එවං සඤ්ඤානාදිකාරානං මනියා ක්කානං වත්ථා ඉදානි අපරෙසානං මනියා තං දස්සෙත්තුං “අපරෙ”ති ආදිමාහ. අපරෙ පන වදන්තීති සම්බන්ධො. තත්ථ “යථා සකංකිච්චානී”ති සස්ස ඉදං සකං. සස්සාති අත්තනො. ඉදන්ති සත්තකං. යානියානි අත්තනො සත්තකානීති අත්ථො. “ඉතී”ති තස්මා. “පට්ඨානෙ ක්කානපච්චයං පත්ථා...පෙ.... සාධෙත්ති යෙව්”. චුත්තස්සෙති තත්ථ. ක්කානපච්චයොති ක්කානඤ්ඤානාදිකාරානං සම්පයුත්තකානං ධම්මානං තං සමුට්ඨානානස්සෙති රූපානං ක්කානපච්චයෙන පච්චයො. මග්ගපච්චයොති මග්ගඤ්ඤානාදිකාරානං සම්පයුත්තකානං ධම්මානං තං සමුට්ඨානානස්සෙති රූපානං මග්ගපච්චයෙන පච්චයොති. “පස්සෙති සමුද්ධානාදිති”ති පස්සෙති සමුභ දසසමුභානි. “පට්ඨමස්ස ක්කානාදිභාවස්සෙවවා”ති පට්ඨමස්ස ක්කානාදි නාමලාභස්සෙවවාති අධිප්පායො. “ක්කානභාවස්සා”ති ක්කානනාමලාභස්ස. “තථාච්චිකිච්චවිසෙසාභාවා”ති තථාච්චිකිච්චවිසෙසානං අභාවතො.

49. “එත්ථ සියා”ති එතස්මිං යානෙ පුච්ඡාසියා. “අඤ්ඤානං හෙදො”ති පට්ඨමස්ස ක්කානෙ පස්සෙති අඤ්ඤානාදිකාරානං, දුතියස්ස ක්කානෙ වත්තාරි අඤ්ඤානාදිකාරානං හෙදො. “පුග්ගලස්ස ක්කාසයෙනා”ති පුග්ගලස්ස ඉච්ඡාච්චිසෙසෙන. ඉති අයං විසජ්ජනා. “සො”ති සො පුග්ගලො. “භී”ති විත්ථාර ජොතකො. විතක්කො සභායො යස්සාති විතක්කසභායො. “විතක්කෙ නිබ්බන්දති”ති ඔළාරිකොවතායං විතක්කො, නිවරණානං ආසන්නෙ යිතොති එවං විතක්කෙ ආදීනවං දිස්වා නිබ්බන්දති. තස්ස අස්ස ක්කාසයොති සම්බන්ධො. විතක්කං විරාජෙති විගමෙති අතික්කමාපෙතිති විතක්කවිරාගො. විතක්කවිරාගො ච සො භාවනා වාති සමාසො. “උත්තරුත්තරස්ස ක්කානාධිගමනෙ”ති උත්තරි උත්තරි ක්කානප්පට්ඨානෙ. අස්ස ක්කාසය ඛලෙන පාදකස්ස ක්කානසද්ධිං න භොතීති සම්බන්ධො. චෙතොපණ්ඩි ඉස්සෙතිති සම්බන්ධො. “විසුද්ධත්තා”ති සීලවිසුද්ධත්තා.

50. සඤ්ඤානං හෙදවිචාරණායං. “සඤ්ඤානං හෙදො න චුත්තො”ති පට්ඨමස්ස ක්කාන කුසල විත්තං අසඤ්ඤානිකමෙකං, සසඤ්ඤානිකමෙකන්ති ආදිනා න චුත්තොති අධිප්පායො. “සො”ති සඤ්ඤානං හෙදො. “සිද්ධත්තා”ති සඤ්ඤානං හෙදස්ස සිද්ධත්තා. කථං සිද්ධොති ආහ “තථාහී”ති ආදිං. සුඛා පට්ඨපදා යෙසං තානි සුඛප්පට්ඨපදානි. තෙසං භාවොති විග්ගහො. “යො”ති යොගීපුග්ගලො. “ආදිතො”ති ආදිමිති. “වික්ඛම්භෙත්තො”ති විමොචෙත්තො වියොගං කරොත්තො. දුක්ඛෙතං වික්ඛම්භෙතිති සම්බන්ධො. “කාමාදීනවදස්සනාදිනා”ති අඤ්ඤානාදිකාරානං පමාකාමාබ්භුදුක්ඛාබ්භුපායාසා,

ආදීනවො එත්ථහියොයාතිආදිනා කාමෙසුආදීනවං දිස්වා. ආදිසද්දෙන විතක්කාදීසු ආදීනවදස්සනං සඬගය්හති. “තෙනෙවා”ති කාමාදීනවදස්සනාදිනා එව. එත්ථ අභිඤ්ඤාහෙදෙන සඬබාර හෙදො න වත්තබ්බො, පටිපදා හෙදෙනෙව වත්තබ්බොති දස්සෙතුං “බ්ඡපාභිඤ්ඤඡ්ඤානානංපි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ, අභිජානනං අභිඤ්ඤා. බ්ඡපාසීසා අභිඤ්ඤා යෙසං තානි බ්ඡපාභිඤ්ඤානි. දන්ධා අසීසා අභිඤ්ඤා යෙසං තානි දන්ධාභිඤ්ඤානි. ඤානානි. “යදි එව”න්ති එවං පටිපදා හෙදෙන සඬබාර හෙදො යදි සියාති අත්ථො. “වළඤ්ජනකාලෙ”ති සමාපත්ති සමාපජ්ජනකාලෙ. පටිබන්ධකා නාම අන්තරායිකා. “සන්තිහිතාසන්තිහිතවසෙනා”ති ආසන්නෙ සංශ්ඨිතාසංශ්ඨිතවසෙන. සුද්ධං විපස්සනායානං යෙසං තෙ සුද්ධවිපස්සනායානිකා. “සුද්ධං”ති සමථජ්ඣානෙන අසම්මිස්සං. “සත්ථෙන හනිත්වා”ති පරෙ න සත්ථෙන හනනතො ඡිත්තදනතො. “සහසා”ති සීඝ්‍රතරෙන. “මරන්තානං උජ්ජන්තං”ති මරණාසන්නකාලෙ උජ්ජන්තංති අධිජ්ජායො. අනාගාමීනො හි සුද්ධ විපස්සනායානිකාපි සමානා සමාධිස්මි. පරිපුරකාරීනො නාම භොන්ති. ඉච්ඡන්තෙ සුසති කිඤ්චි නිමිත්තං ආරබ්භමනසිකාර මත්තෙනපි ඤානං ඉජ්ඣති. තෙනාහ “තංපි මග්ගසිද්ධගතික”න්ති. “රුපිබ්‍රහ්මලොකෙ”ති ඉදං අට්ඨන්තං සමාපත්තිනංපි තත්ථ පාකතිකභාවං සන්ධාය චුත්තං. අරුපි බ්‍රහ්මලොකෙ පන එකා එව සමාපත්ති පාකතිකාසම්භවති. උපපත්තිසිද්ධජ්ඣානානං භවත්තරෙ සන්තිහිත පච්චයහෙදෙන සඬබාර හෙදො චුත්තො, සො කථං පච්චෙනබ්බොති ආහ “එකස්මිං භවෙපි...පෙ.... යුත්තානි භොන්ති”ති. එකස්මිං භවෙසබ්බඡ්ජපථං උද්ධකාලෙ සඬබාර හෙදස්ස ආසන්නත්තා වළඤ්ජනකාලෙපි සො එව සඬබාර හෙදො සියාති ආසඬකාසම්භවතො ඉදං චුත්තං. තෙන භවත්තරෙ උපපත්ති සිද්ධජ්ඣානානං සන්තිහිත පච්චයහෙදෙන සඬබාරහෙදෙ වත්තබ්බමෙව නත්ථීති දස්සෙති. ඉදානි තානි මග්ග සිද්ධජ්ඣාන උපපත්ති සිද්ධජ්ඣානානි සන්තිහිතපච්චයං අනපෙක්ඛිත්වා මග්ගක්ඛණ උපපත්තික්ඛණෙසු සිද්ධකාලෙ ඤානුජ්ජන්ති පටිපදාය එව සබ්බසො අභාවං ගහෙත්වා අපරං විකජ්ජං දස්සෙතුං “ඤානුජ්ජන්ති පටිපදා රහිතත්තා වා”තිආදි චුත්තං. එවං මහග්ගතඤානානං අට්ඨකථාවසෙන සිද්ධං සඬබාර හෙදං වත්වා ඉදානි පාළිවසෙනාපි සො සිද්ධො යෙවාති දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. දුක්ඛජ්ජපටිපදාපුබ්බකානං ද්විත්තං දන්ධාභිඤ්ඤබ්ඡපාභිඤ්ඤසමාධිනං. “එත්තාවතා”ති එතං පරිමාණං අස්සාති එත්තාවං. එත්තාවත්තෙන. එත්ථ සියා, කස්මා ඉධ සඬබාරහෙදො න චුත්තොතිආදිනා වචනක්කමෙන සිද්ධො භොතීති සම්බන්ධො. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යං.

51. විභාවනීපාඨෙ. පරිකම්මං නාම පථවී, පථවී, ආපො, ආපො-තිආදිකං, රූපං අනිච්චං, රූපං දුක්ඛං, රූපං අනත්තා-තිආදිකඤ්චභාවනාපරිකම්මං

අනුදීපනීපාඨ

අධිකාරො

නාම

පුබ්බභවෙකතභාවනාකම්මං.

පුබ්බභවෙකුමාරානාමග්ගඵලානිපත්ථෙත්වා කතං දානසීලාදි පුඤ්ඤකම්මඤ්ච.
“ඉදං තාවනායුජ්ජනී”ති එත්ථ තාවසද්දො වත්තබ්බන්තරාපෙක්ඛනො
නිපාතො. තෙන අපරංපි වත්තබ්බං අත්ථිති දීපෙති. පුබ්බාභිසංඛාරො දුට්ඨො
පකති පුබ්බාභිසංඛාරො, පයොගපුබ්බාභිසංඛාරොති. තත්ථ පරිකම්ම
පුබ්බාභිසංඛාරො පකති පුබ්බාභිසංඛාරො නාම, අයං පකති පච්චයගණො
එව. පුබ්බෙ චුත්තො පුබ්බජ්ජයොගො පයොගපුබ්බාභිසංඛාරො නාම. සො එව
ඉධාධිජ්ජෙතොති දස්සෙතුං “නහී”තිආදිමාහ. “අන්තමසො”ති අන්තිම
පරිච්ඡෙදෙන. “ආලොපහික්ඛා” නාම එකා ලොපහික්ඛා. සො
පරිකම්මසංඛාරානාමපුබ්බාභිසංඛාරො. කුමාරානි ච සබ්බානි උජ්ජන්තානි නාම
නත්ථිති සම්බන්ධො. “ඉතී”ති තස්මා. “සො”ති භාවනාභිසංඛාරො.
“තෙසං”ති සබ්බෙසංපි කුමාරානං. න හි ලොකියජ්ජකුමාරානි නාම...පෙ....
අත්ථි, ඉමෙසං සත්තානං සබ්බකජ්ජෙසුපි කජ්ජපිනාසකාලෙ කුමාරානි
භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොක පරායනතා සබ්බභාවාති අධිජ්ජායො. “පුබ්බෙ
සමථකම්මෙසු කතාධිකාරස්සා”ති ආසන්නභවෙකතාධිකාරං සන්ධාය චුත්තං.
දුර්භවෙ පන සමථකම්මෙසු අකතාධිකාරො නාම කොචි නත්ථිති.
“එවමෙවා”ති එවං එව. විපාකජ්ජකුමාරෙසු සංඛාර හෙදස්ස පුබ්බ කම්මචසෙන
වත්තබ්බන්තා “කුසල ක්‍රියාජ්ජකුමාරෙසු”ති චුත්තං. “අථවාතිආදිකො පච්ඡිම
විකජ්ජො නාම” අථවා පුබ්බාභිසංඛාරොරනෙව උජ්ජජ්ජමානස්ස නකදාවි
අසංඛාරිකභාවො සම්භවතීති අසංඛාරිකන්ති ච, බ්‍යභිචාරාභාවතො
සසංඛාරිකන්ති ච න චුත්තන්ති අයං විකජ්ජො. තත්ථ අසංඛාරිකන්ති ච න
චුත්තන්ති සම්බන්ධො. “බ්‍යභිචාරා භාවතො”ති අසංඛාරිකභාවෙන
පසංඛාරාභාවතො. සසංඛාරිකන්ති ච න චුත්තං. යදි චුච්චෙය්‍ය. නිරත්ථ
කමෙවතංභවෙය්‍ය. කස්මා, සම්භව බ්‍යභිචාරානං අභාවතො. සම්භවෙ
බ්‍යභිචාරෙ ච. විසෙසනං සාත්ථකං සියාති හි චුත්තං. න ච නිරත්ථකචචනං
පණ්ඩිතා වදන්ති. කස්මා, අපණ්ඩිතලක්ඛණත්තා. සති පන සම්භවෙ ච
බ්‍යභිචාරෙ ච, තථා සක්කා වත්තුං. කස්මා, සාත්ථකත්තා. සාත්ථකමෙව
පණ්ඩිතා වදන්ති. කස්මා, පණ්ඩිත ලක්ඛණත්තාති අධිජ්ජායො.

52. පටිපදා අභිඤ්ඤාවචත්ථානො. “නිමිත්තජ්ජපාදතො”ති
පටිභාගනිමිත්තස්ස උජ්ජපාදතො. සුඛාපන පටිපදා, පච්ඡාදන්ධං වා බ්‍ජ්ජං වා
උජ්ජන්තං කුමාරං සුඛජ්ජපටිපදං නාම කරොතීති යොජනා. “පුබ්බභවෙ”ති
ආසන්නො පුබ්බභවෙ. අන්තරාසිකධම්මා නාම ‘කිලෙසන්තරාසිකො ච,
කම්මන්තරාසිකො ච, විපාකන්තරාසිකො ච, පඤ්ඤන්ති
විතික්කමන්තරාසිකො ච, අරියුපවාදන්තරාසිකො ච. තත්ථ තිස්සො
නියතම්චිඡාදිට්ඨියොකිලෙසන්තරාසිකො නාම. පඤ්චානන්තරිය කම්මානි
කම්මන්තරාසිකො නාම. අහෙතුක ද්විහෙතුකජ්ජපටිසන්ධිවිපාකා
විපාකන්තරාසිකො නාම. භික්ඛු භාවෙධිතානං විනය පඤ්ඤන්තිං

විනික්කමිත්වා

අකතප්පටිකම්මො

විනික්කමො

පඤ්ඤත්තිවිනික්කමන්තරායිකො නාම. පටිකම්මෙපනකතෙ අන්තරායිකො න හොති. අරියපුග්ගලානං ජාතිආදීහි උපවදිත්වා අක්කොසිත්වා අකතප්පටිකම්මං අක්කොසනං අරියුපවාදන්තරායිකො නාම. ඉධපි පටිකම්මෙ කතෙ අන්තරායිකො න හොති. සෙසෙසු තිසු පටිකම්මං නාම නත්ථි. ඉමෙ ධම්මා ඉමස්මිං භවෙ ඤානමග්ගානං අන්තරායං කරොන්තීති අන්තරායිකා නාම. තෙහි විමුත්තො අන්තරායික ධම්ම විමුත්තො නාම. “කල්‍යාණප්පටිපත්තියං ධීතො”ති සීලවිසුද්ධි ආදිකාය කල්‍යාණප්පටිපත්තියං පරිපූරණ වසෙන ධීතො. “ඡින්නපලිබොධො”ති ආවාසපලිබොධාදීනි දසවිධානි පලිබොධකම්මානි ඡින්නිත්වා ධීතො. “පහිතත්තො”ති, යන්තං පුරිසථාමෙන පුරිසපරක්කමෙන පත්තබ්බං, න තං අපත්වා වීරියස්ස සණ්ඨානං භවිස්සතීති එවං පවත්තෙන සම්මප්පධාන වීරියෙන සමන්තාගතො. සො හි පහිතො පෙසිතො අනපෙක්ඛිතො අත්තභාවො අනෙනාති පහිතත්තොති වුච්චති. “නසම්පජ්ජතීති නත්ථි”. සථෙ පඤ්චපධානියඤ්ඤාසමන්තාගතො හොතීති අධිප්පායො. පඤ්චපධානියඤ්ඤානි නාම සද්ධාසම්පන්නතා, අසායෙය්‍යං, ආරොග්‍යං, අලීනවීරියතා, පඤ්ඤවන්තතා,ති.

52. විපාකප්ඤ්ඤානෙ. “මුදුහුතං”ති භාවනා බලපරිත්තත්තාමන්දහුතං. මන්දහුතත්තා ව දුබ්බලං. “නානා කිව්චට්ඨානෙසු වා”ති දස්සනසවනාදියු. “හීනෙසුපි අත්තභාවෙසු”ති අහෙතුක ද්විහෙතුකපුග්ගලෙසුපි. “අසදිසංපි”ති තිහෙතුකුක්කට්ඨංපි කම්මං අහෙතුකවිපාකංපි ජනෙතීතිආදිනා අසදිසංපි විපාකං ජනෙති. “භවඤ්ඤානෙසු යෙවා”ති එත්ථ භවඤ්ඤා සද්දෙන පටිසන්ධිට්ඨාන වුත්තිට්ඨානානිපි සඤ්ඤාසන්ති. “කුසලසදිසමෙවා”ති පට්ඨප්ඤ්ඤානකුසලං පට්ඨප්ඤ්ඤාන විපාකමෙව ජනෙති, දුතීයප්ඤ්ඤාන කුසලං දුතීයප්ඤ්ඤාන විපාකමෙව ජනෙතීතිආදිනා කුසල සදිසමෙව විපාකං ජනෙති. “කුසලමෙව...පෙ.... ක්‍රියප්ඤ්ඤානං නාම හොති” අහෙදු පචාරෙනාති අධිප්පායො. හෙදම්පි අහෙදං කත්වා උපචාරො වොභාරො අහෙදු පචාරො.

54. සඤ්ඤානායං වණ්ණනායං. ඤානානං හෙදො ඤානහෙදො. අත්ථතො පන ඤානෙහි සම්පයොගහෙදො ඤානහෙදොති වුත්තො හොතීති ආහ “ඤානෙහි සම්පයොගහෙදො”ති. පට්ඨප්ඤ්ඤානිකං විත්තන්තිආදිනා යොජෙතබ්බං. “තමෙවා”ති රූපාවචර මානසමෙව. විභාවනියං පන උපරිසඤ්ඤානායං ඤානඤ්ඤා යොගහෙදෙන, කත්ථෙකෙකන්තු පඤ්චධානි වචනං දිස්වා ඉධ ඤාන හෙදෙනාති ඤානඤ්ඤාහි සම්පයොගහෙදෙනාති වුත්තං. එවං සන්තෙපි ඉධ ඤානහෙදස්ස විසුං අධිප්පෙතත්තා “අඤ්ඤාහි ඤානහෙදො”තිආදි වුත්තං.

රූපාවචරවිත්තදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

අනුදීපනීපාඨ

55. අරූපවිත්තදීපනියං. “භූසො”ති අතිරෙකතරං. “සරූපතො”ති පරමත්ථ සභාවතො. නත්ථි ජටා එත්ථාති අජටො. අජටො ආකාසොති අජටාකාසො. “පරිච්ඡින්නාකාසො”ති ද්වාරච්ඡිද්දවාතපානච්ඡිද්දාදිකො ආකාසො, යත්ථ ආකාස කසිණ නිමිත්තං උග්ගණ්හන්ති. කසිණ නිමිත්තං උග්ගසාටෙන්වා ලද්ධො ආකාසො කසිණුග්ගසාටිමාකාසො, කසිණං උග්ගසාටෙන නිබ්බත්තො කසිණුග්ගසාටිමොති කත්වා. රූපකලාපානං පරිච්ඡෙදමත්තභූතො ආකාසො රූපපරිච්ඡෙදාකාසො. “අනන්තභාවෙන ඵරියතී”ති චතුරඨගුලමත්තොපිසො අනන්ත නාමං කත්වා භාවනාමනසිකාරෙන ඵරියතී. “දෙවනං අධිට්ඨානවත්ථු”ති මහිද්ධිකානං ගාමනගර දෙවනං බලිප්පටිග්ගහණට්ඨානං වුව්වති, යත්ථ මනුස්සා සමයෙ කුල දෙවනානං බලිං අභිහරන්ති. “බලිං”ති පූජනීය වත්ථු වුව්වති. “තස්මිං”ති කසිණුග්ගසාටිමාකාසෙ. “තදෙවා”ති තං ආරම්මණමෙව. කුසලජ්ඣානං සමාපන්නස්සවා, විපාකජ්ඣානෙන උපපන්නස්සවා, ක්‍රියජ්ඣානෙන දිට්ඨධම්ම පුබ්බ විහාරිස්සවා, තියොජෙනබ්බං. අනන්තන්ති වුව්වති, යථාපට්ඨිකසිණෙ පවත්තනතො ඥානං පට්ඨිකසිණන්ති වුව්වති. “එකදෙසෙ”ති උප්පාදෙවා ධීතියං වා භඨිගෙවා. අන්තරහිතත්තා අනන්තන්ති වුව්වති. “අනන්ත සඤ්ඤිතෙ”ති අනන්ත නාමකෙ. “අනන්තන්ති භාවනාය පවත්තත්තා”ති ඉදං පට්ඨා රූප්පවිඤ්ඤාණං අනන්තන්ති එවං පුබ්බභාග භාවනාය පවත්තත්තා. “අත්තනො ඵරණාකාර වසෙනා”ති පුබ්බභාගභාවනං අනපෙක්ඛිත්ථාති අධිප්පායො. “නිරුත්ති නයෙනා”ති සකත්ථෙ යපච්චයං කත්වා නකාරස්සලොපෙන. “පාළියා නසමෙති”ති විභඨිග පාළියානසමෙති. “අනන්තං ඵරතී”ති අනන්තං අනන්තන්ති ඵරතී. “පට්ඨා රූප්පවිඤ්ඤාණාභාවො”ති තස්ස අභාව පඤ්ඤත්තිමත්තං. “නෙවත්ථි”ති නත්ථි. “අස්සා”ති චතුත්ථා රූප්පජ්ඣානස්ස. අට්ඨාතිආදීසු “පටුසඤ්ඤා කිච්චස්සා”ති ඛ්‍යාත්තසඤ්ඤා කිච්චස්ස. “සඬ්ඛාරාවසෙස සුමුමභාවෙන විජ්ජමානත්තා”ති ඉමස්ස අත්ථං විභාවෙන්තො “එත්ථවා”තිආදිමාහ. “මුද්ධභූතං”ති මත්ථකපත්තං. “දෙසනාසිසමත්තං”ති රාජා ආගච්ඡතිආදීසු විය පධාන කථාමත්තන්ති වුත්තං හොති. “තස්සෙවා”ති පට්ඨා රූප්පවිඤ්ඤාණස්සෙව. කුසලභූතං පට්ඨා රූප්පවිඤ්ඤාණං පුටුප්පනානඤ්ච සෙක්ඛානඤ්ච කුසලභූතස්ස දුතීයාරූප්පවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණං හොති. අරහා පන තිවිධො. තත්ථ, එකොපට්ඨා රූප්පෙය්ත්වා අරහත්තං පත්වා පට්ඨාරූප්පං අසමාපජ්ජිත්ථාව දුතීයා රූප්පං උප්පාදෙති. තස්ස කුසලභූතං පට්ඨා රූප්පං ක්‍රියභූතස්ස දුතීයා රූප්පස්ස ආරම්මණං. එකොපට්ඨා රූප්පෙය්ත්වා අරහත්තං පත්වා පුන තමෙව පට්ඨා රූප්පං සමාපජ්ජිත්වා දුතීයා රූප්පං උප්පාදෙති. එකො දුතීයා රූප්පෙය්ත්වා අරහත්තං ගච්ඡති. තෙසං ද්විත්තං ක්‍රියභූතං පට්ඨා රූප්පවිඤ්ඤාණං ක්‍රියභූතස්සෙව දුතීයාරූප්පස්ස ආරම්මණං. තෙනාහ “විඤ්ඤාණං නාමා”තිආදිං.

අරුපචිත්තානුදීපනා.

57. ලොකුත්තරචිත්තෙ. “ජලජපවාහො”ති උදකධාරාසඬ්ඝාටො. “පහවතො”ති ආදිපවත්තිට්ඨානතො. “යථාහ”ති කථං පාළියං ආහ. “සෙය්‍යපීද්”න්ති සො කතමො. “අයං පී”ති අයං අරියමග්ගොපි. එකචිත්තක්ඛණිකො අරියමග්ගො, කථං යාව අනුපාදිසෙස නිබ්බානධාතුයාසවති සන්දතීති ආහ “ආනුභාවජඵරණවසෙනා”ති. පාළියං ගඬ්ගාදීති පඤ්චන්තං මහානදීතං නාමානි. “සමුද්ද නින්නා”ති මහාසමුද්දාහිමුඛං නින්නා නමිතා. “පොණා”ති අනුපතිතා. “පබ්භාරා”ති අධොවාහිතා. “කිලෙසානං”ති අනුපගමනෙ කම්මපදං. පාළියං “සටො”ති උදක පුණ්ණසටො. “නිකුජ්ජො”ති අධොමුඛං යපිතො. “නොපච්චාව මතී”ති පුන නොගිලති. “න පුනෙතී”ති න පුන එති නුපගච්ඡති අරියසාවකො. “න පච්චෙතී”ති න පටි එති. තදත්ථං වදති “න පච්චාගච්ඡතී”ති. එවං තං අනිවත්තගමනං පාළිසාධකෙහි දීපෙත්වා ඉදානි යුත්තිසාධකෙහි පකාසෙතුං “යථා වා”ති ආදිමාහ. “යතො”ති යං කාරණං. “තෙ”ති පුට්ඨජනා. “දුස්සීලා”ති නිස්සීලා. “උම්මත්තකා”ති පිත්තුම්මත්තකා. “බිත්ත චිත්තා”ති ඡට්ටිතපකති චිත්තායක්ඛුම්මත්තකා. “දුජ්ජඤ්ඤා”ති නිජ්ජඤ්ඤා. “ඵලමුගා”ති දුජ්ජඤ්ඤාය එව පග්ගරිතලාල මුඛ මුගා. “තස්මිං මග්ගෙ එවා”ති අට්ඨඬ්ඝිකෙ අරියමග්ගෙ එව. සො පන මග්ගො පථම මග්ගො, දුතීය මග්ගො, තතීය මග්ගො, චතුත්ථ මග්ගො,ති චතුබ්බිධො හොති. “ආදිතො පජ්ජනං”ති චතුසු මග්ගෙසු ආදිමිහි පථම මග්ගසොතස්ස පජ්ජනං ගමනං. පටිලාහොති චුත්තං හොති. “සොතාපත්තියා”ති සොතස්ස ආපජ්ජනෙන. “අධගම්මමානො”ති පටිලබ්භමානො. සබ්බෙ බොධිපක්ඛිය ධම්මා අනිවත්ත ගතියා පවත්තමානා සොතොති වුවචන්තීති සම්බන්ධො. සම්බොධි වුවචති චතුසු මග්ගෙසු ඤාණං. උපරිසම්බොධි එව පරායනං යෙසං තෙ උපරිසම්බොධි පරායනා. පරායනන්ති ව පටිසරණං. කථං සොතාපත්ති වචනං මග්ගෙන සමානාධිකරණං හොතීති චුත්තං “පථම මග්ග සඬ්ඝාතාය සොතාපත්තියා”ති ආදි. “මග්ගෙතී”ති ගවෙසති. මාරොත්ත ගමනොති රුත්තිතයෙන මග්ගොති සිජ්ඣතීති චුත්තං “කිලෙසෙ මාරොත්තො ගච්ඡතීති මග්ගො”ති.

58. සකදාගාමී මග්ගෙ. “සකිං ආගච්ඡතී”ති ඉතොගන්ත්වා පුන ඉධ ආගච්ඡතීති අත්ථො. “සීලෙනා”ති පකතිසභාවෙන. කාමලොකං ආගච්ඡන්ති එතෙහීති කාමලොකාගමනා. කිලෙසා. තෙසං සබ්භාවෙන විජ්ජමානභාවෙන. පාළියං “එකච්චස්ස පුග්ගලස්සා”ති කත්තු අත්ථෙසාමිච්චනං. එකච්චෙන පුග්ගලෙන අප්පහිනා නීති සම්බන්ධො. “සහඛ්‍යතං”ති සභායභාවං. “ආගාමීහොතී”ති වත්වා තමෙවත්ථං වදති “ආගන්ත්වා ඉත්ථත්ත”න්ති. ආගච්ඡති සීලෙනාති ආගන්ත්වා. ඉත්ථං භාවො ඉත්ථත්තං. ඉමං කාමත්තභාවං

අනුදීපනීපාඨ

ආගන්ත්වා, තස්මා ආගාමී නාම භොතීති යොජනා. “අයඤ්ච අත්ථො”ති පටිසන්ධිවසෙන සකිං ඉමං ලොකං ආගච්ඡතීති ආදිකො අත්ථො. “කිලෙස ගතිවසෙනා”ති කාමලොකා ගමන කිලෙස ගතිවසෙන. මග්ගසභායෙන ඤානෙන වික්ඛම්භිතා කිලෙසා මග්ගෙන සමුච්ඡින්න ගතිකා භොන්ති. අයං මග්ගසභායොඤානානුභාවො නාම. තෙනාහ “න හී”ති ආදිං. “දෙවලොකතො”ති එත්ථ බ්‍රහ්මලොකොපි සඬගහිතො. පච්ඡිමස්මිං පන අත්ථෙ සතීති යොජනා. ආගමනසීලො ආගන්ත්වා. න ආගන්ත්වා අනාගන්ත්වා. “තෙනා”ති අනාගමනෙන. “නානත්ථා සම්භවතො”ති ද්වීසු ඉත්ථත්තසද්දෙසු එකස්මිං ඉමං කාමාවචර ලොකන්ති එකස්මිං ඉමං මනුස්ස ලොකන්ති එවං නානත්ථානං අසම්භවතො. පාළියං “සඛ්‍යා ඛජ්ඣො”ති වෙතොදුක්ඛ සඬබානෙන වෙතසිකරොගා බාධෙන සහිතො. තෙනාහ “තෙහි පටිඝානුසයස්සා”ති ආදිං. තත්ථ “තෙ”ති පුපුජ්ජන සොතාපන්න සකදාගාමීතො. සඛ්‍යා ඛජ්ඣානාමාති සම්බන්ධො. “පච්ඡිමස්ස වාක්‍යස්සා”ති ආගන්ත්වා ඉත්ථත්තං සොතාපන්න සකදාගාමීතො තෙන දට්ඨබ්බාති වාක්‍යස්ස. “ද්වීසු සකදාගාමීසු”ති ආගන්ත්වා ඉත්ථත්තන්ති චුත්තත්තා තෙන අත්ථෙත සකදාගාමීනාමකෙසු ද්වීසු සොතාපන්න සකදාගාමීසු. “පුරිමස්සා”ති සොතාපන්නස්ස. “අනඤ්ඤ සාධාරණෙ නෙවා”ති දුතීය ඵලට්ඨාදීහි අසාමඤ්ඤෙනෙව. බ්‍රහ්මලොකෙධීතානං සොතාපන්නානං සත්තක්ඛත්තු පරම තාදිභාවො නත්ථි විය දුතීය ඵලට්ඨානං සකදාගාමී භාවොපි නත්ථි. තෙනාහ “පථම දුතීය ඵලට්ඨාපි”ති ආදිං. “තස්මා”ති ආදි ලද්ධගුණවචනං. “ඉති කත්වා”ති ඉමිනා කාරණෙන. “හෙට්ඨු පරුපපත්තිවසෙනා”ති උපරිතො ආගන්ත්වා හෙට්ඨුපපත්ති ව, හෙට්ඨතො ආගන්ත්වා උපරුපපත්ති වාති එවං හෙට්ඨුපරුපපත්තිවසෙන. “එවඤ්ච කත්වා”ති ආදි දුතීය ලද්ධ ගුණවචනං. “පඤ්චන්තං ඉධ නිට්ඨා”ති පඤ්චන්තං පුග්ගලානං ඉධ කාමලොකෙ නිට්ඨා අනුපාදිසෙස නිබ්බානපත්තීති චුත්තං භොති. “සො පනා”ති සකදාගාමී පුග්ගලො පන. යෙසං පන අට්ඨකථා වරියානං අත්ථො, තෙසං අත්ථෙසො සකදාගාමී පුග්ගලො පඤ්චවිධොව චුත්තො, න ඡට්ඨො පුග්ගලොති යොජනා. යෙසං පන ඉමං ලොකන්ති අත්ථො, තෙසං අත්ථෙ ඡට්ඨොපි ලබ්භතීති දස්සෙතුං “මහාපරිනිබ්බාන...පෙ.... ආගතො යෙවා”ති චුත්තං. තත්ථ “සකිං ආගමනට්ඨෙන ආගතො යෙවා”ති සකිං ආගමනට්ඨෙන සකදාගාමීසු ආගතොයෙව. සබ්බඤ්ඤ බුද්ධාපි පථම ඵලට්ඨ භූතා සත්තක්ඛත්තු පරමතායං සණ්ඨිතා වියාති යොජනා. එත්ථ ව “සත්තක්ඛත්තුපරමතායං”ති සත්තක්ඛත්තු පරමභාවෙ. ඉදඤ්ච නිදස්සන වචනමත්තං. සබ්බඤ්ඤ බුද්ධාපි දුතීය ඵලට්ඨභූතා සකිං ආගමනප්පකතියං සණ්ඨිතායෙව භොන්ති. කස්මා, තස්මිං ඛණෙ තං සභාවානති වත්තනතොති අධිප්පායො. සබ්බොපි සො ඡබ්බිධො පුග්ගලො ඉධ...පෙ.... දට්ඨබ්බො. එතෙන යං චුත්තං විභාවනියං පඤ්චසු සකදාගාමීසු පඤ්චමකොව ඉධාධිප්පෙතොති. තං පටික්ඛිත්තං භොති. කස්මා, පඤ්චමකො එව ඉධ සකදාගාමීපදෙ අධිප්පෙතෙසති ඉතරෙ වත්තාරො

කත්ථ අධිප්පෙතා සියුන්ති වත්තබ්බත්තා. ජනකභූතො සමානො. “ඤායාගතා එවා”ති යුත්තිතො පරම්පරාගතා එව. තෙනාහ “යථා”තිආදිං. “අවිරුද්ධො”ති ඤායෙන අවිරුද්ධො.

59. ඔරම්භාගො නාම හෙට්ඨාභාගො කාමලොකො. ඔරම්භාගාය සංවත්තන්ති ඔරම්භාගියාති කාමරාග බ්‍යාපාද සංයොජනාදීති. “සො”ති අනාගාමී පුග්ගලො.

60. මහජ්ඵලං කරොන්ති සීලෙනාති මහජ්ඵල කරිනො. තෙසං භාවො “මහජ්ඵල කරිතා”. සීලාදි ගුණො. “අරහතී”ති පටිග්ගහිතුං අරහති. “අරහතො”ති අරහන්තස්ස. “නිබ්බවනං”ති නිරුත්ති. විග්ගහ වාක්‍යන්ති වුත්තං හොති. සුද්ධිකසුඤ්ඤතාය තථා න වචිත්තාති, සුඤ්ඤතජ්ජපටිපදාය තථා න වචිත්තාතීතිආදිනා යොජෙතබ්බං. තත්ථ “සුද්ධික සුඤ්ඤතායා”ති සුද්ධිකසුඤ්ඤතවාරො. “සුඤ්ඤතජ්ජපටිපදායා”ති සුඤ්ඤතජ්ජපටිපදාවාරො. “සච්ච සතිපට්ඨාන විහඬිගෙසු පනා”ති සච්ච විහඬිග සතිපට්ඨාන විහඬිගෙසු පන, සබ්බං චිත්ත වඬිඪනං පාළි අට්ඨකථාසු දෙසනාවාරො විවාරෙත්වා චෙදිතබ්බං.

61. ඵලචිත්තෙ. සොතාපත්තියා අධිගතං ඵලං සොතාපත්ති ඵලං. තත්ථ “අධිගතං”ති පටිලද්ධං. අට්ඨඬිගික ඵලං සන්ධාය “තෙන සම්පයුත්ත”න්ති වුත්තං. “නිරුත්ති”ති විග්ගහො.

62. තනුභූතෙපි කාතුං න සක්කොති, කුතො සමුච්ඡින්නදිතුං. “තානී”ති ඉන්ද්‍රියාති. “පටු නී”තිතික්ඛාති. “සො”ති චතුත්ථ මග්ගො. “තා වා”ති රූපරාග, අරූපරාග, මාන, උද්ධච්ච, අවිජ්ජාදයො ව. “අඤ්ඤෙ වා”ති තෙහි දසහි සංයොජනෙහි අඤ්ඤෙ අහිරිකානොත්තජ්ජාදිකෙ, සබ්බෙපි පාප ධම්මෙ ව.

63. කිරිය චිත්ත විවාරණායං. න ගහිතං ඉති අයං පුච්ඡා. අභාවා ඉති අයං විසජ්ජනාතිආදිනා යොජෙතබ්බං. “අස්සා”ති කිරියානුත්තරස්ස. “නිරනුසයසන්තානෙපි”ති අනුසය රහිතෙ අරහන්ත සන්තානෙපි. “ඉතී”ති වාක්‍ය පරිසමාපනමත්තං. “වුච්චතෙ”ති විසජ්ජනා කථියතෙ. පුන අනුජ්ජජනං අනුජ්ජාදො. අනුජ්ජාදො ධම්මො සභාවො යෙසං තෙ අනුජ්ජාද ධම්මා. තෙසං භාවොති විග්ගහො. විපාකඤ්ච ජනෙතීති සම්බන්ධො. කථං ජනෙතීති ආහ “කුසල...පෙ.... කත්වා”ති. තත්ථ, “කත්වා”ති සාධෙත්වා. සචෙපි කරෙය්‍යාති යොජනා. “කොචී”ති අබ්‍යන්තො කොචි අරියසාවකො. තදා ඵල චිත්තමෙව පචත්තෙය්‍යාති සම්බන්ධො. “පටිබාහිතුං අසක්කුණෙය්‍යා”ති අජ්ජපටිබාහියො ආනුභාවො අස්සාති සමාසො.

64. “ආදි අන්ත පදෙස්වෙ වා” තිආදිමිහි ද්වාදසා කුසලානීති ව, අන්තෙ ක්‍රිය විත්තානි විසතීති ව පදෙසු. රූපෙ පරියා පන්තානි විත්තානි. අරූපෙ පරියා පන්තානි විත්තානි. “පථමාය භූමියා පත්තියා” ති පථමභූමිං පාපුණිකුං. “සාමඤ්ඤ ඵලං අධිප්පෙතන්ති චුත්තං” අට්ඨසාලිනියං. අත්ථතො පන ධම්ම විසෙසොති සම්බන්ධො. මග්ග ඵල නිබ්බාන සඬ්ඛාතො ධම්ම විසෙසො ලොකුත්තරභූමි නාමාති යොජනා. අවත්ථා භූමි ඵව නිජ්ජපරියායභූමි. කස්මා, අවත්ථා වන්තානං ධම්මානං සරූපතො ලද්ධත්තා. ඉතරා ඔකාසභූමි නිජ්ජපරියාය භූමි න හොති. කස්මා, පඤ්ඤත්තියා මිස්සකත්තා. “ධම්මානං තං තං අවත්ථා විසෙසවසෙනෙව සිද්ධා” ති එතෙන අවත්ථා භූමි ඵව පධාන භූමීති දස්සෙති. කාමතණ්හාය විසයභූතො ඔළාරිකාකාරො කාමාවචරතා නාම. භවතණ්හාය විසයභූතො මජ්ඣිමාකාරො රූපාරූපාවචරතා නාම. තාසං තණ්හානං අවිසයභූතො සණ්ඨ සුඛුමාකාරො ලොකුත්තරතා නාම. භීතානං අකුසල කම්මානං වසෙන භීතා අපායභූමියො. පණීතානං කුසල කම්මානං වසෙන පණීතා සුගති භූමියො. තත්ථ ව නානා අකුසල කම්මානං වා නානා කුසල කම්මානං වා ඔළාරික සුඛුමතා වසෙන නානා දුග්ගති භූමියො නානා සුගති භූමියො ව සිද්ධා හොන්තිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “අපි වා” තිආදිමාහ.

65. ගාථාය පුබ්බද්ධං නාම-ඉත්ථ මෙකුන නචුති, ජ්ජහෙදං පන මානසන්ති පාදද්වයං. අපරද්ධං නාම එකවිසසතං වාථ, විහජන්ති විචක්ඛණාති පාදද්වයං. තං ඉමීනා න සමෙති. කථං න සමෙති. ඉමීනා වචනෙන සකලමිපි ගාථං එකුන නචුතිජ්ජහෙදං මානසං එකවිස සතං කත්වා විහජන්ති-ති ඵවං එකවාකායං කත්වා යොජනං ඤාපෙති. “පථමජ්ඣාන සදිසට්ඨොනා” ති ලොකිය පථමජ්ඣාන සදිසට්ඨොන. යං චතුරඨිගීකං, තං සයමෙව දුතීයජ්ඣානන්ති සිද්ධං. යං තියඨිගීකං, තං සයමෙව තතීයජ්ඣානන්ති සිද්ධං. යං දුචඨිගීකං, තං සයමෙව චතුත්ථජ්ඣානන්ති සිද්ධං. යං පුන දුචඨිගීකං, තං සයමෙව පඤ්චමජ්ඣානන්ති සිද්ධං. “ඵවං චුත්ත”න්ති විභාවතියං ඝාතඨගවසෙන පථමජ්ඣාන සදිසත්තා පථමජ්ඣානඤ්චාති ඵවං චුත්තං. විතක්කාදි අඨගපාතුභාවෙන පඤ්චධා විහජන්තිති සම්බන්ධො. න ඉතරානි ලොකියජ්ඣානානි සාතිස්සයතො ඝාතානි නාම සියුං. කස්මාති ආහ “තානි හී” තිආදිං. තත්ථ “තානී” ති ලොකියජ්ඣානානි. “උපෙච්චා” ති උපගන්ත්වා. “ඝාතෙපන්ති” ති දහන්ති. පකතියා ඵව සිද්ධො හොති, න පාදකජ්ඣානාදිවසෙන සිද්ධො. “කිච්ච”න්ති පඤ්චඨිගීක භාවත්ථාය කත්තබ්බ කිච්චං. “තෙන පච්චය විසෙසෙනා” ති පාදකජ්ඣානාදිනා පච්චය විසෙසෙන. “තස්මිං” ති පච්චය විසෙසෙ. යථාලොකියජ්ඣානෙසු උපචාරභූතා භාවනා කාචි විතක්ක විරාග භාවනා නාම හොති...පෙ.... කාචි රූප විරාග භාවනා නාම. අසඤ්ඤි ගාමීනං පන සඤ්ඤා විරාග භාවනා නාම හොති. ඵවමෙවන්ති යොජනා. “සා” ති උපචාර භාවනා. “උපෙක්ඛා සහගතං වා” ති එත්ථ වා සද්දෙන රූපසමතික්කමං වා සඤ්ඤා සමතික්කමං වාති අචුත්තං.

විකල්පෙනි. ආදිකම්මිකකාලෙ එවං හොතු, වසිභූතකාලෙ පන කථන්ති ආහ “ක්කානෙසු”තිආදිං. නානාසත්තිසුත්තා හොතීති වත්වා නානාසත්තියො දස්සෙති “කාවි”තිආදිනා. යා උපචාර භාවනා. “චිතක්කං විරාජෙතුං”ති චිතක්කං විගමෙතුං. අත්තනො ක්කානං අචිතක්කං කාතුන්ති චුත්තං හොති. තෙනාහ “අතික්කාමෙතුං”ති. සා උපචාර භාවනා. සෙසාසුපි උපචාර භාවනාසු.

66. (ක) “සා විපස්සනා”ති චුට්ඨානගාමිති විපස්සනා. “විපස්සනා පාකතිකා එවා”තිකාවි විරාග භාවනා නාම න හොතීති අධිප්පායො. “නියාමෙතුං”ති අචිතක්කමෙව හොතුති වදමානා විය වචන්ථපෙතුං. “අධිප්පායො”ති පාදකවාදිත්ථෙරස්ස අධිප්පායො. “සම්මසියති”ති ඉදං ක්කානං අනිච්චං ඛයට්ඨෙන, දුක්ඛං භයට්ඨෙන, අනත්තා අසාරකට්ඨෙනාති සම්මසියති සමනුපස්සියති. තං අට්ඨකථාය න සමෙති. චුත්තඤ්චි තත්ථ. යතො යතො සමාපත්තිතො චුට්ඨාය යෙ යෙ සමාපත්ති ධම්මෙ සම්මසිත්වා මග්ගො නිබ්බත්තිතො හොති. තං තං සමාපත්ති සදිසොව හොති. සම්මසිතසමාපත්ති සදිසොති අත්ථොති. එත්ථ හි “යතො යතො සමාපත්තිතො චුට්ඨායා”ති එතෙන පාදකජ්ඣානං කථිතං හොති. “පාදකජ්ඣානෙ සති”ති එතෙන අයං වාදොපි පාදකජ්ඣානෙන විනා නසිජ්ඣාතීති දස්සෙති. “විපස්සනාපි...පෙ.... පත්තා හොතී”ති එතෙන ඉමස්මිං වාදෙපි විපස්සනා නියාමො ඉච්ඡිතබ්බොති දස්සෙති. තෙනාහ “යථාලොකියජ්ඣානෙසු”තිආදිං. කාමඤ්චෙත්ථ...පෙ.... අවිරොධො චුත්තො විය දිස්සති. කථං. පඤ්චමජ්ඣානතො චුට්ඨාය හි පථමජ්ඣානාදීති සම්මසනො උප්පන්නමග්ගො පථමත්ථෙරවාදෙන පඤ්චමජ්ඣානිකො, දුතීය වාදෙන පථමාදිජ්ඣානිකො ආපජ්ජතීති ද්වෙපි වාදා විරුජ්ඣන්ති. තතීය වාදෙන පනෙත්ථ යං ඉච්ඡති, තං ක්කානිකො හොතීති තෙ ව වාදා න විරුජ්ඣන්ති, අජ්ඣාසයො ව සාත්ථකො හොතීති එවං අවිරුද්ධො චුත්තො හොතීති. එත්ථ පන යං ඉච්ඡති, තං ක්කානිකො හොති. ඉච්ඡාය පන අසති, විරොධොයෙව. තෙනාහ “ඉමෙ පන වාදා. ...පෙ..... විරොධො පරිහරිතුං”ති. පාළියං “අජ්ඣාත්තං සුඤ්ඤතං මනසි කරොතී”ති අජ්ඣාත්තසන්තානෙනං තං ක්කානඤ්ච ක්කානසහගතඤ්ච බන්ධ පඤ්චකං නිච්ච සුඛ අත්ත ජීවතො සුඤ්ඤතං මනසි කරොති. “න පක්ඛන්දතී”ති න පවිසති. “සන්තිසාදෙනබ්බං”ති සන්තිසින්නං කාතබ්බං. “එකොදිකාතබ්බං”ති එකමුඛං කාතබ්බං. “සමාදහාතබ්බං”ති සුට්ඨු ධ්වපෙතබ්බං. “නිස්සායා”ති පාදකං කත්වාති අධිප්පායො.

67. (ක) වාදවිචාරණායං. උපචාර භාවනා එව උපරිජ්ඣානෙ ක්කානච්චං නියාමෙතීති චුත්තං. හෙට්ඨා පන අජ්ඣාසයො එව උපරිජ්ඣානෙ ක්කානච්චං නියාමෙතීති චුත්තං. තත්ථ “අජ්ඣාසයො එවා”ති එව සද්දෙන පාදකජ්ඣානං නිවත්තෙති. “ඉධ උපචාර භාවනා එවා”ති එව සද්දෙන අජ්ඣාසයං නිවත්තෙති. එතෙසු හි ද්විසු සහ භාවිසු උපචාර භාවනා එව පධානං හොති.

අනුදීපනීපාඨ

අප්ඤ්ඤාසංයො පන තස්ස නානා සත්තියොගං සාධෙති. “අප්ඤ්ඤාසංයො සංග්ගාති”ති මග්ගෙ යං ලද්ධබ්බං හොති, තං ලබ්භතු, මය්හං විසෙසො නත්තීති එවං අප්ඤ්ඤාසංයො සංග්ගාති. “තස්මි”න්ති අප්ඤ්ඤාසංයො විසෙසෙ. “සො”ති අප්ඤ්ඤාසංයො විසෙසො. කස්මා යුත්තන්ති ආහ “ඉච්ඡිතිච්ඡිත...පෙ.... නිබ්බන්තනං”ති. “සබ්බප්ඤ්ඤානෙසු විශ්චන්ද්‍රිතානං”ති ඉදං සමාපජ්ජන්ති ච නිබ්බන්තන්ති ච පද ද්වයෙ සම්බන්ධ වචනං. “විපස්සනා විසෙසත්ථාය ඵලා”ති වුට්ඨාන ගාමිනි විපස්සනා විසෙසත්ථාය ඵල. යස්මා පන අට්ඨසු සමාපත්තීසු එකෙකාය සමාපත්තියා වුට්ඨාය වුට්ඨිත සමාපත්ති ධම්ම සම්මසනං ආගතං, න පන අඤ්ඤාප්ඤාන සම්මසනං. තස්මා පාදකප්ඤ්ඤානමෙව පමාණන්ති යොජනා. පාළිපදෙසු “ගහපතී”ති ආලපන වචනං. “විච්චිවෙචා”ති විච්චිවිත්ථා ඵල. විචිත්තො විගතො භුත්ථා ඵල. “උපසම්පජ්ජා”ති සුට්ඨු සම්පාපුණිත්ථා. “ඉති පටිසඤ්චික්ඛති”ති ඵලං පච්චිවෙක්ඛති. “අභිසඤ්චෙතයිත”න්ති සුසං සම්පිණ්ඩිතං, සංවිද්ධිතං. “තත්ථ ධීතො”ති තස්මිං පට්ඨප්ඤ්ඤානෙ අපරිභීතො භුත්ථා ධීතො. “මෙත්තාවෙතො විමුත්ති”ති මෙත්තාකුමාරසංඛාරානා වෙතොවිමුත්ති, අඤ්ඤත්ථ අලග්ගතවසෙන චිත්තස්ස පවත්ති. තථා කරුණා වෙතොවිමුත්ති. මුදිතා වෙතොවිමුත්ති. “විවෙකජ”න්ති කායවිවෙක චිත්තවිවෙකානං වසෙන ජානං. “පීති සුඛං”ති පීතියා ච සුඛෙන ච සම්පන්නං. අථවා, විවෙකෙහි ජාතානි පීති සුඛානි අස්සාති විවෙකජං පීති සුඛං. මජ්ඣිමනිකායෙ. රූපමෙව රූපගතං, වේදනා ඵල වේදනා ගතන්තිආදිතා සමාසො. ගතසද්දො ච පදපුරුණමත්තෙ දට්ඨබ්බො. “තෙනෙව ධම්ම රාගෙන තායධම්මනන්දියා”ති විපස්සනානි කන්තිමාහ. සහත්ථෙ ච කරුණ වචනං. ඔපපාතිකො හොතීති සම්බන්ධො. “තත්ථ පරිනිබ්බාසී”ති බ්‍රහ්මලොකෙ අවස්සං පරිනිබ්බාය න ධම්මො. තෙනාහ “අනාවත්ති ධම්මො තස්මා ලොකා”ති. “පාදකප්ඤ්ඤානමෙව පමාණ”න්ති පාදකප්ඤ්ඤානමෙව මග්ගෙකුමාරසංගං නියාමෙස්සති, න සම්මසිතප්ඤ්ඤානන්ති අධිප්පායො. “පාදකං අකත්ථා”ති ආසන්නෙ අසමාපජ්ජිත්ථාති වුත්තං හොති. “යං යං කුමාරං ඉච්ඡන්ති”ති මග්ගෙ ඉච්ඡන්ති.

66. (බ) “තථා විධො”ති තථා පකාරො. ආසන්නෙ වුට්ඨිතස්සෙව කුමාරස්ස. “චිත්තසන්නානං විසෙසෙතුං”ති සථෙ පාදකප්ඤ්ඤානං පට්ඨප්ඤ්ඤානං හොති, තතො පරං පවත්තං චිත්තසන්නානං විතක්කෙ නින්තං හොති, විතක්කෙ පක්ඛන්දති. අථ පාදකප්ඤ්ඤානං දුතීයප්ඤ්ඤානං හොති. තතො පරං පවත්තං චිත්තසන්නානං විචාරෙ නින්තං හොති, විචාරෙ පක්ඛන්දතීතිආදිතා නයෙන චිත්තසන්නානං විසෙසෙතුං. “යං තත්ථ වුත්තං” තියං විභාවතියං වුත්තං.

වෙදනා විචාරණායං. “න සිද්ධො”ති සිද්ධො න හොති. “අඤ්ඤා”ති අඤ්ඤාන පකාරෙන. ගහිතෙ සතීති යොජනා. පාදකඡ්ඤානාදීනං වසෙන සිද්ධොති ගහිතෙ සතීති චුත්තං හොති. “යාය කාය වි වෙදනාය යුත්තා හුත්වා”ති සොමනස්ස වෙදනාය වායුත්තා හුත්වා උපෙක්ඛා වෙදනාය වා යුත්තා හුත්වා. “තෙහි නියමිතාය එකෙකාය මග්ග වෙදනායා”ති පාදකඡ්ඤානාදීහි නියමිතාය මග්ගෙ සොමනස්ස වෙදනාය එව වාසද්ධිං සට්ඨෙය්‍යා මග්ගෙ උපෙක්ඛා වෙදනාය එව වාති අත්ථො. වෙදනා නාම එකං ඤානභිගං හොති. තස්මා මග්ගෙඤානභිග නියමෙ සිද්ධෙ මග්ගෙ වෙදනා නියමොපි සිද්ධො. තානි පන පාදකඡ්ඤානාදීනි මජ්ඣෙ චුට්ඨාන ගාමිනි විපස්සනායං නකිඤ්චිනියාමෙත්ති. එවඤ්ච සති, පාදකඡ්ඤානාදීහි නියමිතාය මග්ගෙ එකෙකාය වෙදනාය සද්ධිං ද්වෙ ද්වෙ විපස්සනා වෙදනායො සට්ඨෙය්‍යා. මග්ගෙ සොමනස්ස වෙදනාය වා සද්ධිං ද්වෙ විපස්සනා වෙදනායො සට්ඨෙය්‍යා. මග්ගෙ උපෙක්ඛා වෙදනාය වා සද්ධිං ද්වෙ විපස්සනා වෙදනායො සට්ඨෙය්‍යාති චුත්තං හොති. එවඤ්චසති එකවීරියං ජවනානි හින්ත වෙදනානි සිද්ධං. තඤ්ච න යුජ්ජති. තස්මා මග්ගෙ වෙදනා නියමො පාදකඡ්ඤානාදි නියමෙන සිද්ධො න හොති, විපස්සනා නියමෙනෙව සිද්ධොති අධිජ්ජායො. තානි පන පාදකඡ්ඤානාදීනි මජ්ඣෙ චුට්ඨාන ගාමිනි විපස්සනායං න කිඤ්චි න නියාමෙත්ති. වෙදනං නියාමෙත්ති යෙවාති දස්සෙතුං. “තංපි න යුජ්ජති”ති වත්වා “පාදකඡ්ඤානාදීනං වසෙනවා”තිආදිමාහ. “ඡ නෙක්ඛම්මස්සිතා උපෙක්ඛා”ති එකාව චතුත්ථජ්ඣානු පෙක්ඛා ඡසු ආරම්මණෙසු සොමනස්සානි පජහිත්වා පවත්තත්තා ඡ නෙක්ඛම්මස්සිතා උපෙක්ඛා නාම හොති. “ඡ නෙක්ඛම්මස්සිතානි සොමනස්සානී”ති එකං වපථමජ්ඣාන සොමනස්සං ඡසු ආරම්මණෙසු ඡ ගෙහස්සිතානි පජහිත්වා පවත්තත්තා ඡ නෙක්ඛම්මස්සිතානි සොමනස්සානි නාම හොත්ති. අට්ඨකථායඤ්ච චුත්තත්ති සම්බන්ධො. “පථමාදීනි ච තීණි ඤානානී”ති චතුක්කනයෙ තීණි සොමනස්ස ඤානානි පාදකානි කත්වා. “සුද්ධසඬ්ඛාරෙ ව පාදකෙකත්වා”ති ආරම්මණ භාවෙන පාදකෙකත්වාති අධිජ්ජායො. අයඤ්ච පාදකඡ්ඤානාදීනං වසෙන චුට්ඨාන ගාමිනි විපස්සනායඤ්ච මග්ගෙ ව වෙදනා පරිණාමො අට්ඨසාලිනියංපි විත්ථාරතො චුත්තො. “අමානුසී රතී හොති”ති මනුස්සානං ගෙහස්සිතරතීං අතික්කම්ම ධීතත්තා අමානුසී නාම රතී හොති. “සම්මධම්මං විපස්සතො”ති සම්මා අනිච්ච ලක්ඛණ ධම්මං පස්සන්තස්ස හික්ඛුතොති සම්බන්ධො.

67. (බ) “ඤානභිගයොගහෙදෙනා”ති චුත්තං, ඤානයොගහෙදො පන අධිජ්ජෙතො. “පඤ්ච විධෙඤාන කොට්ඨාසෙ”ති පඤ්චක නයවසෙන චුත්තං. ඉධ විත්ත හෙදස්ස අධිජ්ජෙතත්තා ඤානහෙදෙති ව ඤානන්ති ව චුත්තෙපි විත්තමෙව අධිජ්ජෙතත්ති දට්ඨබ්බං.

අනුදීපනීපාඨ

ගාථායොජනාසු. “අපරාපි යොජනා චුත්තා”ති අථවා රූපාවචරං චිත්තං අනුත්තරඤ්ච පථමාදිජ්ඣාන හෙදෙන යථා ගය්හති, තථා ආරුප්පඤ්චාපි පඤ්චමෙඤ්ඤානෙ ගය්හතීති එවං අපරාපි යොජනා චුත්තා. “පඨිතත්තා”ති උච්චාරිතත්තා. අන්තිමගාථා වණ්ණනායං. “යථා”ති යෙන පකාරෙන. “තං සඬගහං”ති එක විසසතසඬගහං. බුජ්ඣන්තීති බුධා. “ආහා”ති ව “ආහු”ති ව වත්තමානකාලෙපි ඉච්ඡන්ති සද්දවිදුති චුත්තං “කපෙන්නි වා”ති. ඉදඤ්ච වචනං පුබ්බෙ “ඉත්ථමෙකුත නචුති...පෙ.... විහජන්ති විවක්ඛණා”ති ගාථාය නිගමනන්ති ඤාපනත්ථං “විහජන්ති විවක්ඛණා”ති චුත්තං හොතී”ති චුත්තං.

ඉතිපරමත්ථදීපනියානාමටීකායඅනුදීපනියං

චිත්තසඬගහස්සඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

2. චෙතසිකසඬගහඅනුදීපනා

68. එවං චිත්ත සඬගහස්ස දීපනිං කත්වා චෙතසික සඬගහස්ස දීපනිං කරොත්තො පථමං පුබ්බාපරානු සන්ධිඤ්ච ආදිගාථාය පයොජන සම්බන්ධඤ්ච දස්සෙතුං “එවං”තිආදි මාරද්ධො. තත්ථ “අනුපත්ත”න්තිආදිමිහි චිත්තං චෙතසිකං රූපං, නිබ්බානමිතිසබ්බථාති එවං අනුක්කමො චුත්තො. තෙන අනුක්කමෙන අනුපත්තං. හෙතු විසෙසනඤ්චෙතං. යස්මා චිත්තසඬගහානන්තරං චෙතසික සඬගහො අනුපත්තො, තස්මා ඉදානි තං සඬගහං කරොතීති දීපෙති. චත්තාරි සම්පයොග ලක්ඛණානි ‘එකුප්පාදතා, එක නිරොධතා, එකා රම්මණතා, එක වත්ථුකතා,ති. “චෙතසි යුත්තා”ති චිත්තස්මිං නියුත්තා. චිත්තං නිස්සාය අත්තනො අත්තනො කිච්චෙසු උස්සුක්කං ආපන්නාති අත්ථො. “චෙතසා වායුත්තා”ති චිත්තෙන වා සම්පයුත්තා. චිත්තෙන සහ එකිභාවං ගතාති අත්ථො. “සරූපදස්සන”න්ති සඬඛ්‍යාසරූපදස්සනං. සිද්ධපදං නාම පකති පච්චයෙහි නිජ්චන්ත පදං. “පුබ්බන්තනො”ති එකස්සසඬගහ ධම්මස්ස පථම භාගතො. උද්ධං පජ්ජනං නාම කතමන්ති ආහ “සරූපතො පාතුහවන”න්ති. ධාතු පාඨෙසු-ජනිපාතුභාවෙ-ති චුත්තත්තා ආහ “ජාතීති චුත්තං හොතී”ති. “සරූප විනායො”ති සරූපතො පාතුහවන්තස්ස භාවස්ස විනායො අන්තරධානං. “එවං පරත්ථ පි”ති පරස්මිං එකාලම්ඛණවත්ථුකාදිපදෙපි. “එක චිත්තස්සපි බහුදෙවා”ති වක්ඛු විඤ්ඤාණං රූපං පස්සන්තං එකමෙව රූපං පස්සතීති නත්ථි. අනෙකානි එවරූපානි එකතො කත්වා පස්සති. යොතවිඤ්ඤාණාදීසුපි එසෙව නයො. එවඤ්ච කත්වා පාළියං. වක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති වක්ඛු විඤ්ඤාණං. යොතඤ්ච පටිච්ච සද්දෙ ව උප්පජ්ජති යොතවිඤ්ඤාණන්තිආදිනා වත්ථුද්වාරෙසු එකවචනං වත්වා ආරම්මණෙසු බහුවචනං කතන්ති. “එකත්තං උපනෙත්වා”ති වක්ඛු විඤ්ඤාණෙ බහුනිපි

රූපාරම්මණානි රූපතා සමඤ්ඤෙන එකිනාවං කත්වා එකං ආරම්මණන්තවෙව
 චුත්තන්ති අධිජ්ජායො. සද්දාරම්මණාදීසුපි එසෙව නයො. තං න සුන්දරං.
 කස්මා. අත්ථ විසෙසස්ස අවිඤ්ඤාපනතො. කොපනායං අත්ථ විසෙසොති.
 යාවිත්තස්ස ජාති, සායෙව එස්සාදීනන්තිආදිකො අත්ථො. තෙනාහ “අථ
 බො”තිආදිං. අධිජ්ජෙතා එකුජ්ජාදතා. එස නයො එක නිරොධතාදීසු.
 “මූලට්ඨකාය”න්ති රූපකණ්ඩමූලට්ඨකායං. “සහෙවා”ති එකතො එව.
 “උජ්ජාදාදිජ්ජවත්තිතො”ති උජ්ජාදස්ස ව ජීරණස්ස ව නිරොධස්ස ව
 පවත්තිතො. “උජ්ජාදාදයො”ති උජ්ජාද ජීරණ නිරොධා. ජාතිජරාමරණානීති
 චුත්තං හොති. “වෙනසිකාමතා”ති වෙනසිකා ඉති විඤ්ඤාතා.
 “භාවජ්ජධානං”ති එකුජ්ජාද භාවො එකුජ්ජාදොති චුත්තො. තථා එක
 නිරොධාදීසු. යථා ඉදංපි සඬ්ඝෙරත්තං පණීත-න්තිආදීසු අයං රත්ත භාවො
 පණීතොති හෙත්ථ අත්ථො. “යෙ”ති යෙ ධම්මා. “සහජාත පච්චයුජ්ජන්ත
 රූපානි පි”ති සහජාතපච්චයතො උජ්ජන්තානි රූපානිපි. වෙනසිකානි නාම
 සියුන්ති සම්බන්ධො. “තදා යත්ත චුත්තිතායා”ති චිත්තායත්තචුත්තිතායා.
 “වෙනොයුත්තානී”ති හෙතු විසෙසනං. තදෙව හෙතුමත්ත විසෙසනන්ති ව
 හෙතු අත්තො නීතවිසෙසනන්ති ව හෙතු අත්තො ගධවිසෙසනන්ති ව වදන්ති.
 “තෙස”න්ති චිත්තස්ස සහජාතපච්චයුජ්ජන්තරූපානං. “නානුභොන්ති”ති
 නපාපුණන්ති. “න හි සක්කා ජාතිතුං”ති එතෙන භූතකථන විසෙසනානි
 එතානීති දීපෙති. භූතකථනංපි සමානං වත්තිච්ඡාවසෙන ඛාවච්ඡෙදකංපි
 සම්භවති. “වයොපඤ්ඤායති”ති විනායො පකාසති. “ධීතායා”ති තිට්ඨ
 මානාය වෙදනාය. අඤ්ඤො පකාරො අඤ්ඤථා. අඤ්ඤථා භාවො
 අඤ්ඤථත්තං. ජරාවසෙන පරිණාමොති චුත්තං හොති. යො පථවීධාතුයා
 උජ්ජාදො, යා ධීති, යා අහිනිබ්බත්ති, යො පාතුභාවො. එසො දුක්ඛස්ස
 උජ්ජාදො, එසා රොගානං ධීති, එසො ජරාමරණස්ස පාතුභාවොති යොජනා.
 “ඉතරථා”ති ඉතො අඤ්ඤථා ගහිතෙ සතීති අත්ථො. එකස්මිං
 රූපාරූපකලාපෙ නානා ධම්මානං වසෙන බහුසු උජ්ජාදෙසු ව නිරොධෙසු ව
 ගහිතෙසුති චුත්තං හොති. “විකාරරූපානං”ති විඤ්ඤත්ති ද්වය
 ලහුතාදිත්තයානං. සබ්බානිපි උපාදාරූපානි චතුත්තං මහාභූතානං උපාදාය
 පවත්තත්තා මහාභූත ගණනාය වත්තාරි වත්තාරි සියුංති ඉමිනා අධිජ්ජායෙන
 “සබ්බෙසමපි වා”තිආදිචුත්තං. සබ්බෙසමපි වා වක්ඛාදීනං උපාදාරූපානං
 එකෙකස්මිං කලාපෙ බහුභාවො වත්තබ්බො සියාති යොජනා. කස්මා
 බහුභාවො වත්තබ්බොති ආහ “චතුත්තං මහාභූතාන”න්තිආදිං.

යදි එවං, එකස්මිං චිත්තූජ්ජාදෙ ලහුතාදීනිපි එකෙකානි එව සියුං, අථ
 කිමත්ථං ද්වෙ ද්වෙ කත්වා චුත්තානීති ආහ “කායලහුතා චිත්ත
 ලහුතාදයොපනා”තිආදිං. “ඉමමත්ථං අසල්ලක්ඛෙත්වා”ති ඊදිසං
 විනිච්ඡයත්තං අවින්තෙත්වාති අධිජ්ජායො. විභාවනිපායෙ
 “විත්තානුපරිවත්තිතො”ති එතෙන විත්තෙන උජ්ජජ්ජිත්වා තෙනෙව

අනුදීපනීපාඨ

චිත්තෙන සහනිරුප්ඤ්ඤානවසෙන චිත්තං අනුපරිවත්තිස්ස. “පසඬගා”ති වෙනසිකතා පසඬගො. “පුරෙතරමුප්පජ්ජිත්වා”ති පුරෙතරං එකෙන චිත්තෙන සහ උප්පජ්ජිත්වාති අධිප්පායො. “චිත්තස්සහඬගක්ඛණෙ”ති අඤ්ඤස්ස සත්තර සම චිත්තස්ස හඬගක්ඛණෙ. තථා රූපධම්මානං පසඬගො න සක්කා නීචාරොතුං තියොජනා. “පසඬගා”ති වෙනසිකතා පසඬගො. “අලමති පපඤ්චෙනා”ති අභිධම්මෙ වෙදනාත්තිකෙට්ඨකාසු විය අති චිත්ථාරොන නිරත්ථකං භොතීති අත්ථො. “නිරත්ථකං”ති විභාවනියං පපඤ්චො නිරත්ථකො ඵලාති අධිප්පායො.

69. එස්සවචනත්ථෙ. “චුසති”ති ආරම්මණං ආහනති, සඬ්ඝට්ඨෙති. තඤ්ච සඬ්ඝට්ඨ නං නදොසපට්ඨස්ස විය ආරම්මණස්ස විබාධනං භොති, අථ බො හමරස්ස පදුම පුප්ඵෙසු පුප්ඵර සග්ගහණං විය විජානන මත්තෙ අයත්ථා ආරම්මණ රසපාතුභාවත්ථං යථාරම්මණං සංහනන මෙවාති දස්සෙතුං. “චුසනඤ්චෙන්ථා”ති ආදිමාහ. “ආහව්වා”ති ආහනිත්ථා සම්පාපුණිත්ථා. “උපහව්වා”ති තස්සෙව වෙච්චනං. අයමත්ථො කථං පාකටොති ආහ “යතො”ති ආදිං. තත්ථ “යතො”ති යං කාරණං. “තදනුභවන්ති”ති තං ආරම්මණ රසං අනුභවන්ති, වෙදනා පාතුභවති, වෙදනා පාතුභාවං දිස්වා ආරම්මණස්චුසනං ඤාණෙ පාකටං භොතීති අධිප්පායො. ස්වායං චුසන ලක්ඛණො, සඬ්ඝට්ඨනරසො, සන්නිපාතපච්චුපට්ඨානො, ආපාතා ගතවිසය පදට්ඨානො. තත්ථ සන්නිපාතො නාම තිණ්ණං තිණ්ණං ද්වාරා රම්මණ විඤ්ඤාණානං සඬ්ගති සමාගමො සමොධානං. තථාහි චුත්තං. චක්ඛුඤ්ච පට්ඨව රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛු විඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඬ්ගති එස්සො ති ආදි. “සඬ්ඝට්ඨනරසො”ති ආරම්මණෙ සම්මදෙව සට්ඨන කිච්චො. සඬ්ඝට්ඨන කිච්චත්තා ඵල තිණ්ණං සන්නිපාතො හුත්වා ධම්ම චිත්තාඤ්ඤාණස්ස පට්මුඛං උපට්ඨාති පකාසතීති. “සන්නිපාත පච්චුපට්ඨානො”. පච්චුපට්ඨානන්ති වා පඤ්ඤාණං චුච්චති ධජොරථස්ස පඤ්ඤාණන්ති එත්ථ විය. සන්නිපාතාකාරො පච්චුපට්ඨානං යස්සාති සන්නිපාතපච්චුපට්ඨානො. වෙදනාපච්චු පට්ඨානො වා. ධුමොවිය අග්ගිස්ස. වෙදනාඵලං පච්චුපට්ඨානං යස්සාති විග්ගහො. අට්ඨසාලිනියං පන කස්මා පනෙත්ථ එස්සො පථමං චුත්තො තිපුච්ජිත්වා මහාඅට්ඨකථා වාදොතාව දස්සිතො. චිත්තස්ස පථමාභිනිපාතත්තා. ආරම්මණස්මිඤ්ඤි චිත්තස්ස පථමාභිනිපාතො හුත්වා එස්සො ආරම්මණං චුසමානො උප්පජ්ජති. තස්මා පථමං චුත්තො. එස්සෙන චුස්සිත්වා වෙදනාය වෙදයති. සඤ්ඤාය සඤ්ජානාති. වෙනනාය වෙනති. තෙන චුත්තං චුට්ඨො භික්ඛවෙ වෙදෙති, චුට්ඨො සඤ්ජානාති, චුට්ඨො වෙනෙතීති. අපි ච අයං එස්සො නාම යථාපාසාදං පත්වා ථම්මො නාම සෙසදබ්බ සම්භාරානං බලවපච්චයො. ඵලමෙව සහජාත සම්පයුත්ත ධම්මානං බලව පච්චයො භොති. තස්මා පථමං චුත්තොති. සඬ්ගහකාරොන පන ඉදං පන අකාරණං, එකක්ඛණස්මිඤ්ඤි උප්පන්න ධම්මානං අයං පථමං උප්පන්නො අයං පච්ජාති

ඉදං චත්තුං න ලබ්භා. බලවපච්චයභාවෙපි එස්සස්සකාරණං න දිස්සතීති එවං තං වාදං පටික්ඛිපෙත්වා ඉදං චුත්තං දෙසනා වාරෙතෙව එස්සො පටමං චුත්තොති. තත්ථ “දෙසනාවාරෙ තෙවා”ති දෙසනක්කමෙතෙව, තතො අඤ්ඤං කාරණං නත්ථීති අධිප්පායො. තෙසු පන ද්විසු වාදෙසු මහාඅට්ඨකථා වාදො එව යුත්තො. යඤ්ඤි තත්ථ චුත්තං විත්තස්ස පටමාහිනිපාතො හුත්වාති. තත්ථ පටමාහිනිපාතොති ඉදං කිච්චප්පධානත්තා චුත්තං. න පනඤ්ඤෙහි චෙතසිකෙහි විනා විසුං පටමං උප්පන්නත්තා. යථා තං යෙ කෙවි හික්ඛවෙ ධම්මා අකුසලා අකුසලභාගියා අකුසලපක්ඛිකා. සබ්බෙ තෙ මනොපුබ්බභිගමා, මනො තෙසං ධම්මානං පටමං උප්පජ්ජතීති ඉමස්මිං සුත්තෙ කිච්චප්පධානත්තා මනො තෙසං ධම්මානං පටමං උප්පජ්ජතීති චුත්තං. න පන සබ්බචෙතසිකෙහි විනා විසුං පටමං උප්පන්නත්තාති දට්ඨබ්බං. බලවපච්චය භාවෙපි එස්සස්සකාරණං දිස්සතියෙව. එස්සොහෙතු එස්සො පච්චයො වෙදනාක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤා පනාය. එස්සො හෙතු එස්සො පච්චයො සඤ්ඤාක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤා නාය. එස්සො හෙතු එස්සො පච්චයො සඛ්ඛාරක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනායාති හි චුත්තං. තස්මා සබ්බෙසං චෙතසිකානං ධම්මානං එස්සප්පධානත්තා එව එස්ස බලවපච්චයත්තා එව ච එස්සො පටමං චුත්තොති දට්ඨබ්බං. එත්ථ ච විත්තං ආරම්මණ විජානනට්ඨෙයන එස්සාදීනං සබ්බචෙතසික ධම්මානං පුබ්බභිගමං හොති, පධානං, ජෙට්ඨකං. එස්සො පන ආරම්මණ සඛිසට්ටනට්ඨෙයන සබ්බෙසං චෙතසික ධම්මානං පුබ්බභිගමො හොති, පධානො, ජෙට්ඨකොති අයං ද්විත්තං විසෙසොති. එත්ථ වොදකො චුසනං නාම සප්පට්ඨරූපානං එව කිච්චන්ති මඤ්ඤමානො “නනුවා”තිආදීනා වොදෙති. “නනුවා”ති වොදෙධීති දීපෙති. “අප්පට්ඨසභාවා”ති හෙතුවිසෙසනං. “කිඤ්චි”ති කිඤ්චිචත්ථුං. අයං පන එස්සො. “විත්තස්ස විකාරා පත්තිං”ති චලන කම්පන ථම්හන ජෙගුච්ඡ භය තාස ඡම්භිතත්තා දිවසෙන විකාරා පජ්ජනං. “වෙදනා විසෙසුප්පත්තිං”ති සුඛවෙදනීයං එස්සං පට්චිව සුඛවෙදනා, දුක්ඛවෙදනීයං එස්සං පට්චිව දුක්ඛ වෙදනාතිආදීනා නයෙන එස්ස විසෙසානුරූපං වෙදනා විසෙසුප්පත්තිං සාධෙති. එත්ථ ච චුසනං නාම දුච්චං රූපජ්චුසනං, නාමජ්චුසන, න්ති. තත්ථ රූපජ්චුසනං නාම ඵොට්ඨබ්බ ධාතුනං කිච්චං. නාමජ්චුසනං දුච්චං එස්සජ්චුසනං, ඤාණජ්චුසන, න්ති. තත්ථ ඤාණජ්චුසනං නාම ඤාණජ්ජට්ඨෙධො. අපි ච ඤානමග්ග ඵල නිබ්බානානං පටිලාභොපි චුසනන්ති චුච්චති. චුසන්ති ධීරා නිබ්බානං. යොගක්ඛෙමං අනුත්තරං. චුසාමි තෙක්ඛමං සුඛං. අපුපුජ්ජන සෙවිතන්ති-ආදීසු. ඉදං උපමා මත්තං සියා, කස්සවි මන්ද පඤ්ඤස්සාති අධිප්පායො. “ඉද”න්ති බෙළුප්පාද වචනං. විඤ්ඤස්ස පන අතිපාකට එස්ස නිදස්සනෙන අප්පාකට එස්ස විභාවනං යුත්තමෙව. තෙනාහ “අතිපාකටාය පනා”තිආදිං.

70. වෙදනාවචනත්ථෙ. “තංසමඛිගීපුග්ගලානං වා”ති වෙදනා සමඛිගීපුග්ගලානං වා. “සාතං වා”ති සාධුරසං වා. “අස්සාතං වා”ති අසාධුරසං

අනුදීපනීපාඨ

වා. “කිං වෙදයතී”ති කතමං වෙදයති. “සුබමපි වෙදයතී”ති සුබමපි වෙදනං වෙදයති. අථවා “කිඤ්චවෙදයතී”ති කථඤ්චවෙදයති. “සුබමපි වෙදයතී”ති සුබං හුත්වාපි වෙදයති. සුබ භාවෙන වෙදයතීති වුත්තං හොති. එවං සෙසපදෙසුපි. “කිච්චන්තරඛ්‍යාවටා”ති අඤ්ඤකිච්චඛ්‍යාවටා. අධිපති භාවො ආධිපච්චං. ඉන්ද්‍රිය කිච්චං. “එවඤ්ච කත්වා”ති ලද්ධගුණවචනං. රාජාරහ හොජනං රාජග්ගහොජනං. “සුදසදිසතා”ති රඤ්ඤොහත්තකාරසදිසතා. තත්ථ සුදො රඤ්ඤොහත්තං පවත්තො රසජානනත්ථං. ථොකං ගහෙත්වා ජීවිහග්ගෙ යපෙත්වා රසං වීමංසති. යථිච්ඡිතං පන භුඤ්ජිතුං අනිස්සරො. රාජා එව යථිච්ඡිතං භුඤ්ජිතුං ඉස්සරො. රාජා විය වෙදනා. සුදො විය සෙසවෙනසික ධම්මා.

71. සඤ්ඤාවචනත්ථෙ. “සඤ්ජානාතී”ති සුට්ඨු ජානාතී. සුට්ඨුජානනඤ්ච නාම න විඤ්ඤාණස්ස විය විවිධජානනං හොති. න ච පඤ්ඤාය විය යථාභූතජානනං හොති. අථ බො භූතං වා හොතු, අභූතං වා. යං යං ඡ හි විඤ්ඤාණෙහි විජානාතී, පඤ්ඤාය වා පජානාතී. තස්ස තස්ස පච්ඡා අප්පමුස්සකරණ මෙවාති වුත්තං “පුනජානනත්ථං සඤ්ඤාණං කරොතී”ති. තත්ථ “සඤ්ඤාණ”න්ති නිමිත්ත කරණං. භවත්තරං පත්වාපි අප්පමුට්ඨභාවං සාධෙති ඔපපාතික පුග්ගලානන්ති අධිප්පායො. තෙහි පුරිමං අත්තනො භවං ජානන්ති. ගබ්භසෙය්‍යකාපි කෙච්ඡුරිමං භවං ජානන්ති, යෙජාතිස්සර පුග්ගලාති වුවචන්ති. තත්ථ “අප්පමුට්ඨභාව”න්ති අනට්ඨභාවං. මිච්ඡාහිනිවෙස සඤ්ඤා නාම අනිච්චෙ නිච්චන්තිආදිප්පවත්තා සඤ්ඤා. “බොධෙතු”න්ති බුද්ධිප්පෙතුං. “දාරුතච්ඡකසදිසාති ච වුත්තා”ති දාරුතච්ඡකො නාම කට්ඨවඩ්ඪකී. සො කට්ඨක්ඛන්ධෙසු නිමිත්තකාරිහොති. සුතච්ඡිතඡිත්තදිනෙසු කට්ඨෙසු නිමිත්තාති කත්වා යපෙති. පච්ඡානාති ඔලොකෙත්වා කට්ඨාති කම්මෙ උපනෙති. “හත්ථි දස්සක අන්ධසදිසා”ති එත්ථ එකො කිර රාජා කෙළිප්පසුතො හොති. සො ජච්චන්ධානංයානෙ එකං හත්ථිං ආනෙත්වායපෙත්තො ජච්චන්ධෙ ආහ ජානාථ හො තුම්භෙ හත්ථින්ති. තෙ හත්ථිං ජානිස්සාමාති පරාමසිත්වා අත්තනො පරාමසිතං තං තං අභිගමවහත්ථිති අහිනිවිසන්ති. දළ්භං සල්ලක්ඛෙන්ති. පුන රාජා තෙ පුච්ඡි කිදිසො හො හත්ථිති. තෙ රඤ්ඤො හත්ථිසණ්ඨානං ආවික්ඛන්තා විවාදං ආපජ්ජන්ති. ආවික්ඛනමෙව රඤ්ඤොහත්ථිදස්සනන්ති කත්වා තෙ හත්ථිදස්සක අන්ධාති වුවචන්ති. “උපට්ඨිතවිසයග්ගහණෙ”ති රත්තියං අන්ධකාරෙ රජ්ජුක්ඛණ්ඩං පස්සන්තස්ස සප්පසණ්ඨානං උපට්ඨාති. සො උපට්ඨිතං සණ්ඨානමත්තං සප්පොති ගණ්භාති. එවං උපට්ඨිතවිසයග්ගහණං හොති. මිගපොතකානඤ්ච අරඤ්ඤබ්බෙත්තමජ්ඣෙසුරිසසණ්ඨානං තිණ රූපං පස්සන්තානං පුරිසසණ්ඨානං උපට්ඨාති. තෙ උපට්ඨිතං සණ්ඨානමත්තං පුරිසොති ගණ්භිත්වා සො අම්භෙ පහරෙය්‍යාති පලායන්ති. වුත්තා අට්ඨසාලිනියං.

72. වෙනනාවචනත්ථෙ. වෙනෙතීති වෙනනා. වෙනනඤ්චෙන්ථ අභිසන්ධානං වා වුච්චති පකප්පනං වා ආයුහනං වාති එවං තිධා අත්ථවිකප්පං දස්සෙතුං “සම්පයුත්ත ධම්මෙ”ති ආදිමාහ. තත්ථ “අභිසන්දහනී”ති අභිමුඛං සන්දහනී, සංයොගං කරොති. තෙනාහ “පුනප්පුනං සට්ඨෙතී”ති. “සට්ඨෙතී”ති සම්බන්ධනී. “පකප්පෙති වාතෙ”ති අථවා තෙ සම්පයුත්ත ධම්මෙ පකාරතො කප්පෙති, සප්පෙති. තෙනාහ “සංවිදහනී”ති. “සංවිදහනී”ති ත්වං චූසනකිච්චං කරොහි, ත්වං වෙදයිත කිච්චං කරොහි, ත්වං සඤ්ජානනකිච්චං කරොහිති ආදිනා වදමානා විය සංවිදහනී. “ආයුහනිවාතෙ”ති අථවා තෙසම්පයුත්ත ධම්මෙ භූසො බ්‍යුහයනී, රාසිං කරොති. තෙනාහ “ආරම්මණෙ සම්පිණ්ඩෙතී”ති. “සමොසරන්තෙ”ති එකතො ඔසරන්තෙ. සඬගමන්තෙ. “සා”ති වෙනනා. “තායා”ති වෙනනාය. “තස්මිං”ති රූපාදිකෙවා ආරම්මණෙ. පුඤ්ඤාපුඤ්ඤ කිච්චෙවා. පචත්තමානාය සතියා. ජෙට්ඨසිස්සො නාම බහුසු සිස්සෙසු ජෙට්ඨභූතො සිස්සො. තස්මිං සප්පකායන්තෙ සෙසා සබ්බෙ සප්පකායන්තියෙව. තෙන සො උභයකිච්ච සාධකො හොති. එවං මහාවච්ඡිකීපි.

73. එකග්ගතාවචනත්ථෙ. එකත්තාරම්මණං නාම එකාරම්මණස්සපි බහුසු සභාවෙසු එකසභාවසඬබ්බාතං ආරම්මණං. “තස්මිං” විත්තස්මිං. “නිවාතෙ”ති වාතරහිතෙ පදෙසෙ. “දීපවිචිතං”ති දීපජාලානං.

74. ජීවිතින්ද්‍රියවචනත්ථෙ. “ඉස්සරභාවො වුච්චති” භාවජ්ජධාන නයෙනාති අධිජ්ජායො. “අභිභවිත්වා”ති ජීවන කිච්චෙ අත්තනො වසං වත්තාපෙත්වාති චූත්තං හොති. විත්ත සන්තානං ජීවත්තං හුත්වාති සම්බන්ධො.

75. මනසිකාරවචනත්ථෙ. සමාසමජ්ඣෙ සකාරාගමො. කරධාතුයොගෙ ඊකාරාගමො ව දට්ඨබ්බො. අලුත්ත සත්තම් පදන්ථි කෙවි. එවං සති ඊදීසත්තං නසිජ්ඣති. “අසුඤ්ඤං”ති අරිත්තං. “පටිපාදෙතී”ති පටිපජ්ජනං කිච්චසාධනං කාරාපෙති. අත්ථතො නියොජෙති නාමාති ආහ “යොජෙති”ති. “ඉදමෙව ද්වයං”ති ආවජ්ජන ද්වයං. “තං”ති තං ද්වයං. උපත්ථමිහිතං හුත්වා ආරම්මණෙ නින්තං කරොතීති සම්බන්ධො. “යොනියො”ති උපායෙන හිතසුඛ මග්ගෙන. “අයොනියො”ති අනුපායෙන අහිත අසුඛ මග්ගෙන. “සමුදාවිණ්ණනින්තනියාමිතාදිහී”ති එත්ථ සමුදාවිණ්ණං නාම ආවිණ්ණ කම්මවසෙන සුට්ඨු පුනප්පුනං ආවරිතං. නින්තං නාම ඉදං නාම පස්සාමි, ඉදං නාම කරිස්සාමිති පුබ්බෙ එව අප්පකායයෙන නින්තං. නියාමිතං නාම ඉදං නාම කත්තබ්බං, ඉදං නාම න කත්තබ්බං, කත්තබ්බං කරොමි, අකත්තබ්බං නකරොමිති එවං නියාමිතං. “අසති කාරණ විසෙසෙ”ති භවඬග විත්තං වීථිවිත්තුප්පත්තියා අසති, වීථිවිත්තානි ව කායවිත්තානං අකල්ලාදිකෙවා

අනුදීපනීපාඨ

අධිමත්තස්ස ආරම්මණන්තරස්ස උපට්ඨානෙනවා අසති. “සාධාරණා”ති එත්ථ සංසද්දෙ බින්දු ලොපො, දිසත්තඤ්චාති ආහ “සමං ධාරෙන්තීති සාධාරණා”ති.

76. විතක්කච්චනත්ථෙ. “තථා තථා සඬකප්පෙන්වා”ති කාමසඬකප්පාදීනං නෙක්ඛම්මසඬකප්පාදීනඤ්චවසෙන තෙන තෙන පකාරෙන සුට්ඨු වින්තෙන්වා. “තං”ති ආරම්මණං. “තෙ”ති සම්පයුත්ත ධම්මෙ. “අවිතක්කම්පි විත්තං”ති පඤ්චවිඤ්ඤාණ විත්තඤ්ච දුතියා දිජ්ඣාන විත්තඤ්ච. “අපිවා”ති කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථිති අත්ථො. “දුතියජ්ඣානාදීනි වා”ති දුතියජ්ඣාන විත්තාදීනි ව. “උපචාර භාවනා වසෙනා”ති සමුදාවිණ්ණ වසිභූතාය උපචාර භාවනාය වසෙන. “කිං වා එතායයුත්තියා”ති සවිතක්ක විත්තසන්තානෙතිආදිකාය යුත්තියා කිං පයොජනං අත්ථිති අත්ථො. කිඤ්චි පයොජනං නත්ථිති අධිජ්ජායො. ආරම්මණං ආරොහතියෙව ආරම්මණෙන අවිනාභාවචුත්තිකත්තා. “තං”ති විත්තං. නියාමකො නාම නාවං ඉච්ඡිත දිසාදෙසනියොජකො. “අකුසලං පත්වා”ති චුත්තං. කුසලං පත්වා පන කථංති. කුසලං පත්වාපි පතිරූපදෙසාවාසාදිවසෙන සමුදා විණ්ණ නින්නාදිවසෙන ව ලද්ධ පච්චයෙ සති විත්තම්පි සද්ධාසති ආදයොපි ආරම්මණ රූහනෙ ථාමගතා එව. අලද්ධ පච්චයෙ පන සති අකුසල භාවෙ යත්වා ථාමගතං හොති. “මනසිකාර වීරිය සතීනං”ති භාවනා බලපත්තා නන්ති අධිජ්ජායො. එවං පන සති, විතක්කස්ස ඔකාසො නත්ථිති. අත්ථි. සඬකප්පන කිච්ච විසෙසත්තා. තඤ්භි කිච්චං අඤ්ඤෙසං අසාධාරණං, විතක්කස්සෙව කිච්චන්ති දස්සෙන්තො “විතක්කොපනා”තිආදිමාහ. “සාරම්මණ සභාවා”ති හෙතු විසෙසනමෙතං. “තථා චුත්තො”ති විතක්කොති චුත්තො.

77. විචාරච්චනත්ථෙ. “විචරති”ති එකමෙකස්මිං එව ආරම්මණෙ විවිධෙන වරති, පවත්තති. සභාවාකාරො නාම නිලජිතාදිකො අගම්භීරො ආරම්මණ සභාවො ව ආරම්මණස්ස නානා පවත්තාකාරො ව. “අනුමජ්ජනවසෙනා”ති පුනස්පුනං මජ්ජනවසෙන සොධනවසෙන. විතක්කො ඔළාරිකො ව හොතීතිආදිනා යොජෙතබ්බං. “ඔළාරිකො”ති විචාරතො ඔළාරිකො. එවං සෙසපදෙසු. “සණ්ඛාහිසාතො වියා”ති සණ්ඛාහිසාතෙන පටමුජ්ජන්තසද්දො වියාති වදන්ති. තථාහි විචාරො සණ්ඛස්ස අනුරවො විය චුත්තොති. දණ්ඩකෙන සණ්ඛස්ස අහිසාත කිරියා වා සණ්ඛාහිසාතො. තථාහි ආරම්මණ චෙතසො පටමාහි නිපාතො විතක්කොති ව, ආහනන පරියාහනන රසොති ව චුත්තං. “සණ්ඛානුරවො වියා”ති සණ්ඛස්ස අනුරවසද්දො විය.

78. අධිමොක්ඛච්චනත්ථෙ. “සංසප්පනං”ති අනවත්ථානං. “පක්ඛතො මුච්චනවසෙනා”ති එවං නු බොති එකො පක්ඛො, නොනු බොති දුතියො පක්ඛො. තාදිසම්භා පක්ඛතො මුච්චනවසෙන.

79. විරියවචනත්ථෙ. “විරස්සා”ති විස්සට්ඨස්ස. සො ච කායවචීමනො කම්මෙසු පච්චු පට්ඨිතෙසු සිතුණ්හාදි දුක්ඛ භයතො අලීන චුත්තිවසෙන පවත්තොති ආහ “කම්මසුරස්සා”ති. එතෙන අනොත්තජ්ජිං නිවත්තෙති. අනොත්තචීචිහි පාපසුරො, අයං කම්ම සුරොති. “මහන්තං පිකම්ම”න්ති කුසිතස්ස මහන්තන්ති මඤ්ඤිතං කම්මං. එවං සෙසෙසු. “අප්පකතො ගණ්හාතී”ති අප්පකභාවෙන ගණ්හාති. අප්පකමෙවිදන්ති මඤ්ඤතිති චුත්තං හොති. “අත්ත කිලමථං”ති කායචිත්තක්ඛෙදං. “තං”ති විරියං. “තථාපවත්තියා”ති කම්මසුරභාවෙන පවත්තියා. “හෙතුපෙ වා”ති එතෙන භාවසද්දස්ස අත්ථං වදති. “කායචිත්ත කිරියාභූතං”ති එතෙන කම්මසද්දස්ස අත්ථං. “විධිතා”ති තස්ස පවත්තියා පුබ්බාභිසඬ්ඛාර විධානෙන. තමෙව විධානං කම්මෙසු නෙතබ්බත්තා නයොති ව, උපෙතබ්බත්තා උපායොති ව චුච්චතීති ආහ “නයෙන උපායෙනා”ති. තමෙව විධානං දස්සෙති “විරියවතො”තිආදිනා. “ඊරන්තී”ති ඵරයන්ති. “කිච්ච සම්පත්තියා”ති ආරම්මණ විජානන චූසනාදි කිච්ච සම්පත්ති අත්ථාය. ඛ්‍යාවටාති කායචිත්තාති යෙසන්ති විග්ගහො. “ඛ්‍යාවටාති”ති උස්සාහිතාති. “ථුණුපත්ථම්භන සදිසං”ති ජිණ්ණස්ස ගෙහස්ස අපතනත්ථාය සාරත්ථම්භෙන උපත්ථම්භනසදිසං. උපත්ථම්භකත්ථම්භසදිසන්තිපි වදන්ති. “සබ්බ සම්පත්තිනං මූලං”ති සබ්බාසං ලොකිය සම්පත්තිනං ලොකුත්තර සම්පත්ති නඤ්ච මූලං. කස්මා, පුඤ්ඤකම්ම සම්පත්තියා ච පාරම් පුඤ්ඤසම්පත්තියා ච පතිට්ඨානත්තා. සතිහි පුඤ්ඤකම්මසම්පත්තියා සබ්බා ලොකිය සම්පත්ති සිජ්ඣති. සති ච පාරම් පුඤ්ඤ සම්පත්තියා සබ්බාලොකුත්තර සම්පත්ති සිජ්ඣතිති. එතෙන හීන විරියො නාම සබ්බ සම්පත්තිතො පරිබාහියොති දීපෙති.

80. පිතිවචනත්ථෙ. “පිනයතී”ති පිනෙති, පිනං කරොතීති ආහ “තජ්ජෙතී”ති. තොසෙතීති අත්ථො. “තුට්ඨිං”ති තුසිතං, පහට්ඨං. “සුහිතං”ති සුධාතං, සුපුණ්ණං, වද්ධිතං. අනෙකත්ථත්තා ධාතුනං “වඩ්ඪෙතී”ති චුත්තං. “පිනන්තී”ති තජ්ජන්ති, ජොතන්ති, විරොචන්ති, දිවා තජ්ජතිආදිවිචොතිආදීසු විය. බුද්දිකා පිති නාම ලොමහංස න මත්තකාරිකා පිති. බණ්ඩා පිති නාම බණ්ඩා බණ්ඩා විජ්ජුප්පාදසදිසා පිති. ඔක්කන්තිකා පිති නාම සරීරං ඔක්කමිත්වා ඔක්කමිත්වාහිජ්ජන්ති පිති. උබ්බෙගාපිති නාම කායං උදග්ගං කත්වා ආකාසෙ උල්ලඬිසාපෙන්නී පිති. ඵරණා පිති නාම කප්පාසවත්තියං ඵරණකතෙලං විය සකලකායං ඵරණවසෙන පවත්තා පිති.

81. ඡන්දවචනත්ථෙ. “අභිසන්ධි”ති අභිලාසො, අභිකඬ්ඛනං. “කත්තුසද්දො”ති කරධාතු වසෙන චුත්තං. “සබ්බකිරියා පදානී”ති සබ්බාති තුම්ච්ඡත්ථ කිරියා පදානි. “අත්ථිකො”ති අසිද්ධො හුත්වා සාධෙතුං ඉච්ඡිතො අත්ථො අස්සාති අත්ථිකො. ඉච්ඡන්තොතිපි වදන්ති. “ආරාධෙතුකාමතා

අනුදීපනීපාඨ

වසෙනා’ති සාධෙතු කාමතාවසෙන, සම්පාදෙතු කාමතා වසෙන. උසුං සරං අ සන්ති ඛිපන්තිති ඉස්සාසා. ඉකාරස්ස උකාරො. ධනුග්ගහා. “යසෙන වා”ති පරිවාරෙන වා, කිත්ති සද්දෙන වා. “සරෙ”ති කණ්ඩෙ. විභාවනිපාඨෙ නානාවාද සොධනත්ථං අයඤ්චාතිආදිවුත්තං. “යදග්ගෙනා”ති යෙන කාරණ කොට්ඨාසෙන. සඬගහිතාති සම්බන්ධො. “විස්සජ්ජිතබ්බ යුත්තකෙනා”ති විස්සජ්ජිතබ්බ යොග්ගෙන. “තෙන අත්ථිකො යෙවා”ති පද්ද්ධාරො. “සො න යුජ්ජති”ති සො අත්ථො න යුජ්ජති. “බ්බිත උසුනං”ති පුබ්බභාගෙ බ්බිත උසුනං. “අත්ථතො පනා”ති අධිප්පායත්ථතො පන. “හත්ථප්පසාරණං වියා”ති ලොකෙ කිඤ්චි ඉච්ඡන්තස්ස ජනස්ස හත්ථප්පසාරණං වියාති අධිප්පායො. “ථාමපත්තො”ති අධිපති භාව පත්තොති වුත්තං හොති. තෙනාහ “තථාහෙසා”තිආදිං. “තණ්හාය හත්ථෙ යීතා”ති උපචාර වචනමෙතං. තණ්හාය පරිග්ගහිතාති වුත්තං හොති. නසක්ඛිස්සන්තියෙව, නො නසක්ඛිස්සන්ති. තස්මා වෙදිතබ්බමෙතං ඡන්දොයෙව තණ්හාය බලවතරොති. කස්මා බලවතරොති. ආදීනවානිසංස දස්සනඤ්ඤාණෙන යුත්තත්තාති.

82. “පකිරන්ති”ති පත්ථරන්ති. “සමානා”ති සාවජ්ජෙහි යුත්තා සාවජ්ජා, අනවජ්ජෙහි යුත්තා අනවජ්ජාති එවං සදිසා, සාධාරණා.

අඤ්ඤසමානරාසිමිහිඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

83. අකුසලරාසිමිහි. “මුය්හති”ති ඤාතබ්බස්සඤ්ඤායා ධම්මස්ස අඤ්ඤාණ වසෙන සම්මුය්හති, චිත්තස්ස අන්ධභාවො හොති. චතුරඬ්ගතමො නාම ‘කාලපක්ඛ වාතුද්දසි දිවසො, අඬ්ඬරත්ති සමයො, තිබ්බවනසණ්ඩො, බහලමෙසච්ඡන්තො,ති අයං චතුරඬ්ගතමො. සො වක්ඛුස්ස අන්ධභාවං කරොති. එවං තස්ස තමස්ස වක්ඛුස්ස අන්ධභාවකරණං විය. ඤාණගතිකො හොතීති දට්ඨබ්බො අට්ඨකථා නයෙන. තමෙව අට්ඨකථා නයං දස්සෙතුං “තථා හෙසා”තිආදි වුත්තං. අහිධම්මට්ඨිකායං පන මිච්ඡා ඤාණන්ති මිච්ඡා විතක්කො අධිප්පෙනො. සො හි මිච්ඡා සඬකප්පො හුත්වා නානප්පකාර චිත්තා පචත්ති වසෙන ඤාණගතිකො හොති. මොහො පන චිත්තස්ස අන්ධි භූතො, නානාවිත්තන කිච්ච රහිතො, කථං ඤාණගතිකො හවෙය්‍යාති තස්ස අධිප්පායො. “පාප කිරියාසු”ති දුච්චරිත කම්මෙසු. “උපාය විත්තාවසෙනා”ති කතකම්මස්ස සිද්ධත්ථාය සත්ථාවුධාදිවිධානෙසු නානාඋපාය විත්තාවසෙන. අප්පටි පජ්ජනං අප්පටි පත්ති. ඤාණ ගතිං අගමනන්ති අත්ථො. තෙනාහ “අඤ්ඤාණමෙව වුච්චති”ති. “ඤාණගතිකා”ති ඤාණප්පචත්තියා සමානප්පචත්තිකා. ලොහො ඤාණ ගතිකො මායාසාඨෙය්‍යා කම්මෙසු විචිත්තප්පචත්තිකත්තා. විචාරො ඤාණ ගතිකො. තථාහි සො ඤානඬ්ගෙසු විචිකිච්ඡාය පටිපක්ඛොති වුත්තො. චිත්තස්ස ඤාණ ගති කතා විචිත්තත්ථාවාචකෙන චිත්තසද්දෙන සිද්ධො. තෙ ව ධම්මා සබ්බ සත්තෙසු

ඤාණ ගතිකා න භොන්ති. ඤාණපනිස්සයං ලභිත්වා එව භොන්තිති දස්සෙතුං “තෙහි”ති ආදිමාහ. තෙ සාධෙත්තිති සම්බන්ධො. පකතියා විඤ්ඤජාතිකා නාම තිහෙතුකස්පටි සන්ධිකා. අඤ්ඤස්පටි සන්ධිකාපි බොධිසත්ත භූමියං ධීතා වා පඤ්ඤාපසුත භවතො ආගතා වා. සුතපරියත්ති සම්පන්නා නාම ද්විහෙතුකස්පටි සන්ධිකාපි ඉමස්මිං භවෙ බහුස්සුත සම්පන්නා ව පරියත්ති කම්ම සම්පන්නා ව.

84. අභිරිකවචනත්ථෙ. “න භිරියති”ති නාම ධාතු පදමෙතං. හරායති ලජ්ජතිති භිරි. හරෙ ලජ්ජායංති ධාතු. න භිරි අභිරිති වචනත්ථො. “රූචිං උප්පාදෙත්වා”ති ගාමසු කරස්ස ගුථරාසි දස්සනෙ විය විත්තරොචන විත්ත බමනං උප්පාදෙත්වා. අත්තානං පාපකම්ම ලිම්පතො විත්තස්ස අලීනතා අපිගුව්ඡනං නාම. අත්තානං අසප්පුරිස භාවපත්තිතො විත්තස්ස අලීනතා අලජ්ජා නාම.

85. අනොත්තප්පවචනත්ථෙ. “න භායති”ති පාපකම්මං භයතො න උපට්ඨාති. “න උත්‍රසති”ති පාපකම්ම හෙතු න කම්පති. “තාසු”ති පාපකිරියාසු. “අසාරජ්ජමානං කත්වා”ති සුරං විස්සට්ඨං කත්වා. අසාරජ්ජං නාම සුරභාවො. අනුත්තාසො නාම පාපකම්ම හෙතු විත්තස්ස අකම්පනං. ගාථායං. අපිගුව්ඡනසීලො පුග්ගලො අපෙගුව්ඡී. “පාපා”ති පාපකම්මතො. “සුකරො”ති ගාමසුකරො. සො ගුථතො අපෙගුව්ඡී. අභිරිකො පාපතො අපෙගුව්ඡීති යොජනා. අභායනසීලො අභිරු. “සලභො”ති පටඬිගො. “පාවකා”ති දීපජාලම්භා. සලභො පාවකම්භා අභිරු විය අනොත්තවචි පාපතො අභිරුති යොජනා.

86. උද්ධවචවචනත්ථෙ. “උද්ධරති”ති උක්ඛිපති. ආරම්මණස්මිං න සන්ති සිද්ධි. වික්ඛිපතිති චුත්තං භොති. “වට්ටෙත්වා”ති ආවට්ටෙත්වා. “විස්සට්ඨගෙණ්ඩුකො වියා”ති විස්සජ්ජිතො සාරගෙණ්ඩුකො විය. “ධජපටාකා වියා”ති වාතෙරිතා ධජපටාකා විය.

87. ලොභවචනත්ථෙ. “ලුබ්භති”ති ගිජ්ඣති, අභිකඩ්ඛති. අභිසජ්ජනං අභිලග්ගනං. මක්කටං ආලිම්පති බන්ධති එතෙනාති මක්කටා ලෙපො. “තත්ත කපාලෙ”ති අග්ගිනාසන්තත්තෙ සට කපාලෙ. තෙලස්ස වත්ථම්භි අඤ්ජනං අභිලග්ගනං තෙලඤ්ජනං. රජ්ජනං පටිසජ්ජනං රාගො. තෙලඤ්ජන භූතො රාගො තෙලඤ්ජන රාගො. න කිලෙසරාගො. රත්ති දිවං පවත්තනට්ඨෙත තණ්හා එව නදීසොතසදිසත්තා තණ්හා නදී. “සත්තානං”ති පුපුජ්ජන සත්තානං. “සුක්ඛකට්ඨසාධාපලාසනිණකසට්ඨානී”ති සුක්ඛ කට්ඨකසට්ඨානී, සුක්ඛ සාධා කසට්ඨානීති ආදිනා යොජෙතබ්බං. කසට්ඨ සද්දෙන අසාරභාවං දීපෙති. “නදී වියා”ති පබ්බතෙය්‍යා නදී විය.

අනුදීපනීපාඨ

88. දිට්ඨිවචනත්ථෙ. “දස්සනං”ති පරිකප්පනා සිද්ධෙසු මිච්ඡා සභාවෙසු විපරිත දස්සනං. තෙනාහ “ධම්මානං”තිආදිං. තත්ථ “ධම්මානං”ති රූපාරූප ධම්මානං, අනිච්චතාදි ධම්මානස්ථ. “යාථාච සභාවෙසු”ති භූතසභාවෙසු. භූතසභාවො හි යථා ධම්මං අවති රක්ඛතීති අත්ථෙත යාථාවොති වූච්චති. අත්තානං පණ්ඩිතං මඤ්ඤන්තීති පණ්ඩිත මානිනො. පටිච්චෙධඤ්ඤාණං නාම අරිය මග්ගඤ්ඤාණං. පරමං චජ්ජන්ති දට්ඨබ්බා ලොකෙ මහාසාවජ්ජට්ඨෙතා නං සදිසස්ස අඤ්ඤස්ස චජ්ජස්ස අභාවතොති අධිජ්ජායො.

89. මානවචනත්ථෙ. “මඤ්ඤතී”ති භූතසභාවං අතික්කමම අධිකං කත්වා අහමස්මිතිආදිනා තෙන තෙන අභූතාකාරෙන මඤ්ඤති. තෙනාහ “අහං ලොකෙ”තිආදිං. තත්ථ “කට්ඨකට්ඨගරො වියා”ති සුක්ඛදාරුක්ඛන්ධො විය. සො පන උපත්ථමිහිතො මඤ්ඤතීති සම්බන්ධො. “අත්තානං අච්චුග්ගතං මඤ්ඤතී”ති පුග්ගලං මානෙන අහින්තං කත්වා වුත්තං. “උන්නති ලක්ඛණො”ති උන්නමන සභාවො.

90. දොසවචනත්ථෙ. චණ්ඩෙන කායවචී මනොකම්මෙන සමන්තාගතො චණ්ඩිකො. චණ්ඩිකස්ස භාවො චණ්ඩික්කං. “පහතාසීවිසො වියා”ති දණ්ඩෙන පහතො ආසීවිසො විය. “විසජ්ජනට්ඨෙතා”ති සකලකායෙ විවිධෙන සජ්ජනට්ඨෙත, ඵරණට්ඨෙත. ඉදස්ථ නං සමුට්ඨාන රූපානං ඵරණ වසෙන වුත්තං. “අසනිපාතො වියා”ති සුක්ඛා සනිපතනං විය. “දාවග්ගිවියා”ති අරඤ්ඤග්ගි විය. “සපත්තො වියා”ති දුට්ඨවෙරී විය. “විසසංසට්ඨපුනිමුත්තං වියා”ති යථා මුත්තං නාම පකතියා එව දුග්ගන්ධත්තා පටිකුලත්තා දුරෙ ඡට්ටනීයන්ති අහිතමෙව හොති. පුන පුනිභාවෙ සති, දුරතරෙ ඡට්ටෙනබ්බං. විසසංසට්ඨෙපන චත්තබ්බමෙවනත්ථි. සබ්බසො අහිතරාසි හොති. එවං දොසොපි නං සමඬගිතො තස්මිං බණ්ණ පරෙසං අමනාපියතං ආපාදෙති. අත්තහිත පරහිත විනාසස්ථ කාරෙති, පරම්මරණා අපායස්ථ පාපෙතීති සබ්බසො අහිතරාසි හොති. තෙන වුත්තං “විසසංසට්ඨපුනි මුත්තං විය දට්ඨබ්බො”ති.

91. ඉස්සාවචනත්ථෙ. දුට්ඨා ඉස්සාලද්ධසම්පත්ති විසයා චලිතබ්බ සම්පත්ති විසයා ච. තත්ථ ලද්ධ සම්පත්ති විසයං තාවදස්සෙති “පරෙසං පකතියා”තිආදිනා. ලද්ධ සම්පත්තිග්ගහණෙන අතීත සම්පත්තිපි සඬගිතාති දට්ඨබ්බා. ඉස්සාපකතිකාහි කෙච් අසුකො නාම පුබ්බෙ එවං සම්පත්තිකො අහොසිති වා, අහං පුබ්බෙ එවං සම්පත්තිකො අහොසින්ති වා සුත්වා නසහන්තියෙව. නං වචනං සොතුංපි න ඉච්ඡන්තීති. අසුකොතිආදිනා ලහිතබ්බසම්පත්ති විසයං දස්සෙති.

92. මච්ඡරියවචනත්ථෙ. “මම එවා”ති මමපක්ඛෙ එවාති අධිප්පායො. “ගුණජාතං”වාති අත්තනිවිජ්ජමානං සිජ්ජවිජ්ජාදි සම්පත්ති ගුණජාතං වා. “චත්ථු වා”ති ධනධක්ඛාදිචත්ථු වා. “අවිජ්ජාරිකතාවසෙනා”ති අක්ඛෙතනං සිජ්ජවිජ්ජාදිකං වා ධනධක්ඛාදිකං වා මය්හං දෙහීති වුත්තෙ පරහිතත්ථාය දාතබ්බ යුත්තකං දස්සාමීති එවං චිත්තෙසති, පරහිතජ්ජරණාවසෙන තං චිත්තං විජ්ජාරිකං නාම හොති. දෙහීති වචනම්පි සොතුං අනිවිජ්ජන්තො පරහිතත්ථාය අවිජ්ජාරික චිත්තො නාම හොති. එවං අවිජ්ජාරිකතාවසෙන චරති පචත්තතීති මච්ඡරක්ඛෙව කාරස්ස ඡ කාරං කත්වා. තථා පචත්තං චිත්තං. පුග්ගලො පන මච්ඡරීති වුච්චති. “තං”ති ලද්ධසම්පත්තිං. “පරෙහි සාධාරණං දිස්වා”තිආදිනා යොජෙතබ්බං. සාධාරණන්ති ච ද්විසන්තකං වාති සන්තකං වා භවිස්සමානං, පරෙහි වා පරිභුක්ඛ්ඪියමානං. “නිග්ගුහනලක්ඛණං”ති රක්ඛාවරණගුත්තීනිසඬිගොපන සභාවං. අත්තනා ලද්ධ සම්පත්ති නාම ඉස්සාය අවිසයො. ලහිතබ්බසම්පත්ති පන උභය සාධාරණං. තස්මා තත්ථ උභින්නං විසෙසො චත්තබ්බොති තං දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. “යස්ස ලාභං න ඉච්ඡති”ති අත්තනා ලභතු වා මාවා, කෙවලං පර සම්පත්තිං අසහන්තො යස්ස පරස්ස ලාභං න ඉච්ඡති. “චිත්ත විසාතො”ති චිත්ත විහක්ඛන්තං. “අත්තනා ලද්ධං ඉච්ඡති”ති පරො සම්පජ්ජතු වා මාවා, යත්ථ පරලාභෙසති, අත්තනා න ලහිස්සති, තත්ථ අත්තනාව ලද්ධං ඉච්ඡති. යත්ථ අත්තනා ච ලහති, පරො ච ලහති, තත්ථ විසාතො නත්ථීති අධිප්පායො. “අලබ්භමානකං චිත්තෙත්වා”ති අත්තනා අලහිස්සමානං සල්ලක්ඛෙත්වා.

93. කුක්කුච්චවචනත්ථෙ. “කිරියා කතං”ති කත සද්දස්සභාව සාධනමාහ. එවං වචනත්ථං දස්සෙත්වා අභිධෙය්‍යත්ථං දස්සෙන්නො “අත්ථතො පනා”තිආදිමාහ. “අනුසොචන වසෙනා”ති පච්ඡා පුනස්පුනං චිත්තසන්තාපවසෙන. සො කුකතන්ති වුච්චතීති සම්බන්ධො. “කුසල ධම්මෙසු”ති පුක්ඛ්ඛ කිරියවත්ථු ධම්මෙසු චිත්ත පරියාදානාය එව සංචත්තති. කුක්කුච්ච සමඬිගී පුග්ගලො පුක්ඛ්ඛකම්මං කරොන්නොපි චිත්ත සුඛං න ලහති. බහුජන මජ්ඣෙ වසිත්වා නානාකිච්චාති කරොන්නො නානා තිරච්ඡාන කථං කථෙන්නො චිත්ත සුඛං ලහති. තදා තස්ස පුක්ඛ්ඛකම්ම කරණත්ථාය චිත්තං පරියාදීයති, පරික්ඛියාති. චිත්තවසං ගච්ඡන්තො විචරති. එවං චිත්ත පරියාදානාය එව සංචත්තති. “අට්ඨකථායං”ති අට්ඨසාලිනියං. “කතා කතස්ස සාවජ්ජානවජ්ජස්සා”ති පුබ්බෙ කතස්ස සාවජ්ජකම්මස්ස, අකතස්ස අනවජ්ජ කම්මස්ස. කම්මත්ථෙසාම්ච්චනං. “අභිමුඛගමනං”ති ආරම්මණ කරණවසෙන චිත්තස්ස අභිමුඛජ්ජවත්තනං. එතෙන පටිමුඛං සරණං චිත්තනං පටිසාරොති දස්සෙති. “අකතං න කරොති”ති අකතං කාතුං න සක්කොතීති අධිප්පායො. එවං කතං න කරොතීති එත්ථපි. “විරූපො”ති විභවිජ්ජා අසොභණො. “කුච්ඡිතො”ති ගරහිතබ්බො. නනු පුබ්බෙ චිත්තජ්ජපාදො කුච්ඡිතොති වුත්තො. අට්ඨකථායං පන විජ්ජපටිසාරො කුච්ඡිතොති වුත්තො. උභයමෙතං න සමෙතීති.

අනුදීපනීපාඨ

නො න සමෙති, අඤ්ඤානු පපත්තිතොති දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. “යෙන ව කාරණෙන”ති කතාකතං පටිච්ච නිරත්ථක චිත්තජ්ජවත්ති කාරණෙන. සො චිත්තජ්ජපාදොව කුකතපදෙ ගහෙනුං යුත්තො, නවිභාවනියං විය කතාකත දුච්චරිත සුවරිතන්ති අධිජ්ජායො. නනු විභාවනියම්පි සො චිත්තජ්ජපාදොව උපචාර නයෙන ගහිතොති වෙ. යුත්ති වසෙන ව අට්ඨකථාගමෙන ව මුඛ්‍යතො සිද්ධෙ සති, කිං උපචාර නයෙන. තෙනාහ “විභාවනියං පනා”තිආදිං. කුකතස්සභාවො කුක්කුච්චං, අකාරස්ස උකාරං කත්ථාති අයං අට්ඨකථානායො. ඉදානි සද්දස්සත්ථනායෙන අපරං වචනත්ථඤ්ච අධිජ්ජායත්ථඤ්ච දස්සෙතුං “අපි වා”තිආදි ආරද්ධං. තත්ථ “ධාතුපාඨෙසු”ති අක්ඛරධාතුජ්ජකාසනෙසු නිරුත්ති පාඨෙසු. පඨන්තියෙව, නො න පඨන්ති. තෙ ව අත්ථා චෙනසො විජ්ජපිසාරො මනො විලෙඛොති එවං පාළියං. චුත්තෙහි කුක්කුච්චපරියායෙහි සමෙන්නියෙව. තස්මා අයං අපරොනායො ඉධ අවස්සං වත්තඛිඛො යෙවාති දීපෙති. විජ්ජපි සාරිපුග්ගලො ව තං තං පුඤ්ඤකම්මං කරොන්නොපි විජ්ජපි සාරග්ගිනා දය්හමාන චිත්තො පුඤ්ඤකම්මෙ චිත්තජ්ජසාදං නලහති. චිත්ත සුඛං න චිත්තදිති. කිං ඉමිනා කම්මෙනාති තං පභාය යත්ථ චිත්ත සුඛං චිත්තදිති, තත්ථ විචරති. එවං විජ්ජපිසාරො පුඤ්ඤකම්මෙනා සඬකොචනං නාම භොතීති. කිලෙසසල්ලිඛනං නාම සන්තුට්ඨි සල්ලෙඛජ්ජපිපත්තියං ඨිතස්ස තද්ධිගජ්ජභානාදිවසෙන තං තං කිලෙසජ්ජභානං වුව්චති. “අනුත්ථුනනාකාරෙන”ති පුනස්පුනං විලපනාකාරෙන. සඬකොචතීති වත්ථා තස්ස උභයං අත්ථං දස්සෙන්නො “කුසලකම්ම සමාදානෙ”තිආදිමාහ. නම්තුම්පි න දෙති. කුතො සමාදාතුං වා වඬ්ඨෙසුතුං වා දස්සතීති අධිජ්ජායො. “තනුකරණෙන”ති දුඛිඛලකරණෙන. විසෙසනට්ඨෙකරණ වචනං. “සො”ති ධම්මසමුහො. තං පන කුක්කුච්චං. කෙචි පන කුක්කුච්චං පච්චුජ්ජන්ත සුවරිත දුච්චරිතා රම්මණම්පි අනාගත සුවරිත දුච්චරිතා රම්මණම්පි කජ්ජෙන්නි. තං පටික්ඛිපන්නො “තෙනා”තිආදිමාහ. මහානිද්දෙසපාඨෙ ද්විභාකාරෙහි උජ්ජජ්ජති කුක්කුච්චං චෙනසො විජ්ජපිසාරො මනොවිලෙඛොති පාඨො. “කතත්තා වා”ති අකත්තඛිඛස්ස කතත්තා ව. “අකතත්තා වා”ති කත්තඛිඛස්ස අකතත්තා ව. කෙචි පන අයං විජ්ජපිසාරො නාම කදාචි කස්සචි කෙනචි කාරණෙන පුඛිඛෙකත සුවරිතම්පි අකත දුච්චරිතම්පි ආරඛ්භ උජ්ජජ්ජති. උම්මත්තකසදිසඤ්චි පුපුජ්ජන චිත්තන්ති වදන්ති. තං පටික්ඛිපන්නො “එතෙනා”තිආදිමාහ. සො පන කෙසඤ්චි වාදෙ විජ්ජපිසාරො නාම දොමනස්සං භොති, න කුක්කුච්චන්ති අධිජ්ජායො. සොච ඛො ද්විධා භාවො. අපායභයෙන තජ්ජියන්ති තාසියන්ති අපායභය තජ්ජිතා. “න අඤ්ඤෙසං”ති සුවරිත දුච්චරිතං අජානන්තානං අමනසිකරොන්නානඤ්ච න භොති. කථං විඤ්ඤායතීති වෙ. සුවරිතදුච්චරිත නාමෙන අනුසොචනාකාරස්ස දස්සිතත්තාති චුත්තං “අකතං මෙ”තිආදි. යාථාචමානො නාම සෙය්‍යස්ස සෙය්‍යො හමස්මීති සදිසස්ස සදිසොහමස්මීති හීනස්ස හීනොහමස්මීතිආදිනා පවත්තො භූතමානො.

යඤ්චකුක්කුච්චං උප්පජ්ජතීති සම්බන්ධො. “අකත්වා”ති තං කල්‍යාණ කම්මං අකත්වා. “කත්වා”ති තං පාපකම්මං කත්වා. ඉදං පන පුබ්බෙකතා කතකාලෙ එව අයාථාවං හොති. අනුසොවන කාලෙපන යාථාවමෙව. “හත්ථ කුක්කුච්චං”ති එත්ථ සඬකොවනත්ථො න ලබ්භති. කුච්ඡිත කිරියත්ථො එව ලබ්භති. හත්ථලොලතාහි හත්ථ කුක්කුච්චන්ති වුව්චති. පාදලොලතා ච පාදකුක්කුච්චං. තෙනාහ “අසංයත කුක්කුච්චං නාමා”ති. යං පන කුක්කුච්චං. “තං”ති තං වත්ථුං. කුක්කුච්චං කරොන්තීති කුක්කුච්චායන්තා. නාමධාතු පදඤ්ඤෙනං. කප්පති නු ඛො, න නු ඛො කප්පතීති එවං විනය සංසයං උප්පාදෙන්තාති අත්ථො. “කුක්කුච්චජපකතතායා”ති කුක්කුච්චෙන අපකතතාය අභිභූතතාය. “අත්තනො අවිසයෙ”ති ආණාවක්කයානෙ. ආණාවක්ක සාමිනො බුද්ධස්සවිසයන්තා අත්තනො සාවක භූතස්ස අවිසයෙති අත්ථො. යෙ පන කරොන්තියෙව කුක්කුච්චායන්තා ජිති අධිජ්ජායො. “ආපත්තිං”ති දුක්කටාපත්තිං.

94-95. ටීනමිද්ධවචනත්ථෙසු. “චිත්තං මන්දමන්දං කත්වා”ති චිත්තන කිච්චෙ අතිමන්දං පරිදුබ්බලං කත්වා. චිත්තං ගිලානං මිලානං කත්වාති වුත්තං හොති. “අජ්ඣොත්ථරතී”ති අභිභවති. ආරම්මණ විජානනෙ වා ජවනකිච්චෙ වා පරිභීනථාමබලං කරොති. “ටියතී”ති පදං පාළිවසෙන සිද්ධන්ති ආහ “ටීනං ටියනා”තිආදිං. “අකම්මඤ්ඤභූතෙ කත්වා”ති කායකම්මාදීසු අකම්මක්ඛමෙ පරිදුබ්බලෙ කත්වා. [මුග්ගරෙන පොථෙත්වා වියාති වුත්තං හොති]. “තෙ”ති චිත්ත වෙනසිකෙ සම්පයුත්ත ධම්මෙ. “ඔලියාපෙත්වා”ති අවලීනෙ අවසිදන්තෙ කත්වා. තෙනාහ “ඉරියා පථං ජි”තිආදිං. ටීනං චිත්තං අභිභවති, විජානන කිච්චස්ස ගෙලඤ්ඤත්තා ටීනස්ස. මිද්ධං වෙනසිකෙ අභිභවති, ථුසනාදි කිච්චස්ස ගෙලඤ්ඤත්තා මිද්ධස්සාති අධිජ්ජායො.

96. විචිකිච්ඡාවචනත්ථෙ. “විකිච්ඡනං”ති රොගාපනය නත්ථෙ කිතධාතුවසෙන සිද්ධං සඬබ්බ කිරියා පදන්ති ආහ “ඤාණජ්ජටිකාරොති අත්ථො”ති. “පටිකාරො”ති ච රොගස්ස පටිපක්ඛ කම්මං. “එතායා”ති නිස්සක්කවචනං. විචිනන්ති ධම්මං විචිනන්තීති විචිනො. ධම්ම විමංසකා. කිච්ඡති කිලමති එතායාති කිච්ඡා. විචිනං කිච්ඡාති විචිකිච්ඡාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “සභාවං”තිආදිමාහ. “විචිකිච්ඡතී”ති සඬබ්බධාතුවදං. තඤ්ච කඬබායං වත්තතීති දස්සෙතුං “විචිකිච්ඡති වා”තිආදි වුත්තං. ද්විධා එළයති කම්පතීති ද්වෙළකං. තථා පවත්තං චිත්තං. ද්වෙළකස්ස භාවොති විග්ගහො. “බුද්ධාදීසු අට්ඨසු”ති බුද්ධෙ කඬබති, ධම්මෙ කඬබති, සඬසෙ කඬබති, සික්ඛාය කඬබති, පුබ්බන්තෙ කඬබති, අපරන්තෙ කඬබති, පුබ්බන්තා පරන්තෙ කඬබති, ඉදජ්ජවචයනා පටිච්ච සමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු කඬබතීති එවං වුත්තෙසු අට්ඨසු සද්ධෙය්‍ය වත්ථුසු. තත්ථ “බුද්ධෙ කඬබති”ති ඉතිපි සො භගවා අරහංතිආදිනා වුත්තෙසු බුද්ධගුණෙසු අසද්දහන්තො බුද්ධෙ කඬබති

අනුදීපනීපාඨ

නාම. ස්වාක්ඛාතො භගවතා ධම්මොතිආදිනා චුත්තෙසු ධම්ම ගුණෙසු අසද්දහන්තො ධම්මෙ කඬබති නාම. සුප්පට්ඨන්තො භගවතො සාවකසඬ්ඝොතිආදිනා චුත්තෙසු සඬ්ඝගුණෙසු අසද්දහන්තො සඬ්ඝෙ කඬබති නාම. තිස්සන්තං සික්ඛානං වට්ට දුක්ඛතො නියානාට්ඨෙසු අසද්දහන්තො සික්ඛාය කඬබති නාම. අත්තනො අතීත භවස්ස අත්ථී නත්ථීභාවෙ කඬබන්තො පුබ්බන්තෙ කඬබති නාම. අත්තනො පරම්මරණා අනාගත භවස්ස අත්ථී නත්ථීභාවෙ කඬබන්තො අපරන්තෙ කඬබති නාම. තදුහයස්ස අත්ථී නත්ථී භාවෙ කඬබන්තො පුබ්බන්තා පරන්තෙ කඬබති නාම. ඉමස්මිං භවෙ අත්තනො ඛන්ධානං පටිච්ච සමුප්පාදෙ ච පටිච්ච සමුප්පන්නභාවෙ ච කඬබන්තො ඉදප්පච්චයතා පටිච්ච සමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු කඬබති නාම. “විමති වසෙනා”ති වෙමතිකභාවෙන. පවත්තමානා විචිකිච්ඡා. විචිකිච්ඡා පටිරූපකා නාම සබ්බ ධම්මෙසු අප්පට්ඨතඛුද්ධිනං සබ්බඤ්ඤා ඛුද්ධානං එව නත්ථීති චුත්තං “අසබ්බඤ්ඤානං”තිආදි.

අකුසලරාසිමිහිඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

97. සද්ධාවචනත්ථෙ. “සන්තිසින්නං”ති අවලිතං. “සුට්ඨ”ති අනස්සන්තං අවලන්තඤ්ච කත්වා. “ධාරෙතී”ති එවමෙව හොතීති සල්ලක්ඛණවසෙන ධාරෙතී. තථා යපෙනීති. සද්දහන්ති වා සද්ධා සම්පන්නා සත්තා. සද්ධාතුං අරහන්තීති සද්ධෙය්‍යානි. අකාලුස්සං චුච්චති අනාවලං චිත්තං. අකාලුස්සං එව අකාලුස්සියං. තස්ස භාවොති විග්ගහො. “ඔකප්පනා”ති අහොසාධු අහොසුට්ඨති අධිමුච්චනවසෙන චිත්තනා. “මිච්ඡාධිමොක්ඛො යෙවා”ති දිට්ඨිසම්පයුත්තො අධිමොක්ඛොයෙව. “චිත්තෙ අසතී”ති ධනෙ අසති. ධනඤ්චි චිත්තන්ති චුච්චති. යං යං ඉච්ඡති, තං තං චිත්තදන්ති එතෙනාති කත්වා. “තෙසං”ති මනුස්සානං.

98. සතිවචනත්ථෙ. “සරතී”ති අනුස්සරතී. “කතාතී”ති පුබ්බෙකතාතී. “කත්තබ්බාතී”ති ඉදානි වා පච්ඡා වා කත්තබ්බාතී. කල්‍යාණ කම්මං නාමපකතියා චිත්තස්ස රතිට්ඨානං න හොති. පාප කම්මමෙව චිත්තස්ස රතිට්ඨානං හොති. තස්මා කල්‍යාණ කම්මෙ එව අප්පමජ්ජතුං විසුං සතිනාම ඉච්ඡිතබ්බා. පාපකම්මෙ පන විසුං සතියා කිච්චං නත්ථී. සබ්බෙපි චිත්තවෙතසිකා ධම්මා අපමත්ත රූපා හොන්ති. තෙනාහ “ඉතරාපනා”තිආදිං. “සතියෙව න හොතී”ති විසුං සති නාමකො එකො වෙතසිකොයෙව න හොති. කතමා පන සා හොතීති ආහ “කතස්සා”තිආදිං. තත්ථ කතස්ස අප්පමජ්ජනං නාම කෙසඤ්චි අනුමොදනවසෙන කෙසඤ්චි අනුසොචනවසෙන අප්පමජ්ජනං. කත්තබ්බස්ස අප්පමජ්ජනං නාම නිච්චකාලම්පි කාතුං අභිමුඛතා. “කතස්සා”ති වා භූමිමත්ථෙ සාම්ච්චනං. තථා සෙසෙසු ද්විසු පදෙසු. සබ්බෙසු රාජකම්මෙසු නියුත්තො සබ්බකම්මිකො. “නියුත්තො”ති අප්පමත්තො හුත්වා

බ්‍යාවටකාය චිත්තො. සබ්බෙසු යානෙසු ඉච්ඡිතබ්බාති සබ්බත්ථිකා. සා හි ඡසු ද්වාරෙසු චිත්තස්ස ආරක්ඛ කිව්වා හොති ඉන්ද්‍රිය සංවරණ ධම්මත්තා. තස්මා ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ලොහමූලචිත්තස්ස අනුප්පජ්ජනත්ථාය සා ඉච්ඡිතබ්බා, අනිට්ඨා රම්මණෙ දොසමූල චිත්තස්ස, මජ්ඣිමනිකායෙ මොහමූල චිත්තස්සාති. අපි ච, බොජ්ඣංග භාවනා යානෙසු ඉදං සුත්ත පදං වුත්තං. තස්මා භාවනා චිත්තස්ස ලීනට්ඨානෙපි සා ඉච්ඡිතබ්බා ලීනපක්ඛනො චිත්තස්ස නිවාරණත්ථායාතිආදිනා යොජෙතබ්බා.

99-100. හිරිමත්තප්පවචනත්ථෙසු. “කායදූව්චරිතාදීහි ලජ්ජති”ති තානිකාතුං ලජ්ජති. තානි හිනකම්මානි ලාමකකම්මානීති හිළෙත්වා තතො අත්තානං රක්ඛිතුං ඉච්ඡති. තෙනාහ “ජිගුච්ඡති”ති. “උක්කණ්ඨති”ති විරුජ්ඣති, වියොගං ඉච්ඡති. “තෙහි යෙවා”ති කාය දූව්චරිතාදීහියෙව. “උබ්බිජ්ජති”ති උත්තසති, භයතො උපට්ඨාති. ගාථාසු. “අලජ්ජියෙසු”ති අලජ්ජිතබ්බෙසු කල්‍යාණ කම්මෙසු. “ලජ්ජරෙ”ති ලජ්ජන්ති. “අභයෙ”ති අභයිතබ්බෙ කල්‍යාණකම්මෙ. යස්මා පන සප්පුරිසා අත්තානං පරිහරන්තීති සම්බන්ධො. “හිරියා අත්තනි ගාරවං උප්පාදෙත්වා”ති අත්තතො ජාතිගුණාදිකං වා සීල ගුණාදිකං වා ගරුං කත්වා මාදිසස්ස එව රූපං පාපකම්මං අයුත්තං කාතුං. යදි කරෙය්‍යං, පච්ඡා අත්තානං අසුද්ධං ඤත්වා දුක්ඛිදුම්මතො භවෙය්‍යන්ති එවං හිරියා අත්තනි ගාරවං උප්පාදෙත්වා. “ඔත්තප්පෙන පරෙසු ගාරවං උප්පාදෙත්වා”ති පරානුවාදහයං භාගිත්වාති අධිප්පායො. තත්ථ පරානුවාදහයං නාම පරෙසං සාධු ජනානං ගරහා භයං. අඤ්ඤම්පි අපායහයං සංසාර වට්ටහයඤ්ඤ ඵත්ථ සඨග්ගන්තියෙව. ලොකංපාලෙන්තීති ලොකපාලා. “ලොකං”ති සත්තලොකං. “පාලෙන්තී”ති අපාය භයතො රක්ඛන්ති.

101. අලොභවචනත්ථෙ. අකාරො විරුද්ධත්ථොතිආහ “ලොභජ්ජපිපක්ඛො”ති. ලොභස්ස පටිවිරුද්ධොති අත්ථො. පටිවිරුද්ධතා ච පභායක පහාතබ්බ භාවෙන වෙදිතබ්බාති දස්සෙතුං “සොහී”තිආදිමාහ. තත්ථ සො තෙක්ඛම්මධාතුවසෙන හුත්වා පවත්තතීති සම්බන්ධො. “හිත සඤ්ඤිතෙසු”ති ඉදං මෙ අත්ථාය හිතාය සුඛායාති එවං සඤ්ඤිතෙසු. “ලග්ගනවසෙනා”ති අමුඤ්චිතුකාමතාවසෙන. තෙස්වෙව පවත්තතීති සම්බන්ධො. “භවහොග සම්පත්තියො ගුප්තාසිං විය හිළෙත්වා”ති ඉදං බොධිසත්තානං වසෙන නිදස්සන වචනං. තත්ථ “හිළෙත්වා”ති ගරහිත්වා. නික්ඛමන්ති එතෙනාති තෙක්ඛම්මො. සො එව ධාතුති තෙක්ඛම්මධාතු.

102. අයං නයො දොසජ්ජපිපක්ඛො, මොහජ්ජපිපක්ඛොතිආදියුපි නෙතබ්බො.

අනුදීපනීපාඨ

103. තත්‍ර මජ්ඣිමනිකායං. “ලීනුද්ධව්වානං”ති විත්තස්ස ලීනතා එකො විසමපක්ඛො. උද්ධටතා දුතියො විසමපක්ඛො. ලීනං විත්තං කොසජ්ජෙ විසමපක්ඛෙ පතති. උද්ධටං විත්තං උද්ධව්වෙ විසමපක්ඛෙ පතති. තදුභයමිපි අකුසල පක්ඛිකං හොති. තථා විත්තස්ස අති ලුඛතා එකො විසම පක්ඛො. අතිපහට්ඨතා එකොතිආදිනා සබ්බං බොජ්ඣකඛිගව්ධානං විත්ථාරෙතබ්බං. තත්‍ර මජ්ඣිමනිකායං පන සම්පයුත්ත ධම්මෙ උභොසු අන්තෙසු පාතෙතං අදත්ථා සයං මජ්ඣිමජ්ජපිපදායං දළ්භං තිට්ඨති.

104. පස්සද්ධාදීසු. “තත්ථ තං වීන්දන්තී”ති තෙසු පුඤ්ඤ කම්මෙසු තං විත්ත සුඛං පටිලභන්ති.

105. ලහුතා ද්වයෙ. “තත්තපාසාණෙ”ති සන්තත්තෙ පාසාණපිට්ඨෙ. “තත්ථා”ති පුඤ්ඤකම්මෙසු.

106-110. මුදුතා ද්වයාදීසු සබ්බං සුවිඤ්ඤෙය්‍යං.

111. විරතිත්තයෙ. “කථා, චෙතනා, විරති, වසෙනා”ති ‘කථාසම්මාවාචා, චෙතනා සම්මාවාචා, විරති සම්මාවාචා, වසෙන. තං කථාවාචං සමුට්ඨාපෙතීති තං සමුට්ඨාපිකා. යා පන පාප විරමණාකාරෙත විත්තස්ස පචත්තීති යොජනා. “සමාදියන්තස්ස වා”ති මුසාවාදා විරමාමීතිආදිනා වච්ඡෙදං කත්ථා සමාදියන්තස්ස වා. “අධිට්ඨන්තස්ස වා”ති වච්ඡෙදං අකත්ථා විත්තෙනෙව තථා අධිට්ඨන්තස්ස වා. ඉමෙහි ද්විතී පදෙහි සමාදාන විරතිජ්ජවත්තිං වදති. “අවිතික්කමන්තස්ස වා”ති එතෙන සම්පත්ත විරතිජ්ජවත්තිං වදති. “එතායා”ති සම්මාවාචා විරතියා. සා පන කත්තුනා ච ක්‍රියාය ච සහභාවිතී හුත්ථා සමාදාන ක්‍රියං සුට්ඨුතරං සාධෙති. තස්මා සා කරණ සාධනං නාම හොති. තෙනාහ “කරණත්ථෙවකරණ වචන”න්ති. බහුසුචනවාරෙසු පචත්තමානෙසු පුරිම පුරිම ජවනවාරපරියාපන්තා සම්මාවාචා පච්ඡිම පච්ඡිම ජවනවාරසමුට්ඨිතාය සමාදාන ක්‍රියාය පච්චයො හොති. සා පන තාය ක්‍රියාය අසහභාවිතා කරණලක්ඛණං න සම්පජ්ජති. හෙතු ලක්ඛණෙ තිට්ඨති. තෙනාහ “හෙතු අත්ථෙව කරණවචන”න්ති. ඉදඤ්ච අත්ථතො ලබ්භමානත්තා වුත්තං. සම්මාවාචාති පදං පන කිතසාධන පදත්තාකරණත්ථෙ ඵවසිද්ධං. න හි අකාරක භූතො හෙතු අත්ථො සාධනං නාම සම්භවති. “සමාදාන වචනානී”ති සම්මාවාචා සමුට්ඨිතානි සමාදාන වචනානි. “තතො”ති තතොපරං. “තෙසං”ති තෙ සංවදමානානං. ඉදඤ්ච සබ්බං සම්මාවාචාති වචනෙ වච්ඡෙදවාචං පධානං කත්ථා වුත්තං. සම්පත්තවිරති සමුච්ඡෙද විරතිභූතාය පන සම්මාවාචාය වච්ඡෙදෙන කිව්චං නත්ථි. විරති කිව්ච මෙවපධානන්ති දස්සෙතං. “අපිචා”තිආදි වුත්තං. “පචත්තමානා”ති පචත්තමානත්තා. විසෙසන හෙතු පදමෙතං.

112-113. සම්මාකම්මන්තෙපි සම්මාආජීවෙපි චත්තඛ්ඛං නත්ථි.

114. “සම්පත්තං චත්ථුං”ති පාණාති පාතාදිකම්මස්ස චත්ථුං. සාපච්චුප්පන්තාරම්මණායෙව. කස්මා, අත්තනො පච්චක්ඛෙ සම්පත්ත චසෙනචත්ථුස්සධරමානත්තා. “සමාදියන්තස්ස වා උප්පන්නා”ති පාණාති පාතාපට්ඨිරමාධිතිආදිනා සමාදියන්තස්සයා සමාදානක්ඛණෙ උප්පන්නා විරති. “සා පන පච්චුප්පන්තාරම්මණා හොති”ති එත්ථ කථං පච්චුප්පන්නා රම්මණා හොතිති. පාණාති පාතාපට්ඨිරමාධිති වදන්තස්ස චිත්තං අනුක්කමෙන පාණසද්දාදිනං අත්ථං ආරම්මණං කත්වා පවත්තති. තත්ථ “පාණො”ති වොහාරතො සත්තො. පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං. සො ච සත්තො තඤ්චජීවිතින්ද්‍රියං ලොකෙ සබ්බකාලම්පි සංවිජ්ජතියෙව. එවරූපං ජීවිතින්ද්‍රිය සාමඤ්ඤං සන්ධාය පච්චුප්පන්තාරම්මණාති චුත්තං. අදින්නාදානා පට්ඨිරමාධිතිආදිසුපි එසෙව නයො. “අනාගතා රම්මණාවා”ති එත්ථ එකදිවසං නියමෙත්වා සමාදියන්තස්ස තස්මිං දිවසෙ ධරමාන සත්තාපි අත්ථි. උප්පජ්ජිස්සමානසත්තාපි අත්ථි. තදුභයම්පි පාණචවනෙ සඬග්ගිතමෙව. පාණුපෙනං කත්වා සමාදියන්තස්ස චත්තඛ්ඛමෙව නත්ථි. අපි ච අනාගතකාලිකම්පි සමාදානං අත්ථියෙව. අහං අසුකදිවසතො පට්ඨාය යාවජීවම්පි පාණාතිපාතා විරමාධිතිආදි. එවං සමාදාන විරති අනාගතා රම්මණාපි හොතිති. “පච්චයසමුච්ඡෙදවසෙනා”ති තං තං කිලෙසානුසය සඬබ්බතස්ස පච්චයස්ස සමුච්ඡෙදවසෙන. සෙසමෙත්ථ සුචිඤ්ඤෙය්‍යං.

115-116. අප්පමඤ්ඤාද්වයෙ. අපිවාතිආදිසු. “කලිසම්භවෙහවෙ”ති දුක්ඛුප්පත්තිපච්චයභූතෙ සංසාරහවෙ. “පාපෙකලි පරාජයෙ”ති කලිසද්දො පාපෙ ච පරාජයෙ ච චත්තතිති අත්ථො. සත්තෙහි කලිං අවන්ති රක්ඛන්ති එතායාති කරුණා. සත්තෙහිති ච රක්ඛණත්ථයොගෙ ඉච්ඡිතස්මිං අත්ථෙ අපාදාන වචනං. යථා-කාකෙ රක්ඛන්ති තණ්ඩුලා-ති. සත්තෙවා කලිතො අවන්ති රක්ඛන්ති එතායාති කරුණා. කලිතොති ච රක්ඛණත්ථ යොගෙ අනිච්ඡිතස්මිම්පි අපාදානවචනං. යථා-පාපාවිත්තං නිවාරයෙති. එකස්මිං සත්තෙ පවත්තාපි අප්පමඤ්ඤා එව නාම හොන්ති. යථා තං සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණං එකස්මිං ආරම්මණෙ පවත්තම්පි සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණමෙව හොතිති.

117. පඤ්ඤිත්තදියෙ චත්තඛ්ඛං නත්ථි.

සොහණරාසිමහිඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

118. එතං පරිමාණං අස්සාති එත්තාවං. “එත්තාවතා”ති එත්තාවන්තෙන-එස්සො, වෙදනා, සඤ්ඤා,තිආදිවචනක්කමෙන. “චිත්තූප්පාදෙසු”ති එත්ථ-කතමෙ ධම්මා දස්සනෙන පහාතඛ්ඛා. චත්තාරො දිට්ඨිගතසම්පයුත්ත

අනුදීපනීපාඨ

චිත්තකුප්පාදා-නිදාදීසු චිත්තවේගසික සමුහො චිත්තකුප්පාදොති වුවිවති. ඉධ පන චිත්තානි එව චිත්තකුප්පාදාති වුවිවන්තීති ආහ “චිත්තකුප්පාදෙසුති චිත්තෙසු ඉච්චෙව අත්ථො”ති. “සබ්බදුබ්බලත්තා”ති සබ්බචිත්තෙහි දුබ්බලතරත්තා. “භාවනා බලෙනා”ති චිත්තක්ක විරාගසත්ති යුත්තෙන උපචාර භාවනා බලෙන, වුට්ඨාන ගාමිති විපස්සනා භාවනා බලෙන ව. “බලනායකත්තා”ති බල ධම්මානං නායකත්තා, ජෙට්ඨකත්තා.

119. අකුසල වේගසිකෙසු. “පච්ඡිමං”ති සබ්බෙසුපි ද්වාදසා කුසල චිත්තෙසුති වචනං. “පුරිමස්සා”ති සබ්බා කුසල සාධාරණා නාමාති වචනස්ස. “සමත්තන වචනං”ති-කස්මා සබ්බාකුසල සාධාරණා නාමාති. යස්මා සබ්බෙසුපි. ෭. චිත්තෙසු ලබ්භන්ති, තස්මා සබ්බා කුසල සාධාරණා නාමා-ති එවං සාධන වචනං. යස්මා පන ඉමෙහි චතුහි විනානුප්පජ්ජන්ති, තස්මා තෙ සබ්බෙසු තෙසු ලබ්භන්තීති යොජනා. කස්මා විනා නුප්පජ්ජන්තීති ආහ “න හිතානී”තිදාදිං. “තෙහී”ති පාපෙහි. සබ්බ පාප ධම්මතොති අත්ථො. “තථා තථා ආමසිත්වා”ති දිට්ඨි ඛන්ධෙසු නිව්චො ධුචො සස්සතොතිදාදිනා ආමසති. මානො අහන්ති වා සෙය්‍යො සදිසොතිදාදිනා වා ආමසති. එවං තථා තථා ආමසිත්වා. “තෙසු”ති දිට්ඨිමානෙසු. නිද්ධාරණෙ භූමිමං. දිට්ඨි පරාමසන්තී පචත්තතීති යොජනා. “තං ගහිතාකාර”න්ති තං අහන්ති ගහිතං නිමිත්තාකාරං. සක්කාය දිට්ඨි එව ගති යෙසං තෙ දිට්ඨි ගතිකා. අවික්ඛම්භිත සක්කාය දිට්ඨිකා. “අහන්ති ගණ්භන්ති”ති මානෙන ගණ්භන්ති. “න හි මානස්ස වියා”ති යථා මානස්ස අත්තසම්පග්ගහණෙ බ්‍යාපාරො අත්ථි, න තථා දිට්ඨියා අත්තසම්පග්ගහණෙ බ්‍යාපාරො අත්ථිති යොජනා. එත්ථ ව අත්තසම්පග්ගහණං නාම පරෙහි සද්ධිං අත්තනං සෙය්‍යාදිවසෙන සුට්ඨුපග්ගහණං. “න ව දිට්ඨියා වියා”ති යථා දිට්ඨියා ධම්මානං අයාථාවපක්ඛපරිකප්පෙන බ්‍යාපාරො අත්ථිති යොජනා. තත්ථ අයාථාවපක්ඛො නාම අත්තා සස්සතො උච්ඡින්නොතිදාදි. මච්ඡරියං අත්තසම්පත්තීසු ලග්ගනලොභසමුට්ඨිතත්තා ලොභසම්පයුත්තමෙව සියාති වොදනං පරිහරන්තො “මච්ඡරියං පනා”තිදාදිමාහ. තත්ථ “තාසං”ති අත්තසම්පත්තීනං. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යං.

120. සොහණවේගසිකෙසු. “නිසු ඛන්ධෙසු”ති සීලක්ඛන්ධ සමාධික්ඛන්ධ පඤ්ඤාක්ඛන්ධෙසු ව. “සම්මාදිට්ඨි පච්ඡිමකො”ති සම්මාදිට්ඨියා පච්ඡතො අනුඛන්ධකොති අත්ථො. සම්මාදිට්ඨියා පරිවා රමත්තොති චුත්තං හොති. “තස්මිං අසනි පී”ති දුතීයජ්ඣානික මග්ගාදීසු තස්මිං සම්මාසඬ්ඤාපෙ අසන්තෙපි. “සීලසමාධික්ඛන්ධ ධම්මෙසු පනා”ති ‘සම්මාචාචා, සම්මාකම්මන්තො, සම්මාආජීවො,ති ඉමෙ තයො ධම්මා සීලක්ඛන්ධ ධම්මා නාම. සම්මා වායාමො, සම්මාසනි, සම්මාසමාධි,ති ඉමෙ තයො ධම්මා සමාධික්ඛන්ධා නාම. ඉමෙසු සීලක්ඛන්ධ සමාධික්ඛන්ධෙසු. “එකො එකස්ස කිච්චං න සාධෙති”ති තෙසු සම්මාචාචා සම්මාකම්මන්තස්ස කිච්චං න සාධෙති.

සම්මා ආජීවස්ස කිව්වං න සාධෙති. සම්මාකම්මන්තො ච සම්මාවාචාය කිව්වං න සාධෙතීති ආදිනා සබ්බං වත්තබ්බං. “සීලෙසු පරිපූරකාරිතා වසෙනා”ති සීලප්පටිපක්ඛ ධම්මානං සමුච්ඡින්නදකාරිතා වසෙනාති අධිප්පායො. මුසාවාද විරති මුසාවාදමෙව පජහිතුං සක්කොති. න ඉතරානි පිසුණුවාචාදීනීති යොජනා. එත්ථ සියා. මුසාවාදවිරති නාම කුසල ධම්මො හොති. කුසල ධම්මො ච නාම සබ්බස්ස අකුසල ධම්මස්ස පටිපක්ඛො. එකස්මිම්පි කුසල ධම්මෙ උප්පජ්ජමානෙ තස්මිං සන්තානෙ සබ්බානි අකුසලානි පජහිතුං සක්කොන්තීති වත්තබ්බානි. අථ ච පන මුසාවාද විරති මුසාවාදමෙව පජහිතුං සක්කොති, න ඉතරානීති චුත්තං. කථමිදං දට්ඨබ්බන්ති. චුච්චතෙ. පජහිතුං සක්කොතිති ඉදං පඤ්චසු පහානෙසු තදඛගජ්ජහාන වචනං. තදඛගජ්ජහානන්ති ච තෙන තෙන කුසලඛගෙන තස්ස තස්ස අකුසලඛගස්ස පහානං තදඛගජ්ජහානං නාම. ඉදං චුත්තං හොති, ඉධ සප්පුරිසො පාණාතිපාතා පටිවිරමාමීති ආදිනා විසුං විසුං සික්ඛාපදානි සමාදිශිත්වා පාණාති පාතවිරති සඬබාතෙන කුසලඛගෙන පාණාතිපාත සඬබාතං අකුසලඛගං පජහති. අදින්නාදාන විරති සඬබාතෙන කුසලඛගෙන අදින්නාදාන සඬබාතං අකුසලඛගං පජහතීති ආදිනා විත්ථාරෙතබ්බං. එකස්මිම්පි කුසල ධම්මෙ උප්පජ්ජමානෙ තස්මිං සන්තානෙ සබ්බානි අකුසලානි න උප්පජ්ජන්තීති එත්ථ පන අනොකාසත්තා එව න උප්පජ්ජන්ති, න පහානත්තා. න හි තස්මිං සන්තානෙ තස්මිං බණෙ තාති අකුසලානි එව න උප්පජ්ජන්ති. අථබ්බො සබ්බානි අඤ්ඤානි කුසල විත්තානි ච න උප්පජ්ජන්ති. සබ්බානි අබ්‍යාකත විත්තානි ච න උප්පජ්ජන්ති. තාති අනොකා සත්තා එව න උප්පජ්ජන්ති. න පහානත්තා න උප්පජ්ජන්ති. තදඛගජ්ජහානාදි වසෙන පන පහානං සන්ධාය ඉධ පජහිතුං සක්කොති-න සක්කොතිති චුත්තං. එත්තාවතා තදඛගජ්ජහානං නාම සුපාකටං හොති. මුසාවාද විරති මුසාවාදමෙව පජහිතුං සක්කොති. න ඉතරානීති ඉදඤ්ච සුට්ඨ උපපන්නං හොතිති. “එත්ථ වා”ති ආදීසු කායඛගවොපනත්ථාය වාචඛගවොපනත්ථාය ච පචත්තානි කායච්චිවො පන භාගියානි නාම. කාමාවචර කුසලෙස්ථෙව විරතියො සන්දිස්සන්ති. “කාමාවචර කුසලෙසු පි”ති නිද්ධාරණෙ භූමිමච්චනං. කාමභූමියං උප්පන්නෙසු එව කාමාවචර කුසලෙසු සන්දිස්සන්ති. තිව්ධ කුහනවත්ථුනි ච විරම්තබ්බවත්ථුට්ඨානෙයීතානි. එත්ථ ච කුහනං නාම විම්භාපනං ලාභසක්කාර සීලොකත්ථාය මනුස්සානං නානාමායාසායෙය්‍ය කම්මානි කත්වා අච්ඡරියබ්භුත භාවකරණන්ති චුත්තං හොති. තං පන තිව්ධං ‘පච්චයජ්ජටිසෙවනකුහනඤ්ච, සාමන්තජ්ජපන කුහනඤ්ච, ඉරියා පඨසණ්ඨා පන කුහනඤ්ච. තත්ථ මහිවිජ්ජොයෙව සමානො අප්පිවිජ්ජාකාරං දස්සෙත්වා ආදිතො ආගතා ගතෙ චතුපච්චයෙ පටික්ඛිපිත්වා පච්ඡා බහුං බහුං ආගතෙ පච්චයෙ පටිග්ගණ්හාති. ඉදං පච්චයජ්ජටිසෙවන කුහනං නාම. පාපිවිජ්ජොයෙව සමානො අයං ඤානලාභීති වා අභිඤ්ඤාලාභීති වා අරහාති වා ජනො මං සම්භාවෙතුති සම්භාවනං ඉච්ඡන්තො අත්තානං උත්තරි මනුස්ස ධම්මානං සන්තිකෙ තෙ වා අත්තනො සන්තිකෙ කත්වා

අනුදීපනීපාඨ

වඤ්චෙති. ඉදං සාමන්තජජ්ජන කුහනං නාම. පාපිච්ඡොයෙව සමානො අයං සන්තවුත්ති සමාහිතො ආරද්ධවිරියොති ජනො මං සමභාවෙතූති සමභාවනං ඉච්ඡන්තො ඉරියා පථ නිස්සිතං නානාවඤ්චනං කරොති. ඉදං ඉරියා පථ සණ්ඨාපන කුහනං නාම. “සික්ඛාපදස්ස වත්ථුනී”ති සුරා පාන විකාල භොජන නච්චගිතවාදින දස්සන සවනාදීනි. සුරාමෙරයපානා විරමාධීති සමාදියන්තස්ස සුරාමෙරයපාන වෙනනා විරමිතබ්බ වත්ථු නාම. විකාල භොජනා විරමාමීති සමාදියන්තස්ස විකාලෙ යාවකාලික වත්ථුස්ස පරිභුඤ්ජන වෙනනා විරමිතබ්බ වත්ථු නාම. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. ලොකුත්තර චිත්තෙසු. ‘සබ්බථාපී,ති ව ‘නියතා’ති ව ‘එකතො වා’ති ව තීණි විසෙසනානි. ලොකියෙසු පන ‘කදාචී’ති ව ‘විසුං විසුං’ති ව ද්වෙ ද්වෙ විසෙසනානි. තත්ථ ලොකුත්තරෙසු ‘සබ්බථාපී’ති ඉදං සමුච්ඡෙදජ්ජහාන දස්සනං ලොකියෙසුපි තබ්බිපරිතං තදභිගජ්ජහාන දස්සනං අධිජ්ජෙතන්ති කත්වා “එකෙක දුච්චරිතජ්ජහානවසෙනො වා”ති වුත්තං.

121. අජ්ජමඤ්ඤාසු. “විහඬගෙ”ති අජ්ජමඤ්ඤා විහඬගෙ. “කාරුඤ්ඤජ්ජකතිකස්සා”ති කාරුඤ්ඤසභාවස්ස. “අනිස්සුකිනො”ති ඉස්සාධම්මරහිතස්ස. ථාමගතා කරුණා දොස සමුට්ඨිතං විහිංසං පජ්හති. ථාමගතා මුදිතා දොසසමුට්ඨිතං අරතිං පජ්හතීති වුත්තං. “විහිංසා අරතීනං නිස්සරණ භූතා”ති. එත්ථ ව අරති නාම සුඤ්ඤාගාරෙසු ව භාවනා කම්මෙසු ව නිබ්බිදා. දොස නිස්සරණෙ සති දොමනස්සනිස්සරණම්පි සිද්ධමෙව. නිස්සරණඤ්ච නාම පටිපක්ඛ ධම්ම සණ්ඨානෙන භොති. තස්මා පුබ්බභාගෙපි අජ්ජමඤ්ඤාසු නිව්චං සොමනස්ස සණ්ඨානං වෙදිතබ්බන්ති අධිජ්ජායෙන “දොමනස්සජ්ජපටිපක්ඛඤ්චා”තිආදිමාහ. “අට්ඨකථායපි සහ විරුද්ධො”ති අට්ඨසාලිනියං උපෙක්ඛා සහගත කාමාවචර කුසල චිත්තෙසු කරුණා මුදිතා පරිකම්මකාලෙපි හි ඉමෙසං උජ්ජත්ති මහාඅට්ඨකථායං අනුඤ්ඤාතා එවා-ති වුත්තං. තාය අට්ඨකථායපි සහ විරුද්ධො. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යං. “පටිකුලා රම්මණෙසු පන...පෙ.... වත්තබ්බමෙව නත්ථී”ති පටිකුලා රම්මණානි නාම සොමනස්සෙන දුරෙ භොන්ති, තථා දුක්ඛිත සත්තා ව, තස්මා තදා රම්මණානි අසුභ භාවනා චිත්තානි ව කරුණා භාවනා චිත්තානි ව ආදිතො උපෙක්ඛා සහගතා නෙවාති වත්තබ්බමෙව නත්ථී. “සාහිවෙදනුපෙක්ඛා නාමා”ති කාමාවචර වෙදනුපෙක්ඛා වුත්තා. විභාවනිපායෙ, “අඤ්ඤවිහිතස්ස පී”ති අඤ්ඤං ආරම්මණං මනසිකරොන්තස්සපි. සජ්ඣායනං සම්පජ්ජති, සම්මසනං සම්පජ්ජතීති පාඨසෙසො. ඉති තස්මා. එත්ථ සියා “තං පටික්ඛිත්තං භොතී”ති කස්මා වුත්තං. න නු තම්පි උපෙක්ඛා සහගත චිත්තෙසු කරුණා මුදිතානං සම්භවං සාධෙති යෙවාති. සච්චං සාධෙතියෙව. තෙන පන පරිවය වසෙන තෙසු තාසං සම්භවං දීපෙති. ඉධ පන “එත්ථ වා”තිආදිනා “පටිකුලා රම්මණෙසු”තිආදිනා ව පරිවයෙන විනා පකතියා තාසං උපෙක්ඛා වෙදනාය

එව සහ පවත්නි බහුලතා වුත්තානි. “යොගකම්ම බලෙනා”නි යුඤ්ජන වීරිය කම්ම බලෙන.

122. වෙනො යුත්තානං චිත්ත වෙනසිකානං. “එත්ථ වා”නිආදීසු. හෙට්ඨා ව වුත්තො ‘කදාවි සන්දිස්සන්ති විසුං විසුං, කදාවි නානා හුත්වා ජායන්ති’නි. උපරි ව වක්ඛති ‘අප්පමඤ්ඤා විරතියො පනෙත්ථ පඤ්චපි පච්චෙකමෙව යොජෙතබ්බා’නි. ඉස්සාදීනඤ්ච නානා කදාවි යොගො උපරි ‘ඉස්සාමච්ඡර කුක්කුච්චානි පනෙත්ථ පච්චෙකමෙව යොජෙතබ්බානි’නි වක්ඛති. මානථින මිද්ධානං පන නානා කදාවි යොගො ඉධ වත්තබ්බො. “කදාවි”නි වත්වා තදත්ථං විවරති “තෙසං”නිආදිනා. “තෙසං”නි දිට්ඨි විජ්ජයුත්තානං. “නිද්දාහිභුත වසෙනා”නි නිදස්සන වචනමෙතං. තෙන කොසජ්ජාදීනමපි ගහණං වෙදිතබ්බං. “අකම්මඤ්ඤතායා”නි අකම්මඤ්ඤභාවෙන. තෙහි ඉස්සාමච්ඡරිය කුක්කුච්චෙහි. තෙන ව මානෙන. කිච්ච විරොධෙ වා ආරම්මණ විරොධෙ වා නානාභාවො. අවිරොධෙ සහභාවො.

123. “යොගට්ඨානපරිච්ඡින්න දන වසෙනා”නි සබ්බචිත්ත සාධාරණා තාව සබ්බෙසුපි එකුනනවුතිචිත්තූප්පාදෙසු, චිත්තකො පඤ්චපඤ්ඤා සචිත්තෙසුනිආදිනා යුත්තට්ඨාන භූතානං චිත්තානං ගණනසඬ්ඛ්‍යාපරිච්ඡෙදවසෙන. “යුත්ත ධම්මරාසි පරිච්ඡින්න දන වසෙනා”නි අනුත්තරෙ ඡත්තිංස, මහග්ගතෙ පඤ්චතිංසානිආදිනා යුත්ත ධම්මරාසීනං ගණන සඬ්ඛ්‍යා පරිච්ඡෙද වසෙන. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යං. “පාළියං”නි ධම්මසඬ්ඛිගණි පාළියං. “තෙසං නයානං”නි චතුක්ක පඤ්චක නයානං.

124. “කායවචි විසොධන කිච්චා”නි කායද්වාරවච්ඡිද්වාර සොධන කිච්චා.

125. ලොකුත්තර විරතීනං ලොකුත්තර විපාකෙසුපි උප්පජ්ජනතො “ඉදඤ්ච...පෙ.... දට්ඨබ්බ”න්ති. තාසං අප්පමඤ්ඤානං. තෙසු මහාවිපාකෙසු. සත්තපඤ්ඤත්තාදීනි ආරම්මණානි යස්සාති විග්ගහො. “තෙනා”නි කුසලෙන. “විකප්ප රහිතත්තා”නි විවිධාකාර චිත්තන රහිතත්තා. අප්පනාපත්ත කම්ම විසෙසෙහි නිබ්බත්තා අප්පනාපත්තකම්ම විසෙස නිබ්බත්තා. පඤ්ඤත්ති විසෙසානි නාම පථවිකසිණ නිමිත්තාදීනි. “අපි වා”නිආදීසු. න පඤ්ඤත්ති ධම්මෙහි අත්ථි. එවඤ්ච සති, කාමවිපාකානි කාමතණ්හාය ආරම්මණභූතා පඤ්ඤත්තියොපි ආලම්බෙයුත්ති. “සඬ්ඛිගහනායහෙදකාරකා”නි පථ මජ්ඣානික චිත්තෙසු ඡත්තිංස. දුතියජ්ඣානික චිත්තෙසු පඤ්චතිංසානිආදිනා සඬ්ඛිගහනායහෙදස්ස කාරකා.

126. “එත්ථ වා”නිආදීසු. “පඤ්චසු අසඬ්ඛාරිකෙසු”නි නිද්ධාරණ භූමිමච්චනං. තථා පඤ්චසු සසඬ්ඛාරිකෙසුනි. සෙසමෙත්ථ සුච්ඤ්ඤෙය්‍යං.

128. “භූමි ජාති සම්පයොගාදිහෙදෙනා” ති එස්සොතාව චතුබ්බිධො හොති කාමාවචරො, රූපාවචරො, අරූපාවචරො වාති. අයං භූමිහෙදො.

ද්වාදසාකුසලා එස්සා, කුසලා එකවීසති;
ඡත්තිංසෙව විපාකා ව, වීසති ක්‍රියා මතා.

ඉති අයං ජාතිහෙදො. සොමනස්ස සහගතො, දිට්ඨිගත සම්පයුත්තො, අසඬ්ඛාරිකො ව, සසඬ්ඛාරිකො වාතිආදිනා සම්පයොගාදිහෙදො චත්තබ්බො. “චිත්තෙන සමං හෙද්”න්ති අත්තනා වා සම්පයුත්තෙන චිත්තහෙදෙන සමං හෙදං. එකුනන චුතියා චිත්තෙසු වා. එත්ථ ව විචිකිච්ඡා චෙතසිකං එකස්මිං චිත්තෙ යුත්තන්ති එකමෙව හොති. දොසො, ඉස්සා, මච්ඡරියං, කුක්කුච්චන්ති ඉමෙ චත්තාරො ද්වීසු චිත්තෙසු යුත්තාති විසුං විසුං ද්වෙ ද්වෙ හොන්ති. තථා දිට්ඨිමානා පච්චෙකං චත්තාරො. ටීනමිද්ධං පච්චෙකං පඤ්චාතිආදිනා සබ්බං චත්තබ්බන්ති.

චෙතසිකසඬ්ගහදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

3. පකිණ්ණකසඬ්ගහඅනුදීපනා

129. පකිණ්ණකසඬ්ගහෙ. උභින්නං චිත්ත චෙතසිකානං. “තෙපඤ්ඤාසා”ති තෙපඤ්ඤාසවිධා. “භාවො”ති විජ්ජමානකිරියා. යො ලක්ඛණ රසාදීසු ලක්ඛණන්ති චුච්චති. තෙනාහ “ධම්මානං”තිආදිං. පචත්තොති පාඨසෙස පදං. එතෙන ‘වෙදනා හෙදෙන චිත්තචෙතසිකානං සඬ්ගහො’තිආදීසුපි වෙදනා හෙදෙන පචත්තො චිත්තචෙතසිකානං සඬ්ගහොතිආදිනා සම්බන්ධං දස්සෙති. “චචනත්ථො දස්සිතො”ති, කථං දස්සිතොති ආහ “වෙදනා හෙදෙන චිත්තචෙතසිකානං සඬ්ගහො”තිආදි. “තෙසං දානි යථාරහං”ති එත්ථ “තෙසං”ති චිත්තචෙතසිකානං, සඬ්ගහො නාමාති සම්බන්ධො. එතෙන අයං සඬ්ගහො චිත්ත චෙතසිකානං එව සඬ්ගහොති සිද්ධං හොති. වෙදනා හෙතුතො. ල. ලම්ඛණචත්ථුතො සඬ්ගහො නාමාති සම්බන්ධො. එතෙන උපරි වෙදනා සඬ්ගහොතිආදීසු වෙදනාතො සඬ්ගහො වෙදනා සඬ්ගහො. ල. චත්ථුතො සඬ්ගහො චත්ථු සඬ්ගහොති සිද්ධං හොති, වෙදනාතොතිආදීසු ව වෙදනා හෙදතොතිආදි අත්ථතො සිද්ධං හොති. එවං ඡන්නං පකිණ්ණකසඬ්ගහානං චචනත්ථො දස්සිතො. තෙනාහ “වෙදනා හෙදෙනා”තිආදිං. ආදිනා දස්සිතොති සම්බන්ධො. “සඬ්ගහො නාම නියාසෙ”ති චුත්තත්තා “නීතො නාම අත්ථි”ති චුත්තං. “නියාසෙ”ති ව පචත්තීයතෙති අත්ථො. නනු තෙසං “සඬ්ගහො නාම නියාසෙ”ති චුත්තත්තා ද්විහි චිත්ත චෙතසිකෙහි එව අයං සඬ්ගහො නෙතබ්බොති. න. චිත්තෙන නීතෙ

වෙනසිකෙනහි විසුං නෙතබ්බ කිව්වස්ස අභාවතොති දස්සෙතුං “චිත්තෙ පන සිද්ධෙ”තිආදි වුත්තං.

130. වෙදනා සඬගහෙ. වෙදනා හෙදං නිස්සාය ඉමස්ස සඬගහස්ස පවත්තත්තා “නිස්සය ධම්ම පරිග්ගහත්ථ”න්ති වුත්තං. “සංයුත්තකෙ”ති වෙදනා සංයුත්තකෙ. “ආරම්මණං අනුභොන්ති”ති ආරම්මණ රසං අනුභොන්ති. “තෙ”ති තෙජනා. “තං”ති තං ආරම්මණං. “සාතතො”ති සුඛාකාරතො. “අස්සාතතො”ති දුක්ඛා කාරතො. තතො අඤ්ඤාපකාරො නත්ථි, තස්මා වෙදනා අනුභවන ලක්ඛණෙන තිව්ධා එව භොතීති යොජනා. “ද්වෙ”ති ද්වෙ වෙදනායො. උපෙක්ඛං සුඛෙ සඬගහෙත්වා සුඛදුක්ඛවසෙන වා ද්වෙ වෙදනා වුත්තාති යොජනා. “සන්තස්මිං එසා පණ්ණෙ සුඛෙ”ති කුමානසම්පයුත්තං අදුක්ඛම සුඛං සන්ධාය වුත්තං. පඤ්ච හෙදාදීසු විත්ථාරො වෙදනා සංයුත්තෙ ගහෙතබ්බො. වෙදයිතන්ති ච වෙදනාති ච අත්ථතො එකං. “සබ්බං තං දුක්ඛස්මිං”ති සබ්බං තං වෙදයිතං දුක්ඛස්මිං එව පවිට්ඨං භොති. සඬබාර දුක්ඛතං ආනන්ද මයා සන්ධාය භාසිතං සඬබාර විපරිණාමතඤ්ච, යං කිඤ්චි වෙදයිතං, සබ්බං තං දුක්ඛස්මිංති පාළි. “ඉන්ද්‍රියහෙදවසෙනා”ති සොමනස්ස සහගතං, උපෙක්ඛාසහගතං, දොමනස්ස සහගතං, සුඛසහගතං, දුක්ඛ සහගතන්ති එවං ඉන්ද්‍රිය හෙදවසෙන. “යෙසු ධම්මෙසු”ති සම්පයුත්ත ධම්මෙසු. “තෙසං”ති සම්පයුත්ත ධම්මානං. තත්ථ සුඛසම්පයුත්තා ධම්මා කායික සුඛ සම්පයුත්ත වෙනසික සුඛ සම්පයුත්ත වසෙන දුට්ඨා. එවං ඉස්සරට්ඨානභූතානං සම්පයුත්ත ධම්මානං දුට්ඨත්තා අනුභවන හෙදෙ තීසු වෙදනාසු එකං සුඛ වෙදනං ද්විධා භින්නත්වා සුඛින්ද්‍රියං සොමනස්සින්ද්‍රියන්ති වුත්තං. දුක්ඛසම්පයුත්ත ධම්මෙසුපි එසෙවනායො. “අපි වා”ති කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථිති අත්ථො. “තෙපි”ති උපෙක්ඛා සම්පයුත්තාපි ධම්මා. වක්ඛාදි පසාදකායා නාම වක්ඛු සොත සාන ජීව්හා පසාදකායා. තෙසු නිස්සිකා නාම වක්ඛු විඤ්ඤාණ විත්තුප්පාදාදයො. “සබ්භාවා”ති සන්තභාවතො සංවිජ්ජමාන භාවතො දුට්ඨා භොන්තීති යොජනා. “එක රසත්තා”ති මජ්ඣිමනිකායෙවන එකරසත්තා. “ඉතරාතී”ති සොමනස්ස දොමනස්ස උපෙක්ඛින්ද්‍රියාති. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤායාං.

131. හෙතුසඬගහෙ. “සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනං”ති සුට්ඨු පතිට්ඨහන්තීති සුප්පතිට්ඨිතා. සුප්පතිට්ඨිත භාවසාධනං හෙතු කිව්වං නාමාති යොජනා. “ඉමෙපි ධම්මා”ති ඉමෙපි ඡ හෙතු ධම්මා. “තත්ථා”ති තෙසු ආරම්මණෙසු, සාධෙත්ති. තස්මා සුප්පතිට්ඨිත භාවසාධනං හෙතුකිව්වං නාමාති වුත්තං. “අපරෙ පනා”ති පට්ඨානට්ඨ කථායං ආගතො රෙවතත්ථෙර වාදො. “ධම්මානං කුසලාදි භාවසාධනං”ති සහජාතධම්මානං කුසලභාවසාධනං අකුසලභාවසාධනං අබ්‍යාකතභාවසාධනං. “එවං සන්තෙ”තිආදි තං වාදං පටික්ඛිපන්තානං පටික්ඛෙපව්වනං. “යෙස”න්ති මොහමුල විත්ත ද්වයෙ

අනුදීපනීපාඨ

මොහො ව අහෙනුක විත්තුප්පාද රූප නිබ්බානානි ව. “න සම්පජ්ජෙය්‍යා”ති සහජාත හෙනුතො අභාවා තස්ස මොහස්ස අකුසල භාවො, ඉතරෙ සඤ්ච අබ්‍යාකත භාවො න සම්පජ්ජෙය්‍යා. ඉදං වුත්තං හොති. හෙනු නාම සහජාත ධම්මානං කුසලාදිභාවං සාධෙතීති වුත්තං. එවං සති, සො මොහො සම්පයුත්ත ධම්මානං අකුසල භාවං සාධෙය්‍යා. අත්තනො පන අකුසල භාවං සාධෙත්තො සහජාතො අඤ්ඤො හෙනු නත්ථි. තස්මා තස්ස අකුසලභාවො න සම්පජ්ජෙය්‍යා. තථා අහෙනුක විත්තුප්පාද රූප නිබ්බානානාඤ්ච අබ්‍යාකතභාවං සාධෙත්තො කොචි සහජාතො හෙනු නාම නත්ථිති තෙසම්පි අබ්‍යාකත භාවො න සම්පජ්ජෙය්‍යා. න ච න සම්පජ්ජති. තස්මා සො ථෙරවාදො න යුත්තොති. එත්ථ සීයා. සොච මොහො අත්තනො ධම්මතාය අකුසලො හොති. තානි ච අහෙනුක විත්තුප්පාදරූප නිබ්බානානි අත්තනො ධම්මතාය අබ්‍යාකතානි හොත්තීති. එවං සත්තෙ, යථා තෙ ධම්මා. තථා අඤ්ඤෙපි ධම්මා අත්තනො ධම්මතාය එව කුසලා කුසලා බ්‍යාකතා භවිස්සන්ති. න චෙත්ථ කාරණං අත්ථි, යෙනකාරණෙන තෙ එව ධම්මා අත්තනො ධම්මතාය අකුසලා බ්‍යාකතා හොත්ති. අඤ්ඤෙ පන ධම්මා අත්තනො ධම්මතාය කුසලා කුසලා බ්‍යාකතා න හොත්ති, හෙනුහි එව හොත්තීති. තස්මා තෙසං සබ්බෙසම්පි කුසලාදි භාවත්ථාය හෙනුහි පයොජනං නත්ථි. තස්මා සො ථෙරවාදො න යුත්තො යෙවති. න කෙවලඤ්ච තස්මිං ථෙරවාදෙ එත්තකො දොසො අත්ථි. අථ බො අඤ්ඤොපි දොසො අත්ථිති දස්සෙතුං “යානි වා”තිආදිමාහ. තත්ථායං අධිප්පායො. සචෙ ධම්මානං කුසලාදි භාවො සහජාත හෙනුප්පට්ඨද්ධො සීයා. එවං සති, හෙනු පච්චයෙ කුසල හෙනුතො ලද්ධ පච්චයානි රූපානි කුසලානි භවෙය්‍යුං. අකුසල හෙනුතො ලද්ධ පච්චයානි රූපානි අකුසලානි භවෙය්‍යුං. න ච භවන්ති. තස්මා සො වාදො අයුත්තො යෙවති. ඉදානි පුන තං ථෙරවාදං පග්ගහෙනුං “යථාපනා”තිආදිමාහ. “ධම්මෙසු”ති චතුස්සච්ච ධම්මෙසු. මුය්හනකිරියා නාම අන්ධකාර කිරියා. ධම්මච්ඡන්දො නාම දානං දාතුකාමො, සීලං පුරෙතුකාමො, භාවනං භාවෙතුකාමො ඉච්චාදිනා පචත්තො ඡන්දො. “අක්ඛන්ති”ති අක්ඛමනං, අරොචනං, අමනාපො. පාප ධම්ම පාපා රම්මණ විරොධො නාම කාමරාගට්ඨානීයෙහි සත්තවිධ මෙථුන ධම්මාදීහි පාප ධම්මෙහි චෙච පඤ්චකාමගුණා රම්මණෙ හි ච විත්තස්ස විරොධො, ඡෙගුච්ඡො පටිකුලො. මුය්හනකිරියා පන එකන්ත අකුසල ජාතිකා එව හොති. එත්තාවතා මොහමුල විත්ත ද්වයෙ මොහො අත්තනො ධම්මතාය අකුසලො හොතීති ඉමමත්ථං පතිට්ඨාපෙති. “එවං සත්තෙ”තිආදිකං තත්ථ දොසාරොපනං විධමති. ඉදානි අහෙනුක විත්තුප්පාද රූප නිබ්බානානි අත්තනො ධම්මතාය අබ්‍යාකතානි හොත්තීති ඉමමත්ථං පතිට්ඨාපෙතුං “යොච ධම්මො”තිආදිමාහ. “එත්තකමෙවා”ති අඤ්ඤං දුක්කර කාරණං නත්ථිති අධිප්පායො. “අහෙනුක විත්තානං”ති අහෙනුක විත්තුප්පාදානං. අත්තනො ධම්මතාය එව සිද්ධො. එත්තාවතා-අහෙනුක. ල. නිබ්බානානි අත්තනො ධම්මතාය අබ්‍යාකතානි හොත්ති-ති ඉමමත්ථං පතිට්ඨාපෙති. “එවං සත්තෙ”තිආදි තත්ථ

දොසාරොපනං අපනෙනි. ඉදානි සබ්බොපි මොහො අත්තනො ධම්මතාය අකුසල භාවෙය්ත්වා අඤ්ඤෙසං ඉච්ඡා නාම අත්ථි, අක්ඛන්ති නාම අත්ථිති එවං චුත්තානං ඉච්ඡා අක්ඛන්ති ධම්මානම්පි අකුසල භාවං සාධෙතීති දස්සෙතුං “තත්ථ මොහො”ති ආදිමාහ. “මුය්හන නිස්සන්දානි එවා”ති මුය්හනකිරියාය නිස්සන්දප්ඵලානි එව. න කෙවලං සො ලොභාදීනං අකුසලභාවං සාධෙති, අථ ඛො අලොභාදීනම්පි කුසලභාවං සො එව සාධෙතීති දස්සෙතුං “අලොභාදීනඤ්ඤා”ති ආදි චුත්තං. “අවිජ්ජානුසයෙන සහෙව සිද්ධො”ති තානි සත්තසන්තානෙ අවිජ්ජානුසයෙ අප්පභීතෙ කුසලානි භොන්ති. පභීතෙ කිරියානි භොන්තිති අධිප්පායො. ඉදානි ලොභ දොසානං අලොභාදීනඤ්ඤ වෙතු කිච්චං දස්සෙතුං “තානි පන ලොභාදීනී”ති ආදි චුත්තං. රජ්ජන දුස්සනානං නිස්සන්දානි රජ්ජනාදිනිස්සන්දානි. “දිට්ඨි මානාදීනී”ති දිට්ඨි මාන ඉස්සා මච්ඡරියාදීනි. අරජ්ජන අදුස්සන අමුය්හනානං නිස්සන්දානි අරජ්ජනාදි නිස්සන්දානි. “සද්ධාදීනී”ති සද්ධා සති හිරි ඔත්තප්පාදීනි. “හෙතුමුඛෙනපි”ති අහෙතුක චිත්තුප්පාද රූප නිබ්බානානං අබ්බාකතභාවො අත්තනො ධම්මතාය සිද්ධොති චුත්තො. සහෙතුක විපාක ක්‍රියානං අබ්බාකත භාවො පන අත්තනො ධම්මතාය සිද්ධොතිපි සහජාත හෙතුනං හෙතු කිච්චෙන සිද්ධොතිපි චත්තුං වට්ටතීති අධිප්පායො. විභාව නිපායෙ. “මග්ගිතබ්බො”ති ගවෙසිතබ්බො. අථ තෙසං කුසලාදි භාවො සෙසසම්පයුත්ත හෙතුප්පටි බද්ධො සියාති යොජනා. “අප්පටි බද්ධො”ති හෙතුනා අප්පටි බද්ධො. “කුසලාදිභාවො”ති කුසලාදිභාවො සියා. “සො”ති කුසලාදිභාවො. “අහෙතුකානං”ති අහෙතුක චිත්තුප්පාද රූප නිබ්බානානං. ඉදානි ‘යානි ච ලද්ධහෙතු පච්චයානී’ති ආදි වචනං පටික්ඛිපන්තො “යථාචා”ති ආදිමාහ. “රූපාරූප ධම්මෙසු”ති නිද්ධාරණෙ භූමිම වචනං. “අරූප ධම්මෙසු එවා”ති නිද්ධාරණියං. න රූප ධම්මෙසු එරන්ති. එවං සති, කස්මා තෙ රූප ධම්මා ඤානපච්චයුප්පන්තෙසු චුත්තානි ආහ “තෙ පනා”ති ආදිං. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්සං. “තං පන තෙසං”ති තෙසං භංසාදීනං තං චණ්ණවිසෙසං. “යොනියො”ති මාතෘපිතු ජාතියො. “අබ්බාකතානං පනාති සබ්බං”ති අබ්බාකතානං පන අබ්බාකතභාවො නිරනුසය සන්තානප්පටි බද්ධො, කම්මප්පටි බද්ධො, අවිපාකභාවප්පටි බද්ධො වානි දට්ඨබ්බන්ති ඉදං සබ්බං. “චුත්ත පක්ඛෙපතති යෙවා”ති තස්මිං පක්ඛෙ අන්තොගධමෙවානි අධිප්පායො.

132. කිච්චසඬගහෙ. තස්මිං පරික්ඛිණෙති සම්බන්ධො. “කම්මස්සා”ති කම්මන්තරස්ස. චුත්තස්ස සත්තස්ස අභිනිබ්බන්තීති සම්බන්ධො. “භවන්තරාදිප්පටි සන්ධාන වසෙනා”ති භවන්තරස්ස ආදිකොටියා පටිසන්ධාන වසෙන. භවසන්තානස්ස පවත්තීති සම්බන්ධො. කථං පවත්තීති ආහ “යාව තං කම්මං”ති ආදිං. “අවිච්ඡෙදප්පවත්ති පච්චයසඬගභාවෙනා”ති අවිච්ඡෙදප්පවත්තියා පධාන පච්චය සඬබාතෙන අඬගභාවෙන. එතෙන භවසිගපදෙ අඬගසද්දස්ස අත්ථං වදති. තෙනාහ “තස්සභී”ති ආදිං. “තස්සා”ති

අනුදීපනීපාඨ

භවභිග්ගසං. ආවජ්ජනං. ආවට්ටනන්ති එකො වචනත්ථො. තං වා ආවජ්ජෙතිති එකො. “තං”ති විත්ත සන්තානං. ආවට්ටති වා තං එත්ථාති එකො. ආවට්ටති වා තං එතෙනාති එකො. “තං”ති විත්ත සන්තානං. ආවජ්ජෙති වාති එකො. “වොට්ඨබ්බනං”ති වි-අව-යපනංති පදවිෂේදො. විභාවනි විචාරණායං. “එකාවජ්ජන පරිකම්ම විත්තතො”ති මග්ගෙන වා අභිඤ්ඤාය වා එකං සමානං. ආවජ්ජනං අස්සාති විග්ගහො. තස්සං වීරියං ‘ආවජ්ජනං, පරිකම්මං, උපවාරො, අනුලොමං, ගොත්‍රභූති එත්ථ පරිකම්ම ජවනවිත්තං ඉධ පරිකම්ම විත්තන්ති චුත්තං. “තානී”ති මග්ගා භිඤ්ඤාජවනානි. “තත්ථා”ති තස්මිං විභාවනි පාඨෙ. “දීඝං අද්ධානං”ති සකලරත්තියං වා සකල දිවසං වා නිද්දොක්කමන වසෙන දීඝං කාලං. සෙසමෙත්ථ සුච්ඤ්ඤායාං. “පටිසන්ධියායානං”ති පටිසන්ධිකිව්චස්ස යානං. කාලොභි නාම විසුං විත්තස්ස ආරම්මණ භූතො එකො පඤ්ඤත්ති ධම්මොති එතෙන කාලො නාම සභාවතො අවිජ්ජමානත්තා කථං කිව්වානං පවත්තිට්ඨානං නාම සක්කා භවිතුන්ති ඉමං ආසඬ්ඤාං විසොධෙති. “ඉතරථා”ති තථා අග්ගහෙත්ථා අඤ්ඤථා කිව්වට්ඨානානං අහෙදෙ ගහිතෙ සතීති අත්ථො. “සයං සොමනස්ස යුත්තංපි”ති කදාපි සයං සොමනස්ස යුත්තංපි. “තං”ති සොමනස්ස සන්තීරණං. “ලද්ධපච්චය භාවෙනා”ති ලද්ධඅනන්තර පච්චයභාවෙන. “ආසෙවන භාව රහිතං පි”ති ආසෙවන ගුණ රහිතමිති. තඤ්චි ආසෙවන පච්චයෙ පච්චයොපි න හොති, පච්චයුජ්ජන්තමිති න හොතීති. “පරිකම්ම භාවනා බලෙන ව පවත්තත්තා”ති ඉදං ඵලසමාපත්ති වීරියං ඵලජවනෙසු පාකටං. සෙසමෙත්ථසුබ්බොධමෙව.

133. ද්වාරසඬ්ඤා. “ආදාසපට්ටමයො”ති ආදාසපට්ටෙන පකතො. “ද්වෙ එවා”ති ද්වෙ එව ද්වාරාති. “ද්වාර සදිසත්තා”ති නගර ද්වාර සදිසත්තා. “කම්මවිසෙස මහාභූත විසෙස සිද්ධොනා”ති එත්ථ කම්මවිසෙසෙන ව මහාභූත විසෙසෙන ව සිද්ධොති විග්ගහො. ආවජ්ජනාදීනි ව වීරී විත්තානි ගණ්හන්ති. “යමිහි”ති යස්මිං වක්ඛමිහි. තදෙව වක්ඛ වක්ඛද්වාරං නාමාති සම්බන්ධො. “තෙසං ද්විත්තං”ති රූප නිමිත්තානඤ්ච ආවජ්ජනාදි වීරීවිත්තානඤ්ච. “විසය විසයි භාවුපගමනස්සා”ති එත්ථ රූප නිමිත්තානං විසයභාවස්ස උපගමනං නාම වක්ඛ මණ්ඩෙ ආපාතාගමනං චුච්චති. ආවජ්ජනාදීනං විසයි භාවස්ස උපගමනං නාම තෙසං නිමිත්තානං ආරම්මණ කරණං චුච්චති. “මුඛජ්ජපභූතත්තා”ති මුඛමග්ගභූතත්තා. එවං ද්වාර සද්දස්ස කරණ සාධනයුත්තිං දස්සෙත්ථා ඉදානි අධිකරණ සාධන යුත්තිං දස්සෙති “අථවා”තිආදිනා. “රූපානං”ති රූප නිමිත්තානං. “වක්ඛමෙව වක්ඛ ද්වාර”න්ති එතෙන වක්ඛමෙව ද්වාරං වක්ඛ ද්වාරන්ති අවධාරණ සමාසං දස්සෙති. “කාරණං චුත්තමෙවා”ති හෙට්ඨා විත්තසඬ්ඤා මනොද්වාරාවජ්ජනපදෙ චුත්තමෙව. සබ්බං එකුත නචුතිවිධං විත්තං මනොද්වාරමෙව නාම හොති. තථාහි චුත්තං අට්ඨසාලිනියං අයං නාමමනො මනොද්වාරං නාම න හොතීති න වත්තබ්බොති. “උපපත්ති ද්වාරමෙවා”ති

උපපත්තිභව පරියාපන්නං කම්මජද්වාරමෙව. “ඉධ වා”ති ඉමස්මිං සඬගහගන්ථෙව ව. යඤ්ච සාධක වචනන්ති සම්බන්ධො. “තත්ථා”ති විභාවනියං. “තත්ථෙව තං යුත්තං”ති තස්මිං පාළිප්පදෙසෙ එව තං සාධක වචනං යුත්තං. ඉතරෙ ද්වෙ පච්චයාති සම්බන්ධො. “මනඤ්චාති එත්ථා”ති මනඤ්ච පටිච්ච ධම්මෙ ව උප්පජ්ජති මනොවිඤ්ඤාණංති වාකො මනඤ්චාතිපදෙ. තත්ථ පන ජවන මනොවිඤ්ඤාණස්ස උප්පත්තියා චතුසු පච්චයෙසු මනඤ්චාති එත්ථ ද්වාරභූතං භවඬගමනො ව ආවජ්ජන මනො වාති ද්වෙ පච්චයා ලබ්භන්ති. ධම්මෙ වාති පදෙ ධම්මාරම්මණ සඬබ්බාතො එකො පච්චයො ලබ්භති. ව සද්දෙන මනොවිඤ්ඤාණ සම්පයුත්තක්ඛන්ධා ගස්භන්ති. එවං චත්තාරො පච්චයා භොන්ති. “එත්ථ වා”ති ඉමස්මිං අට්ඨකථා වචනෙ. “සන්නිහිත පච්චයානං එව තත්ථ අධිජ්ජෙතත්තා”ති පටිච්ච සද්දසාමත්ථියෙන ආසන්නෙ ධර්මානපච්චයානං එව තස්මිං පාළිවාකො අධිජ්ජෙතත්තා. “ද්වාරභාවාරහස්සා”ති විසය විසයීනං චුත්ත නයෙන පචත්ති මුඛභාවාරහස්ස. එතෙන ආරම්මණාති ආපාතං ආගච්ඡන්තු වා, මාවා, වීථි චිත්තාති පචත්තන්තුවා, මාවා, අප්පමාණං. පහස්සරප්පසන්නභාවෙන ද්වාරභාවා රහතා එව පමාණන්ති දීපෙති. “නිට්ඨමෙත්ථ ගන්තබ්බං”ති සන්නිට්ඨානං එත්ථ ගන්තබ්බං. ද්වාරවිකාර මූලකාති තාදිසාති කිච්චාති යෙසං තාති තං කිච්චවන්තාති. “කම්මවසෙන සිජ්ඣන්ති”ති සත්තසන්නාතෙ පචත්තන්තිති අධිජ්ජායො. තං කිච්චවන්තාති චිත්තාති. විභාවනි පාඨෙ “මනොද්වාර සඬබ්බාත භවඬගතො”ති මනොද්වාර සඬබ්බාත භවඬග භාවතො ව. “ආරම්මණන්තරග්ගහණවසෙන අප්පචත්තිතො”ති පටිසන්ධි චිත්තෙන යථා ගහිතං කම්මකම්මනිමිත්තාදිකං ආරම්මණං මුඤ්චිත්වා පචත්තිකාලෙ ඡසු ද්වාරෙසු ආපාතාගතස්ස ආරම්මණන්තරස්ස ගහණ වසෙන අප්පචත්තිතො ව. හෙට්ඨාපි පඤ්චද්වාරා වජ්ජන චක්ඛු විඤ්ඤාණ සම්පට්ච්ඡන සන්තීරණ වොට්ඨබ්බන කාමාවචරජවන තදා රම්මණ වසෙනාතිආදිනා කිච්චසිසෙතෙව. ල. චුත්තො. එත්ථහි ආවජ්ජන සම්පට්ච්ඡනාදීනි කිච්ච විසෙසානං නාමාති භොන්ති. “වෙ”ති වෙ වදෙය්‍ය. “නා”ති න වත්තබ්බං. “තථා අස්සුතත්තා”ති එකුත විසති ද්වාර විමුත්තානීති ව, ඡ ද්වාරිකාති වෙව ද්වාර විමුත්තානීති ව, මහග්ගත විපාකාති ද්වාර විමුත්තාතෙ වාති ව, සුතං. න පන ද්වාරික විමුත්තානීති සුතං.

134. ආරම්මණ සඬගහෙ. “දුබ්බල පුරිසෙනා”ති ගෙලඤ්ඤාහිභූතත්තා වා ජරාහිභූතත්තා වා දණ්ඨෙත වා රජ්ජුකෙන වා විනා උට්ඨාතුම්පි පතිට්ඨාතුම්පි අපරාපරං ගන්තුම්පි අසක්කොන්තෙන දුබ්බල පුරිසෙන දණ්ඨකං වා රජ්ජුකං වා ආලම්බියති. ආලම්බිත්වා උට්ඨාති. පතිට්ඨාති. අපරාපරං ගච්ඡති. එවමෙව. අමුඤ්ච මානෙහි හුත්වාති පාඨසෙසො. “ආගන්ත්වා”ති ආරම්මණ කරණ වසෙන තතො තතො ආගන්ත්වා. “විසුං සිද්ධාතී”ති ආලම්බියතීති එතස්මිං අත්ථෙ සති, ආලම්බණන්ති සිජ්ඣති. ආරම්මණන්ති න සිජ්ඣති. තාති එත්ථ

අනුදීපනීපාඨ

ආගන්ත්වා රමන්තීති එතස්මිං අත්ථෙ සති, ආරම්මණන්ති සිජ්ඣති. ආලම්බණන්ති න සිජ්ඣති. එවඤ්ච සති එකං පදං ද්විතීවාකෝහි දස්සනං න සුන්දරන්ති. “අඤ්ඤානි ආරම්මණානී”ති රූපාරම්මණතො අඤ්ඤානි සද්දාරම්මණාදීනි. “ආගච්ඡති”ති ආවිභාවං ගච්ඡති, උප්පාදප්පවත්ති වසෙන පච්චක්ඛණාවං පාපුණාති. “ආගච්ඡන්ථා”ති ආවිභාවං ගච්ඡන්ථ, උප්පාදප්පවත්ති වසෙන පච්චක්ඛණාවං පාපුණන්ථ. “අනාගතං”ති එත්ථ න කාරො අවත්ථා වසෙන පටිසෙධො. යො ධම්මො පච්චය සාමග්ගියං සති ආගමන ජාතිකො උප්පජ්ජන සීලො. සො එව ඉදානි ආගච්ඡති, ඉදානි ආගච්ඡන්ථ, ඉදානි ආගමන ජාතියං ධීතො, නාගච්ඡති නාගච්ඡන්ථාති ඉමිනා අත්ථෙන සො අනාගතො නාම. නිබ්බාන පඤ්ඤත්තියො පන ආගමන ජාතිකා න භොන්ති. තස්මා ආගමනප්පසඬිගාභාවතො අනාගතාති න වුච්චන්තීති. තෙනාහ “උප්පාද ජාතිකා”තිආදිං. “තං විචාරෙතබ්බං”ති වත්ථා විචාරණාකාරං දස්සෙති “සබ්බෙපිහි”තිආදිනා. තෙ යදා වත්තබ්බ පක්ඛෙ තිට්ඨන්තීති සම්බන්ධො. උප්පාද ජාතිකානඤ්ඤෙව සඬිබ්බ ධම්මානං. තාසං නිබ්බාන පඤ්ඤත්තීනං. “න තථා ඉමෙසං”ති ඉමෙසං ද්වාර විමුක්තානං ආරම්මණං පන තථා න භොතීති යොජනා. “තත්ථා”ති තස්මිං භව විසෙසෙ. විභාවනිපාඨෙ “ආවජ්ජනස්සවියා”ති ආවජ්ජනස්ස ආරම්මණං විය. අග්ගහිතමෙව හුත්වා. “එකවජ්ජන වීථියං අග්ගහිත භාවො ඉධ න පමාණ”න්ති ඡ ද්වාරග්ගහිතන්ති ඉධ අප්පමාණං. භවත්තරෙ ගහිතස්ස අධිප්පෙතත්තා. “කාලවිමුක්ත සාමඤ්ඤං”වාති යං කිඤ්චිකාල විමුක්තං වා න භොතීති අධිප්පායො. ආගමසිද්ධි වොභාරො නාම “කම්මන්ති වා, කම්මනිමිත්තන්ති වා, ගති නිමිත්තන්ති වා, පසිද්ධො වොභාරො වුච්චති. අජාත සත්තුරාජා සඬිකිච්චජාතකෙපි පිතරං මාරෙති. තස්මා “ද්විසුභවෙසු”ති වුත්තං. “ඡ හි ද්වාරෙහි”ති කරණ භූතෙහි ඡහි චක්ඛාදි ද්වාරෙහි. “මරණාසන්න ජවනෙහි”ති කත්තු භූතෙහි මරණාසන්නෙ පවත්තෙහි ඡ ද්වාරික ජවනෙහි. “අනෙකං සභාවං”ති අනෙකන්ත භාවං. යඤ්ඤි ආරම්මණන්ති සම්බන්ධො. “කෙනචි ද්වාරෙන අග්ගහිතමෙව භොතී”ති එත්ථ අසඤ්ඤී භවතො චුතානං සත්තානං කාමපට්ඨන්ධියා කම්මාදි ආරම්මණං භවත්තරෙ කෙනචි ද්වාරෙන අග්ගහිතන්ති යුත්තං. කස්මා, තස්මිං භවෙ කස්සවිද්වාරස්සෙව අභාවතො. අරූපභවතො චුතානං පන කාමපට්ඨන්ධියා ගති නිමිත්ත සම්මතං ආරම්මණං කථං. භවත්තරෙ කෙනචි ද්වාරෙන අග්ගහිතං භවෙය්‍ය, මනොද්වාරග්ගහිතමෙව භවෙය්‍යාති ඉමං වොදනං විසොධෙතුං. “එත්ථ ව යස්මා පට්ඨානෙ”තිආදි වුත්තං. තතො චුතානං සත්තානං යා කාමපට්ඨන්ධි, තස්සාකාමපට්ඨන්ධියා. පච්චුප්පන්නං ගතිනිමිත්තං ආරම්මණං එතිස්සාති විග්ගහො. කාමපට්ඨන්ධි. පරෙසං පයොග බලෙනාපි කම්මාදීනං උපට්ඨානං නාම භොතීතිආදිනා යොජෙතබ්බං. “සුට්ඨු ආසෙවිතානං”ති චිරකාලං සඬිස වත්ත වෙතියවත්ත කරණාදිවසෙන තං තං භාවනා කම්මවසෙන ව සුට්ඨු ආසෙවිතානං කම්මකම්මනිමිත්තානං. “භොති යෙවා”ති කම්මාදීනං

උපට්ඨානං නාම භොතියෙව. “ආගන්ත්වා”ති ඉමං මනුස්ස ලොකං ආගන්ත්වා ගණ්හන්තියෙව. තදාපි නිරයපාලෙහි දස්සිතං තං තං ගති නිමිත්තං ආරම්මණං කත්වා වචන්ති. “තං”ති රෙවතිං නාම ඉත්ථිං. නනු නිරයපාලා නාම තාවතිංසා භවනං ගත්තුං න සක්කුණෙය්‍යුන්ති. නො නසක්කුණෙය්‍යුං. කස්මා, මහිද්ධික යක්ඛ ජාතිකත්තාති දස්සෙතුං “තෙහි”තිආදි වුත්තං. “වෙස්සවණ දුතා”ති වෙස්සවණමහාරාජස්ස දුතා. “උපවාරජ්ඣානෙය්ත්වා”ති අප්පනාඤානං අපත්තතාය උපවාරභාවනාභූතෙ කාමාවචරජ්ඣානෙය්ත්වා. “තානෙව නිමිත්තානි”ති පථවිකසිණ නිමිත්තාදීනි පටිභාග නිමිත්තානි. “කාමපටිසන්ධියා ආරම්මණං”ති තෙහි නිමිත්තාරම්මණෙහි අඤ්ඤං උපවාර භාවනා කම්මං වා යං කිඤ්චි අනුරූපං ගති නිමිත්තං වා. “තානෙව නිමිත්තානි ගහෙන්වා”ති වචනෙන තානි නිමිත්තානි මරණාසන්න ජවනෙහි ගහිතානීති දස්සෙති. තානි ච පඤ්ඤත්ති ධම්මත්තා කාමපටිසන්ධියා ආරම්මණං න භොන්තිති. “පච්චුප්පන්නගති නිමිත්තෙ සිද්ධෙ සිද්ධමෙවා”ති තස්මිං භවෙ ගතස්ස තත්ථ යාවජීවම්පි අනු භවිතබ්බං ආරම්මණං නාම තස්මිං බණ්ණ ධරමානං පච්චුප්පන්නම්පි අත්ථි. තතො වඩ්ඪමානං අනාගතම්පි අත්ථි. තත්ථ පච්චුප්පන්නෙ උපට්ඨහන්තෙ පටිසන්ධියා ආරම්මණං සම්පජ්ජති. අනාගතං පන අනුපට්ඨහන්තම්පි පච්චුප්පන්නෙ අත්තොගධසදිසං භොතීති අධිජ්ජායො. විභාවති පායෙන ච පච්චුප්පන්න ගතිනිමිත්තං විය ආපාතමාගතං, කස්මා, පච්චුප්පන්න ගති නිමිත්තෙනෙව කිච්ච සිද්ධිතො-ති අධිජ්ජායො. සෙසමෙත්ථ සුබ්බං. “තානිහි”තිආදීසු. කෙච්චි වදන්ති. අනෙජොසන්ති මාරබ්භ. යං කාලමකරිමුනීති වුත්තත්තා සබ්බඤ්ඤා බුද්ධාදීනං පරිනිබ්බාන වුති චිත්තං සන්ති ලක්ඛණං නිබ්බානං ආරම්මණං කරොතිති. තං සබ්බථාපි කාමාවචරා ලම්ඛණා නෙවාති ඉමිනා අපනෙතබ්බන්ති දස්සෙතුං “තා නිහි සබ්බඤ්ඤා බුද්ධානං උප්පන්නානි පි”තිආදි වුත්තං. “ලොකුත්තර ධම්මා”තිආදීසු. “තානි”ති ද්වාදසා කුසල චිත්තානි අට්ඨඤාණ විජ්ජයුත්ත කුසල ක්‍රිය ජවනානි ච. අජ්ඣාන ලාභිනො පුපුජ්ජනා මහග්ගතජ්ඣානානිපි ආලම්බිතුං න සක්කොන්තිති වුත්තං “පඤ්ඤත්තියා සහ කාමාවචරා රම්මණානි”ති. “තානෙ වා”ති ඤාණ සම්පයුත්ත කාම කුසලානි ඵ්ච. ඤානලාභිනං තානෙව ඤාණ සම්පයුත්තකාම කුසලානි. භෙට්ඨිම ඵලට්ඨානං තානෙව අත්තනා අධිගත මග්ගඵල නිබ්බානා රම්මණානි. “ඤානානි පත්ථෙත්ති”ති ආයතිං ඤානලාභිනො භවෙය්‍යාමාති පත්ථනං කරොන්ති. “තෙසං පි”ති තෙසං පුපුජ්ජනානම්පි. “තෙ”ති තෙ ලොකුත්තර ධම්මා. “අනුභොන්ති”ති සම්පාපුණන්ති. “නවතිපාතෙ”ති අභිගුත්තර නිකායෙ නවතිපාතෙ. සෙසං සබ්බං සුවිඤ්ඤායාමෙව.

135. වත්ථුසඬගහෙ. “වත්ථු”ති නිස්සය විසෙසො වුව්චති. තානි නිස්සය වත්ථුනි යෙසං තානි තබ්බත්ථුකානි. “තෙසඤ්ච සද්දො න යුජ්ජති”ති තෙසං වාදෙ ච සද්දො න යුජ්ජති. න හි අලුත්ත ච කාරං ද්වන්ද පදං නාම අත්ථිති.

අනුදීපනීපාඨ

“පුබ්බපදෙසු ආනෙතබ්බො”ති වක්ඛු වත්ථු ව සොතවත්ථු වානිආදිනා ආනෙතබ්බො. සමාස පදං න යුජ්ජති. න හි සමාස පදතො එක දෙසං අඤ්ඤත්ථ ආනෙතං යුජ්ජති. අවිහත්තික නිද්දෙසො නාම වක්ඛුං, සොතං, සානං, ජීවිහා, කායො, හදයං, වත්ථු වානි වත්තබ්බො පුබ්බපදෙසු අවිහත්තික නිද්දෙසො. එවඤ්චසති වත්ථු සද්දො ව සද්දො ව පුබ්බපදෙසු ආනෙතං ලබ්භන්ති. කාමතණ්හාය අධිනෙත ආයත්තෙන කාමාවචර කම්මෙන නිබ්බත්තා කාමතණ්හාධීන කම්ම නිබ්බත්තා. “රූපාදීනං පරිභොගො”ති රූපාදීනං පඤ්චකාමගුණානං පරිභොගො. “පරිත්තකම්මං පී”ති සබ්බං කාමාවචර කම්මමිපි. “පුරයමානං”ති පරිපුරෙන්නං. වක්ඛු දස්සනානුත්තරියං නාම. සොතං සවනානුත්තරියං නාම. සබ්බෙසං දස්සන කිව්වානං මජ්ඣෙක ඛුද්ධ දස්සනා දිවසෙන අනුත්තරං දස්සනං ජනෙතීති දස්සනානුත්තරියං. එවං සවනානුත්තරියෙපි චතුසච්ච ධම්මස්සවනා දිවසෙනාති වත්තබ්බං. “අජ්ඣත්ත බහිද්ධ සන්තා නෙසු පී”ති අජ්ඣත්ත සන්තානෙපි බහිද්ධ සන්තානෙපි. “සුද්ධෙ”ති කෙනචි ආලොකෙන ව අන්ධකාරෙන ව චිරහිතෙ. ආලොකො හි එකො රූප විසෙසො. තථා අන්ධකාරො ව. තෙ ව තත්ථ නත්ථී. “ඉමස්මිං සඬිගහෙ”ති වත්ථු සඬිගහෙ. විසිටියං ජානනං විජානනං. තඤ්ච විජානනං තීසු මනොධාතුසු නත්ථීති චුත්තං. “විජානන කිව්වාභාවතො”ති. ආවජ්ජන කිව්වං කිමෙනත්ති, මනසිකාර මත්තං හොති. සම්පට්ච්ඡන කිව්වඤ්ච පඤ්චවිඤ්ඤාණෙහි යථා ගහිතානෙව පඤ්චාරම්මණාති සම්පට්ච්ඡන මත්තං හොති. තෙනාහ “විසෙසජානන කිව්වානි න හොන්ති”ති. දස්සනං, සවනං, සායනං, සායනං, ඵ්ඝන, න්ති ඉමානි කිව්වානි ථොකං විසෙස ජානන කිව්වානි හොන්තිති චුත්තං. “පච්චක්ඛතො දස්සනා දිවසෙනා”තිආදි. ථොකං විසෙස ජානන කිව්වානි හොන්ති. තස්මා තාති පඤ්චවිඤ්ඤාණානිති චුත්තානි. අවසෙසා පන සන්තීරණාදයො මනොවිඤ්ඤාණධාතුයො නාමාති සම්බන්ධො. නනු මනනට්ඨෙත මනො ව තං විජානනට්ඨෙත විඤ්ඤාණඤ්චාති චුත්තෙපි පඤ්චවිඤ්ඤාණෙහි විසෙසො නත්ථීති ආහ “අතිස්සය විසෙස ජානන ධාතුයොති අත්ථො”ති. එවං සන්තෙපි සො අත්ථො සද්දයුත්තියා සිද්ධො න හොති. යදිච්ඡා වසෙන චුත්තො හොතීති ආහ “පරියාය පදානං”තිආදි. එතෙන සො අත්ථො සද්දයුත්තියා එව සිද්ධො. න යදිච්ඡාවසෙන චුත්තොති දස්සෙති. “විසෙසන සමාසෙ”ති මනො ව තං විඤ්ඤාණඤ්චාති මනොවිඤ්ඤාණන්ති එවරූපෙ කම්මධාරය සමාසෙ. “පදට්ඨානං”ති එත්ථ පදන්ති ව යානන්ති ව කාරණත්ථ වචනානි, තස්මා පරියාය සද්දා නාම. පදඤ්ච තං යානඤ්චාති චුත්තෙ අතිස්සය කාරණන්ති අත්ථො විඤ්ඤායති. තථා දුක්ඛ දුක්ඛං, රූප රූපං, රාජ රාජා, දෙවදෙවොතිආදීනි. “කත්ථවි දිස්සති යුජ්ජති වා”ති න හි කත්ථවි දිස්සති ව. සවෙපි කත්ථවි දිස්සෙය්, න හි යුජ්ජති වානි අත්ථො. “මනසො විඤ්ඤාණං”ති එත්ථ පටිසන්ධි චිත්තතො පටියාය යාවචුති චිත්තා අන්තරෙ සබ්බං චිත්ත සන්තානං සත්ත විඤ්ඤාණ ධාතුනං වසෙන විභාගං කත්වා අත්ථො වත්තබ්බො. පඤ්චද්වාරා වජ්ජනඤ්ච සම්පට්ච්ඡන ද්වයඤ්ච

මනොධාතු මත්තත්තා මනො නාම. පඤ්චවිඤ්ඤාණානි විඤ්ඤාණ මත්තානි නාම. අවසෙසානි සබ්බානි විඤ්ඤාණානි මනස්ස විඤ්ඤාණන්ති අත්ථෙත මනොවිඤ්ඤාණානි නාම. තත්ථ “මනස්ස විඤ්ඤාණං”ති අනන්තර පච්චය භූතස්ස වා මනස්ස පච්චයුප්පන්න භූතං විඤ්ඤාණං. එත්ථ සම්පට්ඨිත ද්වයං පච්චයමනො නාම. සන්තීරණතො පට්ඨාය යාව ද්වාරන්තරෙ පඤ්චද්වාරා වජ්ජනං නාගච්ඡති, තාව අන්තරෙ සබ්බං මනොවිඤ්ඤාණ සන්තානං පච්චයුප්පන්න විඤ්ඤාණං නාම. පුන “මනස්ස විඤ්ඤාණං”න්ති පච්චයුප්පන්න භූතස්ස මනස්ස පච්චය භූතං විඤ්ඤාණං. එත්ථ පඤ්චද්වාරා වජ්ජනං පච්චයුප්පන්න මනො නාම. තතො පුරෙ සබ්බං මනොවිඤ්ඤාණ සන්තානං පච්චය මනො නාම. සෙසං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යං. අවසෙසාපනාතිආදීසු. “මනොවිඤ්ඤාණධාතු භාවං සම්භාවෙති”ති අවසෙසා පන ධම්මා මනොවිඤ්ඤාණධාතු ව නාම භොන්ති, හදය වත්ථුඤ්ච නිස්සායයෙව වත්තන්ති එවං තෙසං ධම්මානං මනොවිඤ්ඤාණධාතු භාවඤ්ච සම්භාවෙති, වණ්ණෙති. සුට්ඨු පකාසෙතිති අත්ථො. එත්ථ පනාතිආදීසු. “පාළියං”ති ඉන්ද්‍රිය සංයුත්ත පාළියං. දුතියජ්ඣානෙ එව අපරිසෙස නිරොධ වචනං විරුද්ධං සීයා. කථං, සථෙ පටිසො අනිවරණා වත්ථො නාම නත්ථී. පඨමජ්ඣානතො පුබ්බෙ එව සො නිරුද්ධො සීයා. අථ දුතියජ්ඣානුපවාලෙපි සො උප්පජ්ජෙය්‍ය, පඨමජ්ඣානම්පි පරිහීනං සීයා. තස්මිං පරිහීනෙ සති, දුතියජ්ඣානම්පි නුප්පජ්ජෙය්‍ය. එවං විරුද්ධං සීයා. “පුරිම කාරණමෙව”ති අනිවරණා වත්ථස්ස පටිසස්ස අභාවතොති කාරණං එව. පරතොසොසො නාම සාවකානං සම්මාදිට්ඨිප්පට්ලාභාය පධාන පච්චයො භොති. සො ච අරූපභවෙ නත්ථී. ධම්මාභිසමයො නාම චතුසච්ච ධම්මජ්ජපට්ඨෙධො, බුද්ධා ච පච්චෙක සම්බුද්ධා ච සයම්භූතො පරතො සොසෙන විනා ධම්මං පටිවිජ්ඣන්ති. තෙ ච තත්ථ නුප්පජ්ජන්ති. “රූපවිරාග භාවනායා”ති රූපවිරාග භාවනා බලෙන. තෙසං රූපාවචර විත්තානං. “සමතික්කන්තත්තා”ති තෙසු නිකන්තිජ්ජහානවසෙන සුට්ඨු අතික්කන්තත්තා. සෙසං සබ්බං සුච්ඤ්ඤෙය්‍යං.

පකිණ්ණකසඬගහදීපනියාඅනුදීපනානිට්ඨිතා.

4. වීථිසඬගහඅනුදීපනා

136. වීථිසඬගහෙ. “තෙසඤ්ඤෙ වා”ති චිත්ත චෙතසිකානං එව. “චුත්තජ්ජකාරොනා”ති ‘තත්ථ චිත්තං තාව චතුබ්බිධං භොති කාමාවචරං රූපාවචරං, තිආදිනා ඉච්චෙවං චුත්තජ්ජකාරොන. “පුබ්බා පරනියාමිතං”ති වා ද්වන්තිංස සුඛ පුඤ්ඤම්භාතිආදිනා නයෙන පුබ්බා පරනියාමිතං. “ආරබ්භගාථායා”ති.

වීථි චිත්තවසෙනෙවං, පවත්තිය මුදිරිතො;

එවං පවත්තිකාලෙ පවත්ති සඬගහො, පටිසන්ධිකාලෙ පවත්ති සඬගහොති සිද්ධො හොති. කෙවි වාදෙ “පටිසන්ධි පවත්තියං”ති නිද්ධාරණෙ ගභිතෙ ද්විසු පටිසන්ධි සඬගහ පවත්ති සඬගහෙසු ඉදානි පවත්ති සඬගහං පවක්ඛමි, පච්ඡා පටිසන්ධි සඬගහං පවක්ඛමිති අත්ථො හොති. තත්ථ “පටිසන්ධි සඬගහො”ති පටිසන්ධිකාලෙ සඬගහො. “පවත්ති සඬගහො”ති පවත්තිකාලෙ සඬගහො. සො ච උපරිගාඨාය න සමෙතීති දස්සෙතුං “එවං සතී”තිආදිමාහ. “තානි තිණි ඡක්කානි නික්ඛිත්තානී”ති ඡක්කමත්තානි නික්ඛිත්තානි, න සකලං. වත්ථු ද්වාරා ලම්බණ සඬගහොති අධිප්පායො. “සා පනා”ති සාවිසයප්පවත්ති පන. “කාවි සීසතමා”ති කාවි අතිරෙකතරං සීසා. “දන්ධා”ති සණ්කා, විරායිකා. “අනුපපන්නා”ති අසම්පන්නා. අසම්පන්න දොසො ආගච්ඡතීති වුත්තං හොති. “ධාතුහෙදං”ති සත්ත විඤ්ඤාණ ධාතුනං විභාගං. “ධාතුනානත්තං”ති ධාරණ කිච්චනානත්තං. ඉති තස්මා මනොධාතු විසුං වුත්තාති සම්බන්ධො. “මනනං”ති විජානනභාවං අපත්තං. ආවජ්ජනමත්ත සම්පට්ච්ඡනමත්ත සම්බානං ජානනමත්තං. “යං කිඤ්චි මනනං”ති අන්තමසො ආවජ්ජනමත්ත සම්පට්ච්ඡනමත්තං පිති අධිප්පායො. “සුද්ධො පන මනොවිඤ්ඤාණප්පබන්ධො”ති මනොද්වාර විකාරං පටිච්ච පවත්තො මනොවිඤ්ඤාණප්පබන්ධො. න භවඬග මනොවිඤ්ඤාණප්පබන්ධො. සො හි විථිමුත්තත්තා ඉධ අප්පසඬගොති. මනොද්වාරෙ පන ද්විධාති සම්බන්ධො. බුද්ධස්ස භගවතො පඨමාභිනීභාරකාලො නාම සුමෙධනාපසකාලෙ බුද්ධ භාවාය කාය විත්තානං අභිනීභාරකාලො. ආදිසද්දෙන පච්ඡිම භවෙ පටිසන්ධිග්ගහණාදිං සඬගණ්හාති. “ජාති ඵලිකක්ඛන්ධා විය සම්පජ්ජන්තී”ති තෙන ඔභාසෙන අජ්ඣෙධාත්ථටත්තා ජාතිඵලිකක්ඛන්ධ සදිසා හොන්තීති අධිප්පායො. “උපපත්ති දෙව බ්‍රහ්මානං පනා”ති උපපත්තිප්පටිසන්ධිකානං ඔපපාතික දෙව බ්‍රහ්මානං පන. “පසාද නිස්සය භූතානං”ති වක්ඛාදීනං පසාද වත්ථුනං නිස්සය මහාභූතානං.

“යානි පනා”තිආදීසු. ද්වත්ති විත්තක්ඛණානි අතික්කම්ම ආපාතං ආගච්ඡන්තීති යොජනා. එවං පරත්ථපි. විභූතස්සාති ච අවිභූතස්සාති ච ඉදං ආදිමිහි මනොද්වාරෙ පන විභූතස්සාති ච අවිභූතස්සාති ච පදානං උද්ධරණං. “රූපා රූපානං”ති රූප ධම්මානඤ්ච අරූප ධම්මානඤ්ච. “තාවා”ති විථි විත්තප්පවත්ති දස්සනතො පඨමතරං එවාති අත්ථො. “අද්ධාන පරිච්ඡෙදං”ති බණකාල පරිච්ඡෙදං. විභාවනිපායෙ “අතිමහන්නා දිවසෙන විසය වචන්ථානං හොති”ති වචනෙන ආදිමිහි ‘ඡවත්ථුනි, ඡ ද්වාරානි, ඡ ආරම්මණානි, ඡ විඤ්ඤාණානි, ඡ විථියො, ඡ ධාවිසයප්පවත්තී,ති එවං වුත්තෙසු ඡසු ඡක්කෙසු ඡධාවිසයප්පවත්තීති පදමත්තං සඬගණ්හාති. තං අනුපපන්නං හොති. තෙනාහ “එවඤ්චි සතී”තිආදිං. “විසය වචන්ථානත්ථ මෙවා”ති අතිමහන්නාදි විසය

වචන්ථානත්ථමෙව චුත්තන්ති න ච සක්කා වත්තුං. රූපා රූප ධම්මානං අද්ධාන පරිච්ඡේදො නාම අභිධම්මෙ සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බො. තස්මා තස්ස දස්සනත්ථමිපි තං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. “සභාවජ්ජට්ඨානො”ති විත්තන ඵ්ඝනාදීනං පාතුභාවො වුව්වති. “අනිවත්ති”ති අනන්තරධානං වුව්වති. “පරිභාගිත්වා”ති ජරා කිච්චං ආහ. “අච්ඡරාසඛිසාටක්ඛණස්සා”ති අඛිලිතං සඛිසට්ඨනක්ඛණස්ස. ආචරියානන්දත්ථෙරො නාම අභිධම්ම ටිකාකාරො වුව්වති. “අස්සා විජ්ජුයායීති නාම විසුං න පඤ්ඤායති”ති විජ්ජුජ්ජාදං පස්සන්තානං න පඤ්ඤායති. තථා විත්තමිපි වඩ්ඪනානන්තරමෙව භිජ්ජතීති යොජනා. තෙනාහ “තං පි”තිආදිං. උදයභාගො නාම වඩ්ඪනභාගො, වයභාගො නාම අන්තරධානභාගො. “ඵවඤ්ච කත්වා”ති ලද්ධගුණ වචනං. “ඵකංචිත්තං දිවසං තිට්ඨතී”ති පුච්ඡා වචනං. “ආමන්තා”ති පටිඤ්ඤා වචනං. “වයක්ඛණො”ති පුච්ඡා. “න හෙවං වත්තබ්බො”ති පටික්ඛෙපො. පච්චත්ත වචනස්ස ඵකාරත්තං. ඵවං නවත්තබ්බන්ති අත්ථො. “මහාපෙරෙනා”ති මොග්ගලි පුත්තතිස්ස මහාපෙරෙන. නනු සුත්තන්තෙසු චුත්තන්ති සම්බන්ධො. “නා”ති න උපලබ්භති. “ඉමස්ස චුත්තත්තා”ති ඉමස්ස වචනස්ස චුත්තත්තා. සඛික ලක්ඛණං විසයො යෙසං තානි සඛික විසය ලක්ඛණානි. සඛික ධම්මමෙව ආභවිව තිට්ඨති. අයං අභිධම්මෙ ධම්මතානි අධිජ්ජායො. “සඛිගහ කාරෙනා”ති ආචරිය බුද්ධසොසත්ථෙරං වදති. “අත්ථික්ඛණං”ති ඛණද්වයමෙව වුව්වති. ඉති වත්වා තමත්ථං සාධෙත්තීති සම්බන්ධො. ගාථායං. “තස්සෙවා”ති තස්සා යිතියා ඵව හෙදො. සබ්බදා සබ්බපාණිනං මරණං නාම වුව්වතීති යොජනා. “තමත්ථං”ති තානි අත්ථික්ඛණං උපාදාය ලබ්භන්තීති අත්ථං. “අථවා”ති ඵකො පෙරවාදො. “සන්තති වසෙන යානං”ති යිතාය අඤ්ඤාථත්තං පඤ්ඤායතීති ඵත්ථ යිතභාවසඛිකානං යානං සන්තති යිතිවසෙන වෙදිතබ්බන්ති වදන්ති. “ඉමස්මිං පන සුත්තෙ”ති වෙදනාය උජ්ජාදො පඤ්ඤායති, වයො පඤ්ඤායති, යිතාය අඤ්ඤාථත්තං පඤ්ඤායතීති ඉදං සුත්තං වදති. “අජ්ජට්ඨානෙත්වා”ති අනිවාරෙන්වා. යාවඩ්ඪනස්ස නිවත්ති නාම අත්ථි. උදය පරියන්ත මත්තභූතා සා ඵව නිවත්ති. “ද්විහි බන්ධෙහි”ති රූප ජරා රූපක්ඛන්ධෙන සඛිගහිතා. අරූප ජරා සඛිබාරක්ඛන්ධෙනානි ඵවං ද්විහි බන්ධෙහි. යඤ්ච තත්ථ චුත්තන්ති සම්බන්ධො. රූපස්ස උජ්ජාදො ද්විධාහින්දිත්වා දෙසිතො. කථං, උපවයො සන්තති තියොජනා. “විභාගා රහස්සා”ති උජ්ජාදො උජ්ජජ්ජ නට්ඨෙන ඵකො සමානො රූපානං වඩ්ඪන සමයෙ උජ්ජාදො. උපරි වඩ්ඪනට්ඨෙන උපවයොති චුත්තො. අවඩ්ඪිත්වා යිත සමයෙ උජ්ජාදො යථා යිත නිභාරෙන විරකාලං පවත්ති අත්ථෙන සන්තතීති චුත්තො. ඵවං විභාගා රහස්ස. “යථානුලොම සාසනං”ති විනෙතබ්බ පුග්ගලානං අජ්ඣාසයානුලොම සාසනං.

“අරූප”න්තිආදීසු. “අරූපං”ති සබ්බසො රූපසංයාන රහිතත්තා විත්ත වෙතසිකං නාමං වුව්වති. “අරූපි සභාවත්තා”ති අරූප ධම්ම සභාවත්තා

අනුදීපනීපාඨ

ඉච්චෙවත්ථො. තත්ථ අරුප ධම්ම සභාවො නාම රුප ධම්මනො සතගුණෙනවාසහස්සගුණෙනවාසණ්හසුබ්බමසභාවො. විභාව නිපාඨෙ. “ගාහක ගහෙනබ්බ භාවස්ස තං තං බණ්ඩසෙන නිජ්ඵජ්ජනතො”ති එත්ථ පඤ්චද්ඨාර වීථිසු වීථි විත්තානඤ්ච ආරම්මණානඤ්ච විසයි විසයභාවො ගාහක ගහෙනබ්බ භාවො නාම. “තං තං බණ්ඩසෙන නිජ්ඵජ්ජනතො”ති වීථි විත්තානි ච එකස්මිං ආරම්මණෙපි ආවජ්ජනාදීහි නානා කිච්චෙහි ගණ්හන්තා එව ගහණ කිච්චං සම්පාදෙන්ති. නානා කිච්චානි ච නානා විත්තානං වසෙන සම්පජ්ජන්ති. ආරම්මණානි ච පුරෙජාතානි හුත්වා යාව තානි කිච්චානි සම්පජ්ජන්ති, තාව පච්චුප්පන්තභාවෙන ධරමානානි එව ගහණං සම්පාදෙන්ති. එවං සති, ගාහකානං වීථි විත්තානඤ්ච බණ්ත්තයායුක්තතා එව ගාහක කිච්චං නිජ්ඵජ්ජති, සිජ්ඣති. ගහෙනබ්බානං ආරම්මණානඤ්ච සත්තරස විත්තක්ඛණායුක්තතා එව ගහෙනබ්බ කිච්චං නිජ්ඵජ්ජති, සිජ්ඣති. එවං තං තං බණ්ඩසෙන නිජ්ඵජ්ජනතො. විඤ්ඤත්ති ද්වයං එක විත්තක්ඛණිකං. කස්මා, විත්තානු පරිවත්ති ධම්මත්තා. “උප්පාදමත්තා”ති නිජ්ඵන්ත රූපානං උප්පාදමත්තා. “හඬගමත්තා”ති තෙසමෙව හඬගමත්තා. “රූප ධම්මානං”ති නිජ්ඵන්ත රූප ධම්මානං. “උප්පාදනිරොධ විධානස්සා”ති උප්පාද නිරොධ විධානභූතස්ස මහාඅට්ඨකථාවාදස්ස පටිසිද්ධත්තාති සම්බන්ධො. “තං”ති තං මහාඅට්ඨකථා වචනං. “තස්මිං වාදෙ”ති තස්මිං මහාඅට්ඨකථාවාදෙ. “තත්ථ ආගතා”ති තස්මිං වාදෙ ආගතා. යං පන විභාවනියං කාරණං චුත්තන්ති සම්බන්ධො. “තං ටිකානයං”ති තං සොළස විත්තක්ඛණායුක්ත දීපකං මූලටිකානයං. තදත්ථං සාධෙත්තෙන විභාවනි ටිකාවරියෙන චුත්තන්ති සම්බන්ධො. සඬගහකාරස්ස අට්ඨකථා වරියස්ස. “උපවරියති”ති උපචාර වසෙන වොහරියති. විභාවනිපාඨෙ. “එතානි”ති ආරම්මණානි. “තං”ති තං එක විත්තක්ඛණං. “තෙ වා”ති රූප ධම්මා ව. “පරිපුණ්ණ පච්චයුපලද්ධා”ති පරිපුණ්ණං පච්චයං උපලද්ධා. “සො”ති ටිකාකාරො. “ඉතරානි”ති ගන්ධරස ථොට්ඨබ්බානි. “ගොචරභාවං”ති පඤ්චද්ඨාරික විත්තානං ගොචරභාවං. “පුරිමානි ද්වෙ”ති රූපසද්දා රම්මණානි. “නිමිත්ත වසෙන සට්ඨෙන්ති”ති ආදාසං පස්සන්තස්ස මුඛසදිසං මුඛනිමිත්තං මුඛප්පට්ඨිමිමං ආදාසෙ උපට්ඨාති. එවං රූපාරම්මණං වක්ඛුපසාදෙ සද්දාරම්මණඤ්ච සොතපසාදෙ තං සදිස නිමිත්ත වසෙන සට්ඨෙන්ති. නවත්ථු වසෙන සට්ඨෙන්ති. සයං ගන්ත්වා න සට්ඨෙන්තිති අධිජ්ජායො. අසම්පත්තානඤ්ඤෙව ආරම්මණානං. “නිමිත්තු පට්ඨාන වසෙනා”ති නිමිත්තස්ස උපට්ඨානවසෙන. “නිමිත්ත අප්පනාවසෙනා”ති නිමිත්තස්ස පවෙසන වසෙන. මනොද්චාරෙ පන අසම්පත්තානියෙව හුත්වාති පාඨසෙසො. “ආපාතා ගමනඤ්චෙත්ථා”ති ආදීසු. “ලඤ්ජකානං”ති ලඤ්ජනකාරානං. “ලඤ්ජනක්ඛන්ධං”ති අයොමයං ලඤ්ජනක්ඛන්ධං. සො ච ලඤ්ජනක්ඛන්ධො තාලපණ්ණෙ ආපාතෙත්වා අක්ඛරං උපට්ඨාපෙති. තත්ථ “ආපාතෙත්වා”ති අජ්ඣොත්ථරිත්වා. “වක්ඛාදිප්පථෙ”ති වක්ඛාදීනං විසයක්ඛෙත්තෙ. න කෙවලං අත්තනො ද්වාරෙසු එව ආපාත මාගච්ඡන්ති. අථ

බො මනොද්චාරෙපි ආපාත මාගච්ඡන්ති. න කෙවලං භවඤ්ඤා මනොද්චාරෙ ඵච ආපාත මාගච්ඡන්තිති යොජනා. “තෙසු පනා”ති තෙසු ආරම්මණෙසු පනා. තානි ආරම්මණානි යෙසං තානි තදා රම්මණානි. න එකක්ඛණෙ පඤ්චසු ආරම්මණෙසු වීථි චිත්තානි පවත්තන්ති, එකෙකස්මිං ආරම්මණෙ ඵවානි චුත්තත්තා න ද්විසු, න තීසු, න චතුසුනිපි වත්තබ්බං. බහුවිත්තක්ඛණානිතානි පඤ්චාරම්මණානි බහුවිත්තක්ඛණානිතෙ පඤ්චද්චාරෙති යොජනා. පඤ්චද්චාරෙති ච පඤ්චද්චාරෙසුති අත්ථො. “ඵචං සතී”ති තෙසං පසාදානං ආවජ්ජනෙන සද්ධිං උප්පත්තියා සති. “ආදිලක්ඛණං”ති පඤ්චාරම්මණානං පඤ්චද්චාරෙසු ආපාතා ගමන සඬබ්බානං විසයජ්ජවත්තියා ආදිලක්ඛණං. චලනඤ්ච දට්ඨබ්බන්ති සම්බන්ධො. “යථා ගහිතං”ති පටිසන්ධිතො පටියාය ගහිතජ්ජකාරං. විභාවනීපාඨෙ “යොග්‍ය දෙසාවට්ඨාන වසෙනා”ති ආපාතං ආගන්තුං යුත්තට්ඨානෙ අවෙච්චට්ඨාන වසෙන. යුජ්ජනඤ්ච, මන්ථනඤ්ච, බොහකරණඤ්ච, සට්ඨනන්ති ච ආපාතා ගමනන්ති ච චුච්චතීති යොජනා. හෙට්ඨා චුත්තොයෙව ආපාතා ගමනඤ්චෙත්ථානිආදිනා. “නානා යානියෙසු”ති නානා යානෙසු ධීතෙසු. “එකො ධම්මනියාමො නාමා”ති යථා බොධිසත්තෙ මාතුකුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හන්තෙ ධම්මනියාම වසෙන සකලෙ ජාතික්ඛෙත්තෙ පට්ඨිකම්පනං අහොසි. තථා ඉධපි පඤ්චද්චාරෙසු එකෙකස්මිං ද්චාරෙ ආරම්මණෙ සට්ඨෙත්තෙ ධම්මනියාම වසෙන භවඤ්ඤා චලනං හොති. අයං ධම්මනියාමො නාම. “සහෙවා”ති එකතොයෙව. කථං හදය වත්ථු නිස්සිතස්ස භවඤ්ඤාස්ස චලනං සියාති යොජනා. එත්ථ ච පඤ්චවිඤ්ඤාණස්ස චලනං සියාති ඉදං න වත්තබ්බං. කස්මා, තදා පඤ්චවිඤ්ඤාණස්ස අවිජ්ජමානත්තා. යදා ච තං විජ්ජති, තදා තං න චලතිති න වත්තබ්බං. සබ්බමිපි හි වීථිචිත්තං නාම චලති යෙවාති. සන්තති නාම පුබ්බා පරජ්ජබන්ධො. සංශ්ඨානං නාම සහජ්ජවත්තානං එකතො යීති. ඉධ සංශ්ඨානං අධිජ්ජෙනං. පඤ්චනිස්සය මහාභූතෙහි සද්ධිං හදය වත්ථු නිස්සයභූතානං එක සංශ්ඨාන භාවෙන එකාබද්ධත්තානි චුත්තං හොති. තෙනාහ “සංශ්ඨාන වසෙනාති පන වත්තබ්බං”ති. “තාදිසස්ස අනුක්කම චලනස්සා”ති විභාවනීයං භෙරිසක්ඛරොපමාය සද්ධිං රූපාදිනා පසාදෙ සට්ඨිතෙ තන්තිස්ස යෙසු මහාභූතෙසු චලිතෙසු අනුක්කමෙන තං සම්බන්ධානං සෙසරූපානමිපි චලනෙන හදය වත්ථුමිති චලිතෙ තන්තිස්සිතස්ස භවඤ්ඤාස්ස චලනා කාරෙන පවත්තිතොති ඵචං චුත්තස්ස අනුක්කම චලනස්ස. “භවඤ්ඤාජ්ජවාහං”ති භවඤ්ඤා සන්තතිං. “කුරුමානං”ති කරොන්තං. සල්ලක්ඛෙත්තං”ති ඉදමෙවාති සන්තිට්ඨාපෙන්තං. “යොනි සොමනසිකාරාදිවසෙනා”ති යොනි සොමනසිකාරො කුසල ජවනුප්පත්තියා පච්චයො. අයොනි සොමනසිකාරො අකුසල ජවනුප්පත්තියා පච්චයො. නිරනුසය සන්තානතා ක්‍රියජවනුප්පත්තියා පච්චයො. තෙසු ච සොමනස්ස ජවනාදීනං උප්පත්ති පච්චයොපි හෙට්ඨා චිත්ත සඬග්ගෙ චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො.

අනුදීපනීපාඨ

“හවඬගපාතො”තිආදීසු. “ආවජ්ජනතො පටියාය උට්ඨිතං”ති කම්ම විපාකසන්නානතො ච තදාරම්මණතො ච මුඤ්චිත්වා විසුං ක්‍රියාමය බ්‍යාපාරෙන ආරම්මණන්තරං ගහෙත්වා උට්ඨිතං සමුට්ඨිතං. හවඬග වලනම්පි උට්ඨානස්ස ආදි හොති. තස්මා තම්පි උට්ඨිතෙ විත්ත සන්නානෙ සඬගණ්හන්තො පථම හවඬග වලනතොයෙව වාති චුත්තං. “ඉමස්මිං යානෙ”ති වීථි විත්තානං අනුක්කමෙන අත්තනො කිව්වෙහි ආරම්මණස්පවත්තිට්ඨානෙ. “දොචාරිකොපමා”ති ඛධිරදොචාරිකොපමා. “ගාමිල්ලොපමා”ති ගාමදාරකොපමා. “අම්බොපමා”ති අම්බප්ඵලොපමා. අඤ්ඤාපි උපමා අත්ථි. මක්කටසුත්තොපමා, උච්ඡුයන්තොපමා, ජව්වන්ධොපමා. තාසඛ්ඛාපි අට්ඨසාලිනියං විපාකුද්ධාර කථාතො ගහෙතඛ්ඛා. “යත්ථහි”තිආදීසු. “කථං ඡ ඡක්ක යොජනා හොති”ති. චක්ඛු චත්ථු වචනඤ්ච, චක්ඛුද්ධාර වචනඤ්ච, රූපා රම්මණ වචනඤ්ච, චක්ඛු විඤ්ඤාණ වචනඤ්ච, චක්ඛුද්ධාර වීථි චක්ඛු විඤ්ඤාණ වීථි වචනඤ්ච, අතිමහන්නා රම්මණ වචනඤ්චා,ති එතානි ඡවචනානි. තෙහි ඡඡක්කෙහි ආහරිත්වා ඉමිස්සං වීථියං දස්සිතානි. සෙසවීථිසුපි යථාලාභං දස්සිතඛ්ඛානි. එවං ඡඡක්කයොජනා හොති. “එත්ථ ච යත්තකානි”තිආදීසු. “එකුන පඤ්ඤාස පරිමාණෙසු”ති එකස්සනිප්ඵන්න රූපධම්මස්ස එකපඤ්ඤාස මත්තෙසු චුද්දකක්ඛණෙසු උප්පාදක්ඛණඤ්ච හඬගක්ඛණඤ්ච යපෙත්වා මජ්ඣෙ එකුන පඤ්ඤාස මත්තානි ධීතික්ඛණානි සන්ති. තෙසු ඛණෙසු අනුක්කමෙන උප්පන්නා එකුන පඤ්ඤාස චක්ඛු පසාදා ච සන්ති. “කිස්මිඤ්චි”ති තෙසු කතරස්මිං නාම චක්ඛු පසාදෙ න සට්ඨන්තිති න චත්තඛ්ඛානි. “තෙසු පනා”ති නිද්ධාරණෙ භූමිමවචනං. “යදෙව එකං චක්ඛු”ති නිද්ධාරණියං. තං පන කතමන්ති. අතීත හවඬගෙන සද්ධිං උප්පජ්ජිත්වා තං අතික්කම්ම හවඬග වලනක්ඛණෙ ලද්ධසට්ඨං එකං චක්ඛු. තං පන චක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස චත්ථු භාවඤ්ච ද්ධාරභාවඤ්ච සාධෙති. සෙසවිඤ්ඤාණානං ද්ධාරභාවං සාධෙතිති. තෙනාහ “යථාරහං”ති. එතදෙව එතං එව චක්ඛු කිව්ව සාධනං නාම හොති වීථි විත්තුප්පත්තියා චත්ථු කිව්වද්ධාර කිව්වනං සාධනතො. “යං මජ්ඣමායුකං”ති මන්දායුක අමන්දායුකානං මජ්ඣෙ පවත්තත්තා යං මජ්ඣමායුකන්ති වදන්ති. තං කිව්ව සාධනං නාමාති යොජනා. “ඉතරානි පනා”ති එකුන පඤ්ඤාස පරිමාණෙසු චක්ඛු පසාදෙසුති චුත්තානි, තෙසු එකං කිව්ව සාධනං යපෙත්වා සෙසානි ඉතරානි අට්ඨ වත්තාලිස චක්ඛුති මොසවත්ථුනි නාම හොන්ති. රූපා රම්මණෙහි සද්ධිං ලද්ධ සට්ඨනානම්පි සතං වීථි විත්තුප්පත්තියා චත්ථු කිව්වද්ධාර කිව්වරහිතත්තා. තෙසු කතමානි මන්දායුකානි නාමාති ආහ “තානි පනා”තිආදිං. කිව්ව සාධනතො පුරිමානි නාම අතීත හවඬගතො පුරෙ තෙරසසු හවඬගෙසු ආදි හවඬගස්ස හඬගක්ඛණතො පටියාය ඛණෙ ඛණෙ උප්පන්නා සත්තනිංස චක්ඛු පසාදා. තානි මන්දායුකානිති වදන්ති. කස්මා, කිව්ව සාධනතො අප්පතරායුකත්තා. කිව්ව සාධනතො පච්ඡිමානි නාම අතීත හවඬගස්ස ධීතික්ඛණතො පටියාය ඛණෙ ඛණෙ උප්පන්නා එකාදස චක්ඛු

පසාදා, තානි අමන්දායුකානීනි වදන්ති. කස්මා, කිච්ච සාධනතො බහුතරායුකත්තා. තදුහයානිපි අට්ඨ වත්තාලීස මත්තානි වෙදිතබ්බානීනි සම්බන්ධො. “තතො”ති තෙහි අට්ඨවත්තාලීස මත්තෙහි. “පුරිමතරානී”ති සත්තනිංස මන්දායුකෙහි පුරිමතරානි. තානි හි වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදක්ඛණෙ යීති භාවෙන අනුපලද්ධත්තා ඉධ න ගහිතානි. “පච්ඡිමතරානී”ති එකාදස අමන්දායුකෙහි පච්ඡිමතරානි. තානි ච වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදක්ඛණෙ උප්පන්නානිපි තස්මිං බණෙ යීති භාවෙන අනුපලද්ධත්තා ඉධ න ගහිතානි. කස්මා පන වක්ඛුවිඤ්ඤාණස්ස උප්පාදක්ඛණෙ යීති භාවෙන අනුපලද්ධානි තදුහයානි ඉධ න ගහිතානීති. වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදක්ඛණෙ යීති භාවෙන ධර්මානානං අට්ඨවත්තාලීස මත්තානං වක්ඛුනං මජ්ඣෙ ඵල කතමං වක්ඛු වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස වත්ථු කිච්ච ද්වාර කිච්චං සාධෙතීති ආසඬ්ඨිතබ්බං හොති. එත්ථ ච පඤ්ච වත්ථුනි නාම අත්තනො යීතික්ඛණෙ ඵල පඤ්චවිඤ්ඤාණානං වත්ථුද්වාර කිච්ච සාධකත්තා වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදක්ඛණෙ යීති භාවෙන අනුපලද්ධත්තා ඉධ න ගහිතානීති ච, වක්ඛු විඤ්ඤාණස්ස උප්පාදක්ඛණෙ යීති භාවෙන ධර්මානානන්ති ච, චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

“එත්ථ සියා”තිආදීසු. “ඉමාය විථියා”ති ඉමාය අතිමහත්තා රම්මණ විථියා. “සමුදායග්ගාහිකා”ති රූපා රම්මණානං සමුහග්ගාහිකා. “චණ්ණසල්ලක්ඛණා”ති චණ්ණවචන්ථානිකා. “වත්ථුග්ගාහිකා”ති දබ්බ සණ්ඨානග්ගාහිකා. “නාමග්ගාහිකා”ති නාම පඤ්ඤත්තිග්ගාහිකා. “අලාතවක්කස්ස ගාහිකා වියා”ති රත්තන්ධකාරෙ එකො අලාතං ගහෙත්වා පරිබ්භමති. අඤ්ඤො තං පස්සන්තො වක්කං විය මඤ්ඤති. තත්ථ අලාතස්ස ගතගතට්ඨානෙ පච්චුප්පන්නං රූපං ආරබ්භ වක්ඛුද්වාර විථියො උප්පජ්ජන්ති. මනොද්වාර විථියො පන පුරිම පුරිමාහි වක්ඛුද්වාර විථිහි ගහිතානි අතීත රූපානි අමුඤ්චිත්වා එකතො සණ්ඨානඤ්ච සන්තතිඤ්ච කත්වා ගණ්භන්ති. තදා පස්සන්තස්ස වක්කං විය උපට්ඨාති. ඵලං අයං සමුදායග්ගාහිකා දට්ඨබ්බා. “නත්ථි තදාරම්මණුප්පාදො”තිආදීසු. “යස්සා”ති යස්ස ආරම්මණස්ස. විත්තානීති ච නානාරම්මණානීති ච කම්මපදානි. අවසෙසෙ තස්මිං ආරම්මණෙ. “සඬ්භග කාරොතා”ති පොරාණ අට්ඨකථායො එකතො සඬ්භගෙත්වා කතත්තා බුද්ධසොසත්ථෙරෙත කතා සබ්බා අට්ඨකථායො සඬ්භගට්ඨකථා නාම. සො ච සඬ්භග කාරොති චුච්චති. “ඉධ පි”ති ඉමස්මිං අභිධම්මත්ථ සඬ්භගෙහි. “ථෙරොතා”ති අනුරුද්ධත්ථෙරොත. “එකම්පි ඉච්ඡති යෙවා”ති. “යස්ස හි වත්තාරී”තිආදීසු යස්ස ආරම්මණස්ස වත්තාරී වා පඤ්චවා ඡවාතිආදිනා යොජෙතබ්බං. “ඡවනම්පි අනුප්පජ්ජිත්වා”තිආදීසු. “අත්තනො පධාන ක්‍රියායා”ති අනුප්පජ්ජිත්වානි පදස්ස පරතො ‘යං පචිත්තති’ති අත්තනො පධාන ක්‍රියාපදං අත්ථි. තෙන අත්තනො ක්‍රියාපදෙන සද්ධිත්ති අත්ථො. “කත්ථවි චුත්තා”ති කත්ථවි සද්දගන්ථෙසු චුත්තා. අපි ච, හෙතුම්හි

අනුදීපනීපාඨ

ත්වාපච්චයො ලක්ඛණෙ හෙතුම්භි ව මානන්ත පච්චයා ජොතනීයට්ඨෙන
චුත්තා, න චචනීයට්ඨෙනාති දට්ඨබ්බො. “පකති නියාමෙනා”ති එතෙන පච්චය
විසෙසෙසති, චත්තාරි වා පඤ්චවා ඡවා ජවනානි උප්පජ්ජන්තිති දීපෙති.
තෙනාහ “එත්ථපනා”තිආදිං. “ද්වත්තික්ඛත්තුං”ති වාසද්දත්ථෙ
අඤ්ඤපදත්ථ සමාසපදන්ති චුත්තං. “ද්වික්ඛත්තුං වා තික්ඛත්තුං වා”ති.
“වොට්ඨබ්බනස්ස ආසෙවනතා”ති ආසෙවන පච්චයතාවා
පච්චයුප්පන්නතාවා. “ආවජ්ජනායා”ති එත්ථ වොට්ඨබ්බන කිච්චං
ආවජ්ජනම්පි සඬිගණ්භාති. ඉධපි ආරම්මණ දුබ්බලතාය චතුප්පඤ්ච
ජවනුප්පත්ති ඉච්ඡි තබ්බාති යොජනා. තත්ථ “ඉධ පි”ති ඉමස්මිං පරිත්තා
රම්මණ වාරෙපි. තිවොට්ඨබ්බනිකා පඤ්ච පරිත්තා රම්මණ වීථියොති
යොජනා. “ඉතරානී”ති පරිත්ත මහන්තාති මහන්තා රම්මණානි.
“උභයථාපි”ති ආපාතා ගමන වසෙනපි ආරම්මණ කරණ වසෙනපි. ඉමස්ස
පදස්ස.

137. “මනොද්වාරෙ පනා”තිආදීසු. “පරිත්තක්ඛණා පි”ති විත්ත
එස්සාදයො අප්පතරක්ඛණාපි. “අතීතානාගතා පි”ති අතීතානාගත ධම්මාපි.
“සට්ටනෙනා”ති රූපාදීනං සට්ටනෙන. “යත්ථා”ති යස්මිං භවඬිගෙ.
“පඤ්චද්වාරානු ඛන්ධකං”ති පඤ්චද්වාර වීථි අනුගතං. අතීතං ආලම්බණං
පවත්තෙති යෙව්නාති සම්බන්ධො. “යථාපාතා ගතමෙවා”ති පකතියා ආපාතා
ගතප්පකාරමෙව. “තථා තථා”ති දිට්ඨ සම්බන්ධාදීනා තෙන තෙන පකාරෙන.
“කිඤ්චි”ති කිඤ්චි ආරම්මණං. “දිස්වා”ති පච්චක්ඛං කත්වා.
පඤ්චද්වාරග්ගහිතඤ්චි ආරම්මණං පච්චක්ඛකතට්ඨෙන දිට්ඨන්ති චුච්චති. යං
කිඤ්චි ආරම්මණං. “අනුමානෙන්තස්සා”ති එවමෙව භවිත්ථ, භවිස්සති,
භවතීති අනුමානඤ්ඤාණෙන වින්තෙන්තස්ස. තං සදිසං ආරම්මණං. “පරස්ස
සද්දහනා”ති පරචචනං සුත්වා යථා අයං වදති, තථෙ චෙත්තන්ති සද්දහනා.
“දිට්ඨි” චුච්චති ඤාණං වා ලද්ධි වා. “නිජ්ඣානං”ති සුට්ඨු ඔලොකනං.
“බන්ති”ති බමනං සහනං. අඤ්ඤථත්තං අගමනං. දිට්ඨියා නිජ්ඣානං
දිට්ඨිනිජ්ඣානං. දිට්ඨිනිජ්ඣානස්ස බන්ති දිට්ඨිනිජ්ඣානක්ඛන්ති. “සෙසං”ති
නානාකම්ම බලෙනාතිආදිකං. “දෙවතො පසංභාරවසෙනා”ති දෙවතා කදාචි
කෙසඤ්චි සුපිනන්තෙ නානාරම්මණානි උපසංභරිත්වා දස්සෙන්ති. එවං
දෙවතො පසංභාර වසෙනාපි. අනුබොධො නාම ලොකියඤ්ඤාණ වසෙන
චතුස්සච්ච ධම්මානං අනුබුජ්ඣානං. පටිච්චෙධො නාම ලොකුත්තරඤ්ඤාණ
කිච්චං. අනන්ත රූප නිස්සය පච්චයග්ගහණෙන පකතු පනිස්සය පච්චයම්පි
උපලක්ඛෙති. විත්ත සන්තානස්ස අනන්තරූපනිස්සය පච්චයභාවො නාමාති
සම්බන්ධො. අනන්ත රූප නිස්සය පච්චයසත්ති නාම අනන්තර පරම්පර
විජ්චරණවසෙන මහාගතිකා භොතීති චුත්තං භොති. අනන්ත රූප නිස්සය
පච්චයානු භාවොතිපි යුජ්ජති. කථං මහාවිජ්ජාරොති ආහ “සකිං පි”තිආදිං.
“සුට්ඨු ආසෙවිත්වා”ති එත්ථ පච්ඡා අප්පමුස්සමානං කත්වා පුනප්පුනං

සෙවනං සුට්ඨු ආසෙවනං නාම. න කෙවලං පුරිම චිත්ත සන්තානස්ස සො උපනිස්සය පච්චයානුභාවො ඵව මහාවිජ්ජාරො හොති. පකතියා චිත්තස්ස විචිත්ත භාව සඬබ්බතං චිත්තනා කිච්චමිපි මහාවිජ්ජාරං හොතීති දස්සෙතුං “චිත්තඤ්ච නාමා”ති ආදිවුත්තං. කථං මහාවිජ්ජාරං හොතීති ආහ “කිඤ්ච නිමිත්තං”ති ආදිං. “කිඤ්ච නිමිත්තං”ති දිට්ඨාදීසු නානා රම්මණෙසු කිඤ්ච අප්පමත්තකං දිට්ඨාදිකං ආරම්මණ නිමිත්තං. “තෙහි වකාරණෙහි”ති තෙහි කත්තුභූතෙහි දිට්ඨාදීහි කාරණෙහි. “වොදීයමානං”ති පයොජීයමානං. “අප්පකාසය යුත්තං”ති අප්පකාසයෙන සංයුත්තං. භවඬග චිත්තස්ස ආරම්මණං නාම අභිභූතං හොති. භවඬගං වාලෙන්වා ආවජ්ජනං නියොජෙතීති සම්බන්ධො. “ලද්ධ පච්චයෙසු”ති ආලොකාදිවසෙන වා දිට්ඨාදිවසෙන වා ලද්ධ පච්චයවත්තෙසු. තදභිනිත්තාකාරො නාම නිච්චකාලමිපි තෙසු ආරම්මණෙසු අභිමුඛං නිත්තාකාරො. තෙන ආකාරෙන පවත්තො මනසිකාරො. තෙන සම්පයුත්තස්ස. එතෙහි වචනෙහි සුද්ධමනොද්චාරෙ ආරම්මණානං අපාතාගමනඤ්ච භවඬග වලනඤ්ච න කෙවලං ලද්ධ පච්චයානං ආරම්මණානං වසෙනෙව හොති. තාදිසෙන පන මනසිකාරෙන යුත්තස්ස සයඤ්ච වීථි චිත්ත චිත්තනා කිච්චස්ස චිත්තස්ස වසෙනාපි හොතීති සිද්ධං හොති. න හි ආරම්මණන්තරෙ අභිනිත්තාකාරො නාම නත්ථිති සක්කා වත්තුං. කස්මා, අභාවිත චිත්තානං පමාද ඛහුලානං ජනානං කදාපි කරහවි භාවනා මනසිකාරෙ කරියමානෙපි වීථි චිත්ත සන්තානස්ස බහිද්ධා නානාරම්මණෙසු අභිනිත්තාකාරස්ස සන්දිස්සනතොති. “යථා චෙත්ථා”ති යථා එත්ථ මනොද්චාරෙ රූපාරූප සන්තානං විභූතා රම්මණෙපි තදා රම්මණුප්පාදො නත්ථි, එවන්ති යොජනා. ඤාණවිභවගට්ඨකථායං පන වොට්ඨබ්බතවාරොපි ආගතො. යථාහ සුපිනෙනෙව දිට්ඨං විය මෙ, සුතං විය මෙති කථනකාලෙපි අබ්‍යාකතො යෙවාති. තත්ථ හි “අබ්‍යාකතො යෙවා”ති සුපිනන්තෙ මනොද්චාරෙ ද්වන්තික්ඛන්තුං උප්පන්නස්ස ආවජ්ජනස්ස වසෙන අබ්‍යාකතොයෙව. තතො පරං භවඬගපාතො. අට්ඨසාලිනියමිපි වුත්තං අයං පන වාරො දිට්ඨං විය මෙ, සුතං විය මෙ තිආදීනි වදනකාලෙ ලබ්භතීති. තං පන පඤ්ච ද්වාරෙ පරිත්තාරම්මණෙ ද්වන්තික්ඛන්තුං උප්පන්නස්ස වොට්ඨබ්බතස්ස වසෙන වුත්තං. “සොපි ඉධ ලද්ධං වට්ටති යෙවා”ති සොපි වාරො ඉමස්මිං මනොද්වාරෙ ලද්ධං වට්ටතියෙව. “භවඬගෙ වලිතෙ නිවත්තනකවාරානං”ති ද්වික්ඛන්තුං භවඬග වලනමත්තෙ යත්වා වීථි චිත්තානි අනුප්පජ්ජිත්වා භවඬගපාතවසෙන නිවත්තනකානං මොඝවාරානං මනොද්වාරෙපි පමාණං න භවිස්සතියෙව. අථ ඉමස්මිංවාරෙ වීථි චිත්තප්පවත්ති නත්ථි. එවං සති, ඉමස්මිං වීථි සඬගහෙ සො වාරො න වත්තබ්බොති වෙ. වත්තබ්බොයෙව. කස්මා, ඡධා විසයප්පවත්තීති ඉමස්මිං ඡක්කෙ සඬගහිතත්තාති දස්සෙතුං “විසයෙ ව ආපාතාගතෙ”ති ආදි වුත්තං. ආරම්මණභූතා විසයප්පවත්ති. එකෙකස්මිං අනුබන්ධකවාරෙ. “තදාරම්මණ වාරාදයො”ති තදාරම්මණ වාරො ජවනවාරො වොට්ඨබ්බත වාරො

අනුදීපනීපාඨ

මොසවාරො. තෙසු පන තදා රම්මණුවාරො චත්ථුග්ගහණෙ ච නාමග්ගහණෙ ච න ලබ්භති. “චත්ථු”ති හි සණ්ඨාන පඤ්ඤත්ති. “නාමං”ති නාම පඤ්ඤත්ති. න ච තදා රම්මණං පඤ්ඤත්තා රම්මණං භොතීති. තෙන චුත්තං “යථාරහං”ති. “තත්ථා”ති තෙසු දිට්ඨවාරාදීසු ඡසු වාරෙසු. එතරහි පන කෙචි ආචරියාති පාඨසෙසො. “අතීත භවඤ්ච වසෙනා”ති එකං භවඤ්චං අතික්කම්ම ආපාතා ගතෙ ආරම්මණෙ එකො වාරො, ද්වෙ භවඤ්චානි අතික්කම්ම ආපාතා ගතෙ එකොතිආදිනා අතීත භවඤ්ච භෙදවසෙන. “තදා රම්මණ වසෙනා”ති තදා රම්මණස්ස උප්පන්නවාරො අනුප්පන්න වාරොති එවං තදා රම්මණ වසෙන. කප්පෙන්ති චිත්තෙන්ති, විදහන්ති වා. “ඛණ වසෙන බලවද්ධබලතා සම්භවො”ති යථා පඤ්චද්වාරෙ අතිමහන්නා රම්මණෙසුපි ආරම්මණ ධම්මා උප්පාදං පත්වා ආදිතො එකචිත්තක්ඛණමත්තෙ දුබ්බලා භොන්ති. අත්තනො ද්වාරෙසු ආපාතං ආගන්තුං න සක්කොන්ති. එක චිත්තක්ඛණං පන අතික්කම්ම බලවන්නා භොන්ති. අත්තනො ද්වාරෙසු ආපාතං ගන්තුං සක්කොන්ති. මහන්නා රම්මණාදීසු පන ද්වි චිත්තක්ඛණකමත්තෙ දුබ්බලා භොන්තීතිආදිනා චත්තබ්බා. න තථා මනොද්වාරෙ ආරම්මණානං ඛණ වසෙන බලවද්ධබලතා සම්භවො අත්ථි. කස්මා නත්ථිති ආහ “තදා”තිආදිං. තත්ථ “තදා”ති තස්මිං වීථි චිත්තප්පවත්තිකාලෙ. “තත්ථා”ති මනොද්වාරෙ.

“එත්ථ සියා”තිආදීසු. “සියා”ති කෙසඤ්චි විචාරණා සියා. එකං ආවජ්ජනං අස්සාති එකාවජ්ජනා. “වීථි”ති වීථිචිත්තප්පබන්ධො. එකාවජ්ජනා ච සා වීථි වාති විග්ගහො. “ආවජ්ජනං”ති ආවජ්ජන චිත්තං. තං වා ආවජ්ජනීති සම්බන්ධො. “තං තං ජවනෙනා”ති තෙන තෙන ජවනෙන සහුප්පන්නං වා පරස්ස චිත්තං ආවජ්ජනි කින්ති යොජනා. “කිඤ්චෙත්ථා”ති එත්ථ වචනෙ කිඤ්චි චත්තබ්බං අත්ථිති අත්ථො. යදි තාව ආවජ්ජනඤ්ච ජවනානි වාති අධිකාරො. “තඤ්චි චිත්තං”ති පරස්ස චිත්තං. “එවම්පි හින්තමෙවා”ති ජවනානං ධම්මතො හින්තමෙව. එත්ථ අට්ඨකථායං විනිවිජ්ජන්ති සම්බන්ධො. තං චිත්තං නිරුද්ධම්පි ජවනානම්පි පච්චුප්පන්නමෙව භොතීති යොජනා. “අද්ධාවසෙන ගහිතං”ති අද්ධා පච්චුප්පන්න වසෙන ගහිතං. “සන්නතිවසෙන ගහිතං”ති සන්නති පච්චුප්පන්නවසෙන ගහිතං. ආචරියානන්දමතෙ. සබ්බෙසම්පි ආවජ්ජන ජවනානං. චිත්තමෙව භොති, තස්මා ධම්මතො අහින්තං. පච්චුප්පන්නඤ්ච භොති, තස්මා කාලතො අහින්තන්ති චුත්තං භොති. අනන්තරපච්චයෙ අතීතො ච පච්චුප්පන්නො ච ඛණ වසෙන යුජ්ජති. යදි අද්ධාසන්නති වසෙන යුජ්ජෙය්‍ය, පච්චුප්පන්නො ධම්මො පච්චුප්පන්නස්ස ධම්මස්ස අනන්තර පච්චයෙන පච්චයොති චුත්තො භවෙය්‍ය. කස්මා, එකාවජ්ජන වීථියඤ්චි සබ්බානි චිත්තානි අද්ධාසන්නති වසෙන පච්චුප්පන්නානි එව භොන්තීති.

138. අප්පනාවාසෙ. “අප්පනා ජවනං”ති කම්මපදං. “තදා රම්මණං”ති කත්තුපදං. “ඉන්ද්‍රිය සමතාදීහී”ති සද්ධාදීනං පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනති වත්තනවසෙන සමතාදීහී. “පරිතො”ති සමන්තතො. “උපෙච්චා”ති උපගන්ත්වා. අප්පනං වහිතුං ජනෙතුං සමත්ථ භාවො අප්පනාවහසමත්ථභාවො. “යස්ස ජවත්තියා”ති යස්ස උපචාර ජවනස්ස ජවත්තීතො. “අචිරං කාලං”ති අචිරෙකාලෙ. පරිත්ත ජාතිකා නාම කාමාවචරජාති. “ගොත්තං”ති කම්මකත්තු පදං. “අභිභුයාති”ති භාවනා බලෙන අභිභුයාමානං හොති. අභිමද්දියමානං හොතිති අත්ථො. “ඡීජ්ජති”ති ඉදං පන අභිභවනස්ස සිබාපත්ත දස්සනං. යාව තං ගොත්තං ඡෙදං පාපුණාති, තාව අභිභුයාති, මද්දියතීති වුත්තං හොති. ගොත්තං අභිභවතීති ගොත්‍රභූතිපි යුජ්ජති. “පඤ්චමං”ති පඤ්චමෙ චිත්තවාසෙ. “තදාහි ජවනං පතිතං නාම හොති”ති පකතියා ජවනජ්ජවත්තීනාම සත්තක්ඛත්තු පරමො හොති. චතුත්ථඤ්ච මුද්ධපත්තං. පඤ්චමතො පටියාය පතිතං. තස්මා තස්මිං පඤ්චමවාසෙ ජවනං පතිතං නාම හොති. “දුතියෙනා”ති දුතියෙන ඵල සද්දෙන. “දුතියං”ති දුතියෙ චිත්තවාසෙ. තදා අනුලොමං පට්ඨජවනං හොතිති වුත්තං. “අලද්ධා සෙවනං අනුලොමං”න්ති. “ඵතෙනෙවා”ති ඵතෙන ඵල සද්ද ද්වයෙ නෙව. අට්ඨසාලිනියං පන අනුඤ්ඤාතා විය දිස්සති. වුත්තඤ්ඤි තත්ථ. මන්දපඤ්ඤස්ස වත්තාරි අනුලොමානි හොන්ති, පඤ්චමං ගොත්‍රභූ, ඡට්ඨං මග්ගචිත්තං, සත්තමං ඵලන්ති. “ඉතරට්ඨකථාසු”ති විනයට්ඨ කථාදීසු. “පටිසිද්ධත්තා”ති පඤ්චමං ගොත්‍ර භුජ්ජවත්තියා පටිසිද්ධත්තා ආදිමහි අට්ඨන්තං අඤ්ඤත්‍රස්මිංති වුත්තත්තා ඉධ නිරුද්ධෙති පදං අවස්සං ඉච්ඡිතබ්බමෙවාති වුත්තං. “නිරුද්ධෙ අනන්තරමෙවාති පදවිඡෙදො”ති. අනන්තර සද්දස්ස ඵ නිව්චං සම්බන්ධාපෙක්ඛත්තා තමෙවපදං විහත්ති පරිණාමෙන අධිකතන්ති ආහ “නිරුද්ධස්සාති අත්ථතො ලද්ධමෙවා”ති. “වසිභූතාපි”ති වසිභූතාපි සමානා. “ඵකචාරං ජවිත්වා”ති ඉදං ලොකියප්පනාවසෙන වුත්තං. ලොකුත්තර අප්පනාපන සත්තමම්පි උජ්ජජ්ජතියෙව. මූලට්ඨකා පාඨෙ “භූමන්තරපත්තියා”ති ගොත්‍රභූ චිත්තං කාමභූමි හොති. අප්පනාපන මහග්ගතභූමි වා ලොකුත්තරභූමි වා හොති. ඵලං භූමන්තරපත්තියා. “ආරම්මණන්තර ලද්ධියා”ති ඵලසමාපත්ති විටියං ඵලජවනං සන්ධාය වුත්තං. තත්ථහි පුරිමානි අනුලොම ජවනානි සඬබ්බාරා රම්මණානි හොන්ති. ඵලජවනං නිබ්බානාරම්මණං. ඉදඤ්ච කාරණමත්තමෙව. යථාවුත්ත ලෙඩ්ධිපමා ඵල ඉධ යුත්තරූපාති දට්ඨබ්බං. “න බො පනෙතං ඵලං දට්ඨබ්බං”න්ති ඵතං අත්ථජාතං න බො ඵලං දට්ඨබ්බං. “අනද්ධනියා”ති අද්ධානං දීඝකාලං නබ මන්තීති අනද්ධනියා. අසාරා. අසාරත්තා ඵල සීඝතරං රුහන්ති. සීඝතරං වුද්ධිං විරුළ්භිං ආපජ්ජන්ති. සාරවත්තා පන සාරෙන සහ වඩ්ඪමානත්තා සීඝතරං නරුහන්ති. සීඝතරං වුද්ධිං විරුළ්භිං නා පජ්ජන්ති. තෙනාහ “ඵකවස්සජීවිනො”තිආදිං. “ඵලමෙවා”තිආදීසු “පතිතජවනෙසු”ති පඤ්චම ඡට්ඨ සත්තම ජවනෙසු. “ඵත්ථ වා”තිආදීසු. “සුපක්කසාලිහත්ත

අනුදීපනීපාඨ

සදිසානී”ති යථා සාලිහත්තානි සුපක්කත්තා එව මුදුනරානි හුත්වා දුබ්බලානි අවිරට්ඨිතිකානි. තස්මිං දිවසෙපි පුතිභාවං ගච්ඡන්ති. එවං අප්පනා ජවනානි. “යස්මා වා”තිආදීසු. “දුට්ඨස්ස නියමස්සා”ති ජවනනියමස්ස ව කාලනියමස්ස ව. “පටිසන්ධියා අනන්තර පච්චය භාවිතො”ති සත්තම ජවන චෙතනා අනන්තර පච්චයො, තදනන්තරෙ පවත්තං විපාක සන්තානං පච්චයුප්පන්නො, තමෙව ව අවසානෙ චුති චිත්තං හුත්වා භවන්තරෙ පටිසන්ධි චිත්තස්ස අනන්තර පච්චයො. එවං පටිසන්ධි චිත්තස්ස අනන්තර පච්චය භාවෙන අවස්සං භවිස්සමානස්සාති අත්ථො. ඉදඤ්ච කාරණ මත්තමෙව. මහාට්ඨකාවචනං පන කිඤ්චි වත්තබ්බ රූපන්ති න පටික්ඛිත්තං. “නිරන්තරප්පවත්තානං”ති ආදීසු. භින්නා අසදිසා වෙදනා යෙසං තානි භින්නවෙදනානි. “ආසෙවන පච්චනීකානං”ති ආසෙවන පච්චයප්පටි පක්ඛානං. අභින්නා වෙදනා යෙසන්ති විග්ගහො. ක්‍රියජවනානන්තරං අරහත්තඵලං ඵලසමාපත්ති වීරියං දට්ඨබ්බං. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤායං.

139. “සබ්බථා පී”තිආදීසු. ලොකෙ මජ්ඣිමකෙ හි මහාජනෙහි ඉච්ඡිතමපි කිඤ්චි ආරම්මණං අනිඋක්කට්ඨෙහි මන්ධාතු රාජාදීහි ඉච්ඡිතං න භොති. තථා තෙහි මහාජනෙහි අනිච්ඡිතමපි කිඤ්චි ආරම්මණං අනිදුග්ගතෙහි පච්චන්ත වාසීහි ඉච්ඡිතං භොති. තස්මා ආරම්මණානං ඉට්ඨානිට්ඨ වචන්ථානං පත්වා අනිඋක්කට්ඨෙහි ව අනිදුග්ගතෙහි ව වචන්ථානං න ගච්ඡති, මජ්ඣිමකෙහි එව වචන්ථානං ගච්ඡති. තෙනාහ “තත්ථ වා”තිආදිං. “ආරම්මණං”ති කත්තුපදං. “විපාකචිත්තං”ති කම්මපදං. “කිඤ්චී”ති කිඤ්චි රූපං. “කිස්මිඤ්චී”ති කස්මිංචි එකස්මිං පුප්ථෙ. “තෙන වා”ති තෙන වා සුබ්බසම්ඵස්සෙන වත්ථෙත. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤායං.

“වෙදනානියමොපනා”තිආදීසු. “ආදාසෙ මුඛනිමිත්තස්ස වියා”ති යථා ආදාසෙ මුඛ නිමිත්තස්ස චලන චවනාදියොගො නානාවණ්ණයොගො ව යථාමුඛමෙව සිද්ධො. තථා විපාකානං. වෙදනා යොගො පන යථාරම්මණමෙව සිද්ධොති යොජනා. තත්ථ “වෙදනායොගො”ති නානාවෙදනායොගො. “කප්පෙත්වා”ති චිත්තෙත්වා. “පකප්පෙත්වා”ති නානප්පකාරතො චිත්තෙත්වා. න කෙවලඤ්ච විපාකානං එව යථාරම්මණං වෙදනා යොගො භොතීති යොජනා.

“අයඤ්චා”තිආදීසු. “අට්ඨකථායං පී”ති පට්ඨාන අට්ඨකථායමපි. “තදාරම්මණ වසෙනා”ති තදාරම්මණවසෙන පවත්තානන්ති පාඨසෙසො. “පඤ්චන්තං”ති සොමනස්ස සන්තීරණෙන සද්ධිං වත්තාරි මහාවිපාක සොමනස්සාති සන්ධාය චුත්තං. “පකති නිභාරෙනා”ති පකතියා නිව්වකාලං පවත්තප්පකාරෙන. පාළිපාඨෙ. භාවිතානි ඉන්ද්‍රියානි යෙනානි භාවිතින්ද්‍රියො. “මනාපං”ති මනොරම්මං. “අමනාපං”ති අමනොරම්මං. විහරෙය්‍යන්ති සථෙ

කඩ්බතීති සම්බන්ධො. “පටිකුලෙ”ති අමනාපෙ. “අප්පටිකුල සඤ්ඤී”ති මනාපසඤ්ඤී. එවං සෙසෙසු. “තෙසං”ති බිණාසවානං. පාළිපාඨෙ. “සුමනො”ති සොමනස්සිතො. “දුම්මනො”ති දොමනස්සිතො. පාළිපාඨෙ. “මෙත්තායවා ඵරතී”ති අයං සත්තො අවෙරොහොතුතිආදිනා මෙත්තාවිත්තෙන වා ඵරතී. “ධාතුසො උපසංහරතී”ති යථා ම ම කායොපි චතුර්ධාතු සමුස්සයො හොති. තත්ථ එකාපි ධාතු නාම පටිකුලා වා අප්පටිකුලා වා න හොති. කෙවලං තුව්ඡ සුඤ්ඤ සභාවමත්තා හොති. එවමෙව ඉමස්ස සත්තස්ස කායොපිතිආදිනා ධාතු සො උපසංහරතී. “අසුභාය වා”ති අසුභ භාවනාය වා. අසුභ භාවනා විත්තෙන වාති වුත්තං හොති. “අසුභායා”ති වා තස්ස අසුභභාවත්ථාය. දෙවනාටකා දෙවච්ඡරා නාම. කුටීතානි කුට්ඨානි යෙසං තානි කුටීත කුට්ඨානි. “සරීරානී”ති කායඛිගානි. කුටීත කුට්ඨානි සරීරානි යස්ස සො කුටීතකුට්ඨසරීරො. “කුටීතානී”ති අබ්භුක්කිරණානි. වෙදනා යුත්තානි හොන්ති ඉති අපරෙ වදන්තීති යොජනා. තස්මා පච්චයො හොතීති සම්බන්ධො. කථං පච්චයො හොතීති ආහ “යථා ආනිසංස දස්සනෙනා”තිආදිං. තත්ථ “අට්ඨකථායං”ති විසුද්ධි මග්ගට්ඨකථායං. “බුද්ධසුබුද්ධතා දස්සනෙනා”ති අත්තතො සත්ථුභූතස්ස බුද්ධස්ස සුබුද්ධතා දස්සනෙන. “අත්තසම්පත්ති දස්සනෙනා”ති මයං පන ඵවරූපා දුක්ඛා මුත්තාමිහාති එවං අත්තතො සම්පත්ති දස්සනෙන. “අට්ඨිකඛිකලිකපෙතරූපෙ”ති නිම්මං සලොහිතෙ අට්ඨිපුඤ්ජපෙතසරීරෙ. “කුට්ඨිනො”ති කුට්ඨසරීරස්ස. “අට්ඨකථායං”ති ධම්මපද අට්ඨකථායං. අති ඉට්ඨෙය දෙවච්ඡර වණ්ණාදිකෙ. අති අනිට්ඨෙය කුටීතකුට්ඨසරීරාදිකෙ. “වත්ථු භූතො”ති උප්පත්තිට්ඨාන භූතො. “තෙසං තෙසං සත්තානං”ති කත්තු අත්ථෙසාමිච්චනං. “තදුභයං පී”ති උභයං තං ගහණංපි. “තෙසං”ති තෙසං ලොකීය මහාජනානං. “විපල්ලාසවසෙනෙව හොතී”ති දෙවච්ඡරවණ්ණාදීසු අතිඉට්ඨෙයසු අතිඉට්ඨාකාරතො ගහණම්පි විපල්ලාස වසෙනෙව හොති. කස්මා, දෙවච්ඡර වණ්ණාදීසු අති ඉට්ඨ සඤ්ඤාය විපල්ලාස සඤ්ඤාභාවතො.

විභාවනීපාඨෙ. “පචත්තියා”ති පචත්තනතො. අට්ඨකථාධිජ්ජායෙ යත්වා වුත්තත්තා අට්ඨකථාගාරවෙන”තං විචාරෙතබ්බ මෙවා”ති වුත්තං. අත්ථතො පන අයුත්තමෙවාති වුත්තං හොති. එසන යො අඤ්ඤත්ථපි. “ධම්ම චක්ඛුරහිතා”ති ධම්ම චවත්ථානඤ්ඤාණ චක්ඛු රහිතා. “කුසලාකුසලානි යෙවා”ති තෙසං ධම්ම චක්ඛු රහිතානං උප්පන්නානි කුසලාකුසලානියෙව. ගාථායං. “රූපා”ති රූපතො නප්පවෙධන්තීති සම්බන්ධො. “සද්දා”තිආදීසුපි එසෙවන යො. නප්පවෙධන්තීති ච න චලන්ති, න කම්පන්ති, විත්තඤ්ඤථත්තං න ගච්ඡන්ති. තථා උපෙක්ඛා ක්‍රියජවනානන්තරම්පි තදාරම්මණානි සොමනස්සු පෙක්ඛාවෙදනා යුත්තානි එව සියුන්ති යොජනා. මූලට්ඨකාපාඨෙ. “තදාරම්මණතා”ති තදාරම්මණතාය තදාරම්මණභාවෙන. “කත්ථවී”ති කත්ථවී අභිධම්ම පාළියං. “විජ්ජමානෙ ව තස්මිං”ති තස්මිං ක්‍රියජවනානු

අනුදීපනීපාඨ

බන්ධකෙ තදා රම්මණෙ විජ්ජමානෙ සති. එතං භවඬගඤ්ච නාම අනුබන්ධතීති සම්බන්ධො. නදීසොතො පටිසොතගාමිනාවං අනුබන්ධති වියාති යොජනා. “සවිජ්ජාරිකං ඵවජ්ජනං”ති කිලෙස ධම්මානං විපල්ලාස ධම්මානඤ්ච වසෙන බණ්ණමත්තෙපි අනෙකසතෙසු ආරම්මණෙසු විවිධාකාරෙන ඵරණවෙගසහිතං කුසලාකුසල ජවනමෙව අනුබන්ධතීති යුක්තං. න පන ක්‍රියජ්ජනං අනුබන්ධතීති යුක්තන්ති යොජනා. “ඡළඬගු පෙක්ඛාවතො”ති වක්ඛනා රූපං දිස්වා නෙව සුමනො හොති, න දුම්මනො, උපෙක්ඛකො විහරතී-තිආදිනා වුත්තාය ඡ ද්වාරිකවසෙන ඡළඬග සමන්තාගතාය උපෙක්ඛාය සම්පන්නස්ස. වත්තනං වුත්ති. සන්තා වුත්ති අස්සාති සන්ත වුත්ති. තං විචාරෙන්නො “පට්ඨානෙ පනා”තිආදිමාහ. “යදි වෙතං වුච්චෙය්‍යා”ති එත්ථ “එතං”ති ක්‍රියා බ්‍යාකතෙතිආදිකං එතං වචනං. “තස්මිං”ති තස්මිං වචනෙ. “ඵවමාදිනා”ති ඵවමාදිනා නයෙන. විභාවනිපාඨෙ. “උත්තරං”ති පරිහාරං. “විපස්සනාවාර වසෙනා”ති විපස්සනා පවත්ති වසෙන. “තෙසං”ති සොමනස්ස දොමනස්සානං. “ඉතරීතරානන්තර පච්චයතා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤානන්තර පච්චයතාති අත්ථො. “ථෙරෙන”ති අනුරුද්ධත්ථෙරෙන. සබ්බානි තදා රම්මණානි, සබ්බානි භවඬගානි ච. “සමුදා වරන්ති”ති විරකාලං සඤ්චරන්ති. “එතානිහි”තිආදිනා තෙසං අට්ඨාරසන්නං ජවනානං අනන්තරං තදාරම්මණානං අනියමනො පවත්තියා කාරණයුක්තිං දස්සෙති. සම්භවති උප්පජ්ජති එතෙනාති සම්භවො. තදා රම්මණස්ස සම්භවො තදා රම්මණ සම්භවො. අථවා, සම්භවනං උප්පජ්ජනං සම්භවොති ඉමෙ ද්වෙ අත්ථෙ දස්සෙතුං. “තදා රම්මණ සම්භවො”තිආදි වුත්තං. “යෙසං පනා”තිආදීසු. “යෙසං”ති යෙසං පුග්ගලානං. “ඉතරානි”ති උපෙක්ඛා සන්තීරණ ද්වයතො අඤ්ඤාති. “න හොන්තීති න වත්තබ්බානි”ති වුත්තං. එවංසති, කස්මා ථෙරෙන ඉධ න වුත්තානීති. අට්ඨසාලිනියං අවුත්තත්තා ඉධ න වුත්තානීති. අට්ඨසාලිනියං පන කස්මා න වුත්තානි. යෙභුය්‍ය නියමසොතෙ පතිත්තා න වුත්තානි. න පන අලබ්භමානත්තා න වුත්තානීති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “අට්ඨකථායං පනා”තිආදිමාහ. “උපෙක්ඛාසහගත සන්තීරණ ද්වයමෙව වුත්තං”ති ආගන්තුක භවඬගභාවෙන වුත්තං. යථාහ අථස්ස යදා සොමනස්ස සහගතජ්ජට්ඨසන්ධිකස්ස පවත්තෙ ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා පමාදෙන පරිචිනජ්ඣානස්ස පණීත ධම්මො මෙ නට්ඨොති පච්චවෙක්ඛතො විජ්ජට්ඨාරි වසෙන දොමනස්සං උප්පජ්ජති, තදා කිං උප්පජ්ජති. සොමනස්සානන්තරඤ්චි දොමනස්සං, දොමනස්සානන්තරඤ්ච සොමනස්සං පට්ඨානෙ පටිසිද්ධං. මහග්ගත ධම්මං ආරබ්භ ජවනෙ ජවිතෙ තදා රම්මණමපි තත්ථෙව පටිසිද්ධන්ති. කුසල විපාකාවා අකුසලවිපාකාවා උපෙක්ඛා සහගතා හෙතුකමනොවිඤ්ඤාණ ධාතු උප්පජ්ජති. කිමස්සා රම්මණන්ති. රූපාදීසු පරිත්ත ධම්මෙසු අඤ්ඤතරං. එතෙසු හි යදෙව තස්මිං සමයෙ ආපාතමාගතං හොති. තං ආරබ්භ එතං විත්තං උප්පජ්ජතීති වෙදිතබ්බං-ති. එවං දොමනස්සසහගත ජවනානුරූපං උපෙක්ඛාසහගත සන්තීරණ ද්වයමෙව

ආගන්තුක භවඛගභාවෙන අට්ඨකථායං වුත්තන්ති. “එතම්පි යුජ්ජති යෙවා”ති අකුසල ජවනාවසානෙ එතං සහෙතුකං ආගන්තුක භවඛගංපි යුජ්ජතියෙව. “දොමනස්ස ජවනානන්තරං භවඛග පාතොව හොති”ති උපෙක්ඛා සහගත මූලභවඛග පාතොව හොති. ආගන්තුක භවඛගෙන කිව්වං නත්ථි. කස්මා, උපෙක්ඛා පටිසන්ධිකත්තා. නෙවතදාරම්මණ සම්භවො අත්ථි. කස්මා, තෙසු ආරම්මණෙසු තදාරම්මණවාරස්ස අසම්භවතො. න හි මහත්තාරම්මණෙසු ව අවිභූතාරම්මණෙසු ව තදාරම්මණවාරො සම්භවති. න ව මූලභවඛග සම්භවො අත්ථි. කස්මා, මූලභවඛගභූ තස්ස සොමනස්ස භවඛගස්ස දොමනස්ස ජවනෙන සහ විරුද්ධත්තා. “ඉති කත්වා”ති ඉමිනා කාරණෙන. “එකං”ති එකං උපෙක්ඛාසහගත විපාකං. තථා තස්සෙව දොමනස්සං උප්පාදෙන්තස්ස නෙව තදාරම්මණ සම්භවො අත්ථි. න ව මූලභවඛග සම්භවොති කත්වා දොමනස්සානන්තරං ඡසු...පෙ.... පවත්තතීති යොජනා. තත්ථ “තස්සෙවා”ති සොමනස්සපටිසන්ධිකස්සෙව. නෙවතදාරම්මණ සම්භවො අත්ථි. කස්මා, ආරම්මණානං අතිමහත්තත්තෙපි අතිවිභූතත්තෙපි සති සොමනස්ස තදාරම්මණස්ස ජවනෙන සහ විරුද්ධත්තා. උපෙක්ඛා තදා රම්මණස්ස ව ආරම්මණෙන සහ විරුද්ධත්තා. න හි අති ඉට්ඨාරම්මණෙ උපෙක්ඛා තදාරම්මණං පවත්තති. මහග්ගත පඤ්ඤත්තා රම්මණෙසු පන උභයමිපි තදාරම්මණං නුජ්ජජ්ජතියෙව. න ව මූලභවඛග සම්භවො අත්ථි. කස්මා, ජවනෙන සහ විරුද්ධත්තාති.

“එත්ථ වා”තිආදීසු. “සබ්බ ධම්මෙසු”ති සබ්බෙසු ආරම්මණ ධම්මෙසු. “පථම සමන්තාභාරො”ති ආවජ්ජන කිව්වං ආහ. සුත්තන්ත පාඨෙ. “තජ්ජො”ති තෙන ආරම්මණානං ආපාතා ගමනෙන ජාතො. “තජ්ජො”ති වා තදනුරූපොතිපි වදන්ති. “විඤ්ඤාණභාගස්සා”ති වක්ඛු ද්වාරික විඤ්ඤාණ කොට්ඨාසස්ස. “යතො”ති යස්මිං කාලෙ. කථං ආවජ්ජනෙන විනා නුජ්ජජ්ජතීති ආහ “සවෙ ආවජ්ජනෙනා”තිආදිං. “එත්ථ සියා”තිආදීසු. යථා පන නිරාවජ්ජනං හොති හින්තා රම්මණඤ්ච, එවං තථාති යොජනා. “එකස්සපි”ති එකස්ස ආගන්තුක භවඛගස්සපි නත්ථි දොසො. මහාඅට්ඨකථායඤ්ච නත්ථි. අට්ඨසාලිනියං පන අත්ථියෙව. “සවිජ්ජන්දනත්තා”ති එත්ථ අත්ථො සවිජ්ජාරිකන්ති පදෙ වුත්තනයෙන වෙදිතබ්බො. “ඉතරෙ සඤ්චා”ති මහග්ගතලොකුත්තර ජවනානඤ්ච. කානි පි පරිත්තාරම්මණානිපි සමානානි. යදි තදාරම්මණ පනිස්ස යස්ස කාමභවඛගස්ස අභාවතො තදාරම්මණානි රූපාරූප බ්‍රහ්මානං නුජ්ජජ්ජන්ති. එවං සති, වක්ඛුසොත ද්වාරික විත්තානිපි රූප බ්‍රහ්මානං නුජ්ජජ්ජෙය්‍යන්ති ආහ “වක්ඛු සොතවිඤ්ඤාණානි පනා”තිආදිං. “ඉන්ද්‍රියජ්ජවත්ති ආනුභාවතො”ති වක්ඛු වත්ථු සොතවත්ථු සඬබ්බානානං ඉන්ද්‍රිය වත්ථුනං රූප බ්‍රහ්ම සන්තානෙ පවත්තත්තා තෙසං පවත්ති ආනුභාවතො වක්ඛු සොතවිඤ්ඤාණානි රූපබ්‍රහ්මානං පවත්තන්තියෙ වාති දස්සෙතුං “සම්පට්ඨිත

අනුදීපනීපාඨ

සන්තීරණානී”තිආදි වුත්තං. “විකප්පබලොවා”ති කාමකුසලා කුසලානං විය විවිධෙන ආකාරෙන කප්පෙන්වා පකප්පෙන්වා ආරම්මණග්ගහසාමත්ථියෙවාසති. “අප්පනාපත්ත භාවනා කම්මවිසෙසෙ වා”ති එත්ථ අභිඤ්ඤා ජවනානි විය මහග්ගත විපාක ලොකුත්තර විපාකානි විය වාති වත්තබ්බං. “අට්ඨකථායං”ති පටිච්ච සමුප්පාද විහඬගට්ඨකථායං. “විභාවනියං වුත්ත කාරණානී”ති අට්ඨකථාතො ආහරිත්වා විභාවනියං වුත්තානි ‘අප්පනකත්තා ජනක සමානත්තා භාවතො’තිආදීනි කාරණානි.

140. ජවන නියමෙ. අට්ඨකථායමපි ඡක්ඛත්තුං පවත්ති වුත්තා. යථාහ සචෙ පන බලවා රම්මණං ආපාතාගතං හොති. ක්‍රියමනොධාතුයා හවඬගෙ ආවට්ටිතෙ වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදීනි උප්පජ්ජන්ති. ජවනට්ඨානෙ පන පට්මකාමාවචර කුසල විත්තං ජවනං හුත්වා ඡසත්තවාරෙ ජවිත්වා තදාරම්මණස්ස වාරං දෙතීති. “මුදුතර භාවෙනා”ති මාතූකුච්ඡිමිහි ධීතකාලොවා සම්පති ජාතකාලෙ වා වත්ථුස්ස අතිමුදුභාවෙන. “කෙනවිඋපද්දුත භාවෙනා”ති බාළිහගෙලඤ්ඤජාතකාලෙ කෙනවි වාතපිත්තසෙම්භාදිනා උපද්දුත භාවෙන. “අප්ප්කොත්ථං භාවෙනා”ති තස්ස වෙවචනමත්තං. මන්දිභූතො වෙගො යෙසං තානි මන්දිභූත වෙගානි. “අසය්හ රූපෙහි”ති දුක්ඛමසභාවෙහි. අභිභූතානං සත්තානං. තඤ්ච ඛො වචනං පාකතික සත්තානං වසෙනෙව වුත්තං. න සත්තවිසෙසානං වසෙන. එවං සති, සත්තවිසෙසානං වසෙන කථං දට්ඨබ්බන්ති ආහ “යෙ පනා”තිආදිං. “උපරි”ති මරණුප්පත්තිට්ඨානෙ. “වුත්තඤ්ඤි”ති විසුද්ධි මග්ගෙ වුත්තමෙව. “යමකප්පාටිහාරියං”ති යුගලවත්ථුනං එකතො පවත්ත අවිජරිය කම්මං. “ද්වෙ කුමානඬගානී”ති උපෙක්ඛෙකග්ගතා කුමානඬගානි.

“යොගකම්මසිද්ධියා”ති භාවනානු යොගකම්මසිද්ධස්ස. ඉද්ධි විකුබ්බනං නාම ඉද්ධියා නානාකම්මකරණං. “සිද්ධියා එවා”ති සිජ්ඣ නත්ථාය එව. අත්තතො අනන්තරෙ එව උප්පන්නං එලං එතිස්සාති ආනන්තරිකප්ඵලා. මග්ගචෙතනා. “ඉතී”ති තස්මා. “මන්දස්සා”ති මන්ද පුග්ගලස්ස. “තික්ඛස්සා”ති තික්ඛ පුග්ගලස්ස. තිණි එලවිත්තානි. “පයොගාභිසඬ්ඛාරස්සා”ති පට්මජ්ඣානතො පට්ඨාය සමථ විපස්සනායුගනන්ධප්පවත්ති සඬ්ඛාතස්ස පුබ්බප්පයොගාභිසඬ්ඛාරස්ස. “අකතාධිකාරස්සා”ති ආසන්නෙ පුරිමහවෙ අකත කුමානපරිකම්මස්ස පුග්ගලස්ස. සබ්බෙසමපි එලට්ඨානං විණ්ණවසිභාවානෙව හොන්තීති යොජනා.

ජවනනියමොනිට්ඨිතො.

141. දුහෙතුකාදිසු. ජාති ද්විහෙතුකාදයො එව අධිප්පෙතානි වුත්තං “පටිසන්ධිච්ඤ්ඤාණ සහගතා”තිආදිං. “තෙසං ද්විත්තං පි”ති

ද්විභෙතුකානම්පි අභෙතුකානම්පි. භූසොක්කාන මග්ගඵලානි වාරෙන්ති නිවාරෙන්තිති ආවරණානි. විපාකානි ච තානි ආවරණානි වානි විග්ගහො. “විපාකානී”ති අභෙතුක ද්විභෙතුක විපාකානි. තෙහි ගහිතජ්ජපටිසන්ධිකානං ඉමස්මිං භවෙක්කාන මග්ගඵලජ්ජපටිලාහො නාම නත්ථි. තෙනාහ “විපාකාවරණ සබ්භාවතො”තිආදිං. “තෙසං”ති දුග්ගති අභෙතුක පුග්ගලානං. පුග්ගලානන්ති චුත්තං හොති. න ලබ්භන්තිති සම්බන්ධො. “ඉතරෙසං”ති තතො අඤ්ඤෙසං සුගති අභෙතුක පුග්ගලානං.

“ඵත්ථ සියා”තිආදීසු. දුග්ගති පරියාපන්තානාඤ්ච අභෙතුකානං. “මූලභවඬගෙ”තිආදිමහි පටිසන්ධි චිත්තං හුත්වා ආගතෙ මූලභවඬගෙ. “යං කිඤ්චි”ති යං කිඤ්චි භවඬගං. “චුච්චතෙ”ති විසජ්ජනා චුච්චතෙ. “සබ්බ අට්ඨකථාසු පටික්ඛිත්තො”ති අට්ඨසාලිනියං තාව විපාකුද්ධාරකථායං සොළසසු කාමාවචර කුසල විපාකෙසු අට්ඨන්තං අභෙතුක විපාකානං ඵච ආපායිකෙසු සත්තෙසු උජ්ජත්තිං දස්සෙති. න අට්ඨන්තං සභෙතුක විපාකානං. තථා පටිච්ච සමුප්පාදට්ඨ කථාසු ච විඤ්ඤාණ පදවණ්ණනාසු අඤ්ඤාසු ච අභිධම්මාවතාරාදීසුති ඵචං සබ්බට්ඨකථාසු පටික්ඛිත්තා නාම හොති. “යොගසා ධනීයත්තා”ති පයොගෙන සාධෙතබ්බත්තා. කුසලාකුසලානි හි වඬ්ඬෙත්තුං වා භාපෙත්තුං වා පයොගෙ කතෙ වඬ්ඬන්ති වෙච භායන්ති ච. ඤාණවිජ්ජයුත්තභූතං ගහෙත්තුං යුත්තං. කස්මා, අභෙතුකස්ස භවඬගස්සාති චුත්තස්ස මූලභවඬගස්ස අභෙතුකත්තා. “ද්වින්තම්පි අභෙතුකානං”ති දුග්ගති අභෙතුකානාඤ්ච සුගති අභෙතුකානාඤ්ච. “අපරෙපනා”තිආදි විභාවනියං ආගතො අපරෙ වාදො. චුත්තඤ්ඤි තත්ථ ‘අපරෙපන යථා අභෙතුකානං සභෙතුක තදාරම්මණං හොති, ඵචං ද්විභෙතුකානං තිභෙතුක තදාරම්මණංපි’ති වණ්ණෙත්ති. තෙසංමතානුරොධෙන ච ඉධපි ඤාණසම්පයුත්ත විපාකජ්ජපටික්ඛෙපො අභෙතුකෙයෙව සන්ධායාති වදන්තිති. තං පන විපාකුද්ධාරකථායං ‘ඵත්ථෙච ද්වාදස කමග්ගොපි’ති ච, ඵත්ථෙච දසකමග්ගොපි’ති ච ආගතෙහි න සමෙති. තත්ථ හි සොළසසුකුසලවිපාකෙසු ද්විභෙතුක කම්මනිබ්බත්තානං ද්වින්තං ද්විභෙතුකාභෙතුක පුග්ගලානං චත්තාරි ඤාණසම්පයුත්ත විපාකානි වජ්ජෙත්වා ද්වාදස කමග්ගො නාම හොති. පුන සෙසෙසු ද්වාදස විපාකෙසුපි අසඬ්ඛාරික කම්මනිබ්බත්තානං ද්වෙ ඤාණවිජ්ජයුත්ත සසඬ්ඛාරික විපාකානි, සසඬ්ඛාරික කම්මනිබ්බත්තානාඤ්ච ද්වෙ ඤාණවිජ්ජයුත්ත අසඬ්ඛාරික විපාකානි වජ්ජෙත්වා දුතියත්ථෙර වාදෙ දසකමග්ගො නාම හොතිති. ඵත්ථ පන ද්වි භෙතුකොපි පුග්ගලො අධිකෙන ඡන්දෙන වා වීරියෙන වා චිත්තෙන වා යුත්තො පරියත්ති ධම්මං වා නානාවිජ්ජාසිජ්ජානි වා බහුං ගණ්ඨෙයා, සුණෙයා, ධාරෙයා, වාචෙයා, චිත්තෙයා. අථස්ස ඤාණසම්පයුත්ත ජවනං බහුලං සමුදා වරෙයා. තදා තස්ස නානාකම්මෙන ජවනානු රූපං ඤාණසම්පයුත්ත තදාරම්මණං න න සම්භවතීති චුත්තං. තං යුත්තං විය දිස්සතීති. “අට්ඨකථායං පිහි. ල. චුත්තා”ති කථං චුත්තා. ඵතානි හි මනුස්සෙසු

අනුදීපනීපාඨ

ව කාමාවචර දෙවෙසු ව පුඤ්ඤවන්තානං ද්විභෙතුකති භෙතුකානං පටිසන්ධිකාලෙ පටිසන්ධි හුත්වා විපච්චන්තීතිආදිනා වුත්තාති. තෙ පන තිවිධා, නවවිධාති සම්බන්ධො. “තෙසං තබ්භාවො”ති කුසලානං කුසලභාවො, අකුසලානං අකුසලභාවො. “සික්ඛන ධම්මයුත්තා”ති තීහි සික්ඛාහි පහාතබ්බානං කිලෙසානං අත්ථිතාය සික්ඛිතබ්බතා පකතියං යිතාති අධිජ්ජායො. “භෙට්ඨිමානඤ්චා”ති භෙට්ඨිම ඵලානඤ්ච. යානියානිසකානි යථාසකං. “උපරිමානං”ති උපරිමානං පුග්ගලානං. “පරිනිට්ඨිත සික්ඛා කිච්චත්තා”ති සික්ඛා කිච්චං නාම කිලෙස ධම්මානං පහානත්ථාය ඵච භොතීති තෙසු සබ්බසො පභීනෙසු සික්ඛා කිච්චං පරිනිට්ඨිතං භොති. ඵචං පරිනිට්ඨිත සික්ඛා කිච්චත්තා. සුට්ඨු භබ්බොති සම්භවො. සම්භවොති විසෙසන පදමෙතන්ති ආහ “යථා සම්භවං”ති.

142. “ඵත්ථෙවො”ති ඵතස්මිං කාමලොකෙ ඵච. “තං තං පසාදරහිතානං”ති තෙනතෙන පසාදෙන රහිතානං. තස්මිං තස්මිං ද්වාරෙ උජ්ජන්තානි තං තං ද්වාරිකානි. චතුසට්ඨිවීථි චිත්තානි. ද්වෙ චත්තාලීස වීථි චිත්තානි. “බ්‍රහ්මලොකෙ වා”තිආදීසු. ඉදං අට්ඨකථා වචනං. යථාහ රූපභවෙ චතුත්තං විඤ්ඤාණානං, තථෙව පච්චයො. පචත්තෙ, නොපටිසන්ධියං. සොච ඛො කාමාවචරෙ අනිට්ඨ රූපදස්සන සද්දසවනවසෙන, බ්‍රහ්මලොකෙ පන අනිට්ඨා රූපාදයො නාම නත්ථි. තථා කාමාවචර දෙවලොකෙ පිති. තානි චත්තාරි චිත්තානි. “තත්ථා”ති තස්මිං රූපලොකෙ. විභාවනිපාඨෙ. “ඉධා”ති ඉමස්මිං වචනෙ. “තං තං භූමි පරියාපන්තෙ”ති තිස්සං තිස්සං භූමියං පරියාපන්තෙ. සෙසමෙත්ථ සුචිඤ්ඤායාං.

වීථිසඬගහදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

5. වීථිමුත්තසඬගහඅනුදීපනා

143. වීථිමුත්තසඬගහෙ. “පචත්තිසඬගහං”ති චිත්තුජ්ජාදානං පචත්තාකාරකථනසඬගහං. “පටිසන්ධියං”ති පටිසන්ධිකාලෙ. “තෙසං”ති චිත්ත චෙතසිකානං. විභාවනිපාඨෙ. “තදාසන්නතායා”ති තායපටිසන්ධියා ආසන්නතාය. “තං ගහණෙන වා”ති සන්ධිග්ගහණෙන ඵච සන්ධිවචනෙන ඵච. “විසයජ්ජචත්ති නාමා”ති කම්ම කම්මනිමිත්තාදීනං විසයානං ද්වාරෙසු ආපාතා ගමන වසෙන පචත්ති නාම. “මරණුජ්ජත්තියං ඵච සිද්ධා”ති මරණුජ්ජත්තියං ජවනෙසු ඵච සිද්ධා. එතෙන මරණුජ්ජත්ති විධානං ජවනජ්ජධානං භොති, න චුතිජ්ජධානන්ති දීපෙති. න හි තස්මිං විධානෙ තස්සං චුතියං විසයජ්ජචත්ති වචනං නාම අත්ථි. ජවනෙසු ඵච අත්ථි. සා පන චුති තස්මිං භවෙ ආදිමහි පටිසන්ධි පචත්තියා සිද්ධාය සිජ්ඣති යෙවාති. “තෙසං”ති වීථිමුත්තානං. “භවන්ති”ති පාතුබ්භවන්ති. “තතො”ති අයතො.

“ගන්තබ්බා”නි පටිසන්ධිග්ගහණවසෙන උපපජ්ජිතබ්බා. “ගච්ඡන්ති”නි පවත්තන්ති. “තිරො”නි තිරියතො. “අඤ්ඡිතා”නි ගතා පවත්තා, ආයතා වා. “සමානජාතිතායා”නි තිරච්ඡාන ගතජාති වසෙන සමානජාති භාවෙන. “යුවන්ති”නි මිස්සි හවන්ති. “සුඛසමුස්සයතො”නි සුඛසමුදායතො. “දිබ්බන්ති”නි විජ්ජොතන්ති. “ඉති කත්වා”නි ඉති වචනත්ථං කත්වා උපරිදෙවා සුරාති වුව්චන්තිති යොජනා. “වෙපචිත්තිපභාරාදාදයො”නි වෙපචිත්ති අසුරින්ද පභාරාදඅසුරින්දාදිකෙ දෙවාසුරෙ. “සුරජ්ජටි පක්ඛා”නි තාවතිංසාදෙවජ්ජටිපක්ඛා. “සුරසදිසා”නි තාවතිංසාදෙව සදිසා. “වෙමානිකපෙතෙ”නි වෙමානික නාමකෙ පෙතෙ. “විනිපාතිකෙ”නි විනිපාතික නාමකෙ දුග්ගත දෙවජාතිකෙ. තෙසං පවත්ති උපරි ‘විනිපාතිකාසුරානඤ්චා’නි පදෙ ආවි භවිස්සති. “තෙපි”නි ලොකන්තරික නෙරයික සත්තාපි. “කාලකඤ්චිකපෙතෙ”නි කාලකඤ්චික නාමකෙ පෙතෙ. එවං කථාවත්ථු පාළියං ආගතා වෙස්සභු ආදයො යමරාජානොපනාති සම්බන්ධො. වෙස්සභු ච නොත්ති ච සොමො ච යමො ච වෙස්සවණො ච ඉති ඉමෙ පෙත්ති රාජානො. “රජ්ජ”න්ති රාජභාවං රාජකිව්චං. යෙ ච යක්ඛරක්ඛසා නාම කරොන්තා විවරන්තිති සම්බන්ධො. “කුරුරකම්මකාරිනො”නි ලුද්දකම්මකාරිනො. “රෙවති විමානෙ”නි රෙවති විමාන වත්ථුමිහි. “ඉතො”නි මනුස්ස ලොකතො, සුගතිභවතො වා. තෙහි යක්ඛ රක්ඛසා නාම භූමට්ඨකාපි සන්ති, ආකාසට්ඨකාපි. “නානාකම්මකාරණායො”නි ද්වන්තිංස විධාති කම්මකරණ කිව්චාති. තෙසම්පි නිරයපාලානන්ති සම්බන්ධො. “තිස්සන්තං”නි තිස්සන්තං අපායභූමීතං. අපායභූමී.

උස්සිතො මනො එතෙසන්ති වා, උස්සන්තො මනො එතෙසන්ති වා, ද්විධාවිග්ගහො. “උස්සිතො”නි උග්ගතො. “උස්සන්තො”නි විපුලො. කස්මා තික්ඛතර විත්තා භොන්තිති චුත්තන්ති ආහ “පරිපුණ්ණානං”නිආදිං. පුබ්බවාක්‍ය අනන්ත වක්කවාළසාධාරණ වසෙන චුත්තත්තා පුන “ඉමස්මිං”නිආදි චුත්තං. වත්තබ්බං නත්ථි. ඉධෙව සබ්බඤ්ඤ ඬුද්ධාදීනං උජ්ජන්තතොති අධිජ්ජායො. “අධිග්ගණ්හන්ති”නි අධිකං කත්වා ගණ්හන්ති. “සුරා”නි පාපකල්‍යාණ කම්මෙසු සුරචිත්තා. “සතිමන්තො”නි විපුලස්සතිකා. “ඉධ බ්‍රහ්මවරියවාසො”නි ඉධෙව සික්ඛත්තයපුරණ සඬ්ඛාතස්ස බ්‍රහ්මවරියවාසස්ස අත්ථිතා. “මරියාදධම්මෙසු”නි ලොකචාරිත්ත ධම්මෙසු. “ධතරට්ඨො”නි ධතරට්ඨො මහාරාජා. එවං විරුළ්භකොතිආදීසු. “ගන්ධරුක්ඛාධි වත්ථා”නි ගන්ධරුක්ඛෙසු අජ්ඣාචුත්ථා. “කුම්භණ්ඩා”නි කුචුව්චති පථවී. පථවි ගතාති රතනභණ්ඩාති යෙසං තෙති විග්ගහො. “දානවරක්ඛසා”නි දනුනාමදෙවධීතාය අපච්චන්ති අත්ථෙත දානව නාමකා රක්ඛසා. අවරුජ්ඣන්ති අන්තරායං කරොන්තිති අවරුද්ධකා. “විගච්ඡරූපො”නි විපන්තවණ්ණො. “නිහීනකම්මකතා”නි

අනුදීපනීපාඨ

නිහිනානිපාපකම්මානි කත්වා ආගතා. කාවිගන්ධප්පියො ජායන්තීති සම්බන්ධො. යාගන්ධප්පියො ජොගිනීති ච වුව්චන්ති, ජුණ්හානි ච වුව්චන්තිති සම්බන්ධො. “අහිලක්ඛිතරත්තීසු”ති අහිඤ්ඤාතරත්තීසු. උපොසථරත්තීසුති වුත්තං හොති. “ගොවරජපසුතකාලෙ”ති ගොවරත්ථාය විවරිතකාලෙ. “ජුතිඅත්ථොනා”ති විජ්ජොතනට්ඨෙන. වසුනි ධනානි ධාරෙන්තීති වසුන්ධරා. වසුන්ධරා ච තෙ දෙව යක්ඛා වානි විග්ගහො. “නාගාත්ථෙව වුව්චන්ති”ති පාළියං නාගෙසු සඬගය්හන්තීති අධිප්පායො. “යා”ති යා භූමිමදෙවයක්ඛ ජාතියො. “යාසං”ති යාසං භූමිමදෙව යක්ඛජාතීනං. “කීළාපසුතවසෙනා”ති බොධිසත්තානඤ්ච බුද්ධානඤ්ච අවිජරිය ධම්මජාතකාලෙ උග්ගොසන කීළාකම්මවඩ්ඪනවසෙන. “යාසඤ්ච මන්තපදානී”ති යාසං නිග්ගහ පග්ගහපුජනාදි වසෙන පවත්තානි මන්තපදානි. “තෙසු”ති + තෙසු වතුසු අවරුද්ධකෙසු. “කීළාසොණ්ඩවසෙනා”ති කීළාධුත්තවසෙන. “සාසසොණ්ඩවසෙනා”ති බාදනභුඤ්ජන ධුත්තවසෙන. සොණො වුව්චති සුනාමො. “සත්තෙ” තෙරගිකෙ වා පෙනෙවා. “කාමඤ්ච හොතී”ති කිඤ්චාපි හොතීති අත්ථො. “නිබන්ධනොකාසො”ති නිව්චසම්බන්ධනොකාසො. “සමුදාගතෙසු”ති පරම්පරතො ආගතෙසු. “දෙවරාජට්ඨානෙසු”ති ඉමස්මිං චක්කවාලෙ තාවතිංසාභවතො දෙවරාජට්ඨානෙසුති අධිප්පායො. “පාළියං එවා”ති දීඝනිකායෙ ජනවසහසුත්තපාළියං එව. යච්ඡන්ති නියච්ඡන්ති එත්ථාති යාමො. “නියච්ඡන්ති”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං ඉස්සාමච්ඡරිය මූලකෙහි කලහහණ්ඩනාදීහි විගච්ඡන්තීති අත්ථො. “තං සහවරිතත්තා”ති තෙන යාම නාමකෙන ඉස්සරදෙවකුලෙන නිව්චකාලං සහ පවත්තත්තා. “වසං වත්තෙන්ති”ති ඉච්ඡං පුරෙන්තීති වුත්තං හොති.

“පුරෙ”ති සම්මුඛට්ඨානෙ. තං පන යානං උච්චට්ඨානං නාම හොතීති ආහ “උච්චෙයානෙ”ති. “සහස්සො බ්‍රහ්මා”තිආදීසු අත්තනො සරිරොභාසෙන සහස්සං චක්කවාල ලොකං ඵරන්තො සහස්සොනාමාති අට්ඨකථායං අධිප්පෙනං. කුලදෙවතායො නාම කුල පරම්පර පූජිත දෙවතායො නාම. “උපට්ඨහන්ති”ති යුත්තට්ඨානෙ දෙවචත්ථු දෙවමාලකානි කත්වා සමයෙ සමයෙ තත්ථ ගන්ත්වා ගන්ධමාලාදීහි පුෂෙන්ති, වන්දන්ති, ථොමෙන්ති, වරං පත්ථෙන්නීති අත්ථො. “උපට්ඨකා එවසම්පජ්ජන්ති”ති උපට්ඨකමත්තාවහොන්තීති අධිප්පායො. “කස්සවී”ති කස්සවි හෙට්ඨිමස්ස. “තත්ථා”ති තාසු බ්‍රහ්මභූමීසු. පුන “තත්ථා”ති තස්මිං දුතියතලෙ. “ආහා”ති සරිරාහා. නිච්ඡරන්ති අඬගපච්චඩ්ගෙහි නිග්ගච්ඡන්ති. “අවල සණ්ඨිතා”ති දුතිය තලෙ විය වලිතා න හොති. අථ බො අවල සණ්ඨිතා. “තෙසං”ති තෙසංවාදීනං පාඨෙ. බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජාතිආදිකං නාමං නසිද්ධංති යොජනා. “ඉඤ්ජනජාතිකෙහි”ති වලනජාතිකෙහි. “හෙට්ඨිමතලානං ඉඤ්ජිතං පුඤ්ඤජ්ඵලං අත්ථිති සම්බන්ධො. “ආනෙඤ්ජ ජාතිකෙනා”ති අවලනජාතිකෙන උපෙක්ඛාඤ්ජනෙන නිබ්බත්තානං චතුත්ථතලානං.

“කෙනෙහි අත්තරායෙනා”ති තෙජොසංවට්ඨාදිකෙන අත්තරායෙන. “එත්ථපි”ති එතස්මිං චතුත්ථතලෙපි. “ආයු වෙමත්තතායා”ති ආයුප්පමාණනාත්තස්ස. “ඔළාරිකානං”ති ඉදං පකතියා ඔළාරික සභාවතාය චුත්තං. න සුබ්බමානං අත්ථිතාය. නත්ථි විහඤ්ඤනං එතෙසන්ති අවිභා. කිං විහඤ්ඤනං නාමාති ආහ “සමථවිපස්සනා කම්මෙසු අවිජ්ජාරිකතා පත්තී”ති. විත්තස්ස අවිජ්ජාරතා පජ්ජනං නාම නත්ථිති චුත්තං හොති. “පසාද දිබ්බ ධම්ම පඤ්ඤා චක්ඛුහී”ති ‘පසාද චක්ඛු, දිබ්බචක්ඛු, ධම්මචක්ඛු, පඤ්ඤා චක්ඛු, හි. තත්ථ පසාදචක්ඛු එව ඉධ දිබ්බචක්ඛුතිපි වුවවති. “ධම්ම චක්ඛු”ති හෙට්ඨිමමග්ගඤ්ඤාණං. “පඤ්ඤා චක්ඛු”ති විපස්සනා ඤාණපච්චවෙක්ඛනාඤාණෙනි සද්ධිං අවසෙසං සබ්බඤ්ඤාණං. “රුපිනං සත්තානං”ති රූපකායචන්තානං සත්තානං. “කනිට්ඨභාවො”ති අප්පතරභාවො. “අනාගාමිමග්ගට්ඨස්සපි පටික්ඛෙපො”ති සකදාගාමිභාවෙය්ත්වා භාවෙන්තස්සෙව අනාගාමිමග්ගො උප්පජ්ජති. නො අඤ්ඤාති ආහ “සකදාගාමීනං පටික්ඛෙපෙනා”තිආදිං.

භූමිචතුක්කං නිට්ඨිතං.

144. භවන්තරෙ ඔක්කමන්ති එතායාති ඔක්කන්තීති පියුජ්ජති. “සොතරහිතො”ති පසාදසොතරහිතො. එවං සෙසෙසුපි. “ආසිත්තකාදිභාවෙනා”ති ආසිත්තකපණ්ඩකාදි භාවෙන. “ද්විහි බ්බඤ්ජනෙහි”ති ද්විහි නිමිත්තෙනි. “විබච්ඡවවනො”ති විපන්නවවනො. “චත්ථු විපන්නස්සා”ති එත්ථ “චත්ථු”ති සම්භාර චක්ඛු වුවවති. තස්ස ආදිතො පට්ඨාය විපන්නත්තා තෙන සමන්තාගතො පුග්ගලො චත්ථුවිපන්නොති වුවවති. “තස්ස තස්සා”ති චක්ඛුසො තාදිකස්ස. “පසුනියං යෙවා”ති විජායමානකාලෙයෙව. “පඤ්ඤාවෙය්ත්තියභාවස්සා”ති එත්ථ බ්බත්තස්ස භාවො වෙය්ත්තියං. “බ්බත්තස්සා”ති ඵරණඤ්ඤාණස්ස පුග්ගලස්ස. පඤ්ඤා සඬබ්බතං වෙය්ත්තියං අස්සාති විග්ගහො. ද්විහෙතුක තිහෙතුකානංපි න සක්කා නියමෙතුන්ති සම්බන්ධො. කථං න සක්කාති ආහ “මාතුකුච්ඡිමිහි විපත්ති නාම නත්ථි”ති. කතමෙසං විපත්තීති. උප්පන්නානම්පි චක්ඛු සොතානං විපත්ති. කෙනකාරණෙන විපත්තීති. පරුපක්කමෙනවා මාතුයා විසම පයොගෙන වා නානාබාධෙන වා විපත්තීති යොජනා. ධාතුපාඨෙ යක්ඛ පූජායංති පඨිතත්තා “පූජනීයට්ඨෙනා”ති චුත්තං. එතෙන යක්ඛිතබ්බා පූජිතබ්බා යක්ඛාති දස්සෙති. යෙ පන කිච්ඡජීවිකපත්තා විවරන්ති, තෙ භූමස්සිතා නාම හොන්තීති යොජනා. “භූමිස්සිතා”ති පාඨෙ භූමියං සිතා නිස්සිතාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “පුඤ්ඤනිබ්බත්තස්සා”තිආදි චුත්තං. “විරූපා හුත්වා”ති තෙ චණ්ණතොපි දුබ්බණ්ණා හොන්ති. සණ්ඨානතොපි දුස්සණ්ඨානා. ජීවිකතොපි කිච්ඡජීවිකාතිආදිනා විපන්නරූපා හුත්වා. ‘විවසා හුත්වා නිපතන්තී’ති විනිපාතිකාතිපි වදන්ති. විවසාති ව අත්තනො වසෙන

අනුදීපනීපාඨ

ඉච්ඡාය චිනාති අත්ථො. “විචිත්තට්ඨානෙසු”ති ජනවිචිත්තෙසු යානෙසු. පරියෙසිත්වා වා ජීවිතං කප්පෙන්නි. පිළෙත්වා වා ජීවිතං කප්පෙන්නි. තාසෙත්වා පිළෙත්වා වා ජීවිතං කප්පෙන්නීති යොජනා. “වෙමානිකපෙතාපි”ති අත්තනො පුඤ්ඤානිබ්බත්තං දිබ්බවිමානං යෙසං අත්ථි, තෙ වෙමානිකා. තෙ පන පුඤ්ඤාපුඤ්ඤමිස්සක කම්මෙන නිබ්බත්තත්තා කෙවි දිවා දිබ්බසුඛං අනුභවන්ති, රත්තිං පෙතදුක්ඛං. කෙවි රත්තිං දිබ්බසුඛං අනුභවන්ති, දිවා පෙතදුක්ඛන්ති. පරෙහි දත්තං දින්නං පුඤ්ඤප්ඵලං උපනිස්සාය ජීවන්තීති පරදත්තූපජීවිනො. “පරෙහි දින්නං පුඤ්ඤප්ඵලං”ති ඤාතකෙහි පුඤ්ඤං කත්වා ඉදං මෙ පුඤ්ඤං පෙතානං කාලචිකතානං ඤාතීනං දෙධීති එවං දින්නං පුඤ්ඤප්ඵලං. “සකලවක්කවාලපරියාපන්නා එකභූමකා”ති යථා තාවතිංසාභූමි නාම සබ්බ වක්කවාලෙසුපි අත්ථි. සබ්බාපි දිබ්බෙන වස්සසහස්සෙන එකආයු පරිච්ඡේදො හොති. ඉමස්මිං වක්කවාලෙ වත්තබ්බං නත්ථි. න තථා නිරයෙසු වා තිරච්ඡාන යොනියං වා පෙත්තිවිසයෙවා අසුරකායෙවා මනුස්සෙසුවා භූමිමදෙවෙසු වා එකපරිච්ඡේදො නාම අත්ථි. චතුත්තං අපායානං ආයුප්පමාණ ගණනාය නියමො නත්ථිති චුත්තං, න නු ඛුභ්ම සංයුත්තෙ කොකාලිකං භික්ඛුං ආරබ්භ භගවතා චුත්තො දසන්නං නිරයානං විසුං විසුං අත්ථිති. සච්චං අත්ථි. තෙ පන දසනිරයා අවිචිතිරයෙ පරියාපන්නා හුත්වා තස්ස පදෙසමත්තා හොන්ති. න තෙහි පදෙ සමත්තෙහි සකලො අවිචිතිරයො නියතායු පරිමාණොති සක්කා චත්තුං. අපි ච සොපි තෙසං ආයුපරිච්ඡේදො අවිචිභූමියා නියාමෙන සිද්ධො න හොති. තෙන තෙන කම්මවිසෙසෙනෙව සිද්ධො. තස්මා යං චුත්තං “තත්ථ යෙභූයොන කම්මප්පමාණත්තා”ති, තං සු චුත්තං හොති. තෙනාහ “තත්ථ නිරයෙසු”තිආදිං. “එවං සන්නෙ”ති න ඉතර දීපවාසීනං ආයුකප්පස්ස ආරොහණඤ්ච ඔරොහණඤ්ච අත්ථිති චුත්තෙ සතීති අත්ථො. සමාවාරො නාම දසසුවරිතානි. විසමාවාරො නාම දසදුවරිතානි. තෙසං නිස්සන්දභූතා සම්පත්තිවිපත්තියොති සම්බන්ධො. “තෙසං පි”ති ඉතර දීපවාසීනංපි. සො එවපරිච්ඡේදොති ආපජ්ජති. න ච සක්කා තථා භවිතුං. ආදිකප්පකාලෙ සබ්බෙසමපි චතුදීප වාසීනං අසඬ්ඛොයායායුකතා සම්භවතොති. අථ ඉතරදීපවාසීනම්පි ආයුකප්පස්ස ආරොහණං ඔරොහණඤ්ච අත්ථි. එවං සති, එතරහිපි තෙසං ආයුකප්පො ජම්බුදීපවාසීනං ආයුකප්පෙන එකගතිකො සියාති වොදනා. නිස්සන්දමත්තත්තාතිආදි පරිභාරො. නත්ථි ඉදං මම ඉදං මමාති පවත්තා පාටිපුග්ගලිකතණ්හා එතෙසන්ති “අමමා”. “අපරිග්ගහා”ති පුත්තදාරාදිපරිග්ගහරහිතා. “උපරිමෙ වාතුමහාරාජිකෙ”ති ආකාසට්ඨකවාතුමහාරාජිකෙ. දිවෙ දෙවලොකෙ සිද්ධානි දිබ්බානි. “යාව නිමිරාජකාලා”ති යාව අම්භාකං බොධිසත්තභූතස්ස නිමිරඤ්ඤො උප්පන්නකාලා. කස්ස පබ්බද්ධො පුරිමෙ අත්තරකප්පෙ උප්පන්නො. නිමිරාජා පන ඉමස්මිං අත්තර කප්පෙ උප්පන්නො. “මනුස්ස ලොකෙහි පඤ්ඤාසවස්සානි වාතුමහාරාජිකෙ එකොදිබ්බරත්තිදිවො හොති”තිආදි

අභිධම්මෙ ධම්ම භද්දය විහඬිගෙ ආගතනයෙන වුත්තො. චතුග්ගුණවචනෙ. “උපරිමානං”ති උපරිමානං දෙවානං. එකං වස්සසහස්සං ආයුජ්ජමාණං හොතිති සම්බන්ධො. “ද්වෙ”ති ද්වෙ වස්සසහස්සානි. “අට්ඨා”ති අට්ඨවස්සසහස්සානි. “හෙට්ඨිමානං”ති හෙට්ඨිමානං දෙවානං. “උපරිමානං”ති උපරිමානං දෙවානං. යාමෙ එකො රත්තිදිවොතිආදිනා යොජෙතබ්බං. “චත්තාරි”ති මනුස්සලොකෙ චත්තාරි වස්සසතානි. එවං සෙසෙසු. “ආදිඅන්ත දස්සනවසෙනා”ති වාතුමහාරාජිකෙ මනුස්සවස්සගණනා දස්සනං ආදිදස්සනං නාම. ඉදානි වසවත්තියං මනුස්සවස්සගණනා දස්සනං අන්ත දස්සනං නාම.

න අතිදුබ්බලංති නාතිදුබ්බලං. “තං”ති තං අවිතක්ක අවිචාරමත්තක්කානං. “භූමන්තරෙ”ති පට්මජ්ඣානභූමිතො අඤ්ඤිස්සං දුතියජ්ඣානභූමියං. කජ්ජවචනෙ. කජ්ජියති වස්ස, උතු, මාස, පක්ඛ, රත්ති, දිවා, දිවසෙන පරිච්ඡිජ්ජියතිති කජ්ජො. කජ්ජියන්ති වා නානාධම්මජ්ජවත්තියො අතීතා දිවසෙන පරිච්ඡිජ්ජියන්ති එතෙනාති කජ්ජො. කාලො. මහන්තො කජ්ජොති මහාකජ්ජො. වස්සානං සතභාගෙහිපි සහස්සභාගෙහිපි සතසහස්සභාගෙහිපි සඬ්ඛාතුං අසක්කුණෙය්‍යාති අසඬ්ඛෙය්‍යා. එකස්ස අසඬ්ඛෙය්‍යස්ස අන්තරෙ දිස්සමානො කජ්ජො අන්තරකජ්ජො. සත්තානං නානාආයුපරිච්ඡෙදො ආයුකජ්ජො. සො පන මනුස්සානං දසවස්සායුකකාලෙ දසවස්සෙන පරිච්ඡින්නො. නෙවසඤ්ඤා දෙවානං නිච්චකාලං චතුරාසිති කජ්ජසහස්සෙහි පරිච්ඡින්නො. අන්තරකජ්ජො නාම වුළකජ්ජා වුව්චන්තිති සම්බන්ධො. විසතිජ්ජහෙදා වුළකජ්ජා වුව්චන්තිති කෙචි වදන්තිතිආදිනා යොජනා. “යෙ”ති යෙ චතුසට්ඨියාදිහෙදා අන්තරකජ්ජා. “යථාචිනට්ඨිං”ති චිනට්ඨිජ්ජකාරෙන චිනට්ඨිජ්ජකතියා. වඬ්ඨමානො කජ්ජො විචට්ටො. “යථාචිචට්ටං”ති විචට්ටජ්ජකාරෙන විචට්ටජ්ජකතියා. අච්චයෙන අතික්කමනෙන. හරණෙන අපනයනෙන. “තත්ථා”ති තස්මිං කජ්ජවචනෙ. අට්ඨකථායං වුත්තත්තාති සම්බන්ධො. “තෙජෙනා”ති අග්ගිනා. “සංචට්ටති”ති විනස්සති තදා. “හෙට්ඨා”ති හෙට්ඨාලොකො. “චතුසට්ඨිචාරෙසු”ති නිද්ධාරණෙ භූමිමච්චනං.

ගාථාසු. “සත්තසත්තග්ගිනාවාරා”ති සත්තසත්තවාරා අග්ගිනා විනස්සන්ති. අථවා, භූමිමත්ථෙ පච්චත්තවචනං. සත්තසුසත්තසුචාරෙසු ලොකො අග්ගිනා විනස්සතිති යොජනා. තෙනාහ “අට්ඨමෙ අට්ඨමෙ”ති. “දකා”ති උදකෙන. අට්ඨමෙ අට්ඨමෙචාරෙ ලොකො දකෙන විනස්සතිති යොජනා. යදා චතුසට්ඨිවාරා පුණ්ණා, තදා එකො වායුචාරො සියා. තත්ථ “තදා”ති තස්මිං චතුසට්ඨිචාරෙ. “විචට්ටමානං”ති සණ්ඨහමානං. “විචට්ටති”ති සණ්ඨහති. “සංචට්ටමානං”ති විනස්සමානං. “සංචට්ටති”ති විනස්සති. “ද්වෙ අසඬ්ඛෙය්‍යානි”ති අඬ්ඬද්වයං එකං අසඬ්ඛෙය්‍යාන්ති

අනුදීපනීපාඨ

කත්වා උපවාරෙන වුත්තං. යථානං-ආහස්සරානං අට්ඨකප්පානීති.
“උපඬ්ඨෙතා”ති උදකවාරෙ හෙට්ඨිමභූමීසු උදකෙන විනස්සමානාසු
දුතියප්ඤ්ඤානභූමී න තාව විනස්සති. සංවට්ටකප්පෙපි විරකාලං තිට්ඨතෙයෙව.
ඉදං සන්ධාය වුත්තං. සබ්බඤ්ඤානං ලබ්භමානත්තා වුත්තං.
අසඬ්ඨෙය්‍යාකප්පං සන්ධාය වුත්තන්ති. ඉදමෙව පමාණන්ති.

පටිසන්ධිවතුක්කං නිට්ඨිතං.

145. කම්මවතුක්කෙ. “ජනෙතී”ති අජනිතං ජනෙති. පාතුභාවෙති.
“උපත්ථම්භතී”ති ජනිතං උපත්ථම්භති. විරට්ඨිතිකං කරොති. “උපපිළෙතී”ති
ජනිතං උපපිළෙති, පරිභාපෙති. “උපසාතෙතී”ති උපවිජිත්තී. “කටත්තා
රූපානං”ති කටත්තානාමකානං කම්මජරූපානං. “කම්මපථපත්තවා”ති එත්ථ
පටිසන්ධිජනෙන සති, සබ්බමිපි කම්මං කම්මපථපත්තං නාම හොතීති
දට්ඨබ්බං. විපච්චිත්ථාති විපක්කං. විපක්කං විපාකං යෙසන්ති විපක්ක විපාකා.
උපත්ථම්භමානා පවත්තති. සයංපි පච්චයලාභෙ සතීති අධිප්පායො.
“අලද්දොකාසස්සා”ති ඉදං නිදස්සන මත්තං. ලද්දොකාසස්සපි උපත්ථම්භනං
නාම ඉවිජිතබ්බමෙව. අඤ්ඤං අකුසලකම්මං ඔකාසං ලහතීති යොජනා.
“වායං”ති වෙ අයං. “කාලඬ්ඤ්ඤා”ති කාලංකරෙය්‍යා. “අස්සා”ති ඉමස්ස
පුග්ගලස්ස. “පසාදිතං”ති පසන්තං. “පදුසිතං”ති පදුට්ඨං. පුබ්බෙ
‘මරණාසන්න කාලෙ’ති වුත්තත්තා ඉධ ‘පචත්තිකාලෙපි’ති වුත්තං. “එතං”ති
කම්මන්තරස්ස උපත්ථම්භනං. “ජීවිතපරික්ඛාරො”ති ජීවිතපරිවාරෙ පච්චයෙ.
“සමුදානෙත්වා”ති සමාහ රිත්වා. “එත්ථා”ති උපත්ථම්භක කම්මට්ඨානෙ.
බන්ධසන්තානස්ස උපබුහනන්ති සම්බන්ධො. “වුත්තනෙයනා”ති
‘ජීවිතන්තරායෙ අපනෙත්වා’තිආදිනා වුත්තනෙයන. බන්ධසන්තානස්ස
විරතරජ්ජවත්තින්ති සම්බන්ධො. “වුත්තජ්ජකාරා”ති ‘විපච්චිතුං
අලද්දොකාසාවා විපක්ක විපාකා වා සබ්බාපි කුසලා කුසල වෙනනා’ති එවං
වුත්තජ්ජකාරා. “දුබ්බලතරං කත්වා වා විබාධමානා”ති උපපිළක කම්මකිච්චං
වුත්තං. “ජනක කම්මස්ස දුබ්බල ආයුහනකාලෙ”ති සමුච්චයනකාලෙ. “විහත
සාමත්ථියං”ති විනාසිතසත්තිකං. “මහෙසක්ඛෙසු”ති මහානුභාවෙසු.
“උපත්ථම්භකම්පි තබ්බිපරියායෙන වෙදිතබ්බං”ති උපපිළක කම්මතො
විපරියායෙන වෙදිතබ්බං. ‘උපරිභූමි නිබ්බත්තකම්පි සමානං හෙට්ඨාභූමියං
නිබ්බත්තෙතී’තිආදීසු ‘හෙට්ඨාභූමි නිබ්බත්තකම්පි සමානං උපරිභූමියං
නිබ්බත්තෙතී’තිආදිනා වත්තබ්බන්ති අධිප්පායො. අජාතසත්තුරාජවත්ථුම්භි
තස්ස රඤ්ඤො පිතුසාතකම්මං මහාඅවිචිතිරයෙ නිබ්බත්තකම්පි සමානං
පච්ඡා බුද්ධ පට්ඨාන කම්මෙන බාධියමානං විහතසාමත්ථියං හුත්වා තං
උස්සදනිරයෙ නිබ්බත්තෙති. බන්ධසන්තානස්ස විබාධනං නාම සත්තස්ස
දුක්ඛජ්ජවත්ති කරණන්ති සම්බන්ධො. කථං ගොමහිංසාදිතං
පුත්තදාරඤ්ඤාතිමිත්තානඤ්ච විපත්තිකරණං තස්ස සත්තස්ස උපපිළක

කම්මකිව්වං භවෙය්‍ය. අඤ්ඤොහි සො පුග්ගලො, අඤ්ඤෙ ගොමහිංසාදයො. න ච අඤ්ඤෙන කතං කම්මං අඤ්ඤෙසං සත්තානං දුක්ඛුප්පත්තිං චා සුඛුප්පත්තිං චා කරෙය්‍යාති වොදනා. දුට්ඨන්තිආදිනා තං විස්සජ්ජෙති. ආනන්ද සෙට්ඨිවත්ථුම්හි. සොසෙට්ඨි මහාමච්ඡරියො අහොසි. අඤ්ඤෙපි දානං දෙන්තෙ නිවාරෙසි. සො තතො චචිත්වා එකස්මිං ගාමකෙ එකිස්සා ඉත්ථියාකූචිෂ්මහි ජාතො. තස්ස ජාතකාලතො පට්ඨාය තස්ස පාපකම්මෙන මාතරං ආදිං කත්වා සකලගාමිකානං ජනානං දුක්ඛුප්පත්ති හොතිති ධම්මපද අට්ඨකථායං වුත්තං. තස්මා නිස්සන්දඵලවසෙන අඤ්ඤෙන කතං කම්මං අඤ්ඤෙසං සත්තානං දුක්ඛුප්පත්තිං චා සුඛුප්පත්තිං චා කරොති යෙවාති දට්ඨබ්බං. [“කම්මජසන්තති සීසෙසු”ති පටිසන්ධිකාලතො පට්ඨාය උප්පන්නා එකෙකා කම්මජරූපසන්තති නාම අත්ථි. සා පච්ඡා අපරාපරං තාදිසාය කම්මජරූපසන්තතියා පචත්තත්ථාය සීසභූතත්තා සන්තති සීසන්ති වුච්චති. යං කිඤ්චි එකං වාකම්මජසන්තති සීසං. ද්වෙ වාකම්මජසන්තති සීසාති]. විසුද්ධිමග්ගපාඨෙ. “තදෙවා”ති තං උපසාතක කම්මමෙව. “ඉධ වා”ති ඉමස්මිං අභිධම්මත්ථසඬ්භගෙ. “ඉමස්ස පි”ති ඉමස්ස උපසාතක කම්මස්සපි. දුට්ඨගාමණි රඤ්ඤො වත්ථුම්හි ච සොණත්ථෙර පිතුතො වත්ථුම්හි ච තෙසං මරණාසන්නකාලෙ පට්ඨං දුග්ගති නිමිත්තාති උපට්ඨහන්ති. පච්ඡා රඤ්ඤො එකං පුබ්බකතං කල්‍යාණ කම්මං අනුස්සරන්තස්ස ථෙරපිතු ච තඬ්ඨණෙ එව එකං කල්‍යාණ කම්මං කරොන්තස්ස තාති දුග්ගති නිමිත්තාති අන්තරධායන්ති. සග්ගතිමිත්තාති පාතුබ්භවන්ති. උහොපි චචිත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තන්ති. කුසලා කුසල කම්මානං ඛයං කරොතිති කුසලා කුසල කම්මක්ඛයකරො. “ආයු කම්මෙසු විජ්ජමානෙසු”ති තස්ස සත්තස්ස ආයු පරිච්ඡෙදො ච පරියන්ත ගතො න හොති, කම්මානුභාවො ච පරික්ඛිණො න හොති. එවං ආයු කම්මෙසු විජ්ජමානෙසු. “අපරාධ කම්මස්සා”ති මාතෘපිතුසුවා ධම්මිකසමණ බ්‍රාහ්මණෙසු වා අපරජ්ඣනවසෙන කතස්ස අපරාධකම්මස්ස. “සො පනා”ති මජ්ඣිමට්ඨකථාවාදො පන. “අරුච්චමානො වියා”ති අනිච්ඡයමානොවිය. “සො”ති මජ්ඣිමට්ඨකථා වාදො. “තත්ථ පනා”ති මජ්ඣිමට්ඨකථායං පන. “සබ්බඤ්චෙතං”ති සබ්බඤ්ච එතං සුත්තවචනං, වසෙන වුත්තන්ති සම්බන්ධො. අනිච්ඡන්තෙහි ටිකා වරියෙහි. “විපාකං පටිඉච්ඡිතබ්බො”ති විපාකං පටිච්ච ඉච්ඡි තබ්බො. එත්ථ “විපාකං”ති කම්මනිබ්බත්තක්ඛන්ධ සත්තානං වුච්චති. තස්ස ජනකං කම්මං ජනක කම්මන්ති වුච්චති. තස්සෙව ඛන්ධසත්තානස්ස උපත්ථම්භකං තස්සෙව උපපිළකං තස්සෙව උපසාතකං කම්මං උපසාතක කම්මන්ති වුච්චති අධිප්පායො. “සාකෙත පඤ්ඤෙ”ති විපාකුද්ධාරෙ ආගතෙ සාකෙත පඤ්ඤෙ. ධම්මදින්නාය නාම උග්ගසෙන රඤ්ඤො දෙවියා වත්ථුම්හි සාදෙවි පුබ්බෙ එකං අජං සාතෙසි, තෙන කම්මෙන අපායෙසු පතිත්වා පච්ඡා පචත්ති විපාකවසෙන බහුසු භවෙසු අජසරීරෙ ලොමගණනාමත්තං අත්තතො සීසච්ඡෙදන දුක්ඛං අනුහොසිති. “සා පනා”ති සා එකා පාණාතිපාත චෙතනා පන. මහාමොග්ගලාන වත්ථු නාම පඤ්චසත

අනුදීපනීපාඨ

වොරානං ථෙරස්ස සාත න වත්ථු. ථෙරොහි අත්තනා පුබ්බකතෙන උපච්ඡේදක කම්මෙන වොරසාතනං ලහිත්වා පරිනිබ්බුතො. සාමාවතිදෙවී ව වග්ගුමුදානදිතීරවාසිනො පඤ්චසත භික්ඛු ව අත්තනො පුබ්බකතෙහි උපච්ඡේදක කම්මෙහි තාදිසං පරුපක්කමං ලහිත්වා සග්ගෙසු නිබ්බත්තා. දුස්සිමාරො නාම කකුසන්ධ බුද්ධකාලෙ මාරදෙව පුත්තො වුවිච්ඡි. කලාබුරාජානාම බත්ති වාදිතා පසස්ස සාතකො වුවිච්ඡි. තෙ පන තඨ්ඨණෙ අත්තනා කතෙන උපච්ඡේදක කම්මෙන තඨ්ඨණෙ එව වචිත්වා අවිච්ඡි නිබ්බත්තා. තත්ථ පුරිම වත්ථුසු උපච්ඡේදක කම්මං උපච්ඡින්නදන මත්තං කරොති. න අත්තනො විපාකං දෙති. පච්ඡිමවත්ථුසු පන උපච්ඡින්නදනඤ්ච කරොති, විපාකඤ්ච දෙතිති. විභාවනිපාඨෙ. “උපච්ඡේදන පුබ්බකං”ති උපච්ඡේදන පුබ්බකං විපාකං ජනෙතීති යොජනා. කම්මන්තරස්ස විපාකං උපච්ඡින්නදිත්වාච අත්තනො විපාකං ජනෙතීති අධිප්පායො. තත්ථ “අත්තනො විපාකං ජනෙතී”ති ඉධ කදාපි ජනෙති, කදාපි න ජනෙතීති එවං විභාගස්ස අකතත්තා “තං න සුන්දරං”ති වුත්තං. තෙනාහ “ඉධ පුබ්බකතෙනා”තිආදිං. “අට්ඨකථාසුයෙව ආගතත්තා”ති තෙසු වත්ථුසු තෙජනා උපච්ඡේදක කම්මෙන මරන්තීති එවං වත්වා ආගතත්තා. විපාකං නිබ්බත්තෙතීති විපාක නිබ්බත්තකං. තස්ස භාවො විපාක නිබ්බත්තකත්තං. විපාක නිබ්බත්තකත්තස්ස අභාවොති විග්ගහො.

ජනකවතුක්කං නිට්ඨිතං.

136. “නිකන්ති බලෙන වා පටිබාහියමානං විපාකං න දෙති”ති ඤානලාභිනො හුත්වාපි මරණකාලෙ උප්පජ්ජිතුං නිකන්ති යා සති, තං ඤානං විපාකං න දෙතිති අධිප්පායො. “එකස්සා”ති එකස්ස පුග්ගලස්ස. “තෙසං”ති මහග්ගකම්ම ආනන්තරිය කම්මානං. අන්තිම ජවනවීරියං කතං නාම වත්ථු දුබ්බලත්තා සයම්පි දුබ්බලං හොති. පටිසන්ධිං න ජනෙති. තෙනාහ “අන්තිම ජවනවීරියො පුබ්බභාගෙ ආසන්නෙ කතං”ති. ඉදඤ්ච කම්මසාමඤ්ඤ වසෙන වුත්තං. කම්මවිසෙසෙ පන සති, න දෙතිති න වත්තබ්බත්ති දස්සෙතුං. “මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මං පනා”තිආදි වුත්තං. කතං ආසන්න කම්මං නාමාති ගහෙතබ්බත්ති යොජනා. පාළිපාඨෙ. අස්සපුග්ගලස්ස මරණකාලෙවා සම්මාදිට්ඨි සමත්තා සමාදින්නා, මිච්ඡාදිට්ඨි සමත්තා සමාදින්නාති යොජනා. පරතො පරිපුණ්ණං ආගමිස්සති. සොමනස්ස ජනකං පරවෙනනා පවත්තිවසෙන. සන්තාප ජනකං කුක්කුච්චවිප්පට්ඨාරජ්ජවත්තිවසෙන. ඉදං ගරුක වතුක්කං නාම අනන්තරෙ භවෙ විපච්චනකානං කම්මානං වසෙන වුත්තන්ති ආහ “උපපජ්ජවෙදනිය කම්මානි එවා”ති. කම්මං නාම කුසලං වා හොතු, අකුසලං වා. පුනස්පුනං ලද්ධා සෙවනෙ සති, විපාකං දෙති. අසති න දෙති. කාමාවචරස්ස කුසලස්ස කම්මස්ස කතත්තා උපචිතත්තා විපාකං උප්පන්නං හොති චක්ඛු විඤ්ඤාණන්ති ව, අකුසලස්ස කම්මස්ස කතත්තා

උපචිත්තතා විපාකං උප්පන්නං හොති චක්ඛු විඤ්ඤාණන්ති ච, පාළියං වුත්තං. එත්ථහි කතත්තාති චත්වා පුන උපචිත්තතාති චචනං පුනස්පුනං වඩ්ඪනසඬ්ඛාතෙ ආසෙවනෙ සති එව විපාකං දෙතීති ඤාපෙති. තස්මා කතමත්ත කම්මත්තා කටත්තා කම්මං නාමාති වුත්තෙපි අනන්තරභවෙ විපච්චනක කම්මස්සෙව ඉධ අධිප්පෙතත්තා පුනස්පුනං ලද්ධා සෙවනමෙව ඉධ ගහෙතඛ්ඛන්ති දස්සෙතුං අට්ඨකථායං “පුනස්පුනං ලද්ධාසෙවනං”ති වුත්තං.

“එවඤ්ච කත්වා”තිආදීසු. “යත්ථ තං පුබ්බකතං කම්මන්ති ආගතං”ති යස්මිං අට්ඨකථා පදෙසෙ තං කටත්තා කම්මං පුබ්බකතං කම්මන්ති ආගතං. “කස්මා ඉධා”තිආදීසු. “ඉධා”ති ඉමස්මිං අභිධම්මත්ථ සඬ්ඛහෙ. පාළියං. යං ගරුකං, තං විපාකං දෙති. තස්මිං අසති, යං බහුලං. තස්මිං අසති, යං ආසන්නං. තස්මිං අසති, යං කටත්තා වා පන කම්මං, තං විපාකං දෙතීති අත්ථො. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යං.

සුත්තන්තපාඨෙ. සුඛවෙදනං ජනෙතීති සුඛවෙදනීයං. “සමත්තා”ති සුට්ඨගහිතා. “සමාදින්නා”ති තදත්ථවිචරණං. “පරියත්තං”ති සමත්ථං. තම්බදාධිකස්ස යාවජීවං බහුති පාපකම්මානි ආචිණ්ණානි. මරණ දිවසෙ පන සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා චචිත්වා තෙන ආසන්න කම්මෙන සග්ගෙ නිබ්බන්ති. වාතකාලස්ස යාවජීවං බහුති කල්‍යාණ කම්මානි ආචිණ්ණානි. මරණ දිවසෙපන බුද්ධසාසනෙ විපරිත සඤ්ඤං කත්වා තෙන ආසන්න කම්මෙන අපායෙ නිබ්බන්ති.

ගරුකචතුක්කං නිට්ඨිතං.

147. දිට්ඨධම්මචතුක්කෙ. පස්සිතඛ්ඛොති දිට්ඨො. “ධම්මො”ති ඛන්ධායතන ධම්ම සමුහො. දිට්ඨො ධම්මොති දිට්ඨ ධම්මො. චත්තමානො ධම්මසමුහො. යො අත්තභාවොති වුච්චති. අත්තසඬ්ඛාතස්ස දිට්ඨියා පරිකප්පිතසාරස්ස භාවො පචත්ති කාරණන්ති කත්වාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “දිට්ඨ ධම්මො වුච්චති”තිආදිමාහ. “විපාකං පටිසංවෙදෙතී”ති එතෙන කථං කම්මසාධනං දස්සෙති. පටිසංවෙදන ක්‍රියාපදෙ විපාකන්ති කම්මපදං දිස්වා විපාකං නාම වෙදිතඛ්ඛං වෙදනීයං. පටිසංවෙදිතඛ්ඛං පටිසංවෙදනීයන්ති විඤ්ඤාතත්තා. “උපෙච්චා”ති උපගන්ත්වා. “උපපජ්ජිත්වා”ති උපෙච්ච පජ්ජිත්වා. පාපුණිත්වාති අත්ථො. විභාවනිපාඨෙ. “දිට්ඨ ධම්මතො”ති දිට්ඨ ධම්මස්ස. සාමිඅත්ථෙ පඤ්චමී. පාළියං වුත්තං. “එත්ථහි”තිආදි පුබ්බවාකො වුත්ත නයමෙව. අපරසද්දො නිච්චං අපාදානා පෙක්ඛො. තඤ්ච අපාදානං නාම අනන්තරෙ වුත්තපදෙහි. “දිට්ඨධම්මො නාගතානන්තර භවෙහි”ති දිට්ඨධම්මතො ච අනාගතානන්තර භවතො වාති අත්ථො. “පරිචත්තො”ති පබන්ධො. අපරාපරියොති වා, අපරො ච අපරො ච

අනුදීපනීපාඨ

අපරාපරො. අපරාපරෙ පවත්තො අපරාපරියොති අත්ථො. “උපපජ්ජහවං”ති අනාගතානන්තරහවං. අහොසි කම්මෙ “අහොසි”ති පදං අඤ්ඤාසි කොණ්ඩඤ්ඤාති පදෙවිය රුළුභීනාමපදන්ති ආහ “අහොසි නාමකං”ති. තං පන රුළුභීපදං කුතොපවත්තංති ආහ “අහොසි කම්මං”තිආදිං. “එවං චුත්ත පාඨවසෙනා”ති එත්ථ ඉධ චුත්තො පාඨො සා වසෙසො. පරිපුණ්ණපාඨො පන අහොසි කම්මං. අහොසි කම්ම විපාකො, අහොසි කම්මං නාහොසි කම්ම විපාකො, අහොසි කම්මං අත්ථිකම්ම විපාකො, අහොසි කම්මං නත්ථි කම්මවිපාකො, අහොසිකම්මං භවිස්සති කම්ම විපාකො, අහොසි කම්මං න භවිස්සති කම්ම විපාකොතිආදිනා පටිසම්භිදා මග්ගෙ ආගතො. “සා”ති පථම ජවන චෙතනා. “අජ්ජතර විපාකා වාති”ති එත්ථ “ඉතී”ති හෙතු අත්ථෙ නිපාතො, තස්මා අවිරට්ඨිති කත්තා දිට්ඨි ධම්මෙ එව ඵලං දත්වා විගච්ඡති, තස්මා අජ්ජතර විපාකත්තා අහෙතුකමත්තං ඵලං දත්වා විගච්ඡති යොජනා. “පච්චයොති වා”ති පච්චයං ලද්ධාති චුත්තො පච්චයොති ව. “සො”ති මහන්තං චුත්තො පච්චයො. “කාකවලියාදීනං වියා”ති කාකවලියාදීනං පුග්ගලානං දිට්ඨිවෙදනීය කම්මං විය. “පාකට්තරජ්ජලදානං”ති සත්තාහබ්භන්තරෙ එව සෙට්ඨිට්ඨානජ්ජපි ලාභාදිවසෙන පාකට්තරජ්ජලදානකං කම්මවිසෙසං. කම්ම පථජවනසන්තානෙ පවත්තා පථමජවන චෙතනා වා ඉතරාපි පථම ජවන චෙතනා වාති යොජනා. “කාවී”ති එකච්චා පථමජවන චෙතනා. සෙසානි දිට්ඨධම්ම වෙදනීය කම්මානි.

උපපජ්ජකම්මෙ. “අත්ථ සාධිකා”ති සන්තිට්ඨානත්ථසාධිකා. පාණ්ණානාදි කිච්චසාධිකාති චුත්තං හොති. සුට්ඨු නිට්ඨාපෙතීති සන්තිට්ඨාපිකා. “සෙසානි පී”ති සෙසානි උපපජ්ජ වෙදනීය කම්මානිපි. “ඉධා”ති ඉමස්මිං මනුස්ස ලොකෙ. “මිස්සකකම්මානී”ති කුසලා කුසලමිස්සකානි කම්මානි. වෙමානිකපෙතවත්ථුනි විමානවත්ථු පාළියං ආගතානි. “සුගතියං විපත්තිං අනුභවත්තානි වත්ථුනී”ති එත්ථ “විපත්තිං”ති වක්ඛු සොතාදීනං අභිග පච්චඛිගානං වා විපත්තිං. නානා දුක්ඛජ්ජපත්තිභූතං වා විපත්තිං. “දුග්ගතියං සම්පත්තිං”ති මහිද්ධිනං නාගසුප්පණ්ණාදීනං සම්පත්තිං. “යථා චුත්ත වත්ථුනී”ති වෙමානික පෙතවත්ථාදීනි. අට්ඨකථාපාඨෙ. “තෙසං සඬ්ඤානං නත්ථි”ති තෙසං කම්මානං විපච්චනකාල සඬ්ඤානි නාම නත්ථි. “යථායානෙයෙව පතිට්ඨන්ති”ති තානි දිට්ඨි ධම්මට්ඨානාදිවසෙන භගවතා යථා චුත්තට්ඨානෙ එව තිට්ඨන්ති. “එවං චුත්තං”ති තෙසං සඬ්ඤානං නත්ථිතිආදිනෙයෙන චුත්තං. “යුත්තියා වා අභාවතො”ති එත්ථ දිට්ඨි ධම්ම වෙදනීයස්ස පටිසන්ධි විපාකාදි යුත්තියා අභාවතො.

දිට්ඨධම්මවතුක්කං.

148. පාකට්ඨානවතුක්කෙ. “කායාදීනං”ති වොපනකායාදීනං. කාය විඤ්ඤත්තාදීනන්ති චුත්තං හොති. “අතිපාතෙන්ති”ති අතික්කම්ම පයොගෙන අභිභවිත්වා පාතෙන්ති. තෙනාහ “අතිපාතනඤ්චෙන්වා”තිආදිං. “අදින්නං”ති සාමිකෙන අදින්නං පරසන්තකං. අගමනීයවත්ථුනි නාම අවිතික්කමනත්ථාය අනුපගන්තබ්බානි මාතුරක්ඛිතාදීනි ඉත්ථි පුරිසසරීරානි. “තස්සා”ති පරපාණස්ස. “තතො”ති පරපරිග්ගහිත භාවතො. “අවිජිත්දක චෙතනා”ති පරසන්තකස්ස අත්තනො සන්තකකරණවසෙන භුසං පරසන්තකා භාවවිජිත්දක චෙතනා. විලුප්පන චෙතනාති චුත්තං හොති. “මග්ගෙන මග්ගප්පටිපාදකස්සා”ති අත්තනො මග්ගෙන පරමග්ග සම්පයොජකස්ස. “ඵත්ථපි”ති යථා අදින්නාදානෙ පරපරිග්ගහිත සඤ්ඤිතොති දුතීයං අභිගපදං චුත්තං. ඵචං ඵත්ථපි. ඵත්ථ වදන්ති අගමනීය වත්ථු වසෙන චිත්තන්ති අවත්වා තස්මිං සෙවන චිත්තන්ති චුත්තං. තස්මා අගමනීය වත්ථු සඤ්ඤිතාති අචුත්තම්පි චුත්තසදිසං හොතිති. න හොති. න හි තස්මිත්ති වචනං සඤ්ඤාවිසෙස සහිතං අත්ථං වදති. ඊදිසෙසු ව යානෙසු සචෙ සඤ්ඤාපඨානං හොති. පාණසඤ්ඤිතා, පරපරිග්ගහිත සඤ්ඤිතා,ති අභිග පදං විය ඉධපි අගමනීය වත්ථු සඤ්ඤිතාති දුතීයං අභිගපදං අවස්සං චත්තබ්බං හොති. කස්මා, අභිගනියමට්ඨානත්තා. තෙනාහ “ඵතෙනා”තිආදිං. “චතුරඨගීකොච චුත්තො”ති තස්ස චත්තාරො සම්භාරා. අගමනීය වත්ථු, තස්මිං සෙවන චිත්තං, සෙවනප්පයොගො, මග්ගෙන මග්ගප්පටිපත්ති අධිවාසනන්ති. “සා”ති හික්ඛුනී. “රක්ඛිතාසු සභිගහිතා”ති මාතුරක්ඛිත පිතු රක්ඛිතාදීසු සභිගහිතා. “ටිකාසු පනා”ති සුත්තන්තටිකාසු පන. “සා”ති හික්ඛුනී. පාසණ්ඨා වුවචන්ති ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාදීනි. තං වාදිතො පාසණ්ඨියා නාම. තෙසං ධම්මො පාසණ්ඨිය ධම්මො නාම. මිච්ඡාවාරොපි දුස්සිලාය ඉත්ථියා විතික්කමො අප්පසාවජ්ජො. තතො ගොරුප සිලිකාය මහාසාවජ්ජො. තතො සරණභිගතාය, පඤ්ච සික්ඛා පදිකාය, සාමණෙරියා, පුටුප්පන හික්ඛුනියාතිආදි. අට්ඨකථා පාඨෙ. “ඵත්ථා”ති ඉමස්මිං අකුසලකායකම්මෙ. “න ගහිතං”ති ථෙරෙන වා අට්ඨකථාවරියෙහි වා න ගහිතං. සුරඤ්ච මෙරයඤ්ච පිචන්ති ඵතෙනාති සුරාමෙරය පානං. තදජ්ඣොහරණ චෙතනා කම්මං. “සබ්බ ලහුකො”ති සබ්බෙසං සුරාපාන කම්ම විපාකානං මජ්ඣෙ යො විපාකො ලහුකතරො, පචත්තිවිපාකමත්තොති චුත්තං හොති. “උම්මත්තකසංචත්තනිකො”ති උම්මත්තභාව සංචත්තනිකො. “පඤ්චපි”ති සුරාපාන කම්මෙන සහ පඤ්චපි. මූලටිකා වචනෙ. “තස්සා”ති සුරාපාන කම්මස්ස. පටිසම්භිදා මග්ගටිකායං ඉමස්ස වාක්‍යස්ස සංචණ්ණනායං චුත්තන්ති සම්බන්ධො. තත්ථ “තබ්බි රමණාදයො වා”ති තතො සුරාපානතො විරමණාදයො ව. “මදස්සා”ති මජ්ජනස්ස. “අපුඤ්ඤපථස්සා”ති අකුසල කම්ම පථස්ස. “තබ්බිරති පි”ති තතො සුරාපානතො විරතිපි. “නිම්මදනායා”ති මජ්ජනරහිත භාවස්ස. “සා”ති නිම්මදනා. “පුඤ්ඤපථස්සා”ති කුසලකම්ම පථස්ස. “ඉතී”ති තස්මා. “තානී”ති සුරාපාන කම්මතබ්බිරති කම්මානි. “න ඉතරං”ති කම්මපථෙහි

අනුදීපනීපාඨ

අසම්බන්ධං. සුරාපානං විසුං පටිසන්ධිං න දෙතීති යොජනා. තබ්බිරති කම්මෙ පන සචෙ ඉදං සුරාපානං නාම පාපකම්මං දුච්චරිතන්ති ඤාත්වා සමාදාන වීරති සම්පත්තවීරති වසෙන තං සික්ඛාපදං රක්ඛති. තං සීලං අඤ්ඤෙහි පුඤ්ඤපටෙහි අසම්බන්ධම්පි විසුං පටිසන්ධිං න දෙතීති න වත්තබ්බං. “එවමීදං පී”ති එවං ඉදම්පි සුරාපාන කම්මං කම්ම පට්ඨන්තස්ස කම්මස්ස පරිවාරභූතං එව පටිසන්ධිං ජනෙතීති යොජනා. “තත්ථා”ති කම්මපට්ඨන්තෙසු. සරූපතො න චුත්තන්ති ච සක්කා වත්තුන්ති සම්බන්ධො. “යං”ති යං සුරාපාන කම්මං. “තත්ථා”ති තෙසු කම්මපට්ඨන්තෙසු. කම්ම ජනනං නාම දුච්චරිත කම්මානං ජනනං. සක්කෙන දෙව්‍යා මිත්තෙන තස්ස අපායගාමිකා චුත්තාති සම්බන්ධො. තස්සාසුරාය පුණ්ණං ඉමං සුරාකුම්භංකිණාථ. මූලං දෙථ ගණ්භාථාති අත්ථො. “තස්සා”ති සුරාපාන කම්මස්ස. අපායං ගමෙති සම්පාපෙතීති අපාය ගාමී. “යදිදං”ති යා අයං යථාලාභ යොජනා අත්ථී. මූලට්ඨකා වචනෙ. “කම්මසහජාතා”ති අකුසල කම්මසහජාතා තණ්හා. “තෙසං”ති තෙසං පඤ්චන්තං කම්මානං. “කොට්ඨාසතො”ති ධම්මසඬ්ගණියං එස්සො හොති, වෙදනා හොතීතිආදීනා චුත්තෙ ධම්මද්දෙසවාරෙ ඤානාදිකොට්ඨාසා නාම ආගතා. තෙසු පඤ්ච සික්ඛාපදා කොට්ඨාසතො කම්මපට්ඨ කොට්ඨාසිකා එව. කම්මපට්ඨ කොට්ඨාසෙ අන්තොගධාති අත්ථො. “පුරිමානං චතුන්තං”ති පාණාති පාතාදීනං චතුන්තං කම්මානං. “පටික්ඛිත්තො”ති තස්ස කම්මපට්ඨභාවො පටික්ඛිත්තො. “තතීයං”ති තතීය සුත්තං. එතාසුපි ච අට්ඨකථාසු.

කායකම්මාදීසු. සසම්භාරකායො නාම සකලො රූපකායො. පසාදකායො නාම කායපසාදො එව. කාය විඤ්ඤත්ති වොපනකායො නාම. “වොපන”න්ති ච වලනං චූචිති. “සො යෙවා”ති වොපනකායොයෙව. කායකම්ම නාම ලාභො ච හොති, තස්මා සො කම්මානං පවත්ති මුඛන්ති චූචිචතීති යොජනා. “කම්මානි විසෙසෙතුං”ති ඉදං කායකම්මං නාම, ඉදං වචිකම්මං නාමාති විසෙසෙතුං නියමෙතුං. “සක්කොන්ති”ති කම්මානි විසෙසෙතුං සක්කොන්ති. තස්මා කායද්වාරෙ චුත්තිතොති ච වචිද්වාරෙ චුත්තිතොති ච චුත්තන්ති අධිජපායො. මිච්ඡාවාරස්ස වචිද්වාරෙ අජපවත්තිතො “පුරිමානි ද්වෙ”ති චුත්තං. “මජ්ඣිමානි චත්තාරී”ති මුසාවාදාදීනි චත්තාරී වචිකම්මානි. “ඡබ්බිධානි තානි වජ්ජානීති”ති ‘කායකම්මං ජහෙය්‍යු’න්තිආදීනි ඡබ්බිධානි තානි වජ්ජානී. කථං එකමෙකෙන බාහුල්ල සද්දෙන ඡබ්බිධානි තානි වජ්ජෙතීති. අන්වයතො ච බ්‍යතිරෙකතො ච වජ්ජෙති. කථං, පාණාතිපාත කම්මං කදාපි අජපකෙන වචිද්වාරෙ උජ්ජන්තම්පි කායද්වාරෙ එව පවත්ති බහුලත්තා කායකම්මමෙව හොති. වචිකම්ම සඬ්ඛං න ගච්ඡති. ද්වෙ වා අස්ස නාමානි න භවන්ති. වචිද්වාරෙ පන අජපකචුත්තිත්තා වචිකම්මං නාම න හොති. කායකම්මන්ති නාමං න ජහති. ද්වෙ වා අස්ස නාමානි න භවන්තීති එවං එකෙන කායද්වාරෙ බාහුල්ල චුත්තිචචනෙන පාණාතිපාත කම්මෙ ඡබ්බිධානි

වජ්ජානි වජ්ජෙතීති. එවං සෙසෙසු. වනවරකො නාම වනලුද්දකො. සො පන කදාපි අප්පකෙන ගාමෙ වරත්තොපි වනෙ බාහුල්ල වාරිත්තා වනවරකො එව හොති. ගාමවරකොති නාමං න ලහති. ද්වෙ වා අස්ස නාමානි න භවත්ති. එවං සඨගාමාවචරකාපි. සඨගාමාවචරො නාම සඨගාමෙ බාහුල්ලාවචරො භත්ථි වුවවති. එත්ථ මනොද්වාරං සබ්බ කම්ම සාධාරණත්තා කම්මානි විසෙසෙතුං න සක්කොතීති වුත්තං. එවඤ්චසති, ‘අභිජ්ඣා බ්‍යාපාදො මිච්ඡාදිට්ඨි වෙති මනස්මි. වුත්තිතො මනොකම්මං නාමා’ති ඉදං න වත්තබ්බත්ති. නො න වත්තබ්බං. කම්ම සිද්ධිං පටිච්ච අඤ්ඤාද්වාරෙහි අසාධාරණත්තා. තෙනාහ ‘මනොකම්මානි පනා’තිආදිං. ‘සිද්ධං’ති නිබ්බත්තං. ‘කායකම්මද්වාරං’ති එත්ථ තත්ථ වොපනකායො කායකම්මානං පවත්ති බහුලත්තා කායකම්ම ද්වාරං නාම. වොපනවාචා තත්ථ වචිකම්මානං පවත්ති බහුලත්තා වචිකම්මද්වාරං නාම. කුසලා කුසල ජවන චිත්තං පන මනොකම්මානං තත්ථෙව කම්ම කිච්ච සිද්ධිතො මනොකම්ම ද්වාරං නාමාති එවං කම්මෙන ද්වාර වචත්ථානං වෙදිතබ්බං. ‘තස්ස ද්වාරස්ස නාමං භිත්තිතුං වා’ති කායොති නාමං භිත්තිතුං වා. ‘අත්තනො නාමං දාතුන්ති වා’ති වචිති නාමං තස්ස දාතුං වා. ‘බ්‍රාහ්මණ ගාමාදිනං බ්‍රාහ්මණ ගාමාදිභාවො වියා’ති තස්මි අඤ්ඤාකුලෙසු වසන්තෙසුපි බ්‍රාහ්මණ කුලබහුලත්තා බ්‍රාහ්මණ ගාමොත්ථෙව නාමං හොති. තස්මි වනෙ අඤ්ඤරුක්ඛෙසු සන්තෙසුපි බද්ධරුක්ඛ බහුලත්තා බද්ධවනත්තෙව නාමං හොතිති වත්තබ්බත්ති. කායකම්මං නිට්ඨිතං.

149. වචිකම්මෙ. ‘මුසා වදන්ති’ති අභුතතො වදන්ති. පිසති එතායාති පිසුණා. ‘නිරුත්ති නයෙනා’ති එත්ථ පියසුඤ්ඤ කරුණාති වත්තබ්බෙ අක්ඛර ලොපකරණං නිරුත්ති නයො නාම. ‘යෙනා’ති යෙනජනෙන. ‘සම්ඵං’ති එත්ථ සංසද්දො සම්මති දුක්ඛං එතෙනාති අත්ථෙත සුබ්බෙ හිතෙ වත්තතීති ආහ ‘සං සුබ්බං හිතඤ්චා’ති. කිදිසං සුබ්බං හිතඤ්චාති ආහ ‘සාධුජනෙහි අධිගන්තබ්බං’ති. එතෙන පාපජනෙහි අධිගන්තබ්බං හිතසුබ්බං පටික්ඛිපති. හිතසුබ්බස්ස විනාසනං නාම තස්ස ආගමන මග්ගභිත්තනන්ති ආහ ‘හිතසුබ්බ මග්ගං භිත්තිති’ති. ‘තං වා’ති එත්ථ ‘තං’ති හිතසුබ්බං. ‘අත්ථ ධම්මා පගතස්සා’ති අත්ථතො ව ධම්මතො ව අපගතස්ස. ‘පටිභාණ චිත්තස්සා’ති සුණන්තානං චිත්තරති චිත්තභාසවඨ්ඨන්තත්ථාය පටිභාණඤ්ඤාණෙන චිත්තිකතස්ස. ‘යත්ථා’ති යස්මි. කථා මග්ගෙ. ‘අත්ථ ධම්ම විනයපදං’ති අත්ථ පදඤ්ච ධම්මපදඤ්ච විනය පදඤ්ච. තත්ථ අත්ථො නාම ආරොග්‍යසම්පත්ති, මිත්තසම්පත්ති, පඤ්ඤාසම්පත්ති, ධන සම්පත්ති, භොගසම්පත්තියො. තාසු කොසල්ලජනකං වාක්‍යපදං අත්ථපදං නාම. ඉදං සුවරිතං නාම සග්ගසංවත්තනිකං, ඉදං දුච්චරිතං නාම අපාය සංවත්තනිකන්ති එවං සභාව ධම්මෙසු කොසල්ල ජනකං වාක්‍ය පදං ධම්ම පදං නාම. එවං චිත්තං දමිතබ්බං, එවං ඉන්ද්‍රියානි දමිතබ්බානි, එවං රාගො විනෙතබ්බො, එවං දොසො විනෙතබ්බොතිආදිනා විනෙතබ්බෙසු විනය කොසල්ලජනකං වාක්‍යපදං විනය

අනුදීපනීපාඨ

පදං නාම. යත්ථ ඵවරූපං අත්ථ පදඤ්ච ධම්ම පදඤ්ච විනය පදඤ්ච කිඤ්චි නත්ථි. තස්ස වාචා චත්ථුමත්තස්ස ඵතංනාමං හොතීති යොජනා. “සම්ඵං”ති චුත්තජ්ජකාරං නිරත්ථකචචනං. “තත්ථා”ති තෙසු චචිකම්මෙසු. විසංවාදනං නාම විරජ්ඣා පනං. විසංවාදකො නාම විරජ්ඣාපනකො. අත්ථං භඤ්ජති විනාසෙතීති අත්ථ භඤ්ජනකො. “කම්මපථහෙදො”ති පටිසන්ධි ජනකො කම්මපථවිසෙසො. “ඉතරො”ති අත්ථ භඤ්ජනකතො අඤ්ඤො මුසාවාදො. “කම්ම මෙවා”ති පචත්ති විපාක ජනකං චචිකම්මමෙව. “රජානං”ති ධුලීනං. තාසු සුගති දුග්ගතීසු උප්පජ්ජන්තීති තදුප්පජ්ජනකානි. “පථභූතත්තා”ති උප්පත්තිමග්ගභූතත්තා. “හෙද පුරෙක්ඛාරොනා”ති මිත්තහෙදපුරෙක්ඛාරෙන. මිත්තං භින්දතීති හෙදකො. “සංකිලිට්ඨ චෙතනා”ති අත්ථ පුරෙක්ඛාර ධම්ම පුරෙක්ඛාර විනය පුරෙක්ඛාර අනුසාසනි පුරෙක්ඛාර රහිතා කෙවලං හෙදපුරෙක්ඛාර චෙතනා සංකිලිට්ඨ චෙතනා නාම. “පරෙ භින්තෙ යෙවා”ති පරජනෙ පරජනෙන මිට්ඨහෙදවසෙන භින්තෙයෙව. “යං කිඤ්චි”ති යං කිඤ්චි අක්කොසචත්ථු. “අයං පී”ති අයං ඵරූසවාචාපි. ඵචං අක්කොසන කම්මංපි අක්කොසිතබ්බස්ස දුරෙ ධීතස්සපි මතස්සපි සම්පජ්ජතීති යොජනා. අනත්ථං නිරත්ථකචාචා චත්ථු මත්තං විඤ්ඤාපෙතීති අනත්ථවිඤ්ඤාපනකො. “සච්චතො ගණ්හන්තෙ යෙවා”ති යථා සො කථෙති, තථා තං චත්ථු උප්පන්න පුබ්බන්ති ඵචං සච්චතො ගණ්හන්තෙයෙව. කෙචි සච්චතො ගණ්හිත්වා කිඤ්චි චත්ථුං පූජනීය යානෙ යපෙත්වා ථොමෙත්තා පූජෙත්තා චන්දන්තා පරිහරන්ති. සම්පරාසි කත්ථාය තං සරණං ගච්ජන්ති. සබ්බමෙතං නිරත්ථකං හොති. “තදස්සාදවසෙනා”ති තං රාජකථාදිං තත්ථ විත්තරතිං ලභිත්වා අස්සාදවසෙන කථෙත්තස්සෙව කම්මං හොති. අනිච්ච ලක්ඛණ විභාවනත්ථාය වා රතනත්තය ගුණවිභාවනත්ථාය වා පාප ගරහ කල්‍යාණ සම්භාවනාය වා කථෙත්තස්ස පන සත්ථකමෙව හොතීති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “අත්ථ ධම්ම විනය නිස්සිතං”තිආදිං. සෙසමෙත්ථ කායද්වාරෙ දීපිතමෙව.

150. මනොකම්මෙ. “අභික්ඛායන්ති”ති අතිරෙකතරං ක්ඛායන්ති, වින්තෙන්ති, ඔලොකෙන්ති වාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “අස්සාදමත්තෙ අයත්වා”තිආදිමාහ. “ඛ්‍යාපාදෙන්ති”ති විගතභාවං ආපාදෙන්ති සම්පාපෙන්ති. තඤ්ච ආපාදනං න කායවාචාහි. අථ ඛො වින්තෙනෙවාති චුත්තං “වින්තෙන්ති”ති. “තබ්බි පරීතතො”ති සප්පුරිස පඤ්ඤත්තීතො විපරීතෙන. “තත්ථා”ති තෙසු මනොකම්මෙසු. “ඉදං මමස්සා”ති ඉදං සන්තකං මමසන්තකං භවෙය්‍ය, අහො සාධු වතාති යොජනා. “අත්තනො කත්ථා”ති අත්තනො සන්තකං කත්ථා. “ලාභාවතීමෙ”ති ඵත්ථ සුලාභං ලභන්තීති ලාභා. “අත්තනො කරෙය්‍යං”ති අත්තනො සන්තකං කරෙය්‍යං. පරහණ්ඩං චත්ථු යස්සාති පරහණ්ඩ චත්ථුකො. “චත්ථු”ති ආරම්මණභූතං චත්ථු. යාව න පරිණාමෙති, තාව න කම්මපථහෙදො හොතීති යොජනා. “චුත්තඤ්ඤෙතං අට්ඨකථාසු”ති අධිකාරො. “අයං”ති අයං සත්තො. “තස්සා”ති තස්ස

සත්තස්ස. දසවත්ථුකාමිච්ඡාදිට්ඨි නාම ‘නත්ථිදින්නං, නත්ථිගිට්ඨං, නත්ථිහුතං’ තිආදිකා මිච්ඡාදිට්ඨි. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතෙසු කාවිදිට්ඨියො නත්ථිකාදි සභාවා හොත්ති. ඉධ පන තබ්බහුලනයෙන කම්මමෙවාති වුත්තං. යථාවුත්තොති සම්බන්ධො. ගච්ඡන්තස්ස පුග්ගලස්ස. “විත්තුප්පාදො” ති මග්ගවිත්තුප්පාදො. “පස්සන්තො” ති තීණි ලක්ඛණානි පස්සන්තො. වුත්තොති සම්බන්ධො. “නියාමං” ති සම්මත්ත නියාමං. අවිපරිතනියාමන්ති අත්ථො. පුන “නියාමං” ති මිච්ඡන්තනියාමං. විපරිත නියාමන්ති අත්ථො. තිකිච්ඡිතුං අසක්කුණෙය්‍යොති අතෙකිච්ඡො. එකන්තෙන අපායගාමී හොතීති අත්ථො. “අපස්සිත්වා” ති දිට්ඨිට්ඨානානං අපස්සිත්වා. “මිච්ඡාධිමොක්ඛමත්තෙනා” ති තිත්ථා වරියෙසු සද්දහන මත්තෙනාති අධිප්පායො. “සකං ආවරියකං” ති අත්තනො ආවරියස්ස සන්තකභූතං. යීතො පුග්ගලො. අට්ඨකථායං වුත්තො, යථාහ මිච්ඡන්තතිකෙ මිච්ඡාසභාවාති මිච්ඡන්තා. විපාකදානෙ සති, බන්ධහෙදානන්තරමෙව විපාකදානතො නියතා. මිච්ඡන්තා ච තෙ නියතා වාති මිච්ඡන්තනියතා. සම්මාස භාවාති සම්මත්තා. සම්මත්තා ච තෙ නියතා ච අනන්තරමෙව ඵලදාන නියමෙනාති සම්මත්තනියතාති. “තස්සා” ති මිච්ඡාදිට්ඨියා. “අවොපෙත්වා” ති අවාලෙත්වා. “එතෙනා” ති එතෙනපි සද්දෙන. “ඉමෙසං” ති මනොකම්මානං. “එතෙනා” ති මනස්මි. එවාති වචනෙන. “උපපන්නං” ති පරිපුණ්ණං. “උපලක්ඛණාදිවසෙනා” ති උපලක්ඛණනය නිදස්සන්නය පධානනයාදිවසෙන. “අත්ථන්තරප්පසඬිගො හොතී” ති කථං හොති. එවසද්දෙන විනා පාණාතිපාත කම්මං කායද්වාරො බාහුල්ල වුත්තිතො කායකම්මං නාමාති වුත්තෙ ඉදං ලද්ධාතපත්තො රාජකුමාරොති විය උපලක්ඛණනයමත්තං. තෙන සෙසද්වාරෙසුපි බාහුල්ල වුත්තිං උපසල්ලක්ඛෙතීති අත්ථන්තරප්පසඬිගො සියාති. එවං සෙසනයෙසුපිති. “අපිවා” ති කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථිති ජොතෙති. “තෙසු” ති පාණවධාදීසු. “එකං අඬිගං” ති උපක්කමොති චතුත්ථං අඬිගං. “තං සහජාතා වා” ති චෙතනා සහජාතා ච. චෙතනා පක්ඛෙ භවාති චෙතනා පක්ඛිකා. චෙතනා විය කායකම්මභාවං ගච්ඡන්තීති වුත්තං හොති. “අබ්බොහාරිකත්තං ගච්ඡන්තී” ති මනොකම්මන්ති වොහරිතුං අප්පහොනකත්තං ගච්ඡන්තීති අත්ථො. අත්තා පධානං යෙසං තෙ අත්තප්පධානා. අභිජ්ඣාදයො. අත්තප්පධානා න හොත්ති. චෙතනා පධානා හොත්ති. ඉධෙව තෙ අත්තප්පධානා හොත්තීති අත්ථො. “තථා තථා” ති අහොවත ඉදං මමස්සාතිආදිනා තෙන තෙන පකාරෙන. “තත්ථා” ති තෙසු මනොකම්මෙසු. “සබ්බෙන සබ්බං” ති පාටිපදිකපදමෙතං. සබ්බප්පකාරතොති අත්ථො. “ඉධා” ති මනොකම්මට්ඨානෙන. “මනොකම්ම කිච්චවිසෙසෙනා” ති අහොවත ඉදං මමස්සාතිආදිකෙන කිච්ච විසෙසෙන. මනොකම්ම දීපනා නිට්ඨිතා.

151. “එත්ථ ච දසන්නං පී” තිආදීසු. “තාපී” ති තා පුබ්බාපරචෙතනයොපි. ආදිතො පට්ඨාය පවත්තා තාපීති සම්බන්ධො. “යානිපනා” තිආදීසු. එකො

අනුදීපනීපාඨ

එකස්ස වදන් අහං ඉමං සත්තං මාරෙමි, ත්වං අසුකංසත්තං මාරෙහීති. එවං වත්වා උභොපි උපක්කමං කරොන්ති. කම්මං පන උභින්නම්පි න සිජ්ඣති. තත්ථ ආණාපකස්ස ත්වං අසුකං සත්තං මාරෙහීති ආණාපන කම්මං සචෙ සිජ්ඣති. වව්ද්වාරෙ පවත්තං කායකම්මන්ති වුව්වති. ඉධ පන අසිද්ධත්තා වව්ද්වාරෙ දිස්ස මානං වට්ඨකම්මන්ති වුව්වති. වට්ඨුවරිතමත්තන්ති වුත්තං හොති. එසනංසො සෙසෙසුපි.

“දොසමුලෙනා”තිආදීසු. දොසො එව මූලං දොසමූලං. දොසො මූලං මස්සාති දොසමූලං. තං සම්පයුත්ත විත්තන්ති ද්විධා අත්ථො. බ්‍යාපාදො නාම දොසො එව. සො කථං දොසෙන මූලෙන ජායෙය්‍යාති වුත්තං “පුරිමො බ්‍යාපාදවජ්ජෙහී”ති. පරතො අභිජ්ඣායම්පි එසනංසො. විභාවනීපාඨෙ. නිධිපාඨකා නාම රාජනිධි විධායකා. තත්ථ චණ්ඩො නිග්ගහෙනබ්බොති ආගතත්තා දුට්ඨනිග්ගහත්ථන්ති වුත්තං. රාජුනං අදින්නාදානං මොහමූලෙන ජායතීති යොජනා. “බ්‍රාහ්මණානඤ්චා”ති සකසඤ්ඤාය එව යං කිඤ්චි හරන්නානං බ්‍රාහ්මණානඤ්ච කම්මඵලසම්බන්ධාපවාදීනඤ්ච. “ආහරණං”ති අදින්නාදානවසෙන හරණං. අවහරණන්ති වුත්තං හොති. යො පන මොහො රාජුනං උජ්ජන්නො, යො ච බ්‍රාහ්මණානං උජ්ජන්නො, යො ච කම්ම ඵලසම්බන්ධා පවාදීනං උජ්ජන්නොති සම්බන්ධො. “ලොහො නිදානං කම්මානං සමුදයායා”ති ලොහො කම්මානං සුට්ඨුවඨිස්සනාය නිදානං කාරණං හොතීති යොජනා. සඤ්ජාතා කඨිබ්බායෙසං තෙ සඤ්ජාතකඨිබ්බා. පරිතො උට්ඨාති එත්ථාති පරියුට්ඨානං. කඨිබ්බාය පරියුට්ඨානං කඨිබ්බාපරියුට්ඨානං. ජනානං තානිකම්මානීති සම්බන්ධො.

අකුසලකම්මදීපනානිට්ඨිතා.

157. කුසලකම්මෙ. අයං පන එවමාදීසු සුත්තපදෙසු ආගතොති සම්බන්ධො. “මෙත්තං කායකම්මං”ති මෙත්තාසහගතං කායකම්මං. එවං වට්ඨකම්මෙපි. චෙතනා හෙත්ථ කම්මන්ති අධිජ්ජෙතා. මනොකම්මෙ පන චෙතනාපි යුජ්ජති. අබ්‍යාපාදොපි යුජ්ජති. ඤාණං අනුපරිවත්තීති ඤාණානුපරිවත්තං. ඤාණානුපරිවත්තීතිපි පාඨො, සො යෙවත්ථො. “පදක්ඛිණං”ති පවඨිසීතං. අපරං පරියායං දස්සෙති “යස්මිං පනා”තිආදිනා. දුස්සිලස්ස භාවො දුස්සිලායං. පාණානිපාතාදිකම්මං. “පවත්තමානෙ”ති කායද්වාරෙ පවත්තමානෙ. “යං පන කුසලං”ති පාණානි පාතාදිතො චිරති කුසලං. “පවත්තමානං”ති විත්තෙ පවත්තමානං. “කිච්ච සීසෙනා”ති කිච්චජ්ජමානෙන. කිච්චං පධානං කත්ථාති අධිජ්ජායො. සෙසමෙත්ථ කායකම්මෙ සුවිඤ්ඤායං.

“වට්ඨකම්මෙහි එසෙවනගො”ති යස්මිං දුස්සිලො පවත්තමානෙ වාචා අපරිසුද්ධා හොති. වට්ඨි සංවරො භිජ්ජනීතිආදිනා වත්තබ්බං. “අවසෙසං පනා”ති තීහි කායකම්මෙහි චතුහි වට්ඨකම්මෙහි අවසෙසං. තත්ථ “තීහි කායකම්මෙහි”ති තීහි කායදුච්චරිත විරති කම්මෙහි. “චතුහි වට්ඨකම්මෙහි”ති චතුහි වට්ඨිච්චරිත විරති කම්මෙහි. “සබ්බංපි කල්‍යාණ කම්මං”ති සබ්බම්පි දානකම්මං, සබ්බම්පි භාවනා කම්මං, අපවායන කම්මං, වෙය්‍යාවච්චකම්මං, පත්තිදානකම්මං, පත්තානුමොදනාකම්මං, ධම්මසවන කම්මං, ධම්ම දෙසනා කම්මං, සබ්බම්පි දිට්ඨිජුකම්මං තීසුද්ධාරොසු පවත්තම්පි මනොකම්මං නාමාති යොජනා. ඉමෙසු පන ද්වීසු පරියායෙසු පච්ඡිමොයෙව පධානන්ති සම්බන්ධො. “යාව දෙවා”ති අන්තිම පරිච්ඡෙද ජොතකො නිපාතො. මත්ථකපරිච්ඡෙදෙනාති අත්ථො.

සීලපදෙ. “සීලයතී”ති සම්මා දහති ච උපධාරෙති වාති ද්විධා අත්ථො. “සුසමාහිතානී”ති සුජ්ජතිට්ඨිතානි. “උපරිමෙ කුසල ධම්මෙ”ති මහග්ගත ලොකුත්තර කුසලධම්මෙ. සත්තසු විසුද්ධිසු උපරිමෙ චිත්ත විසුද්ධාදි කුසලධම්මෙ. “අධිකුසල ධම්මෙ”ති අධිකෙ බොධිපක්ඛිය කුසල ධම්මෙ. පරෙහි දින්නං, තදෙව පත්තිං. සබ්බානි පන තානි දානාදීනි කුසලානි. සොධෙත්ති සජ්ජුරිසාජනා. තානි එවපුඤ්ඤානි. එකමෙකං පුඤ්ඤක්‍රියවත්ථු. “ඉමිනා පච්චයෙනා”ති විචරාදි පච්චයෙන, අන්තපානාදි පච්චයෙන, ධන ධනඤ්ඤාදිපච්චයෙන වා. “සබ්බංපි චෙතං”ති සබ්බම්පි එතං දසවිධං පුඤ්ඤං. “භීතෙන ඡන්දෙනා”ති යසකාමතාදිවසෙන භීතෙන ඡන්දෙන, භීතෙන චිත්තෙන, භීතෙන විරියෙන, භීතාය විමංසාය. “මජ්ඣිමෙනා”ති පුඤ්ඤජ්ඣලකාමතාදිවසෙන මජ්ඣිමෙන. “පණීතෙනා”ති කත්තබ්බමෙවිදන්ති අරියවංසානු බ්‍රහ්මනවසෙන පණීතෙන ඡන්දාදිනා පවත්ති තං පණීතන්ති යොජනා. “යසකාමතායා”ති කිත්ති සද්දකාමතාය වා, පරිවාරකාමතාය වා. “පුඤ්ඤජ්ඣලකාමතායා”ති භවසම්පත්ති හොගසම්පත්තිකාමතාය. “අරියභාවං නිස්සායා”ති ඉදං දානං නාම අරියානං වංසො. අහම්පි අරියො. තස්මා මයාපි කත්තබ්බමෙවිදන්ති එවං අරියභාවං නිස්සායාති අත්ථො. එත්ථ ව “අරියො”ති ආචාර අරියොපි යුජ්ජති දස්සන අරියොපි. තත්ථ ආචාර අරියො නාම සජ්ජුරිසො පුට්ඨජන කල්‍යාණකො වුවිච්ඡි. දස්සන අරියො නාම පරමත්ථ අරියො. “පාරමිතා දානං”ති සබ්බදානෙහි අග්ගපත්තං මහාබොධි සත්තානං පාරඨගතදානං. තඤ්ඤි සබ්බ සත්තවිමොක්ඛත්ථාය පවත්ති තත්තා අග්ගපත්තං හොති, පාරඨගතං. තතො උත්තරිතරස්ස කස්සවිදානස්ස අභාවතො. සෙසෙසුපි පුඤ්ඤ ක්‍රියවත්ථුසු. “තිකද්වයං”ති පුරිමාදි භීතාදි තිකද්වයං. “අන්තිම වත්ථුනා”ති අන්තිම වත්ථු අජ්ඣාපජ්ජනෙන වා. “දුස්සිලො නාමා”ති දුස්සීල භික්ඛු නාම. සො භි යාවභික්ඛුජ්ජපටිඤ්ඤං න විජ්ඣති. තාව භික්ඛු එව. න සාමණෙරො, න ගිහී. තං චෙ අඤ්ඤො භික්ඛු අමුලකෙන අන්තිම වත්ථුනා අනුද්ධංසෙති.

අනුදීපනීපාඨ

අනුද්ධංසෙන්තස්ස සඤ්ඤාදි සෙසො. ඔමසවාදෙ පාවිත්තියං. සහසෙය්‍යාට්ඨානෙ තෙන සහ අනිරොක රත්තිං සයන්තස්සාපි ආපත්ති නත්ථි. තස්මා සො දුස්සීල භික්ඛුත්වෙව වත්තබ්බොති. “පුන කම්මවාචාය සමාදාතබ්බන්ති නත්ථි”ති යථා සික්ඛං පච්චක්ඛන්තස්ස සබ්බං සමාදානං භිජ්ජති. පුන භික්ඛුභාවං ඉච්ඡන්තෙන පුන කම්මවාචාය සමාදාතබ්බං හොති. එවං පුන කම්මවාචාය සමාදාතබ්බන්ති නත්ථි. “ඉතරෙසු පනා”ති ලිඬගනාසනඬගතො අඤ්ඤෙසු දණ්ඩකම්මඬගෙසු. නිව්වසීලාදීසු. “යං නිව්වමෙව වට්ටති”ති යං පාණාතිපාත විරති සීලං නිව්වමෙව රක්ඛිතුං වට්ටති. අනිව්වං න වට්ටති. කස්මා, පාණසාතාදිං කරොන්තස්ස සබ්බකාලමිපි දුච්චරිත සම්භවතො. තෙනාහ “අනිව්වං සාවජ්ජං හොති”ති. දුච්චරිතං හොතීති අත්ථො. “යං නිව්වමිපි වට්ටති”ති පකති ගහට්ඨානං යං විකාල භොජනාදි විරති සීලං නිව්වමිපි වට්ටති. “අනිව්වමිපි වට්ටති”ති සමාදාන දිවසං අතික්කම්ත්වා විකාල භොජනාදිං කරොන්තස්ස විතික්කම දොසොවා දුච්චරිත දොසො වා නත්ථිති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “සාවජ්ජං න හොති”ති. දුච්චරිතං න හොතීති අත්ථො. තථා දසසීලඤ්ච පකති ගහට්ඨානං අනිව්වසීලං නාමාති යොජනා. “අනිව්වසීලමෙව හොති”ති පකති ගහට්ඨානං තං දසසීලං යාවජ්ජං නිව්වං කත්වා සමාදිශිත්වා රක්ඛන්තානම්පි අපබ්බජිතත්තා පබ්බජිතෙසු ජාති සභාවෙනෙව සිද්ධං නිව්වසීලං නාම න හොති. යාවජ්ජං කත්වා සමාදාන වසෙතෙව නිව්වං හොතීති අධිජ්ජායො. “වෙසධාරණෙන සහ සිද්ධත්තා”ති එත්ථ කථං වෙසධාරණෙන සිද්ධං හොතීති. වෙසධාරණං නාම ගිහිවත්ථං පභාය කාසාය වත්ථ ධාරණං. කාසායවත්ථඤ්ච නාම අරහත්තධජො හොති. න ච අරහත්තධජං ධාරොන්තස්ස සික්ඛාපදං අසමාදියන්තස්සපි විකාලෙ භුඤ්ජිතුං වට්ටති. තථා නච්චාදීනි පස්සිතුං, මාලාදීනි ධාරෙතුං, උච්චාසයනාදීසු වස්සිතුං, ජාතරූපාදීනි සාදිතුං. කස්මා ඉති වෙ, තෙසඤ්ඤි තං තං යථාසකං සීලං නිව්වං සුද්ධං කත්වා රක්ඛිතුමෙව වට්ටතීතිආදිනා කාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙවාති. “අජ්ජනං අපත්තාව අධිජ්ජෙතා”ති අජ්ජනාපත්තානං මහග්ගතභාවනානං විසුං උපරි වක්ඛමානත්තාති අධිජ්ජායො. “එත්ථෙථවා”ති ඉමස්මිං භාවනා කම්මෙ එව. “තෙ සඤ්ඤෙවා”ති රතනත්තයාදීනං එව ව. ගන්තුං ආරද්ධො ගමිකො. අද්ධානං දීඝමග්ගං ගච්ඡන්තො අද්ධිකො. “පරිසුද්ධෙනා”ති ලාභසක්කාරාදි නිරපෙක්ඛතාය අත්තුක්කං සන පරවම්භනාදි රහිතතාය ච පරිසුද්ධෙන. “හිතජ්ජරණ විත්තෙනා”ති මයි කරොන්තෙ ඉමස්ස එත්තකං හිතසුඛං භවිස්සතීති එවං තෙසං හිතසුඛෙසු ඵරණ විත්තෙන. මෙත්තවිත්තෙනාති වුත්තං හොති. “අත්තනො කිච්චෙසු වියා”ති එතෙන තෙසං සබ්බං කිච්චං අත්තනොභාරං කරොතීති දිපෙති. “සාධාරණ කරණං”ති අත්තනො පුඤ්ඤං පරෙසං දානං. අත්ත මනනාපවෙදනියාධුසාධුති වච්චෙදකරණං. තඤ්ඤිදිත්තඤ්චානුමොදිතඤ්ච දිට්ඨධම්මවෙදනීයං ජාතන්ති සම්බන්ධො. “යොනිසොමනසිකාරෙ යත්වාති එත්ථ සිලොකාදිපක්ඛිකං අයොනිසොමනසිකාරං ජහිත්වා සුඤ්ඤත්තස්ස ඉමං ධම්මං සුත්වා

අත්ථරසධම්මරසප්පට්ඨංවෙදී භවිස්සාමිති, දෙසෙන්තස්ස ඉමං දෙසෙන්තො ධම්මස්ස ච සුඤ්ඤානාඤ්ච අනුග්ගහං කරිස්සාමිති යොනිසොමනසිකාරො යත්වා. ලාභ සක්කාරාදි පක්ඛිකො මනසිකාරො අයොනි සොමනසිකාරො නාම. නියානාත්ථ නිස්සරණත්ථ පක්ඛිකො යොනිසොමනසිකාරො නාම. නිරවජ්ජ කම්මානි නාම කසිගොරක්ඛාදි කම්මානි. නිරවජ්ජසිප්පානි නාම වඩ්ඪකිසිප්පාදිනි වෙජ්ජසිප්පාදිනි ච. නිරවජ්ජ විජ්ජායානානි නාම පරුපරොධර හිතානි අභිගච්ඡා වෙදවිජ්ජා මන්තවිජ්ජාදිනි. “වොදාන කරණං”ති විසෙසෙන විසුද්ධකරණං. “තං සභාවත්තා”ති දානසභාවත්තා. “චාරිත්ත සීලත්තා”ති සප්පුරිසානං පකති චාරිත්ත සීලත්තා. පුන “තං සභාවත්තා”ති භාවනා සභාවත්තා. තථාහි දෙසෙන්තස්ස ච සුඤ්ඤානස්ස ච දෙසනාසොතානුසාරෙන චිත්තභාවනා ඤාණභාවනාවහත්තා දෙසනාසවනා සභාවා භොන්ති. අත්තතො දිට්ඨිං සයමෙව උජුං කරොන්තස්ස ච ඤාණභාවනා කම්මමෙව. තථා පරස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා උජුං කරොන්තස්සාපිති. “ධම්මො නාම නත්ථි”ති දෙසනා ධම්මො නාම නත්ථි. කස්මා, දානසීලානි දෙසෙන්තෙනපි අන්තෙ ලක්ඛණත්තයෙන සහසච්චප්පකාසනස්ස කත්තබ්බත්තා. එතෙන දෙසනාසවනා අන්තෙ ලක්ඛණත්තයානුපස්සනා භාවනා කම්මට්ඨානෙ පතිට්ඨිතත්තා තං සභාවා භොන්තිති දස්සෙති. “මනොකම්ම මෙවා”ති පදුද්ධාරො. “මනස්මිං එවා”ති මනොද්චාරෙ එව. “කිච්චසිද්ධිතො”ති අප්පනාකිච්චස්ස සිප්ඤ්ඤානො. “අභිගහවා සම්භවතො”ති අප්පනා කිච්චසිද්ධියං අභිගහවා සම්භවතො. “තඤ්චභාවනා මය”න්ති පදුද්ධාරො. “දානාදිවසෙනා”ති දානසීලවසෙන. දානවසෙන අප්පවත්තනතොති ඉදං තාව යුජ්ජති. සීලවසෙන අප්පවත්තනතොති ඉදං පන පාළියා න සමෙති. පාළියඤ්ඤි මහග්ගතජ්ඣානෙසුපි පහානං සීලං වෙරමණි සීලන්තිආදි චුත්තන්ති වොදනා. තං පරිහරන්තො “යං පනා”තිආදිමාහ. “පරියායෙන චුත්තං”ති කෙනපරියායෙන චුත්තන්ති. පකති චාරිත්තං සීලන්ති චුච්චති. උප්පන්නෙ ච පට්මජ්ඣානෙ නීවරණානං පහානං නාම පකතිචාරිත්තමෙව පකති නියාමෙන පවත්තමෙව. ඉති පකතිචාරිත්තත්තා සීලන්ති චුත්තං. පුන නීවරණානං පහානමෙව තෙහි විගමනට්ඨෙන වෙරමණිති ච, පිදහනට්ඨෙන සංවරොති ච, පහාන කිච්චං අවිජ්ජනට්ඨෙන අවිතික්කමොති ච, චුත්තං. වෙනනාසීලන්ති එත්ථ පන ඤානසම්පයුත්ත වෙනනා එව චුච්චති. සා ච සීලජාති කත්තා සීලන්ති චුත්තාති දට්ඨබ්බං. “අප්පනාපත්ත”න්ති පදුද්ධාරො. “ඤානහෙදෙනා”ති පන වත්තබ්බං. රූපාවචරකුසලඤ්ඤි ඤානහෙදෙන පඤ්චවිධං, ඤානමෙව පන ඤානඤ්ඤානෙදෙන පඤ්චවිධන්ති.

කුසලකම්මදීපනා නිට්ඨිතා.

153. “එත්ථා”තිආදීසු. “ධම්මසඤ්චගහෙ”ති ධම්මසඤ්චගහි පාළියං. “දස්සනෙනා”ති සොතාපත්ති මග්ගඤ්ඤාණෙන. “තං”ති උද්ධව්ව චෙතනං. “භාවනායා”ති උපරිමග්ගත්තයසඤ්චානාය භාවනාය. පාළිපාඨෙ. “චිත්තූප්පාදා”ති චිත්තචෙතසිකා වුව්වන්ති. “සියා”ති එකච්චෙති අත්ථෙ නිපාත පදං. ඉමෙසු ඡසු චිත්තූප්පාදෙසු එකච්චෙ ඡ චිත්තූප්පාදා සොතාපත්ති මග්ගෙන පහාතඤ්ඤා, එකච්චෙ ඡ චිත්තූප්පාදා තීහි උපරි මග්ගෙහි පහාතඤ්ඤාති අත්ථො. තත්ථ පථමපදෙ “එකච්චෙ ඡ චිත්තූප්පාදා”ති කම්මපථපත්තකම්මසහජාතා ඡ චිත්තූප්පාදා. දුතීය පදෙ “එකච්චෙ ඡ චිත්තූප්පාදා”ති අකම්මපථ පත්තා ධම්මිකෙසු යානෙසු අස්සාදනාහි නන්දාදිවසෙන පචත්තා ඡ චිත්තූප්පාදා. “තත්ථා”ති ධම්මසඤ්චගහෙ. “ඉතරත්ථා”ති ඉතරෙසු භාවනාය පහාතඤ්ඤෙසු. “තස්සා”ති නානක්ඛණික කම්මපච්චයස්ස. පාළිපාඨෙ. “සහජාතා”ති අත්තනො පච්චයුප්පන්තෙහි සහජාතා. “නානක්ඛණිකා”ති අත්තනො පච්චයුප්පන්තෙහි අසහජාතා අතීතකාලභූතෙ නානක්ඛණෙ පචත්තා පාණාතිපාතාදි චෙතනා. “යදි එවං”ති එවං යදි සියාති අත්ථො. යදි උද්ධව්ව චෙතනා දස්සන පදෙ අනුද්ධටත්තා පටිසන්ධිං නාකඤ්ඤාති විඤ්ඤායෙය්‍ය. එවං සතීති පාඨසෙසො. “චෙ”ති චෙ වදෙය්‍ය. “නා”ති න සක්කා වත්තුං. “තස්සා විපාකස්සා”ති තස්සා උද්ධව්ව චෙතනාය විපාකස්ස. පාළිපාඨෙ. “ඉමෙසු ධම්මෙසු ඤාණං”ති ඉමෙ ධම්මෙ ආරම්මණං කත්වා උප්පන්නඤ්ඤාණං. “තෙසං විපාකෙ”ති උද්ධව්ව සහගතානං විපාකෙ. “ඤාණං”ති තං විපාකං ආරම්මණං කත්වා උප්පන්නඤ්ඤාණං. “සබ්බ දුබ්බලන්ති ව සක්කා වත්තුං”ති සම්බන්ධො. “අනිවිය කාළකධම්මත්තා”ති බුද්ධාදීසු මහත්තෙසු යානෙසු සද්ධාරතනස්ස අත්තරායං කත්වා පචත්තනතො අනියෙවකණ්ඨ ධම්මත්තා. තස්සා විචිකිච්ඡා චෙතනාය පටිසන්ධි ආකඤ්ඤාති විඤ්ඤාතඤ්ඤාති යොජනා. “සභාව විරුද්ධත්තා යෙවා”ති විචිකිච්ඡා අසන්නිට්ඨාන සභාවා. අධිමොක්ඛො සන්නිට්ඨාන සභාවොති එවං සභාව විරුද්ධත්තායෙව.

“සබ්බත්ථා”තිආදීසු. “විපච්චතීති විපාචෙතී”ති වදන්ති. තං පන පදරූපෙන න සමෙතීති අඤ්ඤං අත්ථං වදන්තො “සබ්බමිපි වා”තිආදිමාහ. “මහාසම්පත්තියො සමුට්ඨාපෙත්වා”ති දෙවලොකෙ දෙවසම්පත්ති සදිසා දිබ්බවිමානාදිකා මහාසම්පත්තියො සමුට්ඨාපෙත්වා. ඉදං “ඔකාසං කත්වා”ති පදෙ විසෙසනං. තත්ථ “සුඛ විපාකං”ති ඉදං අට්ඨ අහෙතුක විපාකානි සන්ධාය වුත්තං. රූපලොකෙ බ්‍රහ්මානං රූපකායො රූපාවචර කම්මෙන නිබ්බත්තො. සො ව කාමාවචර ධම්ම සමුහො එව. එවං සන්නෙ තස්මිං ලොකෙ පඤ්ච අහෙතුක විපාකානිපි රූපාවචර කම්මෙන නිබ්බත්තානි සියුන්ති වොදනා. තං පරිහරන්තො “රූපාවචර කුසලංහී”තිආදිමාහ. “තානී”ති අපායභූමියං උප්පන්නානි අට්ඨ අහෙතුක විපාකානි. “සබ්බස්මිං කාමලොකෙ”ති එකාදස්විධෙ කාමලොකෙ. “තෙසු වා”ති තෙසු අට්ඨ අහෙතුක විපාකෙසු ව.

“ආරම්මණන්තරෙ”ති කසිණ නිමිත්තාදිනො අඤ්ඤස්මිං ආරම්මණෙ.
 “නිමිත්තා රම්මණෙ”ති කසිණ නිමිත්තාදිකෙ නිමිත්ත පඤ්ඤත්තා රම්මණෙ.
 “තානි පඤ්චවිපාකානී”ති චක්ඛු විඤ්ඤාණාදීනි පඤ්ච අහෙතුක විපාකානි
 කාමාවචර කුසල කම්මස්සෙව විපාකානි භොන්තීති යොජනා. “සොළසක
 මග්ගො”ති සොළසකථා මග්ගො කථාපබන්ධො. එවං ද්වාදස කමග්ගො.
 “අහෙතුකට්ඨක”න්ති අහෙතුක විපාකට්ඨකං. සම්මා පකාරෙන ජානාතීති
 සම්පජානං. ඤාණං. සම්පජානෙන කතන්ති විග්ගහො. න සම්පජානකතං
 අසම්පජානකතං. “සද්දහිත්වා”ති එතෙන දිට්ඨුපු කම්මඤ්ඤාණ සම්පත්තිං
 දීපෙති. න හි තෙන ඤාණෙන අසම්පන්නො කම්මඤ්ච කම්මඵලඤ්ච
 සද්දහතීති. ජානිත්වාති වා පාඨො සියා. “එකමෙකං”ති එකමෙකං
 කුසලකම්මං. “කුසල සමයෙ”ති කුසල කම්ම කරණකාලෙ.
 කුසලප්පත්තිකාලෙ වා. යස්සමෙ ඊදිසං පුඤ්ඤං පසුතං. තස්සමෙ භවලාභො
 භොගලාභො මිත්තලාභො සබ්බෙලාභා එකන්තෙන සුලාභාති අත්ථො.
 “සුලද්ධං”ති ඉදං පුඤ්ඤං සුලද්ධං. දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු සංසරිත්වාති
 පාඨසෙසො. “සෙසෙනා”ති තස්සකම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන. අට්ඨකථා
 පාඨෙ. “එකපිණ්ඩපාතස්මිං”ති එකවාරං පිණ්ඩපාතදානෙ. සංයුත්තට්ඨකථායං
 වුත්තං. තස්මා යං වුත්තං ‘එකා චෙතනා එකමෙව පටිසන්ධිං දෙති’ති, තං
 සුචුත්තන්ති අධිජ්ජායො. “පටිපක්ඛෙහි”ති පටිපක්ඛෙහි අකුසලෙහි.
 විසෙසෙන භුසං මුල්ලො ඛ්‍යාමුල්ලො. අතිවිය ඛ්‍යාමුල්ලො අතිඛ්‍යාමුල්ලො.
 අතිඛ්‍යාමුල්ලන්තොය පච්චයභූතන්ති විග්ගහො. අතිදුප්පඤ්ඤාය පච්චයභූතන්ති
 අත්ථො. සො හි ථෙරො වදන්ති සම්බන්ධො. “ඉති කත්වා”ති එවං
 මනසිකරිත්වා. “සන්තිහිතපච්චයමත්තෙනා”ති ආසන්නෙ සංඝඨිතපච්චය
 මත්තෙන. “පුබ්බපයොග පච්චයමත්තෙනා”ති වුත්තං භොති.
 බලවකම්මවසෙන උප්පන්නත්තා තික්ඛතරං විපාකං. යදා පයොග රහිතෙන
 පච්චයගණෙන උප්පජ්ජති, තදා අසඬ්ඛාරිකං නාම. යදා පයොගසහිතෙන, තදා
 සසඬ්ඛාරිකං නාම. තත්ථ අසඬ්ඛාරිකං තික්ඛං නාම. සසඬ්ඛාරිකං මන්දං නාම.
 තථා දුබ්බල කම්මෙන උප්පන්නෙ මන්දවිපාකෙපි යොජෙතබ්බං. එවං
 තික්ඛමන්දානං මන්දතික්ඛතාපත්ති නාම සියා. න ච තථා සක්කා භවිතුන්ති
 අධිජ්ජායො. එත්ථ සියා, යදි පුබ්බකම්මවසෙන අට්ඨන්තං මහාවිපාකානං
 සඬ්ඛාරහෙදො සිද්ධො සියා, අට්ඨන්තං අහෙතුක විපාකානම්පි
 සොසඬ්ඛාරහෙදො සිද්ධො භවෙය්‍ය. තානිපි හි කානිවි අසඬ්ඛාරිකෙන
 කම්මෙන නිබ්බත්තානි, කානිවි සසඬ්ඛාරිකෙනානි වොදනා. තං පරිහරන්තො
 “අහෙතුක විපාකානං පනා”තිආදිමාහ. “උභයකම්ම නිබ්බත්තනං”ති තෙසං
 සඬ්ඛාර හෙදරහිතත්තා අසඬ්ඛාරික කම්මෙනපි විරොධො නත්ථි. සසඬ්ඛාරික
 කම්මෙනපි විරොධො නත්ථි. අසඬ්ඛාරික කම්මෙනපි නිබ්බත්තන්ති.
 සසඬ්ඛාරික කම්මෙනපි නිබ්බත්තන්ති. එවං උභයකම්ම නිබ්බත්තනං යුත්තං.
 “ඉති අධිජ්ජායො”ති තස්ස ථෙරස්ස අධිජ්ජායො. “න කම්මාගමන
 වසෙනා”ති කම්මසඬ්ඛාතස්ස චිරකාලතො ආගමන පච්චයස්ස වසෙන.

අනුදීපනීපාඨ

“ආගමනං” ති ව ආගච්ඡති එතෙනාති ආගමනන්ති විග්ගහො. “කම්මහවෙ” ති අතීතෙ කම්මකරණහවෙ. “කෙවනා” ති කෙවි. අට්ඨසාලිනියං පන ආගතාති ව. පටිසම්භිදා මග්ගෙ පන ද්විභෙතුකා චුත්තාති ව සම්බන්ධො. ඉමස්මිං යානෙ පටිසම්භිදා මග්ගට්ඨකථා වචනම්පි වත්තබ්බන්ති වදන්තො “තත්ථ පනා” ති ආදිමාහ. “තීසුබණෙසු” ති කම්මක්ඛණෙ නිකන්තික්ඛණෙ පටිසන්ධික්ඛණෙති තීසුබණෙසු. “ටීකාකාරාපනා” ති අභිධම්මටීකාකාරාපන. “සාවසෙසපායො” ති පාළියං තිභෙතුකෙන කම්මෙන ද්විභෙතුක පටිසන්ධි, ද්විභෙතුකෙන කම්මෙන අභෙතුක පටිසන්ධි අවසෙසා හොති. එවං අවසෙස වාක්‍ය සහිතො පායො. සරික්ඛමෙව සරික්ඛකං. කම්මෙන සරික්ඛකං සදිසං කම්මසරික්ඛකං. විපාකං. “මහාථෙරරනා” ති සාරිපුත්ත මහාථෙරරන. එවඤ්ච කත්ථාති ආදිනා ටීකාකාරානං වචනං උපත්ථම්භෙනි.

කාමාවචරකම්මං නිට්ඨිතං.

154. රූපාවචරකම්මෙ. “අප්පගුණතායා” ති අපරිචිතතාය. අවච්ඡිතතාය. “භීතෙහි ඡන්දාදීහී” ති ලාභසක්කාර සිලොකාදි සාපෙක්ඛතාය භීතෙහි ඡන්දාදීහී. “තෙ ධම්මා” ති ඡන්දාදයො ධම්මා. තාති ඉධ නාධිප්පෙනාති. කස්මා, උපපත්තිප්පහෙදස්ස අසාධකත්තාති අධිප්පායො. “ඉමානෙවා” ති ඉමානි එව ඤානාති. “තිවිධාසු” ති එකස්මිංතලෙ බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජාදි වසෙන තිවිධාසු. “අට්ඨාරසප්පහෙදෙන විහජිත්වා” ති තීසු භීත මජ්ඣිමපණීතෙසු එකෙකස්මිං භීත භීතං භීත මජ්ඣිමං භීත පණීතන්ති ආදිනා විහත්තෙන නවවිධානි හොන්ති. පුන තෙසු තීණි මජ්ඣිමානි. මජ්ඣිමභීතං මජ්ඣිමමජ්ඣිමන්ති ආදිනා විහත්තාති නවවිධානි හොන්ති. එවං අට්ඨාරසහෙදෙන විහජිත්වා. “කම්මද්වාරානි නාමා” ති කම්මජ්ජවත්ති මුඛානි නාම. “ඉමෙහි පභාවිතත්තා” ති ඉමෙහි පභාවෙහි මූලකාරණෙහි පභාවිතත්තා පවත්තාපිතත්තා. “අට්ඨාරසබත්තියා” ති භීතමජ්ඣිමාදිහෙදෙන අට්ඨාරස බත්තියා. තථා අට්ඨාරස බ්‍රාහ්මණාදයො. අට්ඨ වත්තාලීස ගොත්තාති නාම භීතමජ්ඣිමා දිවසෙන විහත්තාති ගොතමගොත්තාදීනි අට්ඨවත්තාලීස ගොත්තාති. තෙසං වාරිත්ත පටිපත්තිභූතාති වරණානිපි අට්ඨවත්තාලීස හොන්තිති. එත්ථ සියා. පුරිම වචනෙ භීතාදීනි බ්‍රහ්මලොකෙ, අට්ඨකථා වචනෙ භීතාදීනි මනුස්සලොකෙති සාධෙතබ්බං අඤ්ඤං, සාධකං අඤ්ඤන්ති වොදනා. තං පරිහරති “එතෙනහී” ති ආදිනා. “උපලක්ඛෙති” ති පච්චක්ඛතො පාකටං එකදෙසං දස්සෙත්වා අපාකටෙ තාදිසෙපි ජානාපෙතීති අත්ථො. “සමත්ථා සමත්ථං වා” ති සමත්ථා සමත්ථභාවං වා. “තථා භානෙනා” ති තථාහි අනෙත ආචරියෙන. අනුරුද්ධා වරියෙනාති චුත්තං හොති. නාම රූප පරිච්ඡෙදෙ චුත්තන්ති සම්බන්ධො. සමානාසෙවනෙ ලද්ධෙ සති, මහබ්බලෙ විජ්ජමානෙ මහග්ගතකම්මං විපාකං ජනෙති. තාදිසං හෙතුං අලද්ධා අලහිත්වා අභිඤ්ඤා වෙතනා විපාකං න පච්චතීති යොජනා. තත්ථ “සමානා සෙවනෙ” ති

භූමිසමානතා වසෙන සමානාසෙවනෙ. කාමජවනං කාමජවනෙන සමානාසෙවනං. රූපජවනං රූපජවනෙන. අරූපජවනං අරූපජවනෙනාති දට්ඨබ්බං. තෙන චුත්තං “සමානභූමිකතො”තිආදි. තත්ථ “තදභාවතො”ති තාදිසස්ස බලවභාවස්ස අභාවතො. එකවාරමත්තභූතා මහග්ගත චෙතනා ව. “සබ්බ පථමභූතා”ති සමාපත්ති වීරීසු ගොත්‍රභුස්ස අනන්තරෙ මහග්ගත ජවනං සන්ධාය චුත්තං. ලොකුත්තර මග්ගචෙතනා කදාවිපි සමානා සෙවනං න ලහති. එවං සන්තෙපි අත්තනො අනන්තරතො පට්ඨාය යාවජීවම්පි භවත්තරෙපි අරියඵලං ජනෙතියෙව. එවමෙවාති චුත්තං හොති. ඉදං පවත්තිඵලං නාම හොති, ඉධ පන පටිසන්ධි ඵලං විචාරිතං, තස්මා අසමානං ඉදං නිදස්සනන්ති වෙ. චූචිවතෙ. මග්ගචෙතනා නාම තණ්හා සභායකං වට්ටගාමි කම්මං න හොති. අතණ්හා සභායකං විවට්ටගාමි කම්මං හොති. තස්මා පටිසන්ධිං න දෙති. සචෙ පන තං තණ්හා සභායකං වට්ටගාමිකම්මං භවෙය්‍ය. පටිසන්ධි කාලෙපි ඵලං දදෙය්‍ය. අසමානා සෙවනතා පමාණං න භවෙය්‍ය. එවං අඤ්ඤකාරණත්තා අසමානං නිදස්සනං හොති. න අසමානා සෙවනතායාති දට්ඨබ්බං. “උපචිතත්තා”ති පුනස්පුනං ආසෙවන ලාභෙන වඩ්ඪිතත්තා. “සා චෙතනා”තිආදිකම්මිකමහග්ගත චෙතනා ව. “නා”ති චොදනා, න සියාති අත්ථො. න ච සාපි සමානභූමක ධම්මතො ලද්ධා සෙවනා හොති. එවං සන්තෙපි කතත්තා භාවිතත්තාති චුත්තං. භාවිතත්තාති ච පුනස්පුනං ආසෙවන ලාභෙන වඩ්ඪිතත්තා ඉච්චෙවත්ථො. තස්මා විඤ්ඤායති අසමානභූමිකෙහි පුබ්බභාගජපවත්තෙහි කාමජවනෙහි පරම්පරතො පුනස්පුනං ලද්ධා සෙවනතාය එව ඉධ උපචිතත්තාති චුත්තන්ති. තෙන චුත්තං “උභයත්ථ පනා”තිආදි. තත්ථ “උභයත්ථා”ති උභයෙසු කතත්තා උපචිතත්තාති ච කතත්තා භාවිතත්තාති ච චුත්තෙසු පාඨෙසු. “පථම සමන්තාහාරතො පට්ඨායා”ති මහග්ගතජ්ඣානෙ අප්පනාවීරීතො පුරෙ ද්විසු පරිකම්ම භාවනා උපචාර භාවනාසු පරිකම්ම භාවනං භාවෙන්තස්ස පථවි පථවිතිආදිනා පථම සමන්තාහාරතො පට්ඨාය. ලොකුත්තර මග්ගෙපන දසසු විපස්සනා ඤාණෙසු සබ්බපථමං සම්මසනඤ්ඤාණං භාවෙන්තස්ස රූපං අනිච්චං වෙදනා අනිච්චාතිආදිනා පථම සමන්තාහාරතො පට්ඨායාති අත්ථො. උපචිතිත්වාති ච භාවෙන්වාති ච වඩ්ඪෙත්වා ඉච්චෙව අත්ථො. “අබ්භුණ්හා”ති අභිනවාති චුත්තං හොති. “අයං වාදො”ති අනුරුද්ධා වරියස්ස වාදො. යදි එවං, අට්ඨකථාසු සඬ්ඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණ පද නිද්දෙසෙසු අභිඤ්ඤා චෙතනා පනෙත්ථ පරතො විඤ්ඤාණස්ස පච්චයො න හොතීති න ගහිතාති චුත්තං. තත්ථ අඤ්ඤං යුත්තං කාරණං වත්තබ්බන්ති, තං වදන්තො “චතුත්ථජ්ඣාන සමාධිස්ස පනා”තිආදිමාහ. “ටීකාකාරා”ති අභිධම්මටීකාකාරා. “තස්සා පනා”තිආදි අත්තනොවාද දස්සනං. සාධෙත්තියා අභිඤ්ඤා චෙතනාය. අචිත්තකභව පත්ථනාසහිතං සඤ්ඤා විරාගන්ති සම්බන්ධො. “ඉධා”ති මනුස්ස ලොකෙ.

අනුදීපනීපාඨ

“අනාගාමීනො පනා”තිආදීසු. “එතෙනා”ති එතෙන අත්ථ වචනෙන. “සද්ධාධිකො”ති සන්ධිනදියාධිකො. එවං වීරියාධිකාදීසුපි. “අත්තනා ලද්ධ සමාපත්තීනං”ති එකස්සපි පුග්ගලස්ස බහුනං අත්තනා ලද්ධ සමාපත්තීනං. තෙසු පුට්ඨජන සොතාපන්න සකදාගාමීසු. “පුට්ඨජනො”ති ඤානලාභී පුට්ඨජනො. “නිකන්තියාසනී”ති කාමභවනිකන්තියා සති. “ඉතරෙ පනා”ති සොතාපන්න සකදාගාමීනො පන. පරිභීනජ්ඣානා එව තත්ථ නිබ්බත්තන්ති. න නිකන්ති බලෙනාති අධිප්පායො. විභාවනිපාඨෙ “තෙසං පි”ති ඤානලාභී සොතාපන්න සකදාගාමීනම්පි. ඉච්ඡන්තෙන ටිකාවරියෙන. තථා නිකන්තියා සති පුට්ඨජනාදයො කාමාවචර කම්ම බලෙන කාමභවෙපි නිබ්බත්තන්තීති යොජනා. වෙතොපණ්ඩි ඉජ්ඣති. කස්මා, විසුද්ධත්තා. සීලවිසුද්ධත්තාති අධිප්පායො. “තෙ”ති ඤානලාභී සොතාපන්න සකදාගාමීනො. අභිගුත්තර පාඨෙ. “සහදස්සනුප්පාදා”ති සොතාපත්ති මග්ගඤ්ඤාණං දස්සනන්ති වුවිචති. දස්සනස්ස උප්පාදක්ඛණෙන සද්ධිං. තත්ථි තස්ස තං සංයොජනන්තිපි පාඨො. “ඉමං ලොකං”ති ඉමං කාමලොකං. “විපස්සනා නිකන්ති තණ්හා”ති තෙනෙව ධම්මරාගෙන තාය ධම්ම නන්දියාති එවං චුත්තා විපස්සනා සුබ්බ නිකන්ති තණ්හා. පච්චයෙ සති කුප්පන්ති තස්සන්තීති කුප්පා. කුප්පා ධම්මා යෙසං තෙ කුප්ප ධම්මා. “ධම්මා”ති මහග්ගත ධම්මා. ඉමෙ ද්වෙ සොතාපන්න සකදාගාමීනො සීලෙසු පරිපූරකාරිනො නාම. සීලජ්ජි පක්ඛානං කිලෙසානං සබ්බසො පහීනත්තා. තස්මා තෙ සීලෙසු අකුප්ප ධම්මාති වුවිචන්ති. සමාධිස්මිං පන කුප්ප ධම්මා එව. “මහාබ්‍රහ්මෙසු න නිබ්බත්තන්ති”ති මහාබ්‍රහ්මත්තං න ලහන්තීති අධිප්පායො. “භීනජ්ඣාසයත්තා”ති එත්ථ ඉත්ථියො නාම පකතියාව භීනජ්ඣාසයා භොන්ති නිව ඡන්දා නිව විත්තා මන්දවීරියා මන්දපඤ්ඤා. කස්මා, භීනලිඬගත්තා. කස්මා ච තා භීනලිඬගා භොන්ති. දුබ්බල කම්මනිබ්බත්තත්තා. දුබ්බල කම්මන්ති ච පුරිසත්ත ජනකං කම්මං උපාදාය වුවිචති. බ්‍රහ්මපුරොහිතානම්පි සඬගහණං වෙදිතබ්බං. කස්මා, බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජානන්ති අට්ඨකථා වචනස්ස යෙභුයාවචනත්තා. තෙනාහ “න මහාබ්‍රහ්මානං”ති. ඉතරථා න බ්‍රහ්මපුරොහිතානං න ච මහාබ්‍රහ්මානන්ති චුත්තං සියා. න ච තථා සක්කා වත්තුං ‘බ්‍රහ්මත්තන්ති මහාබ්‍රහ්මත්ත’න්ති ඉමිනා වචනෙන වීරුජ්ඣනනො. අයඤ්ච අත්ථො න කෙවලං යෙභුයානායමත්තෙන සිද්ධො. අථ බො බාඤ්ජන සාමත්ථියෙනාපි සිද්ධොති දස්සෙතුං. “තෙහි”තිආදිමාහ. තත්ථ “තෙ”ති බ්‍රහ්මපුරොහිතා. සංයුත්තපාඨෙ. “පටිභාතුතං”ති එත්ථ “තං”ති තුය්හං. ධම්මිකථා තුය්හං පටිභාතු, පාතුබ්භවතු. කථෙතු ඉච්චෙව චුත්තං භොති. “බ්‍රාහ්මණා”ති අහිභුං හික්ඛුං ආලපති. “බ්‍රහ්මුනො”ති මහාබ්‍රහ්මුනො අත්ථාය. එවං සෙසෙසු ද්වීසු. “තෙසං”ති බ්‍රහ්මපුරොහිතානං. විභාවනිපාඨෙ “ඉති අත්ථො දට්ඨබ්බො”ති “බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජෙසු යෙවා”ති පුල්ලිඬග වචනත්තා පුග්ගලජ්ජධානං භොති. නභූමිජ්ජධානං. තස්මා අයමත්ථො යුත්තිවසෙන දට්ඨබ්බොති. “තීසුභවග්ගෙසු”ති වෙහජ්චලභූමි පුට්ඨජනභවග්ගො නාම භොති රූපලොකෙ.

තතො උපරි පුපුච්ඡනභූමියා අභාවතො. අකනිට්ඨභූමි අරියභවග්ගො නාම. තත්ථ ධිතානං අරියානං තත්ථෙව නිට්ඨානතො. නෙවසඤ්ඤාභූමි ලොකභවග්ගො නාම. තතො උපරි ලොකස්සෙව අභාවතොති.

කම්මවතුක්කානුදීපනා නිට්ඨිතා.

155. මරණුප්පත්තියං. “ආයුපරිමාණස්සා”ති ආයුකප්පස්ස. “තද්දුගස්සා”ති ආයුකප්පස්ස ච කම්මස්ස ච. “උපසාතක කම්මෙනා”ති බලවත්තෙන පාණාතිපාතකම්මෙන. “දුස්සිමාර කලාබුරාජාදීනං වියා”ති තෙසං මරණං විය. උපරොධිතං බන්ධ සන්තාන මස්සාති විග්ගහො. “උපරොධිතං”ති උපගන්ත්වා නිරොධාපිතං. කම්මං බියාතිසෙව. එවං සති, සබ්බං මරණං එකෙන කම්මක්ඛයෙන සිද්ධං. තස්මා එකං කම්මක්ඛය මරණමෙව චත්තබ්බන්ති චුත්තං හොති. “ඉතරෙපි චුත්තා”ති ඉතරානිපි තීණි මරණානි චුත්තානීති වොදනා. චුච්චතෙ පරිභාරො. “සරසවසෙනෙවා”ති අත්තතො ධම්මතාවසෙනෙව. නානා ආයු කප්පං විදහන්ති සඬ්ඛරොන්තීති නානාආයුකප්ප විධායකා. “සත්තනිකායෙ”ති සත්තසමුහෙ. නිච්චකාලං ධීතිං කරොන්තීති ධීතිකරා. කදාපි චුද්ධිං කරොන්ති, කදාපි භාතිං කරොන්තීති චුද්ධිකරා භාතිකරා ච. “තෙසං වසෙනා”ති තෙසං උතු ආභාරානං වසෙන. “තයොපි වෙනෙ”ති එතෙතයොපි ධීතිකරාදයො. කම්මං විපච්චමානං දත්වා බියාතීති සම්බන්ධො. එතෙන එවරූපෙයානෙ කම්මං අප්පධානන්ති දීපෙති. “තදනුරූපං එවා”ති තං දසවස්සකාලානු රූපං එව. “හො ගඤ්චා”ති ධනධඤ්ඤාදිපරිභොගඤ්ච. තෙසං උතුආභාරානං ගති එතෙසන්ති තග්ගතිකා. තෙසං උතුආභාරානං ගතිං අනුවත්තන්තීති චුත්තං හොති. තෙනාහ “තදනුවත්තිකා”ති. සඬ්ඛාරවිදුහි අඤ්ඤත්වාති සම්බන්ධො. සඬ්ඛාරවිදුනො යපෙත්වාති අත්ථො. ඉද්ධියා පකතාති ඉද්ධිමයා. “ඉද්ධියා”ති දෙවිද්ධියාවා භාවනාමයිද්ධියාවා. විජ්ජාය පකතාති විජ්ජාමයා. “විජ්ජායා”ති ගන්ධාරිවිජ්ජාය. අට්ඨි න්හාරු මංස ලොහිතාදිකා රසධාතුයො අයන්ති වඬ්ඪන්ති එතෙහිති රසායනානි. තානි විදහන්ති එතෙහිති රසායන විධයො. නයුපදෙසා. විරට්ඨිති කත්ථාය ජීවිතං සඬ්ඛරොන්ති එතෙහිති ජීවිත සඬ්ඛාරා. ඉද්ධිමය විජ්ජාමය ජීවිත සඬ්ඛාරෙසු ච රසායන විධිසඬ්ඛාතෙසු ජීවිත සඬ්ඛාරෙසු ච විදුනොති සමාසො. “ද්වි සමුට්ඨානික රූපධම්මෙසු”ති උතුසමුට්ඨානික රූපධම්මෙසු ච ආහාර සමුට්ඨානික රූපධම්මෙසු ච. “පරිණමන්තෙසු”ති විපරිණමන්තෙසු. තෙනාහ “ජියාමානෙසු”තිආදිං. “යාවමහන්තං පිති” සබ්බඤ්ඤාචුද්ධානං කම්මං විය කොට්ඨත්තවසෙන අතිමහන්තම්පි. “අස්සා”ති කම්මස්ස. “උපච්ඡෙදක මරණෙපි නෙතබ්බො”ති බලවත්තෙ උපච්ඡෙදක කම්මෙ ආගතෙ යාවමහන්තම්පි ජනක කම්මං අත්තතො විපාකාධිට්ඨාන විපත්තියා බියාතිසෙව. සො වස්සබ්බො න සරසෙන හොති, අථ බො උපච්ඡෙදක කම්ම බලෙන හොතීති ඉධ උපච්ඡෙදක

අනුදීපනීපාඨ

මරණං විසුං ගහිතන්ති එවං උපච්ඡෙදක මරණෙපි නෙතබ්බො. “අකාල මරණං”ති ආයුක්ඛයමරණාදීනි තිණි මරණානි කාලමරණානි නාම, මරණා රහකාලෙ මරණානීති වුත්තං හොති. තතො අඤ්ඤං යං කිඤ්චි මරණං අකාල මරණන්ති වුවිවති. තෙනාහ “තඤ්ඤි පවත්තමානං”තිආදිං. “මූලහෙදතො”ති මූලකාරණස්පහෙදතො. යස්මා පන මිලින්ද පඤ්ඤෙ වුත්තන්ති සම්බන්ධො. සන්නිපතන්තීති සන්නිපාතා. සන්නිපාතෙන උප්පන්නා සන්නිපාතිකාති අත්ථං සන්ධාය “සන්නිපතිතානං”ති වුත්තං. අථවා. සන්නිපතනං සන්නිපාතො. ද්විත්තං තිණිණං වා දොසානං මිස්සකභාවො. සන්නිපාතෙන උප්පන්නා සන්නිපාතිකාතිපි යුජ්ජති. “අනිසම්මකාරීනං”ති අනිසාමෙත්වා අනුපධාරෙත්වා කරණ සීලානං. පවත්තා ආබාධා විසමපරිහාරජානාමාති යොජනා. “අත්තනා වාකතානං පයොගානං”ති සත්ථහරණ, විසබ්ඳන, උදකපාතනාදිවසෙන කතානං. “විනාසෙන්තී”ති සත්ථවස්ස වාලුකවස්සාදීනි වස්සාපෙත්වාවා සමුද්ද විවිධො උට්ඨාපෙත්වාවා එවරුපෙ මහත්තෙ හයුපද්දවෙ කත්වා විනාසෙන්තී. “මනුස්ස පථෙ”ති මනුස්ස පඨෙසෙ. “තෙ”ති චණ්ඩා යක්ඛා. “ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්තී”ති මනුස්සානං වා ගොමහිංසානං වා මෙදලොහිතානි පාතබ්බත්ථාය තෙසු නානාරොගන්තර කප්පානි උප්පාදෙන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්තීති අත්ථො. “චත්තබ්බමෙව නත්ථී”ති සකලං රජ්ජං වා රට්ඨං වා දීපකං වා විනාසෙන්තීති වුත්තෙ සකලං ජනපදං වා නගරං වා නිගමං වා ගාමං වා තං තං පුග්ගලං වා විනාසෙන්තීති විසුං චත්තබ්බං නත්ථීති අධිප්පායො. “සත්ථදුබ්භික්ඛරොගන්තර කප්පාපී”ති සත්ථත්තර කප්පො දුබ්භික්ඛත්තර කප්පො රොගන්තර කප්පොති ඉමෙ තයො අත්තර කප්පාපි ඉධ චත්තබ්බාති අත්ථො. තෙසු පන රොගන්තර කප්පො යක්ඛා වාලෙ අමනුස්සෙ ඔස්සජ්ජන්ති, තෙන බහු මනුස්සා කාලඬකරොන්තීති ඉමිනා එකදෙසෙන වුත්තොයෙව. “උපජීලකො පසාතකානං කම්මානං විපච්චනවසෙනා”ති එත්ථ තෙසං කම්මානං ඔකාසප්පට්ඨාගෙන සත්තසන්නානෙ සුබසන්නානං විබාධෙත්වා මරණං වා පාපෙත්වා මරණ මත්තං වා දුක්ඛං ජනෙත්වා පිළනඤ්ච සාතනඤ්ච ඉධ විපච්චන නාමෙන වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. විපාකං පන ජනෙත්තුවා, මාවා, ඉධ අප්පමාණන්ති. එත්ථ සියා. අට්ඨසු කාරණෙසු ඔපක්කම්කට්ඨානෙ ‘කුප්පිතාහි දෙවතා සකලං රජ්ජාදිකං අසෙසං කත්වා විනාසෙන්තී’ති වුත්තං. තත්ථ විනාසිතා ජනා කිං නු බො අත්තනො අත්තනො කම්ම විපාකපෙහි ආබාධන දණ්ඩෙහි වා විනස්සන්ති, උදාහු විසුං ඔපක්කම්කෙහි ආබාධන දණ්ඩෙහි වා විනස්සන්ති. යඤ්චෙත්ථ වුත්තං ‘එවං අකාල මරණං උපච්ඡෙදක කම්මුනා වා අඤ්ඤෙහි වා අනෙක සහස්සෙහි කාරණෙහි හොතී’ති. තත්ථ යස්ස උපච්ඡෙදක කම්මං නාම නත්ථී. කිං තස්ස අඤ්ඤෙන කාරණෙන අකාල මරණං නාම භවෙය්‍යාති. එත්ථ වදෙය්‍යං, තස්ස අඤ්ඤෙන කාරණෙන අකාල මරණං නාම න භවෙය්‍යා. සබ්බෙ සත්තා කම්මස්සකා, කම්මදායාදා, කම්මයොගී, කම්ම බන්ධු, කම්මප්පට්ඨසරණානිහි වුත්තංති. තෙසං තං වාදං හින්දන්තො “යෙහිකෙවි ලොකෙ

දිස්සන්ති” තිආදිමාහ. පුන තදත්ථං දළ්භං කරොන්තො “යථාහි” තිආදිං වදති. තත්ථ දුට්ඨං කම්මඵලං, විපාක ඵලඤ්ච නිස්සන්ද ඵලඤ්ච. තත්ථ විපාක ඵලං නාම විපාකක්ඛන්ධා ව චක්ඛු සොතාදීනි කටත්තා රූපානි ව. තං යෙන පුබ්බෙ කම්මං කතං, තස්සෙව සාධාරණං හොති. තස්ස සන්තානෙ ඵව පවත්ති. නිස්සන්ද ඵලං නාම තස්ස සුචුප්පත්තියා වා දුක්චුප්පත්තියා වා අත්තනො කම්මානුභාවෙන බහිද්ධා සමුට්ඨිතානි ඉට්ඨාරම්මණානි වා අනිට්ඨා රම්මණානි වා. තං පන අඤ්ඤෙසම්පි සාධාරණං හොති. තං සන්ධාය චුත්තං “සකකම්මසමුට්ඨිතා ඵව. ල. පරෙසං සාධාරණා ඵවා” ති. ලොකෙ අට්ඨලොක ධම්මා නාම සබ්බෙ කම්ම විපාකජා ඵවාති න වත්තබ්බා. ඉමෙ ව සත්තා සංසාරෙ සංසරන්තා අට්ඨසුලොක ධම්මෙසු නිම්මුප්පත්තා සංසරන්ති, තස්මා තෙ විනාපි උපපිළක කම්මෙන අඤ්ඤෙහි කාරණෙහි නානාදුක්ඛං ඵුසන්තියෙව. තථා විනාපි උපච්ඡෙදක කම්මෙන මරණ දුක්ඛං පාපුණන්තියෙව. තෙන චුත්තං “කම්මෙන විනා යතොක්ඛනොපි සමුට්ඨිතා” තිආදි.

“තෙ උප්පජ්ජන්ති” ති තෙ නානාරොගාදයො උප්පජ්ජන්ති. “න උපාය කුසලා වා” ති තතො අත්තානං මොවෙතුං කාරණ කුසලා වා න හොන්ති. “න ච පටිකාර කුසලා වා” ති උප්පන්නං රොගාදිභයං අපනෙතුං වූපසමෙතුං පටිකාර කම්මෙති කිච්ඡකම්මෙ කුසලා වා න හොන්ති. “නාපි පරිහාර කුසලා වා” ති තතො මොවනත්ථං පරිහරිතුං දෙසන්තරං ගන්තුං කුසලා වා න හොන්තිති අත්ථො. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙයාං. “රොගාදයො ඵව තං බෙපෙන්නා පවත්තන්ති” ති කථං තෙ පුබ්බකම්මං බෙපෙන්නීති. තස්ස විපාකභූතං ජීවිත සන්තානං විනාසෙන්නා බෙපෙන්නී. විනට්ඨෙහි ජීවිත සන්තානෙ තං භවං ජනෙන්නං බියාති යෙවාති. තෙනාහ “යථාහි” තිආදිං. “කම්මස්සපි තථෙවා” ති තථෙව පුබ්බකම්මස්සපි තිණග්ගෙ උස්සාව බිත්දුස්සෙව පරිදුබ්බලතා සිද්ධා හොති. ජීවිතෙ පරික්ඛිණෙ තං භවං ජනෙන්නස්ස පුබ්බකම්මස්සපි පරික්ඛිණත්තා. “ඵවඤ්චෙනං” ති එතං කම්මජ්ජපි සංයුත්ත වචනං ඉධ අම්භෙහි චුත්තනයෙන සම්පට්චින්නබ්බං. සබ්බං පුබ්බෙකතහෙතුදිට්ඨි නාම සබ්බං සුඛං වා දුක්ඛං වා සුවර්තං වා දුව්චර්තං වා පුබ්බභවෙ අත්තනා කතෙන පුබ්බකම්මහෙතුනා ඵව උප්පජ්ජන්ති ඵවං පවත්තා දිට්ඨි. “යං කිඤ්චායං” ති යං කිඤ්චි අයං. මහාබොධිසත්තානං අධිමුත්තිකාලඤ්ඤා නාම ඉධ මෙ විරකාලං ධීතස්ස පාරම්පුරණ කිච්චං නත්ථි, ඉදානෙව ඉතො වචිත්වා මනුස්සලොකෙ උප්පජ්ජිස්සාමි, උපරුජ්ඣතු මෙ ඉදං ජීවිතන්ති අධිමුඤ්චිත්වා දළ්භං මනසිකරිත්වා කාලඤ්ඤා. “සයමෙව සත්ථං ආහරිත්වා” ති සයමෙව අත්තනො ගීවං සත්ථෙත හනිත්වාති අත්ථො. “ඵත්ථෙවා” ති අකාලමරණෙ ඵව.

“තථා වා” තිආදිසු. “සමාපත්ති ලාභිනං” ති නිද්ධාරණෙහුම්ම වචනං. “ජීවිත සමසිසිනං” ති අරහත්ත මග්ගං ලභිත්වා මග්ගපච්චවෙක්ඛනවිටී ඵව

අනුදීපනීපාඨ

මරණාසන්නවීථි. කත්වා පරිනිබ්බානත්තා සමං සීසං එතෙසන්නි සමසීසිනො. “සමං සීසං”ති ජීවිත සන්නාන පරියන්තෙන සමං වට්ටදුක්ඛ සන්නාන පරියන්තං වුවවති. “සබ්බෙසං පී”ති සබ්බෙසමපි ඛිණ්ණාසවානං. “ඉමං සුත්තපදං”ති මහාපරිනිබ්බානසුත්තෙ ආගතං සුත්තපදං. “තෙ”ති තෙ වාදිනො. “තෙනා”ති තෙන වාදවචනෙන. ක්‍රියමනොධාතු නාම පඤ්චද්වාරාවජ්ජනං. ක්‍රියාහෙතුකමනො විඤ්ඤාණධාතු නාම භසිතුජ්ජාදවිත්තං. “අස්සා”ති පරිනිබ්බායන්තස්ස බුද්ධස්ස. “න සමෙති යෙවා”ති සන්නිං අනුපාදියෙසං නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වාති එත්ථ පරිනිබ්බාන ජවනෙහි ආරම්මණං කත්වාති වුත්තෙපි න සමෙතියෙව. තෙනාහ “තථාහී”තිආදිං. “භවඬගං ඔතරිත්වා පරිනිබ්බායතී”ති එත්ථ පරිනිබ්බාන වුත්තිත්තමෙව භවඬගන්ති වුත්තං. වුත්තිත්තන්ති ච භවන්තරං ගච්ඡන්තස්සෙව වුවවති. ඉධ පන වොහාර මත්තන්ති දට්ඨබ්බං. විභාවනීපාඨෙ. වුත්තිපරියොසානානං මරණාසන්න විත්තානං. යථා පන බුද්ධානං භගවන්තානං යාවජීවං උජ්ජන්තං මහාභවඬගවිත්තං කම්මකම්මනිමිත්තාදියො ආරම්මණං කරොතියෙව. තථා පරිනිබ්බාන වුත්තිත්තං පීති ආහ “න හී”තිආදිං. නනු මරණකාලෙ කම්මකම්මනිමිත්තාදීනං ගහණං නාම භවන්තර ගමනත්ථාය හොති, බුද්ධා ච භවන්තරං න ගච්ඡන්ති. තස්මා “න හී. ල. න කරොතී”ති ඉදං න යුත්තන්ති. නො න යුත්තං. භවන්තර ගමනත්ථායාති ඉදං ජවනෙහි ගහණෙ දට්ඨබ්බං. ඉධ පන වුත්තිත්තෙන ගහණෙති දස්සෙන්නො “නවවුත්තියාගහිතාතී”තිආදිමාහ. “කම්මසිද්ධියා”ති කම්මසිජ්ඣානත්ථාය. “එත්ථ වා”තිආදීසු. “තස්සා”ති සොණත්ථෙර පිතුනො. “කම්මබලෙනා”තිආදීසු. “අඤ්ඤෙතපි කාරණ බලෙනා”ති ආචිණ්ණභාවාදිකෙන කාරණබලෙන. ගතිනිමිත්තං පන කම්මබලෙනෙවාති යුත්තං සීයා. “තථොපට්ඨිතං”ති අන්තිමවීථිතො පුබ්බෙ බහුසුචීථිසු උපට්ඨිතජ්ජකාරන්තිඅත්ථො. පාපපක්ඛියෙසු දුග්ගතිනිමිත්තෙසු. කල්‍යාණපක්ඛියාති සග්ගතිමිත්තාති. ධම්මාසොකරඤ්ඤො මරණකාලෙ පාපපක්ඛියානං උපට්ඨානං කත්ථවි සිහලගන්ථෙව වුත්තං.

සකලං පථවිං භුත්වා,
දත්වා කොට්ඨසතං ධනං;
අන්තෙ අධිඨාමලකමත්තස්ස;
අසොකො ඉස්සරං ගතො; ති ව;
අසොකො සොක මාගතො; ති ව;

“තං”ති විපච්චමානකං කම්මං. “නියාමක සහකාරී පච්චයභූතා”ති එත්ථ යථා නාවායං නියාමකො නාම නාවං ඉච්ඡිතදිසාහිමුඛං නියාමෙති, නියොපෙති. තථා අයං තණ්හාපි භවනිකන්ති හුත්වා විත්තසන්නානං ගන්තබ්බභවාහිමුඛං නියාමෙති, නියොපෙති. කම්මස්ස ච අච්චායන්ත සභායභාවෙන සහකාරී

පව්වයෝ හොතීති දට්ඨබ්බං. “කුසලාකුසල කම්මනිමිත්තානි වා”ති අඤ්ඤානි කුසලා කුසලකම්මනිමිත්තානි වා. “තදුපත්ථමහිකා”ති තස්ස කම්මස්ස උපත්ථමහිකා. “නිමිත්තස්සාදගධිතං”ති මුඛනිමිත්තාදීසු අස්සාදෙන්තං ගිජ්ඣන්තං. “තිට්ඨමානං තිට්ඨතී”ති තිට්ඨමානං හුත්වා තිට්ඨති. අමුඤ්ඤිත්වා තිට්ඨතීති චුත්තං හොති. අනුබ්‍යාඤ්ජනං නාම පියසාතරූපො කථිතලපිතාදි ක්‍රියාවිසෙසො. “අස්ස පුග්ගලස්සා”ති ආසන්න මරණස්ස පුග්ගලස්ස. අට්ඨකථා පාඨෙ. “කිලෙස බලවිනාමිතං”ති අවිජ්ජා තණ්හාදීනං කිලෙසානං බලෙන විනාමිතං. පටිච්ඡාදිකා ආදීන වා යස්සාති විග්ගහො. “තං”ති විත්තසන්නානං. “තස්මිං”ති කම්මාදිවිසයෙ. අට්ඨකථාය න සමෙති. තස්මිං විසයෙතිහි තත්ථ චුත්තං. න චුත්තං තස්මිං භවෙති. “තස්මිං චුත්තා නං”ති තස්මිං ‘යෙභූයොන භවත්තරෙ ඡ ද්වාරග්ගහිතං’ති යානෙ ටීකාසු චුත්තානං. තං සදිස ජවනුප්පත්ති නාම කම්මකරණකාලෙ පවත්ත ජවනෙහි සදිසානං ඉදානි ජවනානං උප්පත්ති. භවජ්ජට්ඨිජන්තඤ්ච කම්මං අපාකටඤ්ච කම්මං න තථා උපට්ඨාති. කෙවලං අත්තානං අභිනවකරණ වසෙන ද්වාරපත්තං හුත්වා උපට්ඨාතීති අධිජ්ජායො. “විසිද පත්තා”ති විසඤ්ඤිභාවෙන විරූපං හුත්වා සිද්ධපත්තා. “තබ්බිපරිතෙන පාපකම්ම බහුලාපි වත්තබ්බා”ති තෙපිවිසිදන්තරෙ ආවුධ භත්ථා පාණ්ඩානං කරොන්තා ගණ්හථබන්ධථාති උග්ගොසන්නා දුට්ඨවිත්තා හොන්තීතිආදීනා වත්තබ්බා. අට්ඨකථා පාඨෙසු. උක්ඛිත්තො අසි යස්සාති උක්ඛිත්තා සිකො. පතුදන්ති විජ්ඣන්ති එතෙනාති පතොදනං. පාජනදණ්ඩො. තස්ස අග්ගෙ කතා සුචි පතොදන සුචි. “පතොදන දුක්ඛං”ති විජ්ඣන්ත දුක්ඛං. කථං පන උක්ඛිත්තාසිකාදිභාවෙන උපට්ඨානං කම්මුපට්ඨානං නාම හොති. කථඤ්ච තං පටිසන්ධියා ආරම්මණභාවං උපෙතීති ආහ “සො වා”තිආදිං. උප්පජ්ජමානානං සත්තානං. “ඉතරෙසං පනා”ති රූපාරූප භවෙසු උප්පජ්ජමානානං පන. “පරිපුණ්ණං කත්වා”ති තදාරම්මණ පරියොසානායවා සුද්ධාය වා ජවනවිටීයාති එවං පරිපුණ්ණං කත්වා. අයං පන භවඤ්ඤාවසානෙ චුතිවිත්තූප්පත්ති නාම අට්ඨකථාසු නත්ථි. යඤ්ච භවඤ්ඤං ඔතරිත්වා පරිනිබ්බායතීතිආදි තත්ථ තත්ථ චුත්තං. තත්ථපි “භවඤ්ඤං”ති චුතිවිත්තමෙව ටීකාසු වණ්ණෙන්නි. තස්මා “භවඤ්ඤං”ති ඉදං කථං යුජ්ජෙය්‍යාති ආහ “එත්ථ වා”තිආදිං. අනුරූපං සෙතීති අනුසයො. අනුබන්ධො හුත්වා සෙතීති අනුසයො. අනු අනු වා සෙතීති අනුසයො. එත්ථ ව අනුසයො නාම ජවනසහජාතො න හොති. ඉධ ව අනුසය නාමෙන චුත්තං. නානාජවන සහජාතා ව අවිජ්ජා තණ්හා පටිසන්ධියා විසෙස පව්වයා හොන්තෙව. කථං තා ඉධ ගහිතා සියුන්ති ආහ “එත්ථ වා”තිආදිං. එවං සන්නෙ අවිජ්ජා පරික්ඛිත්තෙන තණ්හාමූලකෙනාති චුත්තෙසු සුට්ඨ යුජ්ජති. අනුසයෙහි සහ ජවනසහජාතානම්පි ලද්ධත්තා. තස්මා ඉධ අනුසය වචනං න යුත්තන්ති වොදනා. යුත්තමෙවාති දස්සෙන්නො “අපි වා”තිආදිමාහ. “පරියත්තා”ති සමත්තා. “සො පි”ති එස්සාදි ධම්ම සමුහොපි. “තථා රූපා යෙවා”ති අග්ගමග්ගෙන අප්පහින රූපායෙව, අනුසයභූතායෙවාති චුත්තං හොති. “තං”ති

අනුදීපනීපාඨ

විත්ත සන්තානං. “තත්ථා”ති තද්වයස්මිං. කථං තං තත්ථ ඛිපන්තීති ආහ
“තස්මිං”තිආදිං. “විජානනධාතුයා”ති විඤ්ඤාණ ධාතුයා. සඬකන්තා නාම
නත්ථි. යත්ථ යත්ථ උප්පජ්ජන්ති. තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජන්තීති අධිජ්ජායො.
කුතො මරණකාලෙ සඬකන්තා නාම අත්ථි විජ්ජන්තීති යොජනා. එවං සත්තෙ
ඉදං වචනං අනමතග්ගිය සුත්තෙන විරුද්ධං සියාති. න විරුද්ධං. ඉදඤ්භි
අභිධම්ම වචනං, මුඛ්‍යවචනං, අනමතග්ගිය සුත්තං පන සුත්තන්ත වචනං
පරියාය වචනන්ති දස්සෙන්නො “යඤ්චා”තිආදිමාහ. පරියායෙන චුත්තන්ති
වත්ථා තං පරියායං දස්සෙති “යෙසඤ්භි”තිආදිනා. “සො”ති සො පුග්ගලො.
“තෙසං”ති අවිජ්ජා තණ්හා සඬබ්‍රාහ්මණඤ්ච පටිසන්ධි නාම රූප ධම්මානඤ්ච.
“හෙතුප්ඵලසම්බන්ධෙන භවන්තරං සන්ධාවති සංසරතීති වුවිචති”ති පුබ්බෙ
කම්මකරණකාලෙපි තෙ අවිජ්ජා තණ්හා සඬබ්‍රාහ්මණ ඵල සො සත්තොති
වුවිචන්ති. පච්ඡා තෙසං ඵලභූතායං පටිසන්ධියා පාතුභවනකාලෙපි සාපටිසන්ධි
ඵල සො සත්තොති වුවිචති. මජ්ඣෙක ධම්මප්පබන්ධොපි සො සත්තොති වුවිචති.
එවං හෙතුධම්මෙහි සද්ධිං ඵලධම්මෙ එකං සත්තං කරොන්තස්ස හෙතුප්ඵල
සම්බන්ධො හොති. එවං හෙතුප්ඵල සම්බන්ධෙන සො ඵල කම්මං කරොති.
තෙන කම්මෙන සො ඵල භවන්තරං සන්ධාවති සංසරතීති වුවිචති. එත්ථ ච
අනමතග්ගො යං භික්ඛවෙ. ෭. අවිජ්ජානීවරණානං සත්තානංති එවං
සත්තවොහාරෙන චුත්තත්තා සාධම්මදෙසනා පරියායදෙසනා හොති.
පරියායදෙසනත්තා ච සන්ධාවනං සංසරනන්ති පරියායොපි සිජ්ඣති. යස්සං
පන ධම්ම දෙසනායං ධම්මදෙසනාති වචනානු රූපං ධම්මමෙව දෙසෙති, න
සත්තං, න පුග්ගලං. අයං ධම්මදෙසනා ඵල මුඛ්‍යදෙසනා නාම හොති. තත්ථ
දෙසිත ධම්මා පන පකතිකාලෙපි දෙසන්තරං කාලන්තරං බණන්තරං
සඬකන්තා නාම නත්ථි. යත්ථ යත්ථ උප්පන්නා, තත්ථ තත්ථෙව භිජ්ජන්ති.
බයවයං ගච්ඡන්ති. තෙන චුත්තං ‘න භි උප්පන්නුප්පන්නා ධම්මා. ෭.
සඬකන්තා නාම අත්ථි’ති. පටිසොසො ව, පදීපො ව, මුද්දා ව. ආදිසද්දෙන
පටිබ්බිඛච්ඡායා ව, බීජසඬබ්‍රාහ්මණ ව, පාටිභොගො ව, බාලකුමාර සරිරෙසු
උපයුත්තා විජ්ජාසිජ්ජපොසධා වාති එවං අට්ඨකථා යං ආගතාති නිදස්සනාති
සඬගස්භන්ති. “නිදස්සනා”නීති ච උපමායො වුවිචන්ති. තත්ථ
“පටිසොසො”ති ගම්භීරලෙණ ද්වාරෙ යත්ථා සද්දං කරොන්තස්ස
අන්තොලෙණෙ පටිසොසො පවත්නති. තත්ථ ද්වාරෙ උප්පන්නො මූලසද්දො
අන්තොලෙණං න ගච්ඡති, උප්පන්නට්ඨානෙ ඵල නිරුජ්ඣති. පටිසොසො ව
තතො ආගතො න හොති. න ච විනා මූලසද්ද + පච්චයෙන අඤ්ඤතො
පවත්නති. මූලසද්දපච්චයා ඵල තත්ථ පවත්නතීති. තත්ථ මූලසද්දො විය අතීත
කම්මං. පටිසොසො විය අනන්තරෙ පටිසන්ධි. එසනයො පදීප මුද්දා
පටිබ්බිඛච්ඡායාසු. තත්ථ “පදීපො”ති පථමං එකං පදීපං ජාලෙත්ථා තෙන
අඤ්ඤං පදීපසතම්පි පදීප සහස්සම්පි ජාලෙති. “මුද්දා”ති ලඤ්ඡනලෙඛා.
තත්ථ එකෙන ලඤ්ඡනක්ඛන්ධෙන, තෙන ලඤ්ඡනලෙඛාසතම්පි
ලඤ්ඡනලෙඛා සහස්සම්පි කරොති. “පටිබ්බිඛච්ඡායා”ති පසන්නෙසු

ආදාසපට්ටෙසුවා උදකෙසුවා උප්පන්නා සරීරච්ඡායා. එතෙහි නිදස්සනෙහි ඵලං නාම හෙතුතො ආගතං න භොති. හෙතුතා ච විනා න සිජ්ඣතිති එත්තකමත්ථං දීපෙති. “බ්‍රිජ්සඛ්ඛාරො”ති කාලන්තරෙ උප්පන්නෙසු පුප්ඵළෙසු ඉච්ඡිතවණ්ණ ගන්ධරසපාතුභාවත්ථාය රොපනකාලෙ අම්බබ්‍රිජ්ඣ ඉච්ඡිතවණ්ණ ගන්ධරසධාතුනං පරිභාවනා. තත්ථ තප්පච්චයා කාලන්තරෙ පුප්ඵළෙසු උප්පන්නෙසු තෙවණ්ණගන්ධරසා පාතුබ්භවන්ති. “පාටිභොගො”ති කිඤ්චි අත්ථං සාධෙතුං පරස්ස සන්තිකෙ ඉණං ගණ්හන්තස්ස තවධනං සංවච්ඡරෙන වුඩ්ඪියා සහ දස්සාමි, සචෙ නදදෙය්‍යාං. අසුකං නාම මමබ්‍රෙත්තං වා චත්ථුවා තුය්හං භොතුති පටිඤ්ඤාද්වයං. තත්ථ තප්පච්චයා ධනං ලභිත්වා තං අත්ථඤ්ච සාධෙති. කාලෙ සම්පත්තෙ වුඩ්ඪියා සහ ඉණඤ්ච සොධෙති. “විජ්ජාසිජ්ජොසධා”ති ලොකෙ පුත්තකෙ යාවජීවං හිතත්ථාය දහරකාලෙ කිඤ්චි විජ්ජංවා සිජ්ජංවා සික්ඛාපෙන්නි. යාවජීවං බරරොගානං අනුප්පාදත්ථාය දහරකාලෙ ඔප්චන්තං කිඤ්චි ඔසධං වා අජිකොභාරෙන්නි. තත්ථ තප්පච්චයා පුත්තානං යාවජීවං හිතප්පට්ඨාභො වා තාදිසානං රොගානං අනුප්පාදො වා භොතියෙව. එතෙහි යථා කාලන්තරෙ අසන්තෙසුයෙව පාටිභොගාදිසු මූලකම්මෙසු පුබ්බභාගෙ කතපච්චයා ඵව පච්ඡා අත්ථ සාධනාදීති සිජ්ඣන්ති. තථා කුසලා කුසල කම්මානි කත්වා කාලන්තරෙ තෙසු අසන්තෙසුපි පුබ්බෙ කතත්තා ඵව පච්ඡා පටිසන්ධාදීති ඵලානි පාතුබ්භවන්තිති දීපෙති. තෙනවුත්තං “පටිසොස පදීපමුද්දාදීති චෙත්ථ නිදස්සනාති”ති. “කම්මදුබ්බලභාවෙනා”ති තදා ජීවිතින්ද්‍රියස්ස දුබ්බලත්තා කම්මමිපි දුබ්බලමෙව භොතීති කත්වා වුත්තං. කාමඤ්චෙත්ථ අට්ඨකථායං චත්වා දස්සිතං, තථාපි සම්භවතීති සම්බන්ධො. තත්ථ “තං පි”ති ගතිනිමිත්තමිපි. “තථා චචන්තානං”ති දිබ්බරථාදීති ගතිනිමිත්තං කත්වා චචන්තානං. “දය්හමානකායෙනා”ති ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ කරණචචනං. ගාථායං. පඤ්චද්ථායෙ පටිසන්ධිකම්මං විනා ද්විගොචරෙ සියාති යොජනා. තත්ථ “ද්විගොචරෙ”ති කම්මනිමිත්ත ගතිනිමිත්තභූතෙ ද්විගොචරෙ. තත්ථ පඤ්චද්ථායෙ පටිසන්ධි නාම පඤ්චද්ථාරික මරණාසන්න විථිවිත්තානං අන්තෙ ච චන්තානං පටිසන්ධි. සාපි ගතිනිමිත්තභූතෙ ගොචරෙ සියාති වුත්තෙ පඤ්චද්ථාරික විථිවිත්තානි පඤ්චාරම්මණභූතානි ගතිනිමිත්තානි ආරම්මණං කරොන්තිතිපි සිද්ධං භොති. ඵවඤ්ච සති. තෙසං විථිවිත්තානං අන්තෙ අවචිත්වා තදනුබන්ධක මනොද්ථාරිකවිථිවිත්තෙහිපි කදාපි කෙසඤ්චි ච වනං නනසම්භවතීති සක්කා චත්තුං. තෙසු පන අනුබන්ධක විථිසු අතීතග්ගණ සමුදායග්ගණෙහි ච චන්තානං අතීතානිපි ගතිනිමිත්තානි ලබ්භන්ති. චත්ථුග්ගණනාමග්ගණෙහි ච චන්තානං ධම්මා රම්මණංපි ලබ්භතියෙව. තස්මා යං වුත්තං ආචරියෙන කාමාවචර පටිසන්ධියා ඡ ද්වාරග්ගහිතං කම්මනිමිත්තං ගතිනිමිත්තඤ්ච පච්චුප්පන්නමතීතා රම්මණං උපලබ්භතීති. තං සුචුත්තමෙවාති දට්ඨබ්බං. යං පන ‘තමෙව තථොපට්ඨිතං ආරම්මණං ආරබ්භ විත්තසන්තානං අභිණ්භං පචත්තති’ති ඵවං අන්තිමවිථිතො පුබ්බභාගෙ බහුනං

අනුදීපනීපාඨ

වීථිවාරානං පවත්තනං ආවරියෙන වුත්තං. තං තථොපට්ඨිතං ගතිනිමිත්තං ආරබ්භාතිපි ලද්ධං වට්ටනියෙව. එවඤ්චසති, ගතිනිමිත්තංපි අතීතං ලබ්භතීති දස්සෙතුං. “යදාපනා”තිආදි වුත්තං. “සන්තති වසෙනා”ති සන්තති පච්චුප්පන්න වසෙන. “තස්සා”ති ගතිනිමිත්තස්ස. යෙභුයොන වුත්තො, න සබ්බසංඛාතකෙන වුත්තොති අධිප්පායො. “මනොද්චාරික මරණාසන්න ජවනානංපි ඉච්ඡිතබ්බත්තා”ති පුරෙජාතපච්චය භාවෙන ඉච්ඡිතබ්බත්තාති අධිප්පායො. “තදනුබන්ධායා”ති තාති මනොද්චාරි කමරණාසන්න ජවනාති අනුගතාය. “පටිසන්ධියාපි සම්භවතො”ති තස්ස පුරෙජාත පච්චයස්ස පටිසන්ධියාපි පුරෙජාත පච්චයතා සම්භවතො. නනු ථෙරෙන භින්නදිත්වා අවුත්තෙපි භින්නබ්බෙ සති, භින්නතමෙව යුත්තන්ති වෙ. න යුත්තං. කස්මා, කම්මනිමිත්තෙන සමානගතිකත්තා. තෙනාහ “නවතං”තිආදිං. විභාවනියං යථාසම්භවං යොජෙතබ්බංති වත්වා අපරෙපන අවිසෙසතොව වණ්ණෙන්නීති අපරෙවාදොපි වුත්තො. තත්ථ “අවිසෙසතො වණ්ණෙන්නී”ති අභින්නදිත්වාව වණ්ණෙන්නීති වුත්තං හොති. පුන තං අපරෙවාදං අසම්පට්ඨිජන්තො “අට්ඨකථායං පනා”තිආදිමාහ. ඉධ පන තං අපරෙවාදං පග්ගණ්භන්තො පුන “යඤ්ච තත්ථා”තිආදිමාහ. තත්ථ “තදාරම්මණායා”ති තං ගතිනිමිත්තාරම්මණාය. “තෙසං වචනං”ති අපරෙසං වචනං. “අඤ්ඤත්ව අවිචාරණායා”ති කස්මා වුත්තං. නනු අට්ඨකථායං පනාතිආදි සබ්බං විචාරණා වචනමෙව හොතීති. සච්චං යථා දිට්ඨපාඨවසෙන, සාවසෙස පාඨභාවං පන න විචාරෙතියෙව. තස්මා “අඤ්ඤත්ව අවිචාරණායා”ති වුත්තං. එත්ථ සියා. අට්ඨකථාපාඨො සාවසෙසො හොතු, මූලට්ඨකාපාඨො පන මනොද්චාරෙ යෙවාති නියමෙත්වා වුත්තත්තා කථං සාවසෙසො සියාති. නියමෙත්වා වුත්තොපි ඉධ අධිප්පෙතත්ථෙ අපරිපුණ්ණෙ සාවසෙසො එව හොතීති. තෙන වුත්තං “අඤ්ඤං කාරණං නත්ථි අඤ්ඤත්ව අවිචාරණායා”ති. “පච්චුප්පන්නමතීතං”තිආදිසු. තදාරම්මණාවසානාය පඤ්චද්චාරික ජවනවීථියා ව වනං හොතීති යොජනා. එවං අපරත්ථපි. බලවත්තෙපි සති. තදාරම්මණාවසානාය එව වීථියා. “වුත්තත්තා පනා”ති අට්ඨකථායං එව වුත්තත්තා පන. “පුරිමභාගෙ එවා”ති පඤ්චද්චාරික අන්තිම වීථිතො පුබ්බභාගෙ එව. “තාහී”ති දෙයාධම්මවත්ථුහි. “යථානං”ති තං අත්ථජාතං කතමං වියාති අත්ථො. “ඉතො”ති මනුස්ස භවතො. නිමිත්ත සදිසං සද්දං වණ්ණෙන්නි සම්බන්ධො. “නට්ඨවකාරං”ති පතිතවකාරං. අට්ඨකථාපාඨෙ ඤාතකා මාතාදයො පඤ්චද්චාරෙ උපසංභරන්තීති සම්බන්ධො. “තවත්ථායා”ති තවඅත්ථාය. “චිතපට්ඨොමාරපටාදිවසෙනා”ති චිතරට්ඨෙ පවත්තො පටො චිතපටො. තථා සොමාරපටෙපි. “තාහී”ති රසථොට්ඨබ්බාති. ථොට්ඨබ්බං පන අඤ්ඤංපි යුජ්ජතෙව. අත්ථිදානීති මනසිකතත්තා පච්චුප්පන්නභූතානීති වුත්තං. “අරුපිනං”ති අරුපබ්බුභ්මානං. “තෙ”ති අරුපිනො. “තාහී”ති හෙට්ඨිමජ්ඣානානි. විස්සට්ඨං ලද්ධකුමාරං යෙසං තෙ විස්සට්ඨජ්ඣානා. “තතොයෙව වා”ති විස්සට්ඨජ්ඣානත්තායෙව ව.

ආකඨිතං මානසං චිත්තං එතෙසන්ති විග්ගහො. ඉද්දං භෙතුවිසෙසන පදං. ආකඨිතමානසත්තා කාමභවෙ උප්පජ්ජමානානන්ති දීපෙති. තෙසං අරුපිනං. “අඤ්ඤං දුබ්බල කම්මං”ති උපචාරජ්ඣානකම්මතො අඤ්ඤං තිභෙතූකොමකං කම්මං. “තෙසං”ති රූපලොකතො ව චන්තානං. “සතො”ති සන්තස්ස සමානස්ස. “උපත්ථම්භනෙ කාරණං නත්ථී”ති ඉදං උපචාරජ්ඣාන කම්මස්ස ගරුක කම්මගතිකත්තා වුත්තං. එකන්ත ගරුකකම්මභූතංපි පන මහග්ගතජ්ඣාන කම්මං නාම නානාතිකන්ති බලෙන පටිබාහීයමානං පටිසන්ධිං න දෙති යෙව. උපචාරජ්ඣාන කම්මෙ චන්තබ්බං නත්ථීති දට්ඨබ්බං. “තාදිසානී”ති තථා රූපානි ද්විභෙතූකොමක කම්මානි තෙසං ඔකාසං න ලහන්ති. නීවරණානං සුට්ඨුවික්ඛම්භිතත්තා යෙව. “යෙනා”ති යෙන ඡන්දාදීනං පවත්ති කාරණෙන. “නානාකම්මානි පී”ති උපචාරජ්ඣාන කම්මතො අඤ්ඤානි පවිච්ඡපන්න කම්මානිපි අතීතභවෙසු කතානි අපරපරියාය කම්මානිපි. “යෙන වා”ති යෙන නානාකම්මානම්පි ඔකාස ලාභකාරණෙන ව. “තෙ”ති රූපී බ්‍රහ්මානො. “වුත්තන යෙනෙ වා”ති සුට්ඨුවික්ඛම්භිතනීවරණානං තෙසං අප්පනා පත්තජ්ඣානවිසෙසෙන [යස්මා පනාතිආදිනා ව] පරිභාවිත විත්තසන්තානත්තා’ති ව වුත්තන යෙනෙව. “තං කාරණං”ති අභෙතූක පටිසන්ධියා අභාව කාරණං. පරම්පර භවෙසු ව චීම්බ්‍රත්තවිත්තානං පවත්තාකාරං දස්සෙතූන්ති සම්බන්ධො. “යථා තානියෙව ඔසධානී”ති ලොකෙ එකං ඔසධං ලහිත්වාතං දෙවසිකං භුඤ්ජති. එකොපමදිවසෙ භුඤ්ජන්තං දිස්වා කතමං නාම ත්වං ඔසධං භුඤ්ජසීති පුච්ඡි. ඉදං නාම ඔසධං භුඤ්ජාමීති වදති. පුනදිවසෙසුපි ඔසධං භුඤ්ජන්තං දිස්වා තථෙව පුච්ඡි. තමෙව ඔසධං භුඤ්ජාමීති වදති. තත්ථ “තමෙව ඔසධං”ති යං පථමදිවසෙ ඔසධං තයාව පුච්ඡිතං. මයා ව කථිතං. තමෙව අප්ප භුඤ්ජාමීති අත්ථො. තත්ථ පන පථමදිවසෙ භුත්තං ඔසධං අඤ්ඤං. අප්ප භුත්තං අඤ්ඤං. තංසදිසං පන අඤ්ඤංපි තමෙවාති ලොකෙ වොහරන්ති තානියෙව ඔසධානි භුඤ්ජාමීති. එවං ඉධපි තස්සදිසෙ තබ්බොහාරො දට්ඨබ්බො. “තස්මිං”ති භවඨගචිත්තෙ. අවත්තමානෙ උපපත්තිභවො ඔච්ඡිජ්ජති. චන්තමානෙ න ඔච්ඡිජ්ජති. තස්මා තස්ස උපපත්ති භවස්ස අනොච්ඡෙද අභිගත්ථාය කාරණත්තා භවඨගන්ති වුව්වතීති අධිප්පායො. “උපපත්ති භවො”ති ව කම්මජක්ඛන්ධසන්තානං වුව්වති. “පරසමයෙ”ති උච්ඡෙද දිට්ඨිතං වාදෙ. “වට්ටමුලානී”ති අවිජ්ජාතණ්හා වුව්වන්ති. වට්ටමුලානි සුට්ඨුඋච්ඡිජ්ජන්ති එත්ථාති විග්ගහො. “යස්ස අත්ථායා”ති සඋපාදිසෙසාදිකස්ස නිබ්බානස්ස පටිලාභත්ථාය. “පට්ඨපියන්ති”ති පවත්තාපියන්ති. පජ්ජන්ති පාපුණන්ති අරියා ජනා එත්ථාති පදං. පරතො සමන්තිපදෙ අනුපාදිසෙසස්ස ගය්හමානත්තා ඉධ සඋපාදිසෙසන්ති වුත්තං. බ්‍රජ්ඣන්ති බ්‍රධා. සුට්ඨු සද්ධිං උච්ඡින්නං සිනෙහබන්ධනං යෙහි තෙ සුසමුච්ඡින්නසිනෙහබන්ධනා. කථංඤ්ව සුට්ඨුඋච්ඡින්නං, කෙහි ව සද්ධිං උච්ඡින්නන්තිආහ “අනුසයමත්තං පී”තිආදි. “සෙසකිලෙසෙහි”ති තණ්හාසිනෙහ බන්ධනතො අවසෙස කිලෙසෙහි. “අධිසයිතං”ති

අනුදීපනීපාඨ

වික්ඛම්භිතංපි අසක්කුණෙය්‍යං හුත්වා අතිරෙකතරං සයිතං. “අධිගමාවහං”ති අධිගමො වුව්චති නවවිධො ලොකුත්තර ධම්මො. තං ආවහනීති අධිගමාවහං. “සීලං”ති චතුපාරිසුද්ධිසීලං. “ධුතඨගං”ති තෙරසධුතඨගං. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤෙය්‍යං.

විචිමුත්තසඨගහදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

6. රූපසඨගහඅනුදීපනා

156. රූපසඨගහෙ. “චිත්තවෙනසිකෙ”ති චිත්තවෙනසික ධම්මෙ. “ද්විභි පහෙදප්පවත්තීහි”ති ද්විභි පහෙදසඨගහපවත්ති සඨගහෙහි. “යෙ වත්තන්ති”ති යෙ ධම්මා වත්තන්ති පවත්තන්ති. “එත්තාවතා”ති එත්තකෙන ‘තත්ථ චුත්තාහිධම්මත්ථා’තිආදිකෙන වචනක්කමෙන. නිපාතං ඉච්ඡන්තා එත්තකෙහි පඤ්චහි පරිච්ඡෙදෙහිති වණ්ණෙත්ති. වචනවිපල්ලාසං ඉච්ඡන්තාතිපි යුජ්ජති. “සමුට්ඨාති”ති සුට්ඨු උට්ඨාති, පාතුබ්භවති, විජ්ජමානතං ගච්ඡති. “කම්මාදී”ති කම්මාදිපච්චයො. “පිණ්ඩි”ති එකග්ගනතා වුව්චති. උපාදාය මහන්තාති එව හුත්වාති සම්බන්ධො. ඉන්ද්‍රියබද්ධසන්තානං සත්තසන්තානං. අජ්ඣාත්ත සන්තානංතිපි වුව්චති. “විසංවාදකට්ඨෙය්‍යා”ති විරාධකට්ඨෙය්‍යා. භූතඤ්ච අභූතං කත්වා අභූතඤ්ච භූතං කත්වා සන්දස්සකට්ඨෙය්‍යාති චුත්තං හොති. භූතවජ්ජප්පට්ඨිජාදනකම්මං මහාමායා නාම. මායං කරොන්තීති මායාකාරා. ආවිසනං නාම සත්තානං සරීරෙසු ආවිසනං. ගහණං නාම සත්තානං අත්තනොවසං වත්තාපනං. තදුභයං කරොන්තා කත්ථ යත්වා කරොන්ති. අන්තොවායත්වා කරොන්ති, බහිවා යත්වා කරොන්තීති පාකතිකෙහි මනුස්සෙහි ජානිතං පස්සිතං අසක්කුණෙය්‍යත්තා අවිත්තෙය්‍යට්ඨානං නාම. “වඤ්චකට්ඨෙය්‍යා”ති එතා පකතියා අතිදුබ්බණ්ණං අත්තානං දෙවච්ඡරාවණ්ණං කත්වා වඤ්චෙන්ති. වසනරුක්ඛගුම්බංපි දිබ්බවිමානං කත්වා වඤ්චෙන්ති. එවරූපෙන වඤ්චකට්ඨෙය්‍යා. “තෙනෙවට්ඨෙය්‍යා”ති විසංවාදකට්ඨාදිනා තිවිධෙනෙව අත්ථෙත. තානිපිභි අසත්තභූතංයෙව අත්තානං සත්තොති විසංවාදෙන්ති. අරුක්ඛංයෙව අත්තානං රුක්ඛොති විසංවාදෙන්ති. අනිට්ඨං, අකන්තං, අමනාපංයෙව අත්තානං ඉට්ඨො, කන්තො, මනාපොති වඤ්චෙන්ති, තථා සහජාතානඤ්ච තෙසං අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස අන්තො වා තිට්ඨන්ති. උදාහුබ්භිවාතිට්ඨන්තීති ජානිතං පස්සිතං අසක්කුණෙය්‍යං යානං හොතීති. “උභයත්ථපි”ති මායාකාරාදි මහාභූතෙසු ච පථවියාදිමහාභූතෙසු ච. “අභූතානී”ති අසන්තානි, අසච්චානි. “අබ්භූතානී”ති අවිජරියකම්මානි. “ඉමස්මිං පාඨෙ”ති චතුත්තං මහාභූතානන්ති එවං සම්බන්ධ පදසහිතෙ පාඨෙ. අඤ්ඤත්ථ පන උපාදාරූපං අනුපාදාරූපන්තිආදීසු යකාර විරහො දිට්ඨොති අධිජ්ජායො. ධාතුනං අනෙකත්ථත්තා “පට්ඨති පක්ඛායතී”ති චුත්තං. “පුපු”ති

පාටිපදිකපදං. තමෙව ජාතත්ථෙ නිරුත්තිනයෙන පටච්ඡි සිද්ධන්ති දස්සෙතුං.
 “සුථුමහන්ති”තිආදි චුත්තං. පකාරෙන ථවියතීති අත්ථෙ පටච්ඡි ඉදං
 උජුකමෙව. “ආපෙතී”ති ඛ්‍යාපෙති. “අප්පායතී”ති භුසං පායති, වඩ්ඪෙති.
 තෙනාහ “සුථු චූහෙතී”තිආදි. නිසානත්ථවසෙනෙව පරිපාවනත්ථොපි
 ලබ්භතීති ආහ “පරිපාවෙතිවා”ති. “සමීරෙතී”ති සුථු ඊරෙති කම්පෙති.
 වායති වහතීති වායො අත්ථාතිස්සය නයෙන. “විත්ථමිහනං”ති විවිධෙන
 ආකාරෙන භූතසංඝාතං ථමිහනං වහනං අභිනිහරණං. කක්ඛළතා නාම
 බරතා ඵරුසතා. සහජාතරූපානං පතිට්ඨානත්ථාය ථද්ධතා ථුලතා. සා
 සෙසභූතෙසු නත්ථීති ආහ “සෙසභූතත්තයං උපාදායා”ති. “අනවට්ඨානතා”ති
 එත්ථ අවට්ඨානං නාම අවලට්ඨානං. න අවට්ඨානන්ති අනවට්ඨානං. වලනන්ති
 චුත්තං හොති. තෙනාහ “මුදුභූතාපී”තිආදි. ආබන්ධකං නාම ආබන්ධිතබ්බෙ
 වත්ථුමිහි මුදුමිහි සති, දළ්භං න බන්ධති. ථද්ධෙසති, දළ්භං බන්ධතීති ඉදං
 ලොකතොව සිද්ධන්ති ආහ “ආබන්ධිතබ්බායා”තිආදි. “තබ්භාවං”ති
 පරිණතභාවං. “පරිපාවකතා දස්සනතො”ති හෙමන්තෙ අප්පෙකාහටාහාරානං
 සුථුපරිපාවකතා දස්සනතොති වදන්ති. උසති දහතීති උණ්භං. “දහතී”ති ව
 උණ්භතෙජොපි උණ්භතාවෙන දහති, සීතතෙජොපි සීතතාවෙන දහති.
 උණ්භෙන ථුට්ඨං වත්ථු උණ්භත්තං ගච්ඡති, සීතෙන ථුට්ඨං වත්ථු සීතත්තං
 ගච්ඡති. යඤ්ච උණ්භත්තං ගච්ඡති, තං උණ්භතෙජො උණ්භතාවෙන
 දහතිනාම. යඤ්ච සීතත්තං ගච්ඡති, තං සීතතෙජො සීතතාවෙන දහතිනාම. එවං
 සීතතෙජොපි උසතිදහතීති අත්ථෙත උණ්භත්ත ලක්ඛණොනාම හොතිති.
 එවංසන්තෙ නිලෙනවණ්ණෙන ථුට්ඨං වත්ථු නිලං හොති. පීතෙන ථුට්ඨං පීතං
 හොති. නිලංපි පීතංපි තං වත්ථුං දහතිනාමාති වෙ. නිලෙන වණ්ණෙන
 ථුට්ඨංනාම නත්ථී. තථා පීතෙන. කස්මා, නිලාදීනං උපාදාරූපානං ථුසන කිච්චා
 භාවතො. සම්මිස්සිතං නාම හොති. න ව සම්මිස්සනමත්තෙන දහති. ථුසන්තො
 එව දහති. ථුසන්තානංපි පට්ඨිවාතානං දහනකිච්චං නත්ථී. පරිපාවනකිච්චං
 නත්ථීති අධිප්පායො. සවෙ සනථද්ධෙ සිලාථම්මෙහ විත්ථමිහනං අත්ථී, සකලො
 සිලාථම්මො කප්පාසපිචුගුල්ලොවිය සිලීලො ව ලභුකො ව භවෙය්‍ය. නව භවති.
 තස්මා තත්ථ විත්ථමිහනං නත්ථීති අධිප්පායෙන “සො පන සනථද්ධෙසු
 සිලාථම්මාදීසු න ලබ්භතී”ති වොදෙති. තත්ථ පන විත්ථමිහනං ලබ්භමානං
 අධිමත්තෙන න ලබ්භති, සහජාතභූතානං උපත්ථමිහනමත්තෙන ලබ්භතීති
 දස්සෙන්නො “නා”ති වත්ථා “තත්ථහී”තිආදිමාහ. තත්ථ “වහතී”ති
 ථද්ධකක්ඛළ කිච්චං වහති.

පසාදරූපෙසු. “සමවිසමං”ති සමට්ඨානඤ්ච විසමට්ඨානඤ්ච, සමදෙසඤ්ච
 විසමදෙසඤ්ච, සමපථඤ්ච විසමපථඤ්චාති එවමාදිං සමවිසමං. “ආචික්ඛතී”ති
 ආචික්ඛන්තං විය තං ජානන කිච්චං සම්පාදෙති. තෙනාහ “සමවිසමජානනස්ස
 තං මූලකත්තා”ති. “අනිරාකරණතො”ති අප්පට්ඨිකපනතො. “තං වා”ති
 රූපං වා. සුණන්ති ජනා. සුය්‍යන්ති ජනෙහි. එවං සායන්තීතිආදීසු. “ජීවිත

අනුදීපනීපාඨ

නිමිත්තං”ති ජීවිතජපවත්තිකාරණභූතො. “නින්නනායා”ති විසයවිසයිභාවූපගමනෙන නින්නනාය. “ජීවිතවුත්ති සම්පාදකත්තා”ති නානාවච්චිභෙදවච්චිකම්මජපවත්තනෙනාති අධිජපායො. ඉමෙ පන පඤ්ච චක්ඛු පසාදාදයොති සම්බන්ධො. “දට්ඨුකාමතා”ති රූපතණ්හා වුවිච්චි. ආදිසද්දෙන සොතුකාමතා සායිතුකාමතා සායිතුකාමතා චූඡිතුකාමතායො සඬගය්හන්ති. අත්ථතො සද්දතණ්හා ගන්ධතණ්හා රසතණ්හා ථොට්ඨබ්බතණ්හා ඵව. “නිදානං”ති කාරණං. දට්ඨුකාමතාදයො නිදාන මස්සාති විග්ගහො. කුසලා කුසලකම්මං. සමුට්ඨාති එතෙනාති සමුට්ඨානං. කම්මමෙව. දට්ඨුකාමතාදිනිදානකම්මං සමුට්ඨානං යෙසන්ති සමාසො. පථවිආදීනි භූතාති. තෙසං පසාදො ලක්ඛණං එතෙසන්ති විග්ගහො. දුතීය විකජ්ජෙ. රූපාදීනං පඤ්චාරම්මණානං අභිසාතං අරහතීති රූපාදිඅභිසාතාරහො. භූතානං පසාදො භූතජපසාදො. සො ලක්ඛණං එතෙසන්ති විග්ගහො. චක්ඛු ඌකාසිරජපමාණෙ දිට්ඨ මණ්ඩලෙ තිට්ඨතීති සම්බන්ධො. “දිට්ඨමණ්ඩලෙ”ති මහාජනෙහි පකති චක්ඛුතා දිට්ඨෙ පසන්තමණ්ඩලෙ. තෙලං සත්තපිච්චපට්ඨාති බ්‍යාපෙත්වා තිට්ඨතිවියාති යොජනා. “සොතබ්බලං” නාම සොතකූපො. “අඬගුලිවෙය්නා” නාම අඬගුලිමුද්දිකා. “උපචිතතනුතම්බලොමං”ති රාසීකතඤ්ච විරලඤ්ච තම්බලොභවණ්ණඤ්ච සුචුමලොමං. උපචිතං රාසීකතං තනුතම්බලොමං එත්ථාති විග්ගහො. “අජපදසණ්ඨානං”ති අජස්ස පාදෙන අක්කන්තපදසණ්ඨානවත්තං. “උජ්ජලදලං” නාම උජ්ජලපණ්ණං. උජ්ජලදලස්ස අග්ගසණ්ඨානවත්තං. “චට්ඨි” නාම ඉධ මනුස්සානං සරිරාකාරසණ්ඨිතා ආයතපිණ්ඩි. “සුක්ඛවම්මානි ව යපෙත්වා”ති සම්බන්ධො. තෙ පන පඤ්චජපසාදා. සමුදිරණං චඤ්චලනං. “යථාතං”ති කතමං විය තං. ඉමෙ පසාදා විචිත්තා, කථංවිචිත්තාති ආහ “අඤ්ඤමඤ්ඤං අසදිසා”ති. කථං අසදිසාති ආහ “තෙහි”තිආදිං.

ගොවරරූපෙසු. “චණ්ණවිසෙසං”ති චණ්ණවිසෙසත්ථං. චණ්ණවිකාරන්ති වුත්තං හොති. හදයෙ ගතො පවත්තො භාවො හදයඬගතභාවො. “භාවො”ති ව අධිජපායො වුවිච්චි. තං පකාසෙති, මුඛෙ චණ්ණවිකාරං දිස්වා අයං මෙ තුස්සති, අයං මෙ රුච්චති, අයං මෙ කුජ්ජති, අයං සොමනස්සිතො, අයං දොමනස්සිතොති ඵවං ජානනපච්චයත්තා. “පකතියා පී”ති චණ්ණවිසෙසං අනාපජ්ජිත්වාපීති අධිජපායො. “යං කිඤ්චිදබ්බං”ති සවිඤ්ඤාණකචත්ථුං. සමවිසමං පුබ්බෙ පකාසිතං. තං තං අත්ථං වා ආචික්ඛති තං සුත්වා තස්ස තස්ස අත්ථස්ස ජානනතො. අත්තතො චත්ථුං වා ආචික්ඛති තං සුත්වා තස්ස චත්ථස්සපි ජානනතො. “අත්තතො චත්ථුං සුචෙතී”ති ඉධ ඉදං නාම අත්ථීති පකාසෙති. “චූඡියතී”ති චූඡිත්වා විජානීයති. “තං”ති චූඡිතං. “තස්සා”ති ආපොධාතුයා. “ද්‍රවතාචා”ති අද්දතින්තරසතාචා. චූඡිත්වා ගය්හති, සා ව ආපොධාතු සියාති වොදෙති. වුවිච්චතෙ පරිභාරො. ඵවං පන න ලබ්භති, තස්මා සා තෙජොයෙව. න ආපොති. එත්ථ ඵවං අලබ්භමානාපි සාසිතතා ආපොයෙව,

න තෙජො. කස්මා, ආපස්සපි සිතුණ්භවසෙන දුට්ඨතා සම්භවතො. තස්මිඤ්ඤි ලොහරසෙ උණ්භතා උණ්භආපො, සිතවත්ථුසු සිතතා සිතආපොති වෙ. එවං පන සති තෙජො නාම නත්ථිති ආපජ්ජතීති පරිභාරො. “සහ අප්පවත්තනතො”ති එකතො අප්පවත්තනතො. “ඔරපාරානං වියා”ති නදියං තීරං නාම ඉදං ඔරිමතීරං, ඉදං පාරිමන්ති නියමතො නත්ථි. යත්ථ සයං තිට්ඨති, තං ඔරිමන්ති, ඉතරං පාරිමන්ති වොහරති. එවං ඔරපාරානං අනවට්ඨානං හොතීති. එත්ථ ව “සිතුණ්භානං සහ අප්පවත්තනතො”ති එතෙන යදි තෙ සහ පවත්තෙය්‍යං. තත්ථ සිතතා ආපොනාම, උණ්භතා තෙජොනාමාති වත්තබ්බා සියුං. න පන තෙ සහ පවත්තන්ති, තස්මා තථා න වත්තබ්බා හොන්තීති දස්සෙති. න න වත්තබ්බා. කස්මා, උණ්භතෙජෙන යුත්තොහි ආපො උණ්භත්තමෙව ගච්ඡති. යථාතං උණ්භතෙජෙන යුත්තා පථවීපි වායොපි උණ්භත්තමෙව ගච්ඡන්තීති. තස්මා තෙ සහ න පවත්තන්ති. සහ අප්පවත්තෙසුපි තෙසු අඤ්ඤත්ථ සිතවත්ථුසු සිතතා ආපොනාමාති වත්තබ්බමෙව හොතීති වොදනා. එවංසන්තෙ තස්මිං ලොහරසෙ සබ්බෙපි රූපධම්මා උණ්භත්තං ගච්ඡන්තීති සබ්බෙපි තෙජොභාවං පාපුණන්ති. ‘උණ්භත්ත ලක්ඛණො තෙජො’තිහි චුත්තං. යදි ච සිතවත්ථුසු සිතභාවො නාම සියා. තත්ථපි තෙන යුත්තා සබ්බෙපි රූපධම්මා සිතතං ගච්ඡන්තියෙව. තත්ථපි තවමතියා සබ්බෙපි ආපොභාවං පාපුණන්ති. න පන සක්කා තථා භවිතුං. න හි එවරූපං ලක්ඛණඤ්ඤථත්තං නාම තෙසං අත්ථි. භාවඤ්ඤථත්තමෙව අත්ථි. තත්ථ “ලක්ඛණඤ්ඤථත්තං” නාම පථවී ආපොභාවං ගච්ඡති. ආපො පථවිභාවං ගච්ඡතීතිආදි. “භාවඤ්ඤථත්තං” නාම පථවී කදාවි කක්ඛලා හොති. කදාවි මුදුකා. ආපො කදාවි ආබන්ධනමත්තො හොති. කදාවි පග්ගරණකො. තෙජො කදාවි උණ්භො, කදාවි සිතො. වායො කදාවි විත්ථම්භනමත්තො, කදාවි සමුදිරණොති. එවං එකමෙකස්සා ධාතුයා තික්ඛ මන්ද ඔමත්තාධිමත්තවසෙන ක්‍රියාසඬකන්ති නාම අත්ථිති. තස්මා යං චුත්තං ‘උණ්භතෙජෙන යුත්තොහි ආපො උණ්භත්තමෙව ගච්ඡති, යථා තං උණ්භතෙජෙන යුත්තා පථවීපි වායොපි උණ්භත්තමෙව ගච්ඡන්තී’ති. තං ලක්ඛණඤ්ඤථත්තවචනං හොති. න යුජ්ජති. න හි උණ්භතෙජෙන යුත්තා සබ්බෙතෙධම්මා උණ්භත්තං ගච්ඡන්ති. අත්තනො අත්තනො සභාවං න විජහන්ති. තථාහි තස්මිං පක්කුටීතෙ සන්තත්තෙ ලොහරසෙ භාවො උණ්භත්තං න ගච්ඡති. ආබන්ධන සභාවං වා පග්ගරණ සභාවං වා න විජහති. යදි උණ්භත්තං ගච්ඡෙය්‍ය, තං සභාවං විජහෙය්‍ය. එවංසති, තස්මිං ලොහරසෙ ආබන්ධනාකාරො වා පග්ගරණාකාරො වා න පඤ්ඤායෙය්‍ය. සබ්බෙරූප ධම්මා වික්කිරෙය්‍යං. වික්කිරිත්වා අන්තරධාරෙය්‍යං. න ච න පඤ්ඤායති. නාපි වික්කිරන්ති. නොව තත්ථ ආබන්ධනාකාරො උණ්භත්තං ගච්ඡති. අඤ්ඤොහි ආබන්ධනාකාරො, අඤ්ඤං උණ්භත්තං. ආබන්ධනාකාරො ආපො, උණ්භත්තං තෙජො. තත්ථ පථවිවායෙසුපි එසෙවනෙයො. තස්මා යං චුත්තං “යදි තෙ සහ පවත්තෙය්‍යං. තත්ථ සිතතා ආපොනාම, උණ්භතා තෙජො නාමාති වත්තබ්බා

අනුදීපනීපාඨ

සියුං. න පන තෙ සහ පවත්තනි. තස්මා තථා න චත්තබ්බා භොන්තීති දස්සෙති”ති. තං සුචුත්තමෙවාති දට්ඨබ්බං. “තෙසං අනවට්ඨානතො”ති එතෙන සචෙ තෙ සිතුණ්හා අවට්ඨිතා සියුං. අථ සබ්බකාලෙපි සිත්තා ආපොනාම, උණ්හතා තෙජොනාමාති චත්තබ්බා සියුං. න පන තෙ අවට්ඨිතා භොන්තී. අනවට්ඨිතා එව භොන්තී. තස්මා තථා න චත්තබ්බා භොන්තීති දස්සෙති. එත්ථ ච අනවට්ඨිතෙසු සන්තෙසු යදි සිත්තා ආපො නාම, උණ්හතා තෙජොනාමාති වදෙය්‍යං. එවඤ්චසති, ආපතෙජාපි අනවට්ඨිතා සියුං. යො ඉදානි ආපො, සොයෙව බණන්තරෙ තෙජො නාම. යො වා ඉදානි තෙජො, සොයෙව බණන්තරෙ ආපො නාමාති ආපජ්ජෙය්‍යං. න ච සක්කා තථා භවිතුං. ලක්ඛණඤ්ඤාත්තෙ අසන්තෙ වොහාරඤ්ඤාත්තස්සපි අසම්භවතො. තෙන චුත්තං “ඔරපාරානං විය තෙසං අනවට්ඨානතො ච විඤ්ඤායතී”ති. තත්ථ “විඤ්ඤායතී”ති සාසිත්තා තෙජොයෙව, න ආපොති විඤ්ඤායතීති.

“අථ පනා”තිආදීසු. යං පුබ්බෙ පරෙන චුත්තං ‘නනු ද්‍රවතා වා චුසිත්වා ගස්හතී’ති. තං විචාරොතුං “අථ පනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ “අථ පනා”ති යදි පන ගස්හතී, එවංසතීති ච. එවඤ්චසති ආරම්මණ භූතො එව සියාති සම්බන්ධො. අයං පනෙත්ථා ධිජ්ජායො. සචෙ ද්‍රවභාවභූතො ආපො චුසිත්වා ගස්හෙය්‍ය. එවං සති, අයොපිණ්ඩාදීසු ආබන්ධනමත්තභූතො ආපොපි චුසිත්වා ගහෙතබ්බො සියා. කස්මා, ආපභාවෙන එකත්තා. එවඤ්චසති, තෙසු අයොපිණ්ඩාදීසු සො ආපො තානි හත්ථෙත වා පාදෙන වා චුසන්තස්ස පහරන්තස්ස විනා ඉතර මහාභූතෙහි විසුං කායික සුඛදුක්ඛානං ආරම්මණ පච්චයො සියා. යථාතං, තෙස්වෙව අයොපිණ්ඩාදීසු පථවිමහාභූතං විනා ඉතරමහාභූතෙහි විසුං කායිකසුඛදුක්ඛානං ආරම්මණ පච්චයො භොති. එවං තෙජොවායෙසුපිති. න පන සො විසුං කායිකසුඛදුක්ඛානං ආරම්මණ පච්චයො භොති. තස්මා සො ථොට්ඨබ්බ සභාවො න භොති. යථා ච සො ථොට්ඨබ්බසභාවො න භොති. තථා පකති උදකාදීසු ද්‍රවභාවභූතොපි ආපො තානි චුසන්තස්ස පහරන්තස්ස කායිකසුඛදුක්ඛානං ආරම්මණ පච්චයො න භොති. න ච ථොට්ඨබ්බ සභාවොති. එවඤ්චසති, කථං අයොපිණ්ඩාදීසු ආබන්ධනමත්තභූතො ආපො කායිකසුඛදුක්ඛානං පච්චයො න භොති. කථඤ්ච තෙසු ඉතරමහාභූතානි විසුං විසුං කායිකසුඛදුක්ඛානං පච්චයා භොන්තීති. තං දස්සෙතුං “යඤ්ඨි”තිආදිමාහ. තත්ථ “සණ්භට්ඨධතාවසෙනවා”ති තෙසු ධීතාය පථවිධාතුයා සණ්භට්ඨධතාවසෙන වා. සණ්භපථවීසුඛවෙදනාය ථට්ඨපථවීසුඛවෙදනාය ආරම්මණ පච්චයොති චුත්තං භොති. එවං සෙසෙසු. “අබ්භන්තරත්ථම්භනස්සා”ති තෙසං අයොපිණ්ඩාදීනං අබ්භන්තරෙ ධීතස්ස විත්ථම්භන සභාවස්ස. “නො අඤ්ඤාථා”ති තානිතීණි කාරණානි යපෙත්වා ආබන්ධන ක්‍රියං පටිච්ච කායිකසුඛදුක්ඛානං නාම නත්ථීති අධිජ්ජායො. ඉදානි පකති උදකාදීසු ද්‍රවභාවභූතං ආපොධාතුමිපි චුසිත්වා ජානන්තීති මහාජනා මඤ්ඤන්ති. තබ්බිසොධනෙන සහ ලද්ධගුණං දස්සෙතුං

“තස්මා” තිආදිමාහ. තත්ථ “පථමං ද්‍රවතා සහිතානි. ෧. ජානන්ති” ති ඉදං පධාන වචනං. ලොකෙ හත්ථෙත පරාමසිත්වා වා චක්ඛුනා දිස්වා වා ඉදං රස්සං, ඉදං දීඝං, ඉදං වට්ඨං, ඉදං මණ්ඩලන්තිආදිනා සණ්ඨානං ජානන්තා හත්ථ ඵ්‍රසන්නෙත වා චක්ඛු දස්සන්නෙත වා සහෙව තං ජානන්ති මඤ්ඤන්ති. තත්ථ පන පුරිමභාගෙ කායද්වාරවීථි චිත්තෙන පච්චුප්පන්තානි තිණ්හුතානි ඵ්‍රසිත්වා වා චක්ඛුද්වාර වීථිචිත්තෙන පච්චුප්පන්තං රූපං දිස්වා වා පච්ඡා වත්ථුග්ගහණවීථියා උප්පන්තාය එව සණ්ඨානං ජානන්ති. එසෙවනායො රත්තියං අලාතචක්කසණ්ඨානං ජානන්තස්සපි. තත්ථ පන බහුනිපි පුබ්බාපරවීථිචිත්තසන්තානානි ඉච්ඡිතබ්බානි. තථා ලොකෙ චක්ඛුනා දිස්වා ද්වාරවාතපානාදීනං ඡිද්දවිවරානි ජානන්තා චක්ඛුනා දස්සන්නෙත සහෙව තානි ජානන්ති මඤ්ඤන්ති. තත්ථ පන පුරිමභාගෙ චක්ඛුද්වාරිකවීථි චිත්තෙන පච්චුප්පන්තානි කවාටරූපහිත්ති රූපානි පුනස්පුනං දිස්වා පච්ඡා අලාතචක්කස්ස මජ්ඣෙ විවරංපි ජානන්තා විය විසුං උප්පන්තාය මනොද්වාරික විඤ්ඤාණවීථියා එව තං ඡිද්දවිවරභූතං ආකාසං ජානන්ති. තථා හත්ථෙත උදකං ඵ්‍රසන්තස්ස පථමං ද්‍රවසහිතානි විලීනානි මුදුනි තිණ්ඨොට්ඨබ්බ මහාභූතානි විසුං විසුං කායද්වාරික වීථි චිත්තෙහි ඵ්‍රසනකිව්වෙන ආරම්මණං කරිත්වා පච්ඡා විසුං සුද්ධාය මනොද්වාරික වීථියා එව ද්‍රවභාවසඬ්ඛාතං පග්ගරණක ආපොධාතුං ජානන්ති. එවං සන්තෙපි තං ද්‍රවභාවංපි හත්ථෙත ඵ්‍රසන්නෙත සහෙව ජානන්ති මඤ්ඤන්ති අධිප්පායො.

ගාවො වරන්ති එත්ථානි ආහ “ගුන්තං වරණට්ඨානං” ති. අක්ඛර විදු පන ගොසද්දං ඉන්ද්‍රියත්ථෙපි ඉච්ඡන්ති ආහ “ගොති වා” තිආදිං. තානි චක්ඛාදීනි එතෙසු රූපාදීසු වරන්ති, එතානි වා රූපාදීනි තෙසු චක්ඛාදීසු වරන්ති. තත්ථ පුරිමෙන ගාවො ඉන්ද්‍රියානි වරන්ති එතෙසුති ගොවරානිති දස්සෙති. පච්ඡිමෙන ගොසුඉන්ද්‍රියෙසු වරන්තිති ගොවරානිති. ඉමානි පන පඤ්ච රූපාදීනි.

භාවද්වයෙ. ඉච්ඡනට්ඨෙන යානට්ඨෙන යපනට්ඨෙන ව ඉත්ථී. සාහිකාමරති අත්ථාය සයංපි අඤ්ඤංකාමිකං ඉච්ඡති. සයඤ්ච කාමිකෙන ඉච්ඡියති. අඤ්ඤො ව කාමිකො සරාවාස සුබ්බත්ථාය තත්ථ යානං උපෙති, පතිට්ඨාති. ආයතිඤ්ච කුලවංසප්පතිට්ඨානත්ථාය තත්ථ කුලවංස බීජං යපෙති. පුරණට්ඨෙන ඉච්ඡනට්ඨෙන ව පුරිසො. සොහි අත්තහිතඤ්ච පුරෙති, පරහිතඤ්ච ඉච්ඡති. ඉධලොකහිතඤ්ච පුරෙති, පරලොකහිතඤ්ච ඉච්ඡති. උභයලොකහිතඤ්ච පුරෙති, ලොකුත්තරහිතඤ්ච ඉච්ඡති, එසති, ගවෙසති. පුමස්සසකං පුංසකං. පුරිසලිඬ්ඛාදි. නත්ථි පුංසකං එතස්සාති නපුංසකං. “යස්ස පන ධම්මස්සා” ති භාවරූපධම්මස්ස. “තං” ති ඛන්ධපඤ්චකං. මහාසණ්ඨානං සත්තානං ජාතිහෙදං ලිඬ්ඛෙති ඤාපෙති ලිඬ්ඛං. ලක්ඛණපාඨකා නිමිතන්ති සඤ්ජානන්ති කල්‍යාණ පාපකං කම්මවිපාකං එතෙනාති නිමිත්තං. කිරියා කුත්තං. ආයුකන්තං කප්පියති සඬ්ඛරියතිති ආකප්පො.

අනුදීපනීපාය

සබ්බෙපෙනෙලිඬගාදයො. සොච අවිසදාදිභාවො. “වචනෙසුචා”ති ඉත්ථිසද්දපුරිසසද්දාදිසු ව. “වචනත්ථෙසු චා”ති ඉත්ථි සණ්ඨාන පුරිසසණ්ඨානාදි අත්ථෙසු ව. “නිමිත්තසද්දො වියා”ති නිමිත්ත සද්දො අභිගජාතෙ පාකටො වියාති. න පාකටො දිට්ඨො. අපාකටො පන කත්ථවි දිට්ඨොති අධිප්පායො. “භවන්ති සද්දබුද්ධියො”ති සද්දසත්ථනායො. “භවන්ති ලිඬගාදීනි”ති අට්ඨකථානායො. තත්ථ හි ඉත්ථිලිඬගාදීනං හෙතුභාව ලක්ඛණන්ති වුත්තං. “එතස්මිං සති”ති ච ජාතියා සති, ජරාමරණං හොති. අසති න හොතීති එත්ථවිය හෙතු ඵලභාවපාකටත්ථං වුත්තං.

වත්ථුරුපෙ. නිරුත්තිනායෙන වචනත්ථා භවන්ති. ධාතු ද්වයං නාම මනොධාතු මනොවිඤ්ඤාණධාතු ද්වයං. “අවත්වා”ති හදය වත්ථුං අවත්වා. “තං”ති හදය වත්ථු රූපං. “පඤ්චා”ති පඤ්චවත්ථුනි. “තෙසං”ති තෙසං කුසලාදීනං. “තත්ථ වුත්තං”ති පට්ඨානෙ වුත්තං. “යං රූපං නිස්සායා”ති යං රූපං නිස්සාය මනොධාතු ච මනොවිඤ්ඤාණධාතු ච වත්තන්තීති ඉමං පාඨං නිද්දිසති. “අනඤ්ඤ සාධාරණෙසු යානෙසු”ති චක්ඛු වත්ථාදිහි අඤ්ඤවත්ථුහි අසාධාරණෙසු කුසලාකුසලට්ඨානෙසු.

ජීවිතරුපෙ. “ආධිප්පව්වයොගෙනා”ති අධිපතිභාවයොගෙන. “අධිපතිභාවො”ති ච ඉන්ද්‍රියපව්වය කිව්වං වුච්චති. න අධිපති පව්වයකිව්වං. “ජීවන්ති”ති හරිතභාවං න විජ්ජන්තීති වුත්තං හොති. න හි තානි එකන්තෙන ජීවන්තානි නාම හොන්ති. ජීවිත රූපස්ස එකන්ත කම්මජස්ස බහිද්ධා අනුපලද්ධත්තා. කම්මජරූපානි ජීවන්ති යෙවාති සම්බන්ධො. “කම්මෙ අසන්තෙපි”ති කම්මචෙතනාය පුබ්බෙ නිරුද්ධත්තා වුත්තං. තදත්ථං බාතිරෙකතො පාකටං කරොන්තො “තථාහි”තිආදිමාහ. “ඉතර රූපානි”ති විත්තජරූපාදීනි. එකවිථිචාරො නාම පඤ්චද්වාරවිථිචාරො. මනොද්වාරවිථිචාරො එකජවන චාරොති වුත්තො. පරිච්ඡින්නං හොති. කස්මා, එකෙකස්මිං විථිචාරෙ නිරුද්ධෙ භවඬිග සමයෙ අසදිසස්ස රූපසන්තානස්ස පාතුබ්භාවතොති අධිප්පායො. තඤ්ච බො රූපවිසෙසං ජානන්තස්සෙව පාකටං හොති. අජානන්තස්ස පන තඬ්ඛණමත්තෙ අපාකටං. කස්මා, තාදිසස්සපි උතුජරූපසන්තානස්ස ථොකං පවත්තනතො. යස්සහි දොස සමුට්ඨිතෙන රූපසන්තානෙන මුඛරූපං දුබ්බණ්ණං හොති. තස්ස දොසෙ නිරුද්ධෙපි තං රූපං ථොකං දුබ්බණ්ණමෙව බායතීති. “උතුජාභාරජානඤ්ච සන්තති පව්චුප්පන්තං”ති අධිකාරො. එකං අද්ධාපව්චුප්පන්තමෙව හොතීති වුත්තං. න නු චක්ඛුසොතාදීනි කම්මජරූපසන්තානානිපි පවත්තිකාලෙ කදාපි සුප්පසන්තානි, කදාපි පසන්තානි, කදාපි අප්පසන්තානි දිස්සන්තීති. සච්චං, තථා පවත්ති පන සන්තාන විච්ඡේදෙන න හොති, නානාවිච්ඡින්නෙ ච එකෙකස්මිං සන්තානෙ තෙසං පුනස්ථනං නාම නත්ථි. සකිං අන්ධො අන්ධොයෙව හොති. බධිරොව බධිරොයෙවාති අධිප්පායො. “යදි එවං”ති එවං

යදි සියානි අත්ථො. “අරුප ධම්මානං සන්තති පච්චුප්පන්තං”ති අධිකාරො. “විපාකානී”ති භවඛගභූතානි විපාකානි. එකසන්තතිවසෙන පවත්තිස්සන්තියෙව, තස්මා තෙසං නානාසන්තති පච්චුප්පන්තං නාම න වත්තබ්බං. කස්මා, යාවජීවම්පි එක කම්මනිබ්බන්තන්තානි අධිප්පායො. “ඉතරානි පනා”ති කුසලා කුසල ක්‍රියවිත්තානි පන. “තදාරම්මණා”ති නිරුද්ධාරම්මණා. අද්ධානප්ඵරණානුභාවෙන පවත්තන්තියෙව. න පන විත්තජරුපාදීනි විය අත්තනො ජනකපච්චයෙ නිරුද්ධෙ නිරුප්ඤ්ඤානි. අයං අරුපධම්මානං ජීවන්තත්තෙ විසෙසොති අධිප්පායො. “අයමත්ථො වත්තබ්බො”ති අරුප ධම්මානං ජීවන්තතාවිසෙසො වත්තබ්බො. යථා රුපසන්තතියං අනන්තර පච්චයො නාම නත්ථි. චුතිකාලෙ භවන්තරරුපසන්තානස්ස කිඤ්චි පච්චයත්තං අනුපගන්ත්වා නිරුප්ඤ්ඤානි. තෙන භවන්තර පාතුබ්භාවො නාම තෙසං නත්ථි. න තථා අරුපසන්තතියං. තත්ථ පන චුතිවිත්තම්පි පටිසන්ධියා අනන්තර පච්චයො භුත්වා නිරුප්ඤ්ඤානි. තෙන භවන්තරපාතුබ්භාවො නාම තෙසං අත්ථි. අයම්පි අරුපධම්මානං ජීවන්තත්තෙ විසෙසො. තස්මා අරුපධම්මානංපි කම්මජරුපානං විය නිව්චං ජීවිතයොගෙන ජීවන්තත්තා සන්තති පච්චුප්පන්තං නාම න භවෙය්‍යාති න වොදෙතබ්බන්ති. කුසලා කුසල ක්‍රියවිත්තානි නාම අකම්මජානි භොන්ති. විත්තජරුපාදීනි විය අතීතං කම්මං අනපෙක්ඛිත්වා තඬ්ඨණිකෙහි නානාපච්චයෙහි උප්පජ්ජන්ති. තස්මා තෙසං ජීවන්තානංපි සතං අජීවන්තානං විත්තජරුපාදීනං විය නානාසන්තති පච්චුප්පන්තං නාම අත්ථි. ජීවන්තතා විසෙසොපි අත්ථිති අධිප්පායො. එත්ථ කෙචි වදන්ති. රුක්ඛාදීසුපි ජීවිතං නාම අත්ථි. යතො තෙසං භරිතතා ච අභරිතතා ච රුහනඤ්ච-අරුහනඤ්ච දිස්සති. චුච්චතෙ, යදි තෙසං ජීවිතං නාම අත්ථි, අරුපජීවිතං වා සියා, රුපජීවිතං වා. තත්ථ සචෙ අරුපජීවිතං භොති. යථා තෙන සමන්තාගතො සත්තො පුනස්පුනං මරිත්වා පුනස්පුනං භවන්තරෙ පාතුබ්භවන්ති. තථා රුක්ඛාපි මරිත්වා භවන්තරෙ පාතුබ්භවෙය්‍යං. අථ රුපජීවිතං සියා. යථා සත්තානං චක්ඛාදි අඬිගෙසු ජීවිත සන්තානෙ භින්නෙ තානි අඬිගානි පුන ජීවන්තානි කාතුං න සක්කොන්ති. තථා රුක්ඛාපි බන්ධෙසු වා සාබ්‍යාසු වා ජින්නෙසු ජීවිතසන්තානෙ භින්නෙ තෙබන්ධාවා සාබ්‍යායො වා පුන අඤ්ඤත්ථ රොපෙතුං න සක්කා භවෙය්‍යං. සක්කා එව භවන්ති. තස්මා තදුභයංපි ජීවිතං නාම තෙසං නත්ථිති දට්ඨබ්බං. විභාවනිපාඨෙ. න හි තෙසං කම්මංයෙව ධීතිකාරණං භොතීති එත්ථ කම්මං ධීතිකාරණං එව න භොතීති යොජෙතබ්බං. තෙනාහ “ආහාරජාදීනං”තිආදී. එකකලාපෙ ගතා පවත්තා සහජාත පච්චයා, තෙහි ආයත්තා පටිබද්ධානි විග්ගහො. කම්මාදීනං රුපජනකපච්චයානං ජනකානුභාවො නාම රුපකලාපානං උප්පාදක්ඛණෙ එව ඵරති, න ධීතික්ඛණෙ. උපවයසන්තතියො ච උප්පාදක්ඛණෙ ලබ්භන්ති, න ධීතික්ඛණෙ. තස්මා තා ජනකපච්චයානුභාවක්ඛණෙ ලද්ධත්තා කුතොච්ජාතනාමං ලභන්ති. ජරතාපන ධීතික්ඛණෙ එව ලබ්භති, න උප්පාදක්ඛණෙ. තස්මා සා කුතොච්ජාත නාමං න ලභති. යදි පන ආහාරජාදීනං

අනුදීපනීපාඨ

රූපධම්මානං ධීති නාම ආහාරාදි ජනකපච්චයායත්තා භවෙය්‍යා. ජරතාපි ජනකපච්චයානුභාවක්ඛණෙව ලබ්භමානා සියා. එවඤ්චසති, සාපි කුතොවිජාත නාමං ලභෙය්‍යා. න පන ලහති. තස්මා තෙසං ධීති නාම ජනකපච්චයායත්තා න හොතීති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “ඉතරථා”තිආදිමාහ. “උපත්ථම්භමානා”ති කලාපන්තරෙ යත්වා උපත්ථම්භමානා. “න ඛණධීතිප්පචත්තියා”ති ඛණධී තිභාවෙන පචත්තිඅත්ථාය උපත්ථම්භන්ති, අනුපාලෙතීති යොජනා. සබ්බෙසංපි රූපාරූපධම්මානං. “තං”ති විභාවනිවචනං. “ඉදං පනා”ති ජීවිතරූපං පන.

ආහාරරූපෙ. “සචත්ථුකචචනං”ති භොජනාදි චත්ථුනා සහ පචත්තතීති සචත්ථුකං. වචනං. න හි නිබ්බත්තිතං ආහාර රූපං නාම කබ්ඳුං කාතුං සක්කා හොතීති. “විවෙචිතානී”ති පාවන කිච්චෙන විභජිතානි. විසුං විසුං කතානි. “පඤ්චධා විභාගං ගච්ඡන්ති”ති එකං භාගං පාණකා බාදන්ති. එකං භාගං උදරග්ගි ඤාපෙති. එකො භාගො මුත්තං හොති. එකොභාගො කර්සං. එකොභාගො රසභාවං ආපජ්ජිත්වා සොණිතමංසාදීනි උපබ්බහයතීති එවං චුත්තනයෙන පඤ්චධා විභාගං ගච්ඡන්ති. “ලොකෙ”ති ලොකිය ගන්ථෙ. “තතො”ති ආමාසයතො. අනුචරන්තො භුත්වා. “තස්සා”ති රසභාගස්ස. “භූතෙසු”ති මහාභූතෙසු. සහ ඉන්ද්‍රියෙන චත්තතීති සෙන්ද්‍රියො. කායො. උදයතීති ඔජා. දකාරස්ස ජකාරො. අවති ජනෙතීති ඔජා. අවසද්දස්ස ඔකාරො. “අත්තනොචත්ථුං”ති අත්තනොනිස්සයභූතං රූපකායං.

“අඤ්ඤාපදෙසො” නාම රූපස්ස ලභුතාතිආදීසු අඤ්ඤස්ස රූපස්ස ක්‍රියාමත්තභාවෙන අපදිසනං වුවිචති. “උජුකතොච නිජ්ජාදිතං”ති මුඛ්‍යතොච ජනිතං. යථාහි සබ්බං අනිජ්ජන්තරූපං අජාති ධම්මත්තා උජුකතො කම්මාදීහි ජාතං නාම න හොති. කම්මාදීහි ජාතං පන නිජ්ජන්තරූපං නිස්සාය දිස්සමානත්තා යානුපවාරෙන විඤ්ඤත්ති ද්වයං චිත්තජංතිආදිනා වුවිචති. න තථා ඉදං නිජ්ජන්තරූපං. ඉදං පන ජාතිධම්මත්තා උජුකතොච කම්මාදීහි පච්චයෙහි නිජ්ජාදිතං ජනිතන්ති චුත්තං හොති. “රූපං”ති චුත්තෙ අනිජ්ජන්තරූපංපි ලබ්භතීති තතො විසෙසනත්ථං රූපරූපන්ති වුවිචතීති ආහ “රූප්පනලක්ඛණං සම්පන්නං”තිආදිං. තත්ථ “රූප්පනලක්ඛණං” නාම සීතුණ්භාදීහි විකාරපත්තිලක්ඛණං. තම්පන අනිජ්ජන්ත රූපෙ මුඛ්‍යතො න ලබ්භති. නිජ්ජන්තරූපෙ එව ලබ්භති. කස්මා, නිජ්ජන්තරූපස්සෙහි නානාවිකාරො විකාරරූපන්ති වුවිචති. ලක්ඛණං ලක්ඛණ රූපන්ති වුවිචති. විකාරස්ස පන විකාරො නාම නත්ථි. ලක්ඛණස්ස ච ලක්ඛණං නාම නත්ථි. යදි අත්ථිති වදෙය්‍යා. විකාරස්ස විකාරො, තස්ස ච විකාරො, තස්ස ච විකාරොති අපරියන්තමෙව සියා. තථා ලක්ඛණෙපිති.

ආකාසධාතුයං. “පකාසන්ති”ති ඉදං එකං ඉදං එකන්ති පඤ්ඤායන්ති. “පරිච්ඡින්නදතී”ති ආහ “පරිතො”තිආදිං. “අසම්මිස්සං”ති චත්ථා තදත්ථං

විවරනි “එකත්තං අනුපගමනං”ති. පරිච්ඡින්නදියතීති පරිච්ඡෙදොති ආහ “තෙහි වා”තිආදිං. “තෙහි වා”ති කලාපන්තරභූතෙහි වා. “අත්තනො වා පරෙසං වා අකත්වා”ති අත්තනොපක්ඛිකං වා පරෙසං පක්ඛිකං වා අකත්වා. පරිච්ඡෙද ක්‍රියාමත්තං පරිච්ඡෙදොති ආහ “තෙසං වා”තිආදිං. “තෙසං වා”ති කලාපන්තරභූතානං වා. “අයං පනා”ති අයං පරිච්ඡෙදො පන. “තස්සා”ති පරිච්ඡෙදස්ස. සො පාළියං චුත්තොති සම්බන්ධො. “ඉති කත්වා”ති එවං මනසිකත්වා. “එතෙහි”ති එතෙහි මහාභූතෙහි. “අඤ්ඤමඤ්ඤ අබ්‍යාපිතතා”ති ද්විත්තං තිණ්ණං වා රූපකලාපානං එකකලාපත්තූපගමනං අඤ්ඤමඤ්ඤ බ්‍යාපිතා නාම, තථා අනුපගමනං අඤ්ඤමඤ්ඤ අබ්‍යාපිතතා නාම. තෙනාහ “එකත්තං”තිආදිං. “තත්ථා”ති තිස්සං පාළියං. “නානාකලාපගතානං භූතානං”ති එතෙන කලාපපරියන්තතා එව චුත්තා හොති.

විඤ්ඤත්ති ද්වයෙ. “සයඤ්ඤා”ති විඤ්ඤත්ති සඬබ්‍රාතං සයඤ්ඤ. “තෙනා”ති වලමානෙන කායඬගෙන. “තෙහි”ති පච්චක්ඛෙ ධීතෙහි ජනෙහි. තත්ථාතිආදීසු. “කායඬගවිකාරං කරොන්තස්සා”ති අභික්කමනාදි අත්ථාය භත්ථපාදාදීනං කායඬගානං වලන සඬබ්‍රාතං විකාරං කරොන්තස්ස. උප්පජ්ජන්තා ව සබ්බෙතෙ විත්තජවාතකලාපා යථාධිප්පෙන දිසාහිමුඛා එව උප්පජ්ජන්තීති යොජනා. “යථා වා තථා වා අනුප්පජ්ජන්තවා”ති අනියමතො අනුප්පජ්ජන්තවාති චුත්තං හොති. යස්ස වොපන කායස්ස. “තෙහි”ති විත්තජවාතකලාපෙහි. නියාමකො නාවානියොජකො. “තෙ වා”ති තෙවිත්තජවාතකලාපසඬසාටා. එතෙන සකලං කායඬගං නිදස්සෙති. සකලකායඬගං නාවාසදිසන්ති චුත්තං හොති. “වාරෙත්වා”ති වියුහිත්වා. කථං පන සා නියාමකසදිසි හොතීති ආහ “යථාහි”තිආදි. යදෙන සක්කොතීති වචනං චුත්තන්ති සම්බන්ධො. “කතීපයජවන වාරෙහි”ති ද්වත්ති ජවනවාරෙහි. “තතො”ති යස්මිං වාරෙ වලන සඬබ්‍රාතං දෙසන්තර පාපනං ජායති. තතො වලනවාරතො. සන්ථම්භන සන්ධාරණානි එව සම්පජ්ජන්ති, න වලනසඬබ්‍රාතං දෙසන්තර පාපනං. “එත්ථා”ති එතිස්සං අට්ඨකථායං. නානාජවනවීථීසු. ල. උපත්ථම්භනෙ ව යුජ්ජනියෙව. න එකිස්සාය ජවනවීථියං එව යුජ්ජනීති අධිප්පායො. යදි නානාජවනවීථීසු තථා උපත්ථම්භනඤ්ච ගශ්භෙයා. එවංසති, අන්තරන්තරා බහු භවඬගවාරාපි සන්ති. තත්ථ කථං තදුපත්ථම්භනං සම්පජ්ජෙයානාති ආහ “තථාහි”තිආදිං. තත්ථ “උතුපරූපසඬසාටානි පි”ති භවඬගසමයෙ පවත්තානි උතුපරූපකලාපසන්ධානකානි. “තදාකාර වන්තානී”ති තස්සා විත්තජරූපසන්තතියා ආකාර වන්තානි. පච්ඡිම පච්ඡිමානං රූපකලා පසඬසාටානං අපරාපරං උප්පජ්ජනන්ති සම්බන්ධො. පුරිමපුරිමානං රූපකලාපසඬසාටානං බණ්ඩකධම්මතා ව තෙසං න සියා. න ව තෙ බණ්ඩකධම්මා න හොන්ති. අඤ්ඤථා දෙසන්තර සඬකමනසඬබ්‍රාතං වලනං එව න සියා.

අනුදීපනීපාඨ

වලනං තිභි නානාක්‍රියානං පාතුබ්භාවො වුවචති. නානාක්‍රියා ව නාම නානාධම්මා ඵව. යස්මා ව අභිගපච්චභිගානං බණ්ණෙබණ්ණෙ වලනං නාම ලොකෙ පච්චක්ඛන්තො දිට්ඨං. තස්මා තෙසං බණ්ණකධම්මතාපි දිට්ඨබ්බා භොතීති. එතෙන තෙසං බණ්ණකමරණං දස්සෙති, යං රූපාරූපධම්මානං අනිච්චලක්ඛණන්ති වුවචති. අබ්‍යාපාර ධම්මතා ව අවසවත්තිතා ව තෙසං න සීයා. න ව තෙ අබ්‍යාපාර ධම්මා, න අවසවත්ති ධම්මා ව න භොන්ති. අඤ්ඤා පච්චයායත්ත වුත්තිතා ඵව තෙසං න සීයා. පච්චයායත්ත වුත්තිතාති ව පච්චයෙ සති, තෙ වත්තන්ති, අසති න වත්තන්තිති ඵවං පවත්තා පච්චයායත්ත වුත්තිතා යස්මා ව පච්චයසාමග්ගියං සති, තෙ වත්තන්තියෙව. තෙසං වත්තන්තන්ථාය කෙනවිබ්‍යාපාරෙන කිච්චං නත්ථී. තෙ මාවත්තන්තුති ව අත්තනො වසෙන වත්තන්ති. පච්චයෙ අසති, න වත්තන්තියෙව. තෙසං අවත්තන්තන්ථාය කෙනවිබ්‍යාපාරෙන කිච්චං නත්ථී. තෙමාවත්තන්තුති ව අත්තනො වසෙනවත්තන්ති. යස්මා ව තෙසං පච්චයායත්ත වුත්තිතා නාම ලොකෙ විඤ්ඤානං පච්චක්ඛන්තොදිට්ඨා. තස්මා තෙසං අබ්‍යාපාරතා ව අවසවත්තිතා ව දිට්ඨබ්බා භොති. එතෙන තෙසං සබ්බෙහි සත්තපුග්ගල අත්තාකාරෙහි සබ්බසො සුඤ්ඤං දස්සෙති, යං රූපාරූපධම්මානං අනත්තලක්ඛණන්ති වුවචතිති.

“වච්චෙදං”ති අක්ඛර පදභාවපත්තං වච්චමයසද්දේපකාරං. උපාදින්නකපථවිධාතුයො නාම කම්මජ පථවිධාතුයො. තාසු සඨසට්ඨනන්ති සම්බන්ධො. අත්තනා සහජාතෙනයෙන ආකාරවිකාරෙන උපගච්ඡති, යෙන ව උපලබ්භතීති සම්බන්ධො. අජ්ඣත්ත සන්තානගතා සබ්බෙ චතුජරූපධම්මාපි කත්ථවි උපාදින්නකාති වුවචන්තිති ආහ “චතුජභූතාය ඵව වා”ති. ද්විසුඤ්ඤා කරණෙසු කරණපක්ඛෙ වලනාකාරජපවත්තා චිත්තජපථවිධාතු යානපක්ඛෙ පථවිධාතුයං සඨසට්ඨයමානා කම්මජපථවියං ඵව සට්ඨෙති. ඉතර පථවියං න සට්ඨෙතිති න සක්කා වත්තුන්ති කත්වා ඉධ ඵවග්ගහණං කතං. “විකාර ද්වයඤ්ඤා”ති කායවිකාර වච්චිකාර ද්වයඤ්ඤා. කථං පන අසම්මිස්සං කත්වා වෙදිතබ්බන්ති ආහ “ඵත්ථවා”තිආදී. යං පන තාසං සට්ඨනජපකාරවිධානං අත්ථීති සම්බන්ධො. “තාසං” චිත්තජපථවීනං. “තං තං චණ්ණත්තපත්තියා”ති ක, බා, දිවණ්ණත්තපත්තන්ථාය. යං පන කායවිඤ්ඤත්තිට්ඨානෙ ‘අයඤ්ඤා අත්ථො උපරි අක්ඛරජපත්ති විචාරණායං පාකටො භවිස්සතී’ති වුත්තං. තං ඉධ පාකටං කරොන්තො “ඵත්ථ වා”තිආදිමාහ. තෙනෙව හි මූලට්ඨකායං වුත්තන්ති සම්බන්ධො. “ඵත්ථ වා”ති මූලට්ඨකාපාඨෙ. “පුබ්බභාගෙ”ති පරිබ්‍යත්ත අක්ඛරජපවත්තවිථිතො පුබ්බභාගෙ. “නානාජවනවිථිහි”ති නානාජපකාරෙහි ජවනවිථිවාරෙහි. “පථමජවනචිත්තස්සපි”ති පරිබ්‍යත්ත අක්ඛරජපවත්තිවිථියං උජ්ජන්තපථමජවන චිත්තස්සපි. තස්ස ආසෙවනඤ්ඤා නාම තතො පුරිමෙහි විථිවාරෙහි ඵව ලද්ධං සීයාති අධිජපායො. “ආසෙවනං”ති ව උපචාර වචනං

දට්ඨබ්බන්ති හෙට්ඨා වුත්තමෙව. “තස්සා”ති පරිබ්බන්තක්ඛරස්ස. වුත්තඤ්ච සද්දසත්ථෙසු. “දීසමුව්චරෙ”ති පඤ්චදීසා වුව්චන්ති. මිථිනද පඤ්භාපායෙ. “සාධකෙ විහිවාහසතෙ”ති විහිධඤ්ඤපුරො සකටො විහිවාහො නාම. විහිවාහානං සාධකෙ සතස්මිං. අභිමඤ්ඤනං අභිමානො. “සෙසමෙත්ථ කායවිඤ්ඤත්තියං වුත්තනායෙ නා”ති තථාහි චලනචිත්තජරුපසන්තතියං පචත්තානීතිආදිනා වුත්ත නායෙනාති අත්ථො. ඉධ පන වච්ඡෙදකර චිත්තජසද්දසන්තතියං පචත්තානි උතුජරුපසඬසාටානීතිආදිනා චත්තබ්බං. තෙනාහ “යථාසම්භවං”ති. “පචත්තනත්ථො”ති අභික්කමනාදි සජ්ඣායනාදිනං පචත්තාපනත්ථො. “එත්ථ චා”තිආදීසු. “බොධෙතු කාමතා රහිතෙසු”ති අභික්කමනපටික්කමනාදීසු කායවිඤ්ඤත්ති ච, සුත්තන්ත සජ්ඣායනාදීසු වච්චිඤ්ඤත්ති ච පරං බොධෙතුකාමතා රහිතාති දට්ඨබ්බා. “ද්වීසු බොධකවිඤ්ඤත්තීසු”ති බොධකකායවිඤ්ඤත්ති බොධකවච්චි විඤ්ඤත්තීසු. පුරිමා කායවිඤ්ඤත්ති, පච්ඡිමා ච වච්චිඤ්ඤත්ති. පච්ඡා සුද්ධෙත මනොද්වාරික ජවනෙන එව විඤ්ඤායති, න පඤ්චද්වාරික ජවනෙනාති යොජනා. චක්ඛුවිඤ්ඤාණ වීථියා ගහෙත්වාති සම්බන්ධො. “කායවිඤ්ඤාණ වීථියා”ති වච්ඡෙදං අකත්වා හත්ථග්ගහණාදි වසෙන අධිජපාය විඤ්ඤාපනෙ අයං කායවිඤ්ඤාණවීථි දට්ඨබ්බා. කස්මා පන සයඤ්චවිඤ්ඤායතීති විඤ්ඤත්තීති අයං විකජ්ජො වුත්තොති ආහ “සාහි අත්තානං”තිආදිං. “මජ්ඣකෙ”ති විඤ්ඤත්තිග්ගහණවීථි අධිජපායග්ගහණවීථිනං මජ්ඣකෙ. කථං පචත්තකවිඤ්ඤත්තීසු අධිජපායං විඤ්ඤාපෙනි, සයඤ්චවිඤ්ඤායතීති ද්වෙ අත්ථා ලබ්භන්තීති ආහ “ද්වීසු පනා”තිආදිං. අයං අභික්කමති, අයං පටික්කමතීති ජානන්තා අභික්කමනපයොගඤ්ච තජ්ජයොග ජනකචිත්තඤ්ච ජානන්ති. “පරස්සකථං”ති බොධෙතුකාමතාරහිතමපි පරස්සචචනසද්දං. රාගචිත්තඤ්ච ජානන්ති. තෙන වුත්තං මූලටීකායං පරං බොධෙතුකාමතාය විනාපි අභික්කමනාදිජපචත්තනෙන සොචිත්තසහභූවිකාරො අධිජපායං. ල. ද්විධාපි විඤ්ඤත්ති යෙවාති.

විකාරරූපෙසු. “කම්මයොගාං”ති අභික්කමනාදිකම්මෙසු යොජෙතුං යුත්තං. අදන්ධතා වුව්චති සීඝ්ඤ්චත්ති. සා ලක්ඛණං අස්සාති විග්ගහො. සරීර ක්‍රියානුකූලො කම්මඤ්ඤභාවො ලක්ඛණං යස්සාති සමාසො. “ධාතුයො”ති මහාභූතධාතුයො චා, පිත්තසෙම්භාදිධාතුයො චා. පුත්තිමුඛසජ්ජසඬබ්බාතස්ස ආපස්ස පරිපුට්ඨානන්ති වාක්‍යං. අසය්භහාරො නාම චහිතුං අසක්කුණෙය්‍යහාරො. “සා පචත්තති”ති කායලහුතා පචත්තති. ථද්ධං කරොන්ති සරීරගතා ධාතුයොති අධිකාරො. භූසං මාරෙතීති ආමරිකො. දකාරො ආගමො. ගාමනිගමවිලුප්පකො චොරගණො. තස්ස හයෙන පරිපුට්ඨිතං. “විචට්ටමානං”ති විරූපං හුත්වා චට්ටන්තං. “මූලභූතා හොති”ති අසජ්ජාය සෙවනෙ සති, සා පථමං පරිපුට්ඨාති. සීතාධිකාවා හොති, උණ්භාධිකාවා. තාය පරිපුට්ඨිතාය එව සබ්බපරිපුට්ඨානාති පචත්තන්තීති

අනුදීපනීපාඨ

වුත්තං හොති. “ඉමාපනතිස්සො රූපජාතියො රූපකායස්ස විසෙසාකාරා හොත්ති. ඉති තස්මා විකාරරූපං නාමාති යොජනා.

ලක්ඛණරූපෙසු. “වයනං”ති සඤ්චිතභාවගමනං. “ආදිතො”ති ආදිමිහි. “උපරිතො”ති උපරිභාගෙ. “ආවයො”ති ආදිමිහි වයො. “උපවයො”ති උපරූපරිවයො. “අද්ධානපුරණවසෙනා”ති වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි දීසකාලං අත්තභාවං පුරණවසෙන. “තෙන පරියායෙනා”ති උපසද්දස්ස අත්ථනානත්තං අවිත්තෙත්වා නිබ්බත්ති. වඩ්ඪියං අන්තොගධං කත්වා වුත්තෙන තෙනපරියායෙන. තස්ස ච එකෙකස්ස සත්තති පච්චුජ්ජන්තස්ස. තත්ථ විත්තජරූපෙසු අස්සාස පස්සාසානං වා පදවාරහත්ථවාරාදීනං වා අක්ඛරානං වා නිබ්බත්ති වඩ්ඪී පවත්තියො දිස්සන්තියෙව. තථා නානාවිත්තසමුට්ඨිතානං නානාරූපසන්තතිනං පිති. උතුජරූපෙසු ඉරියා පථනානත්තං පටිච්ච සුබ්බුක්ඛජනකානං නානාරූපසන්තතිනං නිබ්බත්තිවඩ්ඪීපවත්තියො දිස්සන්තියෙව. තථා බහිද්ධා බාණුකණ්ටකාදිසම්ඵස්සෙන සිතුණ්හාදිසම්ඵස්සෙන වාතාතපාදිසම්ඵස්සෙන වා සරීරෙ උජ්ජන්තානං නානාරූපසන්තතිනම්පි චක්ඛුරොගාදිරූපානම්පිති. ආහාරජරූපෙසු ආහාරනානත්තං පටිච්ච සරීරෙ උජ්ජන්තානං සමවිසමරූපසන්තතිනංති. “අයං නයො”ති බහිද්ධාසන්තානෙ නිදස්සන නයො. තෙන අජ්ඣත්තසන්තානෙපි සත්තසන්තානානං හත්ථපාදාදිසන්තානානං කෙසලොමාදි සන්තානානඤ්ච නිබ්බත්ති වඩ්ඪීපවත්තියො නිදස්සෙති. “ජීරණං”ති අහිනවාචත්ථතො භායනං. පාළිපාඨෙ. “ධීතස්ස අඤ්ඤථත්තං”ති අඤ්ඤො පකාරො අඤ්ඤථා. අඤ්ඤථා භාවො අඤ්ඤථත්තං. එතෙන ජරාවසෙනවා නානාරොගාබාධාදිවසෙන වා විපරිණාමො වුත්තො. “තථා අවත්ථාහෙදයොගතො”ති ජාතිරූපමෙව ආදිමිහි නිබ්බත්ති හොති. තතොපරං තමෙව වඩ්ඪී හොති. තතො පරං තමෙව පවත්ති හොතීති එවං තථා අවත්ථාහෙදයොගතො. තෙනාහ “සාහී”ති ආදිං. “පබන්ධයති”ති පබන්ධං කරොති. සඬගහගාථාදීසු පන සුවිඤ්ඤෙය්‍යා. “එත්ථ ච පච්ඡිමානී”ති ආදීසු. වොහාරසිද්ධමත්තභාවං”ති පුග්ගලො සත්තො අත්තා ජීවොතිආදිකා පඤ්ඤත්ති නාම වොහාර සිද්ධමත්තා හොති. සභාවසිද්ධා න හොති. සාහී මහාජනෙහි බන්ධ පඤ්චකං උපාදාය පුග්ගලො නාම අත්ථීති සම්මතත්තා වොහරිතත්තා වොහාරසිද්ධා නාම. සභාවසිද්ධා පන න හොති. තස්මා අරියානං වොහාරෙ පුග්ගලො නාම නත්ථීති සිජ්ඣති. ඉමානි පන රූපානි සභාවසිද්ධත්තා අරියානං වොහාරෙපි අත්ථීති සිජ්ඣන්ති. තෙනාහ “තාදිසෙනා”ති ආදිං. “සුද්ධධම්මගතියා සිද්ධොනා”ති පථවීධාතු නාම සුද්ධධම්මො හොති. සා උජ්ජාදම්පි ගච්ඡති, ජරම්පි ගච්ඡති, හෙදම්පි ගච්ඡති. තස්මා තස්සා උජ්ජාදොපි ජරාපි හෙදොපි සුද්ධධම්මගතියා සිද්ධො නාම. එවං ලක්ඛණරූපානං සුද්ධධම්මගතියිද්ධං පරමත්ථලක්ඛණං වෙදිතබ්බං. තථා විඤ්ඤත්ති ද්වයස්සපි විකාරරූපත්තයස්සපි පරිච්ඡෙද රූපස්සපිති. යථා ච

ඉමෙසං රූපානං. තථා නිබ්බානස්සපි සුද්ධධම්මගතිසිද්ධං පරමත්ථලක්ඛණං අත්ථියෙව. කිලෙසධම්මානි අරියමග්ගෙ අභාවිතෙ භවපරම්පරාය උප්පාදං ගච්ඡන්ති යෙව. භාවිතෙපන අනුප්පාදං නිරොධං ගච්ඡන්ති යෙව. තස්මා කිලෙසධම්මානං අනුප්පාදනිරොධොපි සුද්ධධම්මගතියා සිද්ධො නාම. එවං නිබ්බානස්සපි සුද්ධධම්මගතිසිද්ධං පරමත්ථලක්ඛණං වෙදිතබ්බං. අත්ථි භික්ඛවෙ අජාතං අභූතන්ති ඉදං සුත්තංපි එත්ථ වත්තබ්බං. එතෙන අරියවොහාරෙ නිබ්බානස්ස එකන්තෙන අත්ථිකා භගවතා චූත්තා හොති. තෙනාහ “ඉතරථා”ති ආදිං. “නසභාවතො අනුපලද්ධත්තා අනිප්ඵන්තානි නාම හොන්ති”ති එතෙන එතානි අසභාවරූපානීති ව අලක්ඛණ රූපානීති ව අසම්මසනරූපානීති ව න සක්කා වත්තුංතිපි දීපෙති. කස්මා, යථාසකං සභාවෙහි සභාවචන්තත්තා යථාසකං ලක්ඛණෙ හි සලක්ඛණත්තා පටිසම්භිදාමග්ගෙ සම්මසනඤ්ඤාණං විභඩ්ගෙ ජාතිජරාමරණානම්පි සම්මසිතබ්බධම්මෙසු ආගතත්තාති. අට්ඨසාලිනියම්පි අයමත්ථො චූත්තො යෙව. යථාහ පරිනිප්ඵන්තන්ති පන්තරසරූපානි පරිනිප්ඵන්තානි නාම. දසරූපානි අපරිනිප්ඵන්තානි නාම. යදි අපරිනිප්ඵන්තානි නාම. එවංසති, අසඬ්ඛතානි නාම සීග්ගං. තෙසං යෙව පනරූපානං කායවිකාරො කායවිඤ්ඤත්ති නාම. වච්චිකාරො වච්චිඤ්ඤත්ති නාම. ඡිද්දං විවරං ආකාසධාතු නාම. ලභ්‍රහාවො ලභ්‍රතා නාම. මුද්‍රහාවො මුද්‍රතා නාම. කම්මඤ්ඤහාවො කම්මඤ්ඤතා නාම. නිබ්බත්ති උපවයො නාම. පවත්ති සන්තති නාම. ජීරණාකාරො ජරතා නාම. හුත්වා අභාවාකාරො අනිච්චතා නාමාති සබ්බං පරිනිප්ඵන්තං සඬ්ඛතමෙවාති. තත්ථ “තෙසං යෙව රූපානං”ති නිද්ධාරණෙ භූමිමං. තෙසං යෙව දසන්තං රූපානං මජ්ඣෙකති චූත්තං හොති. “ඉති සබ්බං”ති ඉදං සබ්බං දසවිධං රූපං පරිනිප්ඵන්තමෙව සඬ්ඛතමෙවාති අත්ථො. ඛන්ධවිභඩ්ගට්ඨකථායම්පි චූත්තොව. යථාහ පඤ්චවිපනඛන්ධා පරිනිප්ඵන්තාව හොන්ති, නො අපරිනිප්ඵන්තා. සඬ්ඛතාව, නො අසඬ්ඛතා. අපිච නිප්ඵන්තාපි හොන්ති යෙව. සභාවධම්මෙසුහි නිබ්බානමෙවෙකං අපරිනිප්ඵන්තං අනිප්ඵන්තඤ්චාති ව. නිරොධසමාපත්ති ව නාම පඤ්ඤත්ති ව කථන්ති. නිරොධසමාපත්ති ලොකියලොකුත්තරාති වා සඬ්ඛතාසඬ්ඛතාති වා පරිනිප්ඵන්තාපරිනිප්ඵන්තාති වා න වත්තබ්බා. නිප්ඵන්තා පන හොති. සමාපජ්ජන්තෙන සමාපජ්ජිතබ්බතො. තථා නාමපඤ්ඤත්ති, සාපිහි ලොකියාදිහෙදං නලහති. නිප්ඵන්තා පන හොති. නො අනිප්ඵන්තා. නාමග්ගහණඤ්ඤි ගණ්හන්තොව ගණ්හාතීති ව. එතෙන ලක්ඛණරූපානම්පි නිප්ඵන්තතා සිද්ධා හොති. විසුද්ධි මග්ගෙපන නිප්ඵන්තං අනිප්ඵන්තංතිදුකස්ස නිද්දෙසෙ. අට්ඨාරසවිධං රූපං පරිච්ඡෙදවිකාර ලක්ඛණහාවං අතික්කම්ත්වා සභාවෙනෙව පරිග්ගහෙතබ්බතො නිප්ඵන්තං, සෙසං තබ්බිපරිතතාය අනිප්ඵන්තන්ති ව. නිප්ඵන්තරූපං පන රූපරූපං නාමාති ව. යං චතුහි කම්මාදීහි ජාතං, තං චතුජං නාම. තං ලක්ඛණ රූපවජ්ජං අවසෙසරූපං. ලක්ඛණරූපං පන න කුතොවිජාතන්ති ව චූත්තං. සබ්බඤ්ඤෙතං

අනුදීපනීපාඨ

ආවරියෙහි ගහිතනාමමත්තත්තා වත්තිවිජානුගතං හොති. යං රුච්චති, තං ගහෙත්වා කථෙතබ්බන්ති.

රූපසමුද්දෙසානුදීපනා නිට්ඨිතා.

197. රූපවිභාගෙ. “එකවිධනයං තාව දස්සෙතුං”ති රූපවිභාගතො පථමං දස්සෙතුං. එතෙන එකවිධනයො රූපවිභාගො නාම න තාව හොතීති දස්සෙති. තං න සමෙති. කෙන න සමෙතීති ආහ “වක්ඛන්ති”ති ආදිං. “අජ්ඣක්තිකාදිහෙදෙන විහජන්ති විවක්ඛණා”ති එතෙන සබ්බං රූපං අජ්ඣක්තිකබාහිරවසෙන දුට්ඨන්ති ආදිකො දුට්ඨනයො එව රූපවිභාගනයො නාමාති විඤ්ඤායති. තස්මා තෙන න සමෙතීති චුත්තං හොති. අපිච පාළියං. සහෙතුකා ධම්මා, අහෙතුකා ධම්මාති ආදි දුකෙසු සබ්බං රූපං අහෙතුකමෙව, න සහෙතුකන්ති ආදි නියමකරණමිති රූපවිභාගො එවාති කත්වා තථා චුත්තන්ති ගහෙතබ්බං. “ඉතරානි පනා”ති කාමාවචරන්ති ආදීනි පන. “ජනකෙන පච්චයෙනා”ති පධානවචනමෙතං. උපත්ථම්හකාදි පච්චයාපි ගහෙතබ්බා එව. “සඬගම්මා”ති සමාගන්ත්වා. “කරියතී”ති නිජ්ජාදියති. යොධම්මොති ආදීසු. “පහිනො පි”ති ඡිත්තදනහිත්තදනාදිවසෙන පහිනොපි. “තස්මිං සතී”ති සමුදයජ්ජහානෙ සති. කිච්චපච්චයානං අරහත්ථස්ස ච සක්කත්ථස්ස ච දීපනතො දුට්ඨං අත්ථං දස්සෙතුං. “අට්ඨානත්තා”ති ආදි චුත්තං. “තබ්බිසයස්සා”ති රූපවිසයස්ස. “එවං”ති එවං සන්තෙ. “පහිනං භවිස්සතී”ති අනාගතභවෙ පුන අනුජ්ජාදත්ථාය ඉධෙව පහිනං භවිස්සතීති අත්ථො. තෙනාහ “උච්ඡින්නමුලං”ති ආදිං. “තාලාවත්ථුකතං”ති ඡිත්තතාලක්ඛණකං විය කතං භවිස්සති. “අනභාවං කතං”ති පුන අභාවං කතං. “පාකටො”ති දස්සනාදිකිච්චවිසෙසෙහි පඤ්ඤාතො. “තදුපාදායා”ති තං උපනිධාය. විභාවනිපාඨෙ. “අජ්ඣක්තිකරූපං”ති පදුද්ධාරණං. අත්තානං අධිකිච්ච පවත්තං අජ්ඣක්තං. අජ්ඣක්තමෙව අජ්ඣක්තිකන්ති දස්සෙති “අත්තභාවසඬ්ඛාතං”ති ආදිනා. තං න සුන්දරං. කස්මා, අජ්ඣක්තධම්ම අජ්ඣක්තික ධම්මානඤ්ච අවිසෙසො ආපජ්ජතීති වක්ඛමානකාරණත්තා. “ද්වාරරූපං නාමා”ති පදුද්ධාරපදං. කස්මා ද්වාරරූපං නාමාති ආහ “යථාක්කමං”ති ආදිං. පරතොපි එසන යො. “දෙසනාහෙද රක්ඛණත්ථං”ති දුකදෙසනාහෙදතො රක්ඛණත්ථං. තත්ථ දෙසනාහෙදො නාම රූපකණ්ඨෙ පඤ්චවිඤ්ඤාණානං වත්ථු රූපඤ්ච, න වත්ථු රූපඤ්ච, ආරම්මණ රූපඤ්ච, න ආරම්මණ රූපඤ්ච වත්ථා මනොවිඤ්ඤාණස්ස න චුත්තං. යදි චුච්චෙයා, ආරම්මණදුකෙ මනොවිඤ්ඤාණස්ස ආරම්මණ රූපං, න ආරම්මණ රූපන්ති දුකපදං න ලබ්භෙයා. අයං දෙසනාහෙදො නාම. වත්ථුදුකෙසු හදයවත්ථුවසෙන ලබ්භමානං මනොවිඤ්ඤාණදුකං න චුත්තන්ති. “ථුලසභාවත්තා”ති සුඛමරූපං උපාදාය චුත්තං. “දුරෙ පවත්තස්සපි”ති යථා සුඛමරූපං අත්තතො සරීරෙ පවත්තමිති ඤාණෙන සීසං පරිග්ගහෙතුං න සක්කා හොති, තථා ඉදං. ඉමස්ස

පන දුරෙ පවත්තස්සපි. “ගහණයොග්‍යත්තා”ති ඤාණෙන පරිග්ගහණපත්තත්තාති අධිප්පායො. විභාවනිපාඨෙ. “සයංනිස්සයවසෙන වා”ති සයඤ්ච නිස්සය මහාභූතවසෙන ව. තත්ථ සයං සම්පත්තා නාම ඵොට්ඨබ්බධාතුයො. නිස්සයවසෙන සම්පත්තා නාම ගන්ධරසා. උභයථාපි අසම්පත්තා නාම චක්ඛු රූප, සොත සද්දා. යො පටිමුඛභාවො අත්ථි, යං අඤ්ඤමඤ්ඤපතනං අත්ථිති යොජනා. න ච තාති අඤ්ඤප්පකාරාති එව සක්කා භවිතුන්ති සම්බන්ධො. “අනුග්ගහ උපසාතවසෙනා”ති වඩ්ඪනත්ථාය අනුග්ගහවසෙන, භායනාදි අත්ථාය උපසාතවසෙන. “යං කිඤ්ථි”ති චතුසමුට්ඨානිකරූපං ගණ්හාති. “ආදින්නපරාමට්ඨත්තා”ති තණ්හාමානෙහි එතං මම එසොහමස්මිතිආදින්නත්තා, දිට්ඨියා එසො මෙ අත්තාති පරාමට්ඨත්තා ව. “නිව්වකාලං පවත්තිවසෙනා”ති එකෙන ජනකකම්මෙන පටිසන්ධික්ඛණතො පට්ඨාය නිව්වකාලං පවත්තිවසෙන. “උපවරියති”ති වොහරියති. “අත්ථවිසෙසබොධො”ති රූපාරම්මණස්ස කිව්වවිසෙසබොධො. “අසම්පත්තවසෙනා”ති විසයට්ඨානං සයං අසම්පජ්ජනවසෙන. අත්තනොධානං වා විසයස්ස අසම්පජ්ජනවසෙන. තත්ථ විසයස්ස අසම්පත්තං දස්සෙන්නො “තත්ථා”තිආදිමාහ. තථා සොතසද්දෙසු ච අඤ්ඤමඤ්ඤං ලග්ගිත්වා උප්පජ්ජමානෙසු. “සම්පත්තියා එවා”ති සම්පජ්ජනත්ථාය එව. තථා ආපො ච සම්පත්තියා එව පච්චයොති යොජනා. දුබ්බලපථවි එව සන්නිස්සයො යස්සාති විග්ගහො. “අස්සා”ති චක්ඛුස්ස. “සොතස්සපනකථං”ති සොතස්ස අසම්පත්තග්ගහණං කථං පාකථං. සම්පත්තග්ගහණං එව පාකථන්ති දීපෙති. තෙනාහ “තත්ථහි”තිආදිං. දක්ඛණපස්සතො වා සුය්‍යති, චෙතියාදිකස්ස පුරත්ථිමදිසාභාගෙ ධිතානන්ති අධිප්පායො. “පටිසට්ටනානිසංසො”ති සොතෙසු පටිසට්ටනවෙගො. “තෙසං”ති ආසන්නෙවා දුරෙ වා ධිතානං. භොතු දුරෙ ධිතානං විරෙන සුතොති අභිමානො. කස්මා පන උජුකං අසුත්වා දක්ඛණපස්සතොවා උත්තරපස්සතො වා සුණෙය්‍ය, අසුය්‍යමානො භවෙය්‍යාති පුච්ඡා. තං කථෙන්නො “අපිවා”තිආදිමාහ. විභාවනිපාඨෙ. “ගන්ත්වා විසයදෙසං තං, ඵරිත්වා ගණ්හතිති වෙ”ති තං චක්ඛුසොත ද්වයං දුරෙවිසයානං උප්පන්නදෙසං ඵරිත්වා ගණ්හතිති වෙවදෙය්‍යාති අත්ථො. දුරෙය්ත්වා පස්සන්නො සුණන්නො ච මහන්තම්පිපබ්බතං එකක්ඛණෙ පස්සති, මහන්තංපි මෙසසද්දං එකක්ඛණෙ සුණාති. තස්මා උභයං අසම්පත්තගොචරන්ති විඤ්ඤායති. ඉමස්මිං වචනෙ යත්වා ඉදං පරිකප්පවචනං දස්සෙති තං ද්වයං විසයප්පදෙසං ගන්ත්වා මහන්තංපි පබ්බතං වා මෙසසද්දං වා ඵරිත්වා ගණ්හාති. තස්මා මහන්තංපි පස්සති, සුණාති. න අසම්පත්තගොචරත්තා මහන්තං පස්සති සුණාතිති කොචි වදෙය්‍යාති වුත්තං භොති. අධිට්ඨානවිධානෙපි තස්ස සො ගොචරො සියාති. එවංසති, දිබ්බචක්ඛු දිබ්බසොතාහිඤ්ඤානං අධිට්ඨානවිධානෙපි සො රූපසද්දවිසයො තස්ස පසාදචක්ඛුසොතස්ස ගොචරො සියාති අභිඤ්ඤාධිට්ඨාන කිව්වං නාම නත්ථි. චක්ඛුසොතං දෙවලොකම්පි ගන්ත්වා දිබ්බරූපම්පි දිබ්බසද්දම්පි ගණ්හෙය්‍ය. න

අනුදීපනීපාඨ

පන ගණ්හාති. තස්මා තස්ස විසයදෙසගමනඤ්ච මහන්තදෙසඵරණඤ්ච න වින්තෙතබ්බන්ති චුත්තං හොති.

රූපවිභාගානුදීපනා නිට්ඨිතා.

158. රූපසමුට්ඨානෙ. සුත්තන්තෙසු චෙතනාසම්පයුත්තා අභිජ්ඣාදයොපි කම්මන්ති චුත්තා. තෙ පන පට්ඨානෙ කම්මපච්චයං පත්වා තප්පච්චයකිච්චං න සාධෙත්ති, චෙතනා ඵච සාධෙත්ති ආහ “සා යෙවා”ති ආදිං. “තං සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානං”ති හෙතුහි ච හෙතුසම්පයුත්තකධම්මෙහි ච සමුට්ඨානානඤ්ච රූපානන්ති අත්ථවසෙන චෙතසිකධම්මානම්පි රූපසමුට්ඨාපකතා සිද්ධා හොති. සො හි උදයති පසවතීති සම්බන්ධො. “කප්පසණ්ඨාපනවසෙනා”ති කප්පජ්ජනිට්ඨාපනවසෙන. අජ්ඣත්තිකසද්දො ඡසු චක්ඛාදීසු අජ්ඣත්තිකායතනෙ ස්වෙව පවත්ති. ඉධ පන සකලං අජ්ඣත්තසන්තානං අධිජ්ජෙතන්ති ආහ “අජ්ඣත්ත සන්තානෙති පන චත්තබ්බං”ති. “බණ්ණෙ බණ්ණෙ”ති විච්ඡාවචනං. “විච්ඡා”ති ච බහුසුබණ්ණෙසු බ්‍යාපනන්ති ආහ “තීසුතීසුබණ්ණෙසු”ති.

යමකපාඨෙසු. යස්ස වා පන පුග්ගලස්ස. “නිරුජ්ඣති”ති හඬගක්ඛණ සමඬගිතමාහ. “උජ්ජජ්ජති”ති උජ්ජාදක්ඛණ සමඬගිතං. “ඉති”ති අයං පුච්ඡා. “නො”ති පටික්ඛෙපො. සමුදයසච්චස්ස හඬගක්ඛණෙ දුක්ඛසච්චභූතස්ස රූපස්සවා නාමස්සවා උජ්ජාදො නාම නත්ථීති චුත්තං හොති. යස්ස කුසලා ධම්මා උජ්ජජ්ජන්ති, යස්ස අකුසලා ධම්මා උජ්ජජ්ජන්තිති ද්වෙ පාඨාගහෙතබ්බා. “නො”ති කුසලාකුසල ධම්මානං උජ්ජාදක්ඛණෙ අබ්‍යාකතභූතානං රූපානං වා නාමානං වා නිරොධො නාම නත්ථීති චුත්තං හොති. තෙසුපාඨෙසු කෙසඤ්චිවාදීනං වචනොකාසං දස්සෙතුං “අරූපභවං”ති ආදී චුත්තං. “චෙ”ති කොච්චාදී වෙච්චදෙය්‍ය. “නා”ති න චත්තබ්බං. “උජ්ජජ්ජති”ති ච උද්ධවා සියුන්ති සම්බන්ධො. “ඉතරත්ථ වා”ති තතො ඉතරස්මිං යස්ස කුසලා ධම්මාති ආදීපාඨෙ ව. “තම්පි නා”ති තම්පි වචනං න චත්තබ්බන්ති අත්ථො. “පුරිමකොට්ඨාසෙ”ති අසඤ්ඤසන්තානං තෙසං තත්ථාති ඉමස්මිං පුරිමපක්ඛෙති අධිජ්ජායො. “පච්ඡිමකොට්ඨාසෙ”ති සබ්බෙසං වචන්තානං පවත්තෙ විත්තස්සහඬගක්ඛණෙති ඉමස්මිං පච්ඡිම පක්ඛෙ. වචන්තානං ඉච්චෙව චුත්තං සියා, න පවත්තෙ විත්තස්ස හඬගක්ඛණෙති, නො ච න චුත්තං, තස්මා විඤ්ඤායති පවත්තෙ විත්තස්ස හඬගක්ඛණෙ රූපජීවිතින්ද්‍රියම්පි න උජ්ජජ්ජතිති. රූපජීවිතින්ද්‍රියෙ ච අනුප්පජ්ජමානෙ සති, සබ්බාති කම්මජරූපාති උතුජරූපාති ආභාරජරූපාති ච විත්තස්ස හඬගක්ඛණෙ නුප්පජ්ජන්තිති විඤ්ඤාතබ්බං හොතීති අධිජ්ජායො. “පච්ඡිමකොට්ඨාසෙ”ති සබ්බෙසං වචන්තානං පවත්තෙ විත්තස්ස හඬගක්ඛණෙති ඉමස්මිං පච්ඡිමපක්ඛෙ. තත්ථ ච පවත්තෙ විත්තස්ස

හඬගක්බණෙති ඉදං අධිප්පෙනං. එවං පාළිසාධකං දස්සෙත්වා ඉදානි යුත්තිසාධකං දස්සෙත්තො “යස්මා චා”තිආදිමාහ. “තස්සා”ති ආනන්දා වරියස්ස මූලට්ඨකාකාරස්ස. විභාවතියං. හඬගෙ රූපස්ස නුප්පාදො, විත්තජානං වසෙන චා. ආරුප්පං වාපි සන්ධාය, භාසිතො යමකස්ස හි. න විත්තට්ඨිති හඬගෙ ව, න රූපස්ස අසම්භවො. ති වුත්තං. තත්ථ “න හි න විත්තට්ඨිති”ති විත්තස්සධීති නාම න හි නත්ථි. “හඬගෙවා”ති විත්තස්සහඬගක්බණෙ ව. තං අසම්භාවෙන්තො “යමකපාළියො පනා”තිආදිමාහ. “නානත්ථා නානාත්තාඤ්ජනා”ති එතෙන පාළිසංසන්දනා නාම ගරුකත්තබ්බාති දීපෙති. “ගම්භිරො ව සත්ථු අධිප්පායො”ති එතෙන අත්තානං සත්ථුමතඤ්ඤං කත්වා ඉදං සන්ධාය එතං සන්ධායාති වත්තුං දුක්කරන්ති දීපෙති. “සුද්ධං අරූපමෙවා”ති සුද්ධං අරූපප්පට්ඨසන්ධිං එව. ඡ වත්තාලීසවිත්තාති රූපං ජනෙතුං න සක්කොන්ති. එවං සති අරූපවිපාකවජ්ජිතන්ති කස්මා වුත්තන්ති ආහ “අරූපවිපාකාපනා”තිආදිං. විභාවනිපාඨෙ. “හෙතුනො”ති රූපවිරාගභාවනා කම්මසඬ්ඛාතස්ස හෙතුස්ස. “තබ්බිධුරතායා”ති රූපවිරුද්ධතාය. රූපාරූපවිරාගභාවනාභූතො මග්ගො. තෙන නිබ්බත්තස්ස. රූපොකායො නාම කාමරූපභවො. විභාවනිපාඨෙ. “එකුන න වුතිභවඬගස්සෙ චා”ති පවත්තිකාලෙ රූපජනකස්ස එකුන න වුතිභවඬග විත්තස්සාති අත්ථො. තත්ථ පන අරූපවිපාකං පවත්තිකාලෙපි රූපජනකං න භොතීති ආහ “තත්ථා”තිආදිං. කෙච් පන පට්ඨසන්ධි විත්තස්ස උප්පාදක්බණෙ රූපං පච්ඡාජාත පච්චයං න ලහති. ධීතික්බණෙ රූපං පරතො හවඬගවිත්තතො පච්ඡාජාතපච්චයං ලහතීති වදන්ති. තං න ගහෙතබ්බන්ති දස්සෙතුං “න හි අත්තනා”තිආදි වුත්තං. සයං විජ්ජමානො භුත්වා උපකාරකො පච්චයො අත්ථිපච්චයො. පච්ඡාජාතො ච තස්ස එකදෙයො. “ආයුසඬ්ඛාරානං”ති උස්මාදීනං. “තං”ති බිණාසවානං වුතිවිත්තං. “යථාහා”ති යො ටෙරො කිං ආහ. “වුත්තං”ති අට්ඨකථායං වුත්තං. ඉති පන වචනතො අඤ්ඤෙසංපි වුතිවිත්තං රූපං න සමුට්ඨාපෙතීති විඤ්ඤායතීති පධානවචනං. පන සද්දො අරුචි ජොතකො. “තථා වුත්තෙපි”ති ජොතෙති. වච්ඡඬ්ඛාරො නාම විතක්කවිචාරො. කායසඬ්ඛාරො නාම අස්සාසපස්සාසවාතො. යො සබ්බෙසංපි කාමසත්තානං වුති විත්තස්ස උප්පාදක්බණෙ ච තතො පුරිමවිත්තස්ස උප්පාදක්බණෙ ච නනිරුජ්ඣතීති වචනෙන වුතිවිත්තතො පුබ්බභාගෙයෙව අස්සාසපස්සාසානං අභාවං ඤාපෙති. නනු ඉමිස්සං පාළියං වුතිකාලෙ අස්සාසපස්සාසස්ස අභාවං වදති. අඤ්ඤෙසං විත්තජරූපානං අභාවං න වදති. තස්මා ඉමාය පාළියා සබ්බෙසම්පි වුතිවිත්තං අස්සාසපස්සාසං න ජනෙතීති විඤ්ඤායති. න අඤ්ඤාති විත්තජරූපානීති වොදනා. තං පරිහරන්තො “න හි”තිආදිමාහ. න හි රූපසමුට්ඨාපකවිත්තස්ස කායසඬ්ඛාර සමුට්ඨාපනං අත්ථිති සම්බන්ධො. “ගබ්හගමනාදිවිනිබද්ධාභාවෙ”ති මාතුකුච්ඡිමිහි ගතස්ස අස්සාසපස්සායො න උප්පජ්ජති, තථා උදකෙ නිමුග්ගස්ස. බාළ්භං විසඤ්ඤිභූතස්ස. චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජන්තස්ස. නිරොධසමාපත්තිං

අනුදීපනීපාඨ

සමාපජ්ජන්තස්ස. රූපාරූපහවෙ යීතස්සාති. තස්මා එතෙගබ්භගමනාදයො අස්සාසපස්සාසං විනිබ්ද්ධන්ති නිවාරෙන්තීති ගබ්භගමනාදිවිනිබ්ද්ධා. තෙසං අභාවොති විග්ගහො. විනා ඉමෙහි කාරණෙහි අස්සාසපස්සාසස්ස ච අඤ්ඤවිත්තජරූපානඤ්ඤ විසෙසො නත්ථීති චුත්තං හොති. අඤ්ඤංපි යුත්තිං දස්සෙති “චුතො වා”තිආදිනා. චුතො ව හොති, අස්ස විත්තසමුට්ඨාන රූපඤ්ඤ පචත්තතීති න ච යුත්තන්ති යොජනා. සො ච සුට්ඨ ඔළාරිකො රූපධම්මො. ඉති තස්මා න සක්කා චත්තුංති සම්බන්ධො. “ඉමස්ස අත්ථස්සා”ති චත්ථා තං අත්ථං වදති “ඔළාරිකස්සා”තිආදිනා. “කතීපය බණමත්තං”ති පන්තරසබණසොළසබණමත්තං. “විත්තජරූපජ්ජපචත්තියා”ති

විත්තජරූපජ්ජපචත්තනතො. දුබ්බලා හොන්ති, තදා පඤ්ඤාරම්මණානිපි පඤ්ඤවද්ධාරෙසු ආපාතං නාගච්ඡන්ති. “පච්චයපරිත්තතාය වා”ති තදා පච්ඡාජාතපච්චයස්ස අලාභතො චුත්තං. දුබ්බලා හොන්ති. තදා දුබ්බලත්තා එව පඤ්ඤාරම්මණානි පඤ්ඤවද්ධාරෙසු ආපාතං නාගච්ඡන්ති. පරියොසානෙපි එකවිත්තක්බණමත්තෙ. චත්ථස්ස ආදිඅන්තනිස්සිතානි පටිසන්ධික්බණ ආදිමිහි නිස්සිතානි. මරණාසන්නකාලෙ අන්තෙ නිස්සිතානි. සමදුබ්බලානි එව හොන්ති. තස්මා යථා සබ්බපටිසන්ධිවිත්තමිපි රූපං න ජනෙති, තථා සබ්බචුතිවිත්තමිපි රූපං න ජනෙති සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති. “පාළිවිරොධං”ති පුබ්බෙ දස්සිතාය සඬ්ඛාර යමකපාළියා විරොධං. “කාරණං චුත්තමෙවා”ති විත්තඤ්ඤි උප්පාදක්බණෙ එව පරිපුණ්ණං පච්චයං ලභිත්වා බලවං හොතීති චුත්තමෙව. “තං”ති අප්පනාජවනං. අවලමානං හුත්වා. “අබ්බොකිණ්ණෙ”ති වීථිවිත්ත වාරෙන්ත අවොකිණ්ණෙ. න තථා පචත්තමානෙසු අඬ්ඛානි ඔසිදන්ති, යථා යපිතානෙව හුත්වා පචත්තන්ති. “න තතොපරං”ති තතො අතිරෙකං රූපවිසෙසං න ජනෙති. “කිඤ්චි”ති කිඤ්චිවිත්තං. “උත්තරකිච්චං”ති උපරූපරිකිච්චං. “අට්ඨ පුපුජ්ජනානං”ති අට්ඨ සොමනස්ස ජවනානි භසනංපි ජනෙත්ති. ඡ ජවනානි පඤ්ඤජවනානීති අධිකාරො. තෙසං බුද්ධානං. සිතකම්මස්සාති සම්බන්ධො. සිතකම්මං නාම මිහිතකම්මං. “කාරණං චුත්තමෙවා”ති ‘රූපස්ස පන උපත්ථම්භකභූතා උතුආභාරා පච්ඡාජාතපච්චය ධම්මා ච යීතික්බණෙ එව ඵරන්තී’ති එවං කාරණං චුත්තමෙව. “උතුතො බලවහාවො”ති රූපුප්පාදනත්ථාය බලවහාවො. සන්තතිධීතියා බලවහාවො පන පච්ඡාජාතපච්චයායත්තො හොති. රූපං න සමුට්ඨාපෙය්‍යා. තො න සමුට්ඨාපෙතීති ආහ “චක්ඛති වා”තිආදිං. අජ්ඣත්ත සන්තානගතො ච බහිද්ධාසන්තානගතො ච දුට්ඨාහාරොති සම්බන්ධො.

එත්ථවාතිආදීසු. උතු පඤ්ඤවිධො. අජ්ඣත්තසන්තානෙ චතුප්පසෙන චතුබ්බිධො, බහිද්ධා සන්තානෙ උතුප්පසෙන එකො. තථා ආහාරොපි පඤ්ඤවිධො. තෙසු යපෙත්වා බහිද්ධාහාරං අවසෙසානං අජ්ඣත්ත සන්තානෙ රූපසමුට්ඨාපනෙ විවාදො නත්ථී. බහිද්ධාහාරස්ස පන අජ්ඣත්තසන්තානෙ රූපසමුට්ඨාපනෙ විවාදො අත්ථීති තං දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදිමාහ.

“උතුම්භානං වියා”ති උතුම්භානං අජ්ඣත්තසන්නානෙ රූපසමුට්ඨාපනං වියා. අට්ඨකථාපාඨයෙ. “දන්තවිචුණ්ණිකං පනා”ති දන්තෙහි සඬබ්බදිත්වා විචුණ්ණං කතං පන. “සිත්ථං”ති හත්තවුණ්ණසිත්ථං. ටීකාපාඨයෙ. “සා”ති බහිද්ධා ඔජා. “නසඬබ්බදිතො”ති න සුට්ඨබ්බදිතො. “තත්තකෙනපි”ති මුඛෙයපිතමත්තෙනපි. “අබ්භන්තරස්සා”ති අජ්ඣත්තාභාරස්ස. “අට්ඨඅට්ඨරූපානි සමුට්ඨාපෙති”ති උපත්ථම්භනවසෙන සමුට්ඨාපෙති, ජනන වසෙන පන අජ්ඣත්තකාභාරො එව සමුට්ඨාපෙතිති අධිජ්ජායො. “උපාදින්නකා”ති අජ්ඣත්ත සම්භූතා වුව්වත්ති. බහිද්ධා ඔජාපි රූපං සමුට්ඨාපෙති යෙවාති සම්බන්ධො. “තෙනඋතුනා”ති අජ්ඣත්ත උතුනා. “සෙදියමානා”ති උස්මාපියමානා. “තාය ව ඔජායා”ති අජ්ඣත්ත ඔජාය. “මෙදසිනෙහුපවය වසෙනා”ති මෙදකොට්ඨාසරසසිනෙහ කොට්ඨාසානං වඩ්ඪනවසෙන. ඉතරානි පන තීණරූපසමුට්ඨානානි. පාළිපාඨයෙ. “ඉන්ද්‍රියානී”ති වක්ඛදීනි ඉන්ද්‍රිය රූපානි. “විභාරො”ති සමාපත්ති එව වුව්වති. සමාපත්ති විත්තෙන ජාතත්තා තානි ඉන්ද්‍රියානි විජ්ජසන්න නීති කත්වා කස්මා වුත්තන්ති පුච්ඡති. “උපවරිතත්තා”ති යානුපවාසරෙන වොහරිතත්තා. “තෙසං න වන්නං”ති ඉන්ද්‍රියරූපානං. නිධිකණ්ඩපාඨයෙ. සුන්දරො වණ්ණො යස්සාති සුවණ්ණො. සුවණ්ණස්ස භාවො සුවණ්ණතා. තථාසුස්සරතා. “සරො”ති ව සද්දො වුව්වති. “සුසණ්ඨානං”ති අඬගපච්චඩ්ගානං සුට්ඨසණ්ඨානං. “සුරූපතා”ති සුන්දරරූපකායතා. “යථා”ති යෙනආකාරෙන සණ්ඨිතෙ සති. තථා තෙන ආකාරෙන සණ්ඨිතා හොතීති යොජනා.

ලහුතාදිත්තයෙ. දන්ධත්තාදිකරානං ධාතුක්ඛොභානං පටිපක්ඛෙහි පච්චයෙහි සමුට්ඨානීති විග්ගහො. “එතස්සා”ති ලහුතාදිත්තයස්ස වුත්තා. තස්මා එතං ලහුතාදිත්තයං කම්මසමුට්ඨානන්ති වත්තබ්බන්ති අධිජ්ජායො. “යමකෙසුපි අද්ධාපච්චුජ්ජන්තෙනෙව ගහිතො”ති යස්ස වක්ඛායතනං උජ්ජජ්ජති, තස්ස සොතායතනං උජ්ජජ්ජති. සවක්ඛුකානං අසොතකානං උපජ්ජන්නානං තෙසං වක්ඛායතනං උජ්ජජ්ජතිආදීසු උජ්ජාදවාසෙ පටිසන්ධිවසෙන, නිරොධවාසෙ වුතිවසෙන අද්ධාපච්චුජ්ජන්නංව වුත්තන්ති අධිජ්ජායො. අකම්මජානං පවත්තිකාලෙ කාලභෙදො වුත්තොති. “කම්මවිපාකජා ආබාධානි වුත්තං”ති වීරීමුත්තසඬගහෙ උපච්ඡෙදකකම්මදීපනියං ‘අත්ථි වාත සමුට්ඨිතා ආබාධා. ල. අත්ථි කම්මවිපාකජා ආබාධා’ති වුත්තං. තානි උපච්ඡෙදකපසාතක කම්මානිපි විපත්තියො ලභමානානි එව බොහෙත්වා නානාබාධෙ උජ්ජාදෙන්තීති සම්බන්ධො. සරීරෙ යන්ති තිට්ඨන්තීති සරීරට්ඨකා. “තදනුගතිකානි එව හොන්තී”ති කම්මජාදීනිපි බුබ්භිතානි එව හොන්තීති අධිජ්ජායො. එතෙන අට්ඨසු කාරණෙසු යෙනකෙනවිකාරණෙන වක්ඛුරොගාදිකෙ ආබාධෙ ජාතෙ තස්මිං අඬගෙ පවත්තානි සබ්බානි රොගසමුට්ඨානානි ආබාධභාවං ගච්ඡන්තියෙව. එවං සන්තෙපි තජ්ජරියාපන්නානි කම්මජරූපානි

අනුදීපනීපාඨ

තදනුගතිකභාවෙන ආබාධභාවං ගච්ඡන්ති, න උජුක්කතො කම්මවසෙනාති දීපෙති. කම්මසමුට්ඨානො ආබාධො නාම නත්ථී. තථාපි අට්ඨසු ආබාධෙසුපි අත්ථී වාතසමුට්ඨානා ආබාධාතිආදීසු විය අත්ථී කම්මසමුට්ඨානා ආබාධාති අවත්වා අත්ථී කම්මවිපාකජා ආබාධාති වුත්තං. තත්ථ උපපිළකො පසාතකකම්මානංවසෙන උප්පන්නො යොකොවිධාතුක්ඛොහො සුත්තන්තපරියායෙ න කම්මවිපාකොති වුව්චතිසෙව. තතො ජාතො යොකොවි ආබාධො කම්මවිපාකජොති වුත්තොති. සුගම්භීරමිදංයානං. සුට්ඨුවිචාරෙත්වා කට්ඨෙත්ඛං. “යතො”ති යස්මා කම්මසමුට්ඨානා බාධපච්චයා. ෧. ලබ්භමානො සීයා. කෙවලං සො කම්මසමුට්ඨානො ආබාධො නාම නත්ථීති යොජනා. “අවිහිංසා කම්මනිබ්බත්තා”ති මෙත්තාකරුණාකම්මනිබ්බත්තා. සුවිදුරතායවෙව නිරාබාධා හොන්තිති සම්බන්ධො. “සණ්ඨිතියා”ති දුක්ඛොභතීයෙ විසෙසනපදං. හෙතුපදං වා දට්ඨබ්බං. බොහෙතුං දුක්ඛරා දුක්ඛොභතීයා. “කාමං”ති කිඤ්චාපීති අත්ථෙ නිපාතපදං. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤායාං.

“වුව්චතෙ”තිආදීසු. රූපපච්චයධම්මානං පච්චයකිච්චං තිව්ධං. ජනනඤ්ච උපත්ථම්භනඤ්ච අනුපාලනඤ්ච. තත්ථ ජනනකිච්චං ජනෙතබ්බානං ජාතික්ඛණෙ ඵල ලබ්භති. සෙසද්වයං පන ඨිතික්ඛණෙපි ලබ්භති. භඬගක්ඛණෙ පන සබ්බං පච්චයකිච්චං නත්ථී. තත්ථ ජනනකිච්චවසෙන විචාරෙත්තො “රූපජනකානං”තිආදිමාහ. “අපිවා”තිආදීසු. “තාසං”ති උපවයසන්තතිනං, ජරතා අනිච්චතානඤ්ච. “තෙසු”ති කුතොවි සමුට්ඨානෙසු. ඉධ පන අභිධම්මත්ථ සඬගහෙපන. “ඵලං සන්තෙපි”ති පච්චයවිසෙසෙන අදිස්සමානවිසෙසත්ථෙපි. “සාරතර”න්ති අතිසාරභූතං. “සෙයොයා”ති සෙට්ඨො.

රූපසමුට්ඨානානුදීපනා නිට්ඨිතා.

169. කලාපයොජනායං. “සඬබානෙ”ති ගණනෙ. “තෙනා”ති සඬබානට්ඨෙත ඵකසද්දෙන දස්සෙතීති සම්බන්ධො. “පිණ්ඩි”ති ඵකග්ගෙනො. මූලට්ඨකාපාඨෙ. “උප්පාදාදිප්පවත්තිතො”ති උප්පාදාදිවසෙන පවත්තනතො. “ඉතී”ති තස්මා. උපාදාරූපානි ත්වෙව වුව්චන්ති. “ඵලං විකාරපරිවෘද්ධ රූපානි ව යොජෙතබ්බානී”ති පඤ්චවිකාරරූපානි කලාපස්සෙව වොපනාදිසභාවා හොන්ති, න ඵකමෙකස්ස රූපස්ස. තස්මා තානි ඵකෙකස්මි. කලාපෙ ඵකෙකානි ඵල හොන්ති. පරිවෘද්ධරූපං පන කලාපපරියාපන්නං රූපං න හොති. තස්මා ද්වින්නං ද්වින්නං කලාපානං අන්තරා තංපි ඵකෙකමෙව හොතීති දට්ඨබ්බං. “චතුන්නං මහාභූතානං නිස්සයතා සම්භවතො”ති ඵත්ථ චතුන්නං මහාභූතානංපි ලක්ඛණමත්තෙන නානත්තං හොති, පවත්තිවසෙන පන ඵකග්ගනත්තා සඬබානට්ඨෙතපි ඵකො නිස්සයොති වත්තබ්බමෙව.

එවඤ්ඤාසති එකසද්දස්ස අත්ථ චලනං නත්ථීති. “තෙන සද්දෙනා”ති විත්තජසද්දෙන. අත්තානං මොචෙන්තො “අධිජ්ජායෙනා”ති ආහ. ථෙරස්ස අධිජ්ජායෙනාති වුත්තං හොති. අත්තනො අධිජ්ජායං දස්සෙන්තො “එත්ථ පනා”තිආදිමාහ. තත්ථ “සද්දෙනා”ති විත්තජසද්දෙන. “තායවාවායා”ති වචිමයසද්දෙනාති අත්ථො. “විඤ්ඤත්තී”ති විඤ්ඤාපනං ඉච්චෙවත්ථො. විඤ්ඤාපෙතීති විඤ්ඤාපිතො. තස්ස භාවො විඤ්ඤාවිතත්තං. විතක්කවිජ්ජාරසද්දො නාම කස්සවි මහත්තං අත්ථං විත්තෙන්තස්ස සොකවසෙන වා තුට්ඨිවසෙන වා බලවවිතක්කො පවත්තති. සො සොකං වා තුට්ඨිං වා සන්ධාරෙ තුං අසක්කොන්තො දුතියෙන සද්ධිං මත්තෙන්තො විය අත්තනො මුඛෙයෙව අබ්බත්තං සද්දං කත්වා සමුදිරති. පකතිජනො තං සද්දමත්තං සුභාති වා න වාසුභාති. සුභන්තොපි අක්ඛරං වා අත්ථං වා අධිජ්ජායං වා න ජානාති. දිබ්බසොතෙන වා විජ්ජාසොතෙන වාසුභන්තො අක්ඛරංපි අත්ථංපි අධිජ්ජායංපි ජානාති. ජානිත්වා එවංපි තෙ මනො, ඉත්ථංපි තෙ මනොතිආදිසති. අයං විතක්කවිජ්ජාරසද්දො නාම. සො විඤ්ඤත්තිරහිතො සොතවිඤ්ඤෙයොයාති මහාඅට්ඨකථායං වුත්තො. සඬගහකාරොපන වචිමයසද්දෙනාම විඤ්ඤත්තිරහිතොති වා අසොතවිඤ්ඤෙයොයාති වා නත්ථීති පටික්ඛිපති. “ආගතෙ”ති අට්ඨකථාසු ආගතෙ. “පච්චෙතබ්බා”ති සද්ධාතබ්බා. “ටිකාසුපනස්සා”ති අස්සසච්චසඬ්ඛෙපස්ස ද්විසුටිකාසු. අක්ඛරඤ්ඤව පදඤ්ඤව බ්බසද්දෙනාති අත්ථො වාති ද්වන්ද්වො. අප්පඤ්ඤායමානා අක්ඛරපදබ්බසද්දෙනාති යස්සාති විග්ගහො. “අන්ධදම්මොදිනං”ති අන්ධජාතිකදම්මොදිනාදිනං මිලක්ඛුනං. “උක්කාසිතසද්දො ව බ්බිතසද්දො ව වම්බසද්දො ව ඡඩ්ඛිතසද්දො වාති ද්වන්ද්වො. ආදිසද්දෙන තාදිසා උග්ගාර හික්කාර හසිත රොදිතාදියො සඬගහණාති. සෙසමෙත්ථසු විඤ්ඤෙයොයං.

කලාපයොජනානුදීපනා නිට්ඨිතා.

161. රූපජ්ජවත්තික්කමෙ. නපුග්ගලවසෙන විසෙසනං හොති. භූමිවසෙන විසෙසනං හොති. තඤ්ඤව බො පවත්තිකාලවසෙනාති අධිජ්ජායො.

එත්ථවාතිආදිසු. පුරිමෙසු ද්විසු යොනිසු පාලිනසෙන වෙදිතබ්බාති සම්බන්ධො. නික්ඛන්තා, ඉති තස්මා අණ්ඩජාති ව ජලාබ්බජාති ව වුව්චන්ති. කථං අයං නයො පාලිනසො නාම හොතීති. පාලියං අණ්ඩකොසං වත්ථිකොසං අහිනිබ්බිජ්ජ අහිනිබ්බිජ්ජ ජායන්තීති වචනෙන අණ්ඩතො ජලාබ්බතො ජාතා විජාතා නික්ඛන්තාති අත්ථො විඤ්ඤායති. අට්ඨකථායං පන අණ්ඩෙජාතා ජලාබ්බමිහිජාතාති වුත්තං. ගබ්භපලිවෙදනාසයො නාම යෙන පලිවෙදීතො ගබ්භො තිට්ඨති. විභාවනිපාඨෙ “උක්කංසගති පරිච්ඡෙදවසෙනා”ති උක්කට්ඨජ්ජවත්තිනියමනවසෙන. උක්කට්ඨනායවසෙනාති වුත්තං හොති. අහිරූපස්ස කඤ්ඤා දාතබ්බාති එත්ථ කඤ්ඤා දාතබ්බාති සාමඤ්ඤතො

අනුදීපනීපාඨ

වුත්තෙපි අභිරුපස්ස පුරිසස්සානි වුත්තත්තා කඤ්ඤාපි අභිරුපකඤ්ඤා එව විඤ්ඤායති. අයං උක්කට්ඨනයො නාම. “තත්ථ තානි සබ්බානී”ති ආදීසු. තානි සබ්බානිපි චක්ඛු සොත ඝාත භාව ද්වයානි න ඔමකෙන කම්මෙන ලබ්භති. උක්කට්ඨයෙන කම්මෙන එව ලබ්භතීති අධිප්පායො. විභඩ්ගපායො. සද්දායතනං නාම පටිසන්ධිකාලෙ න ලබ්භතීති වුත්තං “එකාදසායතනානී”ති. චක්ඛුවෙකල්ලස්ස දස, සොතවෙකල්ලස්ස අපරානිදස, චක්ඛු සොතවෙකල්ලස්සනව, ගබ්භසෙය්‍යස්සවසෙන සත්තායතනානි. පාළියං ඔපපාති කගබ්භසෙය්‍යකානං එව වුත්තත්තා “පාළියං අවුත්තං පිපනා”ති වුත්තං. අවුත්තම්පි චක්ඛාදිවෙකල්ලං. “අඤ්ඤාමඤ්ඤං අවිනාභාවවුත්තිතා වුත්තා”ති කථං වුත්තා යස්ස ඝාතායතනං උප්පජ්ජති, තස්ස ජීවිභායතනං උප්පජ්ජතීති, ආමන්තා. යස්ස වා පන ජීවිභායතනං උප්පජ්ජති, තස්ස ඝාතායතනං උප්පජ්ජතීති, ආමන්තාති ආදිනා වුත්තා පෙය්‍යාලමුඛෙන. ආවරියානන්දන්ථෙරෙ න පන ඉච්ඡිතන්ති සම්බන්ධො. “ජීවිභාවෙකල්ලතාපියා”ති ජීවිභාවෙකල්ලතානාම නත්ථි විය. “ඝාතවෙකල්ලතාපි අත්ථිති යුත්තං”ති එත්ථ පාළියං අඝාතකානං ඉත්ථිනං පුරිසානංති ඉදං මාතුගබ්භෙ ඝාතායතනෙ අනුප්පන්නෙයෙව පුරෙතරඤ්ච වන්තානං ඉත්ථිපුරිසානං වසෙන වුත්තං. න ඝාතවෙකල්ලානං අත්ථිතායාතිපි වදන්ති. ගබ්භෙ සෙන්තිති ගබ්භසයා. ගබ්භසයා එව ගබ්භසෙය්‍යා.

පවත්තිකාලෙති ආදීසු. මූලට්ඨකාපායො. “ඔරතො”ති පටිසන්ධිං උපාදාය වුත්තං. එකාදසමසත්තාහෙ අනාගතෙති වුත්තං හොති. රූපායතනං නුප්පජ්ජස්සති. තො ව චක්ඛායතනං නුප්පජ්ජස්සතීති ඉදං අද්ධාපවිචුප්පන්නවසෙන වුත්තං. තස්මා පටිසන්ධිතො පටියාය උප්පන්නං රූපායතනං යාවජ්චංපි උප්පන්නන්ත්වෙව වුව්වති. න උප්පජ්ජස්සමානන්ති. චක්ඛායතනං පන එකාදසමසත්තාහා ඔරතො ධීතස්ස න උප්පන්නං. තදා අනුප්පන්නත්තා එකාදසමෙ සත්තාහෙ සම්පත්තෙ උප්පජ්ජස්සතීති වත්තබ්බං හොති. පච්ඡිම භවිකත්තා පන තදුභයම්පි භවත්තරෙ නුප්පජ්ජස්සතියෙවාති. ඝාතායතනං නිබ්බත්තෙතීති ඝාතායතනානිබ්බත්තතං, කම්මං. තෙන කම්මෙන ගහිතප්පටිසන්ධිකානං. ඉදඤ්ච යදි තන්තිබ්බත්තකෙන කම්මෙන පටිසන්ධිං ගණ්භෙය්‍යුං. ඝාතායතනෙ අනුප්පන්නෙ අන්තරා න කාලඬකරෙය්‍යුන්ති කත්වා වුත්තං. තන්තිබ්බත්තකෙන කම්මෙන පටිසන්ධිං ගණ්භන්තාපි තතො බලවත්තෙ උපච්ඡෙදකකම්මෙ ආගතෙ සති. ඝාතායතනනුප්පත්තිකාලං අපත්වා අන්තරා න කාලඬකරොන්තීති නත්ථි. “චක්ඛුසානෙසු වුත්තෙසු”ති ටිකායං වුත්තෙසු. “අත්ථතො සිද්ධා එවා”ති එකාදසමසත්තාහෙ උප්පන්නාති සිද්ධා එව. “ඊදිසෙසුයානෙසු”ති සභාවං විචාරෙ තුං දුක්කරෙසු යානෙසු. අට්ඨකථායෙව පමාණං කාතුං යුත්තාති අධිප්පායො. අට්ඨකථාපායො. “පුරිමං භවචක්කං”ති අවිජ්ජාමූලකං වෙදනාවසානං භවචක්කං. “අනුපුබ්බප්පවත්තිදීපනතො”ති යථා පච්ඡිමෙ

තණ්හාමූලකෙ හවචක්කෙ උපපත්තිහවජ්ජවත්තිං වදන්තෙන හවපච්චයාජාතීති එවං එකතො කත්වා චුත්තා, න තථා පුරිමෙ හවචක්කෙ. තත්ථ පන සඨබාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණ පච්චයා නාම රූපන්තිආදිනා අනුපුබ්බජ්ජවත්තිදීපනතො. “සො පටික්ඛිත්තොයෙවා”ති ආයතනානං කමතො විනිවිජයට්ඨානෙ දෙසනාක්කමොව යුත්තොති වත්වා සො උප්පත්තික්කමො පටික්ඛිත්තො.

සංයුත්තකෙ යක්ඛසංයුත්තපාළියං. ගාථාසූ. “කලලා”ති කලලතො. “අබ්බුදා”ති අබ්බුදතො. “පෙසියා”ති පෙසිතො. “සනා”ති සනතො. “ජාතිඋණ්ණංසුභී”ති සුද්ධජාතිකස්ස ඵලකස්ස ලොමංසුභී. “පරිපක්කසමුහකං”ති කලලතො පරං ථොකං පරිපක්කඤ්ච සමුහාකාරඤ්ච හුත්වා. “විචත්තමානං තබ්භාවං”ති කලලභාවං විජහිත්වා චත්තමානං. “විලීනති පුසදිසා”ති අග්ගිමිහි විලීනතිපුරසසදිසා. “මුච්චතී”ති කපාලෙ නලග්ගති. එතානිජායන්තීති එවං අට්ඨකථායඤ්ච චුත්තං. “ද්වා චත්තාලීසමෙ සත්තාහෙ”ති නවමාසෙ අතික්කම්ම විසතිමෙදිවසෙ. යදි එවං, පඤ්චමෙසත්තාහෙ පඤ්චජ්ජසාධා ජායන්ති, එකාදසමෙසත්තාහෙ චත්තාරි ආයතනානි ජායන්ති, මජ්ඣෙපන පඤ්චසත්තාහා අත්ථී. තත්ථ කථන්ති ආහ “එත්ථ වා”තිආදිං. “ජසත්තාහා”ති එකාදසමෙන සද්ධිං ජසත්තාහා. එකාදසමෙපි හි පච්ඡිමෙදිවසෙ ජාතත්තා ජදිවසානි අවසිට්ඨානි හොන්ති. “පරිණතකාලා”ති පරිපක්කකාලා. පරිපාකගතා එව හි කම්මජමභාභූතා සුජ්ජසන්තා හොන්ති. තෙසඤ්ච පසාදගුණා පසාදරූපා හොන්තීති. “තස්සා”ති කලලස්ස. වණ්ණජාතං වා සණ්ඨානං වානි සම්බන්ධො. “ආකාසකොට්ඨාසිකො”ති මනුස්සෙහි ආකාසකොට්ඨාසෙ යිපිතො. හුත්වානි පාඨසෙසො. කථං පරමාණුතො පරිත්තකං සියාති ආහ “සොහී”තිආදිං. “සො”ති පරමාණු. පටිසන්ධික්ඛණෙ කලලරූපං කලාපත්තයපරිමාණං. පරමාණු පන එකූනපඤ්ඤාසකලාපපරිමාණො. තස්මා තං තතො පරිත්තකන්ති චුත්තං හොති. පටිසන්ධික්ඛණතො පරං පන තංපි ඛණෙඛණෙ උපචිතමෙව හොති. “ධාතුනං”ති චතුර්ධාතුවචත්ථානෙ ආගතානං චතුත්තං මහාභූතානං. කලලස්සවා උපචිතජ්ජමාණං ගහෙත්වා චුත්තන්තිපි යුජ්ජති. “චත්ථුස්මී”ති අබ්බුදාදිචත්ථුමිහි. “ජලාබ්බුලානුසාරෙනා”ති ජලාබ්බුජාතකාලෙ තස්ස මූලානුසාරෙනාති අධිජ්ජායො. ගාථායං. “මාතුතිරො කුච්ඡිගතො”ති චත්තබ්බෙ ගාථාබන්ධවසෙන “මාතුකුච්ඡිගතො තිරො”ති චුත්තං. තෙනාහ “මාතුයා තිරොකුච්ඡි ගතො”ති. “ඡිද්දො”ති සුබ්බමෙහි ඡිද්දෙහි සමන්තාගතො. ලද්ධංවා පානභොජනං. “තතො පට්ඨායා”ති සත්තරසමහවඩ්ඨගචිත්තතො පට්ඨාය. “රූපසමුට්ඨානෙ චුත්තමෙවා”ති රූපසමුට්ඨානෙ මූලට්ඨකාචාද විචාරණායං ‘යං පිතත්ථ න ව යුත්ත’න්තිආදිනා චුත්තමෙව. “අජ්ඣෙඤ්ඤාභවාභාරාභාවතො”ති බහිද්ධාභාරාභාවතොති අධිජ්ජායො. “තත්ථා”ති රූපබ්බුභ්මලොකෙ. අභාවං වණ්ණෙති. කස්මාපන වණ්ණෙති, නනු වණ්ණෙත්තස්ස අට්ඨකථා විරොධො

අනුදීපනීපාඨ

සියාති. විරොධො වා හොතු, අවිරොධො වා. පාළියෙව පමාණන්ති දස්සෙන්තො “රූපධාතුයා”තිආදිනා විහඬිගෙ පාළිං ආහරි. තත්ථ “රූපධාතුයා”ති රූපලොකධාතුයා. රූප බ්‍රහ්මලොකෙති වුත්තං හොති. “උපපත්තික්ඛණේ”ති පටිසන්ධික්ඛණේ. ආවරියස්ස අධිජ්ජායං විභාවෙන්තො “එත්ථවා”තිආදිමාහ. “ඓවාට්ඨබ්බෙ පටික්ඛිත්තෙපි”ති පඤ්චායතනානීති වා පඤ්චධාතුයොති වා පරිච්ඡේදකරණමෙව පටික්ඛි පනං දට්ඨබ්බං. “කිච්චන්තර සබ්භාවා”ති ඓවාට්ඨබ්බකිච්චතො කිච්චන්තරස්ස විජ්ජමානත්තා. කිම්පන කිච්චන්තරන්ති. රූපකායස්ස පචත්තියා හෙතුපච්චයකිච්චං. මහාභූතා හෙතු මහාභූතා පච්චයා රූපක්ඛන්ධස්ස පඤ්ඤාපනායාති හි භගවතා වුත්තං. තත්ථ හෙතුකිච්චං නාම රූපජනනකිච්චං. පච්චය කිච්චං නාම රූප්‍රපත්ථම්භන කිච්චං. කිච්චන්තරමෙවනත්ථීති සානාදීනං විසය ගොචරභාවකිච්චං තෙසං කිච්චං නාම, තතො අඤ්ඤං කිච්චං නාම නත්ථී. “යෙනා”ති කිච්චන්තරෙන. “තෙ”ති ගන්ධාදයො. ඉදානි අට්ඨක තානුගතං වාදං දස්සෙන්තො “යථාපනා”තිආදිමාහ. “යෙන කිච්චවිසෙසෙන”ති විසයගොචරභාවකිච්චවිසෙසෙන. රූපජනනරූප්‍රපත්ථම්භන කිච්චවිසෙසෙන ව. “සබ්බත්ථා”ති සබ්බස්මිං පාළිජ්ජදෙසෙ. “තෙසං”ති ගන්ධාදීනං. “තත්ථා”ති රූපලොකෙ. “නිස්සන්ද ධම්මමත්තභාවෙනා”ති එත්ථ යථා අග්ගිමිහි ජාතෙ තස්ස නිස්සන්දා නාම ඉච්ඡන්තස්සපි අනිච්ඡන්තස්සපි ජායන්තියෙව. චණ්ණොපි ජායති, ඔභාසොපි, ගන්ධොපි, රසොපි, ධුමොපි, පුප්ප්ඵල්ලානිපි කදාපි ජායන්තියෙව. තෙහි චණ්ණාදීහි කරණියෙ කිච්චවිසෙසෙ සතිපි අසතිපි. තථා මහාභූතෙසු ජාතෙසු තෙසං නිස්සන්දා නාම ඉච්ඡන්තස්සපි අනිච්ඡන්තස්සපි කිච්චවිසෙසෙ සතිපි අසතිපි ජායන්තියෙව. එවං නිස්සන්දධම්මමත්තභාවෙන. අනුජ්ජවෙසො යුත්තො සියා අජ්ඣත්ත සන්තානෙන අධිජ්ජායො. බහිද්ධා සන්තානෙ පන වත්ථා භරණ විමානාදීසු තෙසං භාවො ඉච්ඡි තබ්බො සියා. අජ්ඣත්තෙපි වා කායං ඔළාරිකං කත්ථා මාපිතකාලෙති. එත්ථ ව “ධම්මායතන ධම්මධාතුසු අනුජ්ජවෙසො”ති එත්ථ අට්ඨසාලිනියං තාව. යෙ පන අනාපාතාගතා රූපාදයොපි ධම්මාරම්මණම්චිචෙව වදන්තීති වුත්තං. තං තත්ථ පටික්ඛිත්තං. අනාපාතාගමනං නාම විසයගොචර කිච්චරහිතතා වුච්චති. තඤ්ච මනුස්සානම්පි දෙවානම්පි බ්‍රහ්මානම්පි පසාදරූපෙසු අනාපාතා ගමනමෙව අධිජ්ජෙතං. තං පන අත්ථීනත්ථීති විචාරෙත්ථා කට්ඨෙත්ථා. අපි ව නිස්සන්දධම්මා නාම ඔළාරිකානං මහාභූතානං විවිධාකාරාපි භවෙය්‍යුං. බ්‍රහ්මානං පන අජ්ඣත්ත රූපං අජ්ජනා පත්තකම්මවිසෙසෙන පචත්තං අතිසුබ්‍රමං හොති. තස්මා කාමසත්ත සන්තානෙ විය තත්ථ පරිපුණ්ණං නිස්සන්දරූපං නාම විචාරෙත්ථාමෙව. ධම්මා රම්මණඤ්ච මුඛ්‍යධම්මාරම්මණං අනුලොම ධම්මායතනන්ති පාළියං වුත්තං නත්ථී යෙවාති. “ජීවිත ජක්කඤ්චා”ති වත්තබ්බං රූපලොකෙ. “තත්ථා”ති අසඤ්ඤසත්තෙ. කාමලොකෙ ජීවිතනවකං කස්මා විසුං න වුත්තන්ති. පටිසන්ධික්ඛණේ කස්මා න වුත්තං. පචත්තිකාලෙපි විසුං න වුත්තමෙව.

“ආහාරුපත්ථම්හකස්සා”ති ආහාරසඛිබ්බතස්ස රුපුපත්ථම්හකස්ස.
 “සකලසරීර ඛ්‍යාපිතො අනුපාලකජීවිතස්සා”ති කායදසකභාවදසකෙසු
 පරියාපන්නස්ස ජීවිතස්ස. “එත දෙවා”ති ජීවිතනවකමෙව. “තත්ථා”ති
 රුපලොකෙ. උදයභූතස්සා”ති වඩ්ඪිභූතස්ස. “ද්විසු අග්ගිසු”ති
 පාවකග්ගිස්මිඤ්ඤව කායග්ගිස්මිඤ්ඤව. ආතඬකො වුවුවති රොගො. බහුකො
 ආතඬකො යස්සාති විග්ගහො. “විසමවෙපාකිනියා”ති විසමං පාවෙන්තියා.
 “ගහණියා”ති උදරග්ගිනා. “පධානක්ඛමායා”ති පධාන සඛිබ්බතං
 භාවනාරබ්හකිව්චං බමන්නියා. “එතං”ති ජීවිතනවකං. “ථෙරෙන වා”ති
 අනුරුද්ධත්ථෙරෙන ව. “එතං”ති ජීවිත නවකං. “නිරොධක්කමො”ති
 මරණාසන්නකාලෙ නිරොධක්කමො. “එත්ථා”ති රුපලොකෙ. කලෙවරං
 වුවුවති මතසරීරං. තස්ස නික්ඛෙපො කලෙවරනික්ඛෙපො. අඤ්ඤෙසඤ්ඤව
 ඔපපාතිකානං කලෙවරනික්ඛෙපො නාම නත්ථි. කස්මා පන තෙසං
 කලෙවරනික්ඛෙපො නාම නත්ථිති ආහ “තෙසඤ්ඤි”තිආදිං. විභාවනීපාඨෙ.
 සබ්බෙසංපි රුපබ්‍රහ්මානං. ආහාරසමුට්ඨානානං රුපානං අභාවතො
 තිසමුට්ඨානානීති චුත්තං. අසඤ්ඤසත්තෙ චිත්තසමුට්ඨානානම්පි අභාවතො
 ද්විසමුට්ඨානානීති චුත්තං. “තානී”ති මරණාසන්න චිත්තසමුට්ඨානානි. තං
 පරිමාණං අස්සාති තාවත්තකං. “ලහුකගරුකතාදිවිකාරො”ති
 සකලරුපකායස්ස ලහුකගරුකාදිවිකාරො. අපි ච තත්ථ දන්ධත්තාදිකර
 ධාතුක්ඛොභපච්චයානං සබ්බෙසො අභාවතො නිව්චකාලම්පි සකලසරීරස්ස
 ලහුතාදිගුණො චත්තතියෙව. කිං තත්ථ පටිපක්ඛ ධම්මජ්ජවත්ති චිත්තාය. තථා
 අසඤ්ඤසත්තෙපි රුප්පනවිකාර චිත්තායාති.

රුපජ්ජවත්තික්කමානුදීපනා නිට්ඨිතා.

161. නිබ්බානසඛිගහෙ. ද්විසු නිබ්බානපදෙසු පථමපදං අවිඤ්ඤාතත්ථං
 සාමඤ්ඤ පදං. දුතියං විඤ්ඤා තත්ථං විසෙසපදං. කිලෙසෙ සමෙතීති සමණො.
 අරියපුග්ගලො. සමණස්ස භාවො සාමඤ්ඤං. අරියමග්ගො. සාමඤ්ඤස්ස
 ඵලානි සාමඤ්ඤඵලානි. ලොකතො උත්තරති අතික්කමතීති ලොකුත්තරං.
 ලොකෙ න පඤ්ඤාවියතීති පඤ්ඤත්තීති ඉමමත්ථං සන්ධාය “නහී”තිආදිමාහ.
 චත්තාරිමග්ගඤ්ඤාණානි චතුමග්ගඤ්ඤාණන්ති ඵලං සමාසවසෙන
 ඵකචචනන්තං පදං වාක්‍යං පත්ථා බහුවචනන්තං හොතීතිආහ “චතුහි
 අරියමග්ගඤ්ඤාණෙහි”ති. “තාදිසම්භා”ති අරියමග්ගසදිසම්භා.
 “විමුඛානං”ති පරම්මුඛානං. “ජච්චන්ධානං වියා”ති ජච්චන්ධානං
 චන්දමණ්ඩලස්ස අවිසයභාවො විය. “තස්සා”ති නිබ්බානස්ස. තත්ථ
 “ජච්චන්ධානං”ති අවිසයපදෙ සාමිපදං. “තස්සා”ති භාවපදං. “යං කිඤ්චි”ති
 කිඤ්චියං අත්ථජාතං. අස්සනිබ්බානස්ස සිද්ධතන්ති සම්බන්ධො. අපාකටස්ස
 ධම්මස්ස. වායාමොපි නාම න අත්ථි. කුතො තස්ස සච්ඡිකරණං භවිස්සතීති
 අධිජ්ජායො. “යෙනා”ති වායාමෙන. “නිබ්බානෙන විනා”ති

අනුදීපනීපාඨ

නිබ්බානාරම්මණං අලහිත්වාති වුත්තං හොති. “අකිච්චසිද්ධිං”ති කිලෙසප්පහාන කිච්චස්ස අසිද්ධිං. “තතො”ති තස්මා. “චධායා”ති වධිතුං. “පරිසක්කන්තා”ති වායමන්තා. ගාථායං. “අන්තොපටා”ති අප්ඤ්ඤාත්තසන්තානෙ තණ්හාපටා, තණ්හාවිනද්ධා. “බහිපටා”ති බහිද්ධාසන්තානෙ තණ්හාපටා, තණ්හාවිනද්ධා. “තස්සා”ති තණ්හාය. “චත්ථුතො”ති විසුංවිසුං ජාතසරුපතො. පරිනිබ්බායිංසු, පරිනිබ්බායන්ති, පරිනිබ්බායිස්සන්තීති පරිනිබ්බුතා. තකාරපච්චයස්ස කාලත්තයෙපි පවත්තනතො. යථා දිට්ඨා, සුතා, මුතා, විඤ්ඤාතා,ති. විසිට්ඨං කත්වා ජානිතබ්බන්ති විඤ්ඤාණං. න නිදස්සිතබ්බන්ති අනිදස්සනං. නත්ථි අන්තො එතස්සාති අනන්තං. සබ්බතො පවත්තා ගුණප්පහා එතස්සාති සබ්බතොපහං. “භගවතා වුත්තං”ති දීඝනිකායෙ කෙවට්ටසුත්තෙ වුත්තං. “සවන්තියො”ති මහානදියො වා කුන්තදියො වා. “අප්පෙන්නී”ති පවිසන්ති. “ධාරාති” මෙඝචුට්ඨිධාරා. බුද්ධෙසු අනුප්පජ්ජන්තෙසු එකසත්තොපි පරිනිබ්බාතුං න සක්කොතිති ඉදං බුද්ධුප්පාදකප්පෙ එව පච්චෙක සම්බුද්ධාපි උප්පජ්ජන්තීති කත්වා වුත්තං. අපදාන පාළියං පන බුද්ධසුඤ්ඤකප්පෙපි පච්චෙකසම්බුද්ධානං උප්පත්ති ආගතා එව. “එකසත්තොපි”ති වා සාවකසත්තො ගහෙතබ්බො. එවඤ්ඤි සති අපදානපාළියා අවිරොධො හොති. “ආරාධෙන්නී”ති සාධෙන්නී පටිලහන්ති. සබ්බතො පවත්තා ගුණප්පහා එතස්සාති අත්ථං සන්ධාය “සබ්බතොපහා සම්පන්නං”ති වුත්තං. “ජොති වන්ත තරොවා”ති ඔහාසවත්තතරො වා. සබ්බත්ථ පහවති සංවිජ්ජතීති සබ්බතොපහන්ති ඉමමත්ථං සන්ධාය සබ්බතො වා පභුතමෙව හොතීති වුත්තං. තෙනාහ “න කත්ථවි නත්ථි”ති. “එවංසන්තෙ පී”ති එවං වුත්තනයෙන එකච්චෙ සන්තෙපි. “උපවරිතුං”ති උපචාරවසෙන වොහරිතුං. “යථාහා”ති තස්මිං යෙවසුත්තෙ පුන කිං ආහ. භවං නෙතීති භවනෙත්ති. භවතණ්හා එව. “සම්පරායිකා”ති චුතිඅනන්තරෙ පත්තබ්බා. ද්විත්තං බිණාසවානං අනුපාදියෙසතා වුත්තාති සම්බන්ධො. එත්ථ “අනුපාදියෙසතා”ති අනුපාදියෙසනිබ්බානං වුච්චති. සෙක්ඛෙසු අරහත්තමග්ගට්ඨස්ස සෙක්ඛස්ස කිලෙසුපාදියෙස වසෙන අනුපාදියෙසතා වුත්තා. “කිලෙසුපාදියෙසො”ති ච කිලෙස සඬ්ඛාතො උපාදියෙසො. තථා ඛන්ධුපාදියෙසොපි. අන්තරාපරිනිබ්බායිතිආදීසු පරිනිබ්බානං නාම කිලෙසපරිනිබ්බානං වුත්තං. උභතො භාග විමුක්තාදීනං පදත්ථො නවමපරිච්ඡෙදෙ ආගමිස්සති. “කිලෙසක්ඛයෙන සහෙව බියාන්තී”ති පච්චුප්පන්නහවෙ අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ කිලෙසක්ඛයෙන සද්ධිං එව බියාන්තී. අනුප්පාද ධම්මතං ගච්ඡන්ති. තථා අනාගාමී පුග්ගලස්ස කාමපටිසන්ධික්ඛන්ධාපි අනාගාමීමග්ගක්ඛණෙ, සොනාපන්නස්ස සත්තහවෙය්පෙත්වා අවසෙස කාමපටිසන්ධික්ඛන්ධා සොනාපත්ති මග්ගක්ඛණෙ තං තං කිලෙසක්ඛයෙන සහෙව බියාන්තීති. පච්චුප්පන්නක්ඛන්ධා පන කිලෙසක්ඛයෙන සහබියාන්තී. ඛන්ධුපාදියෙසා නාම හුත්වා යාවමරණකාලා බිණාසවානම්පි පවත්තන්ති. කස්මා පවත්තන්තීති

ආහ “යාවචුතියා පවත්තමානං” තිආදිං. පච්චුප්පන්තක්ඛන්ධසන්තානං පන ධම්මතාසිද්ධන්ති සම්බන්ධො. “ඵලනිස්සන්දභූතං” ති විපාකඵලභූතඤ්ච නිස්සන්දඵලභූතඤ්ච භුත්වා. “තෙනසහෙවා” ති කිලෙසක්ඛයෙන සහෙව. “යස්මාපනා” තිආදීසු. පරිසමන්තතො බුන්ධන්ති නිවාරෙන්ති, සන්තිසුඛස්ස අන්තරායං කරොන්තීති පලිබොධා. කිලෙසාහිසඬ්ඛරණ කිච්චානි, කම්මාහිසඬ්ඛරණකිච්චානි, ඛන්ධාහිසඬ්ඛරණ කිච්චානි ව. පලිබොධෙහි සහ වත්තන්තීති සපලිබොධා. සඬ්ඛාර නිමිත්තෙහි සහ වත්තන්තීති සනිමිත්තා. තණ්හාපණ්ඩිති සහ වත්තන්තීති සපණ්හිතා. “තතො” ති පාපකම්මතො, අපායදුක්ඛතො ව. “කොච්ඡි” ති කොච්චධම්මො. “නිරොධෙතුං සක්කොති” ති සක්කායදිට්ඨියා නිරුද්ධාය තෙ නිරුප්ඤ්ඤන්ති. අනිරුද්ධාය නනිරුප්ඤ්ඤන්ති. තස්මා සක්කායදිට්ඨි නිරොධො නිඛ්‍යාපාරධම්මොපි සමානො තෙ පලිබොධෙ නිරොධෙති නාම. “නිරොධෙතුං සක්කොති” ති ව අඛ්‍යාපාරෙ ඛ්‍යාපාරපරිකප්පනාති දට්ඨබ්බං. සක්කායදිට්ඨිනිරොධොයෙව තෙ පලිබොධෙ නිරොධෙතුං සක්කොතිති එත්ථ ද්විත්තම්පි නිරොධො ඵකොයෙව. ඵචං සන්තෙපි අවිජ්ජා නිරොධා සඬ්ඛාර නිරොධොතිආදීසු විය අහෙදෙ හෙදපරිකප්පනා හොතිති. උප්පාදො ඵ පවත්තො ඵ උප්පාදප්පවත්තා. තෙ මූලං යස්සාති විග්ගහො. යෙන ඔළාරිකාකාරෙන. මාරෙන්තීති මාරා. වධකපච්චත්ථිකාති චුත්තං හොති. කිලෙසමාරාදයො. මාරා දහන්ති තිට්ඨන්ති එතෙසුති මාරධෙය්‍යා. මාරෙති වාචෙති වාති මච්චු. මරණමෙව. මච්චුදහති තිට්ඨති එතෙසුති මච්චුධෙය්‍යා. “නත්ථි තස්මිං නිමිත්තං” ති චුත්තෙ පඤ්ඤත්තිධම්මෙසුපි උප්පාදප්පවත්තමූලං නිමිත්තං නාම නත්ථි. ඵචංසති, තෙහි නිබ්බානස්ස අවිසෙසො ආපජ්ජතීති වොදනා. තං පරිහරන්තො “තඤ්ඨි” තිආදිමාහ. විද්ධංසෙත්වාති ව සාධෙත්තන්ති ව අත්ථවිසෙස පාකටත්ථාය අඛ්‍යාපාරෙ ඛ්‍යාපාර පරිකප්පනා ඵච. පණ්ණාදිහෙදෙ. ඉදං බුද්ධානං නිබ්බානං පණ්ණං. ඉදං පච්චෙකබුද්ධානං නිබ්බානං මජ්ඣිමං. ඉදං බුද්ධසාවකානං නිබ්බානං භින්නන්ති භින්නං න හොතිති යොජෙතබ්බං. නානප්පකාරෙන චිත්තං නිධෙති එතෙනාති පණ්හිතං. “නිධෙති” ති ආරම්මණෙසු නින්නං පොණං පබ්භාරං කත්වා යපෙතීති අත්ථො. තථා පණ්ණිකාපණ්ඩිසු. අත්ථතො ඵකං ආසාතණ්හාය නාමං. “ලබ්භමානාපි” ති භවසම්පත්ති හොගසම්පත්තියො ලබ්භමානාපි. “පිපාසවිනය ධම්මත්තා” ති පාතුං පරිභුඤ්ජිතුං ඉච්ඡා පිපාසා. පිපාසං විනෙති විගමෙතීති පිපාසවිනයො. “වෙදයිතසුඛං” ති වෙදනාසුඛං. “කතමං තං ආවුසො” ති පාළිපාඨෙ “තං” ති තස්මා. “යදෙත්ථ වෙදයිතං නත්ථි” ති යස්මා එත්ථ වෙදයිතං නත්ථි. තස්මා නිබ්බානෙ සුඛං නාම කතමන්ති යොජනා. “එත්ථා” ති එතස්මිං නිබ්බානෙ. “එතදෙවෙත්ථා” තිආදිමිහි. “එත දෙවා” ති එසොඵච. යස්මා එත්ථ වෙදයිතං නත්ථි. තස්මා එසො වෙදයිතස්ස නත්ථිභාවො ඵච එත්ථනිබ්බානෙ සුඛන්ති යොජනා.

අනුදීපනිපාඨ

“එත්ථ චා”තිආදීසු. යදෙනං බියානං නිරුජ්ඣනං අත්ථිති සම්බන්ධො. කෙච් පන තංබියාන නිරුජ්ඣන ක්‍රියාමත්තං නිබ්බානං න හොති. අභාව පඤ්ඤත්තිමත්තං හොතිති වදන්ති. තං පටිසෙධෙන්තො “න හිතං”තිආදිමාහ. “පඤ්ඤත්තිරූපං”ති පඤ්ඤත්තිසභාවො. පාළිපාඨෙ. “පදහති”ති වීරියං දළ්භං කරොති. පහිතො අත්තා අනෙතාති පහිතත්තො. “පහිතො”ති පදහිතො. අනිවත්තභාවෙ යපිතො. පෙසිතොතිපි වණ්ණෙන්ති. “කායෙනා”ති නාමකායෙන. තණ්හාවසෙ වත්තන්තිති තණ්හාවසිකා. “තෙසං පි”ති තෙසං වාදෙපි. තස්මිං බය නිරොධමත්තෙ අනන්තගුණා නාම නත්ථිති ඉමං වාදං විසොධෙතුං “නිබ්බානස්ස චා”තිආදි වුත්තං. “පටිපක්ඛවසෙන සිජ්ඣන්ති”ති එතෙන වට්ඨමම්මෙසු මහන්තං ආදීනවං පස්සන්තා එව තෙසං නිරොධෙ මහන්තං ගුණානිසංසං පස්සන්තිති දීපෙති. යෙ පන යථාචුත්තං බයනිරොධං පරමත්ථනිබ්බානන්ති න ජානන්ති, තෙසං වත්තබ්බමෙව නත්ථි. එවං ගුණපදානං ගම්භීරත්තා තංබයනිරොධමත්තං අනන්තගුණානං වත්ථු න හොතිති මඤ්ඤන්ති. ඉදානි නිබ්බානං පරමං සුඛන්ති වුත්තං. කථං තං බයනිරොධමත්තං පරමසුඛං නාම භවෙය්‍යාති ඉමං වාදං විසොධෙතුං “සන්තිසුඛඤ්චනාමා”තිආදි වුත්තං. අත්ථිහික්ඛවෙති සුත්තෙ. “නොවෙතං අභවිස්සා”ති එතං අජාතං නොවෙ සන්තං විජ්ජමානං න භවෙය්‍යා. “නයිමස්සා”ති න ඉමස්ස. පච්චක්ඛභූතං බන්ධපඤ්චකං දස්සෙන්තො “ඉමස්සා”ති වදන්ති. නිස්සක්කත්ථෙ ව සාම්ච්චනං. ඉමස්මා ජාතා භූතා කතා සඬබ්බා සත්තානං නිස්සරණං නාම න පඤ්ඤායෙය්‍යාති යොජනා. පරත්ථපි එසන යො. එසන යො සබ්බෙසුතිආදීසු. දුච්චරිත ධම්මා නාම පච්චයෙ සති, ජායන්ති. අසති, න ජායන්තිති එවං ජාතං විය අජාතම්පි තෙසං අත්ථි. යදි ව අජාතං නාම නත්ථි. ජාතමෙව අත්ථි. එවංසති, අත්තති දුච්චරිතානං අජාතත්ථාය සම්මාපටිපජ්ජන්තානංපි සබ්බෙ දුච්චරිත ධම්මා අත්තති ජාතායෙව සිද්ධං, නො අජාතා. කස්මා, අජාතස්ස නාම නත්ථිතායාතිආදීනා යොජෙතබ්බං.

“එත්තාවතා”ති, අත්ථි හික්ඛවෙ අජාතංතිආදීනා පාළිවචනෙන. සබ්බෙසඬබ්බා සමන්ති වුපසමන්ති එත්ථාති සබ්බසඬබ්බා සමථො. සබ්බෙ උපධයො එත්ථ නිස්සජ්ජන්ති අරියාජනාති සබ්බුපධිනිස්සග්ගො. “උපලබ්භමානො”ති සන්තිලක්ඛණෙන ඤාණෙන උපලබ්භමානො. “එසිංසු”ති කත්ථා එසනකිච්චස්ස සිබාපත්තං අත්ථං දස්සෙතුං “අධිගච්ඡිංසු”ති වුත්තං.

නිබ්බානසඬගහානුදීපනා නිට්ඨිතා.

රූපසඬගහදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

7. සමුච්චයසඨගහඅනුදීපනා

162. සමුච්චයසඨගහෙ. අත්තනො ආවෙණිකභූතෙන සාමඤ්ඤ ලක්ඛණෙනාති ච සම්බන්ධො. අඤ්ඤාපදෙසෙන එව තද්වහයලක්ඛණෙන සලක්ඛණාති නාම වුච්චන්තිති අධිප්පායො. “නිබ්බානස්සපි සරූපතො ලබ්භමානසභාවතා”ති අඤ්ඤානිස්සය රහිතෙන ලබ්භමානසභාවතා. නනු නිබ්බානම්පි රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයොතිආදිනා අඤ්ඤානිස්සයදස්සනං අත්ථී යෙවාති. දස්සනමත්තං අත්ථී. නිබ්බානං පන රාගාදීහි පටිබද්ධං න භොති. අථ ඛො තෙහි දුරතරං භොති. පටිපක්ඛතරං, පටිවිරුද්ධතරං. යඤ්ඤි රූපස්ස ඛයො වයො භෙදො අනිච්චාති වුත්තං. තත්ථ රූපස්ස උප්පජ්ජිත්වා ඛයො වුත්තොති සො රූපස්ස නිස්සිතො එව භොති. ඉධ පන රාගාදීනං පුන උප්පාදස්සපි අභාවො වුත්තොති සො රාගාදීසු අනිස්සිතො එව. න කෙවලං අනිස්සිතො. අථ ඛො තෙහි දුරතරො ච පටිපක්ඛතරො ච තෙසං පටිපක්ඛගුණෙහි ඉමස්සසිද්ධත්තාති. අනිප්ඵන්තරූපානිපි අධිප්පෙතාති එව තෙසම්පි බන්ධායතනධාතු සච්චෙසු සඨගහිතත්තා.

ආසවාදීසු. “පාරිවාසියට්ඨෙනා”ති පරිවාසකරණට්ඨෙන. “මදනීයට්ඨෙනා”ති මදනජනකට්ඨෙන. “පරිවාසං ගණ්හන්ති”ති දොසවෙපුල්ලං ආපජ්ජන්තිති වුත්තං භොති. පුන “පරිවාසං”ති දුග්ගන්ධතාදිපරිවාසං. “ආසවහරිතමෙවා”ති ආසවෙහි පූරිතමෙව. “ඡළාරම්මණාති දුසෙන්ති”ති තාති සාසවාදිභාවං පාපෙන්තිති අධිප්පායො. “භවතො”ති භූමිතො ඉච්චෙවත්ථො. අවධියති පරිච්ඡින්නදියති එතස්මාති අවධි. අපාදානං වුච්චති. මරියාදො නාම පරියන්තපරිච්ඡෙදො. මරියාදමත්තභූතො ක්‍රියාවිසයො මරියාදවිසයො. අවධි නාම බ්‍යාපන විධානං, ක්‍රියා බ්‍යාපනස්ස විසයො අභිවිධිවිසයො. “යස්සා”ති අවධි වත්ථුස්ස. “අත්තානං”ති අවධිවත්ථුං. “බහිකත්වා”ති සම්පත්තමත්තං කත්වාති අධිප්පායො. අවධිවිචාරණායං. “සද්දස්සා”ති භගවතො කිත්තිසද්දස්ස. “තං”ති අවධිභූතං අත්ථං. “යසො”ති කිත්තිසද්දො. “ඉතරං”ති අනභිවිධිවිසයං බහි කත්වා පවත්ති.

කාමාසවාදීසු. “තත්තාමෙනා”ති කාමනාමෙන. “තදාරම්මණා”ති කාමධම්මාරම්මණා. “අයමත්ථො වා”ති කාමීයතීතිආදිනා වුත්තො පච්ඡිමත්ථොව. “මහග්ගකුසලධම්මා”ති ඉධාධිප්පෙතං කම්මභවං සන්ධාය වුත්තං. “තං නිබ්බත්තා”ති තෙන නිබ්බත්තා. “තදාරම්මණා”ති දුට්ඨභවාරම්මණා. “තණ්හා එවා”ති භවතණ්හා එව. “භවො එවා”ති භවාරම්මණතාය භවනාමිකා තණ්හා එව. “ඉමෙ එවා”ති තණ්හාදිට්ඨි අවිජ්ජා එව. “පරිවුත්ථෙ සතී”ති පරිවසිතෙ සතී. “කාමවිසයා”ති කාමධම්මවිසයා.

අනුදීපනීපාඨ

“තස්මිං”ති කාමාසවෙ. භවවිසයා මානාදයො පරිවුත්ථා එවානිආදිනා යොජෙතඛබ්බං. තථා දිට්ඨිවිසයානි පදෙපි.

“අනස්සාසිකං කත්වා”ති අස්සාසපස්සාසරහිතං කත්වා. “අවහනනට්ඨෙනා”ති අජ්ඣෙකාත්ථරිත්වා මාරණට්ඨෙන. අධොකත්වා මාරණට්ඨෙනානිපි යුජ්ජති. “දුත්තරට්ඨෙනා”ති තත්ථ පතන්තස්ස තරිතුං දුක්කරට්ඨෙන. “චුත්තනයෙනා”ති ආසවෙසු චුත්තනයෙන.

“වට්ඨස්මිං”ති තිව්ධවට්ඨස්මිං. “භවයන්තකෙ”ති අවිජ්ජාසංඛාරාදිකෙ භවවක්කෙ. “ආමසනං”ති පදස්ස අත්ථං දස්සෙති “තථා තථා කප්පෙත්වා ගහණ”න්ති. “සාසනෙ”ති පරියත්තිසාසනෙ තස්මිං තස්මිං සුත්තන්තෙ. “දිට්ඨියො දිට්ඨුපාදානං”ති දිට්ඨිවත්ථුසු දළ්භග්ගාභට්ඨෙන දිට්ඨියො එව දිට්ඨුපාදානං. අත්තවාදුපාදානෙ. පරිකප්ප ඛුද්ධි නාම මිච්ඡාඤාණං වුව්චති. “ඉස්සර නිමිත්තං”ති සකලලොකිස්සරෙන මහාබ්‍රහ්මනා ආදිකප්පකාලෙ නිමිත්තං. “අධිච්ච සමුප්පන්නං”ති අහෙනු අපච්චයා සමුප්පන්නං. “අච්චන්තසස්සනං”ති භවපරම්පරාසු සස්සනං. “එකච්චසස්සනං”ති භවවිසෙසං පත්වා එකච්චානං සත්තානං සස්සනං. “උච්ඡින්නං”ති යත්ථකත්ථවි පරම්මරණා උච්ඡින්නං. පුරාණඤ්චකම්මං පරික්ඛිණං, නවඤ්චකම්මං අකතං. එවං සංසාර සුද්ධිතිආදිනා ගහණන්ති අත්ථො. සන්තො කායො සක්කායො. “සන්තො”ති පරමත්ථතො විජ්ජමානො. “කායො”ති රූපකායො, නාමකායො. අත්තතො අත්තතො කායො වා සක්කායො. පච්චන්තකායො, පාටිපුග්ගලික කායොති චුත්තං හොති. යථාචුත්තකාය ද්වයමෙව. සක්කායෙ දිට්ඨි සක්කායදිට්ඨි. තත්ථ “සක්කායෙ දිට්ඨි”ති පුබ්බන්තාපරන්ත කප්පිකානං විය පුබ්බන්තා පරන්තෙඅච්චන්තෙත්වා සබ්බසත්තානංපි අත්තතො ඛන්ධෙසු එව ‘රූපං මෙ අත්තාති වා’ අත්තා මෙ රූපවාති වා, අත්තති මෙ රූපන්ති වා, රූපස්මිං මෙ අත්තාති වා, එවමාදිනා ධම්මතා සිද්ධා දිට්ඨිති චුත්තං හොති. “අස්සුතවා”ති ඛන්ධදෙසනාදිකෙ සුඤ්ඤතධම්මප්පට්ඨිං යුත්තෙ දෙසනා ධම්මෙ අස්සුත පුබ්බන්තා නත්ථි සුතං එතස්සාති අස්සුතවා. “පුපුජ්ජනො”ති ලොකියමහාජනො. තත්ථ පරියාපන්තො පන එකපුග්ගලොපි පුපුජ්ජනොත්ථෙව වුව්චති. සො සුතවාපි අත්ථි, අස්සුතවාපි අත්ථි. ඉධ අස්සුතවා අධිජ්ජෙතො. අරිය පුග්ගලො පන තත්ථ පරියාපන්තො න හොති. අහන්තිවා, මමාති වා, මග්ගිති වා, මෙති වා, පරාමසන පදාති නාම. “සෙසධම්මෙවා ගහෙත්වා”ති රූපතො අවසෙසෙ නාමක්ඛන්ධ ධම්මෙ අත්තා මෙති ගහෙත්වා වා. “ධම්ම මුත්තකං වා අත්තානං ගහෙත්වා”ති පඤ්චක්ඛන්ධධම්මවිමුත්තං පරිකප්පසිද්ධං අත්තානං වා ගහෙත්වා. වතස්සො අවත්ථා යස්සාති චතුරාවත්ථිකා. වෙදනාය සම්මොගරසත්තා “සංභුඤ්ජිං”ති චුත්තං. “සුබ්බතො”ති සුබ්බවෙදනාය සමච්ඡිපුග්ගලො. ධම්මතො ඛන්ධ පඤ්චකමෙව. තත්ථ පන

සුඛවේදනාපට්ඨානත්තා තථා සමනුපස්සන්තො වේදනං අත්තාති සමනුපස්සති නාම. “සමුහතො ගහෙත්වා”ති අහමස්මි, අහං එකො සත්තොතිආදිනා සමුහතො. “වත්ථු”ති පඤ්චක්ඛන්ධා වුව්චන්ති. ඤාතපරිඤ්ඤාදිවසෙන අපරිඤ්ඤාතාති වත්ථුති එතෙහිති අපරිඤ්ඤාතවත්ථුකා. එකමුහුත්තමත්තෙපි කාලෙ. රූපං අත්තතො සමනුපස්සතීතිආදිකං චතුරාවත්ථං සන්ධාය “කදාවි අත්තතො”තිආදි වුත්තං. “අත්තනිමිත්තං”ති අභික්කමනාදීසු කායවච්ඡිමනො ක්‍රියාසු අහං අභික්කමාමි, අහං පටික්කමාමීතිආදිනා විත්තෙ දිස්සමානා අත්තච්ඡායා වුව්චති.

“කාමනට්ඨෙයා”ති ඉච්ඡනට්ඨෙයන. “ඡන්දනට්ඨෙයා”ති පත්ථනට්ඨෙයන. ලීනභාවො නාම විත්තවෙතසිකානං පටිකුට්ඨනං. ආපාදියතෙ ආපාදනං. ලීනභාවස්ස ආපාදනන්ති විග්ගහො. “තන්දි”ති ආලසාං වුව්චති. “විජම්භිතතා” නාම කිලෙසවසෙන කායඛිගානං විජම්භනං සම්ඤ්ජනජපසාරණාදිකරණං. සා එව පච්චයො එතස්සාති විග්ගහො.

අනුසයපදත්ථෙ. “උප්පජ්ජන්ති”ති උප්පජ්ජිතුං සක්කොන්ති. න පන එකන්තතො උප්පජ්ජන්ති. සන්තෙසුහි එකන්තතො උප්පජ්ජන්තෙසු අනුසයා නාම න භොන්ති සයනකිව්චස්සෙව අභාවතො. “උප්පජ්ජන්ති”ති වා උප්පජ්ජිතුං පභොන්ති. පත්ථොදනො ඛ්‍යාතං ජනානං පභොතීතිආදීසු විය. පඤ්ඤත්තියොහි අසභාවධම්මජාතිකත්තා කාරණ ලාභෙපි උප්පජ්ජිතුං නජපභොන්ති. ඉමෙ පන සභාවධම්මජාතිකත්තා කාරණ ලාභෙ සති උප්පජ්ජිතුං පභොන්තීති. එවඤ්ඤිසති, උප්පාදං අපත්තානංපි තෙසං පරමත්ථජාතිකතා සිද්ධා භොතීති. “සහ අනුසෙන්නී”ති එකතො අනුසෙන්නීති වුත්තා කාමරාගානුසයො ව පටිඝානුසයො ව මානානුසයො ව දිට්ඨානුසයො ව විචිකිච්ඡානුසයො ව. ඉමෙසං සත්තානං සත්තසන්නානෙ අනුසයකිව්චමත්තං යථෙත්වා එකතො උප්පත්ති නාම නත්ථි. යදි එකතො උප්පජ්ජෙය්‍යං. ද්වාදසා කුසලවිත්තාති සත්තසන්නානෙ නිව්චකාලමිපි එකතො උප්පජ්ජෙය්‍යං. න ව උප්පජ්ජන්ති. තස්මා විඤ්ඤායති උප්පජ්ජනං නාම අප්පහීනට්ඨෙයන උප්පජ්ජනාරහභාවො වුත්තොති. සෙන්නීති වත්ථා තදත්ථං දස්සෙති “විසුං”තිආදිනා. “අවුට්ඨිතා”ති උප්පාදං අපත්තා. “තථාපචත්තා”ති වාලනාකාරෙත පචත්තා. පුන “තථාපචත්තා”ති ජවනසහජාතාකාරෙත පචත්තා. “යෙසං”ති කාමරාගානුසයාදීනං. “ආවජ්ජනං”ති ආවජ්ජනවිත්තං. “දම්ඨං”ති සුදන්තභාවං. “තථා පචත්තා”ති විත්තසන්නානානුසයනාකාරෙත පචත්තා. තාඅචත්ථා යෙසං තෙ තදවත්ථිකා. යදි තෙ උප්පාදං අපත්තා. එවංසති, තෙ පරමත්ථාපි නාම න භවෙය්‍යන්ති වොදනං පරිහරති “තෙ පනා”තිආදිනා. සථෙ තෙ කුසලාඛ්‍යාකත විත්තසන්නානමිපි අනුගතා. එවංසති, තෙ කුසලාඛ්‍යාකතාති නාම සියුන්ති වොදනං පරිහරති “න වා”තිආදිනා. අථ තෙ එකන්ත අකුසලා සියුං. එවංසති, කුසලාඛ්‍යාකතෙහි විරුද්ධා භවෙය්‍යන්ති

අනුදීපනීපාඨ

වොදනං පරිහරති “නාපි”තිආදිනා. යදි උප්පාදං අපත්තා. එවංසති, කාලවිමුක්තා සියුන්ති ආහ “නාපිකාලත්තය විනිමුක්තා”තිආදිං. “සානුසයෙ විත්තසන්තානෙ”ති සෙක්ඛපුපුඡ්ජනානං විත්තසන්තානෙ. “සහ මග්ගුප්පාදා”ති මග්ගුප්පාදෙන සහෙව. “තත්ථ තත්ථ වුත්තො”ති අට්ඨකථාට්ඨකාසු වුත්තො. “අනාගතසාමඤ්ඤං”ති අනාගතසදිසං. න එකන්ත අනාගතන්තිපි වදන්ති. කථං තෙ සඬ්ඛතජාතිකා හොන්තිති ආහ “තෙහි මග්ගෙ”තිආදිං. විභාවනිපායෙ. “අප්පහිනා”ති මග්ගෙන අප්පහිනා. “තදවත්ථා”ති උප්පජ්ජනාරභාවත්ථා. “තං සභාවත්තා”ති කාමරාගාදි සභාවත්තා. “තථා වුච්චන්ති”ති අනුසයාති වුච්චන්ති. අනාගතා නාම න හොන්ති. විත්තසන්තානෙ වත්තමානභාවෙන සිද්ධත්තා. “හඤ්චි පජහති”ති යදිපජහති. “තෙනහි”ති තතො එව. “රත්තො”ති රාගසමඬ්ඨි හුත්වා. “දුට්ඨො”ති දොසසමඬ්ඨි හුත්වා. “මුළ්භො”ති මොහසමඬ්ඨි හුත්වා පජහතිති දොසො ආපජ්ජතිති වුත්තං හොති. පරියුට්ඨාන පත්තානං රාගාදීනං. “මග්ගවජ්ඣං”ති මග්ගෙන වධිතබ්බං. “උප්පන්තං”ති පච්චුප්පන්තං. වත්තමානඤ්ච තං උප්පන්තඤ්චාති වත්තමානුප්පන්තං. “භුත්වා”ති ආරම්මණං පරිභුඤ්ජිත්වා. විගච්ඡතිති විගතං. භුත්වා විගතඤ්ච තං උප්පන්තඤ්චාති භුත්වා විගතූප්පන්තං. විපච්චනත්ථාය ඔකාසං කරොන්තිති ඔකාසකතං. ඔකාසකතඤ්ච තං උප්පන්තඤ්චාති ඔකාසකතූප්පන්තං. සමුදාචාරො වුච්චති භියොයා පවත්තනං. සමුදාචාරො ව සො උප්පන්තඤ්චාති සමුදාචාරුප්පන්තං. ඛන්ධපඤ්චක සඬ්ඛාතං භූමිං ලහතිති භූමිලද්ධං. භූමිලද්ධඤ්ච තං උප්පන්තඤ්චාති භූමිලද්ධූප්පන්තං. ආරම්මණං අධිකතරං ගණ්හාතිති ආරම්මණාධිග්ගහිතං. ආරම්මණාධිග්ගහිතඤ්ච තං උප්පන්තඤ්චාති ආරම්මණාධිග්ගහිතූප්පන්තං. මහග්ගතජ්ඣානෙන අවික්ඛම්භිතඤ්ච තං උප්පන්තඤ්චාති අවික්ඛම්භිතූප්පන්තං. මග්ගෙන අසමුග්ඝාටිතඤ්ච තං උප්පන්තඤ්චාති අසමුග්ඝාටිතූප්පන්තං. එවං මග්ගවජ්ඣානං අනුසයානං උප්පන්තභාවෙන වුත්තත්තා පච්චුප්පන්තතා පරියායොව තෙසං වත්තබ්බොති. “සෙක්ඛා”ති සත්තසෙක්ඛපුග්ගලා.

ඔරම්භාගො වුච්චති කාමලොකොවෙව පුපුඡ්ජනභාවො ව. ඔරම්භාගෙ සන්දිස්සන්තිති ඔරම්භාගියාති. උද්ධංභාගො වුච්චති මහග්ගතභාවොවෙව අරියභාවො ව. උද්ධංභාගෙ සන්දිස්සන්තිති උද්ධංභාගියාති. තත්ථ. කාමච්ඡන්දො, ඛ්‍යාපාදො,ති ඉමානි ද්වෙසං යොජනානි කාමලොකසඬ්ඛාතෙ ඔරම්භාගෙ එව සන්දිස්සන්ති. දිට්ඨි, විචිකිච්ඡා, සීලබ්බතපරාමාසො,ති ඉමානි තීණි පුපුඡ්ජනභාව සඬ්ඛාතෙ. සෙසානි පන පඤ්ච මහග්ගතභාවසඬ්ඛාතෙ ව අරියභාවසඬ්ඛාතෙව උද්ධංභාගෙපි සන්දිස්සන්ති. අථවා. පුරිමානි පඤ්චයස්ස තානි මග්ගෙන අප්පහිනානි, තං උපරිහවග්ගෙ යීතංපි කාමලොකසඬ්ඛාතං ඔරම්භාගං ආකඬ්ඨන්ති, තස්මා ඔරම්භාගාය සංවත්තන්තිති ඔරම්භාගියාති. පච්ඡිමානි පඤ්ච යස්ස තානි අප්පහිනානි, තං කාමලොකෙ යීතංපි උද්ධංභාගං

ආකඩ්ඪන්ති, තස්මා උද්ධංභාගාය සංවත්තන්ති උද්ධංභාගියානි. තත්ථහි ද්වෙරුපාරුපරාගා එකත්තෙන මහග්ගතභාවං ආකඩ්ඪන්තියෙව. මානො ව උද්ධව්වඤ්ච අවිජ්ජාවානි ඉමානි ව රුපාරුපරාගසහගතානි භුත්වා ආකඩ්ඪන්ති. ඔරං හෙට්ඨිමං කාමලොකං හජන්ති ඔරම්භාගියානි. උද්ධං රුපාරුපලොකං හජන්ති උද්ධංභාගියානීතිපි වණ්ණෙත්ති. “ඉතරානි පනා”ති ද්වෙ ඉස්සා සංයොජන මච්ඡරියසංයොජනානි. “කමොපන ද්වින්තං පි”ති ඉධ සඬගහෙ ද්වින්තංපි අනුක්කමොපන.

“විබාධෙන්ති”ති විහිංසන්ති. “උපතාපෙන්තිවා”ති උපගන්ත්වා සන්තාපෙන්ති. සෙසමෙත්ථ සුවිඤ්ඤායං.

අකුසලසඬගහානුදීපනා නිට්ඨිතා.

163. මිස්සකසඬගහෙ. “චිත්තජ්ජපටිපාදනං චිත්තනියොජනං. “සුගති දුග්ගති විචට්ටසඬබ්බාතාසු වා”ති සුගතිහව දුග්ගති හවනිබ්බාතසඬබ්බාතාසු ව. නිබ්බාතඤ්චි වට්ටතො ගිගතත්තා විචට්ටන්ති වුව්වති. “දස්සනාදිහි ඵවා”ති දස්සනසඬකජ්ජපනාදිහි ඵව. උජුගති නාම හිතසුඛසංවත්තනිකා පවත්ති වුව්වති. වඬිකගතිනාම අහිත දුක්ඛසංවත්තනිකා පවත්ති. “පථඬගානි”ති පථස්සමග්ගස්ස අඬගානි. මග්ගොති ව උපායො වුව්වතිති ආහ “උපායඬගානි”ති. “ඉතරානි”ති සම්මාදිට්ඨි සම්මාසඬකජ්ජපාදිති අඬගානි. උජුගතියා ගමනස්ස උපායඬගානි. ඉමෙපි චත්තාරො මග්ගඬග ධම්මා ධම්මා නාම ආගතා. “තථා තථා පවත්තානං”ති මුසාවාදාදිවසෙන පවත්තානං. “නා නාමග්ගොවා”ති මිච්ඡාමග්ගො ව සම්මාමග්ගො ව.

“අත්තාධීනවුත්තිකෙ”ති අත්තායත්තජ්ජපවත්තිකෙ. අත්තනො ගති නාම චක්ඛුන්ද්‍රියාදීනං දස්සනාදි කිච්චමෙව වුව්වති. “ඉස්සරා අධිපතිනො”ති ඉදං ආධිජ්ජව්වත්ථපාකටත්ථං වුත්තං. අත්ථො පන භාවජ්ජධානවසෙන ගහෙතබ්බො. ඉන්ද්‍රියං ඉස්සරියං ආධිජ්ජව්වත්තිහි ඉමෙ එකත්ථානි. “ඉත්ථාකාරානි” නාම ඉත්ථිලිඬගපුරිසලිඬගාදි. “අඤ්ඤථා අජ්ජවත්තියං”ති ඉත්ථිසණ්ඨානෙ පුරිසලිඬගාදීනං, පුරිසසණ්ඨානෙ ඉත්ථිලිඬගාදීනං අජ්ජවත්තියං. තෙනාහ “තථාහි”තිආදිං. මනො විජානනකිච්චෙ සම්පයුත්තධම්මානං ඉස්සරො හොති අනඤ්ඤාහිභවතීයභාවෙන පවත්තනතොති සම්බන්ධො. ඵවං පරත්ථං. “ආරම්මණාධිමුව්වතෙ”ති ආරම්මණෙ නිරාසඬකජ්ජවත්තියං. “ආරම්මණුපට්ඨානෙ”ති චිත්තෙ බුද්ධගුණාධිකස්ස ආරම්මණස්ස උපට්ඨානෙ. “චතුසව්වධම්මො”ති තෙන පුග්ගලෙන අනඤ්ඤාන පුබ්බො චතුසව්ව ධම්මො. අනඤ්ඤාන පුබ්බං අමතං වා පදං. අනඤ්ඤානං ඤස්සාමි ඉති පවත්තං ඉන්ද්‍රියන්ති සමාසො. පටිපන්නස්සාති පන අත්ථතො සිද්ධත්තා වුත්තං. “විජ්ජකතභාවෙනා”ති

අනුදීපනීපාඨ

අනිට්ඨාසිගතභාවෙන. පුනස්පුනං ජානනකිච්චයුත්තානං මජ්ඣේ ඡන්තංසෙක්ඛානං. එතෙන අවසද්දස්සයාව සබ්බකිලෙසප්පභානා ජානනන්ති අත්ථං දීපෙති. පථම මග්ගෙන ඤාතං මරියාදං අනතික්කම්ම ජානනන්තිපි වණ්ණෙන්නි. ආජානිතත්ථානි අඤ්ඤාතාවී. අරහා බිණ්ණාසවො කතකිච්චො වුසිත බ්‍රහ්මවරියො. අඤ්ඤාතාවිනො ඉන්ද්‍රියන්ති අඤ්ඤාතාවින්ද්‍රියන්ති අත්ථං දස්සෙතුං “පරිනිට්ඨිත ආජානනකිච්චස්සා”තිආදි වුත්තං. “තබ්බිමුත්ති”ති අත්තග්ගාහ විමුත්ති. “තස්මිං වා”ති තස්මිං අත්තනිවා. “සංකිලිට්ඨො”ති නානාකිලෙසෙහි සංකිලෙසිතො. “විජ්චන්දිතො”ති නානාසුබ්බුක්ඛෙහි සංකම්පිතො. “වොදානපත්තියා”ති විසුද්ධිපත්තත්ථාය. “තායපටි පත්තියා”ති කරුණත්ථෙ, හෙතු අත්ථෙ වා කරුණවචනං. “වොදානපත්තියා”ති සාමිඅත්ථෙ සාමිවචනං.

“බලියන්ති”ති නාමධාතුනිද්දෙසො. තෙනාහ “බලසා කරොන්ති”ති. “බලසා”ති බලෙන. පරිතො සමන්තතො සෙන්ති පරිවාරෙන්ති පරිස්සයා. අස්සද්ධස්ස භාවො අස්සද්ධියං. කොසප්පසඬ්ඛාතෙන පටිපක්ඛධම්මෙන. මුට්ඨා නට්ඨා සති යස්සාති මුට්ඨස්සති. මුට්ඨස්සතිස්ස භාවො මුට්ඨස්සච්චං. “සෙසදුක ද්වයං”ති අභිරිකදුකං භිරිදුකඤ්ච.

ගහපති, ජායම්පතී, තිආදීසු විය පතිසද්දො සාමිඉස්සර පරියායොති ආහ “පතීති සාමිඉස්සරො”ති. “පරෙසං”ති සහජාතෙසු පරෙසං ඉන්ද්‍රියානං. “පරෙහී”ති කම්මත්ථෙ කරුණවචනං. පරෙ සහජාතෙ ඉන්ද්‍රිය ධම්මෙති අත්ථො. “අධිකො”ති අධිකතරො. “අත්තාධීන වුත්තීනං”ති අත්තායත්තවුත්තීනං. “ඡන්දාගමනවසෙන වා”ති එත්ථ ආගච්ඡති එලං එතෙනාති ආගමනං. ආදිකාරණං, මූලකාරණං, පහවකාරණං. ඡන්දො එව ආගමනං ඡන්දාගමනං. තෙනාහ “පුබ්බෙ අතීතභවෙසු”තිආදිං. සම්පයුත්ත ධම්මෙ අත්තපරාධීනෙ කත්ථාති සම්බන්ධො. මහොසො තිණපණ්ණකසට්ඨෙ අත්තපරාධීනෙ කරොන්තො වියාති යොජනා. තත්ථ “අත්තපරාධීනෙ”ති අත්තසඬ්ඛාතොපරො අත්තපරො. අත්තපරෙන අධිනා අත්තපරාධීනාති අත්ථො. “සෙසෙසුපී”ති සෙසෙසු වීරිය චිත්ත වීමංසාධිපතීසුපි. එතෙන ‘වීරියමෙව අධිපති වීරියාධිපති. වීරියවතො කිං නාම කම්මං න සිජ්ඣතිති එවං පුබ්බාහිසඬ්ඛාරවසෙන වා පුබ්බෙ අතීතභවෙසු සුට්ඨු ආසෙවිතවීරියාගමනවසෙන වා තෙසු තෙසු කල්‍යාණ පාපකම්මෙසු සම්පයුත්ත ධම්මෙ මහොසො විය තිණපණ්ණකසට්ඨෙ අත්තපරාධීනෙ නිව්චං පග්ගහිතධුරෙකත්ථා පවත්තං වීරිය’න්තිආදිනං අතිදිසති. “පච්ඡිමා තයො ධම්මා”ති වීරිය චිත්ත වීමංසා ධම්මා. පරවසෙපි වත්තන්ති, තදා තෙසං අධිපතිභාවො නත්ථීති වොදනා. අධිපති කිච්චං නාම ධුරවාහිතාති සම්බන්ධො. “තං තං කිච්ච විසෙසං අනපෙක්ඛිත්වා”ති වක්ඛන්ද්‍රියං දස්සන කිච්චෙ ඉස්සරො, සොතින්ද්‍රියං සචන කිච්චෙතිආදීසු තං තං කිච්චවිසෙසං අපෙක්ඛති,

තථා අනපෙක්ඛිත්වා. “විජානනාදි කිව්වං”ති ‘මනො ආරම්මණ විජානනෙ’ති ආදිනා වුත්තං සබ්බං ඉන්ද්‍රිය කිව්වං.

භූසො භරන්ති වහන්තිති ආහාරො. “භූසො”ති අතිරෙකතරන්ති අත්ථො. කථං පන භූසො භරන්තිති ආහ “සහජාතාදී”ති ආදිං. තෙනෙ පච්චය ධම්මා තෙනෙ පච්චයුප්පන්න ධම්මා වාති යොජනා. “එත්ථා”ති ඉමිස්සං පාළියං. “පච්චයාහාරො වා”ති එත්ථ හෙතු ආරම්මණාදිකො සබ්බොපච්චයො පච්චයාහාරො නාම. ආහාර පච්චයොපන විසුං එකො පච්චයවිසෙසො. “පච්චයට්ඨොනා”ති හෙතු ආරම්මණාදි පච්චයට්ඨොන. “ආහාරභූතා”ති උපත්ථම්භනකිව්වවිසෙසභූතාති වුත්තං හොති. “කළිරඬ්ඛුරානං”ති කම්මත්ථෙ සාම්ච්චනං. “වඬ්ඪියා”ති වඬ්ඪනත්ථාය. “ධීතියා”ති ධීතත්ථාය. ඉමෙසත්තා වට්ටෙ පවත්තන්තිති සම්බන්ධො. සෙසමෙත්ථ සුචිඤ්ඤායං. “පක්ඛෙ වියුහිත්වා”ති පක්ඛෙ සඤ්චාලෙත්ථාති වුත්තං හොති. “පක්ඛෙ”ති වා පක්ඛෙහි වාතං බ්‍යුහිත්වා. “තදනුසයිතස්සා”ති තස්මිං විපාක සන්තානෙ අනුසයි තස්ස. “විභාවෙත්වා”ති පච්චක්ඛතො විභූතං පාකටං කත්වා. “අලහිත්වා”ති චක්ඛුමහි අලහිත්වා. අපස්සිත්වාති වුත්තං හොති. “තත්ථෙවා”ති නිවාසට්ඨානෙ ඵල. “සම්පයුත්තා”ති විඤ්ඤාණෙන සම්පයුත්තා. හවිංසු වඬ්ඪිං සුති භූතා. සම්භවං වුඬ්ඪිකාරණං එසන්ති ගවෙසන්තිති සම්භවෙසිනො. “වුත්තන යෙනා”ති ‘යථා යවඬ්ඪිජානං වා සාලිඬ්ඪිජානං වා’ති ආදිනා වුත්තන යෙන. “ආහාරෙති”ති පවත්තෙති. “මනොසඤ්චෙතනාහාරො”ති කුසලාකුසල කම්මභූතො මනොසඤ්චෙතනාහාරො. “තයො හවෙ”ති තයො කාමභවාදිකෙ උපපත්තිහවෙ. ධීතියාති ව අනුග්ගහායාති ව වුත්තං. ඉතරථා උප්පත්තියාති ව වුත්තං සියාති අධිප්පායො.

“දුබ්බලකිව්වට්ඨානවත්ථුකත්තා”ති දුබ්බලකිව්වත්තා දුබ්බලට්ඨානත්තා දුබ්බලවත්ථුකත්තා. “අභිනිපාත මත්තානි හොන්ති”ති දස්සන සවනාදි මත්තානි හොන්තිති අධිප්පායො. “විතක්ක පච්ඡිමකං ඤානං”ති ඤානානි නාම විතක්කස්ස පච්ඡානුගතං හොතිති අත්ථො. “තත්ථා”ති තෙසුපඤ්චවිඤ්ඤාණෙසු. “තා”ති වෙදනා එකග්ගතා. “තං”ති ඤානකිව්වං. එකග්ගතා බලවතී න හොතිති සම්බන්ධො. “මග්ගිත්ථිය බලභාවායා”ති මග්ගිත්ථිය බලභාවත්ථාය. ලොකුත්තරවිපාකානි ජවනකිව්වානි ව සාධිපතිකානි ව හොන්තිති වුත්තං “තිභූමකානී”ති ආදි. සෙසමෙත්ථ සුබ්බොධං.

මිස්සකසඬගහානුදීපනා නිට්ඨිතා.

164. බොධිපක්ඛියසඬගහෙ. “සතිපට්ඨානා”ති එත්ථ පසද්දො පමුඛත්ථො පධානත්ථොති ආහ “පමුඛා පධානා භුත්වා”ති. යාසද්දො ගතිනිවත්ති

අනුදීපනිපාඨ

අත්ථොති ආහ “චිත්තගමනං නිවත්තෙන්වා පවත්තන්ති”ති. “කායෙ අනුපස්සනා”ති කායෙ පවත්තා අනුපස්සනා. පුනස්පුනං පස්සන්ති යොගිතො එතායාති අනුපස්සනා. කතමං පස්සන්තිති ආහ “අස්සාසපස්සාසාදිකස්සා”තිආදිං. කථඤ්චතං පස්සන්තිති වුත්තං “තං තං කායභාවෙනා”තිආදි. ඉදානි පුනස්පුන සද්දස්ස අත්ථං දස්සෙන්තො “යාචා”තිආදිමාහ. වෙදනානු පස්සනාදිසුපි එසෙවනායො. තං න සුන්දරං. කස්මා, සකලස්ස රූපකායස්ස අධිප්පෙනත්තා. සෙසමෙන්ථ සුවිඤ්ඤායං. යදි එවන්තිආදිසු. “ඉතරාපි සිද්ධා”ති කායානුපස්සනාදයොපි සිද්ධා. කස්මා, ධම්මානුපස්සනාය අන්තොගධත්තා. “තථා අනුපස්සන්තස්සා”ති රූප්පනලක්ඛණතො අනුපස්සන්තස්ස. “තං තං සමුහභූතරූපධම්මවසෙනා”ති අස්සාසපස්සාසාදි සමුහභූතස්ස රූප ධම්මස්ස වසෙන. “සුභාදිවිපල්ලාසස්සා”ති සුභ සුඛ නිව්ච්චිපල්ලාසස්ස. “ඔලාරිකස්සා”ති සුපාකථවසෙන ඔලාරිකස්ස. “අත්තූපනිබන්ධා”ති අත්තෙන උපනිබන්ධා, පටිබද්ධා.

“කාමං”ති එකත්තෙන. උපසුස්සතුති සම්බන්ධො. “යන්තං”ති ක්කානාහිඤ්ඤා මග්ගඵලනිබ්බානං. “වීරියස්ස සණ්ඨානං”ති වීරියගමනස්ස වීරියප්පවත්තනස්ස නිවත්තිවසෙන සණ්ඨානං. උප්පන්නසද්දෙන අතීත කිලෙසාපි පච්චුප්පන්න කිලෙසාපි ගහෙනබ්බා හොන්තිති ආහ “අසුකස්මිං කාලෙ”තිආදිං. “මය්හං උප්පන්නං”ති ඉදානි උප්පන්නං. “පභානායා”ති එත්ථ සමුච්ඡෙදප්පහානං අධිප්පෙනත්ති ආහ “අනුප්පාද ධම්මතාපාදනකරණත්ථං”ති. තත්ථ අනුප්පාදො ධම්මො යෙසං තෙ අනුප්පාද ධම්මා. මග්ගෙන පභීනා අකුසල ධම්මා. අනුප්පාද ධම්මානං භාවොති විග්ගහො. අනුප්පාද ධම්මතාය ආපාදනං. තස්ස කරණන්ති සමාසො. “දිස්වා”ති තෙසං උප්පත්ති වත්ථුං දිස්වා. “පච්චයසමුච්ඡින්නන්ථං”ති පච්චයභූතස්ස අනුසයස්ස සමුච්ඡින්නන්ථං. “අපත්තා”ති ඉදානි අපත්තා. “සමයෙ”ති බුද්ධුප්පාදනවමක්ඛණෙ. “නියාමං න ඔක්කමන්ති”ති අරියමග්ගසංඛිබ්බානං සම්මත්තනියාමං න ඔක්කමන්ති. නප්පවිසන්ති. කිලෙසෙහි අකොපෙනබ්බතාය අකුප්පො ධම්මො යස්සාති අකුප්ප ධම්මො. ඛිණාසවො. අකුප්ප ධම්මස්ස භාවො අකුප්ප ධම්මතා. අරහත්ත ඵලං. “තෙසං”ති කුසලානං ධම්මානං. උප්පන්නානං පාපකානං පභානායාති කත්වා විසුද්ධිධම්මෙසු යොගං කරොන්තස්ස අනුක්කමෙන භාවනා කම්මෙ මත්ථකං පත්තෙආදිතො පටිඨාය උප්පන්නාපි පාපකා පභියාන්ති. අනුප්පන්නාපි නුප්පජ්ජන්ති. අනුප්පන්නාපි කුසලා උප්පජ්ජන්ති. උප්පන්නාපි භාවනා පාරිසුරිං ගච්ඡන්ති. එසනායො අනුප්පන්නානං පාපකානං අනුප්පාදායාතිආදිසු. එවං චතුසු මුඛෙසු එකෙකමුඛෙනපි සම්මා පදහන්තස්ස සම්මප්පධානං චතුකිච්චසාධකං හොති. තෙනාහ “එතෙසු පනා”තිආදිං.

අභිවිසිටියෙන ධම්මවචන්ථානඤ්ඤාණෙන ඤාතබ්බා සබ්බෙ පරමත්ථ ධම්මා අභිඤ්ඤායා නාම. “අභිඤ්ඤා සිද්ධි”ති අභිජානන කිව්වසිද්ධි. විසුං විසුං පරිච්ඡින්නදිත්වා ඤාතබ්බා චතුසව්ව ධම්මා පරිඤ්ඤායා නාම. තෙහි දුක්ඛසව්ව ධම්මා පරිඤ්ඤාතබ්බභාවෙන, සමුදය සව්ව ධම්මා පභාතබ්බ භාවෙන, නිරොධසව්ව ධම්මා සච්ඡිකාතබ්බ භාවෙන, මග්ගසව්ව ධම්මා භාවෙනබ්බභාවෙන ඤාතබ්බා භොන්තීති. “භාවනාසිද්ධි”ති භාවනාකිව්ව සිද්ධි. තං සංයුත්තකෙ ඉමායපාළියා සමෙතීති සම්බන්ධො. “විහඬිගෙ පනා”ති ඉද්ධිපාදවිහඬිගෙ පන. “චිත්ත චෙතසිකරාසි”ති සහ පුබ්බභාගභාවනාය උත්තරි මනුස්ස ධම්මපරියා පන්තා චිත්තචෙතසිකරාසි. “තත්ථ පනා”ති විහඬිගෙ තස්මිං උත්තරවුලභාජනීයෙ පන. “ඉධා”ති ඉමස්මිං සඬිගහෙ.

චත්තාරි සොතාපත්තියඬිගානි නාම බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො. ධම්මෙ, සඬ්ඝෙ, අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්තාගතොති එවං චුත්තානි සොතාපත්තියා අඬිගානි. තත්ථ “අරියකන්තෙහි”ති අරියජනෙහි කාමිතෙහි ඉච්ඡිතෙහි. “සීලෙහි”ති පඤ්චනිච්චසීලෙහි, ආජීවට්ඨමකසීලෙහි වා. “සම්මප්පධානෙසු”ති සම්මප්පධානකිව්වෙසු.

“සොළසහිකිව්වෙහි”ති එකෙකස්මිං සව්වෙ චත්තාරි චත්තාරි කත්වා සොළසහි කිව්වෙහි. පීළනට්ඨො, සඬ්ඛතට්ඨො, තිආදීහි සොළසහි අත්ථෙහිති චුත්තං භොති. තෙ ව අත්ථා පරතො ආගමිස්සන්ති. සති එව සම්බොජ්ඣඬිගොති චුත්තං, කථං පන සාසති සම්බොධිං සමුට්ඨාපෙතීති ආහ “සාහි”තිආදිං. එසනායො සෙසබොජ්ඣඬිගෙසුපි. “තෙසු ධම්මෙසු”ති අජ්ඣත්තබ්බිද්ධා ධම්මෙසු. “ලීනසඬිකොච කොසජ්ජපක්ඛං”ති ලීනපක්ඛ සඬිකොච පක්ඛකොසජ්ජ පක්ඛං. ධුරං සුට්ඨු පග්ගණ්හාති උක්ඛිපතීති ධුරසම්පග්ගහො. “ධුරං”ති සමථධුරං විපස්සනා ධුරඤ්ච. “අරති උක්කණ්ඨ පක්ඛං”ති අරතිපක්ඛ නිබ්බිදාපක්ඛං. ධම්මෙ රති ධම්මරති. ධම්මෙ නන්දී ධම්මනන්දී. ධම්මෙ ආරාමො ධම්මාරාමො. “සාරම්භො” නාම චිත්තවිභෙසා. “දරථො” නාම චිත්තසන්තාපො. සමාහිතො හික්ඛවෙ යථාභූතං පජානාති පස්සතීති වචනතො පඤ්ඤාය සමාධි පාදකතා පාකටාති චුත්තං “තස්සා”තිආදිං. සමං අවිසමං අත්තතො කිව්වං වහති සීලෙනාති සමවාහී. සමවාහිස්ස භාවො සමවාහිතා.

සා පන චතුබ්බිධා භොතීති සම්බන්ධො. “තස්සා”ති සම්මාදිට්ඨියා. “විසාඛා”ති ආලපන පදං. ‘සබ්බෙ ලොකුත්තරෙ භොන්තී’ති වචනස්ස සම්බන්ධං දස්සෙතුං “තෙ පන සත්තතිංසජ්ජහෙදා”තිආදිමාහ. න වට්ඨානානි අස්ස අත්ථීති නවට්ඨානිකං. “ලොකුත්තරෙ”ති ලොකුත්තර විත්තෙ. “අත්තජ්ජපිපක්ඛානං”ති අත්තනා උජුජ්ජපිපක්ඛානං. “තෙ”ති බොධිපක්ඛිය

අනුදීපනීපාඨ

ධම්මා. එතෙන දස්සෙතීති සම්බන්ධො. “කුණ්ඩලියා”ති එවං නාමකං බ්‍රාහ්මණං ආලපති. “විජ්ජා”ති මග්ගවිජ්ජා. “විමුක්ති”ති ඵලවිමුක්ති.

බොධිපක්ඛියානුදීපනා නිට්ඨිතා.

165. සබ්බසංඛගතො. “පඤ්චරාසයො”ති පඤ්චසංඛගතො. “අතීතාදිහෙදහින්නානං”ති අතීතානාගතපච්චුප්පන්නහෙදෙන, අජ්ඣත්ත බහිද්ධාහෙදෙන, ඔළාරිකසුබ්බමහෙදෙන, භීතපණ්ණිකහෙදෙන, දුරසන්නිකහෙදෙන ච හින්නානං. “උපපත්ති ද්වාරෙසු”ති චක්ඛාදි ද්වාරෙසු. “කම්මද්වාරෙසු”ති කායකම්මද්වාරාදීසු. “සංඛගම්මා”ති සංඛගන්නවා. “සමාගම්මා”ති සමාගන්නවා. “සාධාරණ කිච්චානි වා”ති සබ්බිරියාපථෙහි සාධාරණ කිච්චානිවා. පාළිපාඨෙ. “කිඤ්චා”ති කස්මා ච. “සංඛාරෙවදෙථා”ති සංඛාරා සංඛාරා ඉති තුම්හෙ වදෙථ. “කිඤ්චසංඛතං”ති කතමඤ්චසංඛතං. “රූපං රූපත්ථායා”ති රූපවිකතියා ජාතත්ථාය රූපසංඛතං සංඛතං අභිසංඛරොත්තීති අත්ථො. උපහොගො නාම චත්ථාහරණාදිකො අන්තොහොගො. පරිහොගො නාම මඤ්චපීඨාදිකො බාහිර පරිහොගො. සම්පරායිකඤ්ච වෙදනන්ති අධිකාරො. සෙසෙසුපි සඤ්ඤාසංඛාර විඤ්ඤාණෙසුපි. “දානං දානත්ථායා”ති දානපුඤ්ඤස්ස ජාතත්ථාය. දානසංඛතං සංඛතං අභිසංඛරොත්තීති අත්ථො. අථවා දානස්ස අත්ථො දානත්ථො. “අත්ථො”ති ච විපාකත්ථො ඵලත්ථො. දානවිපාකත්ථාය දානඵලත්ථාය දානපුඤ්ඤසංඛතං සංඛතං අභිසංඛරොත්තීති අත්ථො. එවං සෙසෙසුපි. “අනුයුඤ්ජන්තා”ති විපස්සනා කම්මං අනුයුඤ්ජන්තා. “තීසු ධම්මෙසු කිලමිස්සන්ති”ති චුත්තං. කථං කිලමිස්සන්තිති ආහ “තථාහි යථා”තිආදිං. “සුඛසඤ්ඤිතෙසු පටිසරණෙසු”ති චිත්තසාතචිත්තරති පටිලාහත්ථාය පටිසරණෙසු ආරම්භණෙසු. “තාහි”ති සම්පත්තීහි. “තා”ති සම්පත්තියො. පරමුක්කංසගතං සුඛසඤ්ඤිතට්ඨානං හොති. තස්මා තත්ථ දුක්ඛානුපස්සනාඤ්ඤාණං අතිරෙකතරං පචත්තෙතබ්බන්ති තදත්ථාය භගවා තං වෙදනං විසුං එකං බන්ධං කත්වා බන්ධ දෙසනං දෙසෙතීති අධිප්පායො. එසනෙයො පරත්ථපි. “ඤ්ඤාණසම්මතං”ති පුටුප්පනෙහි ඤ්ඤාණසම්මතං. “පරමං අත්තානං කත්වා”ති ලොකෙ විඤ්ඤත්තං පරමං හොති, තස්මා විජානනං පරමං අත්තානං කත්වා. සෙසමෙත්ථ සුපාකටං. “යත්ථභුඤ්ජති”තිආදීසු. “යත්ථ භුඤ්ජති”ති යස්මිං භාජනෙ භුඤ්ජති. “යඤ්ච භුඤ්ජති”ති යඤ්ච භොජනං භුඤ්ජති. “යෙන ච භුඤ්ජති”ති යෙනබ්‍යඤ්ජනෙන භුඤ්ජති. “යො ච භොජකො”ති සම්පෙ යත්වා පරිවෙසකො. “යො ච භුඤ්ජිතා”ති යො ච භුඤ්ජකො.

“සාසවා එවා”ති සාසවා නාම ලොකීය ධම්මා. “උස්සාහන්තා විය හොත්තී”ති අබ්‍යාපාර ධම්මත්තා චුත්තං. න හි අබ්‍යාපාර ධම්මානං

එකන්තෙන උස්සාහො නාම අත්ථි. එලස්ස නිබ්බත්තනතො එලත්ථාය උස්සාහන්තා විය හොන්තිති. “ආකිරිත්වා”ති පත්ථරිත්වා. සෙසමෙත්ථ සුබොධං.

ධාතුසඬ්ගහෙ. “අත්තනො එව සභාවං”ති අත්තනො සභාවං එවාතිපි යුජ්ජති. “ඊහා ව බ්‍යාපාරො වා”ති අභික්කමාමි පටික්කමාමීතිආදිනා උස්සාහො ව, අභික්කමනාදි බ්‍යාපාරො ව. “න ව ජීවයොගා”ති න ව ලොකියමහාජන සම්මතෙන ජීවෙන යුත්තා. අට්ඨකථාපාඨෙ. යායති එත්ථාති යන්තං. උදුක්ඛලං. යන්ත චක්කයට්ඨිනාම යන්ත චක්කසම්බන්ධා මුසලයට්ඨි. අරණි වුව්වති අග්ගිනිබ්බත්තකත්ථාය කතා ද්වෙ සාරසට්ඨිකා. අධරාරණි නාම හෙට්ඨාරණි. උත්තරාරණි නාම උද්ධාරණි. “සල්ලමිවා”ති කණ්ඩොවිය. “සුලමිවා”ති විජ්ඣනකදණ්ඩො විය. “ආතුරාවියා”ති තෙහිසල්ලසුලෙහි විද්ධගිලානා විය. අයථාභුව්ව නිමිත්තං නාම අයථාභූතං සත්තපුග්ගලාදිනිමිත්තං. “වනමිගො වියා”ති තිණ රූපෙ පුරිස සඤ්ඤාලාහො වනමිගො විය. “අඬ්ගාරකාසුයං”ති අඬ්ගාරකූපෙ. “නානාවිධුපද්දව නිමිත්තතො”ති නානාවිධානං උපද්දවානං උජ්ජත්ති පච්චයතො. “වනමක්කටො වියා”ති වනවානරො විය. දුක්ඛෙන දමනං අස්සාති දුද්දමනො. “අස්සඛචඬ්ඛකො”ති දුට්ඨ අස්සො. “යත්ථ කාමනිපාතිතො”ති යස්මිං යස්මිං ආරම්මණෙ පතිතුං කාමෙති ඉච්ඡති, තත්ථ තත්ථ නිපාතිතො. පුග්ගලවසෙ අවත්තිත්වා ආරම්මණෙසු යදිච්ඡකං නිපතනතොති වුත්තං හොති. “රඬ්ගනටො වියා”ති සමජ්ජනටකො විය. සභාවතො අත්ථි සංවිජ්ජතිති සන්තො. තථොති ව අවිතථොති ව අත්ථතො එකං. අඤ්ඤො පකාරො අඤ්ඤා. නත්ථි අඤ්ඤා අස්සාති අනඤ්ඤථං. දුක්ඛදුක්ඛං නාම කායිකදුක්ඛ චෙතසිකදුක්ඛං. “කම්මජානං”ති විපාකක්ඛන්ධකටත්තා රූපානං. “උජ්ජත්තියා”ති උජ්ජාදත්ථාය. “පගෙවා”ති පුරෙතරමෙව. “උජ්ජන්තං පි”ති උජ්ජන්තමපි චක්ඛු. “පචත්තියා”ති සන්තානට්ඨිතියා ධීතත්ථාය. “පටිපග්ගන දුක්ඛං”ති සොධන දුක්ඛං. පච්චයවෙකල්ලං නාම ආහාරච්ඡෙදාදිකං. නනු භිජ්ජනභයෙන පගෙව පච්චයසම්පාදනං නාම සඬ්ඛාර දුක්ඛමෙව සියාති. සච්චං. ඉධ පන ආසන්තෙ භිජ්ජනනිමිත්තං දිස්වා කතං පච්චය සම්පාදනං අධිජ්ජෙතං. “රක්ඛාවරණගුත්ති සංවිධාන දුක්ඛං”ති නානාභයතො රක්ඛණස්ස ව ආවරණස්ස ව ගොපනස්ස ව සංවිධාන දුක්ඛං. “තදුභයෙන සහෙව සිජ්ඣති”ති කසිගොරක්ඛාදීනි සඬ්ඛාර කම්මානි වා රක්ඛාවරණ ගුත්තිසං විධානාදීනිවා කරොන්තානං තං දුක්ඛ දුක්ඛං තදුභයෙන දුක්ඛෙන සහෙව සිජ්ඣති. “තෙසං”ති චක්ඛාදීනි අස්සාදෙන්තානං න මුව්චතිති සම්බන්ධො. “පචත්ති නිරොධ භූතස්සා”ති පචත්තියා නිරොධ භූතස්ස. “තං පජහති යෙවා”ති තං ලොභං පජහතියෙව. “යාවදෙවා”ති උපරිමපරියන්තෙන. අහං අස්මිති පචත්තො මානො අස්මිමානො. තස්ස සමුග්ගාතනං සමුව්ඡින්නදනං. “පරිඤ්ඤාතෙසු”ති තෙසු අනුසයිතාය තණ්හාය

අනුදීපනීපාඨ

පහානවසෙන පරිඤ්ඤාතෙසු. “තබ්බිපරිතෙන පනා”ති තතො විපරිතෙන පන. අස්මිමානස්ස අනධිට්ඨානභූතාතිආදි අත්ථොන. අනින්ද්‍රියබද්ධ ධම්මා නාම පථවිපබ්බතාදීසු පවත්තා රූප ධම්මා.

සත්තෙ අනුක්කණ්ඨමානෙ කරොතිති සම්බන්ධො. “ඉති”ති තස්මා. තෙසං සත්තානං. දුජ්ජහො නාම නත්ථී. තස්මා ලොභොයෙව දුක්ඛසමුදයාරිය සච්චං නාමාති යොජනා. සාසවා කුසලා කුසල ධම්මා සමුදයසච්චං නාම, දුක්ඛ සච්චභූතානං විපාකක්ඛන්ධකට්ඨත්තා රූපානං සමුදයත්තා සංවඨිස්සන්ත්තා. මූලභාවෙන චුත්තා ‘අවිජ්ජා පච්චයා සඬ්ඛාරා’තිආදීසු. “නන්දනසදිසං”ති දෙවලොකෙ නන්දනවනුයානසදිසං. “ආදිපභවපධානභූතා”ති දුක්ඛ ධම්මානං ආදිභූතා, පභවභූතා, පධානභූතා. “පභවභූතා”ති ච පථමුප්පත්තිහෙතුභූතා. “තෙසං”ති දුක්ඛ ධම්මානං.

“කත්ථවී”ති කාමභවාදීසු කිස්මිඤ්චිහවෙ. “කදාචී”ති අතීතාදිකාලෙසු කිස්මිඤ්චිකාලෙ. “කෙසඤ්චී”ති දෙවමනුස්සාදීසු සත්තෙසු කෙසඤ්චිසත්තානං. “කුතොචී”ති බහුසුකාරණෙසු කුතොචිකාරණා. “කථඤ්චී”ති කෙනවිපකාරෙන.

“පරිණාමො”ති පරිණාමනං අඤ්ඤාථාභාවො. “තං සමඬ්භිග්නං”ති තෙහි චක්ඛාදීහි සමඬ්භිග්නං පුග්ගලං. පාළිපාඨෙ. “ආදිත්තං”තිආදිපිතං සමුජ්ජලන්තං. “කෙනා”ති කරණභූතෙන කෙන අග්ගිනා. තථා අරියමග්ගො විපරිණාම ධම්මො ච භොති. සොච්චරිණාම දුක්ඛෙනපි පුග්ගලං භුසං පිළෙතියෙවාති යොජනා. “නා”ති න සියා. සමනං චූපසමනං සන්ති. සබ්බදුක්ඛානං සන්තීති විග්ගහො. සබ්බං චට්ඨදුක්ඛන්ති සම්බන්ධො. “තස්සා”ති අරියමග්ගස්ස. “පවත්තමානා වා”ති සන්තතිධීතිවසෙන චත්තමානා ව. “මහන්තං පරිලාභදුක්ඛං”ති සොක පරිදෙව දුක්ඛ දොමනස්සපායාසානං පවත්තිවසෙන මහන්තං පරිලාභ දුක්ඛං. නිබ්බානස්ස අනුප්පාද ධම්මත්තා උප්පාදත්ථාය පච්චයො නාම නත්ථී. තථා අප්පවත්ති ධම්මත්තා පවත්තත්ථාය. සම්පාපුණිතබ්බත්තා පන සම්පාපනත්ථාය පච්චයො අත්ථීති ආහ “සම්පාපක පච්චයාහිසඬ්ඛරණලෙසං”ති. සම්පාපක පච්චයා නාම අරිය මග්ගො ච තස්ස පච්චයා ව.

භවාභවසඬ්ඛාතස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්සාති සම්බන්ධො. “තදෙවා”ති තං දුක්ඛක්ඛන්ධං එව. අනුපුනප්පුනං පදියතෙ අනුප්පදානං. “නියානනට්ඨො”ති හන්ද ගණ්භාති සම්පට්ඨිජාපනට්ඨො. “තතො”ති චට්ඨදුක්ඛතො. “මුච්චනුපායස්සා”ති දානසීලනික්ඛමාදිකස්ස මුච්චනුපායස්ස. “නිස්සරණවිමුත්තියා”ති නිස්සරණ සඬ්ඛාතාය විමුත්තියා. සඬ්ඛාර දුක්ඛස්ස අභාවට්ඨො. “සම්මොහස්ස පහානවසෙනා”ති එතෙන ඉධ දස්සනං නාම

ඉතො පටියාය චතුසු සච්චෙසු අසම්මොහ භාවපත්ති එව ආලොකපත්ති එව වුවචතීති දස්සෙති. තෙනාහ “පටිච්ඡික්ඛනට්ඨො”ති. තණ්හාය දාසො තණ්හාදාසො. තණ්හාදාසස්ස භාවො තණ්හාදාසඛ්‍යං. පරචසතො විමුක්තිවසෙන අපරාධිනතා භුජිස්සභාවො නාම. ලොකියමග්ගාහි තණ්හාදාසඛ්‍යං නාතිවත්තන්ති. තණ්හාවසං පුරයමානා තණ්හාවිසයං විපාකං ජනෙන්නි. අයං අරියමග්ගො එව තණ්හාය අනාරම්මණභාවෙ ධීතො තණ්හාදාසඛ්‍යං අතිවත්තති. තණ්හාවසං හින්දමානො තණ්හාය අවිසයං විපාකං ජනෙන්නි අධිප්පායො. “දුක්ඛමුත්තියා”ති දුක්ඛතො මුච්චනත්ථං. “දුක්ඛවඨ්ඨියා”ති දුක්ඛවඨ්ඨිනත්ථාය. සෙසමෙත්ථ සුඛොධං. “ඛයවිරාග නිරොධ භූතො”ති එත්ථ කිලෙස ධම්මානං විරජ්ජනං විගමනං අන්තරධානං විරාගො. “අනත්ථ පදානී”ති අහිතපදානි. භයාදීනවපදානි. “ද්වාරජක්කආරම්මණ ඡක්කභෙදෙනා”ති ද්වාරජක්කං ධම්මාරම්මණං හොති. එවංසති, ආරම්මණ ඡක්කන්ති න වත්තඛිඛං ධම්මාරම්මණස්ස විසුං ගහිතත්තාති. නො නවත්තඛිඛං. කස්මා, ද්වාරජක්කතො සෙසානං ධම්මාරම්මණානං අත්ථිතායාති දස්සෙතුං “එත්ථ වා”තිආදී වුත්තං. පරතො “එත්ථපී”තිආදීසු එසෙවනායොති.

සබ්බසඬ්ඛගහානුදීපනා නිට්ඨිතා.

සමුච්චයසඬ්ඛගහදීපනියාඅනුදීපනා නිට්ඨිතා.

8. පච්චයසඬ්ඛගහඅනුදීපනා

166. යෙහිපකාරෙහි යථා. තෙසං විභාගො තං විභාගො. අයඤ්චනිද්දෙසො එකසෙසනිද්දෙසො, විච්ඡාලොපනිද්දෙසොවාති දස්සෙතුං “තෙසං”තිආදීමාහ. න සමෙති. ගාථායං ‘යෙසං’තිආදිනා තිහි-ය-සද්දෙහි දස්සිතානං තිණ්ණං අත්ථානං-ත-සද්දත්ථ සම්භවතො. ත-සද්දත්ථානඤ්ච අනුසන්ධියං පරිපුණ්ණං කත්වා වත්තඛිඛතො. “සමුප්පජ්ජති”ති සුට්ඨු පරිපුණ්ණං කත්වා උප්පජ්ජති, පාතුභවති. “අවිනා”ති අවිනා හුත්වා. “සහජාත ධම්මෙහි”ති අවිජ්ජා පච්චයා සඬ්ඛාරාතිආදීසු සඬ්ඛාරාදීනං සහජාත ධම්මෙහි සහෙව උප්පජ්ජනං. “කලාපවසෙනා”ති සුද්ධ ධම්ම කලාපවසෙන. “සාමඤ්ඤ ලක්ඛණං”ති සාධාරණ ලක්ඛණං. “අත්ථො”ති ඉදප්පච්චයතා සද්දස්ස අත්ථො. “අයමත්ථො පටික්ඛිත්තො”ති ‘සමුප්පජ්ජනං සමුප්පාදො’ති අයංභාවසාධනත්ථො පටික්ඛිත්තො. “අයමෙවා”ති අයං භාවසාධනත්ථො එව. ජරාමරණං සම්භවතීති යොජනා. “උප්පාදාවා තථාගතානං”ති සම්මාසම්බුද්ධානං උප්පාදෙවා සති. “අනුප්පාදාවා”ති අනුප්පාදෙවා සති. “ධීතාව සාධාතු”ති ජාතියා සති ජරාමරණස්ස පවත්තිසභාවො ලොකෙ ධීතොයෙව. කතමා පන සාධාතුති ආහ “ධම්මට්ඨිතතා”තිආදිං. තත්ථ

අනුදීපනීපාඨ

“ධම්මට්ඨිතතා”ති කෙනවි අකතා සභාවට්ඨිතතා. “ධම්මනියාමතා”ති සභාවනියාමතා. “තත්ත්වතා”ති තස්මිං සාමඤ්ඤලක්ඛණෙ සඬ්ඛත ධම්මානං තථතා. සාමඤ්ඤ ලක්ඛණමෙව පටිච්චසමුප්පාදො නාමාති දස්සෙති, න අවිජ්ජාදිකො පච්චය ධම්මො. කස්මා, තෙනි වචනෙනි ධම්මනියාමතා මත්තස්ස දස්සිතත්තා. අවිජ්ජාදීනං ධම්ම සරූපානං අදස්සිතත්තා. “ධම්මනියාමතාමත්තං”ති ච යථා චුත්තසාමඤ්ඤ ලක්ඛණමෙව වුවිච්චි. යදි භාවසාධනං ඉච්ඡෙය්‍යා, භාවසාධනං නාම කත්තුරහිතං භවෙය්‍යා. කත්තුරහිතෙ ච සති, කථං පටිච්ච ක්‍රියාය සමානකත්තුකතා ලබ්භති. අලද්ධෙ ච සමානකත්තුකත්තෙ කථඤ්ච පුබ්බකාලෙත්වා පච්චයසම්භවොති. අයං භාවසාධනං ඉච්ඡන්තස්ස බ්‍යඤ්ජනසුත්තිවිරොධො. තං පරිහරන්තො න චෙත්ථාතිආදිමාහ. ගම්භිරොවානන්ද පටිච්චසමුප්පාදො ගම්භිරාව භාසොවාති භගවතා චුත්තං. භාවසාධනෙ ච කතෙ උප්පජ්ජන ක්‍රියාමත්තං නාම විසුං එකො ධම්මො න භොතීති කථං තං ගම්භිරං සීයාති. අයං භාවසාධනං ඉච්ඡන්තස්ස ගම්භිරවචන විරොධො. තං පරිහරන්තො “සඬ්ඛත ධම්මෙසු චා”තිආදිමාහ. අපි ච සඬ්ඛත ලක්ඛණං නාම සඬ්ඛත ධම්මතොපි ගම්භිරං භොති. තථාහි චිත්තං නාම සඬ්ඛත ධම්මො. තඤ්ච අත්ථි මෙචිත්තං නාමාති සත්තානං පාකටං භොති. තස්ස පන අනිච්චතා සඬ්ඛතං සඬ්ඛත ලක්ඛණං අපාකටං භොති සුට්ඨු සන්තතියා පටිච්ඡන්තං. තථා චෙදනා නාම සුබ්බවා දුක්ඛවා සඬ්ඛත ධම්මො. සා ච අත්ථි මෙචෙදනාති සත්තානං පාකටා භොති. තස්සා පන අනිච්චතා සඬ්ඛතං සඬ්ඛත ලක්ඛණං අපාකටං භොති සුට්ඨු සන්තතියා පටිච්ඡන්තං. එවං සෙසෙසු නාමධම්මෙසු ච රූපධම්මෙසු ච. යතො සත්තසු විසුද්ධිසු සඬ්ඛත ධම්ම වචත්ථාන සඬ්ඛතං දිට්ඨිවිසුද්ධිඤ්ඤාණඤ්ච අවිජ්ජාදිපච්චය පරිග්ගහ සඬ්ඛතං කඬ්ඛාවිතරණ විසුද්ධිඤ්ඤාණඤ්ච පථමං සම්පාදෙත්වා පච්ඡා දසවිධාති සඬ්ඛත ලක්ඛණානුපස්සනා ඤාණාති සම්පාදෙතබ්බාති භොන්තීති. යථා ච අනිච්චතා සඬ්ඛතං සඬ්ඛත ලක්ඛණං සඬ්ඛත ධම්මතො ගම්භිරං භොති. තථා ඉදම්පි පටිච්චසමුප්පාද සඬ්ඛතං සඬ්ඛත ලක්ඛණං සඬ්ඛත ධම්මතො ගම්භිරං භොතීති දට්ඨබ්බං.

“තබ්භාවභාවිභාවො”ති එත්ථ භවති සංවිජ්ජනීති භාවො. සො සො අවිජ්ජාදිකො භාවො තබ්භාවො. තබ්භාවෙ භවන්ති සම්භවන්ති සිලෙතාති තබ්භාවභාවිනො. සඬ්ඛාරාදයො. “භාවො”ති උප්පත්තිකාරණං. තබ්භාවභාවිනං භාවොති තබ්භාවභාවි භාවොති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “තස්මිං තස්මිං”තිආදිමාහ. අපි ච “භාවො”ති විජ්ජමානතා වුවිච්චි. තස්ස තස්ස පච්චය ධම්මස්ස භාවොති තබ්භාවො. තබ්භාවෙ සති භවන්ති සම්භවන්ති ධම්මතායාති තබ්භාවභාවිනො. තෙසං භාවොතිපි යුජ්ජනියෙව. “හෙත්වාදි පච්චය සත්තිනියාමං”ති හෙතුපච්චයො, ආරම්මණ පච්චයො, තිආදිසු හෙතුසද්ද ආරම්මණ සද්දාදයො ලොභාදීනං රූපාරම්මණාදීනඤ්ච ධම්මානං තං තං පච්චය සත්තිවිසෙසං දීපෙන්නි. තෙසඤ්ච සො සො පච්චය සත්තිවිසෙසො

විසුං ධම්මනියාමො හොති, එවං හෙත්වාදි පච්චයසත්තිනියාමං නිවත්තෙති. “තථා තථා”ති මූලට්ඨගොචරවිසයට්ඨාදිකෙන තෙන තෙන පච්චයාකාරෙන. සො හි චූච්චතීති සම්බන්ධො. “පච්චය ධම්මුද්ධාර මත්තෙ අයත්වා”ති පච්චය ධම්මානං නාම සඤ්ඤාවසෙන උද්ධරණමත්තං අකත්වාති අධිප්පායො. “ආහච්චා”ති ආහනිත්වා තං තං පච්චයසත්ති විසෙසං පාපෙත්වාති අත්ථො. තෙනාහ “මත්ථකං පාපෙත්වා”ති. පච්චයසත්ති විසෙසො හි හෙතුඵලදීපනෙ තතො උත්තරි වත්තබ්බ කිච්චාභාවතො මත්ථකං නාම හොතීති. “අනොසක්කමානා”ති අනිවත්තමානා. “එතායා”ති පච්චය සත්තියා. පපඤ්චෙන්තෙ ආචරියෙ.

එතස්මා කාරණා ඵලං එතදෙව පටිච්ච අනාගතපක්ඛතො පච්චුප්පන්නපක්ඛං ආගච්ඡති පාතුබ්භවතීති පච්චයො. උප්පත්තිකාරණං පවත්තිකාරණං උප්පත්තිකාරණං ජනකපච්චයො. පවත්තිකාරණං උපත්ථම්භක පච්චයො. “එතෙනා”ති හෙතුනා. “කායවච්චි මනොකම්මං”ති එත්ථ “කම්මං”ති ක්‍රියාචූච්චති, ගමන යාන නිසජ්ජසයනාදිකං කායික ක්‍රියාඤ්ච. ආලාප සල්ලාප කථන සජ්ඣායන ගායනාදිකං වාචසික ක්‍රියාඤ්ච. විජානන චිත්තන විමංසනාදිකං මානසික ක්‍රියාඤ්ච. “අභිසංඛරොන්ති”ති අභිනිප්පාදෙන්ති. “එතෙහි”ති එතෙහි ලොකියකුසලා කුසල චෙතනා ධම්මෙහි. අපි ච සංඛරොන්ති සත්තා එතෙහිති සංඛාරා. “සංඛරොන්ති”ති කිං සංඛරොන්ති. අත්තභාවං සංඛරොන්ති. භවාභවං සංඛරොන්ති. දිට්ඨධම්මිකම්පි අත්ථං වා අනත්ථං වා සංඛරොන්ති. සම්පරායිකම්පි අත්ථං වා අනත්ථං වා සංඛරොන්තීති ආදිනා. වක්ඛුම්පි සංඛරොන්ති, සොතංපි සංඛරොන්තීති ආදිනා. දස්සනම්පි සංඛරොන්ති, සවනම්පි සංඛරොන්තීති ආදිනා ච වත්තුං වට්ටතියෙව. “විජානාති”ති විවිධෙන ජානාති. භූතෙනපි ජානාති, අභූතෙනපි ජානාති. “නමති”ති ගොචර විසයත්ථාය නමති. “රුජ්ජති”ති කුජ්ජති, බොහති. “චූසති”ති සංහනති. “වෙදයති”ති විදිතං කරොති. තං තං ආරම්මණං ලග්ගනවසෙන භුසං නහති බන්ධති, මුඤ්චිතුං න දෙතීති තණ්හාතිපි යුජ්ජති. “උපාදියති”ති දළ්භං ගණ්හාති. තෙනාහ “අමුඤ්චග්ගාහං ගණ්හාති”ති. භවතීති භවො. උපපත්තිභවො. භවන්ති එතෙනාති භවො. කම්මභවො. “ජනනං”ති අභිනවස්ස පාතුබ්භවනං. “ජීරණං”ති අභිනවභාවතො භායනං. “සොවනං”ති චිත්තසන්තාපනං. “පරිදෙවනං”ති රොදනං. “දුක්ඛං”ති කායරුජ්ජනං. “දොමනස්සං”ති චිත්තරුජ්ජනං. “විසිදනං”ති බාළ්භං චිත්තකිලමථභාවෙන විරූපං හුත්වා චිත්තස්සවිදනං. ථාමබලබ්බියානං. යතො අස්සාසපස්සාසානං විරූපජ්ජවත්තිවා තඬ්ඬණෙ සබ්බසො උපරුජ්ඣනං වා හොතීති. “කෙනචි සුබ්බෙනා”ති දුක්ඛසච්චතො විමුත්තෙන කෙනචි සන්තිසුබ්බෙන.

අනුදීපනීපාඨ

“දුක්ඛස්පට්ඨිඡාදිකා”ති භයට්ඨෙත දුක්ඛභූතානං තෙභුමික ධම්මානං දුක්ඛභාවස්පට්ඨිඡාදිකා. “සමුදයස්පට්ඨිඡාදිකා”ති තණ්හාය දුක්ඛ සමුදය භාවස්පට්ඨිඡාදිකා. “නිරොධස්පට්ඨිඡාදිකා”ති තණ්හානිරොධස්සෙව දුක්ඛනිරොධ භාවස්පට්ඨිඡාදිකා. “මග්ගස්පට්ඨිඡාදිකා”ති අට්ඨකිගික මග්ගස්සෙව දුක්ඛනිරොධ මග්ගභාවස්පට්ඨිඡාදිකා. පුබ්බන්තො වුව්වති අතීතෙකාලෙ භවපරම්පරා. අපරන්තො වුව්වති අනාගතෙ භවපරම්පරා. පුබ්බන්තා පරන්තො වුව්වති තද්දුහයං. “පට්ඨිවසමුප්පාදස්පට්ඨිඡාදිකා”ති පච්චුප්පන්තභවෙ ඛන්ධානං පට්ඨිවසමුප්පාදස්පට්ඨිඡාදිකා. “සුත්තන්තිකනායෙනා”ති අභිධම්මෙපි විභඩ්ගෙ සුත්තන්ත භාජනීයං නාම ආගතං. තෙන සුත්තන්ත භාජනීයනායෙන. සාසවා කුසලා කුසල චෙතනා සඬබ්බාරා නාමාති යොජනා. “අභිධම්මනායෙනා”ති විභඩ්ගෙ අභිධම්මභාජනීයනායෙන. අට්ඨකථාපාඨෙ. අවිජ්ජා කිරිය ධම්මානං නෙව උපනිස්සය පච්චයත්තං ලභති. කුසලා කුසලමූලාති කිරිය ධම්මානං න උපනිස්සය පච්චයත්තං ලභන්තීති යොජනා. කිරිය ධම්මා අවිජ්ජාතො ච කුසලා කුසල මූලෙහි ච උපනිස්සය පච්චයං න ලභන්තීති වුත්තං භොති. “පට්ඨියාකාරො”ති පට්ඨිව සමුප්පාදො. “අවිජ්ජාවිරාගා”ති අවිජ්ජා විගමනතො. තෙසංපිකිරිය ධම්මානං. විඤ්ඤාණාදීසුපි කිරිය විඤ්ඤාණං, කිරිය නාමං, කිරිය මනායතනං, කිරියඵස්සො, කිරිය චෙදනාති අත්ථිතාය “ඵසනායො විඤ්ඤාණාදීසුපි”ති වුත්තං. “කුසලා කුසල විපාකසම්පයුත්තං”ති කුසල විඤ්ඤාණ සම්පයුත්තං, අකුසලවිඤ්ඤාණසම්පයුත්තං, විපාක විඤ්ඤාණ සම්පයුත්තං. “තං අනුපපන්නං”ති පචත්තිවිපාකවිඤ්ඤාණ සහගතස්ස ඛන්ධත්තයස්ස තං සහජාතස්ස චිත්තජරූපස්ස ච අවසිට්ඨත්තා තං න සම්පන්නංති අත්ථො. තත්ථ හි විඤ්ඤාණපදෙ පචත්තිවසෙන ද්වත්තිංසවිධං විපාකචිත්තං විඤ්ඤාණං නාමාති වුත්තං. ඵඤ්ඤවසති, නාම රූපපදෙපි පචත්තිවසෙන තද්දුහයං පචත්තිවිඤ්ඤාණසහගතංපි ගහෙනබ්බමෙවාති. “තං තං විඤ්ඤාණ සම්පයුත්තා”ති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණ පචත්ති විඤ්ඤාණසම්පයුත්තා. “තණ්හුපාදානාතිපාකටාති”ති ඡ තණ්හා රූපතණ්හා සද්දතණ්හාදිවසෙන. චත්තාරි උපාදානාති කාමුපාදානාදිවසෙනාති ඵචං පාකටාතියෙව. “ලක්ඛණමත්තාති”ති සඬබ්බ ධම්මානං සඬබ්බභාවසල්ලක්ඛණ නිමිත්තමත්තාති. “ඤාතිබ්බසනාදිහි”ති ඤාතිවිනාසනාදිහි. “ඤාතිබ්බසනාදිනිමිත්තං”ති ඤාතිවිනාසනාදිකාරණා.

“ඛන්ධදුක්ඛෙ”ති පච්චක්ඛන්ධසඬබ්බාතෙ දුක්ඛසච්චෙ. ඛන්ධස්පචත්ති මග්ගො නාම තණ්හාසමුදයො ඵව. ඛන්ධනිරොධ මග්ගො නාම අරියමග්ගො. “ඛන්ධ සමුදයභූතා”ති ඛන්ධස්පචත්තියා කාරණභූතා. “අවිජ්ජාති වුටානං”ති අවිජ්ජායනීවාරිතානං පිහිතානං. “අප්පහීන භවාහිලාසානං”ති මග්ගෙන අප්පහීන භවපත්ථනානං. අප්පහීනභවතණ්හානන්ති වුත්තං භොති. “විබන්ධො”ති අන්තරායො. “උදයභූතානං”ති වඩ්ඪිභූතානං. “අවස්සයො”ති

නිස්සයො. සුඛවෙදනා විසෙසනො තණ්හාය පච්චයො හොතීති චුත්තං. “සුඛවෙදනාසදිසො”තිආදි. දොමනස්සානං පන තස්සා පච්චයහාවො පරතො පරියෙට්ඨිතණ්හායං පාකටො භවිස්සති. උපෙක්ඛා වෙදනාපි දුක්ඛෙන පිළිතස්ස සුඛධානෙන නිට්ඨති. සුඛං විය තං පත්ථෙතීති. සමුදා වරින්වා පරිවයිත්වා. “තණ්හා එවා”ති කාමතණ්හා එව. “අත්තනි වා”ති දිට්ඨියඤ්ඤාති අධිප්පායො. “අත්තනො ආරම්මණෙසු”ති අත්ත ජීව ලොකාදිසු දිට්ඨියාගහිතා රම්මණෙසු. “අස්සාදන ඛමනරොචනභුතායා”ති සාධුවතායං මමදස්සනන්ති එවං රජ්ජන තුස්සන කන්තිභුතාය. “උපාදානීයස්සා”ති දළ්භං ගහෙතඛිබස්ස. “අත්ථස්සා”ති අත්තනො අත්තාදිකස්ස අත්ථස්ස. ගාථායං. “භවං හොතී”ති භවන්තො වඩ්ඪන්තො හොති. “පරාභවො”ති විනාසන්තො.

“අද්ධානවන්තෙ ධම්මෙ”ති තෙකාලිකසඬ්ඛත ධම්මෙ. අපතමානෙ කත්වාති පාඨසෙසො. යථා උපාදානංති දිස්වා උපාදාරූපංති පදෙ ආදාසද්දො විඤ්ඤායති. න උපුබ්බ පදසද්දො. ඉතරථා උපාදානන්ති නසිජ්ඣති. එවං අද්ධා, අද්ධාන, පදෙසුපි. තෙනාහ “අද්ධානං”ති නසිජ්ඣති. සංඛිපන්ති විසතාකාරා එතෙසුති සඬ්ඛෙපා. සඬ්ඛගා. “වට්ටධම්මා”ති සඬ්ඛාරාදයො ධම්මා. “එත්ථා”ති එතාසු අවිජ්ජාතණ්හාසු. කථං නිට්ඨන්තිති ආහ “තදායත්තචුත්තිතායා”ති. “පතිට්ඨා”ති සුප්පතිට්ඨිතට්ඨානානි. “පභවා”ති වට්ටධම්මපරම්පරජ්ජවත්තියා මූල පධාන කාරණානි. තත්ථ හෙතු ව දෙසෙතඛිබො හොති. ඉතරථා ඉස්සරනිමමානදිට්ඨි අහෙතුක දිට්ඨිනං ඔකාසො සියාති. එලඤ්ච දෙසෙතඛිබං හොති. ඉතරථා උච්ඡෙදදිට්ඨියා ඔකාසො සියාති. “අද්ධුතො”ති දීඝකාලස්ස. “නිවත්තෙති”ති සමුව්ඡන්දති. “අහෙතු අපච්චයා සත්තා පවත්තන්ති”ති පුබ්බහෙතුරහිතා පුබ්බපච්චයරහිතා හුත්වා ඉමෙසත්තා පවත්තන්ති. “අවිජ්ජාදිහි සාධෙතඛිබො න හොතී”ති භවපරම්පරාසු නිව්චො හුත්වා සන්ධාවන්තස්ස අවිජ්ජාදිහි කත්තඛිබ කිව්චං න හොතීති අධිප්පායො. “කෙසඤ්චි න සම්භවන්තියෙවා”ති අනාගාමීනං අරහන්තානඤ්ච න සම්භවන්තියෙව. මහාආදීනවරාසිදස්සනත්ථං සොකාදිවචනං හොතීති යොජනා. “තෙසං”ති අඤ්ඤෙසං පච්චයානං. “ලද්ධා”ති අත්ථතො ලද්ධා. “තදවිනාභාවිභාවලක්ඛණෙනා”ති එත්ථ තෙන තෙන පච්චයෙන අවිනාභාවීනං භාවො, සො එව ලක්ඛණන්ති විග්ගහො. “පරත්ථ පි”ති ඉතො පරෙසු තණ්හුපාදාන භවග්ගහණෙනාතිආදීසුපි. “ආදිතො”තිආදිමිහි. විභාවනිපාඨෙ. “කිලෙසභාවසාමඤ්ඤතො”ති කිලෙසභාවෙන සමානත්තා සදිසත්තා. “ලක්ඛිතඛිබ ධම්මෙහි”ති විඤ්ඤාණාදිහි. “පථමෙන දුතීයස්සා”ති පථමසඬ්ඛෙපෙන සද්ධිං දුතීයස්ස සඬ්ඛෙපස්ස එකා සන්ධිතිආදිනා යොජෙතඛිබං. “ලොකස්ස පාකට වොභාරොනා”ති කිලෙසධම්මා කම්මධම්මා ව ලොකෙ හෙතුති පාකටා හොන්ති. විපාකධම්මා පන එලන්ති පාකටා. එවං ලොකෙ පාකට වොභාරොන. ඉධ පන කිලෙසධම්මකම්මධම්මා වා හොන්තු, විපාකධම්මා වා, යො යො පච්චයපක්ඛෙ යීතො, සො සො හෙතුතිපි

අනුදීපනීපාඨ

වත්තබ්බොයෙව. යො යො පච්චයුජ්ජන්ත පක්ඛෙ ධීනො, සො සො ඵලන්තිදස්සෙන්තො “හෙතුඵලසද්දාපනා”තිආදිමාහ. අට්ඨකථා පාඨෙ. “සජ්ජන්තස්සා”ති සංවිදහන්තස්ස. “ආයුහන සඬ්ඛාරා නාමා”තිආදිතො පට්ඨාය සමුච්චයනසඬ්ඛාරා නාම. “දක්ඛිණං”ති දානවත්ථුං. දක්ඛිණොදකං වා. “ඵත්ථ වා”ති ඉමස්මිං තතීයපඤ්චකෙ ව. “චුත්තනයෙනෙ වා”ති පට්ඨපඤ්චකෙ චුත්තනයෙනෙව. විභාවනිපාඨෙ. “ආයතිං පටිසන්ධියා පච්චයවෙනනා හවො නාමා”ති ඉදං උද්දෙසපාළියං යථාදිට්ඨපාඨවසෙනෙව චුත්තං. තථා පුරිමකම්මහවස්මිං ඉධ පටිසන්ධියා පච්චයවෙනනා සඬ්ඛාරා නාමාති ඉදඤ්ච. ඉධ පන පුබ්බෙයෙව ද්වීසුහෙතුපඤ්චකෙසු ද්විත්තං සඬ්ඛාර කම්මහවානං සඬ්ගහිතත්තා අට්ඨකථායං චුත්තනයෙනෙව ද්විත්තං සඬ්ඛාර කම්මහවානං විසෙසො යුත්තො. තෙනාහ “තං ඉධ න යුජ්ජති”ති. “සඬ්ගහිතත්තා”ති පුබ්බෙයෙව සඬ්ගහිතත්තා. “ඵතං”ති විභාවනි වචනං. “ධම්මවිභාගරක්ඛණත්ථං”ති විභවිගෙ හවපදෙ උපපත්තිහවස්සපි විභත්තත්තා ඵචං විභත්තස්ස ධම්මවිභාගස්ස රක්ඛණත්ථං. ඵලපඤ්චකතො අනඤ්ඤංපි උපපත්තිහවං අඤ්ඤංචිය කත්වා ‘උපපත්තිහවසඬ්ඛාතො හවෙකදෙසො’ති චුත්තං. සො ච උපපත්තිහවො නාම පච්චුජ්ජන්තහෙතුහි නිබ්බත්තත්තා චතුත්ථෙ ඵලපඤ්චකෙ ඵච සඬ්ගහිතො. තස්මා තෙන උපපත්තිහවසද්දෙන චතුත්ථ පඤ්චකමෙව ගහිතත්ති යුත්තං. ඉතරථා ද්වෙ ඵලපඤ්චකාති විපාකවට්ටන්ති චුත්තෙ සිද්ධමෙව හොති. ඵචඤ්චසති අවසෙසා වාති ඵත්ථ දුතීයඵලපඤ්චකමෙව අවසිට්ඨං හොතීති දට්ඨබ්බං. “අවිජ්ජා නාම මොහො, සො ච අකුසල මූල”න්තිආදි අභිධම්මෙ මූලයමකෙ මූලනාමෙන ආගතත්තා චුත්තං. ද්වීසුපනහව චක්කෙසු පුරිමචක්කෙ අවිජ්ජා ආදි හොති. පච්ඡිමචක්කෙ තණ්හා. ආදි ච නාම මූලන්ති ච සිසන්ති ච වත්තුං වට්ටතීති පරියායං දස්සෙතුං “අථවා”තිආදි චුත්තං. “ආගමනසම්භාරෙසු”ති අතීතහවතො ඉමංහවං ආගමනසම්භාරෙසු. තණ්හා ඵච සිසං කත්වා චුත්තාති යොජනා. “තෙසං අන්තරෙ”ති අවිජ්ජාසඬ්ඛාරානං අන්තරෙ. තණ්හාය ඔකාසො නත්ථීති කස්මා චුත්තං. නනු අවිජ්ජාය සති, තණ්හා නාම ඵකන්තෙන සම්භවතියෙව. සා ච සඬ්ඛාරානං බලවපච්චයො හොති. තස්මා සා අවිජ්ජා පච්චයා තණ්හා, තණ්හා පච්චයා සඬ්ඛාරාති වත්තබ්බා සියාති. තං පරිහරිතුං “අයඤ්ඡී”තිආදිචුත්තං. පටිලොමපටිච්චසමුජ්ජපාදො නාම අවිජ්ජානිරොධා සඬ්ඛාරනිරොධොති ඵචං පවත්තො පටිච්චසමුජ්ජපාදො. “ජරාමරණමුච්ඡයාතිආදි නවත්තබ්බං සියා”ති ජරාමරණමුච්ඡයාතිආදිවචනං අනුලොමපටිච්චසමුජ්ජපාද සම්බන්ධ වචනන්ති කත්වා චුත්තං. “උපරිවට්ටමූල ධම්මජ්ජපටිපාදකානං”ති උපරි දුතියානාගතභාවාදිසු අවිජ්ජාතණ්හා සඬ්ඛාතානං වට්ටමූලධම්මානං නියොජකානං. “තෙ පි”ති සොකාදයො දුක්ඛධම්මාපි. “ආසවසම්භූතා”ති ආසවෙහි සම්භූතා සඤ්ජාතා. “තෙසං”ති සොකාදීනං දුක්ඛධම්මානං. “ජරාමරණඤ්ඤා ගහණං”ති ද්වාදසසු අඬ්ගෙසු ජරාමරණඤ්ඤා සඬ්ගහණං. “පච්චස්සති”ති භුසං වඬ්ස්සති. “ආසවසමුදයා”ති ආසවසමුජ්ජපාදා.

“අවිජ්ජාසමුදයො”ති අවිජ්ජාසමුප්පාදො. “අවිජ්ජාපච්චයාසඤ්චාරාති”ති එත්ථ ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො. “නානාත්වයන චුට්ඨස්සා”ති ඤාතිත්වයනාදිහි නානාත්වයනෙහි චුට්ඨස්ස, විහිංසිතස්ස. “යතො”ති යං කාරණා, අවිජ්ජාතණ්හානං වඩ්ඪනකාරණා. “වට්ඨං”ති සඤ්චාරාදිකං භවවක්කං. සංමුය්හනං සම්මොහො. පරියෙසනං පරියෙට්ඨි. විපච්චතිති විපාකො. විපාකො එව වෙපක්කං. සම්මොහො වෙපක්කං අස්සාති සම්මොහවෙපක්කං. තථා පරියෙට්ඨිවෙ පක්කඤ්චාති ඉමමත්ථං දස්සෙති “තදුභයං”තිආදිනා. තදුභයං විපාකං එතස්සාති කත්වා දුක්ඛං සම්මොහවෙපක්කන්ති ව පරියෙට්ඨිවෙපක්කන්ති ව චුච්චතිති යොජනා. අපි ව, සම්මොහං විපාචෙති සඤ්ජනෙතිති සම්මොහ වෙපක්කං. එවං පරියෙට්ඨිවෙපක්කන්තිපි යුජ්ජති. “කිච්ඡං”ති කසිරං දුක්ඛං ආපන්නො. “මියාති”ති මරති. “ච වති”ති සඤ්චාරාති. “උපපජ්ජති”ති භවත්තරං උපෙති. “අථ ව පනා”ති එවංභූතස්ස සතො. “ජරාමරණස්සා”ති ජරාමරණ සඤ්චාරාත්වයන ඉමස්ස දුක්ඛස්සාති සම්බන්ධො. “නිස්සරණං”ති නිග්ගමනං. “නප්පජානාති”ති අයං ලොකො නප්පජානාති. “ආගතියා”ති ඉමස්මිං භවෙ පටිසන්ධිඤ්ඤාණුප්පත්තිවසෙන ආගමනෙන. “ගතියා වා”ති අනාගතභවෙ ජාතිපාත්තුඛ්භාවවසෙන ගමනෙන ව. ආදිසඤ්චාරාතො පුබ්බපරියන්තො යස්ස අත්ථිතිආදිමත්තං. න ආදිමත්තං අනාදිමත්තං. “වට්ඨස්සවත්තස්සා”ති තිව්ධවට්ඨසඤ්චාරාත්වයන පබන්ධස්සවත්තස්ස. ජාතියා චුත්තාය සබ්බාති තස්සා නිදානාති චුත්තාති එව හොත්තිති කත්වා “ජාතියා එව වා”ති චුත්තං. “ඉච්චෙවං”ති ඉති එවං. තත්ථ අවිජ්ජාපච්චයා සඤ්චාරාතිආදිනා නයෙන පට්ඨපෙසි මහාමුනීති සම්බන්ධො. ආචරිය වාදෙපන “ඉච්චෙවං”ති ජරාමරණ මුච්ඡායාතිආදිනානයෙන. ආබන්ධං අනාදිකන්ති සම්බන්ධො. ඉධපි තමෙව සම්බන්ධං ගහෙත්වා යොජෙති “ඉච්චෙවං ආබන්ධන්ති. ල. පුනර්පුනං ආබන්ධං”ති. අවිජ්ජා ආදිමිති චුත්තා. තස්මා සා සයං අහෙනු අපච්චයා හුත්වා වට්ඨස්ස ආදිපච්චයභූතා හොතිති වොදනා. තං පරිහරති “වට්ඨස්සා”තිආදිනා. “වට්ඨකථාය සිසභූතත්තා”ති වට්ඨස්ස ආදිනාම නත්ථි. තස්ස පන පවත්ති නිවත්තියො අත්ථි. ජානන්තෙහි තාසං පකාසනත්ථාය පට්ච්චසමුප්පාදකථානාම වට්ඨකථා එකන්තෙන කථෙතඛ්ඛා හොති. කථෙත්තෙහි ව වට්ඨකථානං මජ්ඣෙක කතමස්ස ධම්මස්ස කිච්චං වට්ඨස්සවත්තත්ථාය පධානතරං හොතිති ජාතිතඛ්ඛං හොති. තදා කිච්චවසෙන පධානතරං එකං ධම්මං මූලං සීසං කත්වා වට්ඨකථා කථෙතඛ්ඛාති. ඉදං වට්ඨකථාය සීසං නාම. තත්ථ අවිජ්ජා නාම මොහො. සො ව මුය්හනකිරියා. අත්ථානාචකරණඤ්චස්ස කිච්චං. න ව පඤ්ඤා වක්ඛුස්ස අත්ථානාචකරණ සදිසං අඤ්ඤං වට්ඨස්ස පවත්තත්ථාය පධානකිච්චං. නාම අත්ථි. තස්මා අවිජ්ජා එවෙත්ථ සබ්බස්සධාන කිච්චත්තා වට්ඨකථාය සිසභූතා හොති. එවං වට්ඨකථාය සිසභූතත්තා සා ආදිමිති චුත්තාති. “අනාදිකභාවො එව දස්සිතො”ති අනාදිකභාවො දස්සිතො එව. නො න දස්සිතොති අත්ථො. ඉති එතං අත්ථජාතං පච්චක්ඛතො සිද්ධං. “ඉධා”ති ඉමස්මිංභවෙ. “තස්සා”ති

අනුදීපනීපාඨ

අතීත භවපරියාපන්නාය අවිජ්ජාය. “අඤ්ඤාය අවිජ්ජාය එවා”ති අතීතභවතොපි පුරිමභවෙ සිද්ධාය අඤ්ඤාය අවිජ්ජාය එව. “තස්සාපි”ති පුරිමතරභවෙ අවිජ්ජායපි. “අත්තභාවො”ති පුරිමතරො අත්තභාවො. “පධාන පච්චයභූතත්තා”ති පුබ්බෙ චුත්තනායෙන අත්තභාවකරණ කිච්චත්තා වට්ටප්පවත්තියා පධාන පච්චයභූතා හොති. එවං පධානපච්චයභූතත්තා. “තස්ස තස්සාති නිට්ඨානමෙව න පඤ්ඤායෙය්‍යා”ති තස්ස පච්චයස්ස පච්චයො වත්තබ්බො. තස්සපි පච්චයස්ස පච්චයො වත්තබ්බොති එවං වස්සසතම්පි වස්සසහස්සංපි නිට්ඨානමෙව න පඤ්ඤායෙය්‍යා. “චුත්තොයෙවා”ති අවිජ්ජාය පච්චයො චුත්තොයෙව. “පඤ්චනීවරණාතිස්සවචනීයං”ති පඤ්චනීවරණ ධම්මා අවිජ්ජාය ආභාරොති වචනීයං භවෙය්‍යා. තත්ථ “ආභාරො”ති බලවපච්චයො චුච්චතීති.

පට්චවසමුප්පාදනායානුදීපනා නිට්ඨිතා.

167. පට්ඨානනායෙ. “හෙතු ව සො පච්චයො වා”ති එත්ථ ලොභො හෙතුජාතිකත්තා හෙතු ව හොති. ආරම්මණානන්තරාදි පච්චයෙන අඤ්ඤාධම්මස්ස පච්චයො ව හොතීති අත්ථස්ස සම්භවතො “හෙතු හුත්වා පච්චයො”ති වණ්ණෙති. එවං වණ්ණිතෙපි “හෙතු හුත්වා පච්චයො”ති හෙතු හොත්තො පච්චයොති අත්ථෙ සති, සො යෙවත්ථො සම්භවතීති “පුන හෙතුභාවෙන පච්චයො”ති වණ්ණෙති. එත්ථ සියා, හෙතු ව සො පච්චයො වාති එත්ථ පද ද්වයං එකධම්මාධිකරණත්තා තුල්‍යාධිකරණං හොති. හෙතුභාවෙන පච්චයොති එත්ථ පන පදද්වයං තුල්‍යාධිකරණං න හොති. පුරිම පදඤ්ඤි ධම්ම භාවජ්ජධානං, පච්ඡිමං ධම්මජ්ජධානන්ති. එවං සන්තෙ තුල්‍යාධිකරණං වාක්‍යං භින්නාධිකරණං කත්වා වණ්ණෙතීති න යුත්තමෙතන්ති. නො න යුත්තං. මුඛ්‍යාපචාරමත්තෙන නානත්ථත්තා. පච්ඡිමවාක්‍යංහි මුඛ්‍යවචනං. පුරිමවාක්‍යං උපචාර වචනං. උපචාරවචනෙ ව උපචාරත්ථො යුජ්ජති. මුඛ්‍යවචනෙ මුඛ්‍යත්ථොති. “හෙට්ඨාචුත්තමෙවා”ති පකිණ්ණකසඬගහෙ චුත්තමෙව. භිනොන්ති එත්ථාති හෙතු. භිනොන්ති එතෙනාති හෙතු. තත්ථ “භිනොන්ති”ති සුට්ඨපතිට්ඨහන්ති. කෙ පතිට්ඨහන්තීති ආහ “සහජාත ධම්මා”ති. කප්ඤ්ච සුට්ඨපතිට්ඨහන්තීති ආහ “චුද්ධි විරුළ්භි වෙපුල්ලපත්තවසෙනා”ති. කස්මා තෙ සුට්ඨ පතිට්ඨහන්තීති. පතිට්ඨිතට්ඨානස්ස පතිට්ඨිතකාරණස්ස වා ටාමබලසම්පන්නත්තාති දස්සෙතුං “ආරම්මණෙ දළ්භනිපාතිනා ටාමබලසම්පන්නෙනා”ති චුත්තං. හෙතුවිසෙසනඤ්ඤෙතං. ආරම්මණෙ දළ්භනිපාතිමිහි ටාමබලසම්පන්නෙ එත්ථ ධම්මෙතිපි යොජෙතබ්බං. උපකාරකොති ව උපලද්ධියෙවාති සම්බන්ධො. “යාදිසෙනසභාවෙනා”ති හෙතුභාවාදිසභාවෙන. “උපලද්ධියෙවා”ති කස්මා චුත්තං. නනු උපකාරක සද්දො කත්තාරං වා කාරෙතාරං වා වදතීති. වොහාරමත්තෙන වදති. ධම්මතො පන කත්තා වා කාරෙතා වා නත්ථිති

දස්සෙතුං “න හි සභාව ධම්මෙසු”තිආදිමාහ. යදි ධම්මතො කත්තවා කාරෙතවා නත්ථි. කස්මා උපකාරකොති වුවචතීති ආහ “තථා උපලද්ධියං පනා”තිආදිං.

ආරම්මණපච්චයෙ. “අජ්ඣොලම්බමානා”ති ආරම්මණ කරණවසෙන අධිඔලම්බමානා. “ආරම්මණභාවෙනා”ති ගොචරවිසයභාවෙන.

අධිපතිපච්චයෙ. “ගරුකතා”ති අස්සාදනාහිනන්දනාදිවසෙන වා සද්ධාපසාදාදිවසෙන වා ගරුකතා. “සාමිනො විය දාසෙ”ති සාමිනො අත්තනොදාසෙ අත්තනොවසෙ වත්තයමානා විය. සහජාතාධිපති පන හෙට්ඨා සමුච්චය සඬගහෙ වුත්තොති ඉධ න වුත්තො.

අනන්තරපච්චයද්වයෙ. “අන්තරං”ති ඡිද්දං විවරං. “සන්තානං”ති විත්තසන්තානං. “සන්තානානුබන්ධවසෙනා”ති විත්තසන්තානං පුනස්පුනං බන්ධනවසෙන. උප්පාදනන්ති සම්බන්ධො. “ධම්මන්තරස්සා”ති නාමක්බන්ධ ධම්මන්තරස්ස. “අනන්තර පච්චයතා”ති අනන්තරපච්චය කිච්චන්ති වුත්තං හොති. යං කිඤ්චි ධම්මන්තරං. “පුරිමපච්ඡිමභාගප්පවත්තානං”ති නිරොධස්ස අසඤ්ඤිභවස්ස ච පුරිමභාගෙ ච පච්ඡිමභාගෙ ච පවත්තානං. “චිත්තුප්පාදානං පි”ති නිරොධස්ස පුබ්බභාගෙ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතන කුසල ක්‍රිය චිත්තුප්පාදානං. පච්ඡාභාගෙ අනාගාමිඵල අරහත්තඵලචිත්තුප්පාදානං. අසඤ්ඤිභවස්ස පුබ්බභාගෙ කාමහවෙ වුති චිත්තුප්පාදානං. පච්ඡාභාගෙ කාමහවෙ ඵල පටිසන්ධි චිත්තුප්පාදානං. තෙසු පන කථං අනන්තරං නාම සියා. ද්විත්තං ද්විත්තං පුරිමභාග පච්ඡිම භාගානං මජ්ඣෙ අවිත්තකස්ස කාලස්ස අවිත්තකස්ස රූපසන්තානස්ස ච අන්තරිකත්තාති වොදනා. තං පරිහරිතුං “න හි අභාවභූතො”තිආදි වුත්තං. “තෙසං”ති ද්විත්තං ද්විත්තං චිත්තුප්පාදානං. රූපධම්මො අන්තරං න ච කරොති නාම. අරූපධම්මානං අනන්තරතා නාමාතිආදිනා යොජනා හොති. “තථාපවත්තන සමත්ථතා”ති එකිභූතානං විය අත්තනො අනන්තරෙ ධම්මන්තරං උප්පාදනෙ සමත්ථතා.

සහජාතපච්චයෙ. “යෙ පන ධම්මා”ති පච්චයුප්පන්ත ධම්මා. “අත්තනී”ති පච්චය ධම්මො වුවචති.

“අඤ්ඤමඤ්ඤං උපත්ථම්භන්තං තිදණ්ඩං වියා”ති භූමියං අඤ්ඤමඤ්ඤං නිස්සාය උස්සිතා තයොදණ්ඩා අඤ්ඤමඤ්ඤං උපත්ථම්භන්තා විය. “පුරිමෙනා”ති පුරිමෙන සහජාත පච්චයෙන. “ඉතරිතරො පත්ථම්භනං”ති අඤ්ඤමඤ්ඤො පත්ථම්භනං.

“සුදො”ති හත්තකාරකො. “උක්ඛලී”ති හත්තපවනකුම්භී. “වුට්ඨිධාරා”ති මෙසවුට්ඨිධාරා. “උපනිස්සයො”ති හත්තුප්පත්තියා

අනුදීපනීපාඨ

උපනිස්සයො. “තාසු අසනී”ති සාලික්ඛේත්ත වුට්ඨිධාරාසු අසනී. “බලවතරට්ඨේනා”ති බලවතරනිස්සයට්ඨේන. “පකතුපනිස්සයො”ති එත්ථ “පකතො”ති භුසං කතො. තෙනාහ “සුට්ඨුකතො”ති. කරණඤ්ච අත්තනො සන්තානො සුට්ඨුඋප්පාදනඤ්ච සුට්ඨුඋපසෙවනඤ්ච දට්ඨබ්බන්ති සම්බන්ධො. “වුත්තප්පකාරොනා”ති ‘යථා කතෙ සතී’තිආදිනා වුත්තප්පකාරොන.

“නිස්සයාරම්මණ ධම්මා එවා”ති නිස්සය පච්චය ධම්ම ආරම්මණ පච්චය ධම්මා එව. “පුරෙජාතතාමත්තවිසිට්ඨා”ති එත්ථ මත්තසද්දෙන නිස්සයාරම්මණසත්තිනො විසුං පුරෙජාතසත්ති නාම නත්ථීති දස්සෙති. විසුං පුරෙජාතසත්ති නාම අත්ථීතිපි වදන්ති. තං වාදං දස්සෙතුං “ආවරියානන්දත්ථෙරොනා”තිආදිමාහ. එත්ථ පඤ්චවත්ථුනි ච පඤ්චාරම්මණානි ච පුරෙජාතත්තා එව සුට්ඨුබලවතාය පඤ්චවිඤ්ඤාණානං වත්ථු කිච්ච ආරම්මණ කිච්චානි සාධෙත්ති. තථා හදයවත්ථු ච මනොධාතු මනොවිඤ්ඤාණධාතු නන්ති. අයං විසුං පුරෙජාතසත්ති විසෙසොති වදෙය්‍ය. සච්චං. සුද්ධමනො ද්වාපරපන ඉධ යත්වා නිරයෙසු එවරූපානි නිරයග්ගිරූපානි අත්ථී. ඉදානි දෙවෙසු ච එවරූපානි දිබ්බරූපානි අත්ථීති චිත්තයන්තානම්පි, තෙසු පුරෙ එවරූපානි උප්පජ්ජිංසුති වා, තෙසු අනාගතෙ එවරූපානි උප්පජ්ජිස්සන්තීති වා චිත්තයන්තානංපිතානි රූපානි නිබ්බිසෙසානි හුත්වා මනොවිඤ්ඤාණානං ආරම්මණ පච්චයත්තං ගච්ඡන්ති. තත්ථ පුරෙ ජාතානි හුත්වා තදා විජ්ජමානානි පච්චුප්පන්තරූපානි ආරම්මණ පුරෙජාතපච්චයො. ඉතරානි ආරම්මණ පච්චයො එව. න චෙත්ථ පුරෙජාතානං පච්චුප්පන්තරූපානං පුරෙජාතත්තෙන විසෙසො අත්ථී. න ච තානි පුරෙජාතපච්චයො න භොන්ති. යදි විසුං පුරෙජාතසත්තිවිසෙසො පුරෙජාතපච්චයොති වදෙය්‍ය. තානි පුරෙජාතපච්චයො නාම න හවෙය්‍යුං. කස්මා, තාදිසස්ස විසෙසස්ස නත්ථීතාය. න ච නභවන්ති. කස්මා, පුරෙජාතමත්තවිසෙසස්ස අත්ථීතාය. එත්ථ වදෙය්‍යුං, පඤ්චද්වාපරසු පන පුබ්බෙ වුත්තනයෙන විසුං පුරෙජාතසත්තිවිසෙසො දිස්සන්ති. කිඤ්චාපිදිස්සති. සො පන බහුවිධානං නිස්සය පච්චය ආරම්මණපච්චයානං මජ්ඣෙ නිස්සය සත්තිවිසෙසො එව, ආරම්මණ සත්තිවිසෙසො එව වාති. අපි ච විසුං පුරෙජාත සත්තිවිසෙසො නාම නත්ථීති ඉදං යථාවුත්තෙ සුද්ධමනොද්වාපර තබ්බිසෙසාභාවං සන්ධාය වුත්තං. විසුං පුරෙජාත සත්තිවිසෙසො නාම අත්ථීති ඉදං පඤ්චද්වාපරසු තබ්බිසෙසස්ස අත්ථීභාවං සන්ධාය වුත්තන්ති. යං රූච්චති, තං ගහෙතබ්බං.

පච්ඡාජාතපච්චයෙ. “රුක්ඛපොතකානං වියා”ති පච්ඡා ආසිඤ්ඤිවියමානං උදකං රුක්ඛපොතකානං වුද්ධවිරුළ්භභාවං පාපෙත්වා උපත්ථම්භනවසෙන උපකාරකො වියාති යොජනා. ආහාරං ආසිං සතීති ආහාරාසා. ජිසච්ඡා, පිපාසා, තණ්හා. තාය සම්පයුත්තා චෙතනාති විග්ගහො. සා පන ආහාරාසා චෙතනා උපත්ථම්භති යෙවාති සම්බන්ධො. “අයමත්ථො”ති ‘සුපාකට්ඨො’තිආදිනා

වුත්තො අයමත්ථො. සබ්බාවෙසාවිචාරණං ගිජ්ඣොපමාය උපමාමත්තභාවං නිවාරෙතා හොතිති.

ආසෙවන්ති තං පච්චය ධම්මං පච්චයුජ්ජන්තා ධම්මාති ආසෙවනං. එතෙන භූසො පච්චයුජ්ජන්ත ධම්මෙහි ආසෙවිතබ්බත්තා ආසෙවනන්ති වූච්චතිති දස්සෙතිති. “තං”ති තං පුරිමං පුරිමං පච්චය ධම්මං. “හජන්ති”ති උපෙන්නි. කෙ හජන්තිති ආහ “අපරාපරං උජ්ජජ්ජමානා ධම්මා”ති. “ධම්මා”ති ච අනන්තරුජ්ජන්තා විත්තවෙතසිකා ධම්මා. කථංඤ්ච තං තෙහජන්තිති ආහ “සුට්ඨසෙවමානා විය හජමානා විය පවත්තන්ති”ති. විය සද්දෙන ලොකෙ කිඤ්චිජනං කෙචිජනා කෙනචි අත්ථෙත සුට්ඨසෙවන්තා වියාති දස්සෙති. කථං සුට්ඨසෙවියමානා විය හොන්තිති ආහ “තස්ස පුරිමස්සා”තිආදිං. පුරිමස්ස අනන්තරස්ස විත්තජ්ජාදස්සාති අත්ථො. “සබ්බපරිපූරං ආකාරං”ති ජවවෙගසහිතෙහි විජානන ඵ්ලසනාදිහි සාවජ්ජාන වජ්ජාදිහි ච සබ්බෙහි ජවනගුණෙහි පරිපූරං ආකාරං. “ආසෙවෙති”ති මං සුට්ඨ සෙවොති නියොජෙන්නං විය හොති. තෙනාහ “අත්තනො වාසං”තිආදිං. තත්ථ “වාසං”ති වාසනං. “සුට්ඨ ගාභාපෙති”ති පරිපුණ්ණං දෙතිති වුත්තං හොති. එතෙන යථා ලොකෙ එකො පරෙසං යථිච්ඡිතං දෙති. එවං දෙන්තං පන පරෙ හජන්තියෙව. මං හජොති නියොජනකිච්චං නත්ථි. එවමෙව ඉධපි සුට්ඨවාසදානමෙව හජාපනං නාමාති දස්සෙති. “වඩ්ඪෙති වා”ති එතෙන ආසෙවනා භාවනා වඩ්ඪනාති ඉමංපරියායත්ථං වදති. පුරිමාහියොගො නාම ආදිතො පටියාය සජ්ඣායනාදිකම්මෙසු යථාසත්ති යථාබලං වා යාමකරණං. තථා කරොන්තස්ස තං උග්ගහණ කම්මං උපරුපරි පගුණභාවං ගච්ඡතිති. “ආසෙවනට්ඨෙතා”ති වඩ්ඪාපනට්ඨෙත, උපකාරකොති සම්බන්ධො. “සජාතියානං”ති කුසලාදිභාවෙන සමානජාතිකානං.

කායඤ්ඤාහිසඤ්ඤානං නාම කායසඤ්ඤාවෙතනාකිච්චං. වාචඤ්ඤාහිසඤ්ඤානං වච්ඡසඤ්ඤාවෙතනාකිච්චං. විත්තඤ්ඤාහිසඤ්ඤානං මනොසඤ්ඤාවෙතනාකිච්චං. “කිරියාභාවෙනා”ති දස්සනසවනාදිකිච්චෙසු ගමනායාන නිසජ්ජාදිකිච්චෙසු සංවිධානකිරියාභාවෙන. “වත්ථුමිහි”ති ගබ්හවත්ථුමිහි. යථාවුත්තාහිසඤ්ඤානකිච්චං නාම කායඤ්ඤාවාවඤ්ඤා විත්තඤ්ඤාහිසඤ්ඤානකිච්චං. “තද්දිසඤ්ඤාවෙගජනිතං”ති තස්ස කායඤ්ඤාදිකස්ස අභිසඤ්ඤාවෙගෙන ජනිතං කිරියාවිසෙස නිධානකිච්චන්ති සම්බන්ධො. “සන්තානෙ”ති විත්තසන්තානෙ.

විපච්චනභාවො ච නාම පාතුභාවොති සම්බන්ධො. නිරුස්සාහ සන්තභාවො නාම කුසලා කුසලානං විය කායඤ්ඤාවාවඤ්ඤාහිසඤ්ඤානකිච්චෙසු ච ආයතිං විපච්චන කිච්චෙසු ච නිරුස්සාහභාවෙන සන්තභාවො. න කිලෙසු පසන්තභාවෙන. විත්තාහිසඤ්ඤාන කිච්චෙසුපන සම්පයුත්තවෙතනාවසෙන

අනුදීපනීපාඨ

යථොපට්ඨිතෙසු ආරම්මණෙසු සම්පයුත්තධම්මානං එකතො සන්නිපාතගමනුස්සාහමත්තං අත්ථි. තතොපරං පන සුපින දස්සන කිච්චංපි නත්ථිති. “මන්දමන්දාකාරොනා”ති මන්දතො අතිමන්දාකාරොන. කිඤ්චිජානන විත්තං නාම කම්මාදි ආරම්මණං අප්පමත්තකංපි ජානනං වීථිවිත්තං. තස්ස පවත්ති යා.

“අරුපිනො”ති අරුපලක්ඛණ සමඬගිනො. නාමලක්ඛණ සමඬගිනොති වුත්තං හොති. “ජනයන්තාපි”ති සහජාත ධම්මෙ ජනෙන්නාපි. “සන්නානට්ඨිති යා”ති පබන්ධප්පතිට්ඨානස්ස.

“කස්මාපනෙත්ථා”ති ආදීසු. “භාවිත්ථිය ද්වයං”ති ඉත්ථිත්ථිය පුරිසිත්ථිය ද්වයං. “ඉධා”ති ඉමස්මි. ඉත්ථිය පච්චයෙ. කස්මා න ගහිතං. නනු ඉත්ථිලිඬගාදීනං පවත්තිකාරණත්තා ඉධ ගහෙතඛ්ඛමෙවාති අධිප්පායො. ජනකත්තං නාම ජනක කිච්චං. එවං සෙසෙසුපි. “එතංතයංපි නත්ථි”ති ජනකත්තාදිකිච්චත්තයංපි නත්ථි. එවංසන්නෙකථං ලිඬගාදීනං පවත්තිකාරණං හොතීති ආහ “කෙවලං පනා”ති ආදිං. “ද්වයං”ති ඉත්ථිභාවප්‍රමුභාව ද්වයං. න ඉත්ථිය පච්චයත්තෙන ඉත්ථියං නාම හොති. යථාහි එකො රාජා අත්තතො විජිතෙ ගෙහාති කරොන්ති. එවං කරොන්තුති ගෙහසණ්ඨානං පට්ඨපෙනි. සබ්බෙජනා තථෙව කරොන්ති, නො අඤ්ඤා. තත්ථ රාජා ගෙහුප්පත්ති යා ව ගෙහට්ඨිති යා ව කිඤ්චි කිච්චං න කරොති. ගෙහසාමිකාවා ගෙහවඩ්ඪකිනො වා කරොන්ති. කරොන්තා පන රඤ්ඤා පට්ඨපිතං සණ්ඨානං අනතික්කමිත්ථාව කරොන්ති. එවමෙව මිදං දට්ඨබ්බං. උපගන්ත්වා ඤායනට්ඨෙන්නාති සම්බන්ධො. උපසද්දො උපනිස්සය පදෙවිය උපරි අත්ථො. “උපරි”ති ව ථාමබලවුද්ධිවසෙනාති ආහ “තස්මිං වා”ති ආදිං. “තස්මිං”ති ආරම්මණෙ.

“සුගති දුග්ගති නිබ්බාන සම්පාපකට්ඨෙන්නා”ති වුත්තං. සො අත්ථො අඛ්‍යාකතමග්ගඬගෙසු නත්ථි. එවඤ්චසති තාති කථං මග්ගපච්චයත්තං ගච්ඡන්තිති ආහ “එත්ථ වා”ති ආදිං. “සම්මාදස්සනාදිනා”ති සම්මාදස්සන සඬකප්පනාදිනා. “තෙසං”ති සම්මාදිට්ඨිනං. “තෙසං පි”ති අඛ්‍යාකත භූතානං සම්මාදිට්ඨිනමිති. “තෙනෙවට්ඨෙන්නා”ති සම්මාදස්සනාදිනා ලක්ඛණට්ඨෙන්න. අථවා. “තෙනෙවට්ඨෙන්නා”ති සුගති නිබ්බාන සම්පාපකට්ඨෙන්නෙ වාති අත්ථො. එවඤ්චසති සහෙතුකා විපාක ක්‍රියා ඛ්‍යාකතධම්මාපි තෙනෙවට්ඨෙන්න සබ්බසො කුසලසදිසා සිසුන්ති. න සිසුං, පච්චය වෙකල්ලත්තා. විපාකාඛ්‍යාකතාහි කම්මවෙගෙන සන්නානෙ පතිතමත්තත්තා නිරුස්සාහසන්නසභාවතො තං සම්පයුත්තා වෙනතා නානක්ඛණික කම්මපච්චයත්තං න ගච්ඡති. කිරියාඛ්‍යාකතා ව නිරනුසයසන්නානෙ උප්පන්නත්තා තං සම්පයුත්තවෙනතාපි තප්පච්චයත්තං න ගච්ඡති යෙව. තස්මා තෙසු විපාක කිරියාඛ්‍යාකතෙසු සම්මාදිට්ඨාදීනිපි සුගති සම්පාපකට්ඨං න සාධෙන්නි. කිලෙසප්පහාන කිච්චස්ස

අභාවතො නිබ්බාන සම්පාපකට්ඨමිති නසාධෙත්ති. සභාව ලක්ඛණවෙකල්ලතාපන තෙසං සම්මාදිට්ඨාදීනං නත්ථියෙව. තස්මා තානි මග්ගපච්චයෙ සභිගහිතානීති. ඉන්ද්‍රිය ධම්මෙසු අරුපින්ද්‍රියානං ආධිප්පච්ච කිච්චං අරුපධම්මෙ ස්වෙව ඵරති. රුපධම්මා පන තං සමුට්ඨිතත්තා ඵව තස්පච්චයුප්පත්තෙසු වුත්තා. තථා හෙතු කම්ම මග්ග ඥානෙසු. තෙන වුත්තං “ඵසනගො කම්මින්ද්‍රියඤ්ඤානපච්චයෙසුපි”ති. තත්ථ කම්මසද්දෙන නානක්ඛණික පච්චයො ගහෙතබ්බො.

“සම්පයුත්තාසඬ්ඤා සම්භවති”ති සහජාතා නාමධම්මා තං සමුට්ඨාන රූපෙහි, පච්ඡාජාතා ච අත්තනො අත්තනො පච්චයුප්පත්තරූපෙහි, වත්ථු ධම්මා ච තත්තිස්සිතනාමධම්මෙහි කාලතො ච යානතො ච එක සම්බන්ධත්තා තෙසු සම්පයුත්තාසඬ්ඤා සම්භවති. “විප්පයුත්තපච්චයප්පසඬ්ඤා නත්ථි”ති ආරම්මණානන්තරාදිපච්චයාපි අත්තනො පච්චයුප්පත්තෙහි සම්පයුත්තා න භොන්ති. තස්මා තෙපි විප්පයුත්තපච්චය භාවෙන වත්තබ්බාති ඵවරූපො විප්පයුත්තපච්චයප්පසඬ්ඤා තෙසු ආරම්මණ පච්චයාදීසු නත්ථිති අධිප්පායො.

“හෙට්ඨාවුත්තස්පකාරෙසු ඵවා”ති එත්ථ ඵවසද්දෙන පච්චයන්තරං න භොතීති දස්සෙති. යදි පච්චයන්තරං න භොති, න වත්තබ්බොයෙව. කස්මා, දෙසකස්ස සුනරුත්තිනිරත්ථකවාදිතා පත්තිතොති. නො න වත්තබ්බො. කස්මා, ලොකෙ යො සයං නත්ථි, විගතො භොති. සො කස්ස පච්චයො භවිතුං අරහතීති ඵවරූපස්ස මිච්ඡාහිනිවෙසස්ස පහානතො. තෙන ඉමමත්ථං ඤාපෙති, ලොකෙ කෙට්ඨම්මා සයං අත්ථිකාලෙ ඵව අඤ්ඤෙසං පච්චයා භොන්ති, නො නත්ථිකාලෙ. කෙට්ඨම්මා සයං නත්ථිකාලෙ ඵව අඤ්ඤෙසං පච්චයා භොන්ති, නො අත්ථිකාලෙති අයඤ්චවිභාගො අවස්සං ඉච්ඡිතබ්බො යෙවාති. “ඔකාසදානසඬ්ඤාතෙනා”ති තස්ස අඤ්ඤස්ස චිත්තුප්පාදස්ස උප්පත්තියා ඔකාසදානසඬ්ඤාතෙන.

සුත්තන්තෙ, අත්ථිති අය මෙකො අන්තොති සත්තානං සෙට්ඨසාරභූතො අත්තානාම අනමතග්ගෙ සංසාරෙ නිව්චකාලං අත්ථි. උච්ඡෙදො වා විමොක්ඛො වා සබ්බසො නත්ථි. අයං සස්සතවාදො නාම එකොවිසමන්තො එකාවිසමාකොටි. නත්ථිති සත්තොනාම එකභවපරමො භොති, මරණතො පරං නත්ථි. එකන්තෙන උච්ඡිජ්ජති. අයං උච්ඡෙදවාදො නාම දුතියො විසමන්තො දුතියාවිසමකොටි. ඉමෙ පටිච්ච සමුප්පාදං අජානන්තානං උභොවිසමන්තා නාම. ජානන්තානං පන තාදිසො අත්තානාම නත්ථි, යො අත්ථිති වා නත්ථිති වා වත්තබ්බො භවෙය්‍ය. සුද්ධධම්මජ්ජනන්ධො ඵව අත්ථි. තස්ස ච යාව අවිජ්ජා අප්පහිතා භොති, තාව උච්ඡෙදො නාම නත්ථි. අවිජ්ජාය පන පහිනාය තතොපරං න පවත්ති. අත්ථි නාම න භොති. අයං අන්තද්වයමුත්තො

අනුදීපනීපාඨ

මජ්ඣිමඤ්ඤායො නාම. බහුං නානත්ථ සම්භවං චණ්ණෙනන්තියෙව. චණ්ණෙනන්තානංපි තෙසං බහු පයොජනං නත්ථි යෙවාති අධිප්පායො.

පච්චයුද්දෙසානුදීපනා නිට්ඨිතා.

168. පච්චයනිද්දෙසෙ. “පඤ්චධා”ති පඤ්චවිධෙහි පච්චයෙහි. “ඵකධා”ති ඵකවිධෙන පච්චයෙන. ඵචං සෙසෙසුපි. “අවිච්ඡෙදායා”ති අවිච්ඡෙදත්ථාය. “පටිපාදනායා”ති යොජනත්ථාය. යො කොචි චිත්තුප්පාදො අවිරුද්ධස්ස යස්ස කස්සචි චිත්තුප්පාදස්ස පච්චයො න න භොතීති යොජනා. “පුත්තප්පන්තානං”ති නිරුජ්ඣත්ථා පුන උප්පන්තානං. “පුරිමානි ජවනානි”ති ඵත්ථ මග්ගො ගොත්‍රභූතො ආසෙවන පච්චයං ලභති. ඵලස්ස පන සො භින්නජාතිකත්තා ආසෙවන පච්චයො න භොති. ඵලං පන සබ්බසො ආසෙවන මුත්තං භොති. තස්මා තද්දුහයං ඉධ පුරිමජවනසඬ්ඛං න ගච්ඡතීති චුත්තං. “මග්ග ඵලජවනචජ්ජානී”ති. ඵලජවනචජ්ජානං පච්ඡිමානං ජවනානං. “සබ්බාකාරපාරිසුරං”ති ඵත්ථ කුසලාදිජාතිපි සඬ්ගහිතාති චුත්තං. “ජාතිමත්තෙනපි”ති. අභින්නා ඵච සිද්ධං. න පන භින්නා භොත්ති. කදාචි කෙච්ඡින්නා ඵච භොත්ති. තස්මා භින්නජාතිකා ධම්මා. ල. න සක්කොන්තීති යොජනා. “කාමාවචරභාවතො මහග්ගතානුත්තරභාවපත්ති නාමා”ති චිත්තසන්තානස්සාති අධිප්පායො. ගොත්‍ර භූචිත්තං කාමභූමි. ඤානචිත්තං මහග්ගතභූමි. මග්ගචිත්තං ලොකුත්තර භූමි. කම්මචේතනාය නිරුද්ධායපි තස්සා පචත්තාකාරො නනිරුජ්ඣති. චිත්තසන්තානං අනුගච්ඡති. සො ඵච ආයතිං විපාකධම්මරාසි භුත්වා පාතුබ්භවති. තස්මා සො විපාකස්ස බීජසඬ්ඛං ගච්ඡති. සො ච යාව න විපච්චති. තාව සංසාරජ්ජවත්තියා සති, අන්තරා විනට්ඨො නාම න භොති. තස්මා කම්මචේතනා උප්පජ්ජමානා චිත්තසන්තානො තස්ස බීජස්ස නිධානත්ථාය උප්පජ්ජති, නිරුජ්ඣමානා ච නිදහිත්වා ඵච නිරුජ්ඣතීති චුත්තං. “අත්තනො පචත්තාකාරසඬ්ඛාත බීජනිධානඤ්චා”ති. “චේතනාය භොතී”ති චේතනාය සාධාරණං භොති. පුරෙජාතා සාලරුක්ඛපොතකා පච්චයා භොත්තීති සම්බන්ධො. පුරිමචිත්තක්ඛණෙසු උප්පන්තා චතුසමුට්ඨානිකරූපධම්මාති සම්බන්ධිතබ්බං. “ආභාරජකායො”ති ඵචං චුත්තාති පාඨසෙසො. “පච්ඡා ජාතෙනා”ති පච්ඡාජාතපච්චයෙන පයොජනං නත්ථි. ජිණ්ණපතරුක්ඛස්ස උදකාසිඤ්චනං විය භොතීති අධිප්පායො. “යදග්ගෙනා”ති යෙනකාරණ කොට්ඨාසෙන. “චත්ථු රූපං”ති නිරොධාසන්තං හදයචත්ථු රූපං. “ඵචමයං පි”ති ඵචං අයං පච්ඡාජාතපච්චයොපි. විවිධෙන ආකාරෙන ඵරණං කාලන්තර දෙසන්තර ගමනං විජ්ජාරො. මහන්තො විජ්ජාරො යස්සාති සමාසො. “චත්ථුමිහි”ති හදයචත්ථුමිහි. පඤ්චහි බන්ධෙහි චොකිණ්ණො සම්මිස්සොති පඤ්චචොකාරො. කාම රූපභවො. විනා උප්පජ්ජතුං න සක්කොති. රූපවිරාගභාවනාබලෙන රූපස්ස අවික්ඛම්භිතත්තාති අධිප්පායො. “පුරෙජානං

වා’’ති එකච්ඡත්තක්ඛණානීතෙ පුරෙජානං වා. “වඨ්ඨනපක්ඛෙ යීතං වා’’ති තතො පච්ඡා යාව අට්ඨම චිත්තක්ඛණා වඨ්ඨනපක්ඛෙ යීතං වා. “උප්පන්නං වත්ථු’’ති උප්පන්නං වත්ථුරූපං. “එත්ථා’’ති ඉමස්මිං පුරෙජාන පච්චයෙ. කිඤ්චාපි දිස්සතීති සම්බන්ධො. “පච්චනීයෙ’’ති පච්චනීය වාරෙ. “තං’’ති ආරම්මණපුරෙජානං. තස්ස ආරම්මණස්ස අපරිබ්බත්තත්තාවාති සම්බන්ධො. කාරණං වදන්ති පට්ඨානට්ඨකාවරියා. අරූපභවෙ මරණාසන්නකාලෙ කස්සචි ගතීතිමිත්තු පට්ඨානං අට්ඨකථාසු චුත්තමෙව. එවඤ්චසති, තත්ථ ආරම්මණ පුරෙජානං ලද්ධබ්බමෙව. පට්ඨානෙපන තස්මිංභවෙ සබ්බං පුරෙජානපච්චයං පටික්ඛිපති. කස්මා ඉති වෙ, වත්ථු පුරෙජානපච්චයස්ස තත්ථ අලද්ධබ්බත්තාති ඉමිනා අධිප්පායෙන “ආරූප්පෙවියා’’ති චුත්තං. එත්ථ ව පට්ඨානෙ අරූපභවෙ ද්වෙපි පුරෙජානපච්චයා පටික්ඛිත්තා, තස්මා සබ්බෙපි අරූප පුග්ගලා සබ්බංපි රූපධම්මං ආරම්මණං න කරොන්තීතිපි වදන්ති. එවඤ්ච කත්ථා ආරම්මණ සඨගහදීපනියං ‘අසඤ්ඤභවතො චුත්තානං විය අරූපභවතො චුත්තානංපි ගතීතිමිත්තභූතං කාමපටිසන්ධියා ආරම්මණං භවත්තරෙ කෙනච්ච්චාරෙන අග්ගහිතං, කෙවලං කම්මබ්බලෙනෙව උපට්ඨාපිත’න්ති චුත්තං. “ගුථකුණපාදීනී’’ති ගුථඤ්ච මතපුත්තිසරීරාති ව. “එවං චුත්තෙහි’’ති පට්ඨානෙ චුත්තෙහි. තෙ පන අකුසලා ධම්මා කථං චතුභූමික කුසලානං උපනිස්සය පච්චයා භොන්තීති ආහ “තත්ථ ආනන්තරිය වජ්ජානී’’තිආදිං. තත්ථ ආනන්තරිය කම්මකතානං කිලෙසාවරණ කම්මාවරණෙහි සමන්තාගතත්තා ඤානමග්ගප්පට්ටලාභො නාම නත්ථීති චුත්තං “ආනන්තරිය වජ්ජානී’’ති. “තානී’’ති රාගාදීනි අකුසලානි චතුභූමික කුසලානං උප්පත්තියා බලවනිස්සයා භොන්තීති යොජනා. “සමතික්කමමුඛෙනා’’ති පට්ඨානෙ අකුසලො ධම්මො කුසලස්ස ධම්මස්ස උපනිස්සය පච්චයෙන පච්චයොති එතස්ස පඤ්ඤස්ස විහඬිගෙ පාණං හන්ත්වා තස්ස පටිඝා තත්ථාය දානං දෙති, සීලං සමාදියති, උපොසථකම්මං කරොති, ඤානං උප්පාදෙති, මග්ගං උප්පාදෙති, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙතිති චුත්තං. තත්ථ “තස්ස පටිඝාතත්ථායා’’ති තස්ස පාණාතිපාතකම්මස්ස පටිහනනත්ථාය පහානත්ථාය සමතික්කමනත්ථායාති චුත්තං භොති. සො වෙ පාණාතිපාතී පුග්ගලො පුන සංවෙගං ආපජ්ජිත්වා තස්ස කම්මස්ස සමතික්කමනත්ථාය දානං දෙති, සීලං සමාදියති, උපොසථ කම්මං කරොති. තදා තං පාණාති පාතකම්මං තං පුග්ගලං දානකම්මෙතියොජෙති නාම. තථා සීලකම්මෙ උපොසථ කම්මෙති. යථාහි රාජා එවං වදෙය්‍ය ඉමස්මිං දිවසෙ යො උපොසථං නුපවසති, තං ඝාතෙස්සාමීති. තදා සබ්බෙපි නාගරා උපොසථං උපවසෙය්‍යාං. එවමිදං දට්ඨබ්බං. රාජාවිය හි තස්ස පාණාතිපාතකම්මං. නාගරා විය සො පාණඝාතකො. උපොසථ කම්ම කුසලානි විය තස්ස දානසීල උපොසථ කම්ම කුසලානීති. “ඤානං උප්පාදෙති, මග්ගං උප්පාදෙති, අභිඤ්ඤං උප්පාදෙති’’ති පදෙසුපි එසෙවනයො. එවං සමතික්කමමුඛෙන එකංපි අකුසලං සබ්බානි චතුභූමික කුසලානි උපනිස්සය සත්තියා ජනෙති පච්චතෙතීති වෙදිතබ්බං. “තානියෙව සබ්බානී’’ති

අනුදීපනීපාඨ

ආනන්තරිය කම්මසහිතානිසබ්බානි අකුසලානියෙව සබ්බෙසං අකුසලානං අබ්‍යාකත ධම්මානං උප්පත්තියා බලවනිස්සයා භොන්තීති යොජනා. දානසීලාදයො කුසලා ධම්මා. සුට්ඨු බලවං කම්මං අධිජ්ජෙනං, න දුබ්බලං. උපනිස්සයට්ඨානත්තා. තෙසංපි රූපධම්මානං බලවනිස්සයා නනුභොන්තීති සම්බන්ධො. කථං භොන්තීති ආහ “බහිද්ධාරුක්ඛතිණාදීනං”තිආදිං. තත්ථ පථවීරස ආපොරසවස්සොදක ඛිජානි රුක්ඛතිණාදීනං බලවනිස්සයා භොන්ති. මූලභෙසජ්ජාදීනි අජ්ඣන්තං සන්තානං බලවනිස්සයා භොන්තීති යොජනා. “පකතස්සෙවා”ති පථමතරං කතස්ස උප්පාදනාදිකම්මස්සෙව. “න ඵලං රූපසන්තානෙනා”ති ඵලං රූපසන්තානෙන උප්පාදිතා උපසෙවිතා ධම්මා නත්ථි. “තං”ති උතුබ්භාදිකං. කම්මාදිකඤ්ච. “පකතං”ති පුරෙතරං උප්පාදිතඤ්ච උපසෙවිතඤ්ච. සචෙතනස්සෙව චෙතනං පකප්පනං පකරණන්ති සම්බන්ධො. චෙතනං පකප්පනං පකරණං නාමාති අත්ථො. “පකප්පනං”ති ච සංවිධානං. “කිඤ්චි”ති කිඤ්චිකම්මාදිකං උතුභොජනාදිකඤ්ච. අත්තනො ච උප්පත්තා රාගාදයො පරස්ස ච සන්තානෙන පරස්ස ච උප්පත්තා රාගාදයො අත්තනො ච සන්තානෙනා යොජනා. “නිදස්සනං”ති උදාහරණං භොති. මනොපදොසිකදෙවා අඤ්ඤමඤ්ඤං දිස්වා අත්තනො මනං පදුසෙන්නි. බාළ්භං ඉස්සාධම්මං උප්පාදෙන්ති. තස්මිංයෙව බණ්ණෙ චවන්ති. තෙසං ද්වෙ ඉස්සාධම්මා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස බලවනිස්සයා භොන්තීති. කාමාවචර කුසලස්ස බලවනිස්සයා භොන්තීතිආදිනා යොජෙතබ්බං. විභාවනිපායෙ. ඤාන මග්ග ඵල විපස්සනාදිභෙදං ආලම්බණං පච්චචෙක්ඛන අස්සාදනාදි ධම්මෙ අත්තාධිනෙ කරොතීති යොජනා. “අත්තාධිනෙ”ති අත්තායත්තෙ අත්තාබද්ධෙ. පට්ඨානෙ පඤ්ඤාචාරෙ දානං දත්වා සීලංසමාදිශිත්වා උපොසථකම්මං කත්වා තං ගරුං කත්වා පච්චචෙක්ඛති. පුබ්බෙ සුචිණ්ණානි ගරුං කත්වා පච්චචෙක්ඛන්තීතිආදිනා ආගතත්තාදාන සීල. ල. නිබ්බානානි චෙවාති චුත්තං. රාගං ගරුංකත්වා අස්සාදෙන්ති, අහිනන්දතීතිආදිනා, චක්ඛුං ගරුං කත්වා අස්සාදෙන්තීතිආදිනා ච ආගතත්තා “රාග දිට්ඨි චක්ඛු සොතාදීනිවා”ති චුත්තං. “පරත්ථ පි”ති පරතො නිස්සය පච්චයාදිසුපි. “සො ඵවා”ති පච්චුපත්ථම්භකො ඵව. “කිඤ්චි”ති කිඤ්චිමත්තංපි. මහාභූතෙ කිඤ්චි උපත්ථම්භෙනුං න සක්කොන්තීති යොජනා. නනු ආහාර රූපං මහාභූතෙ උපත්ථම්භෙනුං සක්කොති. ජීවිතරූපඤ්ච කම්මජමහාභූතෙ අනුපාලෙතුන්ති. සච්චං. ඉධ පන සහජාතපච්චය කිච්චං අධිජ්ජෙනං. තෙසඤ්ච ද්විත්තං සහජාතපච්චය කිච්චං නත්ථි. තං පරතො ආචී භවිස්සතීති. “චත්ථු විපාකානං”ති චත්ථුරූපං විපාකානං. පට්ඨානපායෙ. ආරම්මණඤ්ච, නිස්සයො ච, පුරෙජාතඤ්ච, විජ්ජයුත්තො ච, අත්ථි ච, අවිගතො වා,ති ඡසුපච්චයෙසු සට්ඨෙසු තිණි විසජ්ජනානි ලබ්භන්තීති යොජනා. තිණි විසජ්ජනානි නාම චත්ථු කුසලානං බන්ධානං ඡ හි පච්චයෙහි පච්චයො. චත්ථු අකුසලානං, චත්ථු අබ්‍යාකතානන්ති. ඵත්ථ ච අත්තනො අජ්ඣන්තං චත්ථුං ආරබ්භ චත්ථු මෙ අනිච්චන්තිආදිනා සම්මසන්තස්ස චත්ථුරූපං කුසලානං බන්ධානං ඡහි

පච්චයෙහි පච්චයො. එතං මම, එසො හමස්මි, එසො මෙ අත්තා,ති
 උපාදියන්තස්ස වත්ථු රූපං අකුසලානං. උභයත්ථපි ආවජ්ජනක්ඛණේ
 අඛ්‍යාකතානං. අරහතො පන තං අනිච්චන්තිආදිනා සම්මසන්තස්ස
 ක්‍රියාඛ්‍යාකතානං ඛන්ධානන්ති. තෙනාහ “පච්චුප්පන්තං වත්ථුං”තිආදිං. තත්ථ
 “පච්චුප්පන්තං වත්ථුං”ති අත්තතො පච්චුප්පන්තං වත්ථුං. අධිට්ඨානවිධානෙ
 පන ආකාස ගමනෙ රූපකායං ආරබ්භවිත්තං විය කායං ලහුකං
 අධිට්ඨහන්තස්ස තප්පරියාපන්තං වත්ථු අභිඤ්ඤාවිත්ත ද්වයස්සාති
 යොජෙතබ්බං. “අනිට්ඨෙයානෙ”ති ජවනවිත්තස්ස ආවජ්ජනෙන විනා
 උප්පජ්ජනං නාම කත්ථවි ඉච්ඡිතබ්බං හොති. කත්ථවි අනිච්ඡිතබ්බං. තත්ථ
 නිරොධසමාපත්තිතො වුට්ඨානෙ, මග්ගවීරීසු ගොත්‍රභූවොදානට්ඨානෙ,
 ආගන්තුක භවභිගට්ඨානෙති ඉදං ඉච්ඡිතබ්බට්ඨානං නාම. ඉතො අඤ්ඤං
 අනිච්ඡිතට්ඨානං නාම. එවං අනිච්ඡිතබ්බෙ යානෙති අත්ථො. “පකතිකාලෙ”ති
 මරණාසන්තකාලතො අඤ්ඤස්මිංකාලෙ. “තානිවා”ති අත්තතො අත්තතො
 නිස්සයවත්ථුනිවා. “අඤ්ඤං වා”ති වත්ථුතො අඤ්ඤං රූපාදිකං වා.
 “භින්නාරම්මණානි නාමා”ති අඤ්ඤං ආවජ්ජනස්ස ආරම්මණං, අඤ්ඤං
 ජවනානන්ති එවං ජවනානි ආවජ්ජනෙන භින්නාරම්මණානි වා. තෙන වුත්තං
 “පච්ඡාඋප්පන්තානී”තිආදි. “තෙසං”ති වීරීවිත්තානං. “තදෙවා”ති තං
 එවවත්ථු රූපං. “වත්ථු වා”ති නිස්සයො ව. “තෙසං”ති අට්ඨකථාවරියානං. න
 භි ගහෙනුං සක්කොන්තිති සම්බන්ධො. සෙසමෙත්ථ සුබ්බොධං. “කස්මා
 වුත්තං”තිආදීසු. “තස්ස යක්ඛස්සා”ති ඉන්දකනාමස්ස තස්සයක්ඛස්ස.
 “ඉතරෙසංපි”ති සංසෙදජොපපාතිකානංපි. “දුට්ඨෙතා”ති රූපජනන කිච්චං
 රූපුපත්ථම්භන කිච්චන්ති එවං දුට්ඨෙත. අථවා “දුට්ඨෙතා”ති
 අජ්ඣත්තාභාරස්ස උපත්ථම්භනං බහිද්ධාභාරස්ස උපත්ථම්භනන්ති එවං
 දුට්ඨෙත. “තථාරූපානඤ්චා”ති අප්පනාපත්තකම්මවිසෙසෙන සිද්ධානඤ්ච.
 “අජ්ඣත්තාභාරොපි”ති පිසද්දෙන යථාවුත්තජීවිතින්ද්‍රියඤ්ච අරූපාභාරෙ ව
 සම්පිණ්ඤෙති. “වත්ථු විපාකානං”ති වත්ථුරූපං විපාකානං. “සබ්බථා”ති
 අඛ්‍යායපදං. තඤ්ච සබ්බවිභක්තියුත්තං. ඉධ පන පච්චත්තවචනන්ති ආහ
 “සබ්බථා”ති සබ්බජ්ජකාරන්ති. පකාරො ව වෙදිතබ්බොති සම්බන්ධො. කථං
 වෙදිතබ්බොති ආහ “තිවිධො”තිආදි. “සහජාතෙ සභිගහෙතබ්බං”ති
 පච්චයභාවෙන සභිගහෙතබ්බං. සහජනනං නාම අත්තනා සහ ජනෙන්තස්ස
 සහජනනං. තඤ්ච කම්මවිත්තාදීනං විය විසුං ජනනකිච්චං න හොති. අත්තනි
 උප්පජ්ජන්තෙ එව ඉතරානි රූපානි උප්පජ්ජන්ති. අනුප්පජ්ජන්තෙ න
 උප්පජ්ජන්තිති එවරූපං ජනනකිච්චං වෙදිතබ්බං. “විනාව
 සහුප්පාදනකිච්චෙනා”ති අත්තනා සහුප්පාදනකිච්චෙ ආභාරස්ස ඛ්‍යාපාරො
 නත්ථිති අධිප්පායො. තෙනෙව සහජාතානි උපත්ථම්භන්තොපි
 සහජාතපච්චයන්තං න ගච්ඡතිති. එසනෙයො රූපජීවිතින්ද්‍රියෙපි. තෙන වුත්තං
 “ජීවිතංපි”තිආදි. “තීසු”ති ආරම්මණඤ්ච උපනිස්සයො ව අත්ථිවාති ඉමෙසු
 තීසු. ආරම්මණාධිපතිමිහි පුරෙජාතා රම්මණාධිපතිපි අත්ථි. සො පුරෙජාතත්ථි

අනුදීපනීපාඨ

පව්වයෝ එවානි අත්ථිපව්වයෙ සඬගහිතො. “තස්මිං කතෙ පවත්තමානානං”ති තස්මිං කම්මෙ කතෙ තස්ස කතත්තා එව පවත්තමානානං. ආරම්මණාකාරො ගොවරවිසයාකාරො. “සන්නානවිසෙසං කත්වා”ති ඛිජනිධානං කත්වානි අධිජපායො. “තෙ”ති ආරම්මණපව්වය කම්ම පව්වයා. “අකාලිකො”ති මග්ගවෙනනාවසෙන අකාලිකො. සොහි අත්තනො අනන්තරෙඵලං ජනෙති. තස්මා ආගමෙතඛිබ්බස්ස ආයතිකාලස්ස අභාවා අකාලිකොති වුච්චති. අවසෙසො නානක්ඛණිකපව්වයො කාලිකො. “පව්වයට්ඨේනා”ති පව්වයකිච්චෙන. ලොකජපවත්තියා කම්මහෙතුකත්තාති සම්බන්ධො. “ඵලහෙතු පචාරෙනා”ති ඵලභූතාය සබ්බලොකජපවත්තියා හෙතුභූතස්ස කම්මස්ස නාමං ඵලමිහි ආරොපෙත්වා වොහාරෙන සබ්බෙපි තෙව්සතිපව්වයා කම්මසභාවං නාතිවත්තන්තීති යොජනා. කම්මපව්වය සඬබ්බං ගච්ඡන්තීති වුත්තං හොති. “විජ්ජමානා යෙවා”ති අත්ථිපව්වයා එවානි වුත්තං හොති. “සාසනායුත්තියා විරුද්ධමෙවා”ති එත්ථ සාසනායුත්ති නාම තීණිපිටකානි. “විරුද්ධමෙවා”ති ආරම්මණ පව්වයභූතා සබ්බෙ පටථි පබ්බත නදීසමුද්ද අජටාකාසාදයො ච සබ්බාපඤ්ඤත්තියො ච නිබ්බානඤ්ච කම්මසඬබ්බං ගච්ඡන්තීති වදන්තො ච, සබ්බෙ අතීතානාගත ධම්මා අත්ථිපව්වයා එවානි වදන්තො ච, තීහි පිටකෙහිපි විරුජ්ඣතියෙව. පට්ඨානපාළියා පන වත්තඛිබ්බමෙව නත්ථි. අත්ථි සද්දොහි පට්ඨානෙ පච්චුජ්ජන්තභාවෙන විජ්ජමානත්ථො. න පරමත්ථ ධම්ම භාවෙන. නාපිලොක සම්මුතිවසෙන. න හි පරමත්ථ ධම්ම භූතාපි අතීතානාගතධම්මා ඉධ අත්ථි සඬබ්බං ගච්ඡන්ති. නාපිපඤ්ඤත්ති හොති. “අඤ්ඤමඤ්ඤජපට්ඨෙද්ධමකාසෙ”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං නිස්සයනිස්සිතභාවෙ න පට්ඨෙද්ධෙ කාමරූපභවොකාසෙ. “යතො”ති යම්භාපට්ඨසන්ධි විඤ්ඤාණතො. “යතො”ති වා යම්භාසීසතො, යම්භාඛිජතො නිබ්බත්තීති යොජනා. “ඛිජතො විය මහාරුක්ඛස්සා”ති ඛිජපව්වයා කළිරඬකුරාදිකස්ස මහාරුක්ඛසන්නානස්ස නිබ්බත්තිවිය. පාළිපාඨෙ. “න ඔක්කමිස්සථා”ති සචෙ න ඔක්කමෙය්‍ය. “සමුච්චිස්සථා”ති අපිනුබො සමුච්චෙය්‍ය, වඬිචෙය්‍ය. “වොක්කමිස්සථා”ති සචෙ විගමෙය්‍ය, විනාසෙය්‍ය. “අහිනිබ්බත්තිස්සථා”ති අපිනුබො අහිනිබ්බත්තෙය්‍ය, පාතුභවෙය්‍ය. “වොච්ඡජ්ජිස්සථා”ති සචෙඋච්ඡජ්ජෙය්‍ය. “ආපජ්ජිස්සථා”ති අපිනුබො ආපජ්ජෙය්‍ය. “යදිදං”ති යං ඉදං. “ඉදං”ති නිපාතමත්තං. “විඤ්ඤාණං”ති පට්ඨසන්ධිවිඤ්ඤාණං. යං විඤ්ඤාණං අත්ථි. එසෙව විඤ්ඤාණ ධම්මොති යොජනා. “රූපුජ්ජත්තියා”ති රූපුජ්ජපාදස්ස. විඤ්ඤාණං පව්වයො එතස්සාති විඤ්ඤාණ පව්වයා. රූපුජ්ජත්ති. “රූපජ්ජවෙණියා”ති කම්මජරූපසන්නතියා. “උතුආභාරාපි”ති අජ්ඣත්ත උතුඅජ්ඣත්ත ආභාරාපි. ඉදඤ්ච සම්භවයුත්ති වසෙන වුත්තං. අත්ථතො පන පුරිමුජ්ජන්තාය රූපජ්ජවෙණියා අසති, අජ්ඣත්තං තෙ උතුආභාරාපි නත්ථියෙව. බහිද්ධා උතුපන අසතිපි පුරිමුජ්ජන්තාය රූපජ්ජවෙණියා රූපං න ජනෙතීති න වත්තඛිබ්බං. ටිකාපාඨෙ. “අරූපං පනා”ති අරූපභූමිපන. “යස්මිංරූපෙ”ති කම්මජරූපෙ.

“පච්චයභාවො අත්ථි”ති පච්ඡිමරූපුප්පත්තියා පච්චයසත්ති අත්ථි. කස්මා විඤ්ඤායතීති වෙ. “පුත්තස්සා”ති ආදිමාහ. “බ්‍රහ්මභාවසංඛාරං”ති අම්බන්ධාදීනං බ්‍රහ්මභාවසංඛාරං. “නියාමරූපං නාමා”ති උතුට්ඨෙසසමාහ. “යථා වා තථා වා”ති අනියමතොති වුත්තං හොති. “යොනිභාවසංඛාරං”ති තං තං ගොත්තකුලජාතීනං ජාතිභාවසංඛාරං. “නියාමරූපං”ති උතුට්ඨෙසස සංඛාරං නියාමරූපං. සදිසාති රූපසංස්ථානාති යෙසත්ති විග්ගහො. “පටිසන්ධිරූපස්සෙව ආනුභාවො”ති කලලකාලාදීසු උප්පත්තස්ස පටිසන්ධිරූපස්සෙව ආනුභාවො. පුන නමෙවත්ථං විසෙසෙත්වා දස්සෙතුං “අපිචා”ති ආදිමාහ. “සමුදාගතං”ති සුට්ඨු උපරූපරිආගතං. ඉත්ථිභාවාදිරූපං බ්‍රහ්මරූපස්ස නියාමෙතීති සම්බන්ධො. “නියාමකං”ති නානාවස්ථානසංස්ථානාදීනං නියාමකං. “තත්ථ ඉමස්මිං හවෙ”ති ආදීසු. ධනස්ස ධක්ඤ්ඤස්ස තතො අවසෙසා සබ්බෙඋපහොගපරිහොගාති විග්ගහො. විජ්ජා ව සිප්පස්ස නානාබහුස්සුතස්ස පරියත්ති වාති ද්වන්ද්වා. “අනාගතානං තාසං”ති තාසං අභිනවධනධක්ඤ්ඤාදිසම්පත්තීනං. “උපනිස්සය පච්චයතා”ති පුබ්බයොගකම්මස්ස උපනිස්සය පච්චයතා. තත්ථ ධනධක්ඤ්ඤහොගානං පටිලාභත්ථාය පුබ්බයොගකරණං නාම කසිකම්ම වාණිජ්ජකම්මාදීනං කරණං. තත්ථ කසිකම්මෙ තාව ධනධක්ඤ්ඤහොගානං පටිලාභත්ථාය කසිකම්මකරණං ධනධක්ඤ්ඤහොගා අනාගතූපනිස්සය පච්චයො. ඉදානි කසිකම්මකරණං තස්ස පච්චයුප්පන්නං. ධනධක්ඤ්ඤ හොගානං පටිලාභපරිහොගකාලෙසු කසිකම්මකරණං අතීතූපනිස්සය පච්චයො. තෙසං පටිලාභො ව පරිහොගො ව තස්ස පච්චයුප්පන්නො. කසිකම්මකරණක්ඛණෙ පන ඛේත, වත්ථු, බ්‍රහ්ම, මෙඝවුට්ඨියො ව නඛිගලාදීති කසිහණ්ඩාති ව ගොමහිංසා ව කම්මකාරක පුරිසා ව පච්චුප්පත්තූපනිස්සයො. කසිකම්මකරණං තස්ස පච්චයුප්පන්නං. කම්මසාධිකස්ස මාතෘපිතාදියො පුබ්බපුරිසා තස්ස කම්මස්ස අතීතූපනිස්සය පච්චයො. තං කම්මං තස්ස පච්චයුප්පන්නන්ති. එවං සෙසෙසුපි. සෙසං සුවිඤ්ඤායං.

“පඤ්චවිධ”න්ති ආදීසු. “සංස්ථානත්තං”ති අණු, තප්පාරි, රථරෙණු, ලික්ඛාදීති උපාදාය සබ්බෙසං රූපසංස්ථානානං භාවො සංස්ථානත්තං. “භාවො”ති ව තෙසං පවත්ති වුවිති. “පවත්ති හෙතු”ති ව පරමත්ථ රූප ධම්මා එව. “අනුපගමනතො”ති එත්ථ සභාවතො අතිසුබ්බමත්තා අනුපගමනං වෙදිතබ්බං. අධිවචනසංඛාරං නාමාභිධානන්ති විග්ගහො. “අධිවචනං”ති ව අත්ථප්පකාසකත්තා අධිකං වචනං අධිවචනං. “නාමාභිධාන”න්ති ව නාමපඤ්ඤත්ති වුවිති. “ගහෙතබ්බ භාවො”ති ඉදං චිත්තං නාම, අයං එස්සොනාමාති ආදීනා කටේත්තානං සන්තිකා නාමාභිධානං සුත්වා තදනුරූපස්ස සභාවත්ථස්ස ජානනවසෙන ඤාණෙන ගහෙතබ්බභාවො. නාම පඤ්ඤත්තානුසාරෙන ජාතිතබ්බත්තා නාමන්ති වුවිති වුත්තං හොති.

අනුදීපනීපාඨ

ආරම්මණෙ නමතිති නාමං. ආරම්මණික ධම්මා වා එත්ථ නමන්තිති නාමන්තිපි යුජ්ජති.

ඉමස්මිං පච්චයසඬගහෙ පච්චයධම්මෙසු පඤ්ඤත්තීනංපි සඬගහිතත්තා පඤ්ඤත්ති සඬගහොපි ථෙරෙන ඉධ නික්ඛිත්තො. තත්ථ “පඤ්ඤාචියති”ති එත්ථ පඤ්ඤාපනං නාම වොහාරට්ඨපනං. තඤ්චයපනං ද්විභිකාරණෙහි සිජ්ඣති වදන්තානං වොහාරෙන ව, සුඤ්ඤානං සම්පට්ඨිජනෙන වාති දස්සෙතුං “අයං පි”තිආදිමාහ. “සම්පට්ඨිජියති”ති යථා පුබ්බපුරිසෙහි වොහරියති, තථා පච්ඡිම ජනපරම්පරාහි වොහරියතිති වුත්තං හොති. පකාරෙන ඤාපියතිති පඤ්ඤත්තීතිපි යුජ්ජති. “බ්‍යඤ්ජනත්ථො”ති මනුස්ස, දෙව, පථවී, පබ්බතාදිකො සද්දත්ථො. “පඤ්ඤා පියන්ති”ති පකාරෙන යජියන්ති. සද්දපඤ්ඤත්තිං ආහාති අධිකාරො. අධිමත්තභාවජ්ජකාරො නාම පථවීපබ්බතාදියු පථවීධාතුයා අධිමත්ත භාවවිසෙසො. නදී සමුද්දොදකාදියු ආපොධාතුයා. අග්ගික්ඛන්ධෙසු තෙජොධාතුයා. වාතක්ඛන්ධෙසු වායොධාතුයාති එවං අධිමත්ත භාවවිසෙසො. විවිධෙන පකාරෙන පරිණාමනං විපරිණාමොති ආහ තථා තථා විපරිණාමාකාරන්ති. පථවීපබ්බතාදිවොහාරො සණ්ඨිතාකාරං නිස්සාය පවත්තො න හොති. පථවී නාම එවං සණ්ඨානා, පබ්බතො නාම එවං සණ්ඨානොති සණ්ඨානනියමො නත්ථි. පංසුසිලානං රාසිපුඤ්ජප්පවත්තිමත්තෙන වොහාරො සිද්ධොති වුත්තං. “න හි ඉධ සණ්ඨානං පධානං”ති. “කට්ඨාදයො එව වුච්චන්ති”ති තෙ එවසණ්ඨානනානත්තං පටිච්ච නානාවොහාරෙන වුච්චන්ති. පථවී පබ්බත නදී සමුද්දොදියු විය භූතානං පවත්තිවිසෙසාකාරෙනාති වුත්තං. “න හි ඉධ සමුහො පධානං”ති. “උපාදාපඤ්ඤත්ති”ති පඤ්චක්ඛන්ධ ධම්මෙ උපාදාය තෙහි අනඤ්ඤං එකිභූතං කත්වා පඤ්ඤත්ති. න ආකාස පඤ්ඤත්ති දිසාදෙසපඤ්ඤත්තියො විය තෙහි ඛන්ධෙහි මුඤ්චිත්වා පඤ්ඤත්ති. “යතො”ති යම්භාදිසතො. “ලද්ධජ්ජකාසත්තා”ති ලද්ධජ්ජභාසත්තා. “අභස්සා”ති දිවසස්ස. උද්ධුමාතකාදිති ‘උද්ධුමාතකං පටිකුලං’තිආදිනා පටිකුලවසෙන මනසිකරොත්තස්සපි නිමිත්තං. උපට්ඨහත්තං භූතවිකාරජ්ජකාරෙන උපට්ඨහතීති කත්වා භූතනිමිත්තෙ සඬගණ්හාති. “අට්ඨකථායං”ති පුග්ගලපඤ්ඤත්ති අට්ඨකථායං. “තාසං”ති භූමිපබ්බතාදිකානං අත්ථ පඤ්ඤත්තීනං. “තථා තථා”ති අයං භූමි, අයං පබ්බතො, තිආදිනා තෙන තෙන වොහාරෙන. අත්ථානං පරමත්ථානං ඡායාති අත්ථවිජායා. “ඡායා”ති ව නිමිත්තවිජායායො වුච්චන්ති. අත්ථවිජායානං ආකාරො අත්ථවිජායාකාරො. “ආකාරො”ති ව නානාසමූහ නානාසණ්ඨානාදිකො ආකාරො. අත්ථොති වා සද්දාහිධෙයො වචනත්ථො. සොයෙව සමූහාකාරාදි නිමිත්ත මත්තත්තා අත්ථවිජායාකාරොති වුච්චතීති ඉමමත්ථං දස්සෙති “සද්දාහිධෙයා සඬබ්බතො”තිආදිනා. “දබ්බජ්ජපටිබ්බිකාකාරෙනා”ති දබ්බසඬබ්බතො පටිබ්බිකාකාරෙන.

“ඔලම්බියා”ති අවලම්බිත්වා. “ගණනුපගං කත්වා”ති අය මෙකො අත්ථො, ඉදමෙකං වත්ථුති එවං ගණනුපගං කත්වා. “ඉමෙෂා”ති ඉමෙ ඡසද්දපඤ්ඤත්ති වොහාරා නාම නාමකම්මාදි නාම. “අත්තනී”ති නාමපද සඬ්ඛානෙ අත්තනී. අත්ථ විසයං එව හුත්වා පවත්තති භාසඤ්ඤානන්ති අධිප්පායො. “නාමෙ සනී”ති අක්ඛරසමුහො පදං, පදසමුහො වාක්‍යන්ති එවං වුත්තෙ නාමපදෙ විජ්ජමානෙ සති. “තදුග්ගණ්හන්තානං”ති තං තං නාමපදං වාචුග්ගතකරණ වසෙන උග්ගණ්හන්තානං ජනානං. “තදත්ථා”ති තස්ස තස්ස නාම පදස්ස අත්ථා. “ආගච්ඡන්ති යෙවා”ති භාසඤ්ඤානං ඤාණාභිමුඛං ආගච්ඡන්ති යෙව. එතෙන අත්තනී අත්ථස්ස නාමනං නාම අත්ථජොතන කිච්චමෙවාති දීපෙති. “සුණන්තානං ඤාණං”ති එත්ථ “ඤාණං”ති උපලක්ඛණ වචනං, අකුසල විඤ්ඤාණස්සපි අධිප්පෙතත්තා. “තං තං අත්ථාභිමුඛං නාමෙති”ති ආරම්මණ කරණවසෙන නාමෙති. “නාමග්ගහණ වසෙනා”ති අයං අසුකොනාම හොතුති එවං නාමග්ගහණවසෙන. “ධාරියතී”ති යාවජීවංපි අප්පමුස්සමානං කත්වා ධාරියතී. නීහරිත්වා වුව්චති අත්ථො එතායාති නිරුත්ති. “එතායා”ති කරණභූතාය එතායනාමජාතියා. “අවිදිතපක්ඛෙ”ති නාමපදං අස්සුතකාලෙ අවිඤ්ඤාතපක්ඛෙ. “තතො නීහරිත්වා”ති අවිදිතපක්ඛතො ඤාණෙන නීහරිත්වා. “කථියතී”ති තං සුතකාලෙ වදන්තෙන සුණන්තස්ස ආවික්ඛියති ජානාපියති. “අත්ථස්සා”ති අවිදිතපක්ඛෙ ධීතස්ස අත්ථස්ස. “එතස්සෙ වා”ති නාමපදස්සෙව. නාමපදන්ති ච ක්‍රිය පදංපි, උපසග්ගපදම්පි, නිපාතපදම්පි, පාටිපදිකපදංපි, ඉධ නාමපදන්ත්ථෙව වුව්චති. “විසෙසනභූතානං”ති අඤ්ඤපදත්ථසමාසෙ සමාසපදානං අත්ථා විසෙසනා නාම. එවං විසෙසනභූතානං. “පුග්ගලස්සා”ති අඤ්ඤපදත්ථභූතස්ස අභිඤ්ඤාලාභී පුග්ගලස්ස. “වදන්තී”ති ආනන්දාවරියං සන්ධාය වුත්තං. සො හි ධම්මසඬ්ගණියං පඤ්ඤත්තිදුකනිද්දෙසෙ මූලටීකායං තථා වදති. “තඛ්භාවං”ති අක්ඛර පදබ්‍යඤ්ජනභාවං. “අස්සා”ති නාමපඤ්ඤත්තියා. අක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනං ගොචරො ආරම්මණං අස්සාති විග්ගහො. “අනුසාරෙනා”ති අනුගමනෙන. “ලොකසඬ්ඛකෙත නිම්මිතා”ති ලොකසඬ්ඛකෙතඤ්ඤාණෙන පවත්තිතා. “ලොකසඬ්ඛකෙතඤ්ඤාණං”ති ච ඉදං නාමං ඉමස්සත්ථස්ස නාමං, අයමත්ථො ඉමස්ස නාමස්ස අත්ථොති එවං පුරෙතරං ලොකසඤ්ඤාණ ජානනකඤ්ඤාණං. “අතීත සද්දමත්තාරම්මණා”ති සොතවිඤ්ඤාණ වීරියා ආරම්මණං හුත්වා නිරුද්ධං අතීත සද්දමත්තං කුරුමානා. “තෙන වුත්තවචනෙ”ති තෙන සික්ඛං පච්චක්ඛන්තෙන හික්ඛුනා සික්ඛං පච්චක්ඛාමීති වුත්තවචනෙ. පච්චජ්ජන්තං සද්දං සොතවිඤ්ඤාණ වීරියා, අතීතඤ්ච සද්දං මනොවිඤ්ඤාණ වීරියාති යොජනා. “තානි අක්ඛරානී”ති සික්ඛං පච්චක්ඛාමීති වාක්‍යෙ අවයවක්ඛරානි. “අයං අක්ඛර සමුහො”ති ඉදං නාමපදන්ති වුත්තං හොති. එතස්ස අත්ථස්ස. “විනිච්ඡයවීරී”ති අක්ඛර පදසල්ලක්ඛණවීරීඤ්ච. “එකක්ඛරෙ සද්දෙ”ති ‘ගො’ ඉච්චාදිකෙ එකක්ඛරෙ පඤ්ඤත්ති සද්දෙ. “යා”ති නාම පඤ්ඤත්ති. “වදන්තස්ස මනසා”ති සම්බන්ධො. “පුඛ්ඛාගෙ”ති යං කිඤ්චි අත්ථං

අනුදීපනීපාඨ

පරෙසං වත්තුකාමො වදන්තො තස්ස තස්ස අත්ථස්ස නාමං පථමං මනොද්වාරවීරියා නියමෙත්වා එව වදති, තං නාමං පුබ්බභාගෙ වදන්තෙන මනසා වචන්ථාපිතා නාමපඤ්ඤත්තීති වුවිචති. පටිපාටිකථනං පවත්තික්කමකථනං. “වුත්තං”ති අට්ඨකථාසු වුත්තං. තථා අද්ධමත්තිකන්ති ව වුත්තන්ති සම්බන්ධො. “වුත්තං”ති ව සද්දසත්ථෙසු වුත්තං.

ගාථායං. “මත්තා”ති එකවිජ්ජුප්පාදක්ඛණං වුවිචති. එකා මත්තායස්සාති එකමත්තො. “දීසමුවිචතෙ”ති දීසො නාම වුවිචතෙ. “ප්ලුතො”ති නානප්පකාරොත රුතො ගායිතොති පරුතො. සො එව රකාරස්ස ලකාරං කත්වා පකාරෙ ව සරලොපං කත්වා ප්ලුතොති වුවිචති. ගීතන්ති වුත්තං භොති. “පරමත්ථ සද්දසඬ්ඨානං”ති පරම්පරා පවත්තානං පරමත්ථ සද්දරාසීනං. “අනෙකකොට්ඨකසහස්සානි විත්තානි”ති ජවනවීරීනං අන්තරන්තරා භවඬ්ඨවිත්තෙහි සද්ධිං අනෙකකොට්ඨකසහස්සානි විත්තානි.

පට්ඨානනායානුදීපනා නිට්ඨිතා.

පච්චයසඬ්ඨගහානුදීපනා නිට්ඨිතා.

9. කම්මට්ඨානසඬ්ඨගහඅනුදීපනා

170. කම්මට්ඨානසඬ්ඨගහෙ. විදිතො විඤ්ඤාතො නාමරූප විභාගො යෙනාති විග්ගහො. යොගී පුග්ගලො. “කිලෙසෙ සමෙති”ති කාමච්ඡන්දාදිකෙ නිවරණකිලෙසෙ උපසමෙති. “තථා පවත්තො”ති භාවනාවසෙන පවත්තො. වූපසමනාවසෙන වා පවත්තො. “තායා”ති තායභාවනා පඤ්ඤාය, පස්සන්තීති සම්බන්ධො. “පස්සිතං”ති සමනූපස්සිතං. කථං කසිණභාවනාදිකං යොගකම්මං අත්තාව අත්තතො යානං භොතීති වුත්තං. “ආදිමජ්ඣපරියොසානානංහි”තිආදි. විභාවනිපාඨෙ. “පදට්ඨානතායා”ති එතෙන තිට්ඨති අනිවත්තමානං පවත්තති එතෙනාති යානන්ති අත්ථෙත පදට්ඨානමෙව යානන්ති වුවිචතීති දීපෙති. “සුඛවිසෙසානං”ති ඤානසුඛ මග්ගසුඛ ඵලසුඛානං. “දසකසිණානි”තිආදීසු මුඛ්‍යතො වා උපචාරතො වා ද්විධාපි අත්ථං දස්සෙතුං. “දසකසිණානි”තිආදි වුත්තං. “සෙසානිපි”ති අප්පමඤ්ඤාදීනි සෙසකම්මට්ඨානානිපි. යං යං අනුරූපං යථානුරූපං. “සමුදාවරණං”ති පුනප්පුනං භුසං පවත්තනං. “සංසග්ග භෙදො”ති එකමෙකස්ස පුග්ගලස්ස කස්සවි ද්වෙවරියා, කස්සවි තිස්සොතිආදිනා සම්මිස්ස විභාගො. අට්ඨකථායං”ති විසුද්ධිමග්ග අට්ඨකථායං. “සබ්බායපි අප්පනායා”ති ඤානප්පනාය ව මග්ගප්පනාය ව ඵලප්පනාය ව. “යා ආසන්නෙ පවත්තා දුරෙ පවත්තාති අධිකාරො. “ඉතරා පනා”ති දුරෙ පවත්තාපන. “තාසං පනා”ති තිස්සන්තං භාවනානං පන. “තෙසං පි”ති ද්විත්තං නිමිත්තානංපි.

“විදත්ථිවතුරඬුගුලං” නාම විත්ථාරතො චතුරඬුගුලාධිකං විදත්ථිප්පමාණං. විදත්ථිප්පමාණං වා චතුරඬුගුලප්පමාණං වානිපි යුජ්ජති. තථාහි විසුද්ධිමග්ගෙ වායොකසිණ විධානෙ චතුරඬුගුලප්පමාණං සීසං වාතෙන පහරියමානං දිස්වාති චුත්තං. බලමණ්ඩලං නාම කස්සකානං කස්සමද්දනභූමිභාගමණ්ඩලං. “කතං වා”ති නීලාදිවණ්ණවිසෙසරහිතං අරුණවණ්ණං මත්තිකක්ඛණ්ඩං උදකෙන මද්දිත්වා චක්කමණ්ඩලං විය පරිමණ්ඩලං සුමට්ඨතලං පථවිමණ්ඩලං කරොන්ති. එවං කතං වා. “අකතං වා”ති කත්ථවි භූමිභාගෙ කෙනවි අකතං සයං ජාතං වා. “කසිණෙන ජම්බුදීපස්සා”ති එත්ථ.

බුද්ධොති කිත්තයන්තස්ස, කායෙ භවති යා පිති;
වරමෙව හි සාපිති, කසිණෙනපි ජම්බුදීපස්සාති.

ගාථාසෙසො. තත්ථ ජම්බුදීපස්ස කසිණතො සාපිතිවරා එවාති යොජනා. “කසිණතො”ති ව සකලමණ්ඩලතො. සකලස්ස ජම්බුදීපමණ්ඩලස්ස ඉස්සරියාධිපතිතො පිති චුත්තං හොති. “සන්තිවිට්ඨා”ති සමං සණ්ඨිතා. “සණ්ඨාන පඤ්ඤත්ති”ති මණ්ඩලසණ්ඨානෙන උපට්ඨිතා නිමිත්තපඤ්ඤත්ති එව චුච්චති. “ඵට්ඨට්ඨානෙ”ති කායෙවා රුක්ඛග්ගාදීසුචා වාතෙන පහතට්ඨානෙ. “වායු වට්ඨි”ති වාතපරිමණ්ඩලං. වන්දසුරියානං අග්ගිස්ස ව ඔභාසෙන විසිට්ඨාති සමාසො. “විසිට්ඨා”ති විසෙසිතා.

“ධුමාතං”ති ධුමායිතං. ධුමපූරිතපටං වියාති චුත්තං හොති. තෙනාහ “සුනභාවං ගතං”ති. අන්තෙ කකාරො නින්දත්ථජොතකොති චුත්තං “කුච්ඡිතත්තා”ති. ජෙගුච්ඡි තබ්බත්තාති අත්ථො. “ජවසරිරස්සා”ති ලාමකසරිරස්ස. “තදෙවා”ති ජවසරිරමෙව. විපුබ්බකං විච්ඡින්නකං නාමාති සම්බන්ධො. තත්ථ විසෙසෙන නීලන්තිවිනීලං. තමෙව කුච්ඡිතත්තා විනීලකං. “තදෙව පුන පච්චිත්වා”ති විනීලකසරිරමෙව පුන කාලාතික්කමෙ පච්චිත්වා. පුතිලොහිතානං පරිපක්කභාවං පත්වාති අත්ථො. තතො තතො ද්වාරවිජ්ජිතො. යුත්තං තදෙව සරිරන්ති සම්බන්ධො. විච්ඡින්නකං නාම, විච්ඡිද්දකන්තිපි පටන්ති. “අපකඬ්ඨිත්වා”ති ඛණ්ඩාති සරිරතො මොචෙත්වා තං තං පදෙසං කඬ්ඨිත්වා. “පග්ගරිතලොහිත සරිරං”ති ඡින්නවිද්ධට්ඨානෙසු වණ්ණමුඛෙහි පග්ගරිතලොහිතසරිරං.

“බුද්ධානුස්සති”ති එත්ථ බුද්ධසද්දො ගුණසුචාර වචනං හොති. ගුණිනො දබ්බස්ස නාමෙන ගුණානං ගහෙතබ්බත්තාති චුත්තං. “බුද්ධගුණස්ස අනුස්සති බුද්ධානුස්සති”ති. එසන යො ධම්මානුස්සතාදීසු. “අරහතාදී”ති අරහතාදිගුණො. විගතාති දුස්සිලාදි මලානි ව මච්ඡෙරඤ්ච යස්ස තං විගතමලමච්ඡෙරං. තස්ස භාවොති විග්ගහො. “අත්තනා අධිගතනිබ්බානඤ්චා”ති එතෙන අරියපුග්ගලානං කිලෙසානං

අනුදීපනීපාඨ

අවචන්තවූපසමො වුත්තො. “යං ආරබ්භා”ති යං පුග්ගලං ආරබ්භ. හිතුපසංභාරො නාම අයං පුග්ගලො අවෙරො හොතු, අඛ්‍යාපජ්ජො හොතුතිආදිනා අවෙරතාදීනි හිතසුඛානි තස්මිං පුග්ගලෙ චිත්තෙන උපසංභරණං. කරුණා, මුදිතා, හෙට්ඨා චෙතසිකසංඛගහෙ වුත්තත්ථා එව. හිතුපසංභාරො ච හිතමොදනා ච අභිතාපනයනාඤ්චාති ද්වන්දො. තත්ථ හිතුපසංභාරො මෙත්තාය කිච්චං. හිතමොදනා මුදිතාය. අභිතාපනයනං කරුණාය කිච්චං. තත්ථ පරං හිතසුඛසම්පන්නං දිස්වා තෙන පරහිතෙන අත්තනි පිතිපාමොජ්ජවඩ්ඪන්තං හිතමොදනා නාම. පරං දුක්ඛිතං දිස්වා අයං ඉමම්භාදුක්ඛා මුච්චතු, මාකිලමතුති එවං චිත්තෙන පරස්මිං අභිතස්ස දුක්ඛස්ස අපනයනං අභිතාපනයනං නාම. “තෙසං”ති පරසත්තානං. සස්ස අත්තනො ඉදන්ති සකං. “ඉදං” සුඛදුක්ඛකාරණං. අත්තනා කතකම්මං එව සකං යෙසං තෙ කම්මස්සකා. පරසත්තා එව. තෙසං භාවො. තස්ස අනුබුභනන්ති විග්ගහො. “සීමසම්භෙදො”ති අත්තා ච පියපුග්ගලො ච මජ්ඣන්තපුග්ගලො ච වෙරිපුග්ගලො චාති චතස්සො සීමා. සම්භින්දනං සම්භෙදො. සම්මිස්සනං අනානත්තකරණන්ති අත්ථො. සීමානං සම්භෙදො සීමසම්භෙදො. සබ්බා ඉත්ථියො, සබ්බෙපුරිසාතිආදිනා ඔධිසො පරිච්ඡෙදතො ඵරණං ඔධිසොඵරණං නාම. සබ්බෙසත්තා, සබ්බෙපාණා, සබ්බෙභූතාතිආදිනා අනොධිසො අපරිච්ඡෙදතො ඵරණං අනොධිසොඵරණං නාම. පුරත්ථිමායදිසාය සබ්බෙසත්තා අවෙරාහොන්තුතිආදිනා දිසාවිභාගවසෙන ඵරණං දිසාඵරණං නාම. “තං සමඬ්භිතො චා”ති තාහි අජ්ජමඤ්ඤාහි සමඬ්භිතො පුග්ගලො. “නිච්චං සොම්මහදයභාවෙනා”ති සබ්බකාලං සන්තසිතල හදයභාවෙන. බ්‍රහ්මසද්දො චා සෙට්ඨපරියායො ‘බ්‍රහ්මං පුඤ්ඤං පසවති’තිආදීසු විය. අසිතබ්බං භුඤ්ජිතබ්බන්ති අසිතං. පඤ්චභොජනං. පාතබ්බන්ති පිතං. අට්ඨවිධං පානං. දන්තෙන බායිතබ්බං බාදිතබ්බන්ති බායිතං. පූචක්ඛජ්ජඵලක්ඛජ්ජාදිකං නානාබාදනීයං. අඬ්ඟුලිහිපි ගහෙත්වා සායිතබ්බං ලෙහිතබ්බන්ති සායිතං. මධුජ්ජාණිකාදිකං සායනීයං. සරසජ්ජටිකුලතා නාම අත්තනො සභාවතො පටිකුලතා. චතුබ්බිධොපි හි ආභාරො භාජනෙසු චා හත්ථමුඛාදීසු චා යත්ථ යත්ථ සම්මක්ඛෙති, ලග්ගති, ලිම්පති. තං උදකෙන ධොවිතබ්බං හොති. අධොතං පන තම්පි ජෙගුච්ඡනීයං හොති. ආසයතො පටිකුලතා නාම තස්ස අජ්ඣොහරීයමානස්ස කණ්ඨාදීසු ධීතෙහි පිත්තසෙම්භාදීහි ආසයෙහි සම්මිස්සනවසෙන පටිකුලතා. නිධානතො පටිකුලතා නාම නිධානතො පටිකුලතා. “නිධානං”ති ච ආමාසයො වූච්චති. පක්කතො පටිකුලතා නාම තස්ස නිධානගතස්ස පරිපක්කකාලෙ ගුප්තමුත්තාදිභාවපත්තිතො පටිකුලතා. අපක්කතො පටිකුලතා නාම තස්මිං අපරිපක්කෙ අජ්ඣණේ සති සරීරෙ නානාරොගුජ්ජපත්තිවසෙන පටිකුලතා. ඵලතො පටිකුලතා නාම තස්ස පරිපක්කකාලතො පටියාය සරීරෙ කෙසලොමාදීනං පටිකුලරාසීනං වඩ්ඪන්තවසෙන පටිකුලතා. නිස්සන්දතො පටිකුලතා නාම තස්ස න වහිද්වාරෙහි චා ලොමකුපෙහිවා අඤ්ඤෙහි නානාවණමුඛෙහි චා උග්ගරණ

පග්ගසරණාදිවසෙන පටිකුලතා. “තත්ථා”ති තස්මිං චතුබ්බිධෙ ආභාරෙ. “නිකන්තිජපහානසඤ්ඤා”ති කන්තාරමග්ගෙ මානාපිතුං කන්තාරනිත්තරණත්ථාය පුත්ත මංසබ්බදනෙ විය අති මනුඤ්ඤෙපි ආභාරෙ රසතණ්හා පහානවසෙන පචත්තා සඤ්ඤා. “සලක්ඛණාදිවසෙනා”ති සලක්ඛණසසම්භාරාදිවසෙන. “රාගෙන චරතී”ති එත්ථ “රාගෙනා”ති කරණත්ථෙ, ඉත්ථම්භූතලක්ඛණෙවා කරණ වචනං. තත්ථ කරණත්ථෙතාව “රාගෙන චරතී”ති චතුසු ඉරියාපථෙසු යෙභූයොන රාගචිත්තෙන චරතී. රාගචිත්තෙන නියාමානො විචරතීති වුත්තං හොති. ඉත්ථම්භූත ලක්ඛණෙ පන “රාගෙන චරතී”ති තෙසු රාගකෙතු රාගධජො හුත්වා විචරතීති වුත්තං හොති. “අස්සා”ති තස්සපුග්ගලස්ස. “උස්සන්තො”ති උග්ගතො පාකට්ඨරො. බහුතරොතිපි වදන්ති. “පහානායා”ති එත්ථ ඉතිසද්දො ආදි අත්ථො. තෙන කරුණා භාවෙනබ්බා විහිංසාය පහානාය. මුදිතා භාවෙනබ්බා අරතියා පහානායාති ඉමං පාළිසෙසං සඬගණ්හාති. “නිස්සරණතාවචනතො”ති නිස්සරණඤ්ඤෙතං ඛ්‍යාපාදස්ස යදිදං මෙත්තාවෙතො විමුත්ති. නිස්සරණඤ්ඤෙතං විහෙසායයදිදං කරුණා වෙතොවිමුත්ති. නිස්සරණඤ්ඤෙතං අරතියා යදිදං මුදිතා වෙතො විමුත්තිති එවං නිස්සරණ භාවචචනතො ව. චතස්සො අප්පමඤ්ඤායො. ෭. දොස චරිතස්සාති වුත්තං. “දොස චත්ථුත්තාභාවතො වා”ති දොසුප්පත්තියා චත්ථු භාවස්සකරණ භාවස්ස අභාවතො ව. නීලාදීනි චත්තාරි කසිණානි දොස චරිතස්සාති වුත්තං. කස්මාපනෙත්ථ දොස චරිතස්ස උපෙක්ඛා සප්පායකාරණං විසුං න වුත්තන්ති. අඤ්ඤකාරණත්තා න වුත්තන්ති දස්සෙන්තො “එත්ථ වා”තිආදිමාහ. “තිස්සො”ති තිස්සො අප්පමඤ්ඤායො. “මනාපියරූපානී”ති මනාපියවණ්ණානි. වික්ඛිත්තචිත්තො ව හොතීති අධිකාරො. “තස්සා”ති පමාද බහුලස්ස වික්ඛිත්තචිත්තස්ස ව පුග්ගලස්ස. වුත්තං සියා. විසුද්ධි මග්ගෙ පන එවං වුත්තං නත්ථිති අධිජ්ජායො. විභාවනිපායෙ. “බුද්ධිවිසය භාවෙනා”ති වුත්තං. යදි බුද්ධිවිසයත්තා මොහවරිතස්ස සප්පායං. බුද්ධිවිසයභූතානි මරණ උපසමසඤ්ඤා වචත්ථානානිපි මොහවරිතස්ස සප්පායානි සියුන්ති වුත්තං. “එවඤ්ඤිසතී”තිආදි. “භූතකසිණානී”ති පට්ඨිකසිණාදීනි මහාභූතකසිණානි. “තත්ථාපි”ති වා තෙසු චත්තාලිස කම්මට්ඨානෙසුපි. එවංසති වණ්ණකසිණානං පුපුලබුද්දකතාපි එත්ථ සඬගහිතා හොතීති. “මහන්තං”ති විදන්ථි චතුරඬ්ගලතො මහන්තං. යදි එවසද්දො යථාරුතමෙව යුජ්ජෙය්‍ය. එවංසති බුද්දකං විතක්කවරිතස්සෙව සප්පායං, න බුද්ධිවරිතාදීනන්ති එවමත්ථොපි ගණ්හෙය්‍ය. අථ බුද්ධිවරිතස්ස පන අසප්පායං නාම නත්ථිති අට්ඨකථාවචනෙන විරුජ්ඣෙය්‍යාති ඉමිනා අධිජ්ජායෙන “බුද්දකන්ති පදෙයුජ්ජතී”ති වුත්තං. අථවා, පුපුලං මොහවරිතස්ස, බුද්දකං විතක්කවරිතස්සෙව, නමොහවරිතස්සාති අත්ථෙ සති, බුද්ධිවරිතාදීනං පන පුපුලංපි බුද්දකංපි අනුඤ්ඤාතං හොතීති දට්ඨබ්බං. “සබ්බඤ්ඤෙතං”ති සබ්බඤ්ඤ ඵතංවරිතවිභාගවචනං. උපුට්ඨපච්චනීකවසෙන තීසු අකුසල චරිතෙසු

අනුදීපනීපාඨ

පුග්ගලෙසු. චිතක්ක වරිතෙ ව අතිසප්පායනාය සද්ධාබුද්ධි වරිතෙසුති අධිප්පායො. තෙනාහ “රාගාදීනං පන අවික්ඛම්භිකා”තිආදිං.

“බුද්ධධම්ම. ෧. ගුණානං”ති එත්ථ ගුණසද්දො පුබ්බපදෙසු යොජෙතබ්බො බුද්ධගුණානඤ්ච ධම්මගුණානඤ්චාතිආදිනා. “තත්ථා”ති තස්මිං ගුණපදෙ. න තප්පෙතීති අතප්පනීයො. තප්පනං සන්තුට්ඨිං න ජනෙතීති අත්ථො. සංවෙජනං සංවෙගං ජනෙතීති සංවෙජනීයො. “ධම්මො”ති සභාවො. සංවෙජනීයො ධම්මො යස්සාති සංවෙජනීය ධම්මං. මරණං. “පඤ්චමජ්ඣානසමාධිස්සා”ති රූපාවචර පඤ්චමජ්ඣාන සමාධිස්ස. “උදයමත්තානී”ති වඩ්ඪිතමත්තානී. “තත්ථා”ති පටිකුලාරම්මණෙසු. “පුබ්බච්ඡට්ටකස්සා”ති පුරාණච්ඡට්ටකස්ස. ගුප්තමිත්තවිස්සජ්ජන කස්සාති චුත්තං හොති. තෙනාහ “ගුප්තාසි දස්සනෙ වියා”ති. න තෙ කදාවි සොමනස්සෙන විනා අප්පනං පාපුණන්ති. ඛ්‍යාපාදවහිංසා අරතීනං දුර්භාවෙන සොමනස්සුප්පත්තියා අතිසුකරත්තා පඤ්චමජ්ඣානෙ විය සුඛසොමනස්සානඤ්ච අවික්ඛම්භනතො. “උදාසීනපක්ඛෙ”ති අජ්ඣුපෙක්ඛනපක්ඛෙ. “දළ්භං”ති භුසං. “චිභුතං”ති පාකටං. නිමිත්තං දළ්භචිභුතං කත්වා ගහණං දළ්භ චිභුතග්ගහණං. “කස්සච ආරම්මණස්සා”ති බුද්ධගුණාදි ආරම්මණස්ස. “පටිභාගනිමිත්තං”ති එත්ථ පටිභාගසද්දො තස්ස දිසෙ පවත්තොති ආහ “තාදිසෙ”තිආදිං. “තංසණ්ඨානෙ”ති එතෙන පට්ඨිමණ්ඩලාදිසු විය සණ්ඨානාකාරෙන ධීතෙසු සභාව ධම්ම පුඤ්ජෙසු එව තස්සදිසං පටිභාගනිමිත්තං නාම සිජ්ඣාතීති දස්සෙති. “එව”න්ති සමථසඬ්භගෙන තාව දසකසිණානි, දසඅසුභාතිආදිනා චුත්තෙන වචනක්කමෙන. “උග්ගහකොසල්ලං”ති භාවනාකම්මං ආරභිතුකාමෙන භික්ඛුනා ආවරියස්ස සන්තිකෙ සබ්බස්ස කම්මට්ඨාන විධානස්ස උග්ගහණං උග්ගහො. තස්මිං කොසල්ලං උග්ගහකොසල්ලං. අපිචෙත්ථ. සබ්බං උග්ගහිතුං අසක්කොත්තෙන යං අත්තනා ආරභිස්සති. තස්ස එකස්ස විධානං පරිපුණ්ණං උග්ගහෙතබ්බං. “උග්ගණ්හන්තස්සා”ති එත්ථ උකාරො උපරි අත්ථො. “ගහණං”ති ව යථා චිත්තෙ අවිනස්සමානං හුත්වා ලබ්භති, තථා කත්වා චිත්තෙන ගහණන්ති දස්සෙතුං. “උපරුපරි”තිආදි චුත්තං. “සමනුපස්සන්තස්සා”ති සම්මා පුනප්පුනං වක්ඛුනා දස්සනසදිසං කරොන්තස්ස. පරිතො සමන්තතො කරණං පරිකම්මං. තස්මිං නිමිත්තග්ගහණකම්මෙ යං යං කත්තබ්බවිධානං අත්ථී, තං තං පරිපුණ්ණං කත්වා ගහණන්ති චුත්තං හොති. භාවනාති වඩ්ඪනාති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො “පුනප්පුන”න්තිආදිමාහ. “නිරන්තරං පදහන්තස්සා”ති රත්තිදිවං නිරන්තරං ආරහන්තස්ස. උග්ගහ නිමිත්තෙ සණ්ඨානං ගණ්හන්තොපි වණ්ණරූපාදිනා සභාව ධම්මෙන සහෙව ගණ්හාති. පටිභාගනිමිත්තෙ පන සභාවධම්මං මුඤ්චිත්වා තස්ස දිසං නිමිත්ත පඤ්ඤත්ති සඬ්ඛාතං සුද්ධසණ්ඨානමෙව ගණ්හාති. එත්ථ සියා, පටිභාගනිමිත්තෙපි වණ්ණො නාම සන්දිස්සති යෙවාති.

සච්චං. සො පන පටිභාගමත්තං හොති. න එකන්තවණ්ණො. තෙනාහ
 “තප්පටිභාගං වත්ථු ධම්මවිමුච්චිතං”ති. “සන්තිසින්නං”ති අවලං.
 “පට්ඨෙසිතං”ති භාවනාවිත්තස්ස අබ්භන්තරෙ පක්ඛිත්තං විය හොතිති
 අධිප්පායො. ඔභාසතීති ඔභාසො. ඔභාසො හුත්වා ජාතන්ති ඔභාසජාතං.
 ඔභාසනං වා ඔභාසො. ජාතො ඔභාසො අස්සාති ඔභාසජාතං. “පාතෙන්ති”ති
 පටිපාතෙන්ති. පුන උප්පජ්ජනවසෙන උට්ඨාතුං න දෙන්ති. “එතායා”ති කත්තු
 අත්ථෙ කරණවචනං. “නිමිත්තරක්ඛණවිධානං”ති සමුප්පන්නස්ස නිමිත්තස්ස
 අනස්සනත්ථාය සත්තවිධෙහි පලිබොධ ධම්මෙහි රක්ඛණත්ථං. කතමෙ පන
 තෙසත්තවිධා පලිබොධධම්මා නාමාති. ඉධ අම්හෙහි වත්තඛිඛං නත්ථී. විසුද්ධි
 මග්ගෙ එව තෙ වුත්තාති දස්සෙතුං ගාථමාහ. “ආවාසො”ති අසප්පායාවාසො.
 “ගොවරො”ති අසප්පායගොවරගාමො. “භස්සං”ති අසප්පායවචනං. එවං
 පුග්ගලාදීසු. “සෙට්ඨො”ති සෙට්ඨයා. “එවඤ්ඤිපට්ඨපජ්ජතො”ති
 එවංභිවජ්ජිතඛිඛෙ වජ්ජනවසෙන සෙට්ඨඛිඛෙ සෙට්ඨනවසෙන පටිපජ්ජන්තස්ස.
 “කාමතණ්හාය විසයභාවං අතික්කමිත්වා”ති එතෙන කාමභූමි
 කාමභවසමතික්කමො, රූපභූමිරූපභව ඔක්කමො ච වුත්තො. වසනං වසී.
 සත්ති. සාමත්ථියන්ති අත්ථො. වසිං භූතං පත්තන්ති වසිභූතං. වසී එව වසිතා.
 යථා පාරමිතාති. “තතො විචාරන්ති” එත්ථ ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන
 තතො ජිතිංතිආදිං සඬගණ්හාති. ඉච්ඡන්තානං තෙසං සබ්බඤ්ඤාචුද්ධානං.
 “යත්ථා”ති යෙසුද්ධිසුභවඬගෙසු. “භවඬගවාරො”ති භවඬගප්පවත්තියං.
 “දන්ධායිතත්තං”ති දන්ධං හුත්වා අයති පවත්තතීති දන්ධායිතං. තස්ස භාවො
 දන්ධායිතත්තං. “යපෙතුං”ති අධිට්ඨානං කත්වා යපෙතුං. තතො
 අනතික්කමිතුං. “යත්ථිච්ඡකං”තිආදීති ක්‍රියාවිසෙසනපදාති. “යත්ථිච්ඡකං”ති
 යත්ථ යත්ථ යානෙ ඉච්ඡානු රූපං. යදිච්ඡකන්තියස්මිං යස්මිං ඛණෙ ඉච්ඡානු
 රූපං. “යාවතිච්ඡකං”ති යත්තකෙන පමාණෙන ඉච්ඡානු රූපං. “විතක්කාදිකං
 ඔළාරිකඬගං පහානායා”ති එත්ථ කස්ස බලෙන පහානං හොති. තං තං විරාග
 භාවනා බලෙන පහානං හොති. කාව තං තං විරාගභාවනා නාම හොති.
 අජ්ඣාසය විසෙස පරිග්ගහිතා උපචාරභාවනා එවාති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං
 “පට්ඨමජ්ඣානං තාවා”තිආදි වුත්තං. “ආතාපවීරියං”ති යෙනවීරියෙන
 යොගිතො අත්තානං වා කිලෙස ධම්මෙ වා ආතාපෙන්ති පරිතාපෙන්ති. තං
 ආතාපවීරියං නාම. උග්ගාටියමානමපි ආකාසමෙව හොති. තං ආරඛ්භ
 උපරිඣානන්තරූප්පත්තියා භාවනං කරොන්තස්සපි පුනප්පුනං තමෙව
 පඤ්චමජ්ඣානං උප්පජ්ජති. ආරම්මණෙ ච අනතික්කන්තෙ ඤානංපි
 අනතික්කන්තමෙව හොතිති. “තත්ථා”ති තස්මිං ආකාසකසිණෙ.
 “තදතික්කමනසම්භවො”ති කසිණ නිමිත්තාතික්කමනසම්භවො.
 “යථාදිට්ඨෙ”ති ඤානවක්ඛුනා දිට්ඨප්පකාරෙ. “සම්භාවෙන්වා”ති
 ථොමෙත්වා. සම්මා අනුස්සරණං සමනුස්සරණං. “ඉතරෙසංපි වා”ති පුපුජ්ජන
 පණ්ඩිතානංපි වා. මරණ සඤ්ඤා වචන්ථානෙසු පරිකම්මඤ්ච සමාධියති,
 උපවාරො ච සම්පජ්ජතීති යොජනා තික්ඛපඤ්ඤානං පන පුපුජ්ජනානංපි සතං

අනුදීපනීපාඨ

බුද්ධගුණාදීසුපි උපචාර සම්භවො අට්ඨකථායං වුත්තොයෙව.
“සමථජ්ඣානෙසු”ති ඉදං අධිකාරවසෙන වුත්තං. විපස්සනා කම්මංපි
ගහෙනබ්බමෙවාති දට්ඨබ්බං. පුබ්බෙදානං දත්වා ඉමිනා පුඤ්ඤෙන ආයතිං
ඤානාභිඤ්ඤායො වා මග්ගඵලාති වා පටිලභිස්සාමිති පත්ථනං කත්වා
ආගතොපි කතාධිකාරො ඵවාතිපි වදන්ති. කතමො පන කතාධිකාරො නාමාති
ආහ “ආසන්නභවෙ”තිආදිං. අට්ඨවිධෙසු චතුක්කනයවසෙන, නවවිධෙසු
පඤ්චකනයවසෙන වුත්තොති තෙසං වාදිනං සාධකවචනං. විචාරෙත්වා පන
ගහෙනබ්බං. ආකාස කසිණෙන විනා අරූපජ්ඣානාති ලභිත්වා පුන
අභිඤ්ඤත්ථාය පරිකම්මෙකතෙ ආකාසකසිණෙපි කත්තබ්බත්තා තස්ස
අභිඤ්ඤාපාදකතා සම්භවො වුත්තොති අත්ථස්ස සම්භවතො. පුබ්බෙ අභාවිත
භාවතොති ව අකතාධිකාරොති ව අත්ථතො ඵකං. “ආදිකම්මිකො”ති
අභිඤ්ඤාකම්මෙ ආදිකම්මිකො. “තාදිසානං”ති පුබ්බෙ අකතාධිකාරානං
අභාවිතභාවනානං ඉදාති ඉද්ධිවිකුබ්බනං කරිස්සාමිති ආරහන්තානං
අභිඤ්ඤාකම්මෙ ආදිකම්මිකකුලපුත්තානන්ති සම්බන්ධො.
“ඉද්ධිවිකුබ්බනං”ති ව උපලක්ඛණවචනං. දිබ්බාය සොතධාතුයා සද්දං සවනං
කරිස්සාමිතිආදිකංපි ගහෙනබ්බං. ඉදඤ්ච ආදිකම්මිකවිධානාධිකාරත්තා
වුත්තං. අභිඤ්ඤාසු වසිපත්තානම්පි තං පඤ්චමජ්ඣානං ඡසුආරම්මණෙසු
යථාරහං අජ්ජෙතියෙව. “අධිට්ඨාතබ්බං”ති යටිච්ඡිත නිජ්ජත්තත්ථාය සතං
භොතු සහස්සං භොතුතිආදිනා විත්තෙන අභිවිධාතබ්බං. අභිනීහරිතබ්බන්ති
වුත්තං භොති. “සතං භොමි, සහස්සං භොමිති වා”ති අත්තානං සතං වා
සහස්සං වා නිම්මිනනවසෙන වුත්තං. සෙසං පන අඤ්ඤාථානිම්මිනනවසෙන.
සොතුං වා සද්දං, පස්සිතුං වා රූපං, ඡාතිතුං වා පරචිත්තං. අනුස්සරිතුං වා
පුබ්බෙතිවුත්ථං. අට්ඨකථාපාඨෙ. “අධිට්ඨාති”ති අභිඤ්ඤාය අධිට්ඨාති.
අභිවිධාති නිබ්බන්තෙතිති වුත්තං භොති. දුට්ඨංහි අධිට්ඨානං පරිකම්මෙන
අධිට්ඨානං අභිඤ්ඤාය අධිට්ඨානන්ති. ඉධ පන අභිඤ්ඤාය අධිට්ඨානං වුත්තං.
“අධිට්ඨාන විත්තෙනා”ති අභිඤ්ඤාවිත්තෙනාති වුත්තං භොති.
“පරිකම්මවිත්තස්සා”ති පුබ්බභාගෙ ආවජ්ජන පරිකම්ම
අධිට්ඨානපරිකම්මවිත්තස්ස. පච්ඡිමං පන පාදකජ්ඣාන සමාපජ්ජනං.
පරිකම්මවිත්තස්ස සමාධානත්ථායාති වුත්තං. පරිකම්මවිත්තෙ සමාහිතෙ කිං
පයොජනන්ති ආහ “තථාහි”තිආදිං. “සෙසාභිඤ්ඤාසුපි යථාරහං
වත්තබ්බො”ති දිබ්බසොතපරිකම්මෙ තෙනෙවපරිකම්ම
සමාධිඤ්ඤාණසොතෙන ආසන්නෙ දිබ්බවිසයංපි සද්දං සුණාතීතිආදිනා
වත්තබ්බො. “ඉති කත්වා”ති ඉති මනසිකත්වා. “තං”ති පච්ඡිමං පාදකජ්ඣාන
සමාපජ්ජනං. “ඉධ නගහිතන්ති දට්ඨබ්බං”ති ථෙරස්ස මතෙන දට්ඨබ්බන්ති
අධිජ්ජායො. ඉධ පන ආදිකම්මිකවිධානජ්ජධානත්තා පච්ඡිමංපි පාදකජ්ඣාන
සමාපජ්ජනං වත්තබ්බමෙවාති. “කායගතිකං අධිට්ඨානිත්වා”ති අයං කායො විය
ඉදං විත්තංපි දන්ධගමනං භොතුති ඵවං විත්තං කායගතිකං කරණෙන
අධිට්ඨානිත්වා. “දිස්සමානෙන කායෙනා”ති දන්ධගමනෙන ගච්ඡන්තත්තා

බහුජනානම්පි දිස්සමානෙන රූපකායෙන. තබ්බි පරිනෙත සිසගමනං වෙදිතබ්බං. “ආරම්මණමත්තං හොති”ති අනිජ්ඣන්තරූපං සන්ධාය චුත්තං. “ආරම්මණ පුරෙජාතං”ති නිජ්ඣන්තරූපං. ඉතරං පන භදය වත්ථුරූපං සන්ධාය චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. පරචිත්ත විජානනට්ඨානෙන අට්ඨකථාට්ඨිකාවරියානං විචාරණා අත්ථිති තං දස්සෙතුං. “එත්ථ ච අට්ඨකථායං තාවා”තිආදි චුත්තං. “අට්ඨකථායං”ති ධම්මසඤ්ඤානි අට්ඨකථායංපි විසුද්ධිමග්ග අට්ඨකථායංපි. “බණ්ඩකවසෙනා”ති බණ්ඩකපච්චුප්පන්තවසෙන. ආවජ්ජනෙන නිරුද්ධෙති සම්බන්ධො. “එකං චිත්තං”ති පරස්ස චිත්තං. තදෙව අතීතං චිත්තං ගණ්හන්ති. “තානී”ති ජවනානි. “තෙසං”ති ජවනානං. “තෙනා”ති ආවජ්ජනෙන. “ඉතරථා”ති අඤ්ඤථා සන්තති අද්ධාවසෙන චුත්තන්ති ගහිතෙ සති. චුත්තො සියා. කස්මා, සන්තති අද්ධාවසෙන පච්චුප්පන්තෙ ගහිතෙ සති, සබ්බාය එකජවනවිථියා එකපච්චුප්පන්තත්තා. “සබ්බානි චිත්තානී”ති ජවනචිත්තානි. “සහුප්පන්තානී”ති ඉදං සහුප්පන්තානංපි අත්ථිතාය චුත්තං. ආවජ්ජනාදීනි පන බණ්ඩෙදං නගණ්හන්ති. සබ්බං පරස්ස චිත්තං එකචිත්තමිව ගණ්හන්ති. තස්මා කාලභෙදොපි නත්ථිති දට්ඨබ්බං. “නිබ්බානඤ්ඤා”ති චුත්තං, කථං නිබ්බානං පුබ්බෙතිචුත්තං නාම සියාති. අතීතෙ පරිනිබ්බුතානං මග්ගඵලානි අනුස්සරණකාලෙ තෙසං ආරම්මණභූතං නිබ්බානංපි අනුස්සරතියෙව. තත්ථ තෙසං මග්ගඵලානං අතීතත්තා නිබ්බානංපි පුබ්බෙතිචුත්තං නාම හොතිති.

“යං යං අධිට්ඨාති”ති යං යං සතාදිකං සංවිධාති. “යථා යථා අධිට්ඨාති”ති යෙන යෙන ආවිභාවාදිකෙන පකාරෙන සංවිධාති. “පකතිවණ්ණං”ති පකතිසණ්ඨානං. “තස්සෙවා”ති පකතිවණ්ණස්සෙව. දෙවානං පසාදසොතන්ති සම්බන්ධො. “ආරම්මණ සම්පට්ඨිජන සමත්ථං”ති ආරම්මණස්ස උපට්ඨානං සම්පට්ඨිජන සමත්ථං. තදෙව වෙනොපරියඤ්ඤාණන්තිපි චුච්චතීති සම්බන්ධො. “වෙනො”ති චිත්තං. “පරිච්ඡිජ්ජා”ති ඉදං සරාගචිත්තං, ඉදං විරාගචිත්තන්තිආදිනා පරිච්ඡින්නදිත්වා. “ගොචර නිවාසවසෙනා”ති ගොචරං කත්වා නිවසනවසෙන. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණගතිකං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාද්ධානං අනාගතං සඤ්ඤාණන්ති අධිජ්ජායො. අනාගතෙ සත්තදිවසතො ඔරිමා චිත්තවෙනසික ධම්මා වෙනොපරියඤ්ඤාණස්ස විසයොති කත්වා අනාගතෙ සත්තදිවසතොති චුත්තං. පට්ඨාය පවත්තමානානි පාඨසෙසො. ඉමස්මිං දිවසෙ ච අනාගතපක්ඛෙ සබ්බංපි ආරම්මණං පකතිඤ්ඤාණස්ස විසයොති කත්වා “දුතීයදිවසතො පට්ඨායා”ති චුත්තං. “එතං”ති එතං අනාගතං සඤ්ඤාණං. “යථා වෙනං”ති යථා ච එතං ඉමස්මිං භවෙ අනාගත ධම්මෙ ජානාති. “අසාධාරණකාලවසෙනා”ති අඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන අසාධාරණ කාලවසෙන. පච්චුප්පන්තභවොහි අඤ්ඤාඤ්ඤාණ

සාධාරණොති.

171. විපස්සනාකම්මට්ඨානෙ. “යථාදිට්ඨං”ති සක්කායදිට්ඨියා යථාදිට්ඨං. නිව්චනිමිත්තං නාම සත්තපුග්ගලාදිනිමිත්තමෙව. සත්තනිමිත්තඤ්චි පඤ්ඤත්ති ධම්මත්තා ඛණ්ණෙ ඛණ්ණෙ ඛයවයහෙදාභාවතො සො ඵ්චගච්ඡති සො ඵ්ච තිට්ඨතීතිආදිනා නිව්චාකාරසංඝට්ඨිතං භොතිති. “ධ්වනිමිත්තං”ති ටීරනිමිත්තං. ඉදම්පි සො ගච්ඡන්තොපි නනස්සති, තිට්ඨන්තොපි නනස්සතීතිආදිනා ටීරාකාරසංඝට්ඨිතං සත්තනිමිත්තමෙව. “සුඛනිමිත්තං”ති ඛණ්ණෙ ඛණ්ණෙ ඛයවයහෙද දුක්ඛානං අභාවතො සුඛිතො නිද්දුක්ඛො නිබ්භයොතිආදිනා සුඛාකාරසංඝට්ඨිතං සත්තනිමිත්තමෙව. “අත්තනිමිත්තං”ති ගන්තුං ඉච්ඡන්තො ගච්ඡති, යාතුං ඉච්ඡන්තො තිට්ඨතීතිආදිනා වසවත්තනාකාර සංඝට්ඨිතං සත්තනිමිත්තමෙව. “කිරියා”ති භාවනාකිරියා.

විසුඡ්ඤාතීති විසුද්ධි. විසොධෙතීති වා විසුද්ධි. සීලමෙව විසුද්ධි සීලවිසුද්ධිති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “නිව්චසීලමෙවා”තිආදිමාහ. තත්ථ නිව්චසීලමෙව උපරික්ඛානාදිවිසෙසානං අධිට්ඨාන කිව්චසාධකත්තා ඉධ අධිප්පෙන්නති චුත්තං. “නිව්චසීලමෙවා”ති. සමාධි අධිප්පෙතො. වක්ඛතිහි “දුට්ඨොපි සමාධි චිත්තවිසුද්ධි නාමා”ති. එතෙන විසුඡ්ඤාති එතායාති විසුද්ධි. චිත්තස්ස විසුද්ධි චිත්තවිසුද්ධි. සමාධි ඵ්චාතිපි දීපෙති. විසුඡ්ඤානං වා විසුද්ධි. චිත්තස්ස විසුද්ධි චිත්තවිසුද්ධි. අත්ථතොපන විසුද්ධචිත්තමෙව චුච්චතීතිපි යුජ්ජති. විසුද්ධිසද්ද සම්පන්නො හි සති, චිත්තවිසුද්ධි ඉච්චෙව චුච්චති. න සමාධිවිසුද්ධිති. “සොළසවිධං කඬ්ඛං”ති අහොසිං නු ඛො අහ මතීතමද්ධානන්තිආදිනා සුත්තන්තෙආගතං සොළසවිධං විචිකිච්ඡං. “අට්ඨවිධං වා කඬ්ඛං”ති සත්ථරිකඬ්ඛතීතිආදිනා අභිධම්මෙ ආගතං අට්ඨවිධං විචිකිච්ඡං. විසමහෙතුදිට්ඨි නාම සත්තානං උප්පත්තියා අකාරණමෙව කාරණං කත්වා ගහණදිට්ඨි. “මනසිකාරවිධි”ති අනිව්චලක්ඛණාදීසු මනසිකාරවිධි. අනුපායභූතො මනසිකාරො නාම නිව්චාදිවසෙන මනසිකාරො. අධිමානවත්ථු නාම ඔහාසාදීති. “මග්ගතො”ති මග්ගභාවෙන. “අමග්ගතො”ති අමග්ගභාවෙන. “දස්සනඤ්චා”ති තෙසංඅධිමානවත්ථුනං අනිව්චතාදිදස්සනඤ්ච. තමෙව විසුද්ධිනාමාති සම්බන්ධො. “සම්මොහමලතො”ති චතුසච්චස්පට්ච්ඡාදක සම්මොහමලතො. නනු දස්සනන්ති ඤාණමෙව. ඵ්චංසති, ඤාණන්ති චුත්තෙ සිද්ධෙ කත්වා දස්සනසද්දෙන සහ ඤාණදස්සනන්ති චුත්තන්ති ආහ “එත්ථවා”තිආදිං. “සුතමයාදිවසෙනා”ති සුතමය චිත්තාමයවසෙන. තත්ථ යථාසුතස්ස පාළිධම්මස්ස අත්ථමත්තජානනං සුතමයඤ්ඤාණං නාම. අත්ථං ඤත්වා අත්ථානුරූපස්ස සභාවලක්ඛණස්ස චිත්තනාවසෙන උප්පන්නං ඤාණං චිත්තාමයඤ්ඤාණං නාම. “අනුමානාදිඤාණංපි”ති නාමරූප ධම්මෙසු සභාවානුමානඤ්ඤාණං සභාවජානනඤ්ඤාණංපි. “අත්තපච්චක්ඛඤ්ඤාණමෙවා”ති අත්තනා පච්චක්ඛකරණඤ්ඤාණමෙව.

“සබ්බත්ථා”ති මග්ගාමග්ගඤ්ඤාණදස්සනාදීසු සබ්බෙසු යානෙසු. එත්ථ ච දසසු විපස්සනාඤ්ඤාසුපි විපස්සනා වචනෙන පච්චක්ඛදස්සනමෙව අධිජ්ජෙතන්ති කත්වා සබ්බත්ථග්ගහණං කතන්ති දට්ඨබ්බං. සම්මසනඤ්ඤාණතො පටියාය හි දස්සනමෙව අධිජ්ජෙතං. න සභාවජානනමත්තං. යතො චක්ඛුතා පස්සන්තස්සෙව සුට්ඨු පච්චක්ඛතො දස්සනත්ථාය පුනස්පුනං භාවනා කම්මං නාම තත්ථ ඉච්ඡිතබ්බං හොති.

“ධම්මා”ති සඬ්ඛත ධම්මා. අනිච්චතා එව ලක්ඛණන්ති අනිච්චලක්ඛණං. අනිච්චානං වා සඬ්ඛත ධම්මානං ලක්ඛණන්ති අනිච්චලක්ඛණන්තිපි යුජ්ජති. “අභිණ්භසම්පටිප්පිළනාකාරො”ති යථා සීඝ්‍රසොතායං නදියං නාවාය උද්ධං ගච්ඡන්තං සානාවා අභිසඬ්ඛරණදුක්ඛෙන අභිණ්භං සුට්ඨු පටිප්පිළෙති. කස්මා, අසති අභිසඬ්ඛාරෙ තඬ්ඛණෙ එව අධොවුස්භනතො. අධොවුස්භනඤ්ඤි නාවාය පකති කිච්චං. උද්ධං ආරුහනං අභිසඬ්ඛාර සිද්ධං. එවමෙව. සීඝ්‍රසොතෙ සංසාරෙ අත්තභාවෙන උද්ධං ඛණතො ඛණං දිවසතො දිවසං ගච්ඡන්තං පුග්ගලං අයං අත්තභාවො අභිසඬ්ඛරණ දුක්ඛෙන අභිණ්භං සුට්ඨු පටිප්පිළෙති. කස්මා, අසති අභිසඬ්ඛාරෙ, පච්චයවෙකල්ලෙ ච සති, තඬ්ඛණෙ එව විපරිණමනතො. විපරිණමනඤ්ඤි අත්තභාවස්ස පකති කිච්චං. උද්ධංගමනං අභිසඬ්ඛාර සිද්ධං. එව. අභිණ්භ සම්පටිප්පිළනං වෙදිතබ්බං. එත්ථ ච සංසාරස්ස සීඝ්‍රසොතතා නාම අත්තභාවපරියාපන්නානං නාම රූපධම්මානං පචත්තිනිවත්ති සීඝ්‍රතා වුච්චති. එත්ථ ච මරණං දුට්ඨං සම්මුති මරණඤ්ච පරමත්ථ මරණඤ්ච. තත්ථ සම්මුති මරණං නාම සම්මුති සච්චභූතස්ස සත්තස්ස මරණං. තං එකභවපරියන්තෙ සන්දිස්සති. පරමත්ථ මරණං නාම පරමත්ථ සච්චභූතානං නාමරූප ධම්මානං මරණං. ඉදමෙව එකන්තමරණං, සච්චමරණං, සභාවමරණං හොති. ඉමස්මිං විපස්සනා කම්මෙ ඉදං පරමත්ථ මරණං එව අනිච්චතාති ච වුච්චති. ධම්මානං සුසානක්ඛෙත්තන්ති ච සුසානභූමීති ච වුච්චති. සා ච සුසානභූමිනාම සත්තානං පටිසන්ධිතො පටියාය සත්තානං අනුබන්ධතියෙව. අනුබන්ධත්තා ච සත්තානං පටිසන්ධිතො පටියාය සො නාම සමයො නත්ථි, යත්ථ සත්තා න මරන්තිති. ඉදඤ්ච අනුබන්ධනං සත්තානං අභිණ්භසම්පටිප්පිළනමෙව හොති. තෙසං සබ්බිරියාපට්ඨෙසු ජීවිතස්ස ච අඬ්ඛපච්චඬ්ඛානඤ්ච කායවච්චිතො කම්මානඤ්ච සම්බාධපත්තිතො. අවසචත්තනාකාරො පන අභිසඬ්ඛාර දුක්ඛං අභිණ්භං පච්චනුභවන්නානං පාකට්ඨායෙව. වසචත්තනෙනෙහි සති, අභිසඬ්ඛරණ කිච්චස්ස ඔකාසො නත්ථි. වසචත්තනෙනෙව යථිච්ඡි තස්ස කිච්චස්ස සම්පජ්ජනතො. ලොකස්මිඤ්ඤි සබ්බංපි අභිසඬ්ඛාර කිච්චං නාම අන්තමසො අස්සාසනපස්සාසන කිච්චං උපාදාය ධම්මානං වසචත්තනාභාවතො කරොන්තිති.

අනිච්චස්ස ධම්මස්ස අනුඅනුපස්සනාති සම්බන්ධො. “අනුඅනුපස්සනා”ති ච ඤාණචක්ඛුතා පුනස්පුනං නිජ්ඣායනා ඔලොකනා. “ධම්මානං”ති

අනුදීපනීපාඨ

පඤ්චක්ඛන්ධ ධම්මානං. “යත්ථ යත්ථා”ති යස්මිං යස්මිං සරීරඛගෙ. “පුරාණ ධම්මානං”ති පුරාණානං පාතූඛිභූතානං, වඩ්ඪිතානඤ්ච ධම්මකොට්ඨාසානං අන්තරධානං වයො චූචිචිති. විපස්සනා කම්මං පත්ථා ඛණ්ඩවසෙන එකෙකධම්මවිභාගවසෙන ච අනුපස්සනා කිච්චං නත්ථිති ආහ “සමුහ සන්තතිවසෙන පනා”ති. එකෙකධම්මවිභාගවසෙන අනුපස්සනාපි පන පකතියා සුපාකටෙසු විත්තවෙදනාදීසු ඉච්ඡිතබ්බායෙව. “අනිච්චතාය පරමාකොට්ඨි”ති තතො උත්තරි අනිච්චතා නාම නත්ථිති අධිජ්ජායො. ධම්මානං තථා තථා භාගිතබ්බජ්ජකාරො නාම පඤ්චක්ඛන්ධෙ ‘අනිච්චතො, දුක්ඛතො, රොගතො, ගණ්ඨතො, සල්ලතො, අසතො, ආබාධතො, තිආදිනා චුත්තො භාගිතබ්බජ්ජකාරො. තස්ස සමනුපස්සනාඤාණං භයඤාණං. එතෙන අපායදුක්ඛ සංසාර දුක්ඛභීරුකෙනි ජනෙහි භාගිතබ්බන්ති භයං. තෙ වා භායන්ති එතස්මාති භයං. භයස්ස සමනු පස්සනාඤාණං භයඤාණන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙති. “කිඤ්චිභයවත්ථුං”ති සීහබ්බාග්ඝාදිකං භයවත්ථුං. “පටිස්සරණෙ”ති ගුහාලෙණාදිකෙ පටිස්සරණෙ. “තෙසං”ති හිජ්ජනසභාවානං ධම්මානං. “තෙහි”ති හිජ්ජනසභාවෙහි. උක්කණ්ඨතා නාම විත්තස්ස විරුද්ධතා නික්ඛමාහිමුඛතා. “චත්තාලියාය ආකාරෙහි”ති පඤ්චක්ඛන්ධෙ ‘අනිච්චතො, දුක්ඛතො, රොගතො, ගණ්ඨතො, සල්ලතො, අසතො, ආබාධතො, පරතො, පලොකතො, ඊතීතො, උපද්දවතො, භයතො, උපසග්ගතො, චලතො, පහඩ්ගුතො, අද්ධුවතො, අතාණතො, අලෙණතො, අස්සරණතො, රිත්තතො, තුව්ඡතො, සුඤ්ඤතො, අනත්තතො, ආදීනවතො, විපරිණාම ධම්මතො, අසාරකතො, අසමුලතො, වධකතො, විභවතො, සාසවතො, සඬ්ඛතො, මාරාමිසතො, ජාතිධම්මතො, ජරාධම්මතො, බ්‍යාධිධම්මතො, මරණධම්මතො, සොකපරිදෙවධම්මතො, දුක්ඛදොමනස්ස ධම්මතො, උපායාස ධම්මතො, සංකිලෙසික ධම්මතො, පස්සන්තො සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛතිති එවං මහානිද්දෙසෙ මොසපඤ්ඤානිද්දෙසෙ ආගතෙහි චත්තාලියාය ආකාරෙහි. තත්ථ පඤ්චක්ඛන්ධෙ අනිච්චතො පස්සන්තොතිආදිනා යොජෙතබ්බං. “අනිච්චතො”ති ච අනිච්චභාවෙනාති අත්ථො. සබ්බෙපි පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා එවාති පස්සන්තොති චුත්තං හොති. කථං පන අනිච්චතො පස්සන්තො සුඤ්ඤතො ලොකං අවෙක්ඛතිති. නිච්චගුණ සුඤ්ඤතාය සුඤ්ඤතො පඤ්චක්ඛන්ධභූතං ලොකං අවෙක්ඛති. සෙසපදෙසුපි එසෙවනයො. තත්ථ “අනිච්චා එවා”ති පටිසන්ධික්ඛණතො පට්ඨාය යදාකදාවි මරණ ධම්මත්තා අනිච්චා එව. “දුක්ඛා එවා”ති අනිච්ච ධම්මත්තායෙව දුක්ඛා එව. යදනිච්චං, තං දුක්ඛංතිහි චුත්තං. දුක්ඛ සච්චධම්මත්තා වා. “රොගා එවා”ති රොගජාතිකත්තා රොගා එව. යෙහි කෙටි ලොකෙ වක්ඛු රොගාදිකා අනෙකසහස්සා රොගා නාම සන්දිස්සන්ති. සබ්බෙතෙ ඉමෙපඤ්චක්ඛන්ධා එව. ඉතො අඤ්ඤොකොට්ඨි රොගො නාම නත්ථි. තස්මා තෙ එකන්තෙන රොගජාතිකා එවාති. අපි ව, දුක්ඛසච්ච ධම්මත්තාතිහි දුක්ඛතාහි වතුහි දුක්ඛට්ඨෙහි ච අහිණ්හසම්පටිජ්ජිලනතො රුජ්ජනට්ඨෙන රොගා එව. තත්ථ “තීහි

දුක්ඛතාහි''ති දුක්ඛදුක්ඛතා සඬබාර දුක්ඛතා විපරිණාම දුක්ඛතාහි ඉමාහි තිහිදුක්ඛතාහි. ''චතුහි දුක්ඛට්ඨෙහි''ති දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො, සඬබතට්ඨො, සන්තාපට්ඨො, විපරිණාමට්ඨො,ති ඉමෙහි චතුහි දුක්ඛට්ඨෙහි. දුක්ඛ කිච්චෙහිති අත්ථො. එසන යො ගණ්ඨාදීසු. තත්ථ ගණ්ඨොනාම පිළකාබාධො. සල්ලං නාම විජ්ඣනට්ඨෙන කිලෙස සල්ලඤ්ච දුක්ඛසල්ලඤ්ච. අසන්ති නිරත්ථකං. ඉමෙ ච බන්ධා විපත්තිපරියොසානත්තා නිරත්ථකා එව භොන්ති. සබ්බාසම්පත්තියො විපත්තිපරියොසානාති හි වුත්තං. අවිස්සාසිකට්ඨෙන පරෙ එව. න හි තෙ එතං මම, එසො භමස්මි, එසො මෙ අත්තාති එවං විස්සාසං අරහන්ති. තථා විස්සාසං කරොන්තස්ස නානාදුක්ඛෙහි නිච්චං විහිංසනතො. පටිසන්ධිතො පට්ඨාය යදාකදාපි පලුජ්ජනධම්මත්තා පලොකධම්මා එව. ''ඊති''ති අන්තරායො වුච්චති. බන්ධා අන්තරාය ජාතිකා එවාති වුත්තං භොති. අජ්ඣත්තභාවං උපගන්ත්වා දුතත්තා විබාධකත්තා උපද්දවා එව. භායිතබ්බත්තා භයා එව. අනත්තා එව සමානා අජ්ඣත්තභාවං උපගන්ත්වා සජ්ජනතො ලග්ගනතො දුම්මො වයතො උපසග්ගා එව. නිච්චකාලං ලොකධම්මෙහි චලනත්තා විජ්ජන්දනත්තා චලාඑව. නානජ්ජකාරෙන භඤ්ජනධම්මත්තා පහඬගුනො එව. ඛණමත්තම්පි අථීරත්තා අද්ධවා එව. ජරාමරණාදිතො අපායවිනිපතනාදිතො භයතො තායති රක්ඛතීති තාණං. තෙ ච බන්ධා කස්සචිතාණා න භොන්ති. තෙසඤ්ච කිඤ්චිතාණං නාම නත්ථී. තස්මා අතාණා එව. භයතො භීරුකා ජනා ලීයන්ති නිලීයන්ති එත්ථාති ලෙණං. තෙ ච කස්සචිලෙණා න භොන්ති. තෙසඤ්ච කිඤ්චිලෙණං නාම නත්ථී. තස්මා අලෙණා එව. භයං සරතිහිංසතීති සරණං. තෙ ච කස්සචිසරණං න භොන්ති. තෙසඤ්ච කිඤ්චිසරණං නාම නත්ථී. තස්මා අස්සරණා එව. නිච්චතාදීහි සබ්බෙහි සොභණගුණෙහි සබ්බසො රහිතත්තා තුව්ජත්තා සුඤ්ඤත්තාරිත්තා එව. තුව්ජා එව. සුඤ්ඤා එව. අත්තා වුච්චති යස්සකස්සචි කොචි සාරභූතො පටිස්සරණො. තෙ සයඤ්ච කස්සචි අත්තාන භොන්ති. අත්තනො ච කොචි අත්තානාම නත්ථී. තස්මා අනත්තා එව. අනිච්චතාදීහි ආදීනවෙහි දොසෙහි සම්පුණ්ණත්තා ආදීනවා එව. විපරිණාම සභාවත්තා විපරිණාමා එව. සාරභූතස්ස කස්සචි අධිට්ඨානස්ස අභාවා අසාරාඑව. අසස්ස සබ්බනිරත්ථකස්ස පතිට්ඨානත්තා අසමුලා එව. තෙ සයං මරණ ධම්මසමඬ්ඨිතො භුත්වා තෙන මරණසත්ථෙන මරණාවුධෙන සංසාරෙ සත්තානං නිච්චං මාරකත්තා ජීවිතින්ද්‍රියුපවිජෙදකත්තා වධකා එව. නිච්චසුඛහිත වුඬ්ඨිවිගතත්තා විභවා එව. ආසවෙහි පරිග්ගහිතත්තා සාසවා එව. නිච්චකාලං පච්චයායත්තවුත්තිකත්තා සඬබතා එව. කිලෙසමාරමච්චුමාරානං ආමිසාභාරත්තා මාරාමිසා එව. අනිච්ජන්තස්සෙව සතො වක්ඛුරොගාදිභාවෙන අපායභවාදිභාවෙන ජාතසභාවත්තා ජාතිධම්මා එව. අනිච්ජන්තස්සෙව සතො භායනමරණසභාවත්තා ජරාමරණ ධම්මා එව. සොකාදීනං වත්ථුභාවෙන ධාරණත්තා සොකාදි ධම්මා එව. තණ්හා සංකිලෙස දිට්ඨිසංකිලෙස දුච්චරිත සංකිලෙසෙහි නියුත්තත්තා සංකිලෙසික ධම්මා එවාති. තෙන වුත්තං

අනුදීපනීපාඨ

“වත්තාලීසාය ආකාරෙහි” ති. “පටිසම්බානවසෙනා” ති පරිච්ඡේදවසෙන. “නිකන්තියා” ති නිකන්තිතණ්ණාය. “පරියාදින්නායා” ති සුක්ඛභාවපත්තාය. “භයඤ්චා” ති භයඤ්ඤාණවසෙන උප්පන්නං ඔත්තප්පභයඤ්ච.

ලොකෙ අත්තජීවා නාම සත්තානං අප්ඤ්ඤාත්ත ධම්මෙසු සාරධම්මා හොත්ති. තෙසු විගතෙසු සෙසධම්මා නිස්සත්ත නිප්ප්ඵභාවං පත්වා ඵෙග්ගුභූතා කවචරභූතාති ලොකස්ස අභිමානො. තෙ ව අත්තජීවා නාම සබ්බසො නත්ථීති දිට්ඨියෙ ඛන්ධෙසු කවචරභාවදස්සනං අත්තජීව සුඤ්ඤාතා දස්සනං නාම. “විමුච්චිමානො” ති එතෙන විමුච්චති විමොක්ඛොති අත්ථං දස්සෙති. විමුච්චන්ති එතෙනාති විමොක්ඛොතිපි යුජ්ජති. “නිමිත්තානි” ති විපල්ලාසධම්මෙහි නිමිත්තානි නිවචනිමිත්ත සුඛනිමිත්ත අත්තනිමිත්ත ජීවනිමිත්තානි. සත්ත පුග්ගල ඉත්ථි පුරිස භත්ථ පාද සීස ගීවාදීනි නිමිත්තානි ව. තත්ථ සම්බාරානං ඛණ්ඩ ධම්මත්තා අනිවචානංයෙව සතං සත්තති සනෙන පටිච්ඡන්තත්තා හියොයාපි සො ඵව, අප්පපි සො ඵවාතිආදිනා නිවචාකාරෙන උපට්ඨානං නිවචනිමිත්තං නාම. කිලෙසමලෙහි පරිග්ගහිතත්තා අසුභානංයෙව සතං අවිජ්ජාය පටිච්ඡන්තත්තා ඉදං ඉට්ඨං, කන්තං, මනාපං, පියරූප, ත්තිආදිනා සුභාකාරෙන උපට්ඨානං සුභනිමිත්තං නාම. භයට්ඨෙන අබෙමට්ඨෙන දුක්ඛානංපි සතං තායෙව පටිච්ඡන්තත්තා ඉදං සුඛං, නිබ්භයං, බෙමං, සාතරූප, ත්තිආදිනා සුඛාකාරෙන උපට්ඨානං සුඛනිමිත්තං නාම. පච්චයා යත්තවුත්තිකත්තා පච්චයෙන විනා කෙවලං අත්තනො වසායත්තවුත්තිතා භාවනො අනත්තානංයෙව සතං අත්තනො ඉච්ඡාවසෙන කරොති, කරොති, වින්තෙති, ගන්තුං ඉච්ඡන්තො ගච්ඡති, යාතුං ඉච්ඡන්තො තිට්ඨති, තිආදිනා වසවත්තනාකාරෙන උපට්ඨානං අත්තනිමිත්තං නාම. තථා සත්තොනාම සත්තාහංපි ජීවති, මාසංපි ජීවති, සංවච්ඡරංපි ජීවතීතිආදිනා ජීවාකාරෙන උපට්ඨානං ජීවනිමිත්තං නාම. නනු චෙත්ථ අත්තනො ඉච්ඡාවසෙන කරොතීතිආදිසු ඉච්ඡානාම තණ්හාවාජන්දො වා. තදුභයමිපි විත්තසම්පයුත්තං. කරණඤ්ච නාම කායිකක්‍රියාභූතානං විත්තජරූපකලාපානං පවත්තිවිසෙසො. ඵවඤ්චසති තෙසං විත්තවසෙන පවත්තත්තා අත්තනො ඉච්ඡාවසෙන කරොතීති ඉදං අභිධම්මවිරුද්ධං න හොතීති. න න හොති. අත්තනොති ව කරොතීති ව වුත්තත්තා. න හි අත්තානාම අත්ථි, යො අත්තනොති වුච්චෙය්‍යා. න ව කත්තානාම අත්ථි, යො කරොතීති වුච්චෙය්‍යා. ඉධ පන තස්මිං සමයෙ පවත්තං ඛන්ධපඤ්චකමෙව අත්තාති ව කත්තාති ව ගහෙත්වා අත්තනොති ව කරොතීති ව වුත්තං. “අවස්සයො හොතී” ති පතිට්ඨා හොති. “විධම්ත්වා” ති ඤාණෙන අන්තර්ධාපෙත්වා. සභාවතො විජ්ජමානානි න හොත්තීති දස්සනඤ්ඤාණෙන විනිච්ඡයං පාපෙත්වාති වුත්තං හොති. භාවදස්සනං නාම සොකදුක්ඛාදීනං අභාවදස්සනං.

“තං තං සනවිනිබ්බුජ්ජනවසෙනා”ති සමුහසන්තති සනාදීනං භින්නන ඡින්නනවසෙන. තත්ථ සමුහසනභින්නනං ආදිතො ධම්මවචන්ථානඤ්ඤාණකිච්චං. තදා අත්තදිට්ඨි වික්ඛම්භිතා හොති. ජීවදිට්ඨි ච නාම සුමුමතරා අත්තදිට්ඨි එව වුව්වති. මග්ගක්ඛණං පත්වා එව තදුහයංපි සබ්බසො සමුව්ඡින්නදතීති දට්ඨබ්බං. “පණ්ණිනගුණස්සා”ති පත්ථිතගුණස්ස.

“පාතිමොක්ඛ”න්ති එත්ථ “පතී”ති ඡෙට්ඨකො වුව්වති. “මුඛං”ති මූලකාරණං. පතී ච සො මුඛඤ්ඤාති පතිමුඛං. පතිමුඛමෙව පාතිමොක්ඛන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො “තං හී”තිආදිමාහ. සබ්බලොකියසීලාති නාම චතුපාරිසුද්ධිසීලාති. තෙසං මජ්ඣෙ. “ඡෙට්ඨකත්තා”ති ඡෙට්ඨකසීලත්තා. “තමෙවා”ති විනයපඤ්ඤත්තිසීලමෙව +. “යෙසං ධම්මානං”ති උද්ධච්ච මුට්ඨස්සච්චාදි ධම්මානං. “විජ්ජන්දිතාති නාමා”ති විජ්ජකිණ්ණාති නාමාති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “ලොලාති නාමා”ති. “තදනුබන්ධා”ති තාතිවිජ්ජන්දිතාති ඉන්ද්‍රියාති අනුගතා. “බුද්ධජ්ජපටිකුට්ඨෙහි”ති බුද්ධෙනහගවතා පටික්කොසිතෙහි නිවාරිතෙහි. “මිච්ඡාපයොගෙහි”ති අට්ඨකුලදුසනකම්මෙහි චෙව එකවිසතිඅනෙසනකම්මෙහි ච. “තිව්ධකුහනවත්ථුහි”ති පච්චයජ්ජපටිසෙවනඤ්ච, සාමන්තජ්ජපනඤ්ච, ඉරියා පථ සන්නිස්සිතඤ්චාති ඉමෙහි තිව්ධෙහි කුහනවත්ථුහි. තිව්ධෙහි අච්ඡරිය කම්මවිධානෙහිති වුත්තං හොති. පරිසුජ්ඣකීති පරිසුද්ධි. පරිසුද්ධි එව පාරිසුද්ධි. “සම්මොහස්සා”ති ධාතුමනසිකාරාදීසු සම්මුශ්භනස්ස. “ගෙධස්සා”ති සම්මොහත්තායෙව පච්චයෙසු හත්තනික්ඛිත්තකා කස්සවිය ගෙධස්ස, අභිකඬ්ඛස්ස. “මදස්සා”ති ලාභසක්කාරා දිමුලකස්ස මානමදස්ස. “පමාදස්සා”ති කුසලෙසු ධම්මෙසු පමාදස්ස මුට්ඨස්සච්චස්ස. තං තං පයොජන මරියාදො නාම විවරපච්චයෙ තාව සිතජ්ජපටිසාතාදිකො පයොජනමරියාදො. “මරියාදො”ති ච යාවදෙවාති පදෙන දස්සිතො සිතජ්ජපටිසාතාදිකො විවරජ්ජපයොජන පරිච්ඡෙදො. සො ච විවරපච්චයෙ සම්මොහාදිකො සාවජ්ජපක්ඛෙ අපනනත්ථාය යපිතො. තෙන වුත්තං “සම්මොහස්ස ගෙධස්ස මදස්ස පමාදස්ස පහානත්ථං”ති. එසනායො පිණ්ඩපාතපච්චයාදීසුපි. එතෙන පච්චවෙක්ඛනාපාඨෙසු අයමත්ථො දස්සිතො. ඉධ හික්ඛු විවරං පටිසෙවති යාවදෙව සිතස්ස පටිසාතාය උණ්හස්ස පටිසාතායාතිආදීසු යාවදෙව සිතස්ස පටිසාතාය පටිසෙවති. න තතො උත්තරි සම්මොහත්ථාය ගෙධත්ථාය මදත්ථාය පමාදත්ථාය පටිසෙවතීතිආදි. එවඤ්චසති, යං විවරං පටිසෙවත්තස්ස සම්මොහගෙධමදජ්ජපමාදා උජ්ජජ්ජන්ති. තං න සෙවිතබ්බං. ඉතරං සෙවිතබ්බන්ති දස්සිතං හොතීති.

“පච්චත්තසභාවො”ති පච්චෙකසභාවො. “කාරියසඬ්ඛාතං”ති කාතබ්බං අභිනිජ්ජාදෙනබ්බන්ති කාරියං. ආසන්නජ්ජලං. තෙනාහ “අග්ගිස්සධුමොවියා”ති. ආසන්නකාරණං පදට්ඨානං නාම අග්ගිකාරකො විය.

අනුදීපනීපාඨ

පජ්ජති ගච්ඡති පචත්තති ඵලං ඵනෙනාති පදං. තිට්ඨති ඵලං ඵත්ථාති යානං. උභයංපි කාරණං පරියායො ඵව. තෙන අනිස්සයත්ථොපි සිජ්ඣතිති ආහ “ආසන්නකාරණං”ති. “සද්ධිං සඤ්ඤා චිත්ත විපල්ලාසෙහි”ති දිට්ඨිසම්පයුත්තෙහිති අධිප්පායො. දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තා පන සඤ්ඤා චිත්ත විපල්ලාසා වික්ඛම්භිතුං සක්කොතිති න වත්තබ්බා. “සාසන ධම්මෙ”ති අනත්තලක්ඛණං සුත්තන්තාදිකෙ සුඤ්ඤත ධම්මජ්ජපටිසංයුත්තෙ දෙසනාධම්මෙ. “දිට්ඨිවිපල්ලාසො වික්ඛම්භිතො”ති තාදිසං ධම්මදෙසනං සුත්ථා දෙසකෙ සත්ථරි ව දෙසිතෙ ධම්මෙ ව සද්ධං පටිලභිත්ථා සච්චමෙව භගවා ආහ, අහං පන ඵතං මම, ඵසොභමස්මි, ඵසො මෙ අත්තා,ති ගණ්භාමි, මිච්ඡාවතායං මමගාහොති ඵවං වික්ඛම්භිතො හොති. තතො පටියාය ඵසො මෙ අත්තාති වදන්තොපි දිට්ඨිසම්පයුත්තචිත්තෙන න වදනි. දිට්ඨිවිජ්ජයුත්තචිත්තෙන ඵව වදනීති අධිප්පායො. ඉදම්පන දළ්භග්ගාහ වික්ඛම්භනමත්තං ඵව. න අත්තදස්සන වික්ඛම්භනං. තං පන ධම්මචචත්ථානඤ්ඤාණෙ සිද්ධෙ ඵව සිජ්ඣතිතිපි වදන්ති. චතුත්තං ආභාරානං වසෙන චතුධා නාමරූපං පරිග්ගහෙතබ්බමෙව. කස්මා, චත්තාරො ආභාරෙ පරිග්ගහෙත්ථා තෙස්වෙව ලක්ඛණත්තයං සමනුපස්සන්තස්ස අත්තෙ ලොකුත්තරඤ්ඤාණදස්සනජ්ජපටිලාභකිච්චස්ස සිද්ධත්තාති අධිප්පායො. පඤ්චධාතිආදීසු ඵසනායො. ආදිකම්මිකානං අවිසයො, විසුං විසුං ලක්ඛණ රසාදිහි පරිග්ගහෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා. පරිග්ගහණෙ සක්කොත්තස්සපි විපස්සනා කම්මෙ විසුං විසුං පස්සිතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා ව. තථාහි වක්ඛති “කලාපවසෙන සංඛිපිත්ථා”ති. “අඤ්ඤස්ස කස්සවි”ති අත්තජීවාදිකස්ස. සො කරොති කුසලාකුසලං කම්මං. සො පටිසංවෙදෙති භවත්තරං පත්ථා තබ්බිපාකං. සංසරති භවතො භවං. සන්ධාවති කම්මවෙගෙන බිත්තො. සුද්ධෙ නාමෙ ඵව වා රූපෙ ඵව වා රීභාබ්‍යාපාරානං අභාවදස්සනතොති යොජනා. පුග්ගලසත්තානං ක්‍රියායොති සඤ්ඤිතාති විග්ගහො. “අත්තාති පචත්තා දිට්ඨි”ති කාරක දිට්ඨි. “තදත්ථා භිනිවෙසවසෙනා”ති සත්තො, පුග්ගලො, තිආදි වොභාරස්ස සබ්භාවතො තස්ස අත්ථභූතො සත්තපුග්ගලාදිකොපි සභාවතො අත්ථියෙව. නො නත්ථිති ඵවං දළ්භං හදයෙ සන්තිධානකරණ වසෙන. “අතිධාවනඤ්චා”ති වොභාර පඤ්ඤත්තිමත්තෙ අට්ඨත්ථා තං අතික්කම්ත්ථා පඤ්චක්ඛන්ධෙ සත්තාදිභාවෙන ගහණඤ්චාති අධිප්පායො.

“කම්මචිත්තොතුකාභාරවසෙනා”ති ඵත්ථ කකාරො සන්ධි වසෙන ආගමො. කම්මවසෙන චිත්තවසෙන උතුචසෙන ආභාරවසෙනාති අත්ථො. අනුරූපානං පච්චයානං සාමග්ගීති විග්ගහො. “අඤ්ඤථා පචත්තියා”ති අඤ්ඤෙන පකාරෙන පචත්තනස්ස. “හෙතුසම්භාරපච්චයෙහි”ති හෙතුපච්චය සම්භාරපච්චයෙහි. ජනක පච්චයා හෙතුපච්චයා නාම. පරිවාරපච්චයා සම්භාරපච්චයා නාම. “කම්මජ්ජපචත්තියා”ති කම්මජ්ජපචත්තිතො. “විපාකජ්ජපචත්තියා”ති විපාකජ්ජපචත්තිතො. ඵකස්ස සත්තස්ස අනාමතග්ගෙ

සංසාරෙ සංසරන්තස්ස රූපකායොපි අත්ථි නාමකායොපි අත්ථි. තතො අඤ්ඤො කොච්ඡභාවො නාම නත්ථි. ද්වෙ ව කායා පඤ්චවොකාරෙ සංසරන්තස්ස එකතො පවත්තන්ති. අසඤ්ඤසත්තෙ සංසරන්තස්ස රූපකායො එව පවත්තති. සො එව තත්ථ එකොසත්තොති සඬ්ඛං ගච්ඡති. අරූපෙ සංසරන්තස්ස නාම කායො එව පවත්තති. සො එව තත්ථ එකො සත්තොති සඬ්ඛං ගච්ඡති. “සඬ්ඛං ගච්ඡති”ති ව පඤ්ඤත්තිමත්තං ගච්ඡතිති අධිජ්ජායො. තෙසු ව කායෙසු රූපකායෙ චුති පටිසන්ධිනං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනන්තර පච්චයනා නාම නත්ථි. එකමෙකස්මිං භවෙ එකමෙකො හුත්වා චුතිකාලෙ භිජ්ජති. රූපසන්තති ඡීජ්ජති. පටිසන්ධිරූපෙන සහ පච්චය පච්චයුජ්ජන්තතා පබන්ධො නජ්ජපවත්තති. නාම කායෙ පන චුති පටිසන්ධිනං අඤ්ඤමඤ්ඤං අනන්තරපච්චයනා අත්ථි. චුතිකාලෙපි නාමසන්තති න ඡීජ්ජති. පටිසන්ධි නාමෙන සහ පච්චය පච්චයුජ්ජන්තතා පබන්ධො පවත්තතියෙව. තත්ථ පටිච්චසමුප්පාද කුසලො භික්ඛු පටිච්චසමුප්පාදඤ්ඤාණෙ යත්වා එකස්මිංභවෙ එකස්ස සත්තස්ස පවත්තිං පස්සන්තො සත්තං නාම න පස්සති. පුග්ගලං නාම න පස්සති. අභන්තිපි න පස්සති. පරොතිපි න පස්සති. අභං අතීතෙසු භවෙසු අභොසින්තිපි න පස්සති. ඉමස්මිංභවෙ අස්මීතිපි න පස්සති. අනාගතෙසු භවිස්සාමීතිපි න පස්සති. අථ ඛො අවිජ්ජා පච්චයා සඬ්ඛාරා පවත්තන්ති. සඬ්ඛාර පච්චයා භවත්තරෙ විඤ්ඤාණං පවත්තතිතිආදිනා නයෙන නාමරූප ධම්මානං හෙතුඵල පරම්පරාවසෙන අවිච්ඡේදජ්ජපවත්තිමෙව පස්සති. එකස්මිංභවෙ පවත්තිං පස්සන්තෙ සති, අනමතග්ගෙසංසාරෙ අනන්තෙසු භවෙසු තස්ස සත්තස්ස පවත්ති දිට්ඨා එව භොති තත්ථපි එවමෙව, තත්ථපි එවමෙවාති. තදා තස්ස සොළසවිධා කඬ්ඛා පභියතීති ඉමමත්ථං “දස්සෙන්තො අනමතග්ගෙ සංසාරෙ”තිආදිවාහ. තත්ථ කතමා සොළසවිධා කඬ්ඛාති. අභොසිං නු ඛො අභං අතීතමද්ධානං. න නු ඛො අභොසිං. කිං නු ඛො අභොසිං. කථං නු ඛො අභොසිං. කිං හුත්වා කිං අභොසිං නු ඛො අභං අතීතමද්ධානන්ති එවං පුබ්බන්තෙ පඤ්චවිධා කඬ්ඛාවුත්තා. භවිස්සාමි නු ඛො අභං අනාගතමද්ධානං. න නු ඛො භවිස්සාමි. කිං නු ඛො භවිස්සාමි. කථං නු ඛො භවිස්සාමි. කිං හුත්වා කිං භවිස්සාමි නු ඛො අභං අනාගතමද්ධානන්ති එවං අපරන්තෙ පඤ්චවිධා කඬ්ඛා චුත්තා. අභං නු ඛො ස්මි. නො නු ඛො ස්මි. කිත්තු ඛො ස්මි. කථං නු ඛො ස්මි. අභං නු ඛො සත්තො කුතො ආගතො. සො කුභිං ගාමී භවිස්සාමිති එවං පච්චුජ්ජන්තෙ ඡබ්බිධා කඬ්ඛා චුත්තා. ඉමා සොළසවිධා කඬ්ඛාති. තත්ථ අභොසිං නු ඛො, න නු ඛො අභොසින්ති ඉමිනා පදද්වයෙන අතීතකාලෙ අත්තතො අත්ථි නත්ථිභාවෙ කඬ්ඛති. සවෙ අත්ථි, කිං නු ඛො අභොසින්ති කඬ්ඛති. කෙනචි හෙතුනා පච්චයෙන වා අභොසිං. කෙනචි ඉද්ධිමන්තෙන වා නිමිමිතො අභොසිං. අහෙතු අපච්චයා වා අනිමිමිතො වා සයංජාතො අභොසින්ති අත්ථො. යදි තෙසුපකාරෙසු අඤ්ඤතරෙන අභොසිං. කථං නු ඛො අභොසිං. අපාදකොවා අභොසිං. ද්විපාදකො වා. චතුප්පාදකොවා. ඛහුප්පාදකොවා. රූපිවා. අරූපිවා. සඤ්ඤීවා. අසඤ්ඤීවා ඉච්චාදි. අථ තෙසු

අනුදීපනිපාඨ

අපාදකාදීසු අඤ්ඤතරො අහං අහොසිං. කිං හුත්වා කිං අහොසිං. පට්මහවෙ කිං හුත්වා දුතිය භවාදීසු කිං අහොසින්ති ඉදං භවපරම්පරාවසෙන වුත්තං. එසනායො අපරන්තෙපි. පච්චුප්පන්නෙ “අහං නු බො ස්මි, නො නු බො ස්මි”ති යථා බුද්දකචන්ත්‍රු විහඬගෙ අට්ඨසත්තණ්භාවිවර්තෙසු. සත්ස්මිති හොති. සිත්ස්මිති හොතීති වුත්තං. තත්ථ “සත්ස්මි”ති අහං සස්සන්තො වා භවාමි. “සිත්ස්මි”ති අහං උච්ඡින්නොවා භවාමිති අත්ථො. යථා ව. අත්ථිති බො එකො අන්තො. නත්ථිති බො දුතියො අන්තොති වුත්තං. තත්ථ “අත්ථි”ති අත්තානාම භවාහවෙසු නිව්චකාලං අත්ථි. “නත්ථි”ති තථා නත්ථි, උච්ඡිජ්ජති. න හොති පරම්මරණාති අත්ථො. තථා ඉධාපි අහං නු බො ස්මි. නො නු බො ස්මිති කඬ්ඛති. තත්ථ “අහං නු බොස්මි”ති අයං අහං නාම භවාහවෙසු නිව්චකාලං අස්මි නු බො, මම අත්තානාම සස්සන්තො හුත්වා සබ්බකාලං අත්ථි නු බොති වුත්තං හොති. “නො නු බො ස්මි”ති තථා නො අස්මි නු බො. මම අත්තා තථා නත්ථි නු බොති අත්ථො. එත්ථ ව “භවාහවෙසු”ති පචන්තෙපි පච්චුප්පන්නෙ චත්තමානං අත්තානං ගහෙත්වා පචන්තා පච්චුප්පන්නෙ සඬගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. “කිං නු බො ස්මි”ති අහං නාම සන්තො ජාතො කිං නු බො අස්මි. කෙනචි හෙතුනා පච්චයෙන වා අස්මි නු බො. කෙනචි ඉද්ධිමන්තෙන වා නිමිමිතො භවාමි නු බො. උදාහු අහෙතු අපච්චයා වා කෙනචි අනිමිමිතො වා සයං නු බො භවාමි නු බොති අත්ථො. “කථං නු බො ස්මි”ති එත්ථ පන අපදාදීහි අයොජෙත්වා අහං නු බො කිං ගොත්තො භවාමි. ගොතමගොත්තො වා වාසෙට්ඨ ගොත්තො වා තිආදිනා යොජෙතබ්බං. ආදි කප්පකාලෙ තාති ගොත්තාති එතරහි සම්භෙදං ගච්ජන්ති. තස්මා තෙසු කඬ්ඛන්තො කඬ්ඛතියෙව. “අහං කුතො ආගතො”ති අහං අතීතෙ කුතොභවතො ආගතො අස්මි. “සොකුහිංගාමි භවිස්සාමි”ති සො අහං ආයතිං භවෙ කුහිං ගාමිකො භවිස්සාමිති කඬ්ඛති. “කඬ්ඛාය අතික්කමො”ති සො හික්ඛු පටිච්චසමුප්පාදෙ අවිජ්ජාදිකං අතීතහෙතු පඤ්චකං පස්සන්තො තස්මිංභවෙ සබ්බංපි පටිච්චසමුප්පාදං පස්සතියෙව. එවං පස්සන්තො න තත්ථ අහං නාම කොචි අත්ථි, යං පටිච්ච අතීත විසයා පඤ්චවිධා කඬ්ඛා උප්පජ්ජති. ධම්ම මත්තමෙව තත්ථ අත්ථිති එවං අතීතෙ කඬ්ඛා චත්ථුස්ස අභාවදස්සනෙන පඤ්චවිධාය කඬ්ඛාය අතික්කමො හොති. නනු තථා පස්සන්තස්සපි කථං නු බො ස්මි, කිං හුත්වා කිං අහොසිං නු බොති අයං කඬ්ඛා අත්ථියෙව. තථා පස්සන්තොපි හි විනා පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙන අතීතෙ භවෙ අහං ද්විපාදකො අහොසින්තිවා චතුප්පාදකො අහොසින්ති වා තතො වුතො අසුකභවෙ උප්පන්නොති වා න ජානාති න පස්සතීති. වුච්චතෙ. සා පන කඬ්ඛා ධම්ම මත්තප්පචන්ති දස්සනතො පට්ඨාය අන්තරායික කඬ්ඛා න හොති. විචිකිච්ඡා පටිරූපිකා එව. සා හි අරියානංපි ලබ්භති යෙවාති. තථා අනාගතෙ ඵලපඤ්චකං පස්සන්තො අපරන්තෙ පඤ්චවිධං කඬ්ඛං අතික්කමති. පච්චුප්පන්නෙ ඵලපඤ්චකඤ්ච හෙතුපඤ්චකඤ්ච පස්සන්තො පච්චුප්පන්නෙ කඬ්ඛා ඡක්කං අතික්කමති. සෙසං සබ්බං පුබ්බන්තෙ වුත්තනයමෙවාති. අට්ඨවිධාය කඬ්ඛාය අතික්කමනෙ

පන පටිච්චසමුප්පාදං අනුලොමප්පට්ඨලොමං පස්සන්තො දෙසනා ධම්මෙ ව ලොකුත්තර ධම්මෙසු ව කඬ්ඛං අතික්කමති. ධම්මෙ කඬ්ඛාතික්කමනෙන සහෙව දෙසෙන්නෙ සත්ථරි ව, යථානුසිට්ඨං පටිපන්නෙ සඬ්ඝෙ ව, තීසු සික්ඛාසු ව, යථාචුත්තෙ පුබ්බන්තෙ ව, අපරන්තෙ ව, පුබ්බන්තා පරන්තෙසු ව, පටිච්චසමුප්පාදෙන සහ පටිච්චසමුප්පන්නෙසු ධම්මෙසු ව සබ්බං කඬ්ඛං අතික්කමති යෙව. තෙනාහ “සභාව ධම්මප්පවත්තියා” තිආදිං. තත්ථ “සභාවධම්මප්පවත්තියා වා” ති පච්චයපරම්පරාවසෙන සභාවධම්මානං පරම්පරප්පවත්තියා ව. ධම්මසු ධම්මතා නාම දෙසනා ධම්මස්ස ස්වාක්ඛාතතාදිභාවෙන සුන්දර ධම්මතා. අනවජ්ජධම්මතා. බුද්ධසුබුද්ධතා නාම තං ධම්මං දෙසෙන්නස්ස බුද්ධස්ස සබ්බඤ්ඤබුද්ධතා.

පරිශුට්ඨිතානං දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡානං වික්ඛම්භනං නාම හෙට්ඨා ධම්මච්චත්ථාන වසෙන පච්චයපරිග්ගහවසෙන ව සිජ්ඣති. විපස්සනා කම්මං පන අනුසයභූතානං දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡානං සල්ලිඛනත්ථාය කරියතීති චුත්තං “අනුසය සමුහනනත්ථඤ්චා” තිආදි. “තත්ථ පනා” ති තස්මිං පටිසම්භිදා මග්ගෙ පන. විහත්තෙසුති පාඨසෙසො. “යස්සා” ති යොගී පුග්ගලස්ස. “යං දුරෙ සන්තිකෙවා” ති යං දුරෙ පවත්තං රූපං වා, සන්තිකෙ පවත්තං රූපංවාති පාඨසෙසො. “තදත්ථස්ස පනා” ති සම්මසිතධම්මුද්ධාරත්ථස්ස. “ඤාණෙන දළ්භං ගහෙත්වා” ති ධම්මච්චත්ථානඤ්ඤාණෙන සුට්ඨුච්ඡානං කත්ථාති අධිප්පායො. ඉදානි යං යං දළ්භං ගහෙතබ්බං. තං තං සරූපතො දස්සෙතුං “තත්ථා” තිආදිමාහ. පුන දළ්භං ගහිතස්ස රූපස්ස අනිච්චලක්ඛණං දස්සෙතුං “සා ව ක්‍රියා” තිආදි චුත්තං. “නස්සන්ති” ති හිජ්ජන්ති. අනිච්චතං ගච්ඡන්ති. “විත්ථම්භන ක්‍රියා” ති එත්ථ විවිධෙන ථම්භනං විත්ථම්භනං. නානාදිසාහිමුඛවසෙන ථම්භනං වහනන්ති අත්ථො. “ඉමාසඤ්චා” ති චතුන්තං මහාභූතානඤ්ච. විසුං විසුන්ති චුත්තත්තා තාසං අඤ්ඤමඤ්ඤඤච සහජාතෙසු ගහණං සම්භවතීති චුත්තං “ආපාදීනං” ති. ආපාදීනං සෙසමහාභූතානඤ්චාති අත්ථො. සන්තති යා සරිරාති සන්තති සරිරාති. “තථා තථා කප්පෙත්වා” ති රූපධම්මානං සන්තති පරිවත්ති නාම අභික්කමන්තස්ස එවං භවෙය්‍ය, පටික්කමන්තස්ස එවං භවෙය්‍ය, තථා සමිඤ්ජන්තස්ස පසාරෙන්තස්සාතිආදිනා පරිකප්පෙත්වා. “සෙසබන්ධෙසුපි තං තං සන්තති නානත්තං” ති වෙදනාක්ඛන්ධෙ තාව කායෙ කායිකසුඛසන්තති දුක්ඛසන්තතීතං නානත්තං. විත්තෙ සොමනස්ස දොමනස්ස සන්තතීතං. උපෙක්ඛා සන්තති පන අවිභූතා හොති. කප්පෙත්වා ගහෙතබ්බා. යදා විත්තෙ සොමනස්ස දොමනස්සානි න සන්දිස්සන්ති, තදා ඉදානි උපෙක්ඛා මෙ වෙදනා පවත්තතීති වා, යදා තානි සන්දිස්සන්ති, තදා සා නිරූජ්ඣතීති වා එවං තක්කෙත්වා සම්මසිතබ්බාති චුත්තං හොති. සඤ්ඤාක්ඛන්ධෙ රූපසඤ්ඤාසද්දසඤ්ඤාදීනං වසෙන. සඬ්ඛාරක්ඛන්ධෙ රූපසඤ්ඤාවෙනනා සද්දසඤ්ඤාවෙනනාදීනං වසෙන, නානාවිතක්ක විචාරාදීනං වසෙන, ලොභාලොභ දොසාදොස මොහාමොහාදීනං

අනුදීපනීපාඨ

වසෙන ව. විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදීනං, කුසලා කුසලවිඤ්ඤාණාදීනඤ්ච වසෙන සන්තති නානත්තං වෙදිතබ්බං. විස්සාසං කරොතීති වත්වා තදත්ථං විවරති “එතං මෙ” තිආදිනා. තත්ථ තයොවිස්සාසා තණ්හාවිස්සාසො, මානවිස්සාසො, දිට්ඨිවිස්සාසො. තත්ථ එතං මමාති තණ්හාවිස්සාසො. එසොහමස්මීති මානවිස්සාසො. එසො මෙ අත්තාති දිට්ඨිවිස්සාසො. “පරිහරතී” ති හවාහවෙසු පරිග්ගහෙත්වා හරති වහති. “පරමජ්ඣක්තභාවෙනා” ති පධානඅජ්ඣක්තභාවෙන. අජ්ඣක්තසාරභාවෙනාති චුත්තං හොති. “පරිග්ගහිතො” ති එසො මෙ අත්තාති දිට්ඨිපරිග්ගහෙන පරිග්ගහිතො. තයො හි පරිග්ගහා තණ්හා පරිග්ගහො, මානපරිග්ගහො, දිට්ඨිපරිග්ගහොති. වසෙ සබ්බසො වත්තන්තො නාම කෙවලං වසායත්තචුත්තිකො එව සියා, න පච්චයායත්තචුත්තිකොති දස්සෙන්නො “යථාචුත්තෙහී” තිආදිමාහ. තත්ථ “යථාචුත්තෙහී” ති සබ්බසඬගහෙ චුත්තජපකාරෙහි කම්මාහිසඬබරණාදීහි. “තථාපරිග්ගහෙතබ්බො” ති එසො මෙ අත්තාති එවං පරමජ්ඣක්තභාවෙන පරිග්ගහෙතබ්බො. තථා හි යො අත්තනො වසෙන වත්තති, තස්මිං අත්තනො සාමිභාවො නත්ථී. යස්මිඤ්ච සාමිභාවො නත්ථී, තස්මිං රූපාදිකෙ ධම්මෙ අත්තානං සාමිකං කත්වා එසො මම අත්තාති පරිග්ගහො නාම මිච්ඡා එව. තථා යො ච බණ්ඩක ධම්මො හොති, බණ්ඩක බණ්ඩක හිජ්ජති, තං රූපාදිකං බන්ධපඤ්චකං අත්තනො සාරං කත්වා තථා පරිග්ගහොපි මිච්ඡා එව. එත්ථ ච “මිච්ඡා එවා” ති පරමත්ථ සච්චං පත්වා මිච්ඡා එව. විපල්ලාසො එවාති චුත්තං හොති. “සුඛං විද්ධංසෙති” ති කායිකසුඛඤ්ච චෙතසික සුඛඤ්ච විද්ධංසෙති. විනාසෙති. “නානාදුක්ඛං ජනෙති” ති කායිකදුක්ඛඤ්ච චෙතසික දුක්ඛඤ්ච ජනෙති උප්පාදෙති. “ඉදඤ්ච රූපං එදිසමෙව හොතී” ති කථං හොති. මනුස්සත්තභාවෙ යිතානං සත්තානං යථාපවත්තං මනුස්ස සුඛං විද්ධංසෙති, ජිණ්ණහින්තභාවං පාපෙති, නානාදුක්ඛං ජනෙති. සයං අපායත්තභාවං ගහෙත්වා තෙසං නානාඅපාය දුක්ඛං ජනෙති. තථා දෙවත්තභාවෙ සක්කත්තභාවෙ බ්‍රහ්මත්තභාවෙ යිතානන්තිආදිනා වත්තබ්බං. තථා මනුස්සත්තභාවෙ යිතානං නානාවිපරිණාම කිච්චෙහි යථාපවත්තං සුඛං විද්ධංසෙති, නානාපච්චයාහිසඬබරණකිච්චෙහි නානාදුක්ඛං ජනෙති. තෙන චුත්තං “ඉදඤ්ච රූපං එදිසමෙවා” ති. “සාරොනාම ථාමබලවිසෙසො චුච්චතී” ති එතෙන ථාමබලවිසෙසෙන සම්පන්නං වත්ථුංපි සඬගණ්හාති. “අසාරකථිඨොනා” ති එත්ථ සාරො එව සාරකං, න සාරකං අසාරකන්ති ඉමමත්ථං සන්ධාය “රූපං පන සයංපි එවරූපො සාරො න හොතී” ති චුත්තං. සත්තානං අත්තසාරො ජීවසාරො න හොතීති අත්ථො. නත්ථී සාරො එතස්සාති අසාරකන්ති ඉමමත්ථං සන්ධාය “න ච එවරූපෙන සාරෙන යුත්තං” ති චුත්තං. අත්තසාරෙන ජීවසාරෙන සංයුත්තං හොතීති අත්ථො. තත්ථ පුරිමො අත්ථො රූපං අත්තනො සමනුපස්සතීති ඉදං සන්ධාය චුත්තො. පච්ඡිමො රූපවත්තං වා අත්තානං, අත්තති වා රූපං, රූපස්මිං වා අත්තානංති ඉමාති සන්ධාය චුත්තො. එතෙන අසාරකථිඨොනාති අසාරභාවෙන,

අසාරයුක්තභාවෙන වාති ව. අනත්තාති එත්ථපි න අත්තා අනත්තා, නත්ථි අත්තා එතස්සාති වා අනත්තාති ව ද්විධා අත්ථො සිජ්ඣති. “යඤ්චා”ති යඤ්ච රූපං. “පිළෙති”ති තං සමඛිගී පුග්ගලං පිළෙති. එතෙන අනත්තභාවෙ සිද්ධෙ දුක්ඛභාවොපි සිද්ධොති දස්සෙති. “තිණ්ණං වයානං වසෙන අද්ධාහෙදො යොජෙතබ්බො”ති පට්ඨවයෙ පවත්තං රූපං දුතීයවයං න පාපුණාති, පට්ඨවයෙ එව නිරුජ්ඣතිතිආදිනා අද්ධාපච්චුප්පන්නෙ අත්තොගධහෙදො යොජෙතබ්බො. “සභාගෙකසන්නාවසෙනා”ති සභාගානං ධම්මානං සභාගට්ඨෙන එකීභූතා සන්නති සභාගෙකසන්නති. “සභාගානං ධම්මානං”ති ව චිත්තජෙසුතාව නිරන්තරජ්ජවත්තෙන ලොභසම්පයුක්තචිත්තෙන සහජාතා රූපධම්මා සභාගරූපධම්මා නාම. තථා නාම ධම්මා ව. එවං දොසසම්පයුක්තාදීසුපි. උතුජෙසු නිරන්තරජ්ජවත්තෙන සීතඋතුතා සමුට්ඨිතා රූපධම්මා සභාගරූප ධම්මා නාම. තථා උණ්හඋතුතා සමුට්ඨිතා. එසන්තො ආහාරජෙසුපිති එවං සභාගෙකසන්නතිවසෙන. “සම්පාපුණිතුං”ති ඤාණෙන සම්පාපුණිතුං. “අද්ධාසන්නතිවසෙනා”ති එත්ථ සන්නතිවසෙන සම්මසනං විසෙසතො අධිජ්ජෙතං. එවඤ්ච කත්වා හෙට්ඨා අනිච්චං ඛයට්ඨෙතාති පදෙ චතුත්තං මහාභූතානං සන්නති විභාගන්තො සුට්ඨු දස්සිතොති. “අනිච්චලක්ඛණ දස්සනමෙව පධානං”ති ඉමස්මිං ඤාණෙපි උදයඛිබ්බයඤ්ඤාණෙපි භඬ්ගඤ්ඤාණෙපි අනිච්චලක්ඛණ දස්සනමෙව පධානං. භයඤ්ඤාණෙ ව ආදීනවඤ්ඤාණෙ ව නිබ්බදාඤ්ඤාණෙ ව දුක්ඛලක්ඛණ දස්සනං පධානං. උපරි චතුසු ඤාණෙසු අනත්තලක්ඛණ දස්සනං පධානන්ති. “සමුදිතෙසු”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං අවිනාභාවසභායභාවෙන සමුප්පන්නෙසු. ඉදඤ්ච අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො. තණ්හාසමුදයා උපාදාන සමුදයො. ආහාර සමුදයා රූපසමුදයොති පාළිවසෙන වුත්තං. අජ්ජහින වසෙනාති පාළිපදෙ පන අවිජ්ජා තණ්හා දිට්ඨානුසයානං අජ්ජහිනට්ඨෙන සන්නාතො විජ්ජමානතා එව පමාණන්ති දට්ඨබ්බං. “සමුදෙන්ති”ති පටිසන්ධිතො පට්ඨාය එකතො උදෙන්ති. උපරුපරි එත්ති. ආගච්ඡන්තිති අත්ථො. එකභවභාවෙන පාතුබ්භවන්තිති අධිජ්ජායො. තෙනාහ “යාවමරණකාලා”තිආදිං. “පසවන්ති”ති පවඬ්ඝමානා සවන්ති, පවත්තන්ති, සන්දන්ති. “තෙසු පනා”ති අවිජ්ජා තණ්හපාදාන කම්මෙසු. “නිරුජ්ඣන්ති”ති තස්මිංභවෙ එව නිරුජ්ඣන්ති. තස්මිං භවෙ නිරොධො නාම භවත්තරෙ පුන අනුප්පාදො යෙවාති වුත්තං. “භවත්තරෙ”තිආදි. “තං සන්නතියං”ති තස්මිං පච්චුප්පන්න භවෙති වුත්තං හොති. “පුන අනුප්පාදසඬ්ඛාතං නිරොධං”ති සන්නති නිරොධො නාම වුත්තො. න නිබ්බාන නිරොධො. එතාහි පච්චයෙ සති, භවත්තරෙ උප්පජ්ජිස්සන්ති යෙවාති. ඉදානි යථාපවත්ත සන්නතීසු පරියාපන්නානං සබ්බපච්ඡිමානං නාමරූපානං ඛණිකනිරොධවසෙන අත්ථං වදන්තො “යථාපවත්ත සන්නතියො වා ජිජ්ජන්ති හිජ්ජන්ති”ති වුත්තං. “උදයඛිබ්බයං සමනුපස්සන්නස්ස වා”ති එත්ථ කතමො උදයො නාම, කතමො වයො නාම, කථඤ්ච තදුභයං සමනුපස්සන්ති ආහ “උදයඛිබ්බයං

අනුදීපනීපාඨ

පස්සන්තස්සාති එත්ථ යථා නාමා”තිආදිං. තත්ථ “තමො ඛන්ධො”ති තමොරාසි. “වෙතී”ති විගච්ඡති. අන්තර ධායති. “උදයො”ති උප්පාදො වෙච වඩ්ඪි ව. “වයො”ති විගමනං, අන්තරධානං. “නානාපයොගවසෙනවා”ති සම්ඤ්ජනප්පසාරණාදි නානාපයොගවසෙන වා. උදයපක්ඛානං නානාසන්තතීනං උදයඤ්ච උදයතො. වයපක්ඛානං නානාසන්තතීනං වයඤ්ච වයතොති යොජනා.

බොජ්ඣංඝිග ධම්මෙහි සම්පන්නත්තා ආරාධෙති අත්තනො චිත්තංති ආරද්ධො. තුට්ඨචිත්තොති අත්ථො. විපස්සතීති විපස්සකො. ආරද්ධො හුත්වා විපස්සකො ආරද්ධවිපස්සකො. දුට්ඨොහි විපස්සකො තරුණ විපස්සකො ච ආරද්ධ විපස්සකො ව. තත්ථ ඛන්ධානං උදයබ්බයං සුට්ඨු අපස්සන්තො දුබ්බලවිපස්සකො තරුණ විපස්සකො නාම. ඛන්ධානං උදයබ්බයං සුට්ඨු පස්සන්තො විපස්සනා කම්මෙ ආරාධිත චිත්තො බලවවිපස්සකො ආරද්ධවිපස්සකො නාම. යං සන්ධාය චුත්තං.

[ක]

‘සුඤ්ඤාගාරෙ පට්ටිඨස්ස, සන්තචිත්තස්ස භික්ඛුනො;
අමානුසී රතී භොති, සම්ම ධම්මං විපස්සතො,ති ව.

[ඛ]

‘යො ච වස්සසතං ජීවෙ, අපස්සං උදයබ්බයං;
එකාභං ජීවිතං සෙය්‍යා, පස්සතො උදයබ්බයං,ති ව.

අයම්ඨ අධිජ්ජෙතො. විපස්සනං උපෙච්ච කිලෙසෙන්ති, මලීනභාවං ගමෙන්තිති විපස්සනුපක්කිලෙසා. පරිඛන්ධන්ති නිවාරෙන්තිති පරිඛන්ධකාති භෙට්ඨා චුත්තමෙව අන්තරාසික ධම්මානං නාමං. “සරීරොභාසො”ති සකලසරීරතො නික්ඛන්තො ඔභාසො. “පඤ්චවිධා පීති”ති බුද්දිකා පීති, බණ්ඩා පීති, ඔක්කන්තිකා පීති, උබ්බෙගා පීති, ඵරණා පීතීති. “දුට්ඨා පස්සද්ධි”ති අතිබලවන්ති කායපස්සද්ධිවෙච චිත්තපස්සද්ධි ව. විපස්සනා කම්මෙ ඔකප්පනාකාරප්පවත්තා සද්ධාඵව අධිමුච්චනට්ඨෙන අධිමොක්ඛො සද්ධාධිමොක්ඛො. “වීරියං”ති තස්මිං කම්මෙ අනික්ඛිත්තධුරං පග්ගහිතසීසං වීරියං. “සුඛං”ති චිත්තසුඛං. තෙනාභ “සොමනස්සං”ති. “විපස්සනාඤාණං”ති ඉන්ද්‍රියස්සට්ඨවජීරසදිසං බලවවිපස්සනාඤාණං. “සතී”ති තස්මිං කම්මෙ අප්පමුට්ඨා සතී. “තත්‍රමජ්ඣක්කුපෙක්ඛා”ති චිත්තස්ස ලීනුද්ධවචාදීහි විසමන්තෙහි විමුත්තා තත්‍රමජ්ඣක්කුපෙක්ඛාතා උපෙක්ඛා. “ආවජ්ජනුපෙක්ඛා”ති වසිභාවපත්තා ආවජ්ජනසංඛිබ්බාතා උපෙක්ඛා. “ආලයං”ති තණ්හාලයං. “කුරුමානා”ති කරොන්ති. “සුබ්බො

තණ්හා”ති කුසලෙහි මිස්සකත්තා ඉදං අකුසලන්තිපි ජානිතුං අසක්කුණෙය්‍යා සුබ්‍රමතණ්හා. “න වතමෙ”ති මම න උප්පන්නපුබ්බොවතාති යොජනා. “අස්සාදසහිතා”ති ඔභාසාදීසු අස්සාදතණ්හා සහිතා. “අධිමාන වසෙනා”ති අධිකතරං මඤ්ඤනාවසෙන. “තාවදෙවා”ති නිකන්තියා උප්පත්තික්ඛණෙයෙව. “නිකාමනාකාරො”ති ඉච්ඡනාකාරො. අස්සාදනාකාරො. “නිකාමනස්සවත්ථු”ති නිකන්තියා වත්ථු. “අද්ධා”ති එකන්තෙන. “හන්දා”ති විත්තවිස්සට්ඨකරණෙ නිපාතපදං. ඉදානෙව නං විසොධෙමි, න චිරං පවත්තිතුං දස්සාමිති ඉමමත්ථං දීපෙති. “තෙස්වෙවා”ති තෙසුඔභාසාදීසු එව. අට්ඨකථාය න සමෙති. අට්ඨකථායං නිකන්ති වික්ඛම්භනස්ස විසුං වුත්තත්තාති අධිප්පායො. විපස්සනාපරිපාකො නාම විසෙසන්තරජ්ජවත්තෙන පාකටොති දස්සෙතුං. “සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාභාවං පත්තා”තිආදිමාහ. වුට්ඨානගාමිති විපස්සනාභාවපත්තෙනාති වුත්තං හොති. “ද්වෙ විපස්සනා චිත්තානී”ති උපචාරානුලොමචිත්තාති. සො හි වුට්ඨානන්ති වුවචතීති සම්බන්ධො. සඬ්ඛාර නිමිත්තතො වා වුට්ඨාති. නිබ්බානං ආරම්භ පවත්තිතො. යදි එවං ගොත්‍රභූපි වුට්ඨානං නාම සීයාති. න සීයා. මග්ගස්ස ආවජ්ජනමත්තෙ ධීතත්තා. පටිවෙධකිච්චස්සව සම්මොහ සමුච්ඡෙදකිච්චස්ස අභාවතො. “සයං”ති මග්ගසඬ්ඛාතො සයං. “තං සමඬ්ඛීපුග්ගලං වා”ති තෙන මග්ගෙන සමඬ්ඛීපුග්ගලං වා. “වට්ටජ්ජවත්තතො වා”ති ආයතිං භවෙසු අපායවට්ටජ්ජවත්තතො වා, අට්ඨම භවතො පට්ඨාය කාමසුගති වට්ටජ්ජවත්තතො වා. අවස්සං වුට්ඨානං ගමෙති සම්පාපෙතීති වුට්ඨානගාමිතීති වචනත්ථො. “අවස්සං වුට්ඨානං ගච්ඡන්ති”ති ඉධ ධීතානං වුට්ඨානතො නිවත්ති නාම නත්ථීති අධිප්පායො. ඉදඤ්ච පච්චෙකච්ඡද්ධානං චුද්ධසාවකානඤ්ච වසෙන දට්ඨබ්බං. සබ්බඤ්ඤා බොධිසත්තා පන පුබ්බචුද්ධානං සාසනෙ පබ්බජිත්වා විපස්සනා කම්මං ආරහන්තා අනුලොමඤ්ඤාණං ආහව්ච යපෙන්නීති අට්ඨක ථාසු වුත්තං. තත්ථ “ආහව්වා”ති ඉදං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණස්ස මත්ථකපත්තිදස්සනත්ථං වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. “ආවජ්ජනට්ඨානියං”ති තතො පුබ්බභාගෙ කෙනචි චිත්තෙන අග්ගහිතෙ නිබ්බානා රම්මණෙ ආවජ්ජනට්ඨානියං. “තං”ති ගොත්‍රභූඤ්ඤාණං. ගොත්තං භවති අභිභවති ඡිත්තීති ගොත්‍රභූ. ගොත්තං වා අභිසම්භූණාති පාපුණාතීති ගොත්‍රභූති වචනත්ථො. කථං පන ගොත්‍රභූ චිත්තං ගොත්‍රභූඤ්ඤාණං පුට්ඨජ්ජනගොත්තං ඡිත්තීති, අරියගොත්තං පාපුණාතීති යුජ්ජෙය්‍ය, සොහි පුග්ගලො තස්මිංඛණෙ පුට්ඨජ්ජනගොත්තපරියාපන්නොථවාති. සච්චං. අත්තනි පන ඡිත්තත්තා සයං ඡිත්තීති නාම. නිබ්බානස්ස ව අරියගොචරත්තා තං ආරම්මණ කරණවසෙන අරියගොත්තං පාපුණාති නාමාති දට්ඨබ්බං. පච්චයසත්තිවිසෙසෙන අත්තතො අනන්තරෙ අරියගොත්තං භාවෙති, පාත්‍රභාවෙතීති ගොත්‍රභූතිපි යුජ්ජති. “පරිච්ඡිජ්ජා”ති පරිච්ඡින්නදිත්වා. දිට්ඨිචිචිකිච්ඡාදිහි සබ්බවිජ්ජන්දනෙහි මුඤ්චිත්වාති වුත්තං හොති. සම්මොහස්ස පහානමෙව දට්ඨබ්බං. න තෙ ධම්මෙ

අනුදීපනීපාඨ

ආරම්මණ කරණ වසෙන ජානනං. කථං තෙ ධම්මෙ ආරම්මණං අකරොත්තො මග්ගො තෙ ධම්මෙ පරිජානාති නාමාති. කිච්චසිද්ධි වසෙන. සො හි සම්මොහං පජහන්තො ආරම්මණං කරොත්තානිති හි පුබ්බභාගඤ්ඤාණානි තජ්ජහානකිච්චස්ස අසාධකත්තා දුක්ඛ සච්චං පරිජානන්තානීති න වුච්චන්ති. මග්ගො පන ආරම්මණං අකරොත්තොපි තජ්ජහානකිච්චස්ස සාධකත්තානං සච්චං පරිජානාතීති වුච්චති. කස්මා. තතො පට්ඨාය තස්සපුග්ගලස්ස සබ්බකාලං තස්මිංසච්චෙ පරිජානන කිච්චස්ස සිද්ධත්තා. යථාහි එකො පුරිසො චක්ඛුම්හි පිත්තසෙම්භාදිදොසෙහි පලිබුද්ධත්තා අන්ධො හොති. න කිඤ්චි පස්සති. යදා පන සො එකං තෙජවන්තං අඤ්ජනං ලහිත්වා චක්ඛුං අඤ්ජයන්තො සබ්බරත්තිං නිද්දායති. තස්ස නිද්දායන්තස්සෙව චක්ඛුම්හි සබ්බදොසා නස්සන්ති. චක්ඛු විජ්ජසන්තං හොති. තඬ්ඬණතො පට්ඨාය සො නිද්දායන්තොපි රූපානි පස්සතීති වුච්චති. කස්මා, අන්ධභාවවිගමෙන දස්සනකිච්චස්ස සිද්ධත්තා. එවමෙවමීදං දට්ඨබ්බන්ති. එකදෙසෙන වා හෙට්ඨිමමග්ගෙසු, අනවසෙසෙන වා අරහත්තමග්ගෙ. “අපච්ඡාවත්තිකං”ති එත්ථ පච්ඡතො ආවත්තනං පච්ඡාවත්තං. නත්ථි පච්ඡාවත්තං අස්සාති අපච්ඡාවත්තිකන්ති විග්ගහො. “පුන අනුජ්ජාදධම්මතාපත්තිවසෙන නිරොධසඬ්ඛාතං”ති මග්ගක්ඛණෙ එව තානිවට්ටානි පුන අනුජ්ජාදසභාවං ආපජ්ජන්ති, නිරුජ්ඣන්ති. තථා නිරොධසඬ්ඛාතං. “උජ්ජාදනසඬ්ඛාතාය භාවනායා”ති එතෙන මග්ගස්ස එකචිත්තක්ඛණිකත්තා වඬ්ඪනසඬ්ඛාතාය භාවනාය ඔකාසො නත්ථිති කත්වා වුත්තං. අරියමග්ගං පටිලාහත්ථාය පන පවත්තිතා පුබ්බභාගභාවනාපි මග්ගභාවනා එව. සා ච අරියමග්ගං පත්වා මත්ථකපත්තා හොති. තස්මා අරියමග්ගො එව මත්ථකපත්තො භාවනානුත්තරො හොතීති ඉමිනාපරියායෙන වඬ්ඪන සඬ්ඛාතාය භාවනායානිපි යුජ්ජතියෙව. අත්තතො අනන්තරෙ පවත්තං ආනන්තරිකං. ආනන්තරිකං එලං එතස්සාති විග්ගහො. තස්ස ච තතොපරං ද්වෙ වා තිණි වා එලචිත්තානි පවත්තන්තීති ඉමිනා සම්බන්ධො. අපනීතො අග්ගි එතස්මාති අපනීතග්ගිකො. “නිබ්බාපෙත්තො විශා”ති එතෙන පටිජ්ජස්සම්භනජ්ජහානකිච්චෙන මග්ගානුකුලජ්ජවත්තිං දස්සෙති. “තෙසං”ති තෙසං චක්ඛුනං. තං රූපං තස්ස පාකටං න තාව හොතීති සම්බන්ධො. “තස්සා”ති තස්ස පුග්ගලස්ස. “පච්චචෙක්ඛනවාරෙසු”ති එත්ථ පසාදචක්ඛුනා දිට්ඨෙ පවත්තා අනුබන්ධක විථිසොපි සඬ්ගස්හන්ති.

උපරිමග්ගෙහි වධිතබ්බා මාරෙතබ්බාති උපරිමග්ගවජ්ඣා. “කිලෙසවිභාගෙසු”ති අසුකමග්ගෙන අසුකාකිලෙසා පහීයන්තීති එවං කිලෙසවිභාගෙසු. “පාළියං”ති පටිසම්භිදා මග්ගපාළියං. වුච්චමානෙ පන චත්තබ්බන්ති සම්බන්ධො. මග්ගඬ්ඛනොජ්ඣාඬ්ඛනං පච්චචෙක්ඛනං නාම මග්ගපච්චචෙක්ඛනමෙව. තථා පච්ඡා වා පවත්තතීති සිද්ධං. “අවිරුද්ධා හොතී”ති විසුද්ධිමග්ගෙන අසමෙත්තාපි පච්චචෙක්ඛන්තානං

ඉච්ඡානුරූපසම්භවතොති අධිප්පායො. “අධිමානනිද්දෙස අට්ඨකථාසු”ති විනයො චතුත්ථපාරාජිකෙ අධිමානපදනිද්දෙස අට්ඨකථාසු. “සො”ති අරියභූතො භික්ඛු. “නො ලද්ධං න වට්ටනී”ති අලද්ධං න වට්ටනීති අත්ථො. ලද්ධං නො න වට්ටනීති වා යොජනා. චතුබ්බිධං මග්ගඤ්ඤාණං ගහිතං. ඤාණදස්සනවිසුද්ධි නාමාති වුත්තත්තා.

“අභිනිවිසනං”ති අජ්ඣන්තං දුල්භතරං පතිට්ඨානං. “නිබ්බානසිනෙරූපා දස්සවියා”ති තස්ස පවත්තනං විය. “කෙවලං පච්චයායත්ත වුත්තිතාය අදිට්ඨත්තා”ති එතෙන එසො මෙ අත්තා, න පරස්ස අත්තාති එවං අත්තානං අත්තස්ස සාමිකං කත්වා ගහණකාරණං වදති. තත්ථ කෙවලසද්දෙන පරමත්ථ සච්චං පත්වා අත්තස්සෙව අභාවතො ඛන්ධපඤ්චකස්ස අත්තනොවසායත්ත වුත්තිතං නිවත්තෙති. සම්මුති සච්චං පන පත්වා අත්තස්ස විජ්ජමානත්තා මහාජනො අත්තනො ඛන්ධපඤ්චකං අත්තනො වසායත්ත වුත්තිං මඤ්ඤමානො එසො මෙ අත්තාති ගණ්හාති. “ඛණ්ඩගස්ස ව අදිට්ඨත්තා”ති එතෙන එසො මෙ සාරට්ඨෙයන අත්තා. එසො මම සාරො. එතං මම සරීරං. යාව වස්සසතංපි වස්සසහස්සමපි එතං ඛන්ධපඤ්චකං න භිජ්ජති, න විනස්සති. තාව අහං න මරාමි. යදා එතං භිජ්ජති, විනස්සති. තදා අහං මරාමි. අහඤ්ච මම ඛන්ධපඤ්චකඤ්ච අද්වයං අනානත්තන්ති එවං ගහණකාරණං වදති. තත්ථ “ඛණ්ඩගස්සා”ති නාමරූපධම්මානං ඛණෙ ඛණෙ හඤ්ජනස්ස භිජ්ජනස්ස මරණස්ස. ඉදම්පනමරණං සම්මුති සච්චෙ නත්ථි. පරමත්ථ සච්චෙ එව අත්ථි. තස්මා තං අපස්සන්තො මහාජනො අත්තනො ඛන්ධපඤ්චකං අත්තනොසාරං මඤ්ඤමානො එසො මෙ අත්තාති ගණ්හාති. “තං ද්වයං සුදිට්ඨං කත්වා”ති ඛන්ධපඤ්චකස්ස කෙවලං පච්චයායත්ත වුත්තිතඤ්ච ඛණ්ඩගඤ්ච ඤාණ වක්ඛුනා සුට්ඨදිට්ඨං කත්වා. තත්ථ පඤ්චන්තං ඛන්ධානං පටිච්චසමුප්පාදං සුට්ඨපස්සන්තො කෙවලං පච්චයායත්ත වුත්තිතඤ්ච අවසායත්ත වුත්තිතඤ්ච සුට්ඨ පස්සති. යො ව අත්තනො වසායත්තවුත්ති න හොති. සො පරමත්ථසච්චං පත්වා එසො මම සත්තකන්තිපි වත්තුං නාරහති. කුතො මම අත්තාති. අපි ව, සත්තො නාම සභාවතො නත්ථි. පඤ්ඤත්තිමත්තං හොති. යො ‘අහන්ති වා, මෙති වා, මමාති වා, ගය්භෙය්ස. අසන්තෙ ව අත්තස්මිං කො මම අත්තා නාම භවෙය්සාති. ඛණ්ඩගො හොති. ඛණෙ ඛණෙ භිජ්ජති. සත්තො ව නාම එකස්මිංභවෙ ආදිමිහි සකිං එව ජායති. අන්තෙ සකිං එව මරති. අත්තරා වස්සසතංපි වස්සසහස්සමපි මරණං නාම නත්ථි. අඤ්ඤාහි ඛණිකධම්මානං ගති. අඤ්ඤා සත්තස්ස. එවංසන්තෙ කථං ඛණිකධම්මා සත්තස්ස සාරට්ඨෙයන අත්තානාම භවෙය්සුන්ති. තස්මා තෙ අවසවත්තනට්ඨෙයන අසාරකට්ඨෙයන ව අනත්තා එව. අපිව “අවසවත්තනට්ඨෙයනා”ති එත්ථ වසො නාම සත්තසන්තානෙ එකො පධානධම්මො. සවෙ අත්තානාම අත්ථි. සො එව පධානභූතස්ස වසස්සපි අත්තා භවෙය්ස. එවංසති, යො වසො, සො අත්තා. යො අත්තා, සො වසොති භවෙය්ස. තථා ව සති, රූපං අත්තාති ගණ්හන්තො

අනුදීපනීපාඨ

රූපඤ්ච වසඤ්ච අත්තානඤ්ච එකත්තං කත්වා ගණ්හානි නාම. තථා වෙදනං අත්තානි. සඤ්ඤං, සඬබ්බාරො, විඤ්ඤාණං අත්තානි ගණ්හන්තෙපි. එවඤ්චසනි, සත්තො ව ඛන්ධපඤ්චකඤ්ච වසො ව අත්තා ව සබ්බමෙතං එකත්තං ගච්ඡති, එකො සත්තොති සඬබ්බං ගච්ඡති. න හි ඉමස්මිං වසවත්තනට්ඨෙය එකස්සසත්තස්ස ද්වෙව අත්තා තයො අත්තා බහුඅත්තානි සක්කා භවිතුං. අථ යථා යථා සත්තස්ස වසො වත්තති, ඉච්ඡා පවත්තති. තථා තථා ඛන්ධපඤ්චකම්පි නිව්චකාලං සත්තස්සවසං අනුගච්ඡෙය්‍යා. කස්මා, සත්තස්ස ව ඛන්ධපඤ්චකස්ස ව වසස්ස ව නානත්තාභාවතො. එවං අනුගච්ඡන්තෙ සති. රූපං මෙ අත්තා, වෙදනා මෙ අත්තාතිආදිග්ගහණං වට්ටෙය්‍යා. සභාවතො අවිරුද්ධං භවෙය්‍යා. න පන තථා අනුගච්ඡති. න හි දුබ්බණ්ණො දුරුපො පුරිසො අත්තතො රූපකායං අත්තතො වසෙනෙව සුවණ්ණං සුරුපං කාතුං සක්කොති. තථා දුස්සද්දොවා සුසද්දං, දුග්ගන්ධොවා සුගන්ධං. න ව අන්ධොවා අනන්ධං. බධිරොවා අබධිරං. රොගීවා අරොගං. කුට්ඨීවා අකුට්ඨං. ගණ්ඨීවා අගණ්ඨං. ජිණ්ණොවා තරුණං. අජරං වා අමරණං වා කාතුං සක්කොති. නාපි අපායෙසු ව අපතන්තං. පතීත්වා වා තතො විමුත්තං කාතුං සක්කොති. තථා දෙවො වා දෙවත්තා අවාචෙතුං. සක්කොවා සක්කත්තා, මාරො වා මාරත්තා, බ්‍රහ්මා වා බ්‍රහ්මත්තාති. එසනෙයො සෙසඛන්ධෙසුපි. තථා පන අවසානුගමනතො පරමත්ථ සච්චං පත්වා ඛන්ධපඤ්චකෙ අත්තතො සාමිකිච්චං ඉස්සරකිච්චං නාම නත්ථී. අසාමිකමෙව තං හොති, අනිස්සරං. තථා ව සති, අත්තානං තස්ස සාමිං ඉස්සරං කත්වා රූපං මෙ අත්තානි ගහණං මිච්ඡාගහණං නාම හොතිති. ලොකෙ පන මහාජනො ධම්මානං පටිච්චසමුප්පාදං න ජානන්ති, න පස්සන්ති, න පටිච්ඡික්කන්ති. තෙසං පරම්පර පච්චයවසෙන පවත්තමානෙ ඛන්ධසන්තානෙ සම්මුති සච්චවසෙන නානාවසවත්තනාකාරා නාම සන්ති. නානාසාමි ඉස්සරාධිපතිවොහාරා ව ලොකෙ සන්දිස්සන්ති. තෙ සම්මුති සච්චවසෙන උප්පන්නෙසු තෙසු සාමිඉස්සරාධිපති වොහාරෙසු වොහාරමත්තෙ අයත්වා සභාවසච්චං මඤ්ඤන්තා මිච්ඡාගහණං ගණ්හන්ති. එත්ථ සීයා. න නු වසොනාම ඉච්ඡා. සත්තො ව ගන්තුං ඉච්ඡන්තො ගච්ඡති. යාතුං ඉච්ඡන්තො තිට්ඨති. එවංසති. තස්ස ඛන්ධපඤ්චකං තස්ස වසායත්ත වුත්ති එව හොතිති. න හොති. කස්මා, පච්චයායත්ත වුත්තිත්තා එව. තථාහි ගන්තුං ඉච්ඡානාම බහිද්ධා ධනහෙතුවා උප්පජ්ජෙය්‍යා. නානාහොගහෙතු වා. අඤ්ඤෙන වා නානාකාරණෙන. තත්ථ යෙසං ධනෙ අසති, යං යං දුක්ඛං ආගච්ඡෙය්‍යා කායිකං වා චෙතසිකං වා. තෙසං තං තං දුක්ඛපච්චයා ධනිච්ඡා නාම උප්පජ්ජති. ධනිච්ඡා පච්චයා ගන්තිච්ඡාදයො උප්පජ්ජන්ති. තථා නානාහොගිච්ඡා නානාකම්මිච්ඡාසු වාති. නානාදුක්ඛහයුපද්දවමුලිකාසු ඉච්ඡාසු වත්තබ්බ මෙව නත්ථී. තථා නානාරම්මණානං පලොභන දුක්ඛමුලිකාසු ව නානාවිතක්කානං විජ්චන්දනමුලිකාසු ව ඉච්ඡාසු. එවං වසොපි පච්චයායත්ත වුත්තිකො එව හොති. “ගමනං”ති ගමනාකාරෙන පවත්තං ඛන්ධපඤ්චකං. යෙනයෙනධනාදිහෙතුනා සො සො වසො උප්පජ්ජති. ගමනම්පි තෙන

තෙතෙව උප්පජ්ජති ආහාරුපත්ථම්භනාදිපච්චයෙන ව. වසො පන ගමනස්ස පච්චයෙක දෙසමත්තං හොති. සො හි තදඤ්ඤපච්චයෙහි විනා සයං උප්පජ්ජතුං න සක්කොති. කුතො ගමනං උප්පාදෙතුං. එවං යානාදීසු. එවඤ්ඤ සති, ඉදං ඛන්ධපඤ්ඤකං පච්චයායත්ත වුත්තිකන්තිච්චෙව වත්තුං අරහති. නො වසායත්ත වුත්තිකන්ති. අපි ව ගන්තුං ඉච්ඡන්තො ගච්ඡන්ති පඤ්ඤත්ති මත්තභූතො සත්තො ගච්ඡති. ඛන්ධපඤ්ඤකං පන ඛණ්ඩක ධම්මත්තා න ගච්ඡති. උප්පන්තූප්පන්තං තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජති. සත්තති වසෙන ගමනාකාර නිමිත්තං පඤ්ඤායති. එවං අවසවත්තනං හොතීති. හොතු තත්ථ තත්ථෙව හිජ්ජනං. අවිච්ඡෙදප්පවත්තියා සති, ගමනං සම්පජ්ජතියෙව. ගමනෙ ව සම්පජ්ජමානෙ ඛණ්ඩකහිජ්ජනෙන දොසො නත්ථීති වෙ. අත්ථී. ඛණ්ඩකමරණඤ්ඤි සත්තස්ස සුසානභූමි නාම හොති. අන්තරායෙවා ආගතෙ පක්ඛලන්තෙ වා සති, ගච්ඡන්තො සත්තො යදා කදාචි මරණං වා නිගච්ඡති මරණ මත්තං වා දුක්ඛන්ති. කිලෙසෙ නිමිතාති පවත්තෙතීති නිමිත්තන්ති වචනත්ථො. “විපල්ලාසනිමිත්තං”ති ව විපල්ලාස ධම්මානං වසෙන උපට්ඨිතං කිච්ච නිමිත්තං. තණ්හා එව පණ්ඩිති සම්බන්ධො. මහත්තානං ආදීනවානං රාසි මහාආදීනවරාසි. බන්ධෙසු සුඤ්ඤතලක්ඛණං නාම අති ගම්භීරං හොති. ඤාණස්සෙව විසයභූතං. සුඤ්ඤත දස්සනඤ්ඤ දිට්ඨියා උජුප්පට්ඨිතං ආහ “සඬ්ඛාරෙසු සුඤ්ඤතදස්සනවසෙනා”තිආදිං. තත්ථ “අත්ථ සිද්ධි නාමා”ති මග්ගඵලප්පට්ලාහසඬ්ඛාරස්ස අත්ථස්ස සිද්ධි නාම. අත්තාති අභිනිවෙසො අත්තාභිනිවෙසො. ගණ්හාතීති ගාහො. උපාදියතීති අත්ථො. දිට්ඨිසඬ්ඛාරො ගාහො දිට්ඨිග්ගාහො. අත්ථාභිනිවෙසො ව සො දිට්ඨිග්ගාහො වාති විග්ගාහො. තස්ස පට්ඨකං අනත්තානුපස්සනාඤාණං. අනු අනු භවනං ආනුභාවො. පරම්පරතො වඩ්ඪනන්ති අත්ථො. “තථා සමනුපස්සිත්වා”ති සුඤ්ඤතා කාරෙන සමනුපස්සිත්වා. විමුඤ්ඤත්තස්ස අරියපුග්ගලස්ස. “අනිච්චලක්ඛණං නාම නාති ගම්භීරං හොති. සද්ධායපි විසයභූතං. උන්නතිලක්ඛණො ව අහං මානො බන්ධෙසු නිච්චධුවවිපල්ලාසමූලකො සද්ධාය ව පට්ඨකං ආහ “අනිච්චදස්සනවසෙනා”තිආදිං. “නිමිත්තාභිනිවෙසභූතස්සා”ති නිච්චධුවනිමිත්තාභිනිවෙසභූතස්ස. “මානග්ගාහස්සා”ති මානසඬ්ඛාරස්ස ගාහස්ස. “සද්ධාය පි”තිපිසද්දෙන ඤාණං සම්පිණ්ඩෙති. දුක්ඛලක්ඛණං නාම භයසංවෙග ජනකං හොති. ආරම්මණෙසු තණ්හාලොලස්ස තණ්හාවිජ්ඣන්දනස්ස පට්ඨකං. විසෙසතො සමාධිස්ස අනුරූපන්ති ආහ “දුක්ඛදස්සන වසෙනා”තිආදිං. “තිණ්ණං ධම්මානං”ති පඤ්ඤන්ද්‍රිය සද්ධිත්තද්‍රිය සමාධිත්තද්‍රිය සඬ්ඛාරානං තිණ්ණං ඉන්ද්‍රිය ධම්මානං. “විපස්සනා ගමනවසෙනෙ වා”ති වුට්ඨානගාමිනි විපස්සනා සඬ්ඛාරස්ස ආගමන කාරණස්ස වසෙනෙව.

ඉදානි පුබ්බෙ යං වුත්තං ‘සත්තඅරිය පුග්ගලවිභාගස්ස පච්චයභාවපත්තියා වා’ති. තත්ථ සත්ත අරියපුග්ගලවිභාගං දස්සෙතුං “තත්ථා”තිආදි වුත්තං.

අනුදීපනීපාඨ

ධම්මානුසාරී නාමානි එත්ථ “ධම්මො”ති පඤ්ඤා වුවවති ‘සච්චං, ධම්මො, ධීනි, වාගො,ති එත්ථ විය. තික්ඛතරං ධම්මං අනුස්සරතීති ධම්මානුසාරී. පඤ්ඤාබලානුසාරෙන ආදිම්භි මග්ගං ලභතීති වුත්තං හොති. අථවා. “ධම්මො”ති නිස්සත්තනිජ්ජීවට්ඨොන සඬබාර ධම්මො වුවවති. සුඤ්ඤතදස්සනඤ්ච නාම විසෙසතො සුද්ධධම්ම දස්සනං නාම. ඉති සුද්ධධම්මං අනුස්සරති, ඤාණගතියා අනුගච්ඡතීති ධම්මානුසාරී. දිට්ඨිපත්තොති එත්ථ දිට්ඨිනාම දස්සනඤ්ඤාණං වුවවති. ආදිතො පට්ඨාය පරිසුද්ධ දස්සනසම්පන්නත්තා දිට්ඨිබලෙනෙව සුඛෙන තං තං මග්ගඵලං පත්තොති දිට්ඨිපත්තො. තෙනෙව දස්සන පඤ්ඤාබලෙන කිලෙසබන්ධනතො විමුත්තොති පඤ්ඤාවිමුත්තො. සඬබාර ධම්මානං ඛණික ධම්මභාවෙ සුට්ඨු සද්දහනං අවෙච්චජ්ජසාදො සද්ධා නාම. තත්ථ “අවෙච්චජ්ජසාදො”ති ඤාණසම්පයුත්තජ්ජසාදො. “ඤාණං”ති ච සඬබාර ධම්මානං ඛණිකභාවනිමිත්තානං දස්සනඤ්ඤාණං. තාදිසෙ හි ඤාණෙ සති, තත්ථ අවෙච්චජ්ජසාදො නාම ඡායති, නො අඤ්ඤාමාති. සද්ධං අනුස්සරතීති සද්ධානුසාරී. සද්ධාබලෙනෙව ආදිම්භි අරියමග්ගං පාපුණාතීති වුත්තං හොති. සද්ධාබලෙන විමුත්තොති සද්ධාවිමුත්තො. “කායසක්ඛි නාමා”ති එත්ථ සක්ඛංති සන්දිට්ඨං. යං සාධකන්තිපි වුවවති. අත්තනො කායෙ ඵව ලද්ධං සක්ඛං යස්සාති කායසක්ඛි. දුක්ඛානු පස්සි පුග්ගලො හි සංවෙග බහුලො හොති. සංවෙගො ච පධාන වීරියස්ස පදට්ඨානං. සංවිග්ගො යොනියො පදහතීති හි වුත්තං. තස්මා සො සංවෙගවසෙන භාවනං අනුයුඤ්ජත්තො යං යං පුරිසථාමෙන පත්තබ්බං හොති. තං තං පාපුණාති. පාපුණත්තො ච අත්තනො කායෙ ඵව සක්ඛං ලභති. සන්දිට්ඨං ඤානසුඛං වා මග්ගඵලසුඛං වා ලභතීති වුත්තං හොති. “උභතොභාග විමුත්තො”ති අරූපජ්ඣානෙහි රූපකායතො අරහත්තමග්ගඵලෙහි නාමකායතොති ඵවං උභොහි කායභාගෙහි විමුත්තො. එත්ථ ච තයො අරියපුග්ගලා පඤ්ඤාධිකො ච සද්ධාධිකො ච වීරියාධිකො ච. තත්ථ ධම්මානුසාරී ච දිට්ඨිපත්තො ච පඤ්ඤාවිමුත්තො ච පඤ්ඤාධිකො නාම. සද්ධානුසාරී ච සද්ධාවිමුත්තො ච සද්ධාධිකො නාම. කායසක්ඛි ච උභතොභාගවිමුත්තො ච වීරියාධිකො නාමානි දට්ඨබ්බං. අයඤ්ච පුග්ගලවිභාගනයො පටිසම්භිදාමග්ගනයෙන වුත්තො. අභිධම්මෙ පන පුග්ගල පඤ්ඤත්තියං සද්ධාවිමුත්තො ච කායසක්ඛි ච ද්වෙපුග්ගලා සෙක්ඛෙසු ඵව වුත්තා. අරහත්තං පත්තා පන ඵතෙ ද්වෙපි පඤ්ඤාවිමුත්තා ඵවාති දට්ඨබ්බා. එත්ථ සියා, සඬබාර ධම්මානං ඛණික ධම්මභාවෙ සුට්ඨු සද්දහනං අවෙච්චජ්ජසාදො සද්ධා නාමානි වුත්තං. කිං පන තාදිසෙන සද්ධාමත්තෙන සොතාපත්ති මග්ගං පාපුණාතීති. එත්ථ අම්භෙහි වත්තබ්බං නත්ථි. භගවතා ඵව වුත්තං. යථාහ මහාවග්ගෙ ඔක්කන්ත සංයුත්තෙ වක්ඛු භික්ඛවෙ අනිච්චං විපරිණාමී අඤ්ඤාමාහාමි, යො ඵවං සද්දහති, ඵවං අධිමුච්චති. අයං වුවවති සද්ධානුසාරී. ඔක්කන්තො අරියභූමිං. අතික්කන්තො පුට්ඨජ්ජනභූමිං. සො යෙනකම්මෙන අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං උජ්ජජ්ජෙය්‍යා. න තං කම්මං

කරොතිති. සොතං භික්ඛවෙ අනිච්චං. විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවිතිආදිනා ද්වාදසායනනානි විත්ථාරෙ තබ්බානි. තත්ථ “විපරිණාමී”ති විපරිණාමො යස්ස අත්ථිති විපරිණාමී. විපරිණාමොති ච ඛණෙ ඛණෙ ජීරණතා භිජ්ජනතා වුව්වති. “අඤ්ඤාභාවී”ති තස්සෙව වෙව්වනං. “එවං අධිමුව්වති”ති එතෙන ඤාණසම්පයුත්තසද්ධං දීපෙති. සා එව සොතාපත්තියඛිගෙසු බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතො, ධම්මෙ, සඛිසෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතොති වුත්තා. තත්ථ ඤාණසම්පයුත්තසද්ධා නාම චක්ඛාදීනං අනිච්චනිමිත්ත දස්සනඤ්ඤාණෙන සම්පයුත්තා ඔක්කප්පනසද්ධා. අනිච්චනිමිත්තඤ්ඤා නාම රූපං අනිච්චං ඛයට්ඨේනාතිපදෙ වුත්තනයෙන චක්ඛාදිනිස්සයානං මහාභූතානං සන්තති පරිවත්තනාදිකං වුව්වති. තඤ්ඤි පස්සන්තො චක්ඛාදීනං අනිච්චභාවෙ සද්දහති, අධිමුව්වති. තානිපි ඛණෙ ඛණෙ එකන්තෙන භිජ්ජති යෙවාති සද්ධාධිමොක්ඛං සද්ධාවිනිච්ඡයං පටිලහතිති අත්ථො. “බුද්ධෙ අවෙච්චජ්ජසාදෙනා”ති එත්ථ පන අරහතා සම්මාසම්බුද්ධතාදීනං බුද්ධගුණාදීනං දස්සනඤ්ඤාණෙන සම්පයුත්තො පසාදො අවෙච්චජ්ජසාදො නාම. අරියභූමි නාම දිට්ඨානුසය විචිකිච්ඡානුසයෙහි පරිසුද්ධා අවත්ථාභූමි වුව්වති. තෙහි සහිතා අවත්ථාභූමි පුපුජ්ජනභූමි නාම. කථං පන තස්ස පුග්ගලස්ස පුපුජ්ජනභූමිං අතික්කන්තතා අරියභූමිං ඔක්කන්තතා ච විඤ්ඤායතීති ආහ “සො යෙනා”තිආදිං. යො අත්තනො ජීවිතහෙතුපි කිඤ්චි කම්මපථපත්තං අපායගාමි කම්මං න කරොති. සො එකන්තෙන පුපුජ්ජනභූමිං අතික්කන්තො, අරියභූමිං ඔක්කන්තොති විඤ්ඤායතීති වුත්තං භොති. ඉදං සද්ධානුසාරිසුත්තං. අපරංපි වුත්තං චක්ඛු භික්ඛවෙ විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවී. යස්ස එවං මත්තසො නිජ්ඣානං ඛමති. අයං වුව්වති ධම්මානුසාරී තිආදි. තත්ථ “මත්තසො නිජ්ඣානං ඛමති”ති සද්ධානුසාරිවිය සද්දහනමත්තෙ අට්ඨත්ථා චක්ඛාදීනං තාදිසං අනිච්චතං සමනුපස්සන්තො ථොකං ථොකං දස්සනං ලහතියෙව. එවංසති, චක්ඛාදිනි තස්ස පුග්ගලස්ස නිජ්ඣානං ඔලොකනං මත්තසො ඛමන්ති නාම. ඉදං ධම්මානුසාරිසුත්තං. අපරංපි වුත්තං චක්ඛු භික්ඛවෙ අනිච්චං විපරිණාමී අඤ්ඤාභාවී. යො එවං පජානාති පස්සති. අයං වුව්වති සොතාපන්නො තිආදි. තත්ථ “පජානාති පස්සති”ති ධම්මානුසාරිවිය මත්තසො නිජ්ඣානක්ඛමමත්තෙ අට්ඨත්ථා පඤ්ඤාය පජානාති, ඤාණචක්ඛුතො පච්චක්ඛතො පස්සතීති අත්ථො. ඉදං දිට්ඨිපත්තාදීනං සුත්තං.

“යථා සකං ඵලං”ති එත්ථ සස්ස අත්තනො ඉදං සකං. යං යං සකං යථාසකන්ති අත්ථං දස්සෙති සොතාපන්නස්සාතිආදිනා. ඵලසමාපත්ති වීරියං පන අනුලොමජවනානි එව ඵලානං ආසන්නකාරණානි, න මග්ගජවනානීති ආහ “න මග්ගාගමනවසෙනා”ති. “සො”ති මග්ගො. සන්නො සංවිජ්ජමානො සබ්භාවො. “අස්සා”ති මග්ගස්ස.

අනුදීපනීපාඨ

අනිච්චානුපස්සනා කිච්චතො අනිමිත්තා හොති. සභාවතො සනිමිත්තාඵව. නිච්චනිමිත්තසහිතාඵව. යතො සා ඵසොහමස්මිතිග්ගහණං ලහති. ඉදංපි විපස්සනාඤාණං අනිච්චං ඛයට්ඨෙතාති සමනුපස්සිතබ්බා ව හොතීති. තත්ථ ව අභිධම්මං පත්වා සභාවජ්ජදානං හොති, න කිච්චජ්ජදානං. තස්මා අභිධම්ම නයෙන විපස්සනා අත්තනො නිමිත්ත නාමං මග්ගස්ස දාතුං න සක්කොති. අයං අට්ඨකථාය අධිජ්ජායො. කිලෙස ධම්මා නාම යස්ස උජ්ජජන්ති, තං පුග්ගලං පලිබුත්ථන්ති. සම්බාධං කරොන්ති. තස්මා පලිබොධකරානාම. තං පුග්ගලං නිච්චනිමිත්ත සුභනිමිත්ත සුඛනිමිත්ත අත්තනිමිත්තාති ගාහෙන්ති. තස්මා නිමිත්තකරානාම. තං පුග්ගලං ආරම්මණෙසු භූසං නිහිතං නිවිට්ඨං කරොන්ති. තස්මා පණ්ඩිකරානාම. තෙ ව මග්ගඵලාති ආරම්මණං න කරොන්ති. මග්ගඵලෙහි ව සම්පයොගං න ගවිජන්ති. ඵවං ආරම්මණකරණා දිවසෙන මග්ගඵලෙසු තෙසං අභාවො. අභාවත්තාඵව ව තාති මග්ගඵලාති අත්තනො ධම්මතාය තිණ්ණාමාති ලහන්තිති දස්සෙතුං “ආරම්මණ කරණවසෙනවා”තිආදි වුත්තං. “අත්තනො සභාවෙනා”ති අත්තනො ධම්මතාය.

“අත්තදිට්ඨියා උජ්ජන්තාය උජ්ජජන්ති”ති ඉදං තාසං දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡානං අත්තදිට්ඨියා අවිනාභාවං දීපෙති. න පන අත්තදිට්ඨියා තාහි අවිනාභාවන්ති දට්ඨබ්බං. විපච්චන්තිති අපායෙසු විපච්චන්ති. අපායපට්ඨන්ධිං ජනෙන්ති. දිට්ඨසච්චානඤ්ච අරියපුග්ගලානං. දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාසම්පයුත්තා අකුසලධම්මා දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාග්ගහණෙන ගහිතාති ආහ “දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡා විජ්ජයුත්තා”ති. “අකුසලධම්මාවෙ වා”ති පච්චුජ්ජන්තභූතා දසාකුසලකම්මපථ ධම්මා වෙව. “සත්තහි භවෙහි”ති ක්‍රියාපවග්ගෙ කරණවචනං. යථා සත්තහි මාසෙහි විහාරං නිට්ඨාපෙතීති. ක්‍රියාපවග්ගොතිව ක්‍රියායසීඝරං නිට්ඨාපනං වුච්චති. “සත්තක්ඛන්තුං”ති සත්තවාරා. තිණ්ණ සංයොජනානිනාම ‘සක්කායදිට්ඨි, විච්ඡිකිච්ඡා, සිලබ්බතපරාමාසසංයොජනාති, “අවිනිපාත ධම්මො”ති විරූපං හුත්වා පතනං විනිපාතො. අපායනිපාතොති වුත්තං හොති. “ධම්මො”ති සභාවො. නත්ථි විනිපාතො ධම්මො යස්සාති විග්ගහො. “නියතො”ති සුගතිභවෙසු නියත ගතිකො. සම්මා බුජ්ඣන්ති සම්බොධි. මග්ගඤ්ඤාණං. “පරායනං”ති පරභාගෙ ගන්තබ්බට්ඨානං වුච්චති. සම්බොධිසඬ්ඛානං පරායනං අස්සාති සම්බොධිපරායනො. “අනියමත්ථො”ති වාසද්දත්ථොති වුත්තං හොති. වා සද්දත්ථෙසු ව අනියමත්ථො. න විකජ්ජත්ථො. විකජ්ජත්ථෙහි සති ද්වෙ ඵව සත්තක්ඛන්තුපරමා ලබ්භන්ති. මිස්සකභවොන ලබ්භති. අනියමත්ථෙ තයොපි ලබ්භන්ති. අට්ඨකථායං පන සමුච්චයත්ථස්ස ගහිතත්තා ඵකො මිස්සකභවො ඵව ලබ්භති. නනු ව සද්දො නාම සමුච්චයත්ථෙ පාකටො, න අනියමත්ථෙ. තස්මා සමුච්චයත්ථොව ඉධ යුත්තොති වෙ. න යුත්තො. කස්මා. ද්විත්තං අසඬ්ගහිතත්තා. අට්ඨකථායං පන සමුච්චයත්ථං ගහෙන්වා තෙ ද්වෙ පුග්ගලා ඉමස්මිං පාඨෙ අසඬ්ගහිතාති වුත්තං. යදි තෙ ඉමස්මිං පාඨෙ

අසඬගනිනා. කත්ථතෙ සඬගනිනා භවෙය්‍යං. න හි කොච්ඡි සත්තක්ඛත්තු පරමො නාම ඉධ අසඬගනිතොති යුත්තොති. “අස්සා”ති තස්සපාළිපාඨස්ස. “එත්ථ ච යස්මා. ල. පරමො නාම වුත්තො”ති ඉදං උපරි ‘යෙ කාමභවෙ යෙවා’ති ආදිනා ‘යෙදිට්ඨ ධම්මෙ වා’ති ආදිනා ච යොජෙතබ්බං. සො ච සුක්ඛවිපස්සකො වා පරිනිනස්සකානො වා දට්ඨබ්බොති සම්බන්ධො. “පාළියං”ති පුග්ගලපඤ්ඤත්ති පාළියං. “ඉධ නිට්ඨා”ති ඉමස්මිං කාමලොකෙ ආසවක්ඛයං පත්වා බන්ධපරිනිබ්බානපත්ති වසෙන නිට්ඨා. නිට්ඨානං පරියොසානන්ති අත්ථො. කුලතො කුලං ගච්ඡතීති කොලංකොලො. භවතො භවං ගච්ඡතීති අත්ථො. එකමෙව පටිසන්ධිසඬබ්බාතං භවබ්භං අස්ස අත්ථීති එකබ්භී. යො ච දිට්ඨෙව ධම්මෙ අරහා. තස්ස ච ඉධ නිට්ඨාති යොජනා. කෙන පන තිණ්ණං සොතාපන්නානං විසෙසො කතොති. සත්තක්ඛත්තු පරමො තාව කෙවලං පථමමග්ග සම්පයුත්තෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි කතො. ඉතරෙ ද්වෙ උපරිමග්ගත්ථාය පවත්තිතෙහි විපස්සන්තින්ද්‍රියෙහි කතොති. තත්ථ සත්තක්ඛත්තු පරමො සබ්බමුද්‍රකො භොති. තතො කොලංකොලො තික්ඛො. සො පන ඡ භවිකො, පඤ්චභවිකො, චතුභවිකො, තිභවිකො, ද්විභවිකොති පඤ්චවිධො. තත්ථ පඤ්චභවිකො තික්ඛො. සෙසා අනුක්කමෙන තික්ඛතරාති දට්ඨබ්බා. එකබ්භී පන එකභවිකො සබ්බතික්ඛො. තත්ථ සත්තක්ඛත්තු පරමො කෙවලෙන පථමමග්ගානුභාවෙන සිද්ධත්තා සබ්බමුද්‍රකො භොති. ඉතරෙ ද්වෙපකතියා සත්තක්ඛත්තු පරමභාවෙ යත්වා උපරිමග්ගත්ථාය විපස්සනා කම්මං පට්ඨපෙන්නි. තදා තෙසං ඉන්ද්‍රියාති පුන විසෙස පත්තාති භොන්ති, තික්ඛාති. තස්මා තෙ සත්තක්ඛත්තු පරමතො තික්ඛානාම භොන්තීති. “සත්තචාරතො ඔරං වා”ති ඉදං කොලංකොල එකබ්භීනො සන්ධාය වුත්තං. “උපරි තිණ්ණං මග්ගානං විපස්සනා නියාමෙති”ති ඉදං උපරිමෙ ද්වෙසොතාපන්නෙ සන්ධාය වුත්තං. සත්තක්ඛත්තු පරමොපන පථමමග්ගෙනෙව නියමිතොති දට්ඨබ්බං. තථාහි සොයෙව සඬගහපාඨෙ සරූපතො ආගතො සොතාපත්ති මග්ගං භාවෙත්වා දිට්ඨිවිචිකිච්ඡාපභානෙන පහිනාපායගමනො සත්තක්ඛත්තු පරමො සොතාපන්නො නාම භොතීති. ඉතරෙ පන ද්වෙ පාළියං සොතාපන්න පුග්ගලවිභාගට්ඨානෙස්වෙව ආගතාති. “යෙ පනා”ති යෙ සොතාපන්න පුග්ගලාපන. ගාථායං “ඉතොසත්තා”ති ඉමස්මිං මනුස්සලොකෙ සත්ත සංසරාති. “තතොසත්තා”ති තස්මිං දෙවලොකෙ සත්තාති අත්ථො. අඬගුත්තරපාඨෙ “තෙනවිත්තප්පසාදෙනා”ති මහාසහස්සිලොකධාතූං සරෙන විඤ්ඤාපෙතූං සමත්ථස්ස සත්ථුගුණෙ විත්තප්පසාදො ජායති. තෙන විත්තප්පසාදෙන. “තෙන පරියායෙනා”ති සවෙ සො දෙවෙසු එව සංසරති. සත්තක්ඛත්තුං ඔපපාතික පටිසන්ධියො ගණ්හිත්වා තත්ථෙව පරිනිබ්බායිස්සති. යදි මනුස්සෙසු එව සංසරති. සත්තගබ්භසෙය්‍යක පටිසන්ධියො ගණ්හිත්වා එත්ථෙව පරිනිබ්බායිස්සති. එවං දෙසනා වාරෙන වුද්දස කත්වා දෙසිතෙන පරියායෙනාති අත්ථො. “තං වීමංසිතබ්බං”ති වදන්තෙන ටිකාවරියෙන සයං වුද්දසපටිසන්ධියොව ඉච්ඡතීති දිපෙති. ඉදානි තං වුද්දසපටිසන්ධිවාදං

අනුදීපනීපාඨ

පටික්ඛිපන්නො “විහඬගෙ පනා”තිආදිමාහ. “විහඬගෙ”ති අභිධම්මෙ ඤාණවිහඬගෙ. නත්ථි යානමස්සාති අට්ඨානං. “යානං”ති මූලකාරණං. නත්ථි අවකාසො අස්සාති අනවකාසො. “අවකාසො”ති පච්චයකාරණං. “යං”ති ක්‍රියාපරාමසන්. යං නිබ්බත්තෙය්‍ය, තං නිබ්බත්තනං අට්ඨානං. සො නිබ්බත්තන ධම්මො අනවකාසොති යොජනා. “අභිසංඛාර විඤ්ඤාණස්සා”ති සත්තභවතො උද්ධං කාමභවෙ පටිසන්ධිජනකස්ස කුසලා කුසලකම්ම විඤ්ඤාණස්ස. “නිරොධෙනා”ති සොනාපත්ති මග්ගක්ඛණෙ එව නිරොධෙනෙත. නිරුජ්ඣන්තීති සම්බන්ධො. “නාමඤ්ච රූපඤ්චා”ති යෙ නාම රූපධම්මා උප්පජ්ජෙය්‍යුං. එතෙ නාම රූපධම්මා එත්ථ එතස්මිං අභිසංඛාර විඤ්ඤාණ නිරොධක්ඛණෙ නිරුජ්ඣන්තීති යොජනා. “යථාචුත්තනයෙනෙවා”ති තෙන පරියායෙනාති චුත්තජ්ජකාරනයෙනෙව. “තදෙකට්ඨමොහස්සා”ති තෙන රාගෙන තෙන දොසෙන එකස්මිං විත්තෙ එකතො ධීතස්ස මොහස්ස. න දිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡා සම්පයුත්තස්ස මොහස්ස. තස්ස පථමමග්ගෙ එව පභීනත්තා. නාපි උද්ධච්චිත්තසම්පයුත්තස්ස මොහස්ස. තස්ස චතුත්ථමග්ගෙ එව පහාතබ්බත්තා. උප්පජ්ජන්තා රාගදොසමොහා. “ධම්මිකෙසු”ති ධම්මෙන සමෙන උප්පන්නෙසු. “යතො”ති යංකාරණා. බලවත්තකාරණාති අත්ථො. “තෙසං”ති සොනාපන්නානං. “සල්ලිඛන වසෙනා”ති බහලපක්ඛං පුලභාගං සුට්ඨුලිඛනවසෙන. අධිවිචුජ්ජත්ති නාම පුබ්බෙ යථාපවත්තං කාලං අධිවිච අතික්කම්ම උප්පත්ති. උප්පජ්ජන්තානම්පි රාගදොසමොහානං. “තෙසං පි”ති සකදාගාමීනම්පි. “මෙටුනවත්ථු සමායොගො ඉච්ඡිතො”ති ජායම්පතීනං මෙටුනකම්මසමායොගො නාම සකදාගාමීනං අත්ථිති ඉච්ඡිතො. ථෙරොභි අධිවිචුජ්ජත්තිමත්තං ඉච්ඡති. පරිපුට්ඨානමන්දනං න ඉච්ඡති. සකදාගාමීනං පුත්තධීතරොපි සන්දිස්සන්තීති වදති. “මහාඅට්ඨකථායං පටික්ඛිත්තො”ති ථෙරස්ස මනොරථමත්තංති වත්වා පටික්ඛිත්තො. ඉදං සබ්බං අට්ඨසාලිනියං චුත්තං. “ජක්කනිපාතෙ”ති අඬුගත්තරෙ ජක්කනිපාතෙ. “මිගාසාළවත්ථුමහී”ති මිගාසාළනාමිකාය උපාසිකාය වත්ථුමහී. කෙච්ඡි ඉමං වත්ථුං දිස්වා මහාඅට්ඨකථාවාදං න රොචෙත්ති. මහාසිවත්ථෙරවාදං රොචෙත්ති. “අබ්‍රහ්මචාරිනො”ති මෙටුන ධම්මා අප්පට්ඨිරතස්ස. “සකදාගාමීත්තං බ්‍යාකතං”ති තස්මිං කාලඬකතෙ සො බ්‍රාහ්මණො ඉධ සකදාගාමිභාවං පත්වා තුසිතාකායං උපපන්නොති එවං තස්ස යං සකදාගාමීත්තං භගවතා බ්‍යාකතං. “අධිගමවසෙනා”ති සකදාගාමිභාවං පටිලාභවසෙන. න පන අබ්‍රහ්මචාරිනො සතො අධිගමවසෙනාති අධිජ්ජායො. මරණාසන්නකාලෙපි හි සික්ඛාපදාධිට්ඨානෙන සහ උපරිමග්ගඵලාධිගමනං නාම තික්ඛපඤ්ඤස්ස අරියසාවකස්ස න දුක්කරන්ති. එතෙන කෙසඤ්චි ථෙරවාදරොචනං පටික්ඛිත්තං හොති. “සකිංදෙව ඉමංලොකං ආගන්ත්වා”ති එතෙන ඉතො පරලොකං ගමනස්ස ව තතො පුන ඉධාගමනස්ස ව සිද්ධත්තා අයං පුග්ගලො සුද්ධෙන මග්ගනියාමෙන කාමභවෙ ද්වික්ඛත්තු පරමොනාම හොතීති සිද්ධො. කථං. ඉධ පත්වා තත්ථ නිබ්බත්තිත්වා ඉධ පරිනිබ්බාසී, තත්ථ

පත්වා ඉධ නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ පරිනිබ්බාසීති. සෙසාපන චත්තාරො විපස්සනානියාමෙන සිද්ධා භොන්තීති විඤ්ඤායති. කතමෙ චත්තාරො. ඉධ පත්වා ඉධ පරිනිබ්බාසී. තත්ථ පත්වා තත්ථ පරිනිබ්බාසී. ඉධ පත්වා තත්ථ පරිනිබ්බාසී. තත්ථ පත්වා ඉධ පරිනිබ්බාසීති. එත්ථ ච තීසු සොතාපන්නෙසු එකොසත්තක්ඛන්තු පරමො එව මග්ගනියාමෙන සිද්ධො. සෙසා පන ද්වෙ සොතාපන්නා විපස්සනානියාමෙන සිද්ධා. ඡ සකදාගාමීසු ද්වෙ එව මග්ගනියාමෙන සිද්ධා. සෙසා පන චත්තාරො විපස්සනානියාමෙන සිද්ධා. තත්ථ මග්ගසිද්ධෙසු සොතාපන්න සකදාගාමීසු සඬකරො නත්ථී. විපස්සනාසිද්ධෙසු පන සඬකරො අත්ථී. අත්ථතො අවිරුද්ධෙ සති, වොහාරමත්තෙන සඬකරෙ දොසො නත්ථීති දට්ඨබ්බං. ආගන්ත්වාති පාඨවසෙන ආගමනතොති චුත්තං. ආගන්ත්වාති පන පාඨො යුත්තො. ආගමනසීලො ආගමන ධම්මො හුත්වා සකදාගාමී නාමාති අත්ථො. අනාගන්ත්වා ඉත්ථත්තන්ති එත්ථපි එසෙවනයො. අරහතො භාවො අරහත්තං. අරහත්ත මග්ගං. දක්ඛිණාය විපත්තිකරානාම අප්පඵල අප්පානිසංසකරා. සම්පත්තිකරා නාම මහප්ඵල මහානිසංසකරා. සීලක්ඛන්ධාදිගුණා නාම සීලක්ඛන්ධ සමාධික්ඛන්ධ පඤ්ඤාක්ඛන්ධ විමුත්තික්ඛන්ධ විමුත්තිඤ්ඤාණ දස්සනක්ඛන්ධගුණා. “දක්ඛිණෙයොසු”ති දක්ඛිණාරහ පුග්ගලෙසු. “ධුරං”ති පධානසීසට්ඨානියං චුච්චති. සද්ධා එව ධුරං අස්සාති සද්ධාධුරො. එවං පඤ්ඤාධුරො. කස්මා පනෙත්ථ වීරියධුරො න ගහිතොති. පාළියං සද්ධාවාහී මග්ගං භාවෙති, පඤ්ඤාවාහී මග්ගං භාවෙතිති චුත්තං. න පන චුත්තං වීරියවාහී මග්ගං භාවෙතිති. තස්මා න ගහිතොති. කස්මා පන වීරියවාහී මග්ගං භාවෙතිති න චුත්තන්ති. චුච්චතෙ. මග්ගං භාවෙන්තස්ස නාම ආදිමිහි දිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡානං පහානාය කම්මං මහන්තං භොති. කස්මා, අපායමූලකත්තා. තත්ථ සද්ධා ච විච්චිකිච්ඡා ච ද්වෙ උජුප්පට්ඨිකා භොන්ති. යස්මිං ආරම්මණෙ සද්ධා නිවිසති, තස්මිං විච්චිකිච්ඡා නත්ථී. යස්මිං විච්චිකිච්ඡා නිවිසති, තස්මිං සද්ධා නත්ථී. තථා පඤ්ඤාදිට්ඨියො ච උජුප්පට්ඨිකා. යත්ථ පඤ්ඤා, න තත්ථ දිට්ඨි. යත්ථ දිට්ඨි, න තත්ථ පඤ්ඤාති. අපි ච සද්ධා අත්තනො විසයෙ දිට්ඨිං විධමතියෙව. පඤ්ඤාය විච්චිකිච්ඡාවිධමනෙ චත්තබ්බමෙව නත්ථී. තස්මා ආරද්ධ විපස්සකො අනිච්චාදීසු අවෙච්චප්පසාදමත්තෙනපි දිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡායො පජහිත්වා සද්ධානුසාරිභාවඤ්ච සුට්ඨතරං පසිදිත්වා සද්ධාවිමුත්තභාවඤ්ච පාපුණාති. පඤ්ඤාය අනිච්චාදීනි නිජ්ඣානක්ඛමං කත්වා ධම්මානුසාරිභාවඤ්ච සුට්ඨතරං පස්සිත්වා දිට්ඨිපත්තපඤ්ඤා විමුත්තභාවඤ්ච පාපුණාති. වීරියං පන දිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡානං පටිපක්ඛමත්තම්පි න භොති. අථ ඛො තාසං සහායොපි භොති, ධුරභූතඤ්ච. පග්ගහලක්ඛණඤ්ච වීරියං. තං සද්ධංපි පග්ගණ්හාති, පඤ්ඤංපි පග්ගණ්හාති, දිට්ඨිංපි පග්ගණ්හාති, විච්චිකිච්ඡමපි පග්ගණ්හාතියෙව. කුතොපන අත්තනො සහාවෙන දිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡායො පජහිතුං සක්ඛිස්සති. තස්මා ඉමස්මිං යානෙ වීරියවාහීති ච වීරියධුරොති ච න චුත්තොති. කායසක්ඛිමිහි පන සද්ධා ච පඤ්ඤා ච සමබලා භොන්ති. වීරියඤ්ච සයං සම්මප්පධානට්ඨානෙ

අනුදීපනීපාඨ

යන්වා තදුහයං උපබ්බහෙති. සො ච පුග්ගලො තදුහයබලෙන දිට්ඨිවිච්ඡිකිච්ඡාදයො පජහිත්වා කායසක්ඛිභාවං පාපුණාති. අට්ඨවිමොක්ඛො චා උප්පාදෙන්වා උභතොභාග විමුත්තභාවං පාපුණාති. ඉමෙසු පන ද්විසු පුග්ගලෙසු වීරියස්ස ටාමො සුට්ඨු පාකටො. තස්මා ඉමෙ ද්වෙ වීරියාධිකාත්වෙව චත්තබ්බා. න වීරියධුරොති. චතුප්පට්පදා නාම දුක්ඛාපට්පදා දන්ධාහිඤ්ඤා. දුක්ඛාපට්පදා බ්ජ්ජාහිඤ්ඤා. සුඛාපට්පදා දන්ධාහිඤ්ඤා. සුඛාපට්පදා බ්ජ්ජාහිඤ්ඤා. තිව්ධවිමොක්ඛො නාම සුඤ්ඤතො විමොක්ඛො. අනිමිත්තො විමොක්ඛො. අප්පණ්ණිතො විමොක්ඛො. “තයො අන්තරා පරිනිබ්බායිතො”ති එත්ථ ආයුකප්පස්ස පරියන්තං අපත්වා අන්තරා එව කිලෙසපරිනිබ්බානපත්තා අන්තරාපරිනිබ්බායී නාම. සො තිව්ධො. ආයුකප්පස්ස පට්මභාගෙ පරිනිබ්බායී, දුතීයභාගෙ, තතීයභාගෙති. ඉමෙ තයො අන්තරා පරිනිබ්බායිතො නාම. උපභව්වපරිනිබ්බායී නාම ආයුකප්ප පරියන්තෙ පරිනිබ්බායී. උද්ධං මුඛො වට්ටසොතො එතස්සාති උද්ධංසොතො. අකනිට්ඨං අවස්සං ගමිස්සතීති අකනිට්ඨගාමී. විපස්සනා කම්මං සසඬ්ඛාරං සප්පයොගං කත්වා පරිනිබ්බායී සසඬ්ඛාර පරිනිබ්බායී. සඬ්ඛාරරහිතෙන සුඛෙන විපස්සනා කම්මෙන පරිනිබ්බායී අසඬ්ඛාර පරිනිබ්බායී. “ද්වාදස සොතාපන්නා”ති එකබ්ජිකා තයො. තෙ එව චතුහි පට්පදාහි ගුණිතා ද්වාදස. ද්වාදස සකදාගාමීතො පුබ්බෙ චුත්තනයා එව.

එකච්චානං එව අනාගාමී අරහත්තානං එව. “අජ්ඣොසිතස්සා”ති අධිඔසිතස්ස. මමෙවිදන්ති නිට්ඨානං කත්වා යපිතස්ස. ගිලිත්වා යපිතස්සාති චුත්තං හොති. බහලෙන ථුලෙන කාමරාගෙන විමුත්තා බහලරාගවිමුත්තා. ආරුප්පෙසු ච තස්සො අරුපසමාපත්තියො එව අත්ථී. න චතස්සො රුපසමාපත්තියො. තස්මා තත්ථ අනුපුබ්බනිරොධො න ලබ්භති. “ආදිතො පට්ඨායා”ති අට්ඨසු සමාපත්තීසු පට්මජ්ඣාන සමාපත්තිආදී. තතො පට්ඨාය. අනුපුබ්බනිරොධො නාම පට්මජ්ඣානෙ පටිසසඤ්ඤානානත්තසඤ්ඤානං නිරොධො. පටිසසඤ්ඤා නාම පඤ්චවිඤ්ඤාණසඤ්ඤා. නානත්තසඤ්ඤා නාම කසිණ නිමිත්තතො අඤ්ඤෙසු නානාරම්මණෙසු පචත්තමනොවිඤ්ඤාණ සඤ්ඤා. දුතීයජ්ඣානෙ විතක්ක විචාරානං නිරොධොතිආදිනා අනුපුබ්බ නිරොධො. “තතො පඤ්චමජ්ඣානං”ති පඤ්චකනයෙන චුත්තං. අට්ඨසමාපත්ති වචනං පන චතුක්කනයෙන චුත්තං. තදුහයංපි පුග්ගලානුරූපං ලබ්භතියෙව. යුගනන්ධං නාම ද්වන්ද්වන්ධනං, සමථවිපස්සනානං යුගනන්ධන්ති විග්ගහො. “සමාපජ්ජන චුට්ඨාන විපස්සනාවසෙනා”ති එත්ථ වසිභාවපත්තං සමාපජ්ජනඤ්ච චුට්ඨානඤ්ච ගහෙතබ්බං. අත්තතො සරීරා බද්ධෙසු පරික්ඛාරෙසු සමාපත්තිබලෙනෙව අන්තරායාභාවතො විසුං අධිට්ඨාතබ්බ කිච්චං නත්ථීති චුත්තං. “අත්තතො සරීරාබද්ධෙ පරික්ඛාරෙ යපෙත්වා”ති. “නානාබද්ධානී”ති නානායානෙහි ආබද්ධානී. නානායානෙසු යපිතානීති චුත්තං හොති. “පරිස්සයෙනා”ති අන්තරායෙන. මාවිනස්සන්තුති

වා නානාබද්ධ අවිකොපනං අධිට්ඨානබ්බං. තදා වුට්ඨහාමීතිවා සඬ්ඝප්පතිමානනං අධිට්ඨානබ්බං. එවං සත්ථුපක්කොසනංපි. “අද්ධානපරිවෂෙදො”ති අත්තනො ජීවිතකාලස්ස උපපරික්කණං. මරණඤ්ඤි නාම සමාපත්තිබලෙනපි පටිබාහිතං න සක්කාහොති. අන්තො සමාපත්තියඤ්ච මරණෙ සති සබ්බන්තොසු කත්තබ්බවත්තං න කරොයා. එතඤ්ඤි වත්තං යං අරියසාවකානං මරණාසන්නෙ සබ්බන්තොසු වා උපට්ඨාකානං වා අප්පමාදකථානු සාසනිකම්මං. සමාපත්තියං වා අඤ්ඤතිත්ථියානං ගරහා විවජ්ජනත්ථං. එවඤ්ඤි තෙ ගරහෙය්ගං. ගොතමසාවකානං නිරොධසමාපත්ති නාම එකං මරණමුඛං. යං සමාපජ්ජන්තො අසුකො භික්ඛු මරණං ගච්ඡති. අනරිය කම්මං හෙතන්ති.

“යදන්ථං”ති පටිපත්ති රසස්සාදන්ථං. “තදන්ථෙ”ති තස්මිං අත්ථෙ. නිරාමිස සුඛං නාම ආමිසරහිත සුඛං. දුට්ඨඤ්ඤි සුඛං සාමිසසුඛඤ්ච නිරාමිසසුඛඤ්ච. තත්ථ යෙ ලොකෙ ඉට්ඨ කත්ත මනාපියා පඤ්චකාමගුණා නාම අත්ථි. තෙ කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බත්තා ආමිසා නාම. යඤ්චසුඛං තෙ ආමිසෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති, තං සාමිසසුඛං නාම. යං ලොකෙ දිබ්බං සුඛං මානුසකං සුඛන්ති මමායන්ති. යඤ්ච අනුභවත්තං මහාජනං සබ්බානි අපායභය වට්ඨහයානි සම්පරිවාරෙන්ති. කුමානසුඛ මග්ගසුඛ ඵලසුඛ නිබ්බානසුඛං පන නිරාමිසසුඛං නාම. යං නෙක්ඛම්මසුඛන්ති ච පටිච්චකසුඛන්ති ච උපසමසුඛන්ති ච සම්බොධිසුඛන්ති ච විමුක්තිසුඛන්ති ච අරියසුඛන්ති ච අනවජ්ජසුඛන්ති ච වුච්චති. යඤ්ච අනුභවත්තං අරියජනං සබ්බානි අපායභය වට්ඨහයානි සම්පරිවජ්ජන්ති. “අස්සාදිතබ්බට්ඨෙයනා”ති කිලෙසපලිබොධෙහි විමුක්තත්තා විපුල ගම්භීර සන්ත පණ්ණරසත්තා ච අහොසුඛං අහොසුඛන්ති උදාහරන්තෙනපි අස්සාදිතබ්බට්ඨෙයනාති.

කම්මට්ඨානසඬ්ගහානුදීපනා නිට්ඨිතා.

නිගමගාථාසු.

262. වරිතබ්බන්ති වාරිත්තං. දසකුසලකම්මපට්ඨමිමජානං. “කුලාවාරෙන”ති කුලපරම්පරතො ආගතෙන ආවාරෙන. “ඤාති මිත්ත ධන භොගසම්පත්තියා”ති භෙතුඅත්ථෙ කරණවචනං. “විසාලෙ”ති විපුලෙ. “තෙනා”ති තස්සපදස්ස විහ්නාන්ත දස්සනං. “සද්ධායා”ති රතනත්තයෙ අවෙච්චප්පසාදසද්ධාවසෙන. “අභිවුඩ්ඨානං”ති භානභාගිය ධීතිභාගියභාවං අතික්කම්මවිසෙසභාගිය නිබ්බේධභාගිය භාවපත්තිවසෙන අතිස්සය වුඩ්ඨානං. “පරිසුද්ධානඤ්චා”ති අත්තුක්කංසන පරවම්භනාදි දොසෙහි පරිසුද්ධානඤ්ච. නං නං ජනං පාතිරක්ඛති නම්පො. දිට්ඨදිට්ඨෙසු මෙත්තාවිහාරිති චුත්තං හොති. ආවහාතබ්බොති අවිභයො. නාමං. නම්පො ඉති අවිභයො අස්සාති නම්පවිභයොති වචනත්ථො. “පණ්ණායා”ති පත්ථෙත්ථාති අත්ථං නිවත්තෙති

අනුදීපනීපාඨ

“භූසං නිධායා”තිආදිනා. “උපාදාය පටිච්චා”ති තස්ස පදස්ස පරියායදස්සනමෙතං. “අත්තනො මන්දබුද්ධීනං”ති පච්චක්ඛෙ ධරමානානන්ති අධිප්පායො. තෙනාහ “පච්ඡිම ජනානං වා”ති. අනුකම්පනං අනුකම්පො. කථං නු ඛො ඉමෙ ජනා අභිධම්මත්ථෙසු සුඛෙන ආජානෙය්‍යුන්ති එවං පවත්තො විත්තඛ්‍යාපාරො. අත්ථතො අනුදයසඬ්ඛාතා කරුණායෙව. තෙනාහ “අනුදයං කාරුඤ්ඤං”ති. “පත්ථිතං”ති වා සාධුවතස්ස යං ථෙරො එවරූපං පකරණං කරෙය්‍යාති එවං විරකාලං පත්ථිතං ආසිංසිතන්ති අත්ථො. “බුද්දසික්ඛාටිකායං”ති පොරාණටිකං සන්ධාය වුත්තං. සොමචිහාරොත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ තස්මිං දීපෙති අධිප්පායො. ගාථායං “අථා”ති තස්මිංකාලෙ. “එත්ථා”ති එතස්මිං නගරෙ. “සද්දො”ති කස්මා රාජා එවරූපං මඬිගලහත්ථිං බ්‍රාහ්මණානං අදාසි. තෙනං පතිරූපං යං රඤ්ඤා කතන්ති එවං පවත්තො අමනාපසද්දො. “භෙරවො”ති භීරුතාජනකො භයානකො. “සිවිනං”ති සිවිරට්ඨවාසිනං. “රට්ඨවඬ්ඪිනෙ”ති රට්ඨං වඬ්ඪිනීති රට්ඨවඬ්ඪිනො. හත්ථිනාගො. සො හි ලක්ඛණසම්පත්තො ආජානියො භොති. යස්මිං රට්ඨෙ තං අභිමඬ්ඪිගලං කරොන්ති, තස්මිං රට්ඨෙ දෙවො සම්මා වස්සති, නානාභයුපද්දවා තස්මිං නුප්පජ්ජන්තිති ලොකසම්මතො මඬිගලහත්ථි භොති. තෙන වුත්තං “සිවිනං රට්ඨවඬ්ඪිනෙ”ති. “විත්ථිණ්ණො”ති විත්ථාරිතො. අතිවිත්ථාරොති වුත්තං භොති. ධනීයන්ති මහාජනෙහි දට්ඨං පත්ථියන්තිති ධඤ්ඤා. මහිද්ධිකා. අධිවසන්ති එත්ථාති අධිවාසො. ධඤ්ඤානං අධිවාසොති සමාසො. අජ්ඣාචසිංසු එත්ථාති අජ්ඣාවුත්ථං. කිත්තිගුණවසෙන උදෙන්ති උග්ගච්ඡන්තිති උදිතා. උදිතානංපි උදිතොති විග්ගහො. තෙනාහ “නහමජ්ඣෙ”තිආදිං. සාරජ්ජනං සාරදො. විගතො සාරදො යස්සාති විසාරදො. විසාරදස්ස භාවො වෙසාරජ්ජං. පරියත්තියං වෙසාරජ්ජං පරියත්තිවෙසාරජ්ජං. තෙපිටකපරියත්තියං වෙය්‍යත්තියඤ්ඤාණං. තං ආදි එතිස්සා පඤ්ඤායාති පරියත්තිවෙසාරජ්ජාදි පඤ්ඤා. පාපතො ලජ්ජනසීලාති ලජ්ජිනොති ආහ “පාපගරහිනො”ති. පාපං ධම්මං ගරහන්තිආදීනවං කථයන්ති සීලෙනාති පාපගරහිනො. “අනුස්සරන්තු”ති පුනස්පුනං සරන්තු. විසෙසෙන භවන්ති වෙපුල්ලං ගච්ඡන්තිති විභවා. පුඤ්ඤාති ච තාති විභවාතාති පුඤ්ඤවිභවා. විපුලපුඤ්ඤාතිති දස්සෙතුං “විපුලානං”තිආදිමාහ. අනුත්තරිය ධම්මා නාම දස්සනානුත්තරිය සවනානුත්තරියාදයො. ලොකෙ බහුසු දස්සනෙසු ඉතො උත්තරං අඤ්ඤං දස්සනං නාම නත්ථිති දස්සනානුත්තරියං. රතනත්තයදස්සනං. වතුසච්චදස්සනඤ්ච. රතනත්තයගුණකථාසවනං, ඛන්ධායතන ධාතු සච්චපට්චවසමුප්පාදකථාසවනඤ්ච සවනානුත්තරියං නාම. තෙසු රතනත්තයාදියු සද්ධා පටිලාභො ලාභානුත්තරියං නාම. තෙසමෙව පුනස්පුනං සරණං අනුස්සනානුත්තරියං නාම. රතනත්තයෙ වතුහි පච්චයෙහි වා වත්තප්පට්චත්තකරණෙන වා පරිවරණං පාරිවරියානුත්තරියං නාම. බුද්ධපඤ්ඤත්තාසු තීසු සික්ඛාසු සමාදාය සික්ඛනං සික්ඛානුත්තරියං නාම. තාදියෙ පඤ්ඤාවදානගුණසොභාදිකෙ ගුණෙ අවස්සං භජන්ති පාපුණන්තිති

තාදිසගුණභාගිනො. “භවිස්සාමා”ති භවිතුං උස්සාහං කරිස්සාමාති චුත්තං හොති.

දීපනියා නිගමගාථාසු.

“ඛස්භ්‍යසුඤ්ඤවම්මෙකම්භී”ති එත්ථ “ඛස්භ්‍ය”ති අට්ඨසඤ්ඤාය සඬකෙත වචනං. “වම්මං”ති ද්විසඬ්ඤාය. එකඤ්ඤ වුඤ්ඤාය සුඤ්ඤාය අට්ඨවාති ගණනක්කමො. සභස්ස ද්විසත අට්ඨසඬ්ඤානෙ සාකෙති අත්ථො. එසනෙයො පරතො “නවපඤ්ඤ වම්මෙකම්භී”ති පදෙපි. ගාථාවණ්ණනාසු. නගරති න වචනීති නගරං. ථාවරියන්ති චුත්තං හොති. “රඤ්ඤෙති”ති රමෙති. බෙමසුභික්ඛතාදිගුණෙහි අනාගතෙ ජනෙ ගමාපෙති, ආගතෙ අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං න දෙතීති චුත්තං හොති. රොහිතමීගා නාම සුවණ්ණවණ්ණමීගා. “සාකෙ”ති සාකනාමෙන රඤ්ඤා පුන සඬ්ඤාත්තා ඉමං කලියුගං සාකන්ති චුච්චති. යං එතරහි සාක්‍රුප්පත්තිපි වොහරන්ති. සාකරාජා ව නාම උත්තරාපටෙසු එකො ගන්ධාරරාජා. යං ජෙට්ඨකං කත්වා හින්තලද්ධිකා වජ්ජීහික්ඛු ඉමං ධම්ම විනයං මහාසඬ්ඤිකං නාම සඬ්ඤානං ආරොපෙන්නි. සො ව ධම්මවිනයසඬ්ඤානො උත්තරාපටෙසු වත්තති. වෙසාලියං යසත්ථෙර සඬ්ඤානො පන දක්ඛණාපටෙසුති. වත්තාරියුගානි නාම ලොකෙ පඤ්ඤාපෙන්නි සත්‍යයුගං, ද්වාපරයුගං, තෙත්‍රයුගං, කලියුගන්ති. යුගන්ති ව ආයුපරිමාණං චුච්චති. ඉදානිපන කලියුගං වත්තති. තෙන චුත්තං “සාකෙති කලියුගෙ”ති. පාපයුගෙති අත්ථො. “ල තී”ති සාලික්ඛෙත්තානං සොධනට්ඨානත්තා එවං මුම්මදෙසවොහාරෙන ලද්ධනාමං අරඤ්ඤං. තං පන මුර්වානගරස්ස එසන්තො පඤ්ඤාධනසතිකෙ පදෙසෙ ජාතං. “විස්සුතෙ”ති විසෙසෙන කිත්තිතෙ. සාරඤ්ඤා අසාරඤ්ඤා විවෙචෙන්ති විචාරෙන්වා ජානන්තිසීලෙනාති සාරාසාර විවෙකිනොති වචනත්ථොති.

ඉති පරමත්ථදීපනියා අනුදීපනා නිට්ඨිතා.

1. පරමත්ථදීපනී නාම, යෙන ථෙරෙන සා කතා.

තෙනෙවෙ සා කතා හොති, අයං තස්සානු දීපනී.

2. අට්ඨසත්තද්වයෙකම්භී, සාකෙ සා ජෙට්ඨමාසකෙ.

කාලෙ නවමියං දිවා, මජ්ඣන්තිකෙ නිට්ඨං ගතා.

අනුදීපනී නිට්ඨිතා.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයෝ සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමෝ ධම්මරතෝ - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මෝ පතොසො සුගතාප්පසන්ථෝ,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමෝ නිලොක්කෙ.

මහාගඳො මච්චුපරා පතානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තාමනී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....